3 1761 07833905 8

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/thesaurusresolut04cath

THESAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis

CONCILII.

THESAURUS
RESOLUTIONUM
Sacræ Congregationis
CONCILII,

Quæ conſentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta, aliaſque Canonici Juris Sanctiones,

MUNUS

SECRETARII EJUSDEM SACRÆ CONGREGATIONIS

Obeunte uſque ad diem 15. Maii 1728.

R. P. D. PROSPERO DE LAMBERTINIS, dein Cardinali Ampliſſimo, & Bononienſium Archiepiſcopo, nunc vero

BENEDICTO XIV.
PONT. OPT. MAX.

Ab ea autem die uſque ad die 20. Novembris dicti anni

Eño, ac Rño Domino Cardinali GENTILI meritiſſimo Sacræ Congregationis Præfecto, & deinceps R. P. D. de Abbatibus ſubinde ad Epiſcopatum Viterbienſem promoto,

PRODIERUNT

In Cauſis ab anno 1727. uſque ad 1729. propoſitis

Epiſcopis, eorumque Vicariis, Cauſarum Patronis, ac aliis in Eccleſiaſtico Foro verſantibus apprime utilis, & neceſſarius.

TOMUS QUARTUS

TRIPLICI INDICE

A BARTHOLOMÆO LIVERZANI

Brixichellenſi J. U. D. locupletatus.

URBINI MDCCXL.

Ex Typographia Ven. Cappellæ SSmi SACRAMENTI
Sumptibus Hieronymi Mainardi.

SUPERIORUM FACULTATE.

BX
1935
A36
c.4

INDEX
TITULORUM CAUSARUM.

Quæ ab anno 1727. usque ad annum 1729. in Sacra Congregatione Concilii fuerunt propositæ.

A

Acerrarum 5. Julii, 2. & 23. Augusti 1727., pag. 87. 97., & 104.
Agrigentina Matrimonii 15. Martii 1727. pag. 16.
Alatrina 25. Januarii, & 8. Februarii 1727., pag. 16. & 19.
Alattina Fundationis Collegii 11. Junii 1729., pag. 206.
Alexandrina 21. Februarii 1728., pag. 156.
Amerina 15. Martii 1727., pag. 26.
Anconitana 5. Julii 1727. pag. 85.
Anglonen. 24. Martii 1727., pag. 69.
Aquilana 10., & 24. Maii 1727., pag. 60., & 62.
Aquilana Præeminentiarum 31. Julii, 21. Augusti, & 11. Septembris 1728., pag. 210. 214., & 218.
Aquipenden. 28. Januarii & 21. Februarii 1728., pag. 149. & 154.
Arianen. 2. Augusti 1727., pag. 99.
Ariminen. 6. Decembris 1727., pag. 138.
Ariminen. Cappellaniarum, seu Hospitii 12. Martii 1729., pag. 273.
Ariminen. Cappellaniarum 31. Julii 1728., pag. 207.
Asculana 27. Januarii 1728., pag. 144.
Augustana Professionis 1729. pag. 293.
Auximana Procurationis 8. Februarii, & 15. Martii 1727. pag. 20. & 25.

B

Bergomen Reductionis Missarum 19. Junii, & 10. Julii 1728., pag. 196. & 199.
Bitteren 20. Septembris 1727., pag. 120.
Bituntina Missarum 24. Septembris, & 19. Novembris 1729., pag. 391., & 399.
Bononien. Oratorii 2., & 23. Julii 1729., pag. 327., & 329.
Bononien. 17. Aprilis, & 15. Maii 1728., pag. 178. & 179.
Brugen. 13. Augusti, & 3. Septembris 1729., pag. 336., & 342.
Brundusina 15. Maii, & 5. Junii 1728., pag. 186 & 192.
Brundusina 20. Septembris, & 22. Novembris 1727. pag. 125., & 126.
Burgi S. Donnini 24. Maii 1727. & 3. Aprilis 1729., pag. 67. 282. & 285.

C

Cajetana Erectionis Monasterii 2. & 23. Julii 1729., pag. 323., & 329.
Calaguritana Beneficiorum de Manrique 2. Julii 1729., pag. 215.
Calaguritana 26. Aprilis, & 24. Maii, & 7. Junii 1727., pag. 49. 62., & 70.
Calaritana 8. Februarii, & 15. Martii 1727., pag. 24., & 26.
Calaritana Nullitatis Professionis 18. Decembris 1728. 15., & 19. Januarii, 12. Februarii, & 12. Martii 1729., pag. 252. 259. 261. 264., & 267.
Calaritana 21. Februarii 1728., pag. 56.
Calaritana Pensionis 12. Martii, & 14. Maii 1729., pag. 272., & 295.
Caputaquen. 2. Aprilis 1729., pag. 280.
Caputaquen. 20. Septembris 1727., & 17. Aprilis 1728. & 14. Maii 1729., pag. 119, 176., & 303.
Casertana Concursus 17. Decembris 1729., pag. 383.
Cassanen. 10., & 24. Maii 1727., pag. 61. & 65.
Catanien. 7. Junii 1727., & 17. Decembris 1729., pag. 78., & 387.
Caven. Funeralium 23. Julii, & 13. Augusti 1729., pag. 331. & 335.
Cæsenaten. 6. Decembris 1727., pag. 141.
Cæsenaten. 11., & 25. Septembris 1728., pag. 220., & 224.
Cæsaraugustana 30. Aprilis, 2., & 23. Julii 1729., pag. 288., & 314.
Chien 12. Martii 1729., pag. 167.
Civitatis Ducalis 7 Junii, 5. Julii 1727., & 14. Maii 1729., pag. 72. 82., & 296.
Colonien. 24. Maii 1727., pag. 63.
Colonien. 7. Junii 1727., pag. 72.
Colonien. 7. Junii, & 20. Septembris 1727., pag. 74., & 119.
Colonien. 27. Januarii, & 21. Februarii 1728. pag. 151., & 154.
Colonien 17. Aprilis, & 19. Junii 1728., pag. 172., & 195.
Compostellana 27. Januarii 1728., pag 146.
Compostellana Matrimonii 21. Augusti, & 11. Se-

11. Septembris 1728., pag. 216., & 219.
Compensana Spolii 6. Decembris 1727., pag. 142.
Constantien. Reparationis Ædium Parochialium 11. Junii, 13. Augusti, & 3. Septembris 1729., pag. 310. 335., & 342.
Conversana Officiorum Capituli 24. Septembris, & 19. Novembris 1729., pag. 358., & 360.
Cremonen. Erectionis Præbendæ Theologalis 2. Julii 1729., pag. 319.
Cremonen. Supplementi Doris 23. Julii, & 1. Augusti 1729., pag. 332., & 345.
Cusentina Professionis 30. Aprilis, & 3. Septembris 1729., pag. 291. 328., & 343.
Cusentina Capellæ 19. Novembris & 3. Decembris 1729., pag. 361. & 370.

E

Eugubina, seu Perusina Matrimonii, 25. Januarii, 26. Aprilis, & 5. Julii 1727., pag. 15., 50., & 80.
Eugubina Iurium Parochialium 12. Martii, & 2. Aprilis 1729., pag. 273., & 276.

F

Fanen. 6. Decembris 1727., pag. 139.
Ferrarien. Applicationis Sacrificii 11. Junii 1729., pag. 103.
Firmana Nullitatis Professionis 8. Februarii, & 15. Martii 1727., pag. 22., & 26.
Firmana 22. Novembris 17 7., pag. 119.
Firmana 22. Novembris 1727., & 17. Aprilis 1728., pag. 130., & 178.
Firmana Legatorum 18. Decembris 1728. 15., & 29. Ianuarii, & 12. Februarii 1729. pag. 247. 257. 261, & 263.
Firmana Erectionis Præbendarum 11. Junii 1729., pag. 315.
Florentina 29. Martii 1727. pag. 30.
Florentina 7. Junii 1727., pag. 75.
Florentina 7. Junii 1727., pag. 76.
Florentina 2., & 23. Augusti 1727. pag. 101. & 106.
Forosempronien. 15. Maii, & 5. Junii 1728., pag. 184., & 191.
Fulginaten. 30. Aprilis 1729., pag. 290.

G

Gerunden jurisditionis 20. Novembris, 4. Decembris 1728., & 29. Ianuari & 12. Februarii 1729., pag. 234. 239. 262., & 262.
Genen. Celebrationis Ordinum 11., & 25. Ianuarii, 7. Junii, 5. Julii, 2. Augusti 1727. & 19. Junii 1728., pag. 3. 9. 71. 81. 95., & 194.
Gualdimalana Irregularitatis 14. Maii 1729., pag. 190.

H

Hildesimen. 26. Aprilis, & 24. Maii 1727., pag. 51., & 62.
Hispalen. Restitutionis in Integrum 12. Martii 1729., pag. 271.

I

Januen. 25. Ianuarii 1727., pag. 13.
Ianuen. Matrimonii, 10. Iulii 1728., pag. 200.
Ianuen Cappellaniæ 3. Decembris 1729., pag. 373.
Illerden. 11., & 25. Iannarii 1727., pag. 8. 6. & 12.
Illerden Distributionum 5. Iulii 1727., pag. 86.

L

Lancianen. 25. Ianuarii, & 8. Februarii 1727., pag. 13., & 19.
Larmen Restitutionis in Integrum 11. Ianuarii 1727., pag. 3.
Lucana Legati Pii 10., & 31. Iulii 1728., pag. 101., & 206.
Lucana Remissionis oneris 31. Iulii 1728., pag. 207.
Luceorien. 26. Aprilis 1727., & 17. Aprilis 1728., pag. 46., & 173.
Lunen. Sarzanen. 15. Maii, & 5. Iunii 1728., pag. 185., & 191.
Lycien. Sponsaliuni 21. Augusti, & 11. Septembris, & 18. Decembris 1728., 15., & 29. Ianuarii, 12. Februarii, 12. Martii, & 17. Decembris 1729., pag. 217., 219., 251., 258., 261., 267., & 382.

M

Maceraten. 26. Aprilis, & 10. Maii 1727. pag. 53., & 55.
Maceraten. 15. Maii 5., & 19. Iunii 10. Iulii, 21. Augusti, 11. Septembris, & 4. Decembris 1728., pag. 289. 192. 196. 199. 216. 219., & 240.
Maceraten. Utensilium 14. Maii 1729., pag. 299.
Majoricen. 10. Maii 1727., pag. 60.
Mantuana 25. Ianuarii, & 8. Februarii 1727. pag. 17., & 19.
Mantuana 24. Maii 1727., pag. 66.
Mantuana 23. Augusti 1727., pag. 109.
Marsicen., seu Caputaquen. Matrimonii 17. Decembris 1729., pag. 382.
Marsicana Vocis in Capitulo 30. Aprilis, & 11. Iunii 1729., pag. 285., & 305.
Mazzarien. 10. Maii 1727., pag. 55., & 84.
Mediolanen. 17. Aprilis 1728., pag. 177.
Mediolanen Matrimonii 18. Decembris 1728. 15. Ianuarii, & 12. Februarii 1729., pag. 247. 257. 260., & 263.
Melevitana 11. Ianuarii 1727., pag. 1.
Melevitana 27. Ianuarii 1728., pag. 144.
Melevitana Optionis 5. & 19. Iunii, & 10. Iulii 1728., pag. 192. 196., & 199.
Melevitana Iuris-Patronatus 11. Iunii 1729., pag. 311.
Messanen. 27. Ianuarii, & 21. Februarii 1728. pag. 151., & 154.

Monaſterien. 15. Maii, & 5. Junii 1728., pag. 181., & 191.
Menopolitana 2., & 23. Auguſti, & 20. Septembris 1717., pag. 98. 106., & 118.
Montis Regalis 8. Februarii, & 13. Martii 1727., pag. 22., & 25.
Montis Regalis 2., & 30. Aprilis 1729., pag. 284., & 286.

N

NAmutcen. Diſpenſationis 19. Novembris 1729., pag. 363.
Neapolitana 17. Aprilis 1728., pag. 176.
Neapolitana Sponſalium 31. Julii 1728., pag. 203.
Neapolitana Reductionis Miſſarum 24. Septembris, & 19. Novembris 1729., pag. 355., & 360.
Neocaſtren. 27. Januarii 1728., pag. 148.
Neocaſtren. Reſtitutionis in Integrum 21. Auguſti, & 11. Septembris 1728., pag. 215. & 219.
Neocaſtren. Parochialis 10. Maii 1727., p. 58.
Nonantulana, ſeu Engubina 24. Maii 1727. & 17. Decembris 1729., pag. 65., & 386.
Novarien. 5. Julii, 2., & 23. Auguſti 1727. pag. 82. 86., & 103.
Novarien. 22. Novembris 1727., pag. 130.
Novarien. Anniverſarii 14. Maii 1729., pag. 302.
Nucerina, ſeu Fulginaten. Profeſſionis 2. Julii 1729., pag. 3. 7.
Nucerina Paganorum Oneris Miſſarum 24. Septembris, & 19. Novembris 1729., pag. 356., & 360.
Nullius Tudelæ 22. Novembris 1727., & 21. Februarii, & 13. Martii 1728., & 22. Julii, & 13. Auguſti 1729., pag. 129. 154. 167. 329. & 334.
Nullius, ſeu Montis Caſini Præminentiarum 23. Auguſti, & 11. Septembris 1728. pag. 216., & 219.
Nullius, ſeu Montis Caſini 2. Aprilis, & 11. Junii 1729., pag. 283., & 305.
Nullius, ſeu Foropompilien. Beneficii 14. Maii 1729., pag. 301.
Nullius, ſeu Montis Caſini Diſtributionis Subſidiorum Dotalium 24. Septembris 1729., pag. 350.
Nuſcana Funeris 17. Decembris 1729. pag. 385.

O

ORdinis Capuccinorum, 15., & 29. Martii, & 26. Aprilis 1727. pag. 29., & 46.
Ordinis Capuccinorum 11. & 25. Septembris & 20. Novembris 1728., pag. 221. 224., & 232.
Ordinis Capuccinorum, ſive Cathaen. 25. Septembris, & 20. Novembris 1728., pag. 224., & 232.
Oritana Funerum 18. Decembris 1728., 15., & 29. Januarii & 12. Februarii 1729., pag. 247., 257. 260., & 263.
Oſnabrugen. 20. Septembris 1727., pag. 121.

P

PAcen., ſeu Nullius Juriſdictionis 21. Februarii, 13. Martii, 25. Septembris, 20. Novembris, 4., & 18. Decembris 1728., & 15. Januarii 1729., pag. 157. 167. 229. 233. 237. 245., & 255.
Pacen. Juris Viſitandi de Zefra 21. Februarii, 13. Martii, 25. Septembris, 20. Novembris, 4., & 18. Decembris 1728. & 29. Januarii 1729., pag. 160. 169. 230. 234. 238. 246. 256., & 259.
Pampilonen. 15. Maii, & 5. Junii, & 21. Auguſti 1728., pag. 190. 191., & 203.
Pampilonen. Diſtributionum, 31. Julii 21. Auguſti, & 11. Septembris 1728., pag. 212. 214., & 218.
Panormitana 10. Maii 1727., pag. 58.
Piſauren. Hereditatis, 11., & 25. Januarii 1727., pag. 7., & 12.
Piſauren. 15. Maii 1728., & 14. Maii 1726, pag. 182., & 300.
Piſtorien., & Praten. Juridictionis 10., & 31. Julii 25. Septembris 20. Novembris, & 4. Decembris 1728. 12. Februarii, 12. Martii, & 2. Aprilis 729. pag. 204. 206. 226. 232. 237., & 276.
Placentina 11. Januari 1727., pag. 2.
Placentina 22. Novembris, & 6. Decembris 1727., pag. 134. 138.
Placentina Diviſionis Parochialium 19. Junii, & 10. Julii 1728. pag. 198., & 199.
Placentina Reſtitutionis Dotis 3. Septembris, 3., & 17. Decembris 1729. p. 345. 379., & 381.
Policaſtren. Procurationis 10. Iulii 1728. pag. 203.
Portucallen. 11. Ianuarii 1727. pag. 1.
Praten. 2., & 23. Auguſti 1727. pag. 100. & 106.
Praten. Oneris Miſſarum 25. Septembris 20. Novembris, & 4. Decembris 1728. p. 228. 232. & 237.

R

RAguſina Reſtitutionis in Integrum 5. & 19. Junii, & 10. Iulii 1728. pag. 193. 196., & 199.
Romana 26. Aprilis, & 10. Maii 1727. p. 52. & 53.
Romana Matrimonii 2. Auguſti 1727. p. 93.
Romana 27. Auguſti, & 20. Septembris 1727. pag. 106. & 119.
Romana 20. Septembris 1727. pag. 120.
Romana 27. Ianuarii 1728. pag. 144.
Romana Diſtributionum 3. Decembris 1729. pag. 374.
Romana Reductionis Onerum 3. Decembris 1729. pag. 377.

Sa-

S

SAbinen. Erectionis Canonicatuum 23. Auguſtii, & 3. Septembris 1729. pag. 339. & 343.

Sancti Miniatis quartæ funeralis 18. Decembris 1728. & 15. Ianuarii & 29. Februarii, & 12. Martii 1729. pag. 253. 258. 261. 264. & 267.

Savonen. 27. Ianuarii 1728. pag. 144.

Senogallien. Supplementi Dotis 19. Novembris, & 3. Decembris 1729. pag. 365., & 371.

Siculana Nullitatis Profeſſionis 11. Ianuarii 1727. pag. 2.

Sorana 23. Auguſti, & 3. Septembris 1729. pag. 338. & 342.

Spelaten. Applicationis Miſſæ Conventualis 2., & 13. Iulii 1729. pag. 325. & 329.

Spoletana decimarum 25. Septembris, & 20. Novembris 1728. pag. 227. 232.

Squillacen. Communeriæ 11. Iunii & 3. Septembris 1729. pag. 312. & 344.

Squillacen. Miſſæ Conventualis 24. Septembris, & 19. Novembris 1729. pag. 339., & 345.

Squillacen. 21. Februarii 1728. pag. 155.

Surentina Decimarum 31. Iulii & 21. Auguſti 1728. pag. 208. & 214.

T

THaenen. 15. Maii & 5. & 19. Iunii 1728. pag. 187. 192. & 195.

Theanen. 30. Aprilis 1729. pag. 288.

Teatina 8. Februarii & 15. Martii 1727., pag. 20. & 25.

Toletana 17. Aprilis 1728. pag. 174.

Toletana Adminiſtrationis Emolumentorum Parochialium 2. Iulii, & 17. Decembris 1729. pag. 314. & 381.

Treviren. Executionis Brevis 15. & 29. Martii & 26. Aprilis 1727. pag. 29. & 46.

Treviren. Iuriſdictionis 2. Aprilis 1729. p. 17.

Tridentina Parochialis 3. & 24. Septembris & 3. Decembris 1729. pag. 347. 349. & 371.

Tridentina 7. Iunii 1727. pag. 79.

Tuterina Monacationis 3. & 17. Decembris 1729. pag. 379. & 381.

Tyburtina 26. Aprilis 1727. pag. 47.

V

VAlven., ſeu Sulmonen. 10. Maii 1727. pag. 59.

Veliterana 5. Julii 2. & 23. Auguſti 1727. pag. 86. 96. & 104.

Vanafrana, ſeu nullius Montis Caſſinen. Matrimonii 6. Decembris 1727. pag. 140.

Veronen. 18. Decembris 1728. 15. & 29. Januarii, & 12. Februarii 1729. pag. 248. 258. 261. & 264.

Veronen. Reſtitutionis in Integrum 11. Iunii 1729. pag. 305.

Venclana Matrimonii 2. Aprilis 1729. p. 281.

Vicen. Quartæ Canonicæ 2. Aprilis 1729. pag. 278.

Viennen. Jurium Parochialium 25. Januarii, & 8. Februarii 1727. pag. 9. & 18.

Viennen. Sponſalium 24. Septembris 1729. pag. 349.

Vigilien. Decanatus 2., & 23. Julii 1729. pag. 322. & 328.

Vigilien. Matrimonii 23. Julii & 13. Auguſti 1729. pag. 330. & 335.

Viterbien. 20. Septembris 1727. pag. 123.

Viterbien. 22. Novembris, & 6. Decembris 1727. pag. 127. & 134.

Viterbien. 22. Novembris 1727. pag. 128.

Viterbien. Erectionis Canonicatus 31. Julii 1728. & 14. Maii 1729. p. 211. & 295.

Ulliſiponen. Orientalis 22. Novembris, & 6. Decembris 1727. pag. 131. & 135.

Uratislavien. Erectionis Confraternitatis 3. Decembris 1729. pag. 372.

Urgellen. 11. Januarii 1727. pag. 5.

Urgellen. confirmationis concordiæ 25. Septembris 20. Novembris & 4. Decembris 1728. pag. 229. 233. & 237.

Vulturarien. Juriſdictionis 19. Novembris 1729. pag. 366.

Die Sabbati 11. Januarii 1727.

Um in Folio præteritæ Congregationis aliquæ Cauſæ remanſerint indeciſæ ; Dignabuntur EE. VV. illud reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

MELEVITANA.

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 23. Februarii 1726. & quatenus affirmative.* *Seſſ.25. de reſor. cap.8.*

II. *An ſit convalidanda Optio Præbendæ nuncupatæ Ghar Barca ab Oratore facta in caſu &c.*

Ad Primum in deciſis. Ad Secundum negative, & quoad Grech utatur Jure ſuo.

PORTUCALLEN.

I. *An Interdictum Eccleſiaſticum per Vicarium Capitularem Portugallien. appoſitum in Eccleſia, ſeu Cappella publica Patronali B. Joannæ ſuſtineatur in caſu &c.* *Seſs.25. cap. 12. de reſor.*

II. *An oblationes factæ, & facien. Ven. Imagini dictæ Beatæ in dicta Cappella ſpectent ad Parochum S. Fauſtini de Regoa, vel potius ſint applicandæ uſui, commodo, & decori d. Imaginis, dictæque Ædiculæ in caſu &c.*

III. *An ad dictum Parochum, vel potius ad Fundatricem Cappellæ prædictæ, ſeu Perſonam Eccleſiaſticam ab ipſa deputandam, & ab Ordinario approbandam ſpectet adminiſtratio dd. Oblationum in caſu &c.*

IV. *An in Cappella prædicta poſſint celebrari Miſſæ votivæ tam ſolemnes, quam privatæ, aliæque ex particulari devotione, etiam per Sacerdotes d. Cappellam viſitantes abſque licentia d. Parochi in caſu &c.*

V. *An Sacerdotes, ſive Seculares, ſive Regulares ad celebrandas Miſſas votivas eligi poſſint a Patrona Fundatrice, & ſucceſſoribus in Patronatu independenter a ſæpedicto Parocho, in caſu &c.*

VI. *An ſit concedendum Fundatrici habere, & retinere Sepulchrum in dicta Cappella Patronali pro ſe, & ſuis ſucceſſoribus, in caſu &c.*

VII. *An ſit concedenda exemptio dictæ Cappellæ Patronalis Portucallen. Sede Epiſcopali vacante, a jurisdictione Capituli Portucallen. cum ſubjectione immediata S. Sedi Apoſtolicæ, ejuſque Nuncio pro tempore in Regno Luſitaniæ degenti, in caſu &c.*

Ad Primum negative. Ad Secundum negative quoad

primam partem, & affirmative quoad ſecundam. Ad Tertium ſpectare ad Parochum una cum œconomo Eccleſiaſtico ab ipſomet Epiſcopo deputando, & in caſu vacationis Epiſcopatus a Metropolitano. Ad Quartum, & Quintum affirmative quoad privatos tantum. Ad Sextum affirmative, ſalvis juribus. Ad Septimum negative.

Seſs.7. cap. 8. de refor.

PLACENTINA. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 17 Auguſti 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi. Tunc autem tria dubia fuerunt diſputata; primum fuit, *An Epiſcopo Placentino liceat viſitare Eccleſiam Campeſtrem S. Mariæ de Albiano Pontis Nurii, & quatenus affirmative &c.* & huic dubio reſponſum fuit *affirmative, Jure tamen delegato.*

Secundum fuit, *An liceat Patribus Carmelitis in eadem Eccleſia celebrare conſuetas Feſtivitates, ſine licentia, & aſſiſtentia Parochi, & in ea ſedes Confeſſionales retinere in caſu &c.* & huic dubio reſponſum fuit *affirmative.*

Tertium denique fuit, *An celebratio Feſti S. Firmi, & aliarum Feſtivitatum expletarum in Oratorio S. Mariæ de Albiano poſt comminatum Interdictum ſint attentata, itaut omnes actus ſubradicti ſint circumſcribendi in caſu &c.* & huic dubio reſponſum fuit *negative.*

Impetrataque nova Audientia, diſputandum in præſenti proponitur dubium. *An, & in qua parte ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis, in caſu &c.*

In deciſis, & amplius.

Seſs.25. cap. 16. de Reg. & Monial.

SICULANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Deſcripta fuit hæc Cauſa in Folio Congregationis habitæ die 18. Maii 1726. quoad poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi; cumque tunc nulla fuerit capta reſolutio, ſed in Congregatione habita die 27. menſis Julii reſponſum fuit, quod *coadjuvarentur probationes juxta inſtructionem*, inſtructio reducta fuit ad capita ſequentia. Primum eſt, quod ab Oratore per legitima Documenta demonſtraretur tempus Ingreſſus in Religionem: tempus Profeſſionis, & tempus aſcenſus ad Sacros Ordines. Secundum eſt, quod videretur, an idem Orator Officia habuerit, & exercuerit in ſua Religione, & tertium demum, an poſt emiſſam Profeſſionem conqueſtus fuerit, quod eam emiſiſſet per vim, & metum.

Prævia itaque benigna reaſſumptione præteritarum ſcripturarum, necnon lectione novarum, quæ circumferuntur, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus Reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Affirmative, & Epiſcopus procedat prout de Jure contra Fratrem.

LA-

LARINEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Frater Marianus a Decimo ingreſſus eſt Ordinem PP. Reformatorum Sancti Franciſci, & ad Novitiatum admiſſus in Conventu Sancti Honuphrii Terræ Caſacalendæ die 12. Septembris 1693. & Profeſſionem emiſit die 12. Septembris ſubſequentis anni 1694. & hanc Profeſſionem contendit nullitate laborare, utpote emiſſam ante tempus a Sacro Concilio Tridentino præfinitum; Dicit etenim, & probat, ſe habuiſſe Fratrem nomine *Petrum*, qui natus fuerat die 14. Aprilis anno 1676. quippe paucos poſt dies mortuus eſt; Addit ſe natum fuiſſe die 19. Octobris 1678. & ſibi paritèr impoſitum fuiſſe nomen *Petri*, & a Plebano, in cujus Parochia uterque fuerat baptizatus, occaſione Profeſſionis ab ipſo, uti ſupra, emiſſæ, tranſmiſſam fuiſſe fidem Baptiſmatis non ſui, ſed Fratris prædefuncti, itaut profeſſio fuerit emiſſa *per menſem, & dies 6. aut 7.* ante annum decimum ſextum completum, in quo rerum ſtatu, Sacrum Concilium Tridentinum *Sſſ. 25. de Regul., & Monial. cap. 15.* decernit, eam nullam eſſe, nec ullam inducere obligationem. *Seſs. 25. cap. 15. de Reg. & Monial.*

Pluries de hoc articulo tam in Rotæ Auditorio, quam in hac Sacra Congregatione actum; & difficultas ſemper reducta fuit ad tacitam Profeſſionem, vel antecedentis Profeſſionis ratificationem deductam ex actibus ſubſequenter geſtis, & ſenſus tam dicti Auditorii, quam hujus Sacræ Congregationis in eo conſtitutus fuiſſe videtur, quod concurrente probabili ætatis ignorantia, & conſequenter ignorantia nullitatis Profeſſionis non potuerit ex actibus ſubſequenter geſtis induci tacita Profeſſio, vel antecedentis Profeſſionis ratificatio, juxta *deciſ. 952.*, & *deciſ. 983. coram Emerix juniore*, dummodo tamen ignorantia ætatis, & ſic nullitatis Profeſſionis ſit veriſimilis, & non deducatur ex ſolo dicto Profeſſi, ſed munita ſit circumſtantiis, conjecturis, & variis aliis adminiculis, ut videre eſt *in cit. deciſ. 952. ſub num. 23. coram Emerix jun.*

Porro Orator in ſua ſcriptura contendit, ſe veram ſuam ætatem ignoraſſe uſque ad annum 1706. itaut ex actibus antecedenter geſtis non poſſit ullo modo inferri ad ratificationem Profeſſionis, & ab inde citra contendit, ſe ſemper reclamaſſe, & ex variis tergiverſationibus fuiſſe impeditum, ne Proceſſum ſuper nullitate ſuæ Profeſſionis ad optatum finem perduceret, uti fuſius in ejus ſcriptura legi poteſt.

Quo ſtante, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus Reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Affirmative.

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM. Exortis nonnullis controverſiis inter Epiſcopum, & Capitulum Giennen. ſuper modo celebrandi Sacras publicas Ordinationes, concordata fuerunt dubia infra exponenda; cumque in ultima Congregatione habita die 28. Septembris 1726. Epiſcopus inſteterit pro aliqua proviſione capienda, & Capitulum proteſtatum fuerit, ſe nullam velle facere oppoſitionem, ſed ſolummodo expectare reſponſum ſuper dubiis jam ſubſcriptis, & infra referendis, prædicta die editum fuit ſequens decretum: *Epiſcopus celebret Sacram Ordinationem ad Altare Majus vocatis, & præſentibus Canonicis, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum pro ea die transferatur ad aliud Altare, &* *Seſs. 23. cap. 8. de Reſor.*

Missa solemnis ab Episcopo celebranda deservire possit pro Missa Conventuali.

Hæc sunt, quæ hucusque gesta sunt in hoc negotio. Ex Juribus autem circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An Episcopus Giennen. vigore dispositionis Sac. Concil. Tridentini sess. 23. de Reformatione cap. 8., & Constitutionis san. mem. Innocentii XIII. incipien. Apostolici Ministerii, & alterius Sanctissimi Domini Nostri illius confirmatoriæ possit, vel debeat Temporibus a jure statutis celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare Majus Ecclesiæ Cathedralis, & quatenus affirmative.

II. An occasione prædicta possit ibidem Pontificaliter celebrare Missam Conventualem ad Sabbatum designatam loco illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum assistentia omnium Præbendatorum, & aliorum de Choro, & quatenus negative.

III. An ob dictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explendam possit cogere Capitulum, ut horam consuetam pro Horis Canonicis, & Missa Conventuali anticipet, vel postponat, ita tamen, ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur.

IV. An possit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus, non obstante, quod juxta consuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hispaniarum Regnis, ad Altare Majus adsit Tabernaculum, in quo asservetur Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum, & quatenus negative.

V. An possit compellere Capitulum, & Canonicos, ut pro explenda ordinatione, aliisque Functionibus Pontificalibus, transportari faciant Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ad aliud Altare Ecclesiæ.

VI. An possit Episcopus impediri, quominus in dicto Altari solemnem, & & generalem Ordinationem faciat sub prætextu consuetudinis, ex quo nunquam in dicto Altari per Episcopum facta sit celebratio Ordinum, & quatenus affirmative.

VII. An Episcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Ecclesiæ, & quatenus Cappellæ non sint capaces, teneatur illam explere in Sacristia, & quatenus affirmative.

VIII. An in hoc casu possit Episcopus Capitulum cogere, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro Horis Canonicis celebrandis; ne celebratio Ordinum Chorum impediat, vel Chorus ipsam Ordinum celebrationem.

IX. An Episcopus ad formam supradictæ Conciliaris dispositionis, sive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante, vel post Horarum celebrationem, sive ad aliqua ex Cappellis, sive in Sacristia Cathedralis, possit cogere integrum Capitulum, & omnes Canonicos ad assistendum functioni Ordinationis Generalis, & quibus pœnis; seu potius contentus esse debeat assistentia illorum, qui in functionibus Pontificalibus eidem Episcopo ex præscripto Cæremonialis, vel ex consuetudine Ecclesiæ assistere debent.

X. An Episcopo accedenti ad Ecclesiam Cathedralem pro explenda solemni ordinatione, vel pro interessentia Divinis Officiis, vel aliis quibusvis functionibus, sive associetur a toto Capitulo, sive a solis duobus deputatis, debeat parari nedum Faldistorium, seu Genuflexorium in loco, ubi Episcopus functionem facere, seu eidem assistere debet; verum

rum etiam aliud ſimile, etſi diverſum in apparatu, aut antequam ad ſedem ſuam accedat, orare poſſit ad Tabernaculum Sanctiſſimi Sacramenti, vel ſaltem loco Faldiſtorii, ſeu Genuflexorii parari debeat pulvinar cum Tapeto: ſuper quo orare poſſit, ſeu potius ſervanda veniat conſuetudo, præſertim ſi ſit immemorabilis, juxta quam Epiſcopo ad Eccleſiam accedenti nec Faldiſtorium, nec Pulvinar parari ſolet, ſuper quo Epiſcopus oret, antequam ad locum ſuum accedat, in caſu &c.

Ad Dominum Secretarium, cum Sanctiſſimo juxta mentem.

URGELLEN. Epiſcopus, & Capitulum Urgellen. anno 1717. ad concordiam devenerunt; & procuratorem conſtituerunt pro obtinenda confirmatione Apoſtolica, cumque a ſan. mem. Clemente XI. fuiſſent preces remiſſæ ad hanc Sacram Congregationem, hæc rem perpendendam commiſit Eminentiſſimo Card. Priolo. *Seſs. 22. de ref. cap. 11.*

Edita fuit ab Eminentia Sua informatio, in qua ſenſit pro confirmatione, ex quo Capitulum Urgellenſe reputari debeat exemptum a Juriſdictione Epiſcopi, ex quo Sacra hæc Congregatio anno 1693. confirmavit aliam ſimilem concordiam initam inter Archiepiſcopum Cæſarauguſtanum, & ejus Capitulum, pro quo aſſumpto verificando exhibitum etiam fuit folium, in quo referebantur omnes conventiones utriuſque Tranſactionis.

Sed propoſita inſtantia in Congregatione habita die 22. Novembris 1721. nulla fuit capta reſolutio, ſed dictum, quod exhiberetur ſtatus litium, & controverſiarum, propter quas inita fuit Tranſactio inter Epiſcopum, & Capitulum Urgellenſe.

In executionem hujus reſcripti exhibitus fuit ſtatus litium, repropoſitaque inſtantia ſuper confirmatione Tranſactionis, cum animadverſum fuiſſet, primò, quod fundamentum pro confirmatione conſtituebatur in exemptione Capituli a Juriſdictione Epiſcopi, ſecundò, quod uſque de Anno 1705. cum nonnulla dubia ab hac Sacra Congregatione fuerint reſoluta, neceſſarium erat videre, an nova Tranſactionis pacta diſcordarent a præteritis ſupradictis reſolutionibus, & quatenus diſcordarent, qualia pro illis militarent fundamenta, & tertiò demum, quod operæ pretium erat recognoſcere ſtatum litis inter Archiepiſcopum Cæſarauguſtanum, & ejus Capitulum, ex quo Eminentiſſimus Cardinalis Priolus, uti ſupra dictum eſt, innitebatur in ſuo ſuffragio pro concordiæ approbatione exemplo tranſactionis Cæſarauguſtanæ ab hac Sacra Congregatione approbatæ, nulla proinde *citata die 6. Martii* capta fuit reſolutio, ſed dictum quod *fierent diligentiæ juxta inſtructionem*.

Inſtructio communicata inſtanti pro confirmatione ad hæc capita redacta fuit, quod doceretur videlicet de exemptione Capituli a Juriſdictione Epiſcopi, quod doceretur, an nova pacta diſcordent a præteritis reſolutionibus, & quatenus diſcordent, qualia pro receſſu a deciſis militent fundamenta, & demum, quod recognoſcatur ſtatus litis, quæ fuit inter Archiepiſcopum Cæſarauguſtanum, & ejus Capitulum, ſuper qua inita fuit Tranſactio, uti dictum eſt, confirmata ab hac Sacra Congregatione.

Cir-

Circumfertur nova Scriptura, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An ſit locus Confirmationi Concordiæ in caſu &c.

Ad Eminentiſſimum Dominum Cardinalem Belluga, qui dignetur rem perpendere, & Votum ſuum S. Congregationi Concilii aperire.

Seſſ. 24. cap. 18. de ref.

ILLERDEN. Epiſcopus Illerden. huic Sanctæ Sedi expoſuit in ſua Cathedrali irrepſiſſe quemdam antiquum abuſum, juxta quem alter ex Canonicis prædictæ Eccleſiæ, qui nuncupatur *Vacantero* locat majori oblatori pro integro Anno bona, & proventus pertinentes ad quamcumque Eccleſiam vacantem, licet celeriter eidem provideatur de idoneo Rectore, & auxilium, Auctoritatemque Apoſtolicam imploravit pro dicta prava conſuetudine eliminanda, remiſſiſque a Sanctitate Sua precibus ad hanc Sacram Congregationem, ſcriptum fuit Epiſcopo, ut terminum præfigeret Canonicis, & Capitulo ad ſua Jura deducenda, ſubſcriptiſque dubiis, Jura circumferuntur pro eorum deciſione.

Capitulum exponit, ſe percipere fructus Eccleſiarum Parochialium vacantium in Diœceſi per annum integrum, ſi vacatio ſequatur per obitum, & per annum dimidium, ſi vacatio ſequatur per reſignationem ex cauſa permutationis, ſe curare adimplementum omnium onerum prædictis Parochialibus annexorum, ſe etiam nominare perſonam idoneam ab Epiſcopo approbandam, quæ tempore prædicto animarum curam exerceat, & demum fructus applicari Maſſæ diſtributionum quotidianarum, de quibus participant Epiſcopus, Canonici, Beneficiati, & alii intereſſentes horis Canonicis, ita tamen, ut per hoc non augeantur diſtributiones ſingulorum, ſed tantum redditus præfati deſerviant pro manutentione Maſſæ communis prædictæ, ne propter illius onera tam ordinaria, quam extraordinaria, juxta varias temporum, ac rerum viciſſitudines diminutionem patiatur.

Promotor Fiſcalis innititur diſpoſitioni textus *in cap cum Vos de officio Ordinarii*, ibi: *Fraternitati Veſtræ mandamus, quatenus, ſi quando in vacantibus Eccleſiis in quibus Eccleſiaſtica Perſona præſentationem non habet, vel quia Perſonæ minus idoneæ præſentantur, vel alia de cauſa de Jure Perſonas non poteritis in eis inſtituere, appellatione remota, ponatis Oeconomos, qui debeant fructus percipere, & eos, aut in Eccleſiarum utilitatem expendere, aut futuris Perſonis fideliter reſervare.*

Capitulum e contra innititur Centenariæ, & immemorabili conſuetudini, pro cujus juſtificatione titulos etiam deducit in ejus Scriptura legendos, & contendit, poſſe alicui competere fructus Eccleſiarum vacantium ex Privilegio, vel præſcripta Conſuetudine, uti probat Textus in *c. tua nobis de verborum ſignificatione*, ibi: *ut fructus Beneficiorum, quæ interim in Diœceſi tua vacare contigerit, tibi liceat Biennio retinere*, & in *c. ſi propter de reſcriptis in ſexto*, ibi: *ſi fructus hujuſmodi Eccleſiæ tuæ Fabricæ, vel alteri uſui, ſeu cuicumque ſingulari Perſonæ de ſpeciali conſuetudine, privilegio, vel ſtatuto forſitan debeantur*, & in *cap. ſi præſenti de Officio Ordinarii in ſexto* ibi: *niſi de ſpeciali privilegio, vel conſuetudine jam præſcripta legitime, ſeu alia de cauſa rationabili hoc eiſdem competere dignoſcatur.*

Jura,

Jura, uti dictum est, circumferuntur; quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Capitulo Illerden. pertineat jus percipiendi fructus Ecclesiarum Parochialium de tempore illarum vacationis in casu &c.*

II. *An dictum jus percipiendi pertineat per integrum Annum a die vacationis.*

III. *An idem jus pertineat, etiam ubi infra Annum Ecclesia Parochialis provisa fuerit de novo Parocho.*

Non proposita.

PISAUREN. HÆREDITATIS. Anno 1654. Lucia Tofani suum ultimum condidit Testamentum, in quo hæredem universalem sibi scripsit Matthæum Filium, eique sine Prole decedendi substituit Franciscum alterum filium suum, quo etiam sine filiis obeunte, sic disposuit, *che detta sua roba ricadi al Sindico del Convento, e Chiesa sudetta de' Zoccolanti di Monte Baroccio, con obligo per detto Signor Sindico, sia obligato detta Eredità metterla in esecuzione in beneficio, e bonificamento di detta Chiesa in ogni modo migliore.* *Sess.25. de Regul. cap.3.*

Filii Testatricis mortui sunt absque liberis, cumque Mattheus, qui ultimo loco decessit, fecerit prædictæ hereditatis donationem favore Patrum Sancti Marci Ordinis Congregationis B. Petri de Pisis, lis exorta est inter Syndicum Minorum Observantium, & prædictos Patres Donatarios, cumque in eadem, una Sententia in Partibus, & quatuor in Urbe emanaverint, & illa de Partibus, & alia in Urbe fuerint Syndico favorabiles, & tres in Urbe prolatæ fuerint favore Patrum S. Marci, ab Auditore Sanctissimi facta fuit ejus remissio *in statu, & terminis* ad hanc Sacram Congregationem, & hodie disputandum proponitur dubium, quod ad calcem Restrictus refertur.

Quod Fratres Minoritæ de Observantia ex vi suæ regulæ sint prorsus incapaces hæreditariæ Successionis, desumitur *ex Clementina Exivi §. Cupientes, de verborum significatione*, quod procedit, sive hæreditas eis relinquatur per viam directæ institutionis, sive per viam substitutionis, & fideicommissi, uti late adnotarunt *Fagnan. in cap. nimis prava, num.33., & seqq. de Excessibus Prælatorum, & in cap. in præsentia num.39. & seqq. de probat. Eminentissimus Petra ad Constitutiones Apostolicas tom.2. pag.450. num.6., & seqq. Pater Mattheuccius Ordinis Minorum de Observantia in suo opere, cui titulus Schola paupertatis tit.1. conf.5., a num.1. usque ad 4.*

Quod pariter non possint isti Fratres Minoritæ de Observantia instituti hæredes, cum hoc, ut bona hæreditaria per Executores a Testatore nominatos vendantur, & pretium erogetur in reparationem Ecclesiæ, constructionem Cappellæ, & Sacram Suppellectilem, & quod quatenus hæredis institutio non valeat ex aliqua causa in corpore Juris clausa, tunc valeat Jure legati. Doctrina est originalis Baldi adversus Bartolum *in Authentica ingressi num.50., & seqq. C. de Sacrosanctis Ecclesiis*, & Baldo ceteri adhæserunt, utivideri potest *apud Fagnan. in allegato cap. nimis prava num.20., & seqq. de excessibus Prælatorum*, & apud *Mattheuc. citato tit.1. conf.5. a num.4. usque ad finem.*

Quod etiam prædicti Fratres non sint capaces, nedum hæreditatum, sed nec etiam Annorum legatorum, si Capitalia, & Mobilia, sive eorum dominium deferatur ad Syndicum Apostolicum, idque, sive Syndicus consideretur

retur ut talis, ſive uti tertia Perſona, latiſſime oſtendit citatus Pater *Mattheuc. in allegato opere Schola paupertatis tit. 3. conſ. 3.* per totum, *& ſignanter num.7. & ſeqq.*, ibi: *etenim ſi Syndicus, ut tertia Perſona habilis eſſet ad retinenda legata pro neceſſitatibus Fratrum, poſſet etiam cenſus, loca Montium, ac Poſſeſſiones, eorumque fructus, immo, & pingues hæreditates acquirere, cum eadem ratio ſit de omnibus, & hinc via eſſet aperta excludendi Fratrum mendicitatem, & introducendi abuſus repugnantes puritati regulæ.*

Quoad Eccleſias horum Fratrum diſputatio eſt, an hæredes inſtitui valeant: Bartolus enim *in tract. Minoritarum lib.1. diſt.4.* affirmative reſpondit, ſed deinde ab hac opinione receſſit *in l.1. num.5. Cod. de Conduc.*, *& Procurat. lib.11.* ibi: *ſi Legatum relinquitur Eccleſiæ S. Franciſci, illud Legatum eſt nullum, ſicut ſi relinqueretur Fratribus de S. Franciſco, licet tenuerim contrarium in Libello Minoritarum.* Negativæ vero opinioni ſtrenue adhæſit *Baldus in allegata Authentica ingreſſi num.55. de Sacroſanctis Eccleſiis*, quod repetit *conſ.416. lib.4.* ubi ſic concludit, *ridiculum eſt dicere, non poteſt relinqui Fratribus, ſed poteſt relinqui Eccleſiæ, hoc enim quid aliud eſt, niſi verba Sacra cavillari, & mentem juris lacerare?*

Suppoſita incapacitate FF. Minorum de Obſervantia, ſupereſt, ut videatur, an Matthæus potuerit de bonis, ſive hæreditate diſponere favore Conventus PP. S. Marci ex Congregatione B. Petri de Piſis, vel potius ſibi vindicent locum Privilegia Rev. Fabricæ: *Bartholus in tract. Minoritarum lib.1. cap.2.* hæc habet, *quidam in ſuo Teſtamento* FF. *Minores, vel unum eorum inſtituit hæredem; Primo quæritur, an valeat Teſtamentum; Ad quod ſciendum eſt, quod Decretalis exivi de Paradiſo, dicit, quod Fratres Minores iſtarum Inſtitutionum nullatenus ſunt Capaces: Tamen addam, ſi quidem ſunt inſtituti, & nullum habent ſubſtitutum, vel cohæredem, quod Teſtamentum eſt nullum, & hæreditas pertinet advenientes ab inteſtato, ſi vero Fratres inſtituti habeant ſubſtitutum vel cohæredem, tunc Teſtamentum poteſt valere, ſubſtituto adeunte hæreditatem, ad quem primo pertinet, vel adeunte cohærede, cui creſcit portio relicta Fratribus, ubi ſubſtitutus non eſt*, & ſequitur *Ancharan. in Clementina exivi num.2. verſiculo revertor ad primum de verborum ſignificatione*, & ex recent. firmant *Fagnan. in cap. in præſentia num.42. de probat. Mattheuc. in opere citato tit.1. conſ.5. num.10.* & Eminentiſſimus Petra *ad Conſtitutiones Apoſtolicas tomo 2. pagina 452. num.20.*, *& ſeqq.* dicit id eſſe reſolvendum, attento tenore Teſtamenti; & in eo, quod attinet ad Fabricæ Privilegia, eadem ſunt impreſſa *apud Veſpignan. fol.33.*, *& fol.71.*, *& apud Eminentiſſimum Petram loco citato pag.451. num.19.*

Jura circumferuntur; quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An hæreditas Luciæ Toſani ſit adjudicanda Syndico Apoſtolico PP. Minorum Obſervantium Montis Barocci, vel potius FF. *S. Marci ejuſdem loci.*

Non propoſita.

Die

Die Sabbati 25. Januarii 1727.

IENNEN. JURIUM PAROCHIALIUM. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die 9. Junii* 1725., cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi; cumque tunc nulla capta fuerit reſolutio, propoſitis in ſequenti Congregatione habita *die 3. Julii* ejuſdem anni, ſequentibus Dubiis. *Seſſ. 24. cap. 11. de reſ.*

I. *An, & cui competat jus adminiſtrandi Sacramenta, & alia Jura Parochialia exercendi in Domo, & intra Septa Commendæ Sacri Ordinis Theutonici, Civitatis Viennen., tam quoad Familiam Commendatarii, quam quoad Subditos, Vaſſallos, & Colonos Commendæ, & alios inquilinos ejuſdem Domus in caſu &c. & quatenus affirmative reſpectiu Parochi, quoad mere inquilinos.*

II. *An Parochus teneatur petere licentiam a Commendatario pro tempore ad effectum ingrediendi dictam Domum, & Septa Commendæ, ibique adminiſtrandi eiſdem Inquilinis Sacramenta, ac alia Jura Parochialia exercendi in caſu &c.*

Et dicta *die 13. Julii* ſic reſponſum fuit, *ad primum competere Parocho quoad Inquilinos, & quoad reliquos ſcribatur Nuntio, & Archiepiſcopo juxta inſtructionem; ad ſecundum negative.*

Inſtructio vero reducta fuit ad capita ſequentia, primo, an adeſſet aliquis Sacerdos deputatus pro regimine Eccleſiæ Commendæ, ſecundo, an hic Sacerdos ſit approbatus ab Ordinario pro excipiendis Confeſſionibus, tertio, an nominetur a Commendatario, quarto, quanta ſit familia Commendatarii, quinto, an habeat bona Juriſdictionalia, ſexto, an Coloni pro majori anni parte vivant expenſis Commendatarii, ultimo, quantus ſit numerus Vaſſallorum, & an in eos Commendatarius exerceat Juriſdictionem.

Reſolutiones hujus Sacræ Congregationis captas *die 13. Julii* Commendatarius reverenter excipit, ſed proſequendo Jura ſua, diſputanda proponit dubia hæc, quæ ſequuntur.

I. *An, & cui competat jus adminiſtrandi Sacramenta, & alia Jura Parochialia exercendi in Domo, & intra Septa Commendæ S. Ordinis Theutonici, Civitatis Viennen., tam quoad Familiares Commendatarii, quam quoad Subditos, Vaſſallos, & Colonos Commendæ.*

II. *An, & qua pompa Parochus ingredi debeat Domum, & Septa Commendæ occaſione adminiſtrandi Sacramenta Inquilinis ejuſdem Domus in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in prima etiam unica.

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM. Cum propter controverſias exortas inter Epiſcopum, & Capitulum Giennen. exorte fuiſſent diſputationes ſuper modo celebrandi Sacras publicas Ordinationes, & *Seſſ. 23. cap. 8. de reſ.*

hac de cauſa eædem intermiſſæ fuiſſent Sacra hæc Congregatio *die* 28. *Septembris* 1726. providentiam ſumpſit, ut publicæ Ordinationes fieri poſſent.

Providentia capta pro terminandis litibus non ſufficiebat, cumque dubia jam fuiſſent a me ſubſcripta, & informationes jam compoſitæ, & impreſſæ fuiſſent, & cauſa a me in folio deſcripta fuiſſet, ut proponeretur in prima Congregatione, quæ fieri debuiſſet de menſe Novembris, ſi Conſiſtoria pro Cauſis Canonizationum, Congregationis coactionem non impediviſſent, & hoc interim Sanctiſſimi Domini Noſtri reſcriptum ſuperveniſſet, in quo præcipiebatur, ut quatenus hæc Cauſa eſſet de appendicibus Conſtitutionis Apoſtolici Miniſterii editæ ab Innocentio XIII. pro Regnis Hiſpaniarum, & a Sanctitate Sua confirmatæ remitteretur ad Congregationem Particularem, cujus etiam ipſe ſum a Secretis, quæ deputata eſt ſuper dubiis, quæ proponentur circa intelligentiam ſupradictæ Conſtitutionis, non potui abſtinere a proponenda hac Cauſa Giennen. in ultima Congregatione habita *die* 11. *Januarii*, tum quia folium erat jam impreſſum, tempore quo ad me delatum fuit Sanctiſſimi Reſcriptum, tum quia illud erat prudentiſſime conceptum, hoc eſt non abſolutum, ſed conditionatum, itaut ſupereſſet indago, an eſſet, necne purificata conditio.

Scribentes in prædicta ultima Congregatione ſupplicem exhibuerunt libellum, in quo nuntiarunt Cauſæ remiſſionem ad Congregationem Particularem; Cumque Sacra Congregatio mihi dederit in mandatis, ut totam rei ſeriem Sanctitati Suæ aperirem, & ejus deliberatam mentem audirem, ut ei debita præſtaretur obedientia, mandatum mihi commiſſum adimplevi *die* 12. *currentis menſis Januarii*, cumque Sanctitati Suæ reverenter expoſuiſſem, nedum præcedentem Cauſæ in hac Sac. Congregatione inſtructionem, ſed etiam, quod ea non erat de appendicibus Conſtitutionis Apoſtolici Miniſterii, ſed Concilii Tridentini, ex quo Concilium Tridentinum *Seſſ.* 23. *cap.* 8 *de reform.* Sic ſtatuit: *Ordinationes Sacrorum Ordinum ſtatutis a Jure temporibus, ac in Cathedrali Eccleſia, vocatis, præſentibus ad id Eccleſiæ Canonicis, publice celebrentur, ſi autem in alio Diœceſis loco, præſente Clero Loci, dignior, quantum fieri poterit, Eccleſia ſemper adeatur*, & Conſtitutio Apoſtolici Miniſterii iiſdem fere verbis utatur, *noverint autem Epiſcopi, ſe debere per ſemetipſos, ſeclu ſo ægrotationis caſu, Ordines conferre, & Sacrorum Ordinum collationem ſtatutis a jure temporibus, ac in Cathedrali Eccleſia, vocatis, & adſtantibus Canonicis, publice habendam eſſe, vel ſi in alio Diœceſis loco ſemper tamen in Eccleſia, quantum fieri poterit, digniori, & præſente Clero ejuſdem Loci*, Sanctitas Sua, perpenſis his, & aliis rationum momentis benigne annuit, ut hæc Cauſa in hac Sacra Congregatione proponeretur. Quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An Epiſcopus Giennen. vigore diſpoſitionis Sac. Concilii Tridentini ſeſſ. 23. de reform. cap. 8. innovatæ a Conſtitutione Innocentii XIII. incipien. Apoſtolici Miniſterii, quæ fuit confirmata a Sanctiſſ. D. N., poſſit, vel debeat temporibus a jure ſtatutis celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare Majus Eccleſiæ Cathedralis, & quatenus affirmative.

II. An in occaſione prædicta poſſit ibidem Pontificaliter celebrare Miſſam Conventualem ad Sabbatum deſignatam loco illius, quæ celebrari a Ca-

a Capitulo deberet cum assistentia omnium Præbendatorum, & aliorum de Choro, & quatenus negative.

III. An ob dictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explendam possit cogere Capitulum, ut horam consuetam pro Horis Canonicis & Missa Conventuali anticipet, vel postponat, ita tamen, ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur.

IV. An possit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus non obstante, quod juxta Consuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hispaniarum Regnis, ad Altare Majus adsit Tabernaculum, in quo asservetur Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, & quatenus negative.

V. An possit compellere Capitulum, & Canonicos, ut pro explenda ordinatione, aliisque Functionibus Pontificalibus, transportari faciant Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ad aliud Altare Ecclesiæ.

VI. An possit Episcopus impediri, quominus in dicto Altari solemnem, & generalem Ordinationem faciat sub prætextu consuetudinis, ex quo numquam in dicto Altari per Episcopum facta sit Celebratio Ordinum & quatenus affirmative.

VII. An Episcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Ecclesiæ, & quatenus Cappellæ non sint capaces, teneatur illam explere in Sacristia, & quatenus affirmative.

VIII. An in hoc casu possit Episcopus Capitulum cogere, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro Horis Canonicis celebrandis, ne celebratio Ordinum Chorum impediat, vel Chorus ipsam Ordinum celebrationem.

IX. An Episcopus ad formam supradictæ Conciliaris dispositionis, sive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante, vel post Horarum celebrationem, sive ad aliquam ex Cappellis, sive in Sacristia Cathedralis, possit cogere integrum Capitulum, & omnes Canonicos ad assistendum functioni Ordinationis Generalis, & quibus pœnis, seu potius contentus esse debeat assistentia illorum, qui in functionibus Pontificalibus eidem Episcopo ex præscripto Cæremonialis, vel ex Consuetudine Ecclesiæ assistere debent.

X. An Episcopo accedenti ad Ecclesiam Cathedralem pro explenda solemni ordinatione, vel pro interessentia Divinis Officiis, vel aliis quibusvis functionibus, sive associetur a toto Capitulo, sive a solis duobus Deputatis, debeat parari nedum Faldistorium, seu Genuflexorium in loco, ubi Episcopus functionem facere, seu eidem assistere debet, verum etiam aliud simile, etsi diversum in apparatu, ut antequam ad sedem suam accedat, orare possit ad Tabernaculum Sanctissimi Sacramenti, vel saltem loco Faldistorii, seu Genuflexorii parari debeat Pulvinar cum Tapeto, super quo orare possit, seu potius servanda veniat Consuetudo, præsertim si sit Immemorabilis, juxta quam Episcopo ad Ecclesiam accedenti nec Faldistorium, nec Pulvinar parari solet, super quo Episcopus oret, antequam ad locum suum accedat, in casu &c.

Dilata ad primam post Agnos, non retardata interim executione decreti provisionalis usque ad exitum Causæ.

Seſſ. 24 de ref. cap. 14.

ILLERDEN. Propoſita fuit hæc Cauſa, & non reſoluta in Congregatione habita *die 11. Januarii proxime præteriti*, cujus folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi, cumque Cauſæ momentum non conſiſtat in antiquo jure Decretalium, quo attento Privilegia percipiendi fructus vacantes Eccleſiarum ſubſiſtere videbantur juxta *Text. in cap. tua nobis de Verborum ſignificatione, & in cap. ſi propter de Reſcriptis in ſexto, & in cap. ſi præſenti de Officio Ordinarii in ſexto*, ſed in jure novo Concilii Tridentini *ſeſſ. 24. cap. 14. de reform.*, & in Conſtitutione 104. *S. Pii V. Bullar. tom. 2.* quæ fuit innovata a ſan. mem. Innocentio XII. in ſua Conſtitutione 51., in quibus derogatur Statutis, Privilegiis, & Conſuetudinibus etiam Immemorabilibus, dignabuntur EE. VV. ſolita maturitate ponderare, an Conſuetudo vigens pro Capitulo Illerden., utpote directa ad commodum particulare Canonicorum, ſit ſub decreto Conciliari, & Conſtitutionibus Apoſtolicis prædictis comprehenſa, juxta tradita per *Garz. de Benef., par. 8. cap. 1. num. 90., & per Barboſ. de Canonicis cap. 15. num. 19. in fine*, vel potius ſit ab illis exempta, utpote reſpiciens augmentum Cultus Divini, juxta individualiter firmata per *Rota deciſ. 320. num. 8. cor. Mantica*, & ex quo non reſpicit Canonicatus, & Beneficia ſita in ipſa Cathedrali Eccleſia, ſed Parochiales, quæ ſunt extra illam; diſputari ſiquidem poteſt, an Piana Conſtitutio ſit reſtricta ad Cononicatus tantum, & Beneficia ſita in ipſa Cathedrali, vel Collegiata Eccleſia, in ordine ad quæ ſuſpicio Simoniæ, ſive Avaritiæ ſibi locum poterat vindicare, juxta *deciſ. 139. par. 2. diverſ.* in qua favore Portionariorum Eccleſiæ Toletanæ reſponſum fuit, non obſtante prædicta Bulla Piana, tum ex quo perceptio reſpiciebat *fructus Beneficii ſit extra Cathedralem, & Collegiatam Eccleſiam*, tum ex quo perceptio applicabatur diſtributionibus, & ſic manutentioni Cultus Divini.

Reaſſumptis itaque folio, & informationibus jam diſtributis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Capitulo Illerden. pertineat jus percipiendi fructus Eccleſiarum Parochialium de tempore illarum vacationis in caſu &c.*

II. *An dictum jus percipiendi pertineat per integrum Annum a die vacationis*

III. *An idem jus pertineat etiam ubi infra Annum Eccleſia Parochialis proviſa fuerit de novo Parocho.*

Ad primum, & ſecundum Affirmative:

Ad tertium Dilata, & Scribatur Epiſcopo pro nova Informatione juxta Inſtructionem.

Præſens Cauſa in folio ultimæ Congregationis indeciſa remanſit; Unde prævia reaſſumptione talis folii, dignabuntur EE. VV. ſequenti dubio reſpondere.

Seſſ. 25. de Reg. cap. 3.

PISAUREN. HÆREDITATIS.

An hæreditas Luciæ Tofani ſit adjudicanda Syndico Apoſtolico PP. Minorum Obſerv. Montis Barocci, vel potius PP. S. Marci ejuſdem loci in caſu &c.

Ad primam dubii partem negative, ad ſecundam affirmative, & amplius.

LAN-

LANCIANEN. Dominicus Antonius Neapolitani Adoleſcens ætatis annorum 21., ſimplex, & innocens, dum ſtudiorum cauſa morabatur in Civitate Neapolitana, familiaritatem contraxit cum Sacerdote Joſepho Capretto, e Civitate Lanciani. *Seſſ. 24. de ref. Matrim. cap. 1.*

Sacerdos habebat Neptem ex Fratre nomine Conceptitiam degentem in Civitate Lanciani, induxitque Dominicum Antonium ad ſtipulandum Inſtrumentum, in quo ſolemniter ſe obligavit ad contrahendum Matrimonium cum prædicta Muliere, & ad eam dotandam in ducatis 2000.

In executionem prædicti Inſtrumenti expeditum fuit Mandatum Procuræ pro exhibendo Annulo Sponſalitio Conceptitiæ, addita tamen conditione oretenus inter Dominicum Antonium, & Sacerdotem Capretti, ut Mandatum prædictum Procuræ tranſmitteretur ad Annam Verronam Matrem, & Conſanguineos & Tutores, ut ipſi ſuum aſſenſum præſtarent, prædictuſque Dominicus Antonius litteras dedit ad Sacerdotem Joſephum Macciocchini, ſub cujus regimine, ex diſpoſitione Ignatii Patris prædefuncti vivebat, in quibus animum ſuum declaravit ſubordinatum voluntati Matris, Conſanguineorum, ac Tutorum.

Litteræ fuerunt conſignatæ Sacerdoti Capretto, qui eas expedivit per ſuum Emiſſarium unacum Mandato Procuræ, & annulo, traditoque mandato Procuræ, & annulo Doctori Ferdinando Capretti, Patri Conceptitiæ, & Fratri Sacerdotis Joſephi, appoſitoque nomine Franciſci de Flore in Mandato Procuræ, in quo nomen Procuratoris erat in Albo relictum, facta eſt nomine Dominici Antonii inſciis Matre, & Tutoribus ejus, Annuli Sponſalitii præſentatio Conceptitiæ.

Magnus ex hoc facto rumor invaluit in Civitate Lanciani, idemque major factus eſt, poſtquam per tertiam Perſonam exhibitæ fuerunt litteræ a Dominico Antonio ſcriptæ Sacerdoti Macciocchino, in quibus dicebat, ut in Mandato Procuræ opponeretur nomen Perſonæ ipſi beneviſæ in hypotheſi, in qua Mater, & Conſanguinei ſuum dediſſent aſſenſum præſtationi Annuli, & poſtquam ſæpe memoratus Dominicus Antonius, qui ſubinde reditum fecit ad Patriam, invenit alias ſuas Epiſtolas ſcriptas Macciocchino, non fuiſſe ipſi conſignatas, in quibus demandabat ſuſpenſionem traditionis Annuli.

Hiſce minime obſtantibus, Ferdinandus Pater Conceptitiæ, judicium inſtruxit in Curia Lancianenſi pro cogendo Dominico Antonio ad contrahendum Matrimonium, ſed habito recurſu ad hanc Sacram Congregationem, cum datis juxta morem litteris Ordinario pro informatione, ipſe libenter Cauſam ad hanc eadem Sacram Congregationem remiſiſſet: diſputanda in præſenti proponuntur bina dubia, quæ ſequuntur.

I. *An conſtet de Sponſalibus in caſu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An ſit locus coactioni in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in prima etiam unica.

JANUEN. Bendinellus Saulus in ſuo, cum quo deceſſit Teſtamento, condito de anno 1431. Multiplicum ordinavit, ut conſtrueretur Eccleſia ſub invocatione S. Mariæ, & Sanctorum Fabiani, & Sebaſtiani, cui inſervire deberent treſdecim Sacerdotes, relicto Jurepatronatus ad Majorem natu ex ſua Familia, additque, ut conſtructa modo prædicto Eccleſia, ex eodem Multiplico bina conſtruerentur, & dotarentur Hoſpitalia, unum pro Hominibus, & aliud pro Mulieribus. *Seſſ. 24. de ref. cap. 12.*

An-

Anno 1543. emptus fuit ſitus pro Edificio Eccleſiæ, & anno 1583. expedita fuit Bulla Apoſtolica a ſan. mem. Gregorio XIII. ſuper Erectione Collegiatæ, modo, qui ſequitur, conſtituendo, videlicet in eadem unum Abbatem Primam Dignitatem cum dote centum ducatorum annorum Auri de Cameræ, duodecim Canonicos cum dote quinquaginta annuorum ducatorum pro quolibet, & quatuor Beneficiatos cum dote viginti quatuor ducatorum pro quolibet ſingulis annis, reſervato jurepatronatus favore Majoris natu ex deſcendentia Teſtatoris.

Bulla Erectionis in Collegiatam non fuit executioni mandata niſi anno 1671. Auctoque hoc interim Multiplico, & celebratis hoc interim in Eccleſia Miſſis per Cappellanos, quorum unicuique ſolvebatur eleemoſyna ad rationem quinquaginta florenorum pro quolibet, res eo tandem devenit, ut factis a Multiplico neceſſariis diſmembrationibus pro conſtituenda dote binis Hoſpitalibus a Teſtatore demandatis, reliquum fuerit applicatum pro Fabrica, ſeu perfectione Fabricæ Eccleſiæ, pro Abbate, Canonicis, Cappellanis, & Clericis ejuſdem, & Domini de Saulis uſque ad annum 1677. perſolverunt Canonicis non quinquaginta ducatos de Camera pro quolibet, uti præſcribebatur in Bulla Erectionis, ſed ampliorem ſummam, hoc eſt centum ſcuta argenti Januæ.

Patronorum cura redditus Collegiatæ excreverunt, cumque ipſi augmentum cum ſuis juſtificationibus exhibuiſſent ſan. mem. Innocentio XI. inſtando pro augmento dotis Abbatis, & Canonicorum, ex quo potiſſimum, facto etiam juxta ipſorum ſupplicationem augmento, ſupererant pro Eccleſia annua libera ſc. 1535. monetæ Romanæ, examen inſtantiæ remiſſum fuit ad hanc Sac. Congregationem, quæ die 21. Auguſti 1677. approbante Sanctitate Sua, cenſuit ut Abbati pro tempore dictæ Eccleſiæ aſſignarentur Petiæ mille ab octo nuncupatæ quolibet anno, quoties fuiſſet de Familia Teſtatoris, & Petiæ quingentæ, quoties fuiſſet Extraneus, & quod ſingulis Canonicis aſſignarentur ſcuta centum monetæ Romanæ, quodque ſex Cappellaniæ erigerentur, & demum quod exprimerentur pii uſus, in quos reliqui redditus eſſent erogandi.

In hujus reſcripti executionem facta fuit a Patronis ab inde citra ſolutio Petiarum Annuarum 1000. Abbati de Familia, & Petiarum 500. Abbati Extraneo, necnon ſingulis Canonicis facta eſt ſolutio, non ad rationem ſcutorum 100. monetæ Romanæ, ſed ſcutorum centum Argenti Januæ, quorum valor excedit ſcuta Romana in ſcutis circiter 26.: Cumque, & olim, & nunc Patroni fuerint proteſtati, ſe velle quidem continuare in ſolutione ſcutorum Centum monetæ Argenti Januæ, ſed ita tamen, ut libræ 500. conſtituentes valorem ducatorum 50. auri de Camera, eſſent pro Præbenda aſſignata in Bulla Erectionis Collegiatæ, edita a Gregorio XIII, & reliquæ libræ 260. eſſent pro Eleemoſyna Miſſæ privatæ ſingulis diebus celebrandæ a Canonicis in Eccleſia, & applicandæ juxta intentionem adminiſtratoris, ſive in ſuffragium Animæ Teſtatoris, & Conſanguineorum, lites exortæ ſunt inter Marchionem Dominicum Sauli Patronum, atque Canonicos, & Capitulum, tam ſuper hoc puncto, quam ſuper adminiſtratione reddituum; iiſdemque delatis ad hanc Sacr. Congregat. ex Juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Abbas, & Canonici Collegiatæ Eccleſiæ B. Mariæ Virginis, & SS. Fabiani, & Sebaſtiani de Crignano Civitatis Januæ teneantur ſingulis diebus infra annum celebrare propriam Miſſam in eadem Eccleſia in caſu &c.*

II *An*

II. *An Capitalia assignata in Dotem Ecclesiæ Collegiatæ B. Mariæ Virginis, & SS. Fabiani, & Sebastiani de Carignano Civitatis Januæ administranda sint a Patronis de quorum manibus Abbas, & Canonici redditus sibi tangen. recipere debeant, seu potius eadem sint relaxanda in Dominium Ecclesiæ, ita ut Abbas, & Canonici redditus suos exigere valeant independenter à Patronis.*

III. *An eisdem Abbati, & Canonicis debeantur non solum redditus assignati in Bulla erectionis Gregorii XIII. sed etiam in Decreto Sacræ Congregationis 21. Augusti 1677.*

IV. *An scuta Centum monetæ Romanæ assignata in supradicto Decreto singulis Canonicis, debeantur in scutis Centum argenti stampæ, & Coronæ Januæ in casu &c.*

Ad Primum affirmative. Ad secundum affirmative quoad primam, & negative quoad secundam partem. Ad tertium, & quartum, prævia Brevis expeditione ad favorem Decreti Sacræ Congregationis, deberi scut. cum additione augmenti scut. centum stampę, & Coronę Januę, cum obligatione tamen Missas applicandi pro Anima Fundatoris, & suorum.

EUGUBINA, SEU PERUSINA MATRIMONII. Licet regula Juris sit, actum valere, qui per Procuratorem legitimum adimpletur, licet hic tempore actus gesti fuisset a suo Principali revocatus, dummodo revocatio ad ejus notitiam non deveniisset, juxta Textum in *Cap. Ex parte 33. de Rescriptis, & in Clementina unica de Renunciatione:* fallit tamen hæc regula in Procuratore constituto ad contrahendum Matrimonium; cum etenim de ejus essentia sit consensus utriusque Contrahentis: si alter ex iis mandatum revocavit, Matrimonium est nullum, licet revocatio non fuerit delata ad notitiam Procuratoris, vel alterius Contrahentis, juxta Decretalem Bonifacii VIII. *in cap. finali de Procuratoribus in sexto*, ibi: *Sane si Procurator, ante quam contraxerit, a Domino fuerit revocatus contractum postmodum Matrimonium ab Eodem, licet tamen ipse, quam ea, cum qua contraxit, revocationem hujusmodi penitus ignorarent, nullius momenti existit, cum illius consensus defecerit, sine quo firmitatem habere nequivit.* *Sess. 24. cap. 1. de reform. Matrim.*

Ad tramites hujus limitationis contendit Elisabeth de Ghirardis, matrimonium a se per Procuratorem contractum cum Hieronymo de Raphaelibus nullitate laborare, ex quo videlicet, antequam illud contractum fuisset, mandatum a se fuerat revocatum, licet id tunc non fuisset deductum ad notitiam Procuratoris.

Addit aliam nullitatem consistentem in hoc, quod fuit contractum coram Parocho Cathedralis Ecclesiæ, quando ipsa utpote degens in Monasterio Sancti Benedicti Educationis gratia erat de Parochia Sancti Secundi, intra cujus fines prædictum Monasterium situm est, & quando Hieronymus de Raphaelibus degebat in Parochia S. Petri ejusdem Civitatis. Certum etenim est, Matrimonium non contractum coram Parocho, vel Mulieris, vel Viri nullitate laborare, juxta *cap. primum sess. 24. de ref. Matrim.*

Spreta responsione, quod Hieronymus erat Clericus, & quod in Civitate Eu-

Eugubina juxta consuetudinem, & Constitutiones Synodales, Clerici licet habitantes in aliis Parochiis, subsunt Ecclesiæ Parochiali, quandoquidem asserit id procedere posse ad alios effectus, sed non ad effectum Matrimonii.

E contra Hieronymus se opponit, & probare conatur, Mandatum revocationis contigisse post Matrimonium contractum, & revocationem non fuisse spontaneam, sed coactam, & ulterius Parochum Cathedralis in Civitate Eugubina esse Parochum omnium Clericorum ad omnes effectus, & etiam ad effectum Matrimonii.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Dilata; & Puella cautè transportetur ad aliquod Monasterium Civitatis Castelli, in quo exploretur ejus voluntas Episcopo juxta Instructionem.

Sess. 24. de ref. cap. 12.

ALATRINA. Innocentia de Comitibus *Anno 1614.* hæredem instituit universalem Collegium Clericorum Regularium Congregationis Matris Dei Scholarum Piarum Civitatis Alatrinæ, & inter cætera Legata demandavit, quod erigeretur novus Canonicatus in Cathedrali Ecclesia Alatrina, assignatis pro ejus dote viginti locis Montium redditus annui scutorum 60. cum obligatione, ut novus Canonicus deberet assistere Choro ad instar aliorum Canonicorum, & celebrare, & applicare unam Missam qualibet hebdomada pro Anima sua, suique Mariti, & in Codicillo condito *de Anno 1720.* in primum Canonicum nominavit unum ex filiis Joannis Baptistæ de Antoninis.

Post obitum Testatricis, terminatis nonnullis controversiis exortis inter Patres Scholarum Piarum, & Antoninos, deventum tandem fuit ad nominationem Alexandri de Antoninis in novum Canonicum, cumque hic supplicem exhibuisset Capitulo Libellum pro sui receptione in Canonicum, Capitulum in acceptatione nonnul las addiderit conditiones. ex his nova exorta est Controversia, quæ ad tramites dubii infra referendi, disputanda, & resolvenda in hac Sac. Congregatione proponitur.

Prima itaque Conditio, quæ dat causam liti, est, quod novus Canonicus semper stare debeat in ultimo stallo, Antoninus etenim admittit, se non posse prætendere, nisi ultimum Stallum; quoad usque vivunt Canonici, qui modo occupant alia Stalla, sed sibi denegari non posse ascensum, statimac aliquis ex prædictis Canonicis moriatur, vel Canonicatum dimittatur.

Secunda Conditio est, quod novus Canonicus habeat onus faciendi hebdomadam, quod onus novus Canonicus subire non recusat, quando juxta Turnum illud erit a se explendum, sed dummodo tempore, quo explet munus Hebdomadarii, sedeat in medio Chori, quo loco sedent cæteri Canonici dicto munere fungentes.

Tertia conditio est, quod perpetuo careat voce activa, & passiva in Capitulis, & id durum videtur novo Canonico, quando agitur de negotiis pertinentibus ad statum, seu servitium Ecclesiæ, Sacristiæ, & electionem Ministrorum, & Officialium Massæ Communis.

Quarta conditio est, obligationis ad residentiam, Officiaturam, Hebdoma-

madam, Campanellam, & aliud quodcumque onus præsens, & futurum. Admittit novus Canonicus onus residendi, officiandi, faciendi hebdomadam, & Canendi Missam Conventualem per Turnum, sed se prætendit debere esse exemptum ab oneribus eorum Legatorum, & Anniversariorum, pro quibus alii Canonici, & non ipse Emolumenta recipiunt; Idemque asserit esse practicandum quoad onus *Campanellæ* quod consistit in celebratione 29. Missarum quolibet anno, pro quo adest particulare Emolumentum, de quo alii Canonici, & non ipse participant.

Quinta conditio est, quod novus Canonicus, ejusque Successores nunquam participare debeant de futuris relictis Legatis Piis, & aliis largitionibus tractu temporis ad Capitulum devolvendis, & novus Canonicus asserit, id sibi posse vindicare locum in Legatis, quæ relinquentur antiquis Canonicis, secus autem in illis, quæ Capitulo relinquentur, & hanc conditionem nunquam comprehendere posse Mortuaria, & Funeralia, ad quæ Canonici invitabuntur.

Sexta Conditio est, ut pro manutentione Utensilium, & subministratione Expensarum extraordinariarum pro necessitate Ecclesiæ, & Sacristiæ, fiat à novo Canonico contributio scutorum sex quolibet anno, & novus Canonicus non recusat contribuere, sed ad mensuram, quæ fit ab aliis Canonicis.

Ultima tandem Conditio est, quod novus Canonicus non participet de Punctaturis Canonicorum absentium, & quod si ipse non resideat, vel non interfit, distributiones amittat quotidianas applicandas Ecclesiæ, vel Sacristiæ; Novusque Canonicus non recusat tertiam partem suorum reddituum deponere in Massa Communi pro distributionibus, sed ait, eas in casu absentiæ non esse applicandas Sacristiæ, vel Ecclesiæ, sed dividendas inter interessentes, seque idcirco esse admittendum ad participationem Punctaturarum aliorum Canonicorum in casu absentiæ eorumdem.

Jura circumferuntur; unde onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo in Cathedrali Alatrina sit erigendus Canonicatus ordinatus ab Innocentia de Comitibus in casu &c.

Non proposita.

MANTUANA. In Civitate Mantuana vigebat Consuetudo, ut quæcumque Ecclesiæ tumulantes, sive Sæculares, sive Regulares persolverent Ecclesiæ Parochiali medietatem Cereorum, cum quibus Cadavera ad Ecclesiam tumulantem deferebantur, & quod pro aliis Cereis Funeralibus, quæ in Ecclesia tumulante circa Cadaver, & Castrum doloris accendebantur, solveretur quædam Quota pecuniaria ab hæredibus defuncti, sed numquam minor libris duodecim. *Sess. 25. c. 13. de Ref.*

Consuetudo hæc solvendi videlicet ad minus libras duodecim pro Cereis Funeralibus, quæ accendebantur circa Cadaver, & Castrum doloris, impugnata fuit à nonnullis particularibus Civitatis Mantuæ, causaque delata ad hanc Sacram Congregationem, hæc Anno 1696. censuit, non esse gravandos hæredes ad dictam solutionem, sed reservavit jura Parochialium adversus Ecclesias tumulantes, cumque Parochiales Ecclesiæ sua Jura ad tramites præservationis prosecutæ fuissent adversus Ecclesias tumulantes, Sacra hæc Congregatio fuit in sensu, *quod medietas debeatur omnium, quæ ratione funerum erogabantur.*

Ecclesiæ Civitatis Mantuanæ, hoc est Cathedralis, & aliæ Sæculares à prædicta resolutione reclamarunt, sub obtentu, quod antea numquam soluta fuerat medietas eorum, quæ ratione funerum erogabantur, sed Sac. Congregatio bene perpendens, hanc observantiam negativam causam habuisse ab alia per eadem Sacram Congregationem sublata, juxta quam, uti dictum est, hæredes persolvebant quotam librarum ad minus duodecim, *die* 30. *Aprilis* 1695. stetit in decretis.

Post Sæculares Ecclesias, insurrexerunt Ecclesiæ Regulares Civitatis Mantuæ, cumque hæ nedum sua privilegia allegassent, sed etiam formiter dixissent, non esse adversus se probatam Consuetudinem exigendi Portionem Canonicam, Sacra hæc Congregatio *die* 17. *Martii* 1696. Parochos adstrinxit ad coadiuvandas probationes super prædicta Consuetudine, cumque Parochi per formale Testium Examen Consuetudinem in aperto posuissent, & sic res esset redacta ad punctum privilegiorum *die* 27. *Aprilis* 1697. responsum fuit, quod exhiberentur Privilegia Regularium, & interim solitum servaretur, allatisque subinde prædictis privilegiis, & informantibus semper Regularibus, *die tandem* 18. *Julii* 1699. responsum fuit *servandam esse Consuetudinem solvendi Quartam in medietate Cereorum tantum, quæ deferuntur per viam.*

Ad tramites hujus postremæ resolutionis facta est a Parochis exactio, sed edita a SS. Domino Nostro Benedicto Papa XIII. Constitutione, quæ incipit *Romanus Pontifex*, & quæ est sexta in ordine post Concilium Romanum, in qua sublatis Regularium privilegiis, iidem adstringuntur ad solutionem Quartæ favore Ecclesiarum Parochialium, tam Candelarum, quibus defunctorum Cadavera ad Ecclesiam deferuntur, quam aliarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus pariter accenduntur, exceptis tantum Candelis, quas Regulares funus associantes in manibus deferunt, cum Parochi memoratæ Civitatis Mantuæ cæperint prætendere medietatem non solum Intorticiorum, quibus Cadavera, ad Ecclesias Regularium associantur, sed etiam aliorum, quæ in die funeris circa Cadaver, Castrumque doloris, & etiam in Altaribus tumulantis Ecclesiæ accenduntur, controversia inter ipsos, & Regulares exorta est, in qua, cum Jura hinc inde circumferantur, onus erit EE. VV. decernere. *Quomodo, & in qua summa liceat Parochis Sæcularibus exigere Quartam funeralem ab Ecclesiis Regularium in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbati 8. Februarii 1727.

Sess. 24. *de refor. c.* 12.

VIENNEN. JURIUM PAROCHIALIUM. Proposita fuit hæc Causa in ultima Congregatione habita *die* 25. *Januarii* proxime præteriti, & non resoluta, sed prodiit rescriptum, quod proponeretur in prima Congregatione etiam unica super duobus tantum

tum Dubiis, quæ tunc proponebantur; Unde prævia reaſſumptione Folii dictæ ultimæ Congregationis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An, & cui competat jus adminiſtrandi Sacramenta, & alia Jura Parochialia exercendi in Domo, & intra ſepta Commendæ S. Ordinis Theutonici Civitatis Viennen., tam quoad Familiares Commendatarii, quam quoad Subditos, Vaſſallos, & Colonos Commendæ.*

II. *An, & qua pompa Parochus ingredi debeat Domum, & Septa Commendæ occaſione adminiſtrandi Sacramenta Inquilinis ejuſdem Domus in caſu &c.*

Ad primum, competere Cappellano Commendæ per Ordinarium approbando Ius adminiſtrandi Sacramenta familiaribus tantum actu inſervientibus intra ſepta Domus Commendæ, & ſub obedientia Commendatarii viventibus juxta Bullam Gregorii VIII., & quoad reliquos negativè, & ſcribatur Nuncio juxta Inſtructionem.

Ad ſecundum, ingredi debere cum pompa majori, quæ fieri ſolet in Urbe Viennen., & ſcribatur eidem Nuncio juxta Inſtructionem.

LANCIANEN. Hæc etiam Cauſa propoſita fuit in ultima Congregatione, & reſcriptum fuit, quod proponeretur in Prima etiam unica; Quo ſtante dignabuntur EE. VV. reſpondere. *Seſſ. 24. de reſor. Mat. c. 1.*

I. *An conſtet de Sponſalibus in caſu &c. & quatenus Affirmativè.*

II. *An ſit locus coactioni in caſu &c.*

Ad primum Negativè.

Ad ſecundum ſatis proviſum in primo, & amplius.

Aliæ duæ ſequentes Cauſæ in folio ultimæ Congregationis deſcriptæ ob temporis anguſtiam proponi non potuerunt. Adeoque onus erit EE. VV. nunc decernere.

ALATRINA. *Seſſ. 24. c. 12. de reſ.*

An, & quomodo in Cathedrali Alatrina ſit erigendas Canonicatus ordinatus ab Innocentia de Comitibus in caſu &c.

Affirmativè juxta Conditiones præſcribendas ab Eminentiſſimo Præfecto.

MANTUANA. *Seſſ. 25. c. 13. de reſor.*

Quomodo, & in qua ſumma liceat Parochis Sæcularibus exigere Quartam funeralem ab Eccleſiis Regularium in caſu &c.

Solvendam esse à Regularibus medietatem, tam Cereorum, quæ deferuntur per viam, quam aliorum, quæ accenduntur in Ecclesia circa cadavera,& Castrum doloris,& Altaria.

Sess.25. de refor. cap.9

THEATINA. San. Mem. Innocentius Papa XIII. *anno* 1723. erexit in Collegiatam Insignem, Ecclesiam Sanctæ Mariæ Civitatis Vasti Diœcesis Theatinæ, & suas litteras Apostolicas direxit Ordinario, hoc est Archiepiscopo Theatino.

Processit Archiepiscopus ad earum executionem, & secuta est Erectio Collegiatæ, exortisque novis controversiis inter novam Collegiatam, & Ecclesiam S. Petri, tum super subsistentia Erectionis, tum super Præeminentiis, prima controversiarum species ad hanc Sacram Congregationem, & secunda earumdem species ad aliam Congregationem Sacris Ritibus præpositam remissa est, ita tamen, ut in Sacrorum Rituum Congregatione superfederetur in puncto Præeminentiarum, usquequo absolutus esset in hac S. Congregatione punctus super subsistentia Erectionis in Collegiatam.

De hoc puncto actum fuit in hac Sacra Congregatione *die* 1. *Septemb.* 1725. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, nec ulla fuit capta resolutio, sed dictum *dilata*, *& ad mentem*, quæ fuit, *ut strictè scriberetur super Jurepatronatus*, *& assignamentis*.

Informantes scripserunt tum super Jurepatronatus, tum super assignamentis, repropositaque Causa *die* 12. *Januarii* 1726. nulla pariter fuit capta resolutio, sed dictum, quod *Eminentiss. Card. Præfectus dignaretur rem perpendere*, *& votum suum Sacræ Congregationi aperire*, quod *dubio discutiendo super subsistentia Erectionis adderetur particula sanationem Erectionis respiciens*, *& quod demum impetraretur*, *ut Causa super Præeminentiis delata ad Sacror. Rituum Congregationem avvocaretur*, *& ad hanc remitteretur* ut unico videlicet contextu finis imponeretur litibus, quæ à tanto tempore vigent inter has Ecclesias Vasti.

Eminentissimus D. Cardinalis Præfectus suum edidit Votum, quod circumfertur. Addita fuit Dubio particula sanationem respiciens, & per organum Eminentissimi D. Cardinalis Marefuschi tunc pro Auditoris Sanctissimi, & nunc meritissimi Urbis Vicarii impetratæ sunt Avvocatio, & Remissio prædictæ.

Quocirca erit onus EE. VV. decernere.

I. *An erectio in Collegiatam Insignem S. Mariæ Majoris Vasti facta ab Ordinario Theatino, uti Delegato Apostolico virtute litterarum Apostolicarum san. mem. Innocentii XIII. sustineatur, seu potius sit confirmanda, & approbanda, vel ad minus sit locus ejus sanationi.*

II. *Quænam providentia sumenda sit circa Præeminentias hinc inde prætensas in casu &c.*

Non proposita.

Sess.24. cap.3. de ref.

AUXIMANA PROCURATIONIS. Sacrum Tridentinum Concilium *sess.* 24. *cap.* 3. *de refor.* demandavit Episcopis, ut vel per se, vel per suum Vicarium Generalem, aut Visitatorem quotannis visitarent totam Diœcesim, & si id intra dictum tempus propter Diœcesis latitudinem

nem fieri non poſſet viſitatio modo prædicto, hoc eſt, vel ipſos per Epiſcopos, vel per Vicarios Generales, aut Viſitatores intra biennium compleretur. Plura etiam idem Concilium ſtatuit quoad Procurationem à Viſitandis exigendam, & inter cætera decrevit, ut Conſuetudo vigens in Locis, ſeu Provinciis nihil in viſitatione accipiendi, punctualiter obſervetur, per quam Conciliarem diſpoſitionem correcta eſt diſpoſitio Juris communis *in cap. Venerabili de cenſibus*, ad cujus tramites Procuratio ratione viſitationis debita, non erat à ſubdito præſcriptibilis, uti bene ponderat *Fagnan. in d. cap. Venerabili, num.* 20, *& ſeqq. de cenſibus*.

Plures ab hac Sacra Congregatione editæ ſunt reſolutiones pro regulanda materia Procurationis; quoad Monaſteria etenim Monialium, ſive earum Eccleſias, ſic reſolutum fuit *in Volaterrana* 13. *Novemb.* 1638. *lib.* 16. *decret. pag.* 116. *a tergo* ibi: *Sacra &c., cenſuit Epiſcopo Viſitanti Eccleſiam Monialium, ſi in ea non adſit Beneficium, non deberi Procurationem, ſeu expenſas Victualium*; Quoad poſſidentes Beneficia ſimplicia, ſic reſolutum fuit *die* 12. *Septemb.* 1654. *lib.* 19. *decret. pag.* 399. ibi, *quæritur, partibus citatis, & auditis, an obtinentes Beneficia ſimplicia in Terra Garbii, teneantur cum Parochis contribuere Procurationi Epiſcopo Viſitanti Diœceſim præſtandæ, Sacra &c. cenſuit, hujuſmodi Beneficiatos teneri contribuere cum Parochis Procurationi Epiſcopo Viſitanti Diœceſim*; Et demum, quoad eoſdem Beneficiatos, & quoad Confraternitates, diſputandi *in Cauſa Bojanen.* 14. *Novemb.* 1654. pluribus dubiis, uti habetur *lib.* 19. *decret. pag.* 427. *à tergo*; quartum erat conceptum ſequentibus verbis, *an obtinentes Beneficia etiam ſimplicia, ſeu Cappellanias in titulum teneantur contribuere dictis Victualibus*, & huic dubio reſponſum fuit *obtinentes Beneficia, ſeu Cappellanias in titulum, teneri pro rata contribuere*, & quintum erat conceptum his aliis verbis, *an eiſdem Victualibus teneantur contribuere Confraternitates Laicorum*, & huic dubio reſponſum fuit *Confraternitates viſitatas teneri ad eandem Contributionem pro rata*.

In Terra Montis Philoptrani quatuor exiſtunt Eccleſiæ Parochiales, adſunt Confraternitates, & adeſt Monaſterium Monialium S. Claræ, cui unitus eſt Conventus S. Auguſtini ſuppreſſus, cumque occaſione Viſitationis in dicta Terra expletæ ab Eminentiſſimis Dominis de Abdua, Spada, & Pipia, Præpoſitus Gentilonus eos in domum ſuam receperit, & neceſſarias Procurationis expenſas ſolus ſubiverit, & contributum exigere prætenderit ab aliis Viſitatis, juxta demandata à ſupradictis Eminentiſſimis de Abdua, & Spada, & alii Parochi contributo non refragentur, ſed ad illud Moniales, & Confraternitates dicant, ſe non teneri, quæſtio exorta, eſt ad hanc Sac. Congregationem delata, ſuper qua requiſitus Eminentiſſimus Pipia pro informatione, reſpondit, Moniales, & alia Loca Terræ nolle contribuere eo ſub obtentu, quod ſunt in pacifica poſſeſſione nihil contribuendi.

In ſimili controverſia adeſt reſolutio Sacræ Congregationis *in Signina* 2. *Auguſti* 1670. *lib.* 26. *decret. pag.* 392. quæ eſt concepta ſequentibus verbis, *nonnulli Beneficiati ſimplices, & Confraternitates Terræ Vallis Montanæ conqueruntur, quod, licet ab antiquo tempore Procuratio Epiſcopo viſitanti ſolvi conſueverit à Capitulo, & Canonicis dictæ Terræ, abſque eo quod Oratores aliquid contribuere gravati fuerint, nihilominus dictum Capitulum illos reſpective taxavit pro hujuſmodi contributione; Ideo ſupplicatur, per Sacram Congregationem declarari, an dictis Beneficiatis & Confraternitatibus ſuffragetur aſſerta conſuetudo, quominus*

ad

ad dictam Contributionem minimè cogendi sint . Sacra &c. auditis partibus , & Juribus hinc inde deductis , censuit , Beneficiatos , & Confraternitates Terræ Vallis Montane teneri Procurationem contribuere Episcopo Visitanti, nec illis suffragari assertam Consuetudinem, quod hujusmodi Procuratio solvi consueverit à Capitulo , & Canonicis Collegiatæ dictæ Terræ .

Verum , quidquid sit de Consuetudine , scribens pro Monasterio Monialium S. Claræ , & Confraternitatibus Laicalibus , contendit , nec Monasterium , nec Confraternitates teneri ad contribuendum propter paupertatem , qua laborant ; ea etenim concurrente , statim consurgit exemptio à solutione Procurationis , juxta late firmata per *modernum Episcopum Anagninum in tract. de Sodalit. quæst.* 13. *num.*8. Addit, Parochos esse dives , & ex hoc motivo introductum fuisse , quod in hac Terra , & alii Parochi in aliis locis Diœcesis solvant integram Procurationem ; Pro Monialibus S. Claræ ultra paupertatem facere potest , quod Episcopus visitans parvum Conventum suæ jurisdictioni suppositum , nihil potest accipere titulo Procurationis , juxta resolutionem Sacræ Congregationis super Statu Regularium,impressa *apud Lantuscam in verbo Conventus n.*16.

E contra scribens pro Parochis dicit , allegatam paupertatem non esse probatam .

Ex Juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere ,

I. *An procuratio sit præstanda per contributum ab omnibus Parochis , Beneficiatis , Ecclesiis , Monasteriis , & Confraternitatibus Montis Philoptrani , & quatenus affirmativè .*

II. *An Parochi , qui sustinuerunt totum pondus Procurationis in retroactis Visitatoribus sint proportionabiliter reintegrandi , & à quo fieri debeat repartitio & exactio in casu &c.*

Non proposita .

Sess. 7. Cap. 8. de ref. MONTIS REGALIS. Patres Carthusiani Casularum habent in Diœcesi Montis Regalis quamdam Granciam vocatam *Consovero* , quæ habet Cappellam annexam sub titulo B.M.Virginis ad Nives.Cappella hæc habebat Januam in Via Publica , sed anno 1699, eadem clausa fuit , relictis tantum duabus lateralibus fenestris Crate ferrea munitis , & Ostio aperto intra ambitum Granciæ . Cappellæ huic inservit Sacerdos Sæcularis , qui celebrat Missam diebus festivis, & eleemosinam recipit à Colonis Patrum , & ab aliis personis ejusdem Regionis .

Procul ab hac Grancia per milliare circiter habent iidem Patres habitationem , & in ea semper degit unus ex ipsis Sacerdos , qui appellatur Procurator una cum aliquibus Fratribus Conversis pro Agrorum cultura , & in hac habitatione adest Sacellum pro Missæ celebrarione . Cappella sub Titulo S. Mariæ ad Nives alias fuit visitata ab Ordinario ; Cumque hodie super visitatione exorta sit controversia , disputandum proponitur dubium ad calcem Restrictus referendum .

Juxta Sac. Concilium *Sess.*7. *cap.*8. *de reformat.* subjiciuntur Episcopi Visitationi Ecclesiæ , quæ pertinent ad Regulares , & ab eis dependent, si illis per Sacerdotes sæculares deserviatur , uti late firmavit Rota *in Firmana Jurisdictionis* 15. *Aprilis* 1701. *coram bon. mem. Molines* , & fuit resolutum in hac Sac. Congregatione *in Licien. Visitationis* 23. *Junii* 1725.

Loquendo de Granciis Monasteriorum , eædem de jure communi sunt exem-

ptæ

præ à Jurisdictione Ordinarii, qui idcirco prohibetur exigere Procurationem ab Oratoriis, quæ in illis existunt juxta Textum *in cap. ultimo de Cappellis Monachorum*. Quo attento, si Procuratio est prohibita, prohibita etiam dici debet Visitatio, uti late argumentatur *Fagnan.* in Opusculo de Granciis impresso *ad cap. Auctoritate de Censibus num.*4.*& seqq. Venetæ impressionis*.

Sed res hæc aliter se habet, attentis posterioribus Constitutionibus tum Innocentii Decimi, tum Alexandri Papæ Septimi; ab hoc etenim declaratum fuit, quod subsunt Visitationi, & Jurisdictioni Ordinarii Ecclesiæ Conventuum, & Cappellæ Granciarum, sive in eis degant Conversi pro Agrorum cultura, sive non, juxta ejusdem Alexandri *Constitutionem* 4. *Bullar. tom.* 6. & ab hac Visitatione exemptæ sunt solum Granciæ, quæ sunt Domus Rurales, sive Prædia Rustica, in quibus degunt Conversi pro Agris colendis, sed absque eo quod sit in his Ecclesia, vel publicum Oratorium, teste *Fagnan. loco citato*.

In Terminis Ecclesiæ Campestris SanctæMariæ de Albiano Placentinæ Diœcesis, quæ erat Grancia Conventus PP. Carmelitarum ejusdem Civitatis. Sacra hæc Congregatio *die* 17. *Augusti* 1726. *& die* 11. *Januarii* 1727. *censuit esse visitandam ab Ordinario, sed Jure Delegato*.

Difficultas autem specialis in casu, qui proponitur, consistit in Ostio Ecclesiæ, quod amplius non est apertum in via publica, sed in Grancia; Videndum est etenim, an id fieri potuerit, & an etiam si factum sit, prodesse valeat.

Quibus stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Episcopus Montis Regalis possit visitare Cappellam Ruralem sub titulo B. M. V. ad Nives existen. in sua Diœcesi in finibus Loci Morosii, & nuncupat. alla Porta, sive in Regione di Consovero in casu &c.

Non proposita.

FIRMANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Pater Joseph Ghigiotti Anno 1691. Professionem Regularem emisit in Conventu Ordinis S. Augustini Terræ S. Elpidii Firmanæ Diœcesis, cumque propter varia impedimenta, & infortunia, jura compilare, & eadem deducere fuerit usque ad præsens impeditus, uti legi potest in ejus Scriptura per manus circumferenda, instat in præsenti pro Restitutione in integrum. *Sess.*25. *de Reg. cap.*15.

Primum ejus fundamentum constituitur in hoc, quod Professio emissa fuit in prædicto Conventu, qui non erat designatus ad receptionem Novitiorum, & ad admittendum Novitios ad Professionem, in quibus circumstantiis Professio nullitatis vitio laborat, juxta *Constit.*83. *Clementis VIII. Bullar. tom.*3.

Et quia in citata Constit. excipitur casus licentiæ à Sede Apostolica impetratæ Novitiatum faciendi, & Professionem emittendi in Conventu, licet ad id non designato, subdit licentiam præcedenter impetratam, hoc est anno 1689. à Sacra Congregatione super statu Regularium, non posse ad rem suffragari, tum quia suppositum fuit eidem Sac. Congregationi, quod quatuor adessent Adolescentes, qui in dicto Conventu vellent Professionem emittere, quando ipse solus erat, nec alii aderant admittendi ad Professionem, tum quia in dicto Conventu, nec observantia, nec forma Novitiatus, nec aderat ullus Magister Novitiorum, itaut non fuerit ser-

vata

vata forma in dicta licentia præscripta, uti videri potest in citata scriptura, cui solum ratione Officii mihi addere fas sit, ut ab Eminentissimis Patribus perpendatur, non posse allegari nullitatem Professionis ex capite, quod emissa sit in Conventu ad id non designato, postquam Quinquennium elapsum est, *juxta Constit.* 146. *Urbani VIII. Bullar. tom.* 5.

Secundum nullitatis fundamentum constituitur in Interruptione Novitiatus; cum etenim currente anno Novitiatus, ipse habitum Religiosum dimiserit, & in terram projecerit, & aufugere voluerit, sed impeditus facere id non potuerit, contendit Scribens, casum hunc esse æquiparandum casui, in quo quis durante Novitiatu, fugit è Conventu, quæ fuga licet ad modicum tempus irritam redidit Professionem, ex quo annus Novitiatus debet esse continuus, juxta *decis.* 89. *coram Arguell.*

Ultimum fundamentum stat in seductionibus, & violentiis à Patre adhibitis, ut Professionem Regularem emitteret, cui fundamento dicit, non adversari longam aquiescentiam, tum quia semper conquestus fuit, & semper reclamavit, tum quia Religionis officia non suscepit, & demum, quia in receptione Sacrorum Ordinum dixit, se eos recipere, ut esset Præsbyter Sæcularis.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Non proposita.

Sess. 25. c. 15. de Reg.

CALARITANA. Antiochus à Siligua, qui Professionem Regularem emisit in Ordine Cappuccinorum, contendit, eam nullitate laborare, tum quia emissa fuit per vim, & metum à suo Genitore sibi incussum, tum quia Constitutiones hujus Ordinis præscribunt, quod ille, qui admittitur ut Clericus, debeat esse in ætate annorum decem, & septem completorum, & ipse Professionem emisit fere in principio anni decimi septimi, & demum, quia in acceptione Professionis defuit consensus majoris partis Religiosorum, qui in Conventu morabantur.

Hic idem Frater Antiochus, pendente causa super nullitate suæ Professionis coram Vicario Capitulari Calaritano, & P. Guardiano Conventus solemnem edidit protestationem, in qua, medio juramento, asseruit, tum metum, tum cætera, quæ pertinent ad suffragia Religiosorum, qui ipsum admiserunt ad Professionem, non subsistere in facto, & se hæc proposuisse, Diabolo suadente.

Hisce minime obstantibus, hæc eadem ab ipso proponuntur in hac Sacra Congregatione, & Pater Procurator Generalis Ordinis dicit, quoad punctum ætatis, Professionem esse validam, licet fuerit emissa ante ætatem à Constitutionibus præfinitam, dummodo facta fuerit tempore statuto à Sac. Concilio Tridentino, & quoad reliqua existimat, Professionem nullitate laborare.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV decernere.

An sit locus restitutioni in integrum, in casu &c.

Non proposita.

Die

Die Sabbati 15. Martii 1727.

IN Folio prætoritæ Congregationis ſequentes Cauſæ indeciſæ remanſerunt: Unde prævia ejuſdem Folii reaſſumptione dignabuntur EE. VV. decernere.

THEATINA.

I. *An Erectio in Collegiatam Inſignem S. Mariæ Majoris Vaſti facta ab Ordinario Theatino, uti Delegato Apoſtolico virtute Litterarum Apoſtolicarum ſan. mem. Innocentii XIII. ſuſtineatur, ſeu potius ſit confirmanda, & approbanda, vel ad minus ſit locus ejus ſanationi.* Seſſ. 25. capit. 9. de Ref.

II. *Quænam providentia ſumenda ſit circa Præeminentias hinc inde prætenſas, in caſu &c.*

Ad Primum, conſulendum eſſe Sanctiſſimo pro ſanatione juxta Votum Eminentiſſimi Præfecti.

Ad Secundum, ſumendam eſſe juxta Votum Eminentiſſimi Præfecti.

AUXIMANA PROCURATIONIS.

I. *An Procuratio ſit præſtanda per contributum ab omnibus Parochis, Beneficiatis, Eccleſiis, Monaſteriis, & Confraternitatibus Montis Philoptrani, & quatenus affirmativè.* Seſſ. 24. cap. 3. de Ref.

II. *An Parochi, qui ſuſtinuerunt totum pondus Procurationis in retroactis Viſitationibus, ſint proportionabiliter reintegrandi, & à quo fieri debeat repartitio, & exactio in caſu &c.*

Ad Primum affirmativè. Ad Secundum affirmativè pro ultimis procurationibus, & amplius.

MONTIS REGALIS.

An Epiſcopus Montis Regalis poſſit viſitare Cappellam Ruralem ſub Titulo B. M. V. ad Nives exiſten. in ſua Diœceſi in finibus Loci Moroſii, & nuncupat. alla Porta, ſive in Regione di Conſovero in caſu &c. Seſſ. 7. ca. 8. de Ref.

Affirmativè, & Portam eſſe aperiendam verſus viam publicam.

Sess. 25. c. 13. de refor.

FIRMANA NULLITATIS PROFESSIONIS.

An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Negativè.

Sess. 25. de Reg. cap. 15.

CALARITANA.

An sit locus Restitutioni in integrum in casu &c.

Negativè.

Sess. 24. de refor. Mat. c. 1.

AGRIGENTINA MATRIMONII. Anna Maria Morillo per speciale mandatum commisit Emanueli Mammanæ, ut suo nomine coram Parocho, & Testibus Matrimonium per verba de præsenti contraheret cum Luciano Genovese, & Procurator commissum sibi munus adimplevit. Cumque propter ægreferentiam Gasparis Patris Annæ Mariæ quæstiones exortæ sint, demandatum fuit ab hac Sacra Congregatione, quod Anna detineretur in Monasterio, in quo degebat, & quod Episcopus Agrigentinus procederet ad voluntatis explorationem; Supponebatur etenim, eam fuisse non liberam, sed coactam.

Ordinarius subdelegavit Andream de Angelo Sacerdotem, ut prædictam faceret explorationem, cumque Anna Maria in hoc novo experimento asseruisset, se cum omni sua libertate Mandatum procuræ feciſſe, se ratum habere quicquid à suo Procuratore gestum est, se quoque in eadem voluntate persistere, & usque ad obitum perstituram, novæque subinde ab utroque conjuge preces exhibitæ fuerint pro impetranda cohabitatione, rescriptum fuit, quod Episcopus procederet, prout de jure; Cumque ejusdem Ordinarii, & partium intercedente consensu causa fuerit ad hanc Sacram Congregationem delata, bina in præsenti dubia disputanda proponuntur ad calcem restrictus referenda.

Solæ mihi exhibitæ fuerunt Scripturæ Annæ Mariæ, & Luciani, itaut quid à Gaspare sit opponendum, ignorem; cumque ex prædictis Scripturis mihi exhibitis, & ex contradictoriis habitis coram Me, supponatur majorem vim pro annullando Matrimonio ex parte memorati Gasparis, constitui posse in præcedenti inhibitione per Ordinarium Agrigentinum Parocho facta, ne Matrimonio assisteret, & in sponsalibus præcedenter à Luciano contractis cum quadam Francisca Lamagna, quam etiam stuprasse supponitur.

Contendunt conjuges, neutram ex his oppositionibus esse attendendam; Non primam, quia juxta receptam, & formiter disputatam in hac Sacra Congregatione sententiam, validum est Matrimonium contractum coram Parocho, cui Ordinarius interdixerat, ne ejus celebrationi interesset, uti videri potest apud *Fagnan. in cap. litteræ a n. 5. usque ad fin. de matrim. contracto contra interdictum Ecclesiæ*. Non secundam, quia licet de jure Decretalium sponsalia de futuro transirent in Matrimonium de præsenti, ex copula inter Sponsos affectu maritali exercita ad normam *Textus in cap. Is, qui fidem de Sponsalibus*, cessat tamen hæc dispositio propter jus novum à Sac. Concilio Tridentino inductum *Sess. 24. de Refor. Matrim. c. 1.*

ubi

ubi nullum declaratur Matrimonium ſine Parochi præſentia contractum, uti adnotarunt *in d. cap. Is qui fidem Gonzal. ſub n.2. verſic. hodie tamen Fagnan. n.8. de Sponſal.*, & *Matrim. Rota dec.19. n.37. & ſeqq. par.10. rec.*, & quod ita fuerit declaratum tempore Gregorii XIII. ab hac Sacra Congregatione, teſtatur fundatiſſimus *Theologus Eſtius in librum quartum Sententiarum diſt.27. §.10. verſ. diximus autem.*

Ad ornatum quoque materiæ adnotaſſe fas ſit, quod licet à nonnullis fuerit dubitatum, an Matrimonium contractum contra interdictum Summi Pontificis ſit validum, uti habetur in Scripturis, quæ circumferuntur, vera tamen opinio eſt, quæ adſtruit nullitatem Matrimonii contra interdictum Papæ celebrati, dummodo interdictum fuerit munitum decreto irritante; Sicut etenim Papa poteſt ſtatuere per legem univerſalem impedimenta impedientia, & dirimentia Matrimonium, ita poteſt in caſu particulari ſub pœna nullitatis interdicere, ne tale Matrimonium in caſu particulari contrahatur, uti adnotarunt *Alexander de Nevo & Calderin. in cap. tua de Sponſa duorum*, *Barboſa in cap. ad diſſolvendam ſub n.4. de deſponſat. Impuberum*, *Lænder. operum moral. tom.2. tract.9. dec.23. de impedimentis Matrim. quæſt.3*: *Beccan. ſumma tit. de Sacramentis cap.49. quæſt.1. n.6. P. Schmalzgrueber ad lib.4. decret. tit.16. n.9.*

Et in eo quod attinet ad cæteros Prælatos inferiores, ea recepta videtur eſſe ſententia, ut eorum Interdictum non valeat nullitatem Matrimonii cauſare, niſi ſit innixum Cauſæ perpetuæ, hoc eſt impedimento impedienti, & dirimenti, ad differentiam caſus in quo eſſet innixum Cauſæ temporali, hoc eſt impedimento tantum impedienti, quocirca ab Alexandro III. validum declaratur Matrimonium celebratum, pendente lite ſuper præcedentibus Sponſalibus, & pendente Superioris inhibitione, uti habetur *in cap. litteræ*, *& in cap. ex litteris de matrimonio contracto contra interdictum Eccleſiæ*, *& Clemens III. in cap. diſſolvendum de deſponſat. Impuberum*, nullum declaravit Matrimonium pendente interdicto contractum à Puella conſtituta in ætate impubere, uti colligitur ex integra *Textus* lectura *in tertia decret, collectione Antonii Auguſtini pag. mihi 205. & Alexand. III. in cap. tua fraternitas de ſponſa duorum*, nullum quoque declaravit Matrimonium pendente inhibitione contractum, poſt aliud præcedenter initum, licet carnali copula non conſummatum, uti pariter ex integra *Text.* lectura deſumitur *in prima collectione decretalium edita ab eodem Antonio Auguſtino pag.62.*

Hæc ſunt, quæ primum dubium reſpiciunt. Quia vero ſecundum pertinet ad Matrimonii contracti diſſolutionem per gratioſam diſpenſationem, Conjuges replicant, ei nunquam eſſe poſſe locum, quia admiſſa Papæ poteſtate diſſolvendi Matrimonia ſimpliciter rata, deſunt tamen circumſtantiæ pro uſu hujus poteſtatis, & ſignanter, ex quo nullus ex Conjugibus pro diſſolutione inſtat, cum inſtantia promoveatur à Gaſpare Patre Annæ Mariæ, quæ non vult recedere à Matrimonio præcedenter contracto cum Luciano.

His poſitis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Matrimonium contractum inter Annam Mariam Morillo, & Lucianum Genoveſe fuerit validum in caſu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An ſit locus illius diſſolutioni per viam gratioſæ diſpenſationis in caſu &c.*

Ad Primum affirmativè. Ad ſecundum Negativè.

Sess. 25. capit. 4. de Ref. AMERINA. Joannes Baptista Martinuccius universalem sibi scripsit hæredem Monasterium, & Moniales Sanctæ Elisabeth Civitatis Amerinæ, & inter cætera onera hoc appositum legitur: *che dentro il termine di tre Mesi dopo seguita la mia morte, in ciascun giorno faccino celebrare nella loro Chiesa cento Messe basse di Requiem, e nell'ultimo giorno una Messa cantata per suffragio dell'Anima mia, alla quale Messa cantata si duvrà far assistere 12. povere Vedove, alle quali si dia un giulio per ciascheduna, ed una candela di cera d'oncie tre. La spesa di quello, che importerà det-Messe, ed elemosina, si dovrà fare con il frutto della mia Eredità.*

Littera Testamenti importare videtur, Testatorem voluisse suffragium centum Missarum lectarum de Requie qualibet die per spatium trium mensium, sed ex nonnullis conjecturis prætenditur, ipsum voluisse celebrationem centum Missarum in termino trium mensium, vel ad summum suffragium 100. Missarum quolibet mense spatio trium mensium.

Prima ex conjecturis consistit in impossibilitate, cum nec in Ecclesia Monialium tot adsint Altaria, nec in Civitate Ameriæ tot Sacerdotes, sive Sæculares, sive Regulares, qui possint centum Missas celebrare quolibet die per tres menses.

Secunda est, quod juxta litteram Testamenti videtur, Testatorem voluisse, quod æleemosyna desumeretur ex fructu suæ hæreditatis. Cumque annuus redditus sit in scutis 577. & per consequens fructus hæreditarius afeendat ad scuta 143. spatio trium mensium, imperceptibile est, quod ex hoc redditu trium mensium celebrari valeant centum Missæ qualibet die per dictos tres menses.

Tertia est, quod Testator mortuus est in Urbe, & voluit sepeliri in Ecclesia Archiconfraternitatis SS. Stigmatum; Cumque dixerit: *voglio, che si faccino celebrare cento Messe basse di Requiem in quella maggior quantità, che sarà possibile, nella stessa mattina, che sarà esposto il mio Cadavere con Messa cantata, ed il compimento di dette Messe 100. ne' giorni susseguenti*: Hinc est, quod si Testator impossibilem quodammodo existimavit celebrationem centum Missarum una die hic in Urbe, incomprehensibile est, quod possibilem existimaverit Ameriæ celebrationem centum Missarum quolibet die per tres menses.

Ultima tandem est, quod in quodam posteriori Testamento, quod ob inopinatam mortem non fuit consignatum, Testator se expressit, quod hæredem universalem instituebat Monasterium *con li seguenti pesi, cioè di far celebrare nella loro Chiesa, e dentro il termine d'un Mese 100. Messe di Requiem ed una Messa cantata*: & tam Parochus, quam Confessarius testantur, mentem ejus fuisse restrictam ad 100. Missas distributive celebrandas in termino unius mensis.

Rursus in eodem Testamento Joannis Baptistæ ita subditur: *Il rimanente de' miei mobili, Argenti, e Gioje da me comprate per scudi 800. nota de' quali sarà inserta nel presente Testamento &c. la Trabacca, e la mia Libraria si dovranno vendere con depositare il prezzo per investirlo in Luoghi di Monti Camerali.*

Contenditur autem, Testatorem subinde recessisse ab hac voluntate, atque statuisse, ut pretium dd. rerum erogaretur in emptionem Argentorum, & Suppellectilium pro Ecclesia, & Sacristia.

Tum quia clare hanc suam voluntatem explicavit in posteriori Testamento, quod licet minus solemne dicitur attendendum, utpote continens Legatum

tum Pium, tum quia comprobari id asseritur ex binis Epistolis à Testatore scriptis post Testamentum, & demum, quia sic testatur Parochus. Circumfertur scriptura: Unde onus erit EE. VV. decernere.

I. *An, & in qua quantitate Missæ sint celebrandæ.*

II. *An residuum pretii Argentorum, aliorumque Mobilium sit erogandum in emptionem Candelabrorum, aliorumque utensilium Ecclesiæ &c.*

Ad Primum, celebrandas esse centum Missas quolibet Mense per tres Menses, & quoad Missam Cantatam servetur Testamentum. Ad secundum negativè.

TREVIREN. EXECUTIONIS BREVIS. Proposita fuit hæc Causa in Congregatione habita die 27. Julii 1726. cujus Folium poterat ab EE. VV. benigne reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed repropositа instantia in Congreg. habita die 17. Augusti 1726. sub hoc dubio: *An Breve Apostolicum prævio consilio hujus S. Congregationis favore Episcopi Rosmen expeditum super admissione ejusdem ad locum Capitularem, & fructuosam possessionem Canonicatus Collegiatæ S. Simeonis, sit exequendum in casu*, huic dubio responsum fuit negativè, petitaque per succumbentem, & obtenta nova audientia, disputandum in præsenti proponitur Dubium. *Sess. 24. c. 12. de Refor.*

An sit standum, vel recedendum à decisis sub die 17. Augusti 1726. in casu &c.

Non proposita.

ORDINIS CAPPUCCINORUM. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 8. Junii 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed repropositа causa in Congregatione habita die 6. Julii sub consueto dubio: *An sit locus Restitutioni in integrum*, responsum fuit *negativè*, petitaque subinde & impetrata nova audientia, disputatur in præsenti. *Sess. 25. c. 19. de Reg.*

An sit standum, vel recedendum à decisis die 6. Julii 1726.

Non proposita.

Die

Die Sabbati 29. Martii 1727.

1. FLORENTINA. Ricca Eſther, dum erat Judæa Matrimonium contraxit cum Abraham Hæbreo, & illud conſummavit, cumque poſt aliquod temporis ſpatium Judaicam perfidiam abjuraſſet, & ad Catholicam Religionem converſa eſſet, poſt canonicam conſuetam monitionem reliquit Abraham in ſua Judaica perfidia, & licet ad alia vota tranſire poſſet, cælibem nihilominus ſtatum elegit, & etiam hodie remanet innupta.

Seſſ. 24. capit. 1. de refor. Matr.

2. Poſt Ricchæ converſionem, Abraham exiſtimavit ſe in libertate poſitum, quocirca anno 1721. aliam Hebræam nomine Blancam duxit in Uxorem, & Matrimonium cum ea conſummavit, cumque tam Abraham, quam Blanca anno præterito ſuam patefecerint voluntatem de Judaiſmo abjurando, & Cathechiſmo fuerint ſubjecti, ſuum quoque deſiderium explicaverunt de perſeverando, poſt receptum Baptiſmum, in Matrimonio uti ſupra contracto.

3. Ricca interrogata, quid ſuper hac re ſentiret, reſpondit ſe ſuum libentiſſime aſſenſum præſtare, & ſe nolle ullo modo ad Abraham redire, etiam poſt abjuratam ab ipſo Judaicam perfidiam, & ejus converſionem ad noſtram Sanctam Religionem.

4. Viſum fuit, & merito, Ricchæ conſenſum non ſufficere ad rem, de qua nunc agitur, exortiſque proinde ſuper hac re in Civitate Florentina controverſiis, iiſdemque remiſſis ad hanc Sac. Congregationem, de illis actum fuit in conſeſſu habito *die* 27. *Julii* 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi.

5. Dubia, quæ tunc fuerunt propoſita, ſunt hæc, quæ ſequuntur.

I. *An adhuc ſubſiſtat Matrimonium in Judaiſmo contractum inter Riccam, & Abraham, & quatenus affirmativè.*

II. *An Abraham poſt ſuam, & Blanchæ converſionem teneatur ad redeundum cum Ricca, & Blancam relinquendam, & quatenus affirmativè.*

III. *An Ricca cogi poſſit ad cohabitandum cum Abraham ad Fidem converſo, & quatenus affirmativè.*

IV. *An Summus Pontifex diſpenſare poſſit, ut Abraham converſus permaneat in Matrimonio in infidelitate, uti ſupra, contracto cum Blanca, & quatenus affirmativè.*

V. *An conſilium præſtandum ſit Sanctiſſimo Domino Noſtro pro conceſſione dictæ diſpenſationis in caſu &c.*

Et in Congregatione habita *prædicta die* 27. *Julii* ad primum, & ſecundum reſponſum fuit *affirmativè*, & in reliquis nulla fuit capta reſolutio, ſed dictum, quod ſcriberent Theologi, & Canoniſtæ, & perquirerentur exempla, & additum fuit ad mentem, quæ fuit ut ſcriberetur Archiepiſcopo Florentino, an poſſibile eſſet, ut citra præjudicium Converſionis ad Fidem Catholicam Abraham ſepararetur à Blanca, & ad Riccam rediret, item, an Ricca eſſet in ſtatu virum ducendi, aut emittendi Profeſſionem

Re-

Religiosam in aliqua Religione ; per hanc etenim viam credebatur evitari posse resolutionem dubiorum propositorum , & non resolutorum .

6. Fundamentum affirmativè responsionis ad prima duo dubia , constitutum fuit in hoc, quod licet certum sit, Matrimonium in infidelitate contractum solvi quoad vinculum , si alter ex Conjugibus in infidelitate permaneat , & nolit habitare cum Conjuge ad Fidem conversо , vel si cohabitare velit , nolit cohabitationem sine contumelia Creatoris , incertum nihilominus est , quo tempore Matrimonium prædictum quoad vinculum solvatur; cumque communis , & communissima hodie sit Theologorum , & Canonistarum Sententia , quod Matrimonium quoad vinculum dissolvatur , tunc cum Conjux Fidelis aliud contrahit Matrimonium , hinc optimo jure ponderatum fuit , quod si Ricca conversa nullum adhuc contraxit Matrimonium post conversionem , subsistere de necessitate debebat Matrimonium per eam in Judaismo contractum cum Abraham : & sic per consequens , quod Abraham post suam , & Blanchæ conversionem tenebatur ad redeundum cum Ricca , & Blancam relinquendam , & eo fortius , cum auditis Theologis , & Articulo so miter examinato , & accedente Summi Pontificis approbatione , in consimili prorsus casu fuerit eodem modo responsum ab hac Sacra Congregatione in alia Causa Florentina 1. *Julii* 1679. *&* 13. *Aprilis* 1680. uti habetur ex resolutionibus per extensum relatis in meo discursu edito ad calcem Folii memoratæ Congregationis habitæ *die* 27. *Julii* 1726.

7. Et in eo , quod attinet ad tertium , quartum , & quintum dubium , quæ in citata Congregatione fuerunt proposita , & non resoluta , juxta demandata scripserunt Theologi , & scripsit etiam Canonista super quarto , & quinto dubiis , & eorum allegationes exhibentur ; In eoque, quod spectat ad litteras dandas ad Archiepiscopum Florentinum , litteræ datæ sunt ad eumdem , & ex ejus responsionibus *die* 13. *Augusti* , *&* *die* 7. *Septembris anni præteriti* duo colliguntur , alterum possibile non esse , ut Abraham separaretur a Blanca , *in risposta di quanto V. S. Illustrissima s'è compiaciuta di commandarmi con sua lettera de'* 31. *Luglio* , *posso per ora dire brevemente* , *che ho fatto parlare a' consaputi Conjugi Ebrei Abramo* , *e Bianca e desideramo di venire alla S. Fede per iscoprire* , *se fossero in disposizione di farlo anco con separarsi* , *ritornando Abramo colla sua Mogle Ricca Esther precedentemente convertita* ; *sopra di ciò si trova grandissima opposizione* , *protestandosi essi* , *che solo la morte può separarli* , *e che non sapranno mai indursi a rompere un vincolo* , *che è loro troppo caro* . *Non s'è lasciato d' usare le più efficaci persuasive* , *e si continuano le diligenze* , *ma dubito assai* , *che se ne voglia ottenere l' intento* . *Deve anoora V. Signoria Illustrissima essere informata* , *che prima della Conversione di Ricca* , *e sussistendo il di lei Matrimonio con Abramo* , *Bianca stava in casa del medesimo per Serva* , *ed era da esso così ben veduta* , *che ne nacquero gelosie* , *e dissensioni colla prima Mogle* ; *onde si deduce* , *che l' affetto scambievole tra Abramo* , *e Bianca non è un puro affetto Maritale* , *ma genitale ancora* , *e radicato per lungo tempo negl' animi d' ambedue* , *il che a mio credere renderà molto più difficile la loro separazione* , alterum est , Riccam nolle , vel aliud Matrimonium contrahere , vel religiosæ professioni nomem dare, uti habetur ex verbis alterius Epistolæ Archiepiscopi Florentini tertia Septembris anni præteriti , *la predetta Ricca alla proposizione fattale disse subito* , *che in quanto a farsi Religiosa non le bastava l' animo di fare*

un tal passo, e quanto al maritarsi ci sentiva della repugnanza, ma pure si contentò di pigliar tempo à pensarci prima di dare positiva risposta. Finalmente doppo molti giorni non ostante tutti i motivi addotile persistè nella negativa, dicendo, che nell'età avanzata di 40. anni non si sente di soggetarsi à nuovo vincolo di Matrimonio, ed a perder quella quiete, che prova nello stato libero, in cui colle proprie sostanze vive commodamente. Quo propterea stante tantum abest, quod ex responsionibus Archiepiscopi Florentini evitari valeat resolutio dubiorum alias propositorum, & non resolutorum, quod ex illis potius subingredi videtur necessitas procedendi ad eorum discussionem, atque resolutionem, & id, quod ex dictis responsionibus evitatur, est examen Articuli, an Matrimonium consummatum Infidelium dissolvatur per professionem in Religione emissam ab altero ex illis conversо ad Fidem, altero in infidelitate adhuc permanente; licet enim nonnulli velint, Matrimonium in infidelitate consummatum solvi per religiosam professionem: ex quo si professio religiosa solvit Matrimonium ratum inter Fideles, multo magis solvere debet Matrimonium consummatum inter Infideles cum vinculum Matrimonii rati inter fideles sit fortius Matrimonio consummato Infidelium *Sanchez de Matrimon. lib.7. disp.76. n.8. Clericat. de Sacram. Matrimonii dec.12. n.7. Salmaticenses in cursu morali tom.2. tract.9. de Matrim. cap.4. dub.2. punct.2. num.52.*, alii tamen non desunt formiter sustinentes, quod Matrimonium in infidelitate consummatum non solvitur per religiosam professionem, tum quia non subsistit principium, quod vinculum Matrimonii rati inter Fideles sit fortius vinculo Matrimonii consummati inter Infideles, tum quia potestas dissolvendi Matrimonium consummatum inter Infideles provenire debet a divina concessione, nec ullibi concessum invenitur, quod professione religiosa dirimatur Matrimonium consummatum Infidelium, uti latè prosequuntur *Perez. de Matrim. disp.36. sect.8. n.3.*, *Diana in edit. coordinata tom.2. tract.6. resolut.125.*

8. Ad examen itaq; materiæ descendendo, cum Theologi, & Canonistæ scripserint super quarto, & quinto dubio, an videlicet possit Summus Pontifex dispensare, ut Abraham conversus permaneat in Matrimonio in infidelitate contracto cum Blanca, & an adsint legitimæ causæ pro dicta dispensatione concedenda, quod est idem, ac dicere, an Summus Pontifex possit solvere quoad vinculum Matrimonium in infidelitate contractum, consummatum inter Abraham, & Riccam, antequam Abraham ad Fidem Christianam convertatur, nec enim locus est dispensationi, ut Abraham conversus ad Fidem permaneat in Matrimonio in infidelitate contracto cum Blanca, nisi præcedat solutio vinculi intercedentis inter Abraham, & Riccam, vigore antecedentis Matrimonii ab ipsis, uti sæpe dictum est, in infidelitate contracti, & consummati, & eo magis, cum ab hac Sac. Congreg. jam resolutum sit, illud adhuc subsistere, & Abraham de jure post suam, & Blanchæ conversionem teneri ad redeundum cum Ricca, iidemque Theologi, & Canonistæ de tertio dubio proposito, & non resoluto sermonem non fecerint, prima, quæ se offert, inspectio in hoc consistit, an videlicet admissa subsistentia Matrimonii in infidelitate contracti inter Abraham, & Riccam, & admissa obligatione Abrahæ relinquendi Blancam post suam conversionem, & redeundi ad Riccam, teneatur Ricca, & cogi possit ad cohabitandum cum eodem Abraham ad Fidem converso.

9. Et quidem pro negativa, quod Ricca videlicet cogi non possit ad cohabi-

tan-

tandum cum Abraham ad Fidem converſo, facere poſſe videtur, quod ex Cauſa Adulterii Conjux innocens poteſt a peccatore Conjuge divertere, & ſe a Thoro, & cohabitatione illius ſeparare, juxta illud *Matthæi 5. Excepta cauſa fornicationis*, & quando Adulterium publice notorium eſt, ſive notorietas illa ſit facti, ſive juris, poteſt Conjux innocens propria auctoritate ab Adultero recedere, tam quoad debiti redditionem, quam quoad mutuam cohabitationem, uti probat *Text. in cap. ex parte de ſponſalibus*, ibi, *Sine manifeſta Cauſa fornicationis*, & late adnotarunt *Sylveſter in verb. divortium 9. quæſt.8. Covarr. par.2. de Sponſalibus cap.2. §.5. num.12.*

10. Applicando activa paſſivis, ſi demonſtrabitur, illicitam ad minus fuiſſe commixtionem habitam ab Abrahamo cum Blanca, cum qua poſt Ricchæ converſionem, & durante adhuc vinculo cum Ricca, more ſuo Matrimonium contraxit, demonſtratum etiam dici debebit, notorium fuiſſe, & eſſe ejus Adulterium, & ſic per conſequens Riccam non poſſe etiam poſt ejus converſionem cogi ad cohabitandum cum ipſo.

11. Aſſumptum vero mira facilitate ponitur in claris; Quidquid etenim ſit de controverſia inter Theologos agitata, an Conjux, qui Fidelem Conjugem ſequi noluit, poſſit novum ſibi Conjugem eligere ex ſua gente, quæ eſt in eadem perfidia, qua in re affirmative reſpondetur a nonnullis, ex quo id nullo Jure prohibitum eſt Conjugi Infideli *Sinchez de Matr. lib.7. diſp.77. num.6.* & a nonnullis aliis negative reſpondetur, uti habetur apud *Pont. de Matrim. lib.7. c.48. num.25.*, & eſt expreſſa doctrina *Div. Thomæ in 4. diſt.37. quæſt.2. art.5. ad 3.* ibi, *ad 3. dicendum, quod poſtquam Fidelis contraxit, ſolutum eſt vinculum Matrimonii ex utraque parte, quia Matrimonium non claudicat quantum ad vinculum, ſed quandoq: claudicat quantum ad effectum, unde in pœnam Uxoris infidelis ei indicitur quod non poſſit cum alio contrahere magis quam ex virtute Matrimonii præcedentis ſed ſi poſtea convertatur, poteſt ei concedi diſpenſative, ut alteri nubat, ſi vir ejus aliam duxerit Uxorem*, & tam una, quam alia opinio tamquam probabilis admittitur a *Dzana in edit. coordinata tom.2. tract.6. de Sacramento Matrimonii reſolut.122.*

12. Communis hodie videtur eſſe ſententia, quæ diſtinguit caſum a caſu aut etenim Conjux permanens in infidelitate aliud Matrimonium contraxit, antequam converſa ad alia vota tranſivit, & tunc illicite, & nulliter agit, aut idem Conjux permanens in infidelitate aliud contrahit Matrimonium, poſtquam Converſa ad alia vota tranſivit, & tunc ille valide agit, & forte etiam licite: Privilegium quippe datum ab Apoſtolo ſolvendi vinculum matrimoniale in caſu, quo alter ex Conjugibus convertatur ad Fidem, & eſt datum favore Fidei, & ſic per ſe Fideli, & per accidens Infideli. Idque facit, ut non poſſit Infidelis ad alia vota tranſire, niſi poſtquam Fidelis ſolutus eſt, quæ ſolutio non datur niſi per novum Matrimonium, quod ab ipſo poſt converſionem contrahatur, quemadmodum ad rem bene diſtinguunt *Sanchez de Matrim. lib.7. diſput.75. n.6., & 7. Card. de Lauræa de Matrim. diſp.16. art.9. §.5. per tot Clericat. de matrim. deciſ.12. num.2. Roſignol. de matrim. par.1. tom.6. contract.15. prænot.14. num.19. & ſeq. P. Schmalzgrueber ad lib.4. Decret. tit.19. a num.29. uſque ad 34.* Cumque Abraham, innupta adhuc Ricca, & cælibem vitam agente, Matrimonium more ſuo contraxerit cum Blanca, ſicuti dubitandum non eſt de Adulterio, ita neque dubitandum eſſe videtur

de Ricchæ immunitate a coactione, sive a necessitate cohabitandi cum ipso, etiam postquam ipse ad Fidem Christianam conversus est.

13. Accedit, quod etiam præscindendo ab Adulterio, potest ex aliis causis Ecclesia inter Conjuges decernere Thori separationem, juxta *Can* 8. *sess.* 24. *de refor. matrim.* Cumque inter Causas adscribatur molesta cohabitatio ex probabili periculo Jurgiorum atque Rixarum, uti ponderant *Henriquez. lib.* 11. *de matr. cap.* 17. *num.* 7. *Pirhing. ad lib.* 4. *Decretal. tit. de divortiis n.* 61. *notabili tertio*, & ex supra relatis Epistolis Archiepiscopi Florentini, de prædicta molesta cohabitatione non videatur esse dubitandum, satis id esse potest, etiam præscindendo ab Adulterio, ne Ricca cogi possit ad cohabitandum cum Abraham, etiam postquam ille ad Fidem conversus sit.

14. E contra pro affirmativa, quod Ricca scilicet cogi possit ad cohabitandum cum Abraham ad Fidem converso, militare potest sequens animadversio. Quidquid etenim sit, an Abraham ante Ricchæ conversionem potuerit, vel non potuerit contrahere Matrimonium cum Blanca, & se cum eadem commiscendo Adulterium patraverit, necne, punctus est in videndo, an Ricca possit hoc Adulterium Abrahæ opponere, postquam ille ad Fidem conversus erit. Videtur quippe certum esse, quod, secuta Abrahæ conversione, permissum esse non valeat Ricchæ prædictum Adulterium opponere, cum certum sit certitudine Fidei, sublatum esse per Christum Dominum Libellum Repudii a Moyse permissum, & quod si Uxor repudiata, vivente Viro repudiante, transeat ad alia vota, Adulterium committit, juxta illud *Matthæi cap.* 5. *dictum est autem, quicumque dimiserit Uxorem suam, det ei libellum Repudii; Ego autem dico vobis, quia omnis, qui dimiserit Uxorem suam, excepta fornicationis causa, facit eam mœchari, & qui dimissam duxerit, adulterat*, & certum pariter sit, quod secuta Mariti conversione ad Fidem Christianam, si Uxor in infidelitate repudiata, in statu infidelitatis transeat ad alia vota, & deinde convertatur ad Fidem, antequam Maritus aliam duxerit Uxorem, non potest Maritus ei objicere, quod contrahendo Matrimonium mœchata sit, sed tantum objicere poterit Adulterium, si cum alio Viro sibi per Matrimonium non copulato rem habuerit, juxta solemnem *dec. Text. in c. gaudemus de divortiis*, ibi, *Si conversum ad Fidem, & illa conversa sequatur, antequam propter causas prædictas legitimam ducat ille Uxorem, eam recipere compelletur, quamvis quoque secundum Evangelicam veritatem, qui duxerit dimissam, mœchatur, non tamen dimissor poterit objicere fornicationem dimissæ pro eo, quod nupsit alii post Repudium, nisi alias fuerit fornicata*; In quo proinde rerum themate nihil aliud supereſt Ricchæ pro evitanda cohabitatione cum Abraham ad Fidem converso, nisi causa odii & inimicitiarum, propter quam non rigorosum Divortium, sed abstinentia conceditur a cohabitatione, & a Thoro ad tempus certum, vel incertum, uti bene ponderant *Maldonat. in Matthæum c.* 5. *vers.* 32. *Bellarm lib.* 1. *de matr. cap.* 14. § *Secunda causa Reginald. in Praxi Fori Pœnitent. lib.* 31. *num.* 313. *versic. porro*, *Sanchez. de matrim. lib.* 10. *disp.* 15. *num.* 2., & fuit ab hac Sac. Congregatione resolutum *Taurinen.* 13. *Septembris* 1721. *& 16. Martii* 1726.

15. Hæc sunt, quæ pertinent ad tertium dubium, supersunt quartum, & quintum, in quorum examine, uti supradictum est, perpendendum occurrit, an possit Summus Pontifex dissolvere Matrimonium in infidelitate

tate contractum, & consummatum inter Abraham, & Riccam, & an supposita potestate, adsint pro ejus usu Causæ legitimæ, super quo articulo scripserunt Theologi, & Canonistæ, & in varias abierunt sententias.

16. Ne autem confuse procedatur, distinguendus est casus a casu. Primus est quando ambo Conjuges infideles non solum contraxerunt, & consummarunt Matrimonium in infidelitate, sed etiam dum actu sunt infideles, instant pro ejus dissolutione, & in hoc primo casu, qui potius videtur idealis, quam practicus, negativa responsio tutissima esse videtur, ut inquit Apostolus, *qui ad nos de his, qui foris sunt, judicare*. Secundus casus est; quando Matrimonium fuit contractum, & consummatum in infidelitate, & uterque Conjux post suam conversionem ad Fidem Christianam, & sine nova Matrimonii consummatione post conversionem instant pro dissolutione, & in hoc secundo casu responsio negativa haberi posset pro tutiore, quandoquidem in hoc Matrimonio utraque qualitas verificatur, quod videlicet sit Matrimonium Fidelium, & sit consummatum, & eo fortius cum consummati in infidelitate ratio habeatur etiam post conversionem, ut infra, & in eo, quod attinet ad Matrimonium Fidelium consummatum, certum sit, non posse Summum Pontificem dispensare, ut in his terminis late prosequitur *P. Schmalzgrueber ad lib.4. Decret. tit.19. de Divortiis num.58. & seq.* Tertius denique casus est, quando Matrimonium fuit contractum, & consummatum in infidelitate, & post unius ex Conjugibus conversionem, & alterius permanentiam in infidelitate promovetur instantia pro dissolutione, hic est casus noster, & in ejus resolutione discrepant Theologi a Theologis, Canonistæ a Canonistis, itaut utraque opinio tamquam probabilis habeatur a *Diana in edit. coordinata tom.2. tract.6. resolut.125. num4.*, & controversia tanta ab aliis existimetur, ut super ea expectandum dicant judicium Sedis Apostolicæ, uti habetur apud *Clericat. de Sacram. Matrim. dec.12. n.16. in fine*.

17. Illi, qui asserunt, Summum Pontificem posse dispensare, Sic argumentantur; vinculum Matrimonii rati inter Fideles fortius est Vinculo Matrimonii consummati Infidelium, cum primum suam firmitatem deducat non solum a natura contractus, sed etiam a Sacramento, & in secundo nulla adsit firmitas, quam ea, quæ descendit a contractu, & ab ejus indole, atque natura; Sacramentum etenim inter Infideles esse non potest. Cumque hodie non amplius controversa, sed certa sit undequaque sententia, quæ dat Pontifici potestatem dissolvendi, quoad vinculum Matrimonium ratum inter Fideles, ex hoc a fortiori descendit, posse eundem Summum Pontificem dispensare in Matrimonio consummato infidelium.

18. Hoc est argumentum originale *Navar. cons.3. lib.3. a num.12. tit. de Convers. Infidel. edit. Lugdunensis anni 1594.*, & *Navar.* sequuntur *Sanchez. de Matrim. lib.2. disp.17. per tot. Vericcel. de Apostolicis Missionibus tit.12. de Matrim. quæst.177. num.18. Layman in Theologia Morali tom.2. lib.5. tract.10. par.2. cap.3. sub num.2*, & plures alii facile cumulandi.

19. Confirmatur: Quandoquidem si infidelis in infidelitate plures insimul habuerit Uxores, & ipse ad Fidem convertatur, debet remanere cum prima Uxore, eo quod cum ea solum fuit verum Matrimonium; Cumque Summi Pontifices passim concesserint, ut dicti infideles ad Fidem

converſi poſſent permanere cum ea Uxore, quæ ad Fidem convertitur, relicta prima, quæ in infidelitate permanſit, & hoc fieri non poſſit, niſi diſſoluto quoad Vinculum primo Matrimonio contracto, in infidelitate conſummato, infertur ex his, poſſe Summum Pontificem diſpenſare in Matrimonio, quod eſt in infidelitate contractum, & conſummatum.

20. Quod autem, ſi infidelis in infidelitate plures habuerit Uxores, & ipſe ad Fidem convertatur, debeat cum prima Uxore remanere, doctrina eſt *Divi Thomæ in* 4. *diſtinct* 39. *quæſt. unica art.* 3. *ad* 4., quam cæteris cumulatis late ſequuntur *Sanchez. de Matr. lib.*7. *diſp.*73. *num.*4. *&* 5. *de Juſtis de diſpenſat. Matrimonialibus lib.*2. *cap* 15. *num.*31. *& ſeq.*

21. Quod vero Summi Pontifices aliquando diſpenſaverint, ut infidelis ad Fidem converſus poſſit remanere cum ea Uxore, quæ Fidem Chriſtianam amplexa eſt, derelicta prima, quæ in infidelitate permanſit, deſumitur ex Brevi S. Pii V. expedito *die* 2. *Auguſti anno* 1571., in quo cum expoſuiſſet Indos in infidelitate plures inſimul habere Uxores, *cum itaque ſicut accepimus Indis in ſua infidelitate manentibus plures permittantur Uxores*, & aliquando dari caſum, ut Maritus convertatur ad Fidem, & unà cum Marito Uxor convertatur, non prima, ſed alia, prima remanente in infidelitate, *Sed quia duriſſimum eſſet ſeparare eos ab Uxoribus, cum quibus ipſi Indi Baptiſmum ſuſceperunt, maxime quia difficillimum foret primam Conjugem reperire*, ex Apoſtolica benignitate conceſſit, ut permanerent cum Uxore, quæ baptiſmum recepit, & hujuſmodi Matrimonium validum declaravit, *ut Indi, ſic, ut præmittitur, baptizati, & in futurum baptizandi cum Uxore, quæ cum ipſis fuerit baptizata, & baptizabitur, remanere debeant tanquam cum Uxore legitima, aliis dimiſſis, Apoſtolica Auctoritate tenore præſentium declaramus, Matrimoniumque hujuſmodi legitime inter eos conſiſtere, ſicque, &c. judicari, ac definiri debere.*

22. Quod denique id fieri non potuerit, niſi diſſoluto quoad vinculum primo Matrimonio contracto, & in infidelitate conſummato, patet, quia alias diſcurrendo ſequeretur, quod Pontifex ſuper Poligamia diſpenſaſſet contra Jus Divinum, quæ diſpenſatio ſoli Deo eſt reſervata, uti probat *Textus in cap. gaudemus de divortiis*, ibi, *verum abſonum hoc videtur, & inimicum Fidei Chriſtianæ, cum ab initio una Coſta in unam fœminam ſit converſa, & Scriptura divina teſtetur, quod propter hoc relinquet homo Patrem, & Matrem, & adhærebit Uxori ſuæ, & erunt duo in carne una, non dixit tres, vel plures, ſed duo, nec dixit adhærebit Uxoribus, ſed Uxori*, & paulo poſt *ſine dubitatione aliqua proteſtamur, quod nulli unquam licuerit inſimul plures Uxores habere, niſi cui fuit Divina revelatione conceſſum*, & ad rem proſequitur *Card. Bellarminus de Sacramento Matrimonii lib.*1. *c.*9. *contr.*3. ibi, *prima propoſitio Circa Poligamiam tam Uxoris cum multis Viris, quam Viri cum multis Uxoribus, nullus homo diſpenſare poteſt, & maxime poſt Evangelium, prædicatum; Patet quia Poligamia prohibita eſt primum Jure Divino naturali, & deinde Jure Divino Evangelico: non poteſt autem Inferior diſpenſare in lege Superioris, proinde nec homo in lege Dei.*

23. Apoſtolicæ litteræ S. Pii V. impreſſæ ſunt apud *Vera crux in ſpeculo Conjugum par.*3. *art.*8. *concluſ.*5. & earum meminit *Avendanus in Theſauro Indico tom.*2. *tit.*12. *cap.*14. & præter has Apoſtolicas literas aliæ occurrunt Gregorii Papæ XIII. impreſſæ apud *Pont. de matrim. lib.*7. *cap* 48.

24 Exponitur in his poſtremis litteris, quod plures ex Angola, Æthiopia, Braſilia, & aliis Indicis Regionibus, ab eis exterminantur, itaut proprias

prias cogantur relinquere Uxores. Exponitur, hos aliquando ad Fidem Christianam converti, & non posse interpellare Conjugem Fidelem, an velit converti. Facta hac expositione Pontifex ait, *idcirco nos attendentes hujusmodi connubia inter Infideles contracta, vera quidem, non tamen adeo rata censeri, ut necessitate suadente dissolvi non possint*, & deinde concedit non solum, ut contrahere possint Matrimonium, & consummare cum Muliere Fideli, postquam summarie constiterit, non potuisse interpellare Conjugem Infidelem; ibi, *ut eorum quilibet etiam superstite Conjuge Infideli, & ejus consensu minime requisito, responso non expectato, Matrimonium cum quovis Fideli alias tamen rite contrahere, & in eis postea carnali copula consummatis quoad vixerint, remanere licite valeant, dummodo constet eis summarie*, hoc est Missionariis, *& extrajudicialiter Conjugem absentem moneri legitime non posse, aut monitum intra tempus eidem monitioni præfixum suam voluntatem non significasse*, sed ad ulteriora procedendo, valida, & firma declaravit hæc Matrimonia contracta ab infideli converso cum Muliere Christiana, etiam si deinde probaretur primam Conjugem non potuisse justis de causis suam voluntatem explicare, & etiam, quod ipsa non erat Infidelis, seu Fidelis tempore secundi Matrimoni contracti, ibi, *quæ quidem Matrimonia, etiamsi postea innotuerit, Conjuges priores Infideles suam voluntatem juste impeditos declarare non potuisse, & ad Fidem etiam tempore transacti secundi Matrimonii conversos fuisse, nihilominus rescindi numquam debere, sed valida, & firma esse*.

25. Quocirca si Gregorius dixit, Matrimonia Infidelium, necessitate suadente, dissolvi posse, si dependenter ab hoc principio validum declaravit Matrimonium ab Infideli converso contractum cum Muliere Fideli, etiamsi primum ipse contraxisset, & consummasset Matrimonium in Infidelitate, & etiam si tempore secundi Matrimonii Uxor conversa fuisset, & id fieri non valeat, nisi dissoluto, quoad vinculum, primo Matrimonio in infidelitate contracto, & consummato, eo magis crescit assumptum, favens Pontificiæ Potestati in ordine ad dispensandum super Matrimonio Infidelium licet consummato.

26. Denique pro concedenda dispensatione non est necessarium definire, quod Pontifex possit dispensare in hujusmodi Matrimoniis, sed satis est, ut sententia favens Pontificiæ Potestati suam habeat probabilitatem, cumque in casu, de quo nunc agitur, certa sit probabilitas sententiæ, quæ favet Auctoritati Pontificiæ, & causæ non desint, quæ ejus usum suadent in casu præsenti, ut Abraham videlicet, & Blanca Fidem Christianam amplectantur, quam sine dispensatione non sunt amplexuri, omnia hæc simul sumpta ostendunt, Summum Pontificem posse, atque etiam congrue, ut petitam concedat dispensationem, & sic, quod quarto, & quinto dubiis affirmative respondeatur.

27. Alii e contra, qui dubitant de Pontificia potestate, & multo magis de usu, sic discurrunt: Matrimonium suam obtinuit indissolubilitatem in ipso Mundi principio ex jure naturali Divino, & deinde ex Evangelico, juta illud *Genesis cap. 2. quamobrem relinquet homo Patrem suum, & Matrem & adhærebit Uxori suæ, & erunt duo in carne una*; quæ verba fuerunt a Christo Domino reassumpta in Evangelio *Matthæi cap. 19. non legistis, quia, qui fecit hominem ab initio, Masculum, & Feminam fecit eos, Dixit propter hoc dimittet homo Patrem, & Matrem, & adhærebit Uxori suæ, & erunt duo in carne una, itaque jam non sunt duo, sed una caro: Quod ergo*

Deus

Deus conjunxit, homō non separet; & paulo post *dico autem vobis, quia quicumque dimiserit Vxorem suam, nisi ob fornicationem, & aliam duxerit, mœchatur, & qui dimissam duxerit, mœchatur.* Divina hæc eloquia procedunt in Matrimonio saltem consummato juxta responsum *Alexandri III. in cap. ex publico de Convers. Conjugatorum*, ibi, *Sane quod Dominus in Evangelio dicit non licere Viro, nisi ob causam fornicationis Vxorem suam dimittere, intelligendum est secundum interpretationem Sac. Eloquii de his, quorum Matrimonium carnali copula est consummatum, sine qua consummari non potest.* & præscindendo ab Auctoritatibus Theologorum, quæ facili negotiō cumulari possent, ab his Divinis Eloquiis desumitur indissolubilitas Matrimonii saltem consummati jure naturali Divino, & Evangelico, uti exposuit *Bonifacius VIII. in cap. unico de voto, & voti redemptione in sexto*, ibi. *Matrimonii vero vinculum ab ipso Ecclesiæ Capite rerum omnium conditore, ipsum in Paradiso in statu innocentiæ instituente unionem, & indissolubilitatem accepit*, & concordat *Sac. Concilium Trident in Doctrina de Sacram. Matrimonii*, ibi, *Matrimonii perpetuum, indissolubilemque nexum primus humani Generis Parens Divini Spiritus instinctu pronuntiavit, cum dixit: Hoc nunc ex ossibus meis, & caro de carne mea, quamobrem relinquet homo Patrem suum, & Matrem, & adhærebit Vxori suæ, & erunt duo in carne una; Hoc autem vinculo duos tantummodo copulari, & conjug. Christus Dominus apertius docuit, cum postrema illa verba tanquam a Deo prolata referens dixit, itaque jam non sunt duo, sed una caro, statimque ejusd. nexus firmitatem ab Adamo tanto ante pronuntiatam his verbis confirmavit, quod ergo Deus conjunxit, homo non separet.*

28. Posito quod Vinculum Matrimonii saltem consummati sit indissolubile Jure naturali, Divino, & Evangelico, non operatur hæc indissolubilitas, quin in aliquo casu dissolvi possit, sed oportet, ut hic casus sit expressus ab eo, qui primam statuit indissolubilitatem, quique potest dicto juri derogare, cumque hujus Vinculi dissolutioni solus faveat Textus Apostoli *prima ad Chorintios c. 7.* ibi, *quod si Infidelis discedit, discedat; non enim servituti subjectus est Frater, aut Soror in hujusmodi, in pace autem vocavit nos Deus*, quod est idem, ac dicere, cum unicus sit dissolutionis Casus a Deo per Apostolum Paulum expressus, quando videlicet Conjux Infidelis non vult cohabitare, vel si vult id facere, non vult id exequi sine contumel a Creatoris, juxta Textum *in Canone si Infidelis 28. quæst. 2. & in cap. gaudemus de Divortiis*: Extra consequenter hunc Casum solvi non potest Vinculum Matrimonii consummati, itaut per consequens interdictum dici debeat Sum. Pontif. solvere Matrimonium in infidelitate consummatum, vel quando ambo Conjuges permanent in infidelitate, vel quando ambo sunt conversi, vel quando alter est Conversus, & alter vult converti, nec enim in hoc casu Infidelis discedit, sed potius venire dicendus est. Hoc in substantia est argumentum, quo utuntur dubitantes de Pontificia Auctoritate in casu, de quo nunc agitur, *Pont. de Matr. lib. 9. c. 2. Castropal. oper. Moral. t. 4. tit. de Sponsal disp. 3. punct. 2. §. 3. num. 2. Aversa de Matrim. quæst. 2. sect. 5. versic. postrema, & fusius omnibus Card. de Lauræa de matrim. disp. 16. artic. 11. §. 6. per totum, & signanter n. 227.* ibi *dispensatio pro solutione Matrimonii consummati est Divina, non Papalis, ergo in eo tantum casu potest applicari pro quo Deus vult, Papa autem declaravit semel locum Apostoli, prima ad Chorintios 7 pro casu Conversionis unius, & retinentiæ alterius, ergo stante hac lege in aliis casibus non potest,*

Et

Et locus, in quo Papa id declaravit, est Textus *in cap. quanto de Divortiis*, ibi, *si enim alter Infidelium Conjugum ad fidem Catholicam convertatur altero, vel nullo modo, vel saltem sine blasphemia Divini nominis, vel ut eum pertrahat ad mortale peccatum, ei cohabitare volente, qui relinquitur, ad secunda si voluerit, vota transibit, & in hoc casu intelligimus, quod ait Apostolus, si Infidelis discedit, discedat: Frater enim, vel Soror non est Servituti subjectus in hujusmodi.*

29. Difficultatibus super potestate succedunt difficultates super cujus usu, quatenus de ea non esset dubitandum, & cum respectu ad usum Causa sit necessaria, & etiam Exempla requirantur, contendunt, Causam non adesse, & exempla omnino deficere, quæ concludant intentum; Quod autem causa requiratur, controverti non potest, juxta regulam textus *in cap. in Causis de Sententia, & re judicata, & in cap. non debet de consanguinitate, & affinitate*, & concordat Sacrum Concilium Tridentinum *sess. 24. de reformat. Matrim. cap. 5. & sess. 25. de reformat. cap. 18.*; Quod vero Causa non adsit; demonstratur: cum etenim causa constituatur in Conversione duorum Infidelium ad Fidem, eadem non videtur apta, atque sufficiens Teste *Pont. de Matr. lib. 9. cap. 2. num. 9.* ibi, *quod autem aliqui Gentiles ad Fidem facilius converterentur, si liceret illis, dimissa prima, aliam, quam magis diligunt, retinere, nulla idonea causa est, nisi laxare libidini habenas, & velle, ut Evangelium libidini, & voluptati deserviat: An quia Germaniæ Clerici ad Ecclesiæ gremium redirent, si illis licentia ineundi Conjugia concederetur id indulgendum esset? minime Sane: Quo enim pacto credemus illum erga Religionem esse affectum, qui erga legis naturalis obligationem male affectus est, aut quo animo Religionem Christianam amplectetur, quam videt suæ Voluptati, & deliciis obsequentem?* Quod exempla pariter requirantur, desumitur nedum ex praxi Sedis Apostolicæ, sed etiam ex solemni facto Summi Pontificis Clementis VIII. petita quippe per Henricum Ducem Barrensem a dicto Pontifice dispensatione ducendi in Uxorem Catharinam Sororem Henrici Regis Galliæ, Hæresi Calvini addictam, ac præterea tertio, & quarto Consanguinitatis gradibus conjunctam, uti fuse exponitur a *Spondano in contin. Annalium ad Annum Christi 1600: num. 3. & sequent.* Summus ille Pontifex Congregationem particularem deputavit, in qua examinari jussit, primo, an esset Potestas, secundo, an concurrerent Causæ, & tertio, an Exempla consimilis dispensationis reperirentur, protestatione emissa; quod nulla fieret indago de primo, & secundo, nisi tertium concurreret, ex quo novæ dispensationis Exemplum in Ecclesia introduci nolebat, uti plene refertur in *Tom. 5. Epistolar. Card. D' Ossat. Epist. 317.* Quod denique aptum ad rem, de qua agitur, desit exemplum, ponitur in claris; Si etenim aliquod aptum adesset Exemplum, esset illud, super quo Navarrus suum edidit Consilium 3. *lib. 3. de Convers. Infidelium*, in quo agebatur de Judæo, qui instabat pro dissolutione Matrimonii in infidelitate consummati, & de ejus Uxore ad Fidem præcedenter conversa, & quæ adhuc innupta remanebat; Suumque consensum dissolutioni præstabat, & in quo demum Auctor ille de potestate Summi Pontificis inquit dubitandum non esse, multoque minus de Causa dispensandi, ex quo agebatur de Conversione tum Viri, tum secundæ Uxoris, quam duxerat in infidelitate post primæ Conversionem ad Fidem Catholicam, sed hoc Consilium suo caruit effectu, cum Summus Pontifex Sixtus V. petitam dispensationem concedere noluerit, Teste

ste

ſte inſigni Theologo Societatis Jeſu Gabriele Vaſquez *in tertiam partem Divi Thomæ tom.4. diſput.2. cap.6. de Matrim. num.58.* ibi, *id, quod*, ſermo eſt de prædicta diſpenſatione *anno Domini* 1558. *cum ego Romæ eſſem a Summo Pontifice Sixto V. obtinere pro viribus contenderunt, ſed repulſam paſſi ſunt, in quorum Sententiam nunquam ſubſcribere volui.*

30. Neque his admiſſis, putant quidquam obeſſe poſſe Argumentum in ſuperioribus expoſitum, quod ſcilicet Papa diſpenſat in Matrimonio rato Fidelium, & ſic, quod multo magis diſpenſare valet in Matrimonio conſummato Infidelium, cum Vinculum illius utpote Sacramenti ſit fortius Vinculo hujus, quod eſt ſimplex Contractus; Admiſſa ſiquidem libentiſſime Summi Pontificis poteſtate ſuper diſpenſatione Matrimonii rati inter Fideles, & admiſſo quoque, quod Matrimonium ratum Fidelium ſit Sacramentum, negatur, quod Vinculum Matrimonii rati inter Fideles ſit fortius Vinculo Matrimonii Conſummati Infidelium; Primo, quia Matrimonii indiſſolubilitas non provenit a Sacramento; Matrimonium etenim uti Sacramentum non habet effectum indelebilem, puta Characterem, uti late oſtendunt *Sanchez de Matrim. lib.2. diſput.13. ſub num.7. Pont. de Matrim. lib.1. cap.13. num.10.* & ad ſummum dici poteſt, quod indiſſolubilitas Matrimonii fuerit ex elevatione hujus Contractus adeſſe Sacramentale confirmata, benedicta, & ſanctificata, & eo validius roborata uti deſumitur ex Cathechiſmo Concilii Tridentini *tit. de Matrim.* §. *Jam vero* ibi, *quamvis Matrimonio, quatenus naturæ eſt, officium conveniat, ut diſſolvi non poſſit, tamen id maxime fit, quatenus eſt Sacramentum*, & late proſequitur *Card de Laurea de Matrim. diſput 16. art.2. num.23.* Cum enim Chriſtus Dominus in Sacramentorum inſtitutione aſſignaverit pro materia id, quod erat aptum ad ſignificandum, quod intendebat, ablutionem videlicet Corporis in Baptiſmate ad ſignificandam animæ ablutionem, Panem, & Vinum in Euchariſtia ad innuendam Spiritualem Animæ nutritionem, pro materia in Matrimonio aſſignavit Contractum ab intrinſeco indiſſolubilem, ut ſignificaret indiſſolubilem nexum, quem habet cum natura humana per Incarnationem, & per Gratiam, & Charitatem cum tota Eccleſia, uti ad rem argumentantur *Salmanticenſes in curſu morali tomo 2. tract.9. de Matrim. cap.4. dub.primo num.21. Clericat. de Matrim. dec.7. num.26.* Oſtendunt hæc omnia Matrimonium ratum Fidelium licet Sacramentum non conſtituere Vinculum fortius Matrimonio conſummato Infidelium, quod ipſum ſuadetur a poſteriori, cum multi Theologi doceant, dari poſſe inter Fideles validum Matrimonium, atque indiſſolubile, licet non ſit Sacramentum, puta, ſi Sponſi in contrahendo Matrimonium eſſent in peccato mortali, & dicerent in animo ſuo, volo facere contractum validum Matrimonii, ſed nolo facere Sacramentum, quia nolo committere novum peccatum, vel ſi ad invicem paciſcerentur ita, faciamus contractum, non autem Sacramentum, uti bene diſputant *Maſtrius in 4. Sentent. tom.4. diſput.7. num.10. Dian. in edit. Coordinat. tom.2. tract.6. reſolut.118 Gonetti in Clypeo Theologiæ Thomiſticæ tom.5. diſput.2. art.2. §.3. num.52. & ſequent.*

31. Secundo, quia Matrimonium ratum ſignificat unionem Chriſti cum Anima juſta, & Matrimonium conſummatum ſignificat unionem inter Chriſtum, & Eccleſiam per Carnem aſsumptam, juxta ſolemne reſponſum Innocentii III. *in c. debitum de Bigamis*, ibi, *cum duo ſint in Conjugio, videlicet conſenſus animorum, & commixtio Corporum, quorum alterum ſignifi-*

guificat Charitatem, quæ consistit in Spiritu inter Deum, & Justam Animam, ad quod pertinet illud, quod dicit Apostolus, qui adhæret Deo, unus spiritus est cum eo, reliquum vero designat conformitatem, quæ consistit in carne inter Christum, & Sanctam Ecclesiam, ad quod pertinet illud, quod Evangelista testatur, Verbum caro factum est, & habitavit in Nobis, perfectè Conjugium illud, quod non est commixtione Corporis consummatum, non pertinet ad illud Conjugium designandum, quod inter Christum, & Ecclesiam per Incarnationis Misterium est contractum, juxta quod Paulus exponens illud, quod dixerat Protoplastus; Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea, & propter hoc relinquet homo Patrem, & Matrem, & adhærebit Uxori suæ, & erunt duo in Carne una, statim subjungit, hoc autem dico magnum Sacramentum in Christo, & Ecclesia; Quocirca si Matrimonium ratum significat unionem Christi cum Anima justa per Gratiam, & Matrimonium consummatum significat unionem Christi cum Ecclesia per Incarnationem, imperceptibile est, quod vinculum Matrimonii rati inter Fideles sit fortius vinculo Matrimonii consummati inter Infideles; optimè Card. Bellarminus *Controvers. tom. 2. lib. 2. de Monachis cap.* 38. §. *Ad primam rationem, & tom. 3. lib. primo de Sacrament. Matrimonii cap.* 4. §. *Primo, & sequen.* Nullatenus attenta responsione, quod Matrimonium consummatum significat unionem Christi cum Ecclesia per Incarnationem, sed inter Fideles, non autem inter Infideles; quandoquidem etiam inter Infideles Matrimonium consummatum prædictam significat unionem, ut in puncto, proposito argumento respondit *Card. de Laurea de Matrim. disput. 16. art. 9. §. 6. num.* 231. quæ doctrina adeo approbatur à Gabriele Vasquezio, ut contrariam non dubitaverit Erroris insimulare, uti habetur apud eumdem *in 3. parte Divi Thomæ tom. 4. disput. 2. cap. 6. sub num.* 37. ibi, *habet ergo hujusmodi Infidelium Matrimonium quicquid necessarium est, ut sit signum conjunctionis Christi, & Ecclesiæ, idque usque adeo verum est, ut sine nota aliqua negari non posse censeam*; Et licet hæc censura nimis gravis videatur *Pont. in suo tractatu de Matrim. lib. 1. cap.* 11. ubi ostendere conatur, prædictam significationem adesse in Matrimonio Infidelium per aptitudinem, negari tamen non potest, quod supra recensita Vasquezii doctrina non sit Sacris Canonibus undequaque conformis, tum quia in plerisque Sacris Canonibus Matrimonium Infidelium appellatur Sacramentum, *in cap. videlicet gaudemus de divortiis*, ibi, *Sacramentum Conjugii apud Fideles, & Infideles existit, & in cap. ultimo de transactionibus*, ibi, *utpote Conjugii Sacramentum, quod non solum apud Latinos, & Grecos, sed etiam apud Fidelos, & Infideles existit*; Verba hæc etenim non possunt intelligi de vero Sacramento Gratiam conferente, cum id solum verificetur in Ecclesia *Textus in Can. extra Catholicam prima, quæst. prima, & in Can. plerumque §. Hinc est secunda quæst.* 7. quocirca nihil aliud remanet, quam ut intelligantur de Sacramento large sumpto, hoc est de misterio, & sic de significatione unionis Christi cum Ecclesia; tum quia irregularitas Bigamiæ descendit ex defectu significationis unionis Christi cum Ecclesia per Carnem assumptam, uti habetur *in cit. cap. debitum de bigamis non ordinandis*, ibi. *cum propter Sacramenti defectum inhibitum sit, ne Bigamus, aut Maritus Viduæ præsumat ad Sacros Ordines promoveri.*, cumque etiam Bigamus sit ille, qui dixit unam Uxorem ante Baptismum, & aliam post Baptismum, uti habetur *in Can. deinde dist. 26. & in Canone acutius 28. quæst. 3.*

ibi, *ſic qui ante Baptiſmum habuit unam, & poſt Baptiſmum alteram, non niſi Bigamus eſt reputandus; amiſit enim quidnam non ad Vitæ meritum, ſed ad ſignaculi Sacramentum*, id abſque dubio ſupponit Matrimonium Infidelium ſignificare conjunctionem Chriſti cum Eccleſia, uti ſubtiliter argumentatur Vaſquez loco citato, ibi, *ſi autem Matrimonium Infidelium non eſſet Sacramentum Conjunctionis Chriſti cum Eccleſia, Infideles plures ducentes uxores non amitterent ullam normam, aut aliquid de hac ſignificatione, ac proinde Bigamia in eis impedimento non eſſet, quominus recte ordinari poſſent; nam impedimentum non aliunde, niſi ex defectu ſignificationis oritur.*

32. Additur, fuiſſe ante tempora Alexandri III. ab aliquibus dubitatum, an Matrimonium ratum inter Fideles diſſolveretur per aliud Matrimonium ſubſequenter contractum, atque conſummatum, uti habetur *in cap. licet de ſponſa duorum*, in quo idem Alexander decrevit, Matrimonium ratum nullatenus diſſolvi per poſterius conummatum, *quamvis aliter à quibuſdam Prædeceſſoribus noſtris ſit aliquando judicatum*, hoc eſt licet aliquando Prædeceſſores non ex Cathedra, ſed uti privati Doctores aliter judicaſſet, juxta veram intelligentiam *Textus apud Gonzal. in comment. ad eundem num.* 2. Cum autem nunquam fuerit dubitatum, an Matrimonium Conſummatum Infidelium diſſolvatur per ſecundum ex poſt contractum, & ſubſequenter conſummatum, ſignum evidens hoc eſt, dici tuto non poſſe, quod Matrimonium ratum Fidelium ſit fortius Matrimonio conſummato Infidelium.

33. At præſcindendo ab omnibus hiſce Scholæ ſubtilitatibus, de natura Matrimonii ut ſic eſt indiſſolubilitas. Matrimonium conſummatum eſt indiſſolubile de Jure naturali Divino, & Evangelico, uti ſupra dictum fuit. Matrimonium ſimpliciter ratum eſt pariter verum Matrimonium, & indiſſolubile, individuam etenim vitæ conſuetudinem continet, uti loquendo de Matrimonio Beatiſſimæ Virginis cum Sancto Joſeph inquit Sanctus Auguſtinus *in Canone Beata* 27. *quæſt.* 2. & Matrimonii rati indiſſolubilitas à Jure Divino etiam procedit juxta veriorem opinionem, de qua *Averſa de Matrim. quæſt.* 2. *ſect.* 6. *Card. de Laurea de Matrim. diſput.* 16. *art.* 8. *num.* 100. excepto ſiquidem illo Matthæi loco 19. ubi expreſſe mentio fit de Matrimonio conſummato, jus illud Divinum, de quo *in cap. unico de Voto in ſexto, & in ſeſſ.* 24. *Concilii Tridentini de Sacram. Matrim.*, utpoue loquens de Matrimonio ut ſic comprehendit tam Matrimonium conſemmatum, quàm Matrimonium ſimpliciter ratum.

34. Ceſſat indiſſolubilitas Matrimonii conſummati ex diſpenſatione Divina, de qua Apoſtolus in loco ſæpe citato, quando alter ex Conjugibus convertitur ad Fidem, altero in Infidelitate remanente, & nolente cohabitare ſine Contumelia Creatoris.

35. Ceſſat indiſſolubilitas Matrimonii rati in caſu, in quo alter ex Conjugibus Profeſſionem regularem emittat, & hæc ſolubilitas originem habet à Jure Divino, quemadmodum late probant *Pont. de Matrim. lib.* 9. *cap.* 5. *num.* 4. *& ſeq. Maſtrius in* 4. *ſentent. diſput.* 7. *de Sacram. Matrim. n.* 190. *noviſſime Pater Maurus in ſua Theologia tomo* 3. *lib.* 13. *quæſt.* 298. *num.* 3. probaturque ex Canone *Scripſit* 27. *quæſt.* 2. ibi, *Deus tamen, & non homo ſeparat, quando Divini amoris intuitu ex conſenſu utriuſque Conjugis Matrimonia diſſolvuntur*, & concordat *Textus in cap. ex publico de converſione Conjugatorum*, ibi, *ſecundum interpretationem Socri*

Elo-

Eloquii, & clariſſimè oſtenditur ex *Canone 6. ſeſſ. 24. de Matrim.* ubi anathema profertur adverſus aſſerentes, Matrimonium ratum non ſolvi per Profeſſionem Religioſam, ſi etenim poſt hunc Tridentini Canonem de fide eſt, ratum ſolvi per Profeſſionem, ſolubilitas debuit eſſe impoſita à ſolo Deo, qui eam potuit facere ſempiterne veram, uti ſubtiliter argumentatur ſæpe citatus Cardinalis de Laurea *de Matrim. diſput. 16. art. 14. num. 325.*

36 Ceſſat quoque indiſſolubilitas Matrimonii rati in aliis omnibus caſibus extra Profeſſionem religioſam, in quibus Summus Pontifex, juſtis, & graviſſimis de cauſis cenſet, ejus diſſolutioni eſſe locum, ita ſuadente Traditione, ita expoſcente Obſervantia, ita demum convincente continuata plurium ſeculorum Praxi Sedis Apoſtolicæ, ex quibus interpretatio Juris Divini optimè colligi poteſt, cumque hæc Traditio, hæc Obſervantia, hæc Praxis non procedat in Matrimonio conſummato Infidelium, unuſquiſque facili negotio colligere poterit a diſſolutione Matrimonii rati inter Fideles non valere argumentum ad diſſolutionem Matrimonii conſummati infidelium.

37. Abſque eo quod Praxis in ordine ad Matrimonia conſummata Infidelium argui valeat ex ſupra citato Brevi Sancti Pii V., tum quia in illo nullum ſit diſpenſationis verbum, ſed verba potius important juridicam Sententiam, ibi: *Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus, Matrimonium hujuſmodi inter eos conſiſtere, ſicque per quoſcumque Judices, & Commiſſarios judicari, & definiri debere*: tum quia, ut ex Brevi S. Pii V. argui poſſet diſpenſatio in Matrimonio conſummato infidelium, oſtendendum eſſet, eumdem Summum Pontificem ſuppoſuiſſe, repertam fuiſſe primam Uxorem, cum qua ab infideli ſubinde converſo ad Fidem Matrimonium conſummatum fuit in infidelitate, & hoc minime obſtante, eumdem Pontificem declaraſſe validitatem Matrimonii cum ſecunda, aut tertia Uxore ad Fidem converſa, & ad effectum pariter concludendæ diſpenſationis in Matrimonio conſummato infidelium, neceſſe eſſet demonſtrare, quod prima Uxor eſſet parata ad amplectendam fidem Chriſtianam, cum autem Sanctus Pius V. tantum abeſt, quod admiſerit primæ Uxoris repetitionem, quod hanc potius excluſerit, uti colligitur ex verbis Brevis: *maxime quia difficillimum foret primam Conjugem reperire*: cumque in eodem Brevi nullum fiat verbum de præparatione primæ Uxoris ad recipiendam Fidem Chriſtianam, id quod ex hoc Brevi deſumi poteſt, non eſt, quod Papa diſpenſaverit in Matrimonio conſummato Infidelium, ſed quod habuerit pro diſſoluto quoad vinculum, Matrimonium cum prima Uxore contractum, & in infidelitate conſummatum, ex quo ipſa diſcedit, juxta Apoſtoli verba, & haberi debet pro diſcedente; etiamſi, juxta morem, non fuerit interpellata, an vellet converti; concurrentibus etenim legitimis circumſtantiis, & ſignanter difficultate reperiendi primam Conjugem, probabilis eſt opinio Doctorum interpellationem omitti poſſe, & ſine ea permiſſum eſſe Conjugi converſo ad alia vota tranſire *Sanchez. de Matrim. lib. 7. diſput. 74. num. 14. & 15. Comitol. lib. 1. quæſt. 124. Genuenſis in praxi Curiæ Neapolitanæ cap. 27. num. 20. Riccius in praxi par. 1. reſolut. 241.*

38. Neque eſt majoris momenti aliud Breve allegatum Gregorii XIII. tres quippe habet partes; in prima dicitur, quod Matrimonia Infidelium, neceſſitate ſuadente, diſſolvi poſſunt, ibi: *nos attendentes hujuſmodi con-*

nubia inter Infideles contracta, vera quidem, non tamen adeo rata censeri, ut necessitate suadente dissolvi non possint : & hoc est verum, sed non videtur facere ad rem. Solvuntur etenim quoad vinculum Matrimonia Infidelium licet consummata, quando alter convertitur ad Fidem, & alter non vult converti, & hoc est specialissimum, ex quo Matrimonia Fidelium consummata numquam quoad vinculum dissolvi possunt, quod enim Deus conjunxit, homo separare non debet ; In secunda parte Brevis dicitur,non posse Conjuges ad Fidem conversos propter longum terrarum intervallum monere Conjuges Infideles, an velint sine contumelia Creatoris cohabitare, & decernitur, Conjugem Fidelem posse ad alia vota transire, non absolute tamen, & simpliciter, sed qualificate, *dummodo constet etiam summariè, & extrajudicialiter, Conjugem absentem moneri legitime non posse, aut monitum intra tempus in eadem monitione præfixum suam voluntatem non significasse* : At hæc secunda pars non probat, quod Papa dispensaverit in Matrimonio consummato Infidelium, sed tantum quod rigorosæ interpellationis morem temperaverit, & licet usus sit verbis importantibus dispensationem, *concedimus facultatem dispensandi*, dispensatio tamen percutit, & respicit interpellationem ; Cum etiam concurrentibus gravissimis circumstantiis, probabilis sit opinio Doctorum, necessariam esse Pontificiam Dispensationem, ut vel omittatur in totum, vel in parte temperetur interpellatio, uti respondet *Pont. de Matrimon. lib.*7. *cap.*48. *num.* 22. *Nicol. lucub. civil. lib.* 10. *de nuptiis num.* 43. & fuit resolutum ab hac Sacra Congregatione in alia causa *Florentina* 17. *Januarii* 1722. Tertia demum Brevis Apostolici pars est cæteris difficilior ; in ea etenim Papa decernit validitatem Secundi Matrimonii, etiamsi prima Uxor ostenderet se non discessisse, sed venisse, hoc est se non fuisse Infidelem, sed Fidelem tempore, quo a suo Viro ad Fidem converso secundum Matrimonium contractum fuit, *quæ quidem Matrimonia, etiamsi postea innotuerit, Conjuges priores Infideles suam voluntatem juste impeditos declarare non potuisse, & ad Fidem etiam tempore transacti secundi Matrimonii conversos fuisse ; nihilominus rescindi numquam debere, sed valida, & firma esse*; non videtur enim posse validum declarari secundum Matrimonium, nisi suppositа dissolutione primi per dispensationem : verum in eo quod attinet ad hanc tertiam partem, respondetur. Summum Pontificem non dispensasse super vinculo prioris Matrimonii, sed tantum decrevisse, ut fides non præstaretur Conjugi, quæ requisita, & latitanas non expressit voluntatem de cohabitando sine contumelia Creatoris, & deinde post contractum a Conjuge converso Matrimonium cum Christiana, comparet, & asserit se tempore, quo illud contractum est, jam fuisse conversam, responsio hæ est *Pont.lib.*9.*cap.*2. *num.*17. & quamvis a nonnullis dicatur divinatoria, uti talis tamen qualificari non potest, quia alias discurrendo sequeretur absurdum, quia sequeretur, quod Papa dispensasset in Matrimonio consummato in infidelitate post utriusque Conjugis conversionem, & sic in Matrimonio consummato Fidelium, cum tale dicatur etiam illud, quod est in infidelitate consummatum, postquam Conjuges conversi sunt, etsi post conversionem novam non fecerint consummationem.

39. Hæc sunt, quæ pro utraque parte deducta fuerunt, ut Sacra Congregatio maturum super dubiis non resolutis judicium ferre valeat.

40. Sed ne aliquid intactum relinquatur, operæ pretium esse existimo duo

alia

alia ſubdere, primum eſt, in præſenti agi de Matrimonio ab Abraham Hebræo contracto cum Ricca tunc pariter Judæa, & ſic cum lege Repudii, uti teſtando de praxi Judæorum docent *Marquard. de Judæis par.2. cap.8. num. 4. Seſſa eodem tract. cap. 33. num.21. Tondut. quæſt. benefic. cap.48. num.21. & 22.*

41. Secundum, quod Repudii libellus, de quo in *Deuter. cap. 24.* Sive importaverit ſimplicem tolerantiam, ſive poſitivam diſpenſationem, juxta varias Theologorum Sententias, de quibus *Perez de Matrim. diſp. 55. ſect.1. num.2. & ſeqq., Salmantic. in curſu morali tom. 2. tract. 9. cap. 4. dub.2. num.30.* a Chriſto Domino ſublatus fuit in Evangelio, uti habetur *Marci cap.10. & Matthæi cap.19.* & adnotavit Innocentius III. in *cap.gaudemus de Divortiis*, & bene proſequuntur *Cornel. a Lapide in Deuteron. cap.24. Card. Bellarmin. tom.2. contr. de Matrim. cap.15. & ſeqq.*

42. Quibus ſuppoſitis, omiſſiſque diſputationibus ſuper facultate diſpenſandi, videri poſſet, an validum, necne fuerit Matrimonium contractum ab Abraham cum Ricca; Si etenim invalidum fuiſſet, ad declarationem nullitatis ſervatis ſervandis procedi poſſet, & unico contextu permitti eidem Abrahamo cum Blanca cohabitare, renovato debitis formis conſenſu.

43. Regula Juris eſt, quod ſi Matrimonium contrahatur cum conditinne, quæ ſint contraria ſubſtantiæ Matrimonii, conditio non vitiatur, ſed vitiat Matrimonium, juxta *Text. in cap. Si conditiones de conditionibus appoſitis*, ibi: *Si conditiones contra ſubſtantiam Conjugi inſerantur &c. Matrimonialis contractus, quantumcumque ſit favorabilis caret effectu.*

44. Adeoque ſi Matrimonium fuiſſet contractum inter Abraham, & Riccam cum expreſſo pacto Repudii, Matrimonium eſſet nullum; pactum quippe diſſolubilitatis eſt contra ſubſtantiam Matrimonii, juxta *Gloſſam in cap. de Infidelibus in verbo eſſe Matrimonium de conſanguineitate*, & *affinitate*, ibi: *item alia ratione non eſt Matrimonium inter eos, ipſi enim contrahunt eo propoſito, ut cum voluerint, ſeparentur, dato libello Repudii, ſed hoc eſt contra ſubſtantiam Matrimonii; reſpondeo. Si hoc pactum exprimatur in ipſo contractu, nec inter eos, nec inter Chriſtianos eſſet Matrimonium, ſed non copulantur ex pacto, licet poſtea abjiciant Uxores de facto*: Et in terminis Matrimonii initi inter Judæos, quod nullum ſit, ſi fuerit contractum cum pacto expreſſo Repudii, vel cum intentione non obſervandi perpetuitatem, firmant *Sanchez-lib.1. diſp.12. Seſſa de Judæis cap. 33. num. 19., Card. de Laurea de Matrimonio diſp. 17. art. 10. num. 176., & num. 180. Clericat. de Sacramento Matrimonii dec. 8. num. 43., Pater Schmalzgrueber ad lib. 4. decretalium tit. 5. de condit. appoſitis §.5. num.129.*, & ſola difficultas eſt quoad Matrimonia, quæ contrahuntur inter Infideles, apud quos viget uſus Repudii ſed abſque eo quod facultas repudiandi deducatur in pactum, nec interne intendatur tanquam conditio, & circumſtantia contractus, itaut idem intendant Matrimonium, uti poſſunt, valide contrahere, licet ſint in opinione, quod poſſint valide repudiare, hæc ſiquidem Matrimonia uti valida reputantur *Pont. in Appendic. de Matrim. Hæreticorum cap.9.n.10. Perez de Matrim. diſp.14. ſect.7. num. 5. Gobat. in Theologia Experimentali tract.10. num.707. Card. de Laurea de Matrimonio diſputat.17. art. 10. num.185. Salmantic. in curſu morali tom.2.tract.9. de Matrimonio cap.4. tom.2. num. 26. Pater Schmalzgrueber ad lib. 4. Decretalium tit. 19. de Divortiis a num.64. ad num.77.*

45. Hæc

45. Hæc innuiſſe ſatis ſit ; quocirca ex his , ceteriſque , quæ legi poſſunt in ſuffragiis Theologorum, & Canoniſtæ, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Ricca cogi poſſit ad cohabitandum cum Abraham ad Fidem converſo in caſu &c.*

II. *An Summus Pontifex diſpenſare poſſit , ut Abraham converſus permaneat in Matrimonio in infidelitate contracto cum Blanca , & quatenus affirmativè .*

III. *An conſilium præſtandum ſit Sanctiſſimo Domino Noſtro pro conceſſione dictæ diſpenſationis in caſu &c.*

Scribatur juxta Inſtructionem .

Cum in Folio ultimæ Congregationis ſequentes Cauſæ indeciſæ remanſerint, prævia talis Folii reaſſumptione , dignabuntur EE. VV. decernere .

Seſſ. 24. cap. 12. de ref

TREVIREN EXECUTIONIS BREVIS .

An ſit ſtandum,vel recedendum à deciſis ſub die 17. *Auguſti* 1726. *in caſu &c.*

Non propoſita .

Seſſ. 25. de Reg. cap. 19.

ORDINIS CAPPUCCINORUM .

An ſit ſtandum , vel recedendum a deciſis die 6. Julii 1726.

Non propoſita .

Die Sabbati 26. Aprilis 1727.

IN Folio ultimæ Congregationis ſequentes Cauſæ indeciſæ remanſerunt : quare dignabuntur EE. VV. infraſcriptis Dubiis reſpondere .

Seſſ. 24. cap. 12. de ref.

TREVIREN EXECUTIONIS BREVIS .

An ſit ſtandum,vel recedendum a deciſis ſub die 17. *Auguſti* 1726. *in caſu &c.*

In deciſis , & amplius .

Seſſ. 25. cap. 19. de Reg.

ORDINIS CAPPUCCINORUM .

An ſit ſtandum , vel recedendum à deciſis die 6. Julii 1726.

In deciſis , & amplius .

Seſſ. 24. capit. 1. de ref. Matr.

LUCEORIEN. Contractum fuit Matrimonium inter Conſtantia Radzivillam , & Joannem Sapiekam conjunctos *in* 3. *&* 4. *gradu* , expedita diſpenſatione *ſuper* 4. , & tertio penitus reticito , cumque inſtantibus Conjugibus pro declaratione nullitatis Matrimonii , & inſtante Conſtantia pro pœnis adverſus Joannem , qui in ſe aſſumpſerat onus expediendæ Diſ-

Diſpenſationis, & res delata fuiſſet ad hanc Sacram Congregationem, poſt maturum Cauſæ examen, reſponſum fuit *die* 28. *Martii* 1722. *non conſtare de nullitate Matrimonii, & quod Epiſcopus Conjugibus mandaret, ut continuarent in ſeparatione, donec obtinerent litteras declaratorias, nempe Diſpenſationem ſuffragari, non obſtante reticentia propinquioris Gradus.*

Moras nectente Joanne ſuper expeditione litterarum, & Uxori alimenta non ſubminiſtrante, Sacra hæc Congregatio querelas Conſtantiæ remiſit ad Ordinarium, ut ſuper utroque puncto procederet etiam Auctoritate ipſius Sacræ Congregationis, relaxatoque per Ordinarium Mandato Executivo, & relaxatis ob non paritionem Cenſuris, deventum tandem fuit ad expeditionem litterarum, & novus à dicto Joanne habitus eſt recurſus pro abſolutione cum reincidentia, quæ eidem primo conceſſa fuit, & etiam ſubinde pluries prorogata, ſed cum clauſula *non retardata interim ſubminiſtratione alimentorum*; Cumque alimenta numquam præſtita fuerint ſub obtentu Dotis non ſolutæ, neceſſarium tandem fuit devenire ad ſubſcriptionem dubiorum, quæ ad calcem Reſtrictus referentur. Ordinarius alimenta taxavit in duobus millibus imperialibus annuis, cumque Jura circumferantur onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Comes Supicka teneatur ad alimenta præſtanda Principiſſa Conſtantia Radzivillæ, & quatenus affirmativè.*

II. *In qua ſumma illa debeantur.*

Dilata, & ſcribatur juxta inſtructionem.

TIBURTINA. Sacrum Concilium Tridentinum *Seſſ.* 25. *cap.* 6. *de Regul.* præſcripſit, ut in electionibus Abbatiſſarum per vota ſecreta procedatur, & *cap.* 7., quod Epiſcopus, ſive alius Superior Clauſtra Monaſterii non ingrediatur, ſed ante Cancellorum feneſtellam vota ſingularum audiat, vel accipiat: Itaut electio, quæ fieret ſine prædicta qualitate votorum ſecretorum, nulla eſſet, juxta litteram Concilii *citato cap.* 6. & reſolutiones hujus Sacræ Congregationis apud *Sperell. deciſ.* 161. *per totam, & ſignantur num.* 34., cum advertentia tamen, quod ſecretæ electioni non officit, ſi eadem expleatur per vota ſingularum Monialium oretenus expreſſa coram Superiore, juxta reſolutionem Sacræ Congregationis impreſſam apud *Zerolam in praxi parte* 1. *in verb. Abbatiſſa ad* 6. & etiam coram duobus, aut tribus aliis perſonis adhibitis non tamquam ſimplicibus Teſtibus, ſed tanquam Scrutatoribus obſtrictis lege ſecreti, uti late allegatis reſolutionibus hujus Sacræ Congregationis, proſequuntur *Gallemart. ad c.* 6. *ſupra citatum, Garzias de benefic.* 5. *par. cap.* 4. *n.* 190. *Pellizar. in manual. Regul. tom.* 2. *tract.* 10. *cap.* 10. *n.* 99. *Paſſerin. de electione cap.* 17. *num.* 6. & 7. *Monacell. in Formulario tom.* 3. *pag.* 188. *num.* 9. & 10., & cum additione in ordine ad ingreſſum, ſive ad prohibitionem ingreſſus intra Clauſtra Monaſterii, ut eadem ſibi locum non vindicet, quando magna concurreret neceſſitas, evitandi ſcilicet ſubornationem Vocalium, aut alia adeſſet conſimilis circumſtantia, uti habetur apud *Gallemart. ad cap.* 7. *in remiſſionibus*, & late proſequitur *Eminentiſ. Dominus meus Card. Petra ad Conſtitut. Apoſtolicas tom.* 4. *pag.* 478. *Seſſ.* 25. *capit.* 6. *de Reg.*

Procedendo ad tramites Sacri Concilii Tridentini, Epiſcopus præeſſe deberet Electioni Abbatiſſæ, quæ fit à Monialibus ei ſubjectis, & Prælatus Regularis præeſſe deberet Electioni, quæ fit à Monialibus ſibi ſubjectis,

& exem-

& exemptis à jurisdictione Episcopi. Sed aliter res se habet post *Constitutionem* 18. *Gregorii XV.* in qua cautum est, ut in Monasteriis exemptis, Episcopus unà cum Superioribus Regularibus per se, vel per alium interesse valeat, & præsidere Electionibus Abbatissaurm, citra tamen ullam Monasteriorum impensam, uti habetur in citata *Constitutione* §. 5. *tom.* 4 *Bullarii*.

Pleraque inter Episcopos, & Prælatos Regulares exorta sunt dissidia occasione harum Electionum, quibus tamen Sacræ Congregationes occurrere non destiterunt; Resolutum etenim fuit primò, quod Regulares tenerentur Episcopo significare diem Electionis, & eum usque ad præfinitum tempus expectare, si declaraverit, se velle uti facultate interessendi, & præsidendi per se, vel per alium, eundemque Episcopum post dictam declarationem animadvertere posse in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die Electionis ei non prænunciato, procedunt ad Electionem, uti habetur *ex resolutione impressa ad calcem dictæ Constitutionis*. Adduntque Doctores, declarationem fieri debere ab Episcopo in Synodo, & quatenus facta non sit in Synodo, alio modo legitimo esse deducendam ad notitiam Regularium, & Electionem aliter factam esse validam, sed volente Episcopo, nullam esse, uti habetur apud *Monacell. in Formul. legal. tom.* 3. *pag.* 187.

Secundò, resolutum fuit, non posse Episcopum in Electione Abbatissæ Monialium exemptarum exquirere voluntates Eligentium juxta resolutionem impressam apud *Lantusca in Theatro Regularium in verbo Abbatissa*.

Tertiò, non posse ipsum exquirere, seu recipere vota Monialium, sed illa esse exquirenda, & recipienda à Superiore Regulari, sciente tamen, & audiente eodem Episcopo juxta resolutionem editam *in Causa Urbanien. die* 10. *Septembris* 1639. *lib.* 16. *decret. pag.* 258.

Quartò, non posse Episcopum adnotare suffragia, cum id non pertineat ad ipsum, nec ad ejus Vicarium Generalem, neque ad ejus Cancellarium juxta resolutionem Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium 19. Junii 1671. *apud Mattheuc. in Officiali cap.* 1. *num.* 10. itaut hæc receptio, sive adnotatio reservata videatur Prælato Regulari, uti prosequitur *Pellizar. in manual. Regul. tom.* 2. *tract.* 10. *cap.* 10. *sub num.* 96.

Quintò, non posse Episcopum, aut Prælatum Regularem suffragium dare in hisce electionibus, & electionem in vim hujusmodi voti celebratam vires non obtinere, juxta resolutionem hujus Sacræ Congregationis editam anno 1621. & impressam apud *Castellin. de Electione cap.* 17. *sub num.* 28. *& apud Tamburin. de jure Abbatiss. disput.* 28. *quæst.* 6. *num.* 6.

Ultimo, confirmationem electionis non pertinere ad Episcopum, juxta resolutionem hujus Sacræ Congregationis impressam post Constitutionem Gregorianam *in respons. ad* 5. & sic pertinere ad Superiorem Regularem, tanquam ad Prælatum immediatum, uti prosequitur *Mattheucc. loco citat. num.* 11.

Sola superaret difficultas de Notario, & hæc sublata fuit per hanc Sacram Congreg. *die* 4. *Maii* 1675. *in Neapolitana Electionis Abbatissæ libro* 29. *decret. pag.* 65. *à tergo* ibi, *post editam Constitutionem Inscrutabili à Gregorio XV. consuevit Archiepisc. Neapolis pro tempore, ut narrat Eminentiss. Caracciolus modernus Archiepisc. interesse Electionibus Abbatissarum Monasterior. Regular. subjectorum, adhibito ultra seipsum, vel Vicarium, etiam Notario, qui gesta adnotaret, ac fidem de his faceret, ne*

res

res alioquin remaneret sub dispositione Superiorum Regularium, si controversia super electione, & nullitas occurrisset, utq; ne Ordinarii interessentia frustratoria redderetur: Hoc non obstante Superior Monasterii Reginæ Cœli ex Canonicis Regularibus in electione nuper facta noluit admittere Notarium, & non obstante, quod Vicarius Generalis de nullitate protestaretur, ad electionem processit, allegans pro se declarationem hujus S. Congregationis tenoris sequentis; Urbanię 10. Sept. 1639. S. & c. Censuit Episcopum in electione Abbatissæ Monasterii Monialium Regularibus subjectarum non posse exquirere, seu recipere vota Monialium, sed illa exquiri, & recipi debere a Superiore Regulari, sciente tamen, & audiente Episcopo. His stantibus, Eminentiss. Archiepiscopus, citato P. Procuratore Generali in Curia, instat declarari, primo, An in electionibus Abbatissarum, una cum Vicario Generali interesse possit etiam Notarius Archiepiscopalis; secundo, an dicta electio facta absque interessentia Vicarii, & Notarii sit contra Constitutionem prędictam ac propterea nulla; S. Congregatio Concilii ad utrumque respondit negative.

Hisce minime obstantibus, cum Episcopus Tyburtinus in sequelam antiquę Consuetudinis prætendat, Electionibus Abbatissarum præficiendarum Monasteriis subjectis Ordini Minorum Observantium suum Cancellarium assistere debere, non quidem, ut adnotet vota, vel ea audiat, sed longe a loco Scrutinii, & prope Januam Ecclesiæ, eo modo, quo alii adstant Fratres ultra Provincialem, vel Superiorem Regularem, & Disquisitores, & huic prætensioni se opponat P. Provincialis Provinciæ Romanæ, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An in Electionibus Abbatissarum in Monasteriis sub disciplina Regularium Minorum de Observantia possit Episcopus secum conducere Cancellarium, & quatenus affirmative.*

II. *An liceat eidem Cancellario interesse, ac assistere Scrutiniis, ac Electionibus Abbatissarum, quæ fiunt in Monasteriis Monialium Ordinis Minorum de Observantia Tyburis, & quatenus negative.*

III. *An saltem dictus Cancellarius durante Scrutinio permanere possit intra Ecclesiam in casu &c.*

Ad Primum affirmativè. Ad Secundum negative. Ad Tertium, nec Cancellarium, nec Fratres, exceptis Superiore, & Scrutatoribus, permanere posse intra Ecclesiam.

CALAGURITANA. In Congregatione habita die 15. Januarii 1718. propositum fuit hoc dubium, *an sit locus distinctioni, & divisioni Beneficiorum pro rata Decimarum, & Fructuum, qui solvuntur Capitulo Villę Manrique a Populis viginti quatuor Aldearum dictę Villę, itaut ad eadem Beneficia in Concursu sint præferendi Filii Patrimoniales dictarum Aldearum*, & huic dubio responsum fuit *affirmative ad formam aliorum decretorum.* *Sess. 23. c. 13. de ref.*

Capitulum, & Beneficiati quatuor Ecclesiarum Villæ S. Petri Manrique reclamarunt ab hac resolutione, & nova Audientia eis concessa fuit die 2. Decembris 1719. & instantibus iisdem pro Purgatione Attentatorum adversus nonnulla, quæ hoc interim gesta fuerant a Curia Episcopali, bina dubia fuerunt proposita in Congregatione habita die 13. Aprilis 1726. quorum primum conceptum erat sequentibus verbis, *an sit standum, vel recedendum a decisis sub die 15. Jan. 1718. in casu &c.* & huic respon-

ſum fuit *recedendum a deciſis*, & alterum erat conceptum his aliis verbis, *an, & quomodo ſit locus ulteriori Purgationi Attentatorum in caſu &c.* & ſuper hoc nulla fuit capta reſolutio, ſed dictum *dilata*; At repropoſito hoc eodem dubio die 27. Julii 1726. reſponſum fuit *eſſe locum Purgationi Attentatorum, & pro hujuſmodi effectu eſſe circumſcribendas proviſiones factas, & indicendum novum Concurſum ab Ordinario ad formam reſolutionis Sac. Congregationis die 13. April. currentis anni.*

Oppidani Eccleſiarum, & locorum Filialium inſteterunt pro nova Audientia adverſus haſce reſolutiones, quas paſſi fuerant, & nova Audientia conceſſa fuit *in ſtatu, & terminis a die intimationis facienda in Partibus*, ſed cum in Congregatione habita die 25. Januarii currentis anni, Beneficiati quatuor Eccleſiarum Parochialium Matricum inſtantiam promoviſſent pro habenda aliqua proviſione, & ſignanter ſuper Beneficiis vacantibus, & vacaturis, ut eorum ſcilicet fieret collatio juxta formam Motus proprii Clementis VIII. pro Beneficiis Patrimonialibus Dioceſis Calaguritanę, & abſque ulla reſtrictiva certarum Perſonarum de loco loci, & ad tramites ejus, quod practicabatur ante introductionem preſentis controverſię, reſponſum fuit, *quod Cauſa proponeretur in ſecunda Congregatione Quadrageſimę, firma interim remanente clauſula appoſita in conceſſione novę Audientię, in ſtatu videlicet, & terminis a die intimationis facienda in Partibus.*

Hiſce proinde ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An ſit ſtandum in primo deciſis ſub die 15. Januarii 1718. ſeu potius in ſecundo loco deciſis ſub die 13. Aprilis 1726. quoad negotium principale.*

II. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſub die 27. Julii anni 1726. quoad Purgationem Attentatorum in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in prima poſt proximam etiam unica, abſque ſpe ulterioris prorogationis.

Seſſ. 24. c. 1. de refor. Matr.

EUGUBINA, SEU PERUSINA MATRIMONII. Eliſabeth de Gherardis Matrimonium contraxit per Procuratorem cum Hieronymo de Raphaelibus, promotaque per eam prætenſione, quod illud nullitate laboraret, ex quo, antequam illud contractum fuiſſet, Mandatum a ſe fuerat revocatum, propoſitum fuit in Congregatione habita die 25. Januarii 1727. ſequens dubium, *an conſtet de nullitate Matrimonii in caſu &c.* reſcriptum fuit *dilata, & puella cante tranſportetur ad aliquod Monaſterium Civitatis Caſtelli, in quo exploretur ejus voluntas a dicta Civitatis Epiſcopo juxta inſtructionem.*

Cohærenter ad hæc, datæ fuerunt litteræ ad Ordinarium Peruſinum, ut ſe intelligeret cum EpiſcopoCivitatisCaſtelli ſuper tranſportatione Puellę, ut tranſportatio videlicet adimpleretur recta via, & comitante una Matrona, de qua tamen nulla eſſet ſuſpicio, quod eſſet ſubornatura Puellam, aut pro, aut contra Matrimonium, aliiſque adhibitis cauthelis, quæ revera fuerunt adhibitæ a Vicario Generali Peruſino ſub directione Archiepiſcopi, Epiſcopi Peruſini in Urbe commorantis.

Datæ etiam fuerunt litteræ ad Epiſcopum Civitatis Caſtelli, in quibus ſecuto Puellæ adventu, demandatum eſt, ut eam collocaret in Monaſterio ſibi beneviſo, tam quoque cuſtodiendam traderet probæ Moniali cum pro-

prohibitione, ne aliquis cum Puella alloqueretur, vel ad eam Epistolæ deferrentur, & cum additione, ut transacto termino viginti dierum, ipse, sepositis Arbitris, eam interrogaret, & de responsionibus Sacr. Congregationem faceret certiorem.

Quia vero Matrimonium per Procuratorem fuerat contractum die 29. Martii 1724. hora duodecima, & Puella per Actum publicum Mandatum revocaverat eadem die, sed uti probabiliter credebatur, post Contractum Matrimonium, & prætendebatur, quod actus publicus revocationis Mandati factus quidem appareret dicta die 29. sed quod consensus pro Matrimonio contrahendo fuisset ab ipsa revocatur die 28. uti ex nonnulis testibus habebatur, & Elisabeth examinata die 2. Maii 1724. deposuerat coram Vicario Generali Perusino, scriptum idcirco fuit Episcopo Civitatis Castelli, ut delato Juramento, Puellam interrogaret, primo, an revera consensum revocasset die 28. Martii, secundo, an revocatio fuerit spontanea, vel per metum incussum a Patruis de Donninis, vel ex subornationibus aliorum, qui cum eis Eugubium accesserùnt, & tertio, in qua nunc voluntate persistat, contrahendi videlicet, vel non contrahendi Matrimonium cum Hieronymo.

Supervenerunt Acta transmissa ab Episcopo Civitatis Castelli, ex quibus habetur, Puellam interrogatam respondisse, primo, se suam voluntatem revocandi Mandatum propalasse die 28. Martii summo mane Petro de Donninis Patruo, Patri Gasparo de Giglis, & Moniali Hieronymæ de Bonassonis, eos rogando, ut ad Monasterium accedere facerent Notarium, ut publicum suæ revocationis fieret Instrumentum, secundo, se die 27. ejusdem Mensis consimilem revocationem Consensus, & Mandati Procuræ significasse Patri Gaspari de Giglis, & post ejus discessum a Monasterio, Moniali Felici Sarzi, cui injunxit, ut suam voluntatem Hieronymo notificaret ad effectum, ut se a Matrimonio abstineret, tertio se hæc omnia fecisse sponte, & libere; non autem per metum incussum a Petro de Donninis Patruo, nec ex persuasione, seu subornatione cujusvis alterius Personæ, ultimo, se nolle contrahere Matrimonium, & se in hac voluntate esse, atque fuisse a momento, quo consensum, & mandatum Procuræ revocavit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Dilata, & proponatur in prima in ultima Junii, & Partes informent.

HILDESIMEN. Nobilis Mulier Maria Antonetta Tegedes contendit secum fuisse contracta sponsalia a Nobili Viro Joachino Henrico Hermano, idque probat plurium testium depositione, & Epistolarum exhibitione. Contenditque, eum esse cogendum ad contrahendum Matrimonium, cum infirmitas Podagræ, qua laborare supponitur, eum ab implemento non excuset; Jura circumferuntur; Unde onus erit EE. VV. decernere. *Sess. 24. c. 1. de ref. Matr.*

I. *An constet de Sponsalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An Joachim Henricus sit cogendus ad contrahendum Matrimonium in casu &c.*

Dilata, & proponatur in prima post proximam.

Sess.22. in dec. de obser. & evit. in celebr. Miss.

ROMANA. Claræ mem. Cardinalis de Abdua in sua Schedula Testamentaria reliquit Venerabili Ecclesiæ SS. Ambrosii; & Caroli ad Cursum summam scutorum trium mille implicandam in Capitalibus fructiferis ad dictæ Ecclesiæ beneficium, necnon medietatem suæ Cappellæ, cumque Schedula hæc proprio Charactere exarata fuisset die 12. Septembris 1718., & die 21. Januarii 1719. aliquid addere voluisset, nec proprio Charactere id exequi potuisset, usus est aliena manu, & nonnulla legata superaddidit, & ulterius disposuit, ut erigeretur Cappellania Laicalis in prædicta Ecclesia SS. Ambrosii, & Caroli, assignatis pro ejus dote Annuis scutis sexaginta, impositio onere Missæ perpetuæ, & delata ejus Collatione ad Cardinalem Protectorem pro tempore, & Secretam Congregationem memoratæ Ecclesiæ, & hanc suam dispositionem propria manu prædicta *die* 21. *Januarii* 1719. signavit.

Sacerdos Ferdinandus Cesatus fuit a claræ mem. Cardinali Scotto Ecclesiæ Protectore nominatus ad Cappellaniam, exortaque controversia circa subministrationem Utensilium, an eadem videlicet fieri deberet expensis Cappellani, vel potius Sacræ Congregationis de Propaganda Fide hæredis institutæ a Cardinali de Abdua in bonis Urbis cum onere alendi tot Alumnos, vel Ecclesiæ SS. Ambrosii, & Caroli; Prædictaque Controversia delata ad hanc Sacram Congregationem, juxta morem exquisitum fuit Votum prædicti Eminentiss. Scotti, qui uti Protector dictæ Ecclesiæ SS. Ambrosii, & Caroli, & uti adscriptus inter Cardinales Congregationis de Propaganda Fide, jura hinc inde deduxit, sed a suo ferendo Suffragio abstinuit, propositaque inter summaria precum instantia, rescriptum fuit *die* 24. *Augusti* 1720., quod Utensilia erant subministranda ab Ecclesia SS. Ambrosii, & Caroli, sed petita, & impetrata per eam nova Audientia, disputandum in præsenti proponitur dubium, ad Calcem Restrictus referendum.

Quoad Utensilia extant decreta Summi Pontificis Urbani VIII. edita *Anno* 1625. cum resolutionibus nonnullorum dubiorum, cumque in septimo ex dubiis propositis quæsitum fuisset, an esset permittendum Administratoribus Ecclesiarum, ut retinerent aliquam Eleemosynarum portionem pro Utensilibus, rescriptum fuit *negative*, excepto Casu, in quo Ecclesiæ, & Loca Pia alios redditus non haberent, quos in usum dictarum expensarum erogare licite possent. Verba horum Decretorum fuerunt a me relata in Causa Auximana proposita in Folio Congregationis habita *die* 19. *Novembris* 1724.

Atque cohærenter ad citata Decreta, san. mem. Clemens XI. mandavit, ut in Ecclesiis Urbis integra Eleemosyna unius Julii Sacerdotibus Celebrantibus persolveretur, nulla facta retentione pro Utensilibus, & in ejus Edicto publicato die 23. *Decembr.* 1706., & impresso in ejus Bullario *pag.* 320. additum fuit, quod si aliqua Ecclesia tali paupertate laboraret, ut dicta Utensilia de proprio subministrare non posset, id exponeret, ut sumi posset providentia ad tramites Decretorum supra memoratorum, & in citata Causa Auximana, in qua nulla fuit capta resolutio *die* 18. *Novembris* 1724., cum nova propositio facta fuisset *die* 23. *Februarii* 1726. & sequens dubium disputatum fuisset, *An Rectores Beneficiorum, Cappellani, aliique Celebrantes in Ecclesia Collegiata Cinguli teneantur solvere Utensilia Capitulo dictæ Ecclesiæ, & pro qua summa*, rescriptum fuit *Rectores Beneficiorum, Cappellanos perpetuos, Canonicos obtinentes ultra*

tra Canonicatum, Cappellanias perpetuas, & ipſum Capitulum pro rata onerum perpetuorum, teneri ad Solutionem Utenſilium Sacriſtiæ ad rationem unius obuli pro quolibat Miſſa, exceptis tantum a Solutione Utenſilium Miſſis Adventitiis.

Hæc quoad Decreta Sacræ Congregationis; Cumque fundamentum adigendi Eccleſiam SS. Ambroſii, & Caroli ad Solutionem Utenſilium conſtitutum fuerit in Relicto facto eidem Eccleſiæ ſcutorum 3000., ſcribens pro eadem contendit, nullam hujus relicti habendam eſſe rationem in Cauſa ad effectum, de quo agitur, tum quia ex providentia Teſtatoris ſumma hæc eſt inveſtienda in ſtabilibus, tum quia legatum hoc ſcriptum fuit *die* 21. *Septembris* 1718. cumque aliud Erectionis Cappellaniæ adjectum fuerit *die* 12. *Januarii* 1719,, contendit, imperceptibile eſſe quod ſine nova expreſſione Pius Teſtator voluerit, ut legatum ſcutorum trium Mille ab Eccleſia compenſaretur cum Utenſilibus Cappellaniæ poſt tantum tempus demandatæ.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE VV. decernere.

An, & a quo ſint ſolvenda Utenſilia pro Celebratione Miſſæ Quotidianæ, & ad quam rationem in caſu &c., itaut ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 24. *Auguſti* 1720.

Non propoſita.

MACERATEN. Epiſcopus Maceraten. in viſitatione facta *Anno* 1725. Eccleſiarum, & Piorum Locorum Caſtri Urbiſagliæ ſuæ Diœceſis, viſitavit Eccleſiam ſub titulo Sanctæ Mariæ Miſericordiæ, cumque hæc Eccleſia fundata prætenderetur in Solo Lateranenſi, eam viſitavit ſine præjudicio quorumcumque Jurium, ſibi uti Ordinario competentium, cumque Confraternitas Laicorum prædictam gubernet Eccleſiam a ſe, uti dicitur, ædificatam, Confraternitatem Auctoritate Ordinaria viſitavit, cumque exhibitis libris adminiſtrationis bonorum, nonnullos inveniſſet Adminiſtratores abſolutos in redditione rationis a Vicario Capituli Lateranenſi Tolentini degente, eos novæ redditioni rationis ſubjecit, & Vicario inhibuit, ne ſe in poſterum in hiſce actibus Juriſdictionalibus ad Epiſcopalem auctoritatem pertinentibus immiſceret, habitoque adverſus hoc decretum recurſu a Capitulo Lateranenſi, cauſa remiſſa fuit ad hanc Sacram Congregationem. *Cap.* 8. *ſeſſ.* 7 *de refor.*

Quoad Confraternitates exiſtentes in Eccleſiis Regularium pluries reſolutum fuit ab hac Sacra Congregatione, eas ſubeſſe Juriſdictioni, & Viſitationi Epiſcopi, & eas ab ipſo viſitari poſſe, necnon illorum Cappellas, in his tamen, quæ reſpiciunt adminiſtrationem dictarum Confraternitatum, necnon Altare, ſi dictis Confraternitatibus incumbit onus illud manutenendi, & Decreta fuerunt a me per extenſum relata *in Cauſa Coſentinæ Viſitationis Cenſurarum*, quæ fuit propoſita in Congregatione habita *die* 19. *Septembris* 1722.

Quoad Confraternitates erectas in Eccleſiis ſitis in Solo Lateranenſi nonnullæ aliæ adſunt reſolutiones; prætendente etenim Confraternitate Sanctiſſimi Sacramenti Civitatis Anconæ, ſe eſſe exemptam a Juriſdictione Epiſcopi, & ſubjectam Vicario Baſilicæ Lateranenſi, & conſtituente ſuum fundamentum in dotatione facta anno 1535. Capitulo cujuſdam domus, in qua conſtructa fuit Eccleſia, & in Aggregatione facta Anno 1597.

& ex-

& excipiente Epiſcopo, obſtare Conſtitutiones Apoſtolicas Clementis VIII. & Pauli V., & pluries eam viſitatam fuiſſe a ſuis Prædeceſſoribus, propoſitum fuit in Congregatione habita *die* 8. *Martii* 1681. ſequens Dubium, *an Eminentiſs. Epiſcopo Anconæ competat jus Ordinarium, vel delegatum ſuper dicta Confraternitate, & Eccleſia*, & in Congregatione habita *die* 22. *ejuſdem Menſis, & anni*, reſcriptum fuit *competere Eminentiſſimo Epiſcopo Jus ordinarium*; uti habetur *libro* 31. *Decret. pag.*352., *& pag.*363., & licet die 26. Aprilis 1687. fuerit receſſum a deciſis quoad Eccleſiam, & dictum, quod iterum proponeretur quoad Confraternitatem, cauſa tamen deinde nullum alium habuit progreſſum.

Item, cum *die* 19. *Februarii* 1701. propoſita fuiſſet Cauſa Mileten., in qua Deputatus a Capitulo Baſilicæ Lateranenſis Eccleſias ſitas in ſolo Baſilicæ, & Confraternitates in eis erectas viſitaverat, in reviſione Computorum pecunias exegerat, diſputatum fuit tertio loco ſequens dubium *An prædictus Vicarius Lateranenſis in dicta Diœceſi Miletenſi poſſit revidere Computa, & viſitare libros adminiſtrationis reddituum Societatum Laicarum erectarum in eiſdem Eccleſiis, & an pro dicta Computorum reviſione poſſit recipere a dictis Societatibus aliquod emolumentum, ſeu mercedem*, & huic dubio *die* 23. *Aprilis ejuſdem Anni* reſcriptum fuit *negative ad utrumque* uti habetur *libro* 51. *decret. pag.*97., *& pag.*211.

Cauſa repropoſita fuit *die* 29. *Aprilis* 1702., & in eo, quod attinet ad dictum tertium dubium, in Congregatione habita *die* 13. *Maii ejuſdem Anni* reſcriptum fuit *in deciſis; quoad primam partem, præterquam quoad Archiconfraternitates erectas Auctoritate Capituli, & quoad ſecundam in deciſis*, uti habetur *lib.*52. *decret. pag.*160., *& pag.*190.

Hæc ipſa Cauſa Mileten. ad ulteriora progreſſa eſt, & inſtante Capitulo Lateranenſi, dubia mutata fuerunt, quocirca in Congregatione habita *die* 17. *Novembris* 1703. propoſita fuerunt hæc Dubia, *Primo, an ſine ſubdelegatione ſpeciali ſubdelegatus ab Epiſcopo ad viſitandam Diœceſim, poſſit viſitare Eccleſias, Confraternitates, & Loca Pia fundata in Solo Lateranenſi, ſecundo, an dicta ſubdelegatio ſpecialis debeat a ſubdelegato oſtendi, & inſeri Actis Viſitationis, tertio, an Epiſcopus, vel ab eo ſubdelegatus teneatur declarare expreſſe ſe viſitare jure delegato*, & *ad primum* reſponſum fuit *negative, etiam quoad Confraternitates erectas Auctoritate Capituli, & ad Secundum, & tertium affirmative*, uti habetur *lib.*53. *decret. pag.*482. *& pag.*486. *a tergo*.

Jura circumferuntur; unde onus erit EE. VV. decernere.

An Epiſcopus Maceratenſis poſſit Jure ordinario viſitare Confraternitatem ſub invocatione Sanctæ Mariæ Miſericordiæ, erectam in Eccleſia ejuſdem tituli ſita in caſtro Urbiſagliæ, quamvis in ſolo Baſilicæ Lateranenſis ædificata ſit in caſu &c.

Non propoſita.

Die

Die Sabbati 10. Maii 1727.

IN Folio ultimæ Congregationis duæ ſequentes Cauſæ indeciſæ remanſerunt; Unde prævia talis Folii reaſſumptione, dignabuntur EE. VV. decernere.

ROMANA.

An, & a quo ſint ſolvenda Utenſilia pro celebratione Miſſæ quotidianæ, & ad quam rationem in caſu &c. itaut ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 24. Auguſti 1720. *Seſſ. 22. in 3 Decr. de obſerv. & evitan. in celeb. Miſſ.*

Prævio receſſu a deciſis, utenſilia eſſe ſolvenda a Cappellano ad rationem ſcutorum quatuor quolibet anno, & ad Eminentiſſimum Præfectum.

MACERATEN.

An Epiſcopus Maceraten. poſſit jure Ordinario viſitare Confraternitatem ſub invocatione Sanctæ Mariæ Miſericordiæ erectam in Eccleſia ejuſdem Tituli ſita in Caſtro Urbiſagliæ, quamvis in ſolo Baſilicæ Lateranenſis ædificata ſit in caſu &c. *Seſſ. 7. cap. 8. de Refor.*

Affirmativè.

MAZARIEN. Collata fuit Epiſcopo Mazarien. conſueta facultas dandi Infirmis Benedictionem Apoſtolicam cum Indulgentia Plenaria in Articulo mortis, & facultas concepta eſt ſequentibus verbis, erutis ex Epiſtola Eminentiſſimi Brevium Secretarii ad eum ſcripta. *Seſſ. 25. de Reg. cap. 5.*

Deſiderium Dominationis Veſtræ Illuſtriſſimæ, quo Benedictionem Apoſtolicam cum Indulgentia Plenaria in Articulo mortis Agonizantibus iſtarum Civitatis, & Diœceſis Mazarien. concedendi tenetur, expoſui Sño Domino Noſtro, qui benigne annuit, ut Dominatio Veſtra Illma ad Triennium proximum Benedictionem, & Indulgentiam hujuſmodi Agonizantibus Civitatis, & Diœceſis præfatarum per ſe ipſam immediate, aut Auctoritate Apoſtolica concedat: ubi vero præciſa neceſſitas exegerit, ac Inſimul noctis tempore dumtaxat eidem permittit, ut alicui Sacerdoti pio per Dominationem Veſtram Illmam qualibet vice eligendo, quoad Moniales autem illarum Confeſſario Ordinario facultatem ſimilem communicare valeat, id juſſu Sanctitatis Suæ, quæ Dominationem Veſtram Illuſtriſſimam facultate ſupradicta vigore præſentium litterarum uti poſſe vult, eidem ſignifico.

Hoc

Hoc præmiſſo, quærit prædictus Epiſcopus, an teneatur facultatem benedicendi Moniales in Articulo mortis conſtitutas committere earum Confeſsario Ordinario, vel potius ipſe poſſit ingredi Clauſtra, & quatenus velit aliquando benedicere per ſeipſum, & an in hypotheſi, in qua ingredi poſſit, an, & quibus Sociis comitatus ingredi teneatur, & demum, an in caſu, quo aliqua Monialis ſit infirma, & pro ſua devotione velit Confeſſionem ſuorum peccatorum explere, poſſit Confeſsarius Ordinarius, aut Extraordinarius, vel etiam ipſe Epiſcopus ingredi Clauſuram.

Præſcindendo a prohibitione ingreſsus in Monaſteria Monialium in ordine ad eos, qui aliorum indigent licentia, ut ingrediantur, Gregorius XIII. in declaratione ad calcem ſuæ *Conſtit.* 28. *Bullar. tom.* 2. Sanxit quoad eos, qui alterius licentia non indigent, ſed ſui auctoritate Officii, Monaſteria Monialium ingrediuntur, non poſse illos id facere, niſi in caſibus neceſsariis, & cum Comitatu Paucorum, & quidem Seniorum, & Religioſorum, *Prælatos omnes tam Sæculares, quam Regulares, quibus cura, & regimen Monaſteriorum Monialium quovis modo incumbit, facultate ſibi ex officio attributa ingrediendi Monaſteria prædicta, ita demum uti poſſe, ſi id faciant in caſibus neceſſariis, & a Paucis, iiſque Senioribus, ac Religioſis Perſonis comitati;* Quocirca tranſgrederetur Gregorianam Conſtitutionem, & illius pœnis eſse ſubjectus Prælatus ille, qui ſecum duceret Laicum, excepto caſu, in quo ejus opera tamquam Periti indigeret, uti allegatis reſolutionibus Sacrarum Congregationum late proſequitur *Monacell. in formular tom.* 3. *pag.* 109. *num.* 112. *& ſeqq.*

Quoad ingreſsum Confeſsarii pro excipiendis Monialium Confeſſionibus extat *Conſtit.* 153. *Alexandri VII. Bullar. t.* 6. quæ in terminis Confeſsariorum Regularium ita ſtatuit § 5. *ad hæc, Confeſſor Sanctimonialium, tam Ordinarius, quam Extraordinarius minime ingrediatur ſepta Monaſterii, niſi ad Sacram. Pœnitentiæ, Euchariſtiæ, & Extremæ Unctionis miniſtranda Monialibus, vel aliis Perſonis infirmis, ibi degentibus, necnon ad commendandam Animam Agonizantium, nec unquam ingrediatur, niſi cum Socio, qui ſit probatæ vitæ, & maturæ ætatis, ſemperq; maneat in ea parte Monaſterii, qua Confeſſorem videre, & ab ipſo videri ſemper poſſit,* & quoad alios Confeſsarios extant Decreta Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium impreſsa apud *Nicolium in Floſculis in verbo clauſura num.* 32. *& ſequentibus*, ubi dicitur, eum ingredi poſse ad miniſtranda Sacramenta *principalibus anni ſolemnitatibus* Confeſſionis, & Communionis, illis Monialibus, quæ ita ſunt infirmæ, ut neque per ſe neque cum aliarum auxilio poſſint ad Confeſſionarium, & Feneſtellam accedere, item quod ſolus ingredi debet excipiendus a duabus Monialibus ſenioribus, quæ illum recta euntem ad Valetudinariam, & a ſimili modo exeuntem comitentur, & cum cautela, quod dum audit Confeſſionem, Cella ita ſit aperta, ut duæ Comitatrices, quæ ſuper ejuſdem Cellæ Janua remanere debebunt, Confeſsarium, & infirmam commode cernere, non autem audire poſſint.

Idem Epiſcopus exponit, paſſim a Regularibus in ſua Diœceſi dari Ordinis habitum Mulieribus ſæcularibus, quæ Bizzocchæ appellantur abſque ſua licentia, & quærit quomodo ſe gerere debeat.

Quoad facultatem Regularium in re, de qua nunc agitur, extant nonnullæ Conſtitutiones Sanctiſſimi Domini Noſtri, in quarum altera decrevit ad Generalem Miniſtrum Ordinis Minorum privative quoad alios pertinere

nere per ſe, vel per ſuos Miniſtros Secundarios recipere Tertiarios utriuſque Sexus, quod ipſum a Sanctitate Sua fuit extenſum ad Miniſtrum Generalem Cappuccinorum, ad Miniſtrum Generalem Fratrum Minorum Conventualium, necnon ad Patrem Generalem Ordinis Servorum, itaut hi omnes per ſe, vel per ſuos ſecundarios Miniſtros poſſint habitum ſuæ Religionis dare Tertiariis utriuſque Sexus.

Verum admiſſa, tam quoad prædictos, quam quoad alios Regulares Privilegia habentes, facultate concedendi habitum Fæminis non collegialiter viventibus, de quibus hic tantum eſt ſermo; extant Decreta Generalia impreſſa apud *Lanthuſcam in verbo Tertiaria num. 1. & ſequent. apud Nicolium in Floſculis eodem verbo, apud Mattheucc. in Officiali Curiæ Eccleſiaſticæ cap. 52.* quæ ita ſe habent, *Superioribus autem Regularibus ſufficienti facultate ad id a S. Sede Apoſtolica ſuffultis, Cappuccinis exceptis* qui de inde ſimili facultate donati ſunt, *libere Mulieres ad hujuſmodi habitum recipere, atque ad ipſos veſtiendi eas Officium pertinere, non autem ad habitum admittendas, & recipiendas eſſe, niſi probatæ vitæ, ac bonis moribus præditas, ac in ætate ſaltem quadraginta annorum conſtitutas, quæ de proprio habeant, unde ſufficienter vivere poſſint, & non cum aliis Viris, quam cum Conſanguineis, vel Affinibus in primo tantum gradu ſibi conjunctis cohabitent, & ab Ordinario Loci licentia prius impetrata, qui non aliter eam concedat, niſi de prædictis prævio examine diligenti ſibi conſtiterit.*

His poſitis, quæritur.

I. *An Epiſcopus habens facultatem dandi Benedictionem Apoſtolicam conſtitutis in Articulo mortis teneatur quoad Moniales eam committere earum Confeſſario Ordinario, vel potius ſit in ejus facultate aliquando ingredi Monaſterium, ut eis det benedictionem, & quatenus affirmative quoad ſecundam partem.*

II. *An, & quibus Sociis comitatus Monaſterium ingredi debeat.*

III. *An Epiſcopus, & Confeſſarii, ſive Ordinarius, ſive Extraordinarius ingredi poſſint Monaſterium abſque ulla limitatione, quando vocantur ab aliqua Moniali infirma, quæ pro ſua devotione vult Confeſſionem explere.*

IV. *Quænam ſint Conditiones requiſitæ, ut Regulares habentes facultatem dandi habitum ſuæ Religionis Mulieribus, non collegialiter viventibus, dictum habitū dare poſſint, & an examen dictarum facultatū pertineat ad Epiſcopum.*

Ad Primum negative quoad primam partem, & ad Secundam affirmative, & ad Dominum Secretarium, cum Eminentiſſimo Secretario Brevium. Ad Secundum, debere ingredi in caſu, de quo agitur, cum Confeſſario Monialiū, & uno probo Sacerdote per eum eligendo. Ad Tertiū uniantur decreta. Ad Quartum examen facultatū concedendi habitū pertinere ad Sedem Apoſtolicam, examen conditionum quoad Mulieres veſtiendas, & licentiam veſtiendi pertinere ad Ordinariū, & Conditiones veſtiendarum eſſe expreſſas in decretis generalibus alias editis, & hæc decreta eſſe omnino ſervanda.

Sess. 7. c. 7. de refor.

NEOCASTREN. PAROCHIALIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 23. Junii 1725., cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi. Tria erant dubia.

I. *An conſtet de unione Portionis Eccleſiæ Parochialis S. Pancratii Oppidi Sancti Blaſii Dignitatis Theſaureratus Eccleſiæ Cathedralis Neocaſtren., & quatenus affirmative.*

II. *An Decretum Epiſcopi ſuper Erectione Vicariæ perpetuæ in dicta Eccleſia Parochiali ſuſtineatur in caſu &c. & quatenus negative.*

III. *An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.*

Et *ad primum* reſponſum fuit *dilata, & coadjuventur probationes, & ſcribatur juxta inſtructionem.*

Ad ſecundum reſponſum fuit *negative.*

Et *ad tertium*, quod *Epiſcopus per modum proviſionis mandet, ut Archipreſbyter per totum annum exerceat Curam animarum, & deputet Cappellanum Coadjutorem cum ſalario ab eodē Epiſcopo ſtatuendo ſumptibus Theſaurarii.*

Inſtructio vero demandata conſiſtebat, ut fieret diligens animadverſio Collationum antiquarum Theſaureratus, an videlicet in illis adſit id, quod adeſt in Collatione anni 1672. circa diſmembrationem Parochialis, ſeu applicationem partis fructuum ejuſdem ad dictam Dignitatem. Item, ut videretur, quanti ſint redditus Dignitatis, & præſcindendo a fructibus Parochialis, an poſſibile eſſet Parochiam in duas dividere, unicuique proprium Parochum præficiendo, & a quo tempore incæperit expoſitus abuſus, quod Archipresbyter inſerviat pro ſex menſibus anni, & Cappellanus ad nutum amovibilis pro aliis ſex menſibus.

Supervenerunt Epiſcopi reſponſiones, exdemque exhibentur; Quocirc onus erit EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de unione Portionis Eccleſiæ Parochialis S. Pancratii Oppidi S. Blaſii Dignitati Theſaureratus Eccleſiæ Cathedralis Neocaſtren., & quatenus affirmative.*

II. *An Decretum Epiſcopi ſuper erectione Vicariæ perpetuæ in dicta Eccleſia Parochiali ſuſtineatur in caſu &c. & quatenus negative.*

III. *An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.*

Ad primum non conſtare de unione portionis tituli ſed fructuum.

Ad ſecundum in deciſis.

Ad tertium, ad Archiepiſcopum pertinere totam Curam Animarum per totum annum, & deputandum eſſe in ejus Cappellanū Coadjutorem Sacerdotem a Theſaurario nominandū, & ab Epiſcopo prævio examine approbandum, ſtatuta eidem per Epiſcopū congrua ex redditibus Theſaurarii, & amplius.

Cap. 11. ſeſſ. 25. de ref.

PANORMITANA. Bonæ mem. Antonius de Cordona Archiepiſcopus Valentiæ, & Abbas Commendatarius Abbatiæ Sac. Domus Manſionis Theutonicorum ſitæ in in Diæceſi Panormitana ſub titulo SSmæ Trinitatis, conceſſit in emphiteuſim perpetuam Caſtrum dirutum, ſeu tenutam *della Morgana*, quæ ad dictam Abbatiam pertinebat, Principi Catholico pro Annuo Canone Unciarum 1337. monetæ Siculæ, quæ conſtituunt ſum-

ſummam ſcutorum Aureorum de Camera 1931., additis aliis pactis fuſe legendis in Inſtrumento, quod exhibetur.

In prædicto Inſtrumento reſervatum fuit Apoſtolicum Beneplacitum, pro quo impetrando memoratus Princeps ſuas preces exhibuit, ſed mortuo ante impetrationem Archiepiſcopo Valentiæ, collataque Abbatia Joanni Branciforte, cum hic ſe oppoſuerit expeditioni Beneplaciti, ſub obtentu potiſſimum, quod contractus careat utilitate indiſpenſabiliter neceſſaria, quando agitur de re ad Eccleſiam pertinente, ex juribus ab utraque parte circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit concedendum Apoſtolicum beneplacitum in caſu &c.

Negative, & amplius.

VALVEN., SEU SULMONEN. Conſtructa ex Piorum eleemoſynis, uti ſupponitur Eccleſia Sanctæ Mariæ Liberatricis in Terra Scanni, eademque Epiſcopi Auctoritate benedicta, Archipresbyter, & Clerus dictæ Terræ in nova Eccleſia Sacrificia celebrare, & Sacramenta miniſtrare cæperunt, ſed habito a nonnullis Laicis recurſu ad Regia Tribunalia Civitatis Neapolitanæ, & facta coram illis expoſitione, quod ex propriis ſubſtantiis ædificaverant atque dotaverant Eccleſiam, & quod in ea fuerat erecta Confraternitas Laicorum, Diploma editum eſt receptionis ſub Regia Protectione tam Eccleſiæ, quam Confraternitis, & poſt hæc a prædictis Laicis invitati fuerunt Patres Minores Conventuales, ut in Eccleſia Sacrificia celebrarent; Cumque ex his contentiones exortæ ſint, ex Iuribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere. *Seſſ. 22. c. 3. de reform.*

I. *An Eccleſia noviter conſtructa in Terra Scanni ſub invocatione S. Mariæ Liberatricis ſit ſubjecta Juriſdictioni Epiſcopi Valven., & Sulmonen., & reſpective Parocho Eccleſiæ Matricis ejuſdem Terræ, itaut liceat Parocho, & Clero Eccleſiæ Matricis exercere actus juriſdictionales, & gerere Functiones Sacras abſque dependentia a Laicis.*

II. *An liceat in eadem Eccleſia habere Sepulchra, & reſpective poſſint Cadavera tumulari abſque licentia Parochi, & in præjudicium Jurium Parochialium.*

III. *An PP. Conventuales Terræ Scanni vocati a Prioribus, & Officialibus Laicis Eccleſiæ conſtructæ in dicta Terra ſub Invocatione S. Mariæ Liberatricis ad celebrandum Miſſas, eaſque canendum in dicta Eccleſia, atque alia ſimilia peragendum, poſſint impediri, & prohiberi, & quatenus &c., pro quibus actibus, & a quo in caſu &c.*

Ad primum, Eccleſiam eſſe ſubjectam Epiſcopo quoad Jura Epiſcopalia, & Parocho quoad Jura Parochialia, cæteraſq. Saeras functiones poſſe in ea fieri a Parocho, & Clero, volente Epiſcopo abſque ulla dependentia a Laicis. Ad ſecundũ, licere habere ſepulchra, accedente licentia Epiſcopi, & poſſe in eis Cadavera tumulari, ſi eligatur ſepultura abſq: licentia Parochi, ſed ſalvis Juribus Parochialibus. Ad tertium affirmative, & doceatur de legitima erectione Confraternitatis.

Sess.23. c.18. de ref.

MAJORICEN. Episcopus Majoricen. devenit ad Taxam Beneficiorum suæ Diœcesis, ut fieret contributio Seminario ad rationem quatuor pro centenario, & inter cetera Beneficia subjecit Taxæ quatuor Beneficia unita, & annexo Monasterio Patrum Carthusianorum Vallis de Mossa.

Primo Anno Patres persolverunt, sed mota lite pro non solutione, eademque delata ad Reverendiss. Gentilem A. C., prolata fuit ab ipso Sententia eximens Monasterium, & Beneficia Unita a demandata contributione, habitoque per Seminarium recursu ad Auditorem Sanctissimi, cum facta fuerit Causæ remissio ad hanc Sacram Congregationem, bina dubia disputanda proponuntur ad calcem Restrictus referenda, quorum alterum respicit Attentata, alterum bonum Jus.

Quoad Attentata, Seminarium contendit, illis non esse locum, non obstante exactione facta post Sententiam, vel quia ante Sententiam erat in possessione exigendi, vel quia constito de bono Jure, non est locus discursui super Attentatis.

Quoad bonum jus, Sacrum Concilium Tridentinum *Sess.23. cap.18.* subjicit contributioni pro Seminario, etiam Abbatias, & Prioratus cujuscumque Ordinis etiam Regularis, excipit a contributione Monasteria Mendicantium, excipit Fratres S. Joannis Hierosolimitani, sed Fratres Mendicantes ex redditibus Beneficiorum Monasteriis annexorum tenentur contribuere Seminario, uti adnotarunt ad dictum *cap.18. Gallemart. sub num.19. & Barbosa num.28.*, Sñus Dominus Noster in sua *Constitutione* 27. impressa post Concilium Romanum statuit, & declaravit, Regulares non esse exemptos, nisi pro illis Beneficiis, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes diserte, ac expresse, & ex Causa vere ac proprie onerosa indulsit, ut ab onere Taxæ pro Seminario essent exempti, sed Constitutio est restricta ad Ordinarios Locorum Italiæ, & Insularum Adjacentium. Mentio fit cujusdam Privilegii exemptivi Carthusianorum a solutione Taxæ pro Seminario, tamquam approbati ab hac Sacra Congregatione *die 12. Maii 1587.*, uti videri potest apud *Pignat. consult.81. num.113. tom.9.* Sed hujus Decreti nulla fit mentio in Regestis.

Jura circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An constet de prætensis Attentatis in casu &c.*

II. *An Monachi Carthusiani Diœcesis Majoricen. teneantur solvere contributionem Seminario pro Beneficiis eorum Monasterio unitis in casu &c.*

Dilata, & scribatur juxta Instructionem.

Cap.4. sess. 23. de ref.

AQUILANA. Cum ad Beneficium, Abbatiam nuncupatam S. Nicolai Castrolenti Juris Patronatus Laicorum, duo fuerint præsentati, Hyacinthus videlicet de Scorpionibus, & Georgius Castriota, exorta est lis inter eosdem, eademque delata ad Rotæ Tribunal, illud fuit in sensu, Institutionem dandam esse Georgio, & quia Hyacinthus opponebat, eum fuisse illicite Tonsuratum ab Archiepiscopo Theatino, Rota respondit, quod ille erat in possessione Clericatus, & quod ad effectum incapacitatis ad beneficia non sufficiebat, quod fuisset illicite Tonsuratus, sed quod ulterius opus erat ostendere, quod per dolum, vel cum sui Ordinarii positivo contemptu Tonsuram recepisset, uti videre potest in *Pennen. Beneficii 25. Junii 1725. coram bonæ memoriæ Gentilotto.*

Impetravit Hyacinthus novam audientiam a Rotæ Auditorio, sub eo potissi-

tiſſimum motivo, quod in hac Sacra Congregatione pendebat examen Articuli ſuper licita, vel illicita Tonſuratione, ex qua deinde argui poterat ad pœnam ſuſpenſionis, & incapacitatis ad Beneficia, & urgente Georgio, proponitur dubium ad calcem Reſtrictus referendum.

Juxta morem auditi fuerunt Ordinarii, Archiepiſcopus autem Theatinus, qui Tonſuram contulit, retulit, ſe id feciſſe prævиis litteris dimiſſorialibus Epiſcopi Aquilani. Epiſcopus Aquilanus retulit Georgium natum fuiſſe in Civitate Aquilæ non ex accidenti, cum Joannes ejus Pater Matrimonium contraxiſſet cum Candida de Nardis Aquilana, & decem circiter Annos habitaſſet in Civitate Aquilæ, & quatuor ibi procreaſſet liberos, & ad Diæceſim Pennen non fuerit reverſus unacum Filiis, niſi poſt obitum Uxoris, atque idem Epiſcopus Aquilanus oſtendat, ſe rite, & recte proceſſiſſe, dicit, ſe non conceſſiſſe Dimiſſoriales, niſi prius habitis atteſtationibus de Vita, & moribus Georgii a Vicario Generali Pennen., in cujus Diæceſi Georgius morabatur; Epiſcopus demum Pennen. retulit Joannem Leognanum Caſtriotam eſſe Baronem, & utilem Dominum Caſtri Civitatis Quanæ Diæceſis Pennen. & ſexdecim circiter ab hinc annis domicilium tranſtuliſſe ad Civitatem Aquilæ in qua duxit Uxorem, & inter cæteros filios ex ea procreavit Georgium, eumdemque poſt obitum Uxoris ad ſuum Caſtrum rediiſſe, in quo decem ab hinc annis habitat unacum Georgio filio; Item Georgium a ſuo Anteceſſore petiiſſe primam Tonſuram, & obtinere non potuiſſe, ex quo erat Unicus filius, & futurus Succeſſor ad omnia Feuda nobilia, & ruſtica ſui Patris, concluditque, ſe ſemper, eum habuiſſe pro illcite Tonſurato, tum quia ſine ſuis litteris dimiſſorialibus Tonſuram receperat, tum quia in ſua Diæceſi non fuerant factæ Denunciationes juxta *decretum Generale* editum tempore *Gregorii XV.*

Jura circumferuntur quo circa onus erit EE. VV. decernere.

An Georgius Leognani fuerit licite Tonſuratus in caſu &c.

Non Propoſita cum ſequenti.

Cap. 16. ſeſſ. 25. de Reg.

CASSANEN. Seraphinus a Conſcientia Clericus Ordinis Minorum Obſervantium Profeſſionem regularem in dicto Ordine emiſit *anno* 1721. Contenditque, eam nullitatis vitio laborare, utpote emiſsam per vim, & metum ſibi incuſsum a Fratre Dominico ejuſdem Ordinis ſuæ Matris Fratre, ſub cujus cura, & directione degebat, ſtante ſui Genitoris præobitu. Fuerunt formiter examinati nonnulli Teſtes ab Emo Urbis Vicario de Ordine hujus Sacræ Congregationis, adeoque ex eorum benigna lectura in Summario exhibitorum, dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Die Sabbati 24. Maii 1727.

PRopoſitis in Folio Congregationis habitæ die 26. Aprilis 1727. duabus ſequentibus Cauſis, prodiit reſcriptum, quod ambæ proponerentur in prima poſt proximam: Quare tali Folio reaſſumpto, dignabuntur EE. VV. decernere.

Seſs.23. de Refor. c.13.

CALAGURITANA.

I. *An ſit ſtandum in primo deciſis ſub die 15. Januarii 1718. ſeu potius in ſecundo loco deciſis ſub die 13. Aprilis 1726. quoad negotium principale.*

II. *An ſit ſtandum vel recedendum a deciſis ſub die 27. Julii anni 1726. quoad Purgationem Attentatorum in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in ſequenti.

Seſs.24. de refor. Matr.

HILDESIMEN.

I. *An conſtet de Sponſalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An Joachinus Henricus ſit cogendus ad contrahendum Matrimonium in caſu &c.*

Ad Primum Negative.

Ad Secundum ſatis proviſum in primo, & amplius.

Aliæ duæ ſequentes Cauſæ in Folio ultimæ Congregationis deſcriptæ ob temporis anguſtiam reſolvi non potuerunt, adeoque onus erit EE. VV. decernere.

Seſs.23. c.4. de ref.

AQUILANA.

An Georgius Leognani fuerit licite Tonſuratus in caſu &c.

Affirmative.

Seſs.25. de Reg. cap.16.

CASSANEN.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Prævia reſtitutione in integrum, quatenus opus ſit ad Eminentiſſimum Urbis Vicarium, qui procedat prout de jure ſuper prætenſa nullitate Profeſſionis.

CO-

COLONIEN. Expoſitum fuit Sanctiſſimo Domino Noſtro a Capitulo Collegiatæ Eccleſiæ S. Mariæ ad Gradus Civitatis Coloniæ, quod in ſua Collegiata Eccleſia aderat quædam Dignitas, nempe Præpoſitura, cujus Poſſeſſores Choro, & Sac. Functionibus a multo tempore non intererant, & quod ejuſdem Collegiatæ redditus erant variis de cauſis imminuti, ultra æs alienum contractum ſub gravibus uſuris, itaut non adeſſent redditus ſufficientes pro manutentione Fabricæ, & Miniſtrorum, & quotidianæ Diſtributiones ad eam tenuitatem deveniſſent, ut earum amiſſio facile negligeretur, exoratumque eſt, utnunc pro tunc, quando ſcilicet vacatio contigiſſet fieret ſuppreſſio Præpoſituræ, ejuſque bona Capitulo applicarentur ad effectum, ut eadem erogarentur partim in extinctionem Debitorum Capitularium, partim in augmentum diſtributionum quotidianarum, & partim in manutentionem Eccleſiæ, atque Miniſtrorum. *Seſſ.24. c.12. de ref.*

Facta eſt harum precum remiſſio ad hanc Sacram Congregationem, quæ Litteras dedit Nuncio ad Rhenum pro informatione, iiſdemque ſuperventis, & veritatem expoſitorum confirmantibus, reſcriptum fuit die 26. Januarii anni præteriti *ad D. Secretarium cum Miniſtris Datariæ*.

In hujus reſcripti ſequelam omnia fuerunt a Me Emo Prodatario communicata, cumque poſt maturum examen concluſum fuerit, quod petitæ ſuppreſſioni annui poterat, ſi Decanatus, qui eſt ſecunda Dignitas, ſubrogaretur loco Præpoſituræ, itaut ſicuti nunc Præpoſitura, uti prima Dignitas eſt Sedi Apoſtolicæ reſervata, ita facta Præpoſituræ ſuppreſſione, elevatoque Decanatu ad primam Dignitatem, Decanatus remaneret eidem Sedi Apoſtolicæ reſervatus, operæ pretium exiſtimatum fuit ante omnia inſtare, ut a Capitulo fieret renunciatio cujuſcumque juris ad eum pertinentis ſuper electione ad Decanatum, emiſſaque renunciatione, & propoſita in hac Sacra Congregatione inſtantia, die 18. Maii anni præteriti reſcriptũ fuit *pro gratia expedienda per Litteras Apoſtolicas in Data ria, in quibus exprimatur, Decanatum ſubingredi in locum Præpoſituræ, & ſic evadere primam Dignitatem Reſervationibus Apoſtolicis ſubjectam, & quoad Decanum pro tempore pertinere debeat jus præſentandi ad Beneficia, ad quæ Præpoſitus præſentabat, quæ Beneficia in Bulla exprimantur unacum onere, quod a Propoſito in Decanum tranſire debeat onus ſubminiſtrandi, ſeu ſupplendi Congruam binis Paſtoralibus, & addatur Patronatum hunc Decani eſſe, & haberi debere pro Eccleſiaſtico, & proinde ſubjecto Reſervationibus Apoſtolicis*, neque defuit conſenſus Electoris, & Archiepiſcopi Coloniæ, qui bene perſpecta neceſſitate ſupprimendæ Præpoſituræ ſuum dedit aſſenſum, ut in ejus locum Decanatus ſubingrederetur, & tamquam prima Dignitas remaneret ſuppoſitus Apoſtolicis Reſervationibus, emiſſa ampla renunciatione ſuper Collatione, Confirmatione, & alia quavis diſpoſitione ſibi ſuper dicto Decanatu competente.

Peractis his, comparuit Præpoſitus Eccleſiæ Collegiatæ S. Mariæ ad Gradus, & licet de ejus particulari intereſſe non ageretur, ex quo Præpoſitura non erat niſi poſt ſuum ceſſum, vel deceſſum ſupprimenda, quia tamen agebatur de ipſius Præpoſituræ intereſſe, petiit audiri, & obtinuit, concordatoque dubio infra exprimendo, tam jura ipſius, quam Jura Capituli circumferuntur.

In eo quod attinet ad Jura Præpoſiti, ea conſiſtunt primo in diſpoſitione Sacri Concilii Tridentini, quod *ſeſſ.24. cap.15. de ref.* præſcribit, quod indi-

indigentiæ Canonicatuum ſuccurrātur per unionem Beneficiorum ſimplicium, vel alicujus Canonicatus ſuppreſſionem, ſed numquam per ſuppreſſionem Capitis, ſeu primæ Dignitatis.

Secundo in defectu Cauſæ; cum etenim expoſitū fuerit, quod Præbendę erant tenues, & quod Capitulum erat gravibus debitis oppreſſum, Præpoſitus ait, de debitis non eſſe habendam rationem, niſi oſtendatur fuiſſe contracta non voluntate, ſed neceſſitate, idemque Judicium putat eſſe ferendum de Præbendarum tenuitate, cum eædem aſcendant ad annua ſcuta 136. pro qualibet, & neceſſitas ad rem, de qua agitur, aperiens viam ſuppreſſioni debeat eſſe talis, ut non reperiatur, qui cum tenui Præbenda velit Canonicatum acceptare, aut Choro intereſſe.

Tertio demum in præjudicio Datariæ Apoſtolicæ, quæ loco providendi præpoſituram tamquam primam Dignitatem, quæ Præpoſitura abundat redditibus, providebit Decanatum minoris undequaque redditus; Urgente præterea periculo, quod ea conferre non valeat Decanatum, ex quo ſubrogatio Decanatus loco Præpoſituræ adverſatur Concordatis Germaniæ, pro quorum derogatione non ſufficit Conſenſus Capituli, ſed vel oportet, quod accedat Conſenſus omnium, cum quibus Concordata facta ſunt, vel quod Summus Pontifex utendo plenitudine Poteſtatis, prædictis deroget Concordatis.

Jura vero Capituli conſiſtunt primo in debitis contractis, & quidem ex urgentiſſimis, & neceſsariis cauſis, & adhibitis ſolemnitatibus a jure præſcriptis, uti teſtatus eſt Vicarius Generalis.

Secundo in tenuitate diſtributionum, cum Teſte, Nuncio Canonici etiam in Eccleſia frequentiores vix Imperiales triginta, & Vicarii, ſeu Beneficiati vix quindecim Imperiales annuos lucrentur.

Tertio in tenuitate Præbendarum, quæ non excedere dicuntur ſcuta centum, quæ ſumma eſt inſufficiens in Civitate Coloniæ pro decenti Canonici alimonia.

Quarto in conſimili ſuppreſſionis exemplo Præpoſituræ Collegiatæ Eccleſiæ S. Gregorii Civitatis Coloniæ per Clementem VIII. factæ; Et eo fortius, cum vera illa, & poſita neceſſitas, quæ in his terminis requiritur ut Epiſcopus devenire poſſit ad unionem Beneficiorum favore Canonicatuum, non requiratur in unione per Papam facienda; ſi etenim Papa poteſt ſine cauſa unire, a fortiori poteſt unire intercedente aliqua rationabili cauſa, quamvis in Jure non ſcripta, juxta Theoricam *Abbatis in cap. ſicut unire num. 2. de exceſſibus Prælatorum*.

Ultimo in defectu præjudicii Datariæ, tum quia ſi illud adfuiſſet, ejus Miniſtri ſuum non dediſſent aſſenſum, tum quia Præpoſitura ſupprimenda nullam exercet juriſdictionem, & e contra Decanus ultra cæteras prærogativas in quadraginta circiter Parochiis Juriſdictionem exercet; Et quia a Præpoſito ſermo fit de Concordatis Germaniæ, reſpondet Capitulum collationem, & proviſionem majorum Dignitatum in Cathedralibus poſt Pontificalem, & principalium in Eccleſiis Collegiatis in quocumque Menſe vacantium eſſe Sedi Apoſtolicæ reſervatam, itaut ſi ſuppreſſa Præpoſitura, Decanatus ad primæ Dignitatis gradum aſſurget, de libera ejus collatione favore Sedis Apoſtolicæ non erit ullo modo dubitandum, uti ad rem adnotavit *Nicolart. ad Concordata Germaniæ pag. mihi 46. §. 10. Ibi majores porro Dignitates poſt Epiſcopalem in Cathedralibus, & principales in Eccleſiis Collegiatis communi omnium paſſim locorum per Germaniam uſu*

uſu cenſentur Propoſituræ, ubi tamen in Collegiatis nulla exiſteret Præpoſituræ, Decanatus vicem principalioris Dignitatis obtineret.

His itaque ſtantibus; dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum à deciſis die 18. Maii 1726.

In deciſis juxta modum.

NONANTULANA, SEU EUGUBINA. In Terra Pergulæ mortuus eſt quidam Puer, filius Marci Antonii Blandini de Parochia Eccleſiæ Conventus Patrum S. Auguſtini, & ejus Cadaver fuit traditum Sepulturæ in Eccleſia Conventus Patrum Minorum Conventualium, hiſque contendentibus, ſe non eſſe adſtrictos ad ſolutionem Quartæ Funeralis favore Eccleſiæ Parochialis, Controverſia exorta eſt, quæ ad hanc Sacram Congregationem defertur. *Seſs. 25. cap. 13. de ref.*

Fundamentum Patrum Minorum Conventualium conſiſtit in antiqua Conventione inter utrumque Conventum, quod loco Quartæ Funeralis perſolvantur Patribus S. Auguſtini pro Parochianis eorum Curæ ſubjectis ſex annuæ libræ ceræ, & licet de hac Conventione non conſtet per Inſtrumentum, conſtat tamen ex Teſtibus, atque Receptis.

Addunt, noviſſimam Conſtitutionem Sanctiſſimi Domini Noſtri ſibi non obſtare, tum quia eadem tollit Conſuetudines, & Conventiones, quæ ſunt damnoſæ Eccleſiis Parochialibus, inter quas dicunt, non eſſe enumerandam illam, de qua nunc agitur, cum Parochia quolibet anno habeat cenſum annuum ſex librarum, licet plures elabantur anni, in quibus nemo in ſua, hoc eſt Fratrum Minorum Conventualium Eccleſia, eligit Sepulturam; Tum quia Conventio facta eſt pro extinguenda lite, non ſuper quarta, ſed ſuper alio puncto, ad quem videlicet ex duobus Conventibus ſpectaret Cura Terræ Pergulæ.

E contra Conventus Patrum ſancti Auguſtini ſuum conſtituit fundamentum in Conſtitutione edita a Sanctiſſimo Domino Noſtro die 8. Junii 1725., & impreſſa poſt Concilium Romanum, in qua ſublatis omnibus Privilegiis a ſolutione Quartæ eximentibus, voluit, eam integram perſolvi à Regularibus, Eccleſiis Parochialibus, & in ea derogatur Apoſtolicis aliis Conſtitutionibus, Statutis, Privilegiis, & Conſuetudinibus, etiam Immemorabilibus, & in eo, quod attinet ad Conventiones, & Concordias, non præſervat niſi eas, quæ Parochis magis favent, & illis pinguiorem Quarta Emolumentorum Funeralium portionem aſſignant.

Jura circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An Conſtitutio noviter emanata ſuper Quarta Funeralium obſtet, itaut Eccleſia Patrum Minorum Conventualium Terræ Pergulæ teneantur ſolvere Eccleſiæ Parochiali PP. S. Auguſtini ejuſdem Terræ integram Quartam Funeralem, in caſu, in quo aliquis ſubjectus Parochiæ dictorum Patrum Sancti Auguſtini ſepelitur in Eccleſia PP. Minorum Conventualium in caſu &c.

Affirmativè.

Seſſ. 25. c. 13. de Refor.

MANTUANA. Plures præteritis temporibus fuerunt in Civitate Mantuana Controverſiæ circa Quartam Canonicam, ſive Funeralem.

Prima fuit inter Eccleſias Tumulantes tam Sæculares, quam Regulares, & nonnullas quaſdam particulares perſonas dictæ Civitatis: Cum etenim ab Eccleſiis Tumulantibus, ſive Sæcularibus, ſive Regularibus perſolveretur Eccleſiæ Parochiali medietas Cereorum, cum quibus Cadavera ad Eccleſiam Tumulantem deferebantur, & pro aliis Cereis funeralibus, quæ in Eccleſia Tumulante, circa Cadaver, & Caſtrum doloris accendebantur, ſolveretur Eccleſiæ Parochiali ab hæredibus defuncti quædam Quota pecuniaria, non minor duodecim libris, exorta lite ſuper hac ſolutione, Sacra hæc Congregatio cenſuit, non eſſe gravandos hæredes ad prædictam ſolutionem, ſed Jura Parochialium reſervavit adverſus Eccleſias Tumulantes.

Sublata hac Conſuetudine, & ſic liberatis hæredibus à ſolutione, alia ſubingreſſa eſt controverſia inter Eccleſias Parochiales, & Eccleſias Tumulantes, eademque delata ad hanc Sacram Congregationem, reſponſum fuit, medietatem Eccleſiis Parochialibus deberi omnium, quæ ratione Funerum erogabantur, & reclamantibus Eccleſiis Cathedrali videlicet, & aliis Sæcularibus, ſub obtentu, quod numquam Eccleſiis Parochialibus ſoluta fuerat medietas eorum, quæ ratione Funerum erogabantur, Sacra Congregatio ſtetit in deciſis, uti habetur ex reſcripto editæ *die* 30. *Aprilis* 1695.

Eccleſiæ Regulares Civitatis Mantuæ prætenſionem excitarunt ſuper non comprehenſione ſub citato reſcripto, vocatiſque ad Judicium Parochis & examinatis tum Conſuetudine, tum Privilegiis, *die tandem* 18. *Julii* 1699. reſponſum fuit ab hac Sac. Congregatione, ſervanda eſſe Conſuetudinem ſolvendi Quartam in medietate Cereorum tantum, quæ deferuntur per viam, itaut medietas Cereorum, quæ in Eccleſia tumulante circa Cadaver, & Caſtrum Doloris accenduntur, fuerit ab inde citra perſoluta Parochialibus ab Eccleſiis Sæcularibus tumulantibus, ſed non ab Eccleſiis Regularibus pariter tumulantibus.

Edita anno 1725. Conſtitutione notiſſima Sanctiſs. Domini Noſtri, in qua ſublatis de medio Regularium Privilegiis, iidem adſtringuntur ad ſolutionem Quartæ favore Eccleſiarum Parochialium, cum declaratione, quod Quarta debeatur tam ex Candelis, quibus Defunctorum Corpora ad Eccleſiam deferuntur, quam ex aliis quæ in eadem Eccleſia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus accenduntur, exceptis tantum Candelis, quas Regulares Funus aſſociantes in manibus deferunt, uti legi poteſt in dicta Conſtitutione impreſſa poſt Concilium Romanum, nova nota eſt quæſtio inter Eccleſias Parochiales, & Eccleſias tumulantes Regulares Civitatis Mantuæ, prætendentibus Eccleſiis Parochialibus, ſibi deberi ab Eccleſiis Regularibus tumulantibus, nedum medietatem Cereorum, quæ deferuntur per viam, uti reſolutum fuit *Anno* 1699. ſed etiam medietatem Cereorum, quæ circa Cadaver, & Caſtrum Doloris accenduntur.

Hæc quoque Controverſia ad hanc Sacram Congregationem delata eſt, ipſaque propoſita, & non reſoluta die 25. Januarii currentis anni, ejus tandem reſolutioni locus factus eſt in Congregatione habita die 8. Februarii, in qua examinato ſequenti Dubio *quomodo, & in qua ſumma liceat Parochis Secularibus exigere Quartam funeralem ab Eccleſiis Regularium in caſu*

casu &c. resposum fuit *solvendam esse à Regularibus medietatem tam Cereorum, quæ deferuntur per viam, quam aliorum, quæ accenduntur in Ecclesia circa Cadavera, & Castrum Doloris, & altaria.*

Fundamentum resolutionis constitutum fuit in memorata Constitutione Sanctiss. Domini Nostri, in qua ad solutionem Quartæ Regulares adstringuntur, & derogatur contrariis Privilegiis quibuscumque, & in eo, quod attinet ad Consuetudines, ita legitur, ubi vero *Consuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta vigerent, illisque pinguiorem prædicta Quarta Emolumentorum funeralium portionem assignarent, ea in his, in quibus vigent, locis inconcusse ab omnibus observari præcipimus.*

Adeoque si Mantuæ aderat Consuetudo solvendi medietatem tam ex Cereis cum quibus Cadavera ad Ecclesiam tumulantem deferuntur, quàm ex aliis Cereis funeralibus, quæ in Ecclesia tumulante circa Cadaver, & Castrum Doloris in Altaribus accenduntur, non erit sufficiens pro Ecclesiis Parochialibus, si ipsis solvatur medietas Cereorum, quæ deferuntur per viam, si iisdem solvatur Quarta Cereorum, quæ in Ecclesia tumulante circa Cadaver, & Castrum Doloris, & in Altaribus accenduntur, sed erit omnino necessarium, ut horum omnium medietas persolvatur Parochialibus ab Ecclesiis Regularium, quando in eis Cadavera alienorum Parochianorum sepeliuntur.

Ad partes posita responsione, quod Consuetudo solvendi medietatem de Cereis, quæ in Ecclesia tumulante, circa Cadaver, & Castrum Doloris accenduntur, respiciebat Ecclesias Sæculares, & non Regulares Civitatis Mantuæ; Quando etenim Sanctissimus Dominus Noster præservavit in sua Constitutione Consuetudine locorum magis favorabiles Parochiis, non potuit id intelligere nisi de Consuetudinibus Ecclesiarum Sæcularium. Supponit enim in sua Constitutione, Ecclesias Regulares esse exemptas vigore Privilegiorum, quibus proinde derogavit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum à decisis die 8. Februar. currentis anni.

Ad Dominum Secretarium cum Sanctiss. juxta mentem.

BURGI S. DONNINI. Joannes Philippus Carafini in ultimo, cum quo decessit, Testamento in Executores Testamentarios nominavit Franciscum Valerium, & post ejus obitum Hieronymum ejus filium, & Alexandrum Gardinum, & post ejus obitum Antonium Alexandrum ejus filium; hæredem vero usufructuariam sibi scripsit Luciam Scalvi suam Uxorem, qua defuncta ad hæreditatem vocavit Moniales Discalceatas Carmelitas Civitatis Cremonæ, nonnullis impositis perpetuis oneribus, & signanter Erectionis duorum Beneficiorum, Beneficiatos adstrinxit ad celebrationem Missæ quotidianæ, & loquendo de erectione Beneficiorum, hæc verba habuit, *lasciando però a medemi*, hoc est Executoribus Testamentariis, *quanto alle sudette Reverende Madri Scalze, un ampla facoltà di far erigere detti Beneficii alli sudetti due Altari, ed assegnare respettivamente a medesimi due Altari tanta porzione de beni posti in Zibello di raggione d' esso Testatore, o pure tanto Capitale respettivamente in Contanti, che possa essere sufficiente per sostenere l' obligo per* Sess. 14. c. 12. de ref.

petuo della Celebrazione di dette due Messe continue da celebrarsi a detti due Altari, & tandem Familiæ Gardinæ reliquit in perpetuum Jus præsentandi ad prædicta duo Beneficia.

Lucia Uxor mortua est, & consolidato Usufructu cum Proprietate, Moniales comparuerunt in Curia Episcopali Burgi S. Donnini, cumque se promptas obtulissent ad subministrandam summam pecuniariam sufficientem pro erectione Beneficiorum, Episcopus pronunciavit, libras viginti quatuor mille Imperiales esse summam congruam ad effectum, de quo agitur, & mandavit, eam deponi ad effectum investiendi, & ulterius mandavit, solvendas esse alias libras Imperiales mille sex centum implicatas, sive implicandas in tot stabilibus, ut ex eorum fructibus solvi possent expensæ necessariæ pro manutentione Paramentorum, & aliorum Utensilium pro celebratione Missarum.

Displicuit hæc Sententia Alexandro Gardino Executori Testamentario, & Patrono Beneficiorum, habitoque per eum recursu ad hanc Sac. Congregationem, disputanda proponuntur dubia ad calcem Restrictus relata.

Scribens pro Monasterio, & Monialibus, dicit, primum, & secundum dubium parum conferre ad decisionem controversiæ, quia quicquid sit in abstracto loquendo, an pro dote Beneficiorum sint assignanda bona stabilia, seu Census perpetui, si Testator dedit optionem, seu liberam facultatem assignandi pro dote Beneficiorum *tanta portione di beni posti in Zibello di raggione d' esso Testatore; o pure tanto Capitale respettivamente in Contanti, che possa esser sufficiente per sostenere l' obligo perpetuo delle Celebrazioni di dette due Messe continue*, ejus voluntati satisfactum dici debebit, statim ac fuerit à Monialibus tanta oblata pecunia, quanta sufficit pro duarum perpetuarum Missarum celebratione, sive investimentum fiat in Stabilibus, sive in Censibus.

Adeoque redacta Controversia ad sufficientiam pecuniæ oblatæ, Scribens pro Monialibus inquit, Beneficia erigenda non habere onus Residentiæ, sed tantum celebrationis Missarum, & sic sufficientem esse summam oblatam si etenim summa librarum 24000. Imperialium investiatur in Censibus ad rationem quinque pro quolibet Centenario, & Anno, Eleemosyna ascendit ad solidos triginta tres Imperiales, quando Eleemosyna manualis in loco Zibelli non est nisi triginta solidorum Imperialium. Addit, eo fortius idesse admittendum in casu præsenti, in quo statuta fuit quota sufficiens separata pro Utensilibus; nulla habita consideratione majoris, seu duplicatæ Eleemosynæ statuendæ pro Missis perpetuis, quandoquidem id procedit in ordine ad Ecclesias, seu Monasteria, quibus imponitur onus Missæ perpetuæ, non autem ad Cappellanias mere Laicales, quæ passim eriguntur cum sola Eleemosyna Missæ manualis.

Adversus hæc excipit Alexander Gardinus, & contendit, primo non esse in facultate Monialium offerre bona Stabilia, vel pecuniam, sed oblationem fieri debere in Stabilibus, uti conare probatur verbis Testatoris supra relatis, *lasciando però a med.simi*, scilicet Executoribus Testamentariis *quanto alle dette Reverende Madri Scalze &c.* si etenim Executores Testamentarii sunt primo loco nominati, & ulterius si agitur de Causa pia infert, non esse in casu satisfactum menti Testatoris per oblationem pecuniæ, cum ipse, qui est Executor Testamentarius, velit Stabilium oblationem.

Secundo, idem Alexander, quatenus sufficeret oblatio pecuniæ, ait, oblatio-

tionem factam non esse ad rem, cum pecunia sit investienda in Stabilibus & investimenta in Stabilibus non excedant quatuor pro quolibet Centenario, & Anno, itaut ducto Calculo, nemo non videat, redditum exigendum non adæquare Eleemosynam duram Missarum perpetuarum, quæ debet esse major in duplo Eleemosyna Missæ manualis, & in eo, quod attinet ad Utensilia taxata, dicit, Taxam non esse sufficientem, cum ex libris mille sex centum, si in Stabilibus investiantur, non possint haberi quolibet Anno, nisi Julii triginta sex, quando pro manutentione Altaris, & Utensilium sex Annua scuta requiruntur.

Jura circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An pro Dote Beneficiorum, vel Cappellaniarum cum perpetuo onere Missarum erigendarum sint assignandi fructus Terrarum fructiferarum, vel potius annui Census.*

II. *An dato præcepto Testatoris erigendi Beneficia cum perpetuo Onere Missarum vel cum Dote Terrarum, vel cum Dote pecuniæ numeratæ detur pro assignanda dicta Dote electio Terrarum, vel quatenus negativè.*

III. *An tanta danda sit ab hærede summa pecuniarum, ut in Terrenis investita constituantur fructus Congrui pro substentatione Onerum.*

IV. *An, & in qua summa constituendi sint fructus pro substentatione oneris Missæ quotidianæ in perpetuum.*

Dilata, & firmetur status hæreditarius.

ANGLONEN. Duæ adsunt in Terra Clarimontis Ecclesiæ Parochiales, altera S. Thomæ Apostoli, quæ est etiam Collegiata, altera S. Joannis Baptistæ. Exortis autem inter has Ecclesias controversiis, disputanda in præsenti proponuntur sequentia Dubia. *Sess. 24. c. 13. de refor.*

I. An constet Ecclesiam D. Thomæ esse Parochialem, ejusque Rectorem posse vocari Parochum, & quatenus affirmativè.

II. An sit locus divisioni Curæ, & Populi, ac reddituum ad formam dispositionis Sacri Concilii Tridentini Sess. 24. de Reformat. cap. 13.

III. An constet de Matricitate Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ, seu alio titulo superioritatis.

IV. An, & in qua Ecclesia fieri debeant Publicationes pro Matrimoniis & Ordinandis.

V. An Archipresbytero Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ, seu potius Rectori Ecclesiæ Sancti Thomæ spectet Jus canendi Missas, ac interessendi solemnibus functionibus, quæ fiunt in aliis Ecclesiis positis intus, vel extra mœnia Clarimontis.

VI. An Ecclesiæ S. Thomæ competat Jus decimandi, & funerandi.

VII. An eidem Ecclesiæ, & Rectori competat Jus percipiendi fructus ab altera Ecclesia Filiali S. Opi.

VIII. An in dicta Ecclesia S. Thomæ possit asservari Venerabile.

IX. An in eadem Ecclesia possit retineri Fons Baptismalis.

X. An Rector dictæ Ecclesiæ S. Thomæ teneatur transmittere alteri Sancti Joannis Baptistæ, ejusque Archipresbytero notulas Baptizatorum, & Communicatorum in Paschate.

XI. An prohiberi possit Archipresbytero, & Clero Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Ingressus cum Cruce in Ecclesiam S. Thomæ occasione Funerum, aliarumque Functionum,

XII. Au

XII. An Archipresbytero Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ competat jus peragendi officia super Cadavere, quod quandoque Sepeliendum defertur ad Ecclesiam S. Thomæ.

XIII. An idem jus, seu prærogativa peragendi officia competat eidem Archipresbytero Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ in Solemni Processione Rogationum, quæ in dicta Ecclesia S. Thomæ terminatur.

XIV. An jus deferendi Stolam in Processionibus, & Funeribus competat privative Archipresbytero S. Joannis Baptistæ.

XV. An occasione Processionum, vel Funerum teneatur Rector Ecclesiæ S. Thomæ accedere ad Ecclesiam S. Joannis Baptistæ, seu potius possit expectare per Viam.

XVI. An Rector Ecclesiæ S. Thomæ possit deferre Crucem sine Vello, vel hastam Crucis elatiorem altera Ecclesiæ S. Joannis.

XVII. An debeatur præcedentia Archipresbytero, & Clero Ecclesiæ Sancti Joannis Baptistæ in concursu alterius Ecclesiæ S. Thomæ occasione Funerum, & Processionum.

XVIII. An Rector Ecclesiæ S. Thomæ possit sibi providere Olea Sancta ad libitum extra Diœcesim, seu potius teneatur illa recipere ab Ecclesia S. Joannis.

XIX. An in Festo S. Antonii Abbatis competat Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ jus benedicendi Animalia circumcirca Ecclesiam S. Thomæ, & quidem privativè quoad alios.

Ad mentem Eminentissimi Præfecti.

Die Sabbati 7. Junii 1727.

CUm in Folio ultimæ Congregationis sequens Causa remanserit indecisa, sed prodierit rescriptum: *Dilata, & proponatur in sequenti*, nunc onus erit EE. VV. decernere.

Sess. 23. c. 13. de reform.

CALAGURITANA.

I. *An sit standum in primo decisis sub die* 15. *Januarii* 1718., *seu potius in secundo loco decisis sub die* 13. *Aprilis* 1726. *quoad negotium principale.*

II. *An sit standum, vel recedendum à decisis sub die* 27. *Julii anni* 1726. *quoad Purgationem Attentatorum in casu &c.*

Ad primum, in secundo loco decisis.

Ad secundum, standum esse decisis, & amplius.

GIEN-

GIENNEN CELEBRATIONIS ORDINUM. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 11. *Januarii* 1727., nec ulla fuit capta reſolutio, eademque repropoſita in Congregatione habita die 25. ejuſdem menſis, reſponſum fuit *Dilata ad primam poſt Agnos, non retardata interim executione Decreti proviſionalis uſque ad exitum Cauſæ*; prævia igitur reaſſumptione dictorum Foliorum, dignabuntur EE. VV. decernere. *Seſſ. 23. cap. 8. de reſor.*

I. An Epiſcopus Giennen. vigore diſpoſitionis Sac. Concilii Trid. Seſſ. 23. de ref. cap. 8., & Conſtitutionis ſan. mem. Innocentii XIII. Incipien. *Apoſtolici Miniſterii*, & alterius SS. D. N. illius confirmatoriæ poſſit, vel debeat temporibus a jure ſtatutis celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare majus Eccleſiæ Cathedralis, & quatenus affirmativè.

II. An occaſione prædicta poſſit ibidem Pontificaliter celebrare Miſſam Conventualem ad Sabbatum deſignatam loco illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum aſſiſtentia omnium Præbendatorum, & aliorum de Choro, & quatenus negativè.

III. An obdictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explendam poſſit cogere Capitulum, ut horam conſuetam pro Horis Canonicis & Miſſa Conventuali anticipet, vel poſtponat, ita tamen ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur.

IV. An poſſit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus non obſtante, quod juxta Conſuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hiſpaniarum Regnis, ad Altare Majus adſit Tabernaculum, in quo aſſervetur Sanctiſs. Euchariſtiæ Sacramentum, & quatenus negativè.

V. An poſſit compellere Capitulum, & Canonicos, ut pro explenda Ordinatione, aliiſque Functionibus Pontificalibus tranſportari faciant Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ad aliud Altare Eccleſiæ.

VI. An poſſit Epiſcopus impediri, quominus in dicto Altari ſolemnem, & generalem Ordinationem faciat ſub prætextu Conſuetudinis, ex quo numquam in dicto Altari per Epiſcopum facta ſit celebratio Ordinum & quatenus affirmativè.

VII. An Epiſcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Eccleſiæ, & quatenus Cappellæ non ſint capaces, teneatur illam explere in Sacriſtia, & quatenus affirmativè.

VIII. An in hoc caſu poſſit Epiſcopus Capitulum cogere, ut anticipet, vel poſtponat horam conſuetam pro Horis Canonicis celebrandis, ne celebratio Ordinum Chorum impediat, vel Chorum ipſam Ordinum celebrationem.

IX. An Epiſcopus ad formam ſupradictæ Conciliaris diſpoſitionis, ſive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante, vel poſt Horarum celebrationem, ſive ad aliquam ex Cappellis, ſive in Sacriſtia Cathedralis, poſſit cogere integrum Capitulum, & omnes Canonicos ad aſſiſtendum functioni Ordinationis Generalis, & quibus pœnis, ſeu potius contentus eſſe debeat aſſiſtentia illorum, qui in functionibus Pontificalibus eidem Epiſcopo ex præſcripto Cæremonialis, vel ex Conſuetudine Eccleſiæ aſſiſtere debent.

X. An Epiſcopo accedenti ad Eccleſiam Cathedralem pro explenda ſolemni Ordinatione, vel pro intereſſentia Divinis Officiis, vel aliis quibuſvis functionibus, ſive aſſocietur a toto Capitulo, ſive a ſolis duobus Depu-

putatis, debeat parari nedum Faldiſtorium, ſeu Genuflexorium in loco, ubi Epiſcopus functionem facere, ſeu eidem aſſiſtere debet, verum etiam aliud ſimile, etſi diverſum in apparatu, ut antequam ad ſedem ſuam accedat, orare poſſit ad Tabernaculum Sanctiſſimi Sacramenti, vel ſaltem loco Faldiſtorii, ſeu Genuflexorii parari debeat Pulvinar cum Tapeto, ſuper quo orare poſſit, ſeu potius ſervanda veniat Conſuetudo, præſertim ſi ſit immemorabilis, juxta quam Epiſcopo ad Eccleſiam accedenti nec Faldiſtorium, nec Pulvinar parari ſolet, ſuper quo Epiſcopus oret, antequam ad locum ſuum accedat in caſu &c.

Dilata, & proponatur omnino in prima etiam unica.

Cap. 1. ſeſſ. 24. de ref. Mat.

CIVITATIS DUCALIS. Anno 1715. exarata fuerunt Capitula Matrimonialia inter Venantium Mazzillum, & Trojanum Fabri, cum reciproca ſponſione quoad Venantium ducendi in Uxorem Anaſtaſiam filiam prædicti Trojani, & quoad Trojanum dandi Venantio prædictam filiam in Uxorem.

Venantius ad Sponſam acceſſit, ut Arrham ei traderet, cum ſed ipſam actual ſtultitia laborantem inveniſſet, & in eodem ſtatu permanentem poſt curam adhibitam, & temporis intervallum deprehendiſſet, res eo redacta eſt, ut munera nuptialia, quæ ad Anaſtaſiam fuerant a Venantio tranſmiſſa, fuerint ipſi reſtituta.

Hæc contigerunt anno 1715. : Cumque anno 1719. Venantius cum alia Muliere vellet Matrimonium contrahere, lis exorta eſt, in qua Ordinarius ſenſit pro validitate Sponſalium, ſed re delata ad hanc Sacram Congregationem, diſputandum in præſenti proponitur dubium ad calcem Reſtrictus referendum.

Quæ ſint Jura Anaſtaſiæ, ignoro, cum ad Me delata non fuerint.

Jura autem Venantii conſiſtunt in hoc, quod pro validitate Sponſalium contractorum inter prædictum Venantium, atque Trojanum Patrem Anaſtaſiæ, neceſſaria erat ejuſdem Anaſtaſiæ ratificatio, quæ in caſu, propter ſuperventam amentiam, non adfuit, & quatenus ſuperveniſſet, ſubdit, prodeſſe non poſſe, cum ipſe deprehenſa amentia, ſuum revocaverit conſenſum; Concludit demum, quod quatenus conſtaret de Sponſalibus, locus eſſe non poſſet coactioni, tum quia ſupervenerunt inimicitiæ, tum quia vel actualis amentia, vel periculum Recidivæ cauſam conſtituunt ſufficientem pro diſſolutione Sponſalium.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de Sponſalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An ſit locus coactioni in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in prima.

Seſſ. 7. cap. 7. de refor.

COLONIEN. Guillelmus olim Juliæ, ac Montium Dux, & Avus moderni Electoris Palatini anno 1638 ſolemniter conſenſit, ut Eccleſia Parochialis loci de Honeff. Diœceſis Colonienſis, quæ erat de ſuo Jurepatronatus, adminiſtranda traderetur unacum Eccleſia Filiali in Monte S. Ægidii, & aliis omnibus, & ſingulis Beneficiis, ſeu Vicariis annexis, Patri-

Patribus Societatis Jesu commorantibus in Oppido Dulsseldorpien. ejusdem Diœcesis Colonien.

Census prædictus variis de causis suum non habuit effectum, cumque præsens Elector Palatinus novum consimilem præstiterit consensum, dummodo Archiepiscopus Colonien., sub cujus Ordinaria Jurisdictione Parochia, & Beneficia unienda constituta sunt, & Sedis Apostolicæ approbatio non deesset, post habitam dicti Archiepiscopi approbationem, exhibitus fuit huic Sac. Congregationi supplex Libellus, in quo exoratur pro Apostolica Approbatione.

Juxta morem datæ fuerunt Litteræ Nuntio Apostolico Colonien. pro informatione, & voto, qui retulit hanc unionem in Domino expedire, cum Parochia sit exposita incursibus Hæreticorum, & zelus PP. Societatis Jesu sit notorius.

Actum fuit de hac re inter summaria precum die 6. Julii 1726., & dictum fuit, quod ignorabatur primo, quanti sint redditus Parochiæ.

Ignorabatur secundo, quot sint, & cujus redditus alia Beneficia, quæ deberent uniri, & an sint simplicia, vel curata.

Ignorabatur tertio, an Parochia sit administranda ab uno, vel a pluribus Sacerdotibus, & an ii debeant esse Sæculares, vel ex dicta Societate.

Ignorabatur quarto, an quatenus debeant esse Sæculares, debeant esse perpetui, vel ad nutum amovibiles.

Ignorabatur quintò, quomodo Elector Palatinus, qui uti Dux Montium dicitur habere Jus patronatus, possit illud cedere Patribus Societatis Jesu in præjudicium Successorum in Ducatu.

Ignorabatur ultimò, quid sit Jus Temporale, quod Teste Nuntio Apostolico Elector Palatinus dicit, sibi velle reservatum, non obstante cessione Juris patronatus.

Cohærenter ad hæc dictum fuit, quod darentur novæ Litteræ juxta instructionem, & instructio reducta fuit ad capita supra expressa; Superventisque responsionibus, sive nova Nuntii Colonien. informatione, ex ea habetur.

Primo, quod redditus Parochiæ facta computatione annorum fertilium cum sterilibus, ascendunt ad annua scuta Romana circiter centum triginta sex, & obulos sexaginta tres.

Secundò, quod Beneficia sunt simplicia, & quod hæc aliàs fuerunt unita Parochiæ, quod ex eorum redditibus consurgit annus redditus Parochiæ in quantitate mox recensita, excepto tamen Beneficio Sancti Ægidii, quod est separatum a Parochia tam quoad Ecclesiam, quam quoad redditus, qui sunt in annuis scutis circiter sexaginta, & hic Beneficiatus exercet in prædicta Ecclesia Curam Animarum, & consuevit nominari a Parocho.

Tertiò, quod Parochia de Honeff administranda est, juxta intentionem petentium, à duobus Presbyteris Societatis Jesu, & Cura Animarum in Ecclesia Sancti Ægidii est per Presbyterum Sæcularem administranda.

Quartò, quod hic Presbyter Sæcularis juxta eorundem petentium intentionem deberet esse perpetuus.

Quintò, quod præsens Elector Palatinus nihil aliud intendit, quam executioni mandare voluntatem sui Avi, & quod hoc non est primum exemplum cessionis Beneficiorum de Jurepatronatus factæ à suis Antecessoribus favore PP. Societatis Jesu, intercedente Auctoritate Summi Pontificis, absque eo quod Successores unquam reclamaverint.

Sextò demum, quod jus Laicale nihil aliud eſt, quam prætenſio, quod non obſtante Ceſſione, Juſpatronatus habendum ſit pro Laicali, ad effectum ne illi præjudicium inferatur per Reſignationes.

Hæc ſunt, quæ continentur in nova Nuntii informatione.

In Conſtitutione 47. Sancti Pii V. *Bullar. tom.* 2. ſtatuitur, quod in Parochialibus, quæ ſunt unitæ Monaſteriis Mendicantium, poſſint Superiores Monaſteriorum ſuum Religioſum nominare ad nutum amovibilem, qui Curam Animarum exerceat, prævia tamen Epiſcopi approbatione, & quamvis hæc Conſtitutio à Gregorio XIII. in ſua *Bulla* 9. *Bullar. tom.* 2. fuerit redacta ad terminos Juris communis, & Sacri Concilii Tridentini, idem tamen Gregorius declaravit, mentem ſuam non fuiſſe, Pianam Conſtitutionem revocare, aut immutare, quando Cura à Religioſo exerceretur, & cum hoc alter Socius Religioſus habitaret, uti habetur apud *Gallemart. ad cap* 7. *ſeſs.* 7. *de refor. in declarat. ſub num* 8., & quamvis idem *Concil. ſeſs.* 24. *cap.* 13. *de refor.* decreverit. Eccleſias Parochiales non eſſe uniendas Monaſteriis quibuſcumque, aut Abbatiis, ſeu dignitatibus, excipiuntur tamen Uniones, quæ fiunt pro fundatione dotatione, augmento, vel conſervatione Collegiorum, & aliorum Piorum Locorum ad Fidei defenſionem, & propagationem, & bonarum Artium cultum, teſte *Gonzal. ad reg.* 8. *Cancell. gloſs.* 6. *num.* 96.

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis ſit annuendum in caſu &c.

Dilata, & ſcribatur Archiepiſcopo juxta Inſtructionem, & audiatur P. Procurator Generalis.

Seſs. 24. *c.* 13. *de Ref.*

COLONIEN. Extat in Oppido Kerpenſi Diœceſis Colonien. Collegiata Eccleſia S. Martini, in qua non ſolum adeſt Præpoſitum, ſed etiam adeſt Decanatus, qui eſt ſecunda Dignitas prædictæ Eccleſiæ.

Ab antiquo tempore tam Præpoſitura, quam Decanatus conferri cœperunt uni Clerico in illis partibus, ut plurimum potentiori, quinimmo Statutum adeſt antiquum conditum anno 1589. & Apoſtolica auctoritate roboratum, quo cavetur, quod abſente Clerico obtinente tam Præpoſituram, quam Decanatum, unus à Capitulo eligatur, qui munera utrique incumbentia obeat cum aſſignatione congruæ mercedis è redditibus Decanatus deſumendæ.

Jus præſentandi ad Præpoſituram pertinet ad Electorem Palatinum, & Marchionem Brandeburgicum, uti Duces Juliacenſes, & in præſentationibus hucuſque peractis fit mentio Præpoſituræ, & non Decanatus.

In ſequelam prædicti Statuti pluries contigit, ut facta fuerit electio ejus, qui, abſente Præpoſito, utrique muneri ſatisfacere debebat, atque hinc plurimæ lites, & contentiones ortæ ſunt, & ſignanter, quia Præpoſiti ſemper prætenderunt ſibi debitos eſſe omnes fructus, & diſtributiones, non obſtante ſua abſentia, & non obſtante Subſtituti electione.

Pluries etiam contigit, ut hic electus fuerit remotus, cumque Capitulum & Canonici, ſequuta Præpoſituræ vacatione, Sanctiſſimo Domino Noſtro per organum Datariæ ſupplicaverint pro ſeparatione Præpoſituræ à Decanatu, & à Sanctitate Sua preces fuerint remiſſæ ad hanc Sac. Con-

gre-

gregationem, litteræ datæ fuerunt ad Nuntium Colonienſem pro informatione, & voto.

Supervenit epiſtola Nuntii, qui cenſuit, annuendum eſſe petitis, tum quia non amplius urgebant circumſtantiæ, propter quas memoratum Statutum conditum fuit, tum quia magis expediebat in Domino, & congruebat ſervitio Eccleſiæ, quod Præpoſitura, & Decanatus non ab una perſona, ſed à duabus obtinerentur, & tandem, quia ſi non fiebat ſeparatio, Marchio Brandeburgicus erat excitaturus prætenſionem, ſe eſſe Patronum tam Præpoſituræ, quam Decanatus, uti colligebatur ex nuperis ejus Epiſtolis, non obſtante, quod, uti ſupradictum eſt, præſentationes hucuſque expletæ non reſpicerent niſi Præpoſituram.

Addidit Nuntius, ſeparationem fieri debere, impoſita Decano obligatione reſidendi, & cum proteſtatione, quod per hanc ſeparationem nullum intelligeretur illatum præjudicium juribus Patronorum, nec non Emolumentis, & Præeminentiis, quæ debentur Præpoſitis uti Præpoſitis.

In Congregatione habita die 22. Septembris 1705. actum fuit de hac re inter ſummaria precum, nec ulla fuit capta reſolutio, ſed dictum, quod ſcriberetur Archiepiſcopo Colonien. & iterum Nuntio Apoſtolico pro nova informatione juxta inſtructionem, & inſtructio ad hæc capita fuit reducta, ut videlicet primo quæreretur, an Decanatus ſit æquæ principaliter, vel ſubjectivè unitus Præpoſituræ, ſecundò, an bona Præpoſituræ ſint commixta cum bonis Decanatus, vel pori us ſeparata, tertiò in qua Diœceſi, & Principatu bona exiſtant, quartò, an præſentatio ad Præpoſituram ſit ſimultanea, vel alternativa inter Electorem Palatinum, & Marchionem Brandeburgicum, & quintò demum, an periculum urgeat querimoniarum ab uno, vel altero dictorum Principum, ſi fiat ſeparatio.

Supervenerunt reſponſiones tum Archiepiſcopi, tum Nuntii, quæ unacum ſcriptura Capituli circumferuntur; Cæteriſque omiſſis, quæ in prædictis Epiſtolis, & Scriptura legi poſſunt, in eo, quod attinet ad memoratorum Principum querimonias, Archiepiſcopus, & Elector Colonienſis dicit, ſibi non conſtare de voluntate Electoris Palatini, ſed credi poſſe, & ſperari, quod Diſmembrationi à Sede Apoſtolica faciendæ aſſenſum ſuum ſit præſtiturus, & de Marchione Brandeburgico timeri poſſe, ne vindictam ſit attentaturus in Catholicos Ducatuum Cliviæ, & Comitatus Marchiæ, & Nuntius in ſua nova Epiſtola inquit, timeri poſſe de Electore Palatino, quod etiam ipſe ſit conqueſturus de ſeparatione, quando nominatio ad eum pertinebit, & quod facta nuper à Marchione Brandeburgico nominatione Nicolai Carpars in Præpoſitum, cum hic, capta poſſeſſione Præpoſituræ alteram Decanatus capere voluiſſet, Canonici è Choro exierunt, & proteſtationem emiſerunt.

His ſtantibus; dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis ſit annuendum in caſu &c.

Non propoſita.

FLORENTINA. Pater Abbas Procurator Generalis Monachorum Congregationis Caſſinenſis, Sacræ huic Congregationi expoſuit, Archiepiſcopum Florentinum prætenſionem excitaſſe, quod in Viſitatione, Procurationis titulo, contribuerent Cappellani Curati Eccleſiarum ſubjectarum Monaſterio ſui Ordinis in Civitate Florentina exiſtentis, non obſtan- *Seſſ. 24. de Reſ. c. 3.*

ſtantibus privilegiis ſuæ Religioni conceſſis, eam eximentibus, etiam quoad Eccleſias Monaſterio annexas ab onere Procurationis, inſtando nedum pro declaratione dictæ Exemptionis, ſed etiam pro reſtitutione Procurationum exactarum, & reſcriptum fuit, quod audiretur Archiepiſcopus Florentinus.

Archiepiſcopus in ſua informatione memorat Eccleſias, quæ Monaſterio prætenduntur unitæ, ait, his præfici Clericos, ut plurimum Sæculares, qui eliguntur ab Abbate, & Monacis Monaſterii, & ab Ordinario approbantur, ſubdit, Eccleſias viſitatas teneri ad contribuendum titulo Procurationis, etiam ſi ſint Monaſteriis unitæ, & ſic præticatum fuiſſe tam ſuo tempore, quam tempore ſuorum Prædeceſſorum, & demum concludit, hìc non agi de intereſſe Viſitatoris, ſed eorum, qui viſitantur, cum enim juxta Concilium Provinciale Florentinum habitum anno 1517. & confirmatum duabus Bullis Leonis Papæ X. debeant omnes Eccleſiæ viſitatæ, in quibus viſitans non hoſpitatur, conferre pro modo ſuarum facultatum pro ſublevando onere, quod Eccleſia, quæ Viſitatorem hoſpitatur, paſſa eſt, ſi diminuitur numerus Eccleſiarum contribuere debentium, augebitur gravamen earum, quæ non poſſunt ſe dicere exemptas à contributione.

Adverſus hæc excipitur, quod exemptio à Procuratione quoad Eccleſias annexas, & Monaſteriis Caſſinenſibus unitas deſcendit ex Summorum Pontificum Privilegiis titulo oneroſo acquiſitis, & relatis tam in Bullario Caſſinenſi, quam in Scriptura, quæ circumfertur. Binæ quoque afferuntur reſolutiones, altera hujus Sacræ Congregationis edita in Cauſa *Brictinorien.* 27. *Auguſti* 1712. in qua reſolutum fuit, Monachos Camaldulenſes non teneri ad ſolvendam Procurationem Epiſcopo Viſitanti Eccleſiam Parochialem, ſeu Vicariam S. Joannis Baptiſtæ eorum Monaſterio unitam, altera eſt Sacræ Congregationis ſuper Statu Regularium edita die 24. Aprilis 1687. *in quadam cauſa Feſulana*, in qua pariter reſponſum fuit pro exemptione.

Quibus proinde ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Archiepiſcopus viſitans Eccleſias, & Vicarias ſubjectas Monaſterio Caſſinenſium, poſſit exigere Procurationem in caſu &c. & quatenus negativè.*

II. *An teneatur Archiepiſcopus reſtituere Procurationes exactas in caſu &c.*

Ad Primum Negativè.

Ad Secundum, eſſe reſtituendas pecunias depoſitatas.

Seſſ. 25. de Reg. §. 3.

FLORENTINA. Coſimus Torellus in ultimo, cum quo deceſſit Teſtamento condito de anno 1646. hæredes ſibi ſcripſit univerſales æquis portionibus, tres Filios, quos habebat, Joannem videlicet Laurentium, Guidonem, & Jacobum, & inter cætera ſic diſpoſuit favore animæ ſuæ, & ſuorum, *item jure legati, & pro remedio tum ejus Animæ, tum Animæ Jacobi ſui Fratris, recordavit, & recordat obligationem factam à dicto ejus Fratre infraſcriptis ſuis hæredibus, quæ obligatio eſt, prout viva voce dixit ejus Frater, Celebratio trium Officiorum pro quolibet Anno, & ita dictus Teſtator legavit, ut dicti ejus hæredes adimpleant voluntatem Patrui, & Patris, quorum celebratio fieri poſſit in qualibet Eccleſia ad commodum infraſcriptorum ſuorum hæredum*; Sciendum eſt etenim, quod Jacobus Frater Teſtatoris, dum

An-

dum Anno 1634. laborabat in extremis, Notarium Publicum accerſivit; Cumque eum tempeſtive habere non potuiſſet, voluntatem ſuam explicavit de celebrandis prædictis Officiis, ſuper qua re duo Teſtes fide digni teſtimonium perhibuerunt.

Delata Coſimi hæreditate ad prædictos ejus liberos, duo ex prædictis ſine liberis deceſſerunt, eademque conſolidata in Perſona Solius Guidonis, qui erat Sacerdos, fuit ab hoc Anno 1701. facta univerſalis donatio omnium ſuorum bonorum Eliſabeth Boſchi ſuæ ex ſorore nepti, & ejus deſcendentibus in infinitum, & in eo, quod attinet ad celebrationem trium Officiorum, ſic locutus eſt, *che detti chiamati a detta donazione ſiano obligati agn' Anno in perpetuo, e ſino, che durarà il Mondo, far celebrare i tre Offizj ordinati dal Padre di d. Sig. Donante nella Chieſa di S. Jacopo alla Sambuca, e mentre poteſſero ottenere di permutare detta Volontà in tante Meſſe annue, allora le medeſime ſi devino celebrare nella Cappella di S. Anna poſta ſu i beni donati da pagarſi a Sacerdoti, che celebrano, per limoſina lire una per Meſſa, e non potendoſi conſeguire di permutare detto Carico di detti tre Offizj Annui in tante Meſſe, in tal caſo i chiamati a detta donazione devino pagare ſcudi 15. l'anno al Priore di d. Chieſa, perche celebri, e facci celebrare nella medeſima detti tre Annui Offizj, come ſopra, ſecondo la mente del Teſtatore, ed a tale effetto obligo, ed obliga detti beni donati, e mancando detti chiamati a detta donazione di far celebrare detti Offizj, e Meſſe, allora ricadino a detta Chieſa tanti effetti, che rendino ſcudi 30. l'anno, ed allora ſiano liberi da detto Annuo aggravio*, & in alia donationis parte eoſdem Donatarios gravavit onere celebrationis Miſſæ qualibet die feſtiva de præcepto in memorata Cappella S. Annæ.

Eliſabeth Donataria voluntatem Donantis uſque ad præſens punctualiter adimplevit, tum quoad trium Officiorum Celebrationem, tum quoad celebrationem Miſſæ quolibet die feſto de præcepto, ſed cum in ejus mentem veniſſet novum pietatis, & charitatis opus, & uti ipſa reputat, maximopere conſentaneum menti ſui Donatoris, aſſignandi videlicet Cappellæ S. Annæ fundum perpetuum annuorum ſcut. viginti, quindecim videlicet ex bonis Donatoris, & quinque ex ſuis particularibus bonis deſumendorum pro Dote Eccleſiaſtici Beneficii, ad cujus titulum Clericus promoveri poſſet, & ſatisfacere in eadem Cappella nedum Miſſis celebrandis die feſtiva, ſed etiam aliis Miſſis lectis ſubſtituendis loco trium officiorum, ſuppliceſque preces pro hac re impetranda Summo Pontifici exhibuiſſet, facta earum remiſſione ad hanc Sacram Congregationem, juxta morem datæ ſunt litteræ ad Archiepiſcopum Florentinum qui credidit, eſſe poſſe locum petitioni, non ſolum quia agitur de erectione Beneficii, ad cujus titulum Clericus poterit Sacris Ordinibus initiari, ſed etiam quia gratia cedere in commodum majoris partis Populi Burgi della Sambuca, qui diebus feſtivis de præcepto tenetur iter unius milliarii peragere, ut in ſua Eccleſia Parochiali Miſſam audiat, & diebus ferialibus Miſſa caret; Idemque Archiepiſcopus in ſua informatione addidit, quod ſtante penuria Sacerdotum in dicto Burgo, prædicta tria Officia non poſſunt adimpleri, uti adimpleri deberent, per celebrationem videlicet duodecim Miſſarum pro quolibet, & quod Coſimus Teſtator onus celebrationis prædictorum trium Officiorum reſtrinxit ad Perſonas ſuorum Filiorum, quo ſtante, bene potuit Guidus in ſua donatione voluntatem ſuam exprimere pro ſubrogatione Miſſarum lectarum celebrandarum

rum in Oratorio S. Annæ loco trium Officiorum, & bene poſt Eliſabeth inſtare pro dicta ſubrogatione.

Actum fuit de hac re in Congregatione habita *die* 30. *Sept.* 1724. inter ſummaria precum, nec ulla fuit capta reſolutio, ſed dictum, ut nova ab Archiepiſcopo informatio exquireretur, audito Priore S. Jacobi alla Sambuca, & quod ulterius exprimeret, an juxta petentis intentionem beneficium fundandum deberet eſſe liberæ Collationis, vel potius de Jure Patronatus; Cumque novis ſuperventis Archiepiſcopi Literis, duo ex eis deprehenſa fuiſſent, alterum videlicet, quod Beneficium fundandum deberet eſſe de Jure Patronatus Eliſabeth, & ejus Filiorum, & Deſcendentium in infinitum, alterum, quod Prior S. Jacobi alla Sambuca ſuum conſenſum præſtaret recuſat tum propter ſuum præjudicium tum propter præjudicium ſuorum Parochianorum, qui Miſſam in poſterum audirent in Oratorio S. Annæ, & Parochiam derelinquerent, & ſic carerent Verbo Dei, quod ſingulis diebus Dominicis, & Feſtis in ea explicatur, reſcriptum fuit *die* 8. *Jun.* 1726. quod inſtantia in Folio proponeretur, in cujus reſcripti ſequelam circumfertur Scriptura pro Eliſabeth, & onus erit EE. VV. decernere. *An, & quomodo petitis ſit annuendum in caſu &c.*

Pro gratia, ita tamen, ut Beneficiatus teneatur loco Anniverſariorum celebrare quolibet anno miſſas lectas viginti quinque ultra Miſſas celebrandas diebus feſtis.

Seſſ. 25. cap. 8. de ref.

CATANIEN. Nicolaus Joſeph Lucca Anno 1712. in ultimo, cum quo deceſſit Teſtamento demandavit, ut ſuæ Ædes in Monaſterium Monialium converterentur addita Eccleſia ſub titulo S. Mariæ Conceptionis, & quod in novum Monaſterium Virgines reciperentur bonis moribus præditæ, Parentibus orbatæ, & pauperiores, & quod nec eſſent minores Annis novem, nec majores Annis duodecim, & quod hæ, poſt tranſactum Educationis tempus, & adventum legitimæ ætatis, Profeſſionem emitterent ſub regula Eremitarum S. Auguſtini.

Ædes non poſſunt in Monaſterium converti, cum poſt obitum Teſtatoris a tertio fuerint evictæ, & cum cauſa litium adeo fuerint imminuti redditus hereditarii, ut ſicut non eſt cogitandum de nova Monaſterii ædificatione, ita locus factus eſſe videatur commutationi in opus magis proximum *juxta cap.* 3. *ſeſſ.* 25. *de reformat.*, & ſic applicationi redditum ad aliud Monaſterium Monialium loci, vel Civitatis Ennæ, in qua juxta mentem Teſtatoris novum Monialium Monaſterium erat ædificandum.

Ordinarius requiſitus pro informatione, & Voto, cenſet eſſe locum dictæ commutationi, & præter inſufficientiam redditum pro novo Monaſterio, ait, paucos Cives numerari in loco Ennæ, ſed ſeptem in eo reperiri Virginum Monaſteria, quibus ſi octavum adderetur, Civitas Ennæ eſſet Civitas Monaſteriorum Monialium; Cumque Controverſia unica conſiſtat in ſtatuendo, cui ex Monaſteriis facienda ſit applicatio, idem Ordinarius, cui adherent Prior, & Dignitates Collegiatæ hæredes fiduciarii, ſeu executores Teſtamentarii, eſt in ſenſu, quod facienda ſit hæreditatis applicatio favore Monaſterii Monialium Sanctæ Mariæ Gratiarum, cum onere decem Virgines alendi ex hæreditariis redditibus, tum quia hoc Monaſterium plures ſuppeditavit pecunias, quarum ope inter magnas lites ſerva-

ſervata eſt portio, quæ remanet hæreditatis, ſub ſpe faciendæ ſui favore applicationis; Tum quia conſimiles ſunt leges hujus Monaſterii Legibus a Teſtatore præſcriptis in Monaſterio per eum demandato, & tandem quia Conſanguinei Teſtatoris, quarum Filiæ ex Teſtamento prælationem habent, exoptant aggregationem favore Monaſterii Gratiarum, itaut nulla ſit habenda conſideratio Monaſterii S. Michaelis, cui ſolus Doctor Aloyſius Medina vellet, ut fieret applicatio.

Addit Ordinarius in ſua informatione alia plura de neceſſitate ſtatuenda in caſu, quo fiat applicatio favore Monaſterii Gratiarum, cum Teſtator tamquam Laicus plura in ſua diſpoſitione inſeruerit impracticabilia, & Sacris Canonibus adverſantia, cum dederit Executoribus ſuis facultatem eligendi Abbatiſſam, Confeſſarium, & Procuratorem novi ſui Monaſterii, uti larius in ſua informatione legi poteſt; Quo ſtante dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo ſit locus Commutationi voluntatis in caſu &c.

Dilata, & ſcribatur novo Epiſcopo juxta Inſtruſtionem.

TRIDENTINA. Cum Comes Carolus Ferdinandus de Lodron in Cathedrali Eccleſia Tridentina Canonicatum, & Præpoſituram obtineat, & etiam Archipresbyteratum cum Cura Animarum in Villa Lagarina, & Pontificia diſpenſatione ſan. mem. Clementis XI. per ſex menſes in d. Villa, & per alios ſex menſes in Civitate Tridentina, in qua, uti dictum eſt, habet Canonicatum, reſidere teneatur, & Capitulum ſub obtentu non præſtitæ per eum reſidentiæ devenerit ad ſequeſtrationem fructuum incertorum, & certorum Canonicatus, & Præbendæ, tam in Congregatione habita *die* 30. *Februarii*, *& die* 3. *Martii anno* 1725., quam in Congregatione habita *die* 23. *Februarii*, *& die* 26. *Martii* 1726. diſputatum fuit de juſtitia ſequeſtri, nec ulla fuit capta reſolutio, & in ultima dictarum Congregationum reſponſum fuit *pro meliori informatione juxta inſtructionem*. *Seſſ.* 23. *c.* 1. *de Ref.*

Utque EE. PP. juſtum, & maturum de more ferre valeant judicium, reminiſci dignabuntur, quod Scribens pro Comite in præteritis dicebat hic, & nunc non agi de fructibus Parochialis, ſed de fructibus Canonicatus, & Præbendæ, hinc inferendo, quod ſi Comes non reſediſſet in Parochiali, potuiſſet privari fructibus Parochialis, ſed numquam fructibus Canonicatus, atque Præbendæ, & eo fortius, quia non ſolum ille ſex menſibus reſederat in Canonicatu ad tramites Indulti Clementini, ſed octo menſibus reſidentiam in eodem Canonicatu expleverat, juxta præſcripta in Statuto, quam reſidentiam probabat diſpoſitione Punctatoris, ſubdendo, huic reſidentiæ opponi non poſſe, quod non fuerit continua, ſed interpolata per acceſſum, & receſſum a Parochiali, tum quia Statutum admittit computationem dierum Acceſſus, & Receſſus, tum quia quando in hac re irrepſiſſet abuſus, non poterat illico deveniri ad ſequeſtrationem, ſed præcedens interpellatio erat neceſſaria.

Diſcurſus hic aperuit viam novæ informationi juxta inſtructionem, & inſtructio fuit, ut Epiſcopus informaret ſuper uſu, & obſervantia Statuti, & quomodo ad ejus tramites admittatur frequens adeo Acceſſus, & Receſſus; & Epiſcopus novam ſuam tranſmiſit informationem, in qua ſequentia continentur.

Pri-

Primum eſt, quod in antiquo Statuto Capitulari, & in recentiori Conſtitutione edita a Cardinali Madrutio præſcripta fuit norma a Canonicis obſervanda pro acquirendis Diſtributionibus quotidianis.

Secundum eſt, quod tam juxta Statutum, quam juxta Conſtitutionem Reſidentia Canonicorum incipere debet a Vigilia Nativitatis Domini, & durare per integros octo menſes ibi expreſſos, & deſignatos ſub pœna amiſſionis omnium fructuum, & quod tam Statutum, quam Conſtitutio ſunt in viridi obſervantia.

Tertium eſt, quod licet in Conſtitutione Madrutiana provideatur, quod dies Acceſſus, & Receſſus non imputentur, id tamen eſt intelligendum cum grano ſalis, & ſecluſo quolibet abuſu, hoc eſt quando dies Acceſſus, & Receſſus rarius contingunt, nempe ter, aut quater infra tempus ad complendam Reſidentiam præfinitum.

Quartum tandem eſt, quod frequentes, & abuſivi fuerunt Acceſſus, & Receſſus Comitis de Lodron, ita ut idem Epiſcopus aſſerat, ſe a quadraginta annis, quibus Eccleſiæ Tridentine, tanquam Canonicus inſervivit, nunquam vidiſſe Canonicum adeo irregulari modo reſidentem, & contendentem, ut pro reſidentialibus ſui favore computentur tot frequentes dies Acceſſus, atque Receſſus, uti factum fuit a Comite, & uti ab eodem prætenditur.

Communicata fuit Informatio Scribenti pro eodem Comite, quocirca ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An Capitulum Eccleſiæ Tridentinæ teneantur ad relaxationem fructuum tam certorum, quam incertorum Canonicatus, & Præpoſituræ, & Præbendæ in caſu &c.

Negativè, & amplius.

Die Sabbati 5. Julii 1727.

Seſſ. 24. c. 8. de Reſ. Matr.

FUGUBINA, SEU PERUSINA MATRIMONII. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die 25. Januarii currentis anni*, cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi, nec ulla fuit capta reſolutio, ſed dictum, quod Eliſabeth de Gherardis caute tranſportaretur ad aliquod Monaſterium Civitatis Caſtelli, in quo exploraretur ejus voluntas a dictæ Civitatis Epiſcopo juxta inſtructionem.

Tranſportatio fuit executioni mandata, & facta eſt ab Epiſcopo voluntatis exploratio juxta inſtructionem, repropoſitaque Cauſa in Congregatione habita *die 26. Aprilis currentis anni*, cujus Folium poterit pariter ab EE. VV. benigne reaſſumi, nulla fuit capta reſolutio, ſed dictum *dilata, & proponatur in ultima Junii, & Partes informent*, cumque hodie Cauſa pro tertia vice proponatur, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An conſtet de nullitate Matrimonii in caſu &c.

Affirmativè.

GIEN-

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM. Cauſa hæc propoſita fuit in ultima Congregatione habita die 7. Junii, nec ulla fuit capta reſolutio, ſed demandatum, *ut proponeretur in prima etiam unica*, item rem gerendo mandatis EE. PP. notificavi, nullam eſſe quæſtionem in ordine ad factum, ſeu ad ſequentes facti circumſtantias, quod videlicet in Eccleſiis Hiſpaniarum Sanctiſſimum Sacramentum conſervatur in Altare majori, & quod in præteritum functio Ordinum Generalium non fuit ad dictum Altare celebrata; Quibus proinde ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere. *Seſſ. 23. cap. 8. de ref.*

I. An Epiſcopus Giennen. vigore diſpoſitionis Sac. Concilii Trid. *ſeſſ. 23. de ref. cap. 8.*, innovatæ a Conſtitutione ſan: mem: Innocentii XIII. Incipien. *Apoſtolici Miniſterii*, quæ fuit confirmata a SS. D. N. poſſit, vel debeat temporibus a jure ſtatutis celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare majus Eccleſiæ Cathedralis, & quatenus affirmativè.

II. An occaſione prædicta poſſit ibidem Pontificaliter celebrare Miſſam Conventualem ad Sabbatum deſignatam loco illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum aſſiſtentia omnium Præbendatorum, & aliorum de Choro, & quatenus negativè.

III. An ob dictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explendam poſſit cogere Capitulum, ut horam conſuetam pro Horis Canonicis & Miſſa Conventuali anticipet, vel poſtponat, ita tamen ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur.

IV. An poſſit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus non obſtante, quod juxta Conſuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hiſpaniarum Regnis, ad Altare Majus adſit Tabernaculum, in quo aſſervetur Sanctiſs. Euchariſtiæ Sacramentum, & quatenus negativè.

V. An poſſit compellere Capitulum, & Canonicos, ut pro explenda Ordinatione, aliiſque Functionibus Pontificalibus tranſportari faciant Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ad aliud Altare Eccleſiæ.

VI. An poſſit Epiſcopus impediri, quominus in dicto Altari ſolemnem, & generalem Ordinationem faciat ſub prætextu Conſuetudinis, ex quo numquam in dicto Altari per Epiſcopum facta ſit celebratio Ordinum, & quatenus affirmativè.

VII. An Epiſcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Eccleſiæ, & quatenus Cappellæ non ſint capaces, teneatur illam explere in Sacriſtia, & quatenus affirmativè.

VIII. An in hoc caſu poſſit Epiſcopus Capitulum cogere, ut anticipet, vel poſtponat horam conſuetam pro Horis Canonicis celebrandis, ne celebratio Ordinum Chorum impediat, vel Chorus ipſam Ordinum celebrationem.

IX. An Epiſcopus ad formam ſupradictæ Conciliaris diſpoſitionis, ſive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante, vel poſt Horarum celebrationem, ſive al aliquam ex Cappellis, ſive in Sacriſtia Cathedralis, poſſit cogere integrum Capitulum, & omnes Canonicos ad aſſiſtendum functioni Ordinationis Generalis, & quibus pœnis, ſeu potius contentus eſſe debeat aſſiſtentia illorum, qui in functionibus Pontificalibus eidem Epiſcopo ex præſcripto Cæremonialis, vel ex Conſuetudine Eccleſiæ aſſiſtere debent.

X. An Epiſcopo accedenti ad Eccleſiam Cathedralem pro explenda ſolemni Ordinatione, vel pro intereſſentia Divinis Officiis, vel aliis quibuſvis functionibus, ſive aſſocietur a toto Capitulo, ſive a ſolis duobus Deputatis, debeat parari nedum Faldiſtorium, ſeu Genuflexorium in loco, ubi Epiſcopus functionem facere, ſeu eidem aſſiſtere debet, verum etiam aliud ſimile, etſi diverſum in apparatu, ut antequam ad ſedem ſuam accedat, orare poſſit ad Tabernaculum Sanctiſſimi Sacramenti, vel ſaltem loco Faldiſtorii, ſeu Genuflexorii parari debeat Pulvinar cum Tapeto, ſuper quo orare poſſit, ſeu potius ſervanda veniat Conſuetudo, præſertim ſi ſit immemorabilis, juxta quam Epiſcopo ad Eccleſiam accedenti nec Faldiſtorium, nec Pulvinar parari ſolet, ſuper quo Epiſcopus oret, antequam ad locum ſuum accedat in caſu &c.

Dilata, & proponatur omnino in prima etiam unica.

Seſſ. 24. c. 1. de Ref.

CIVITATIS DUCALIS. Propoſita fuit pariter hæc Cauſa in Congregatione habita *die* 7. *Junii* 1727. nec ulla fuit capta reſolutio, ſed dictum, quod proponeretur in prima. Dignabuntur itaque EE. VV. Folium d. Congregationis reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An conſtet de Sponſalibus, & quatenus affirmativè.*

II. *An ſit locus coactioni in caſu &c.*

Ad Primum affirmativè.

Ad Secundum Dilata, & ſcribatur juxta Inſtructionem.

Seſſ. 25. c. 13. de ref.

NOVARIEN. Exortis nonnullis controverſiis inter Moniales Capuccinas Civitatis Novariæ, & Parochum Eccleſiæ S. Crucis ejuſdem Civitatis, intra cujus Parochiæ fines Eccleſia prædicti Monaſterii ſita eſt, deventum fuit ad ſubſcriptionem quatuor dubiorum, ſuper quibus exquiſita fuit informatio Eminentiſſimi Ordinarii; Cumque Parocus det manus ſuper prima parte tertii dubii, necnon ſuper quarto, tota idcirco controverſia ad prima duo, & ad ultimam tertii partem reſtringitur.

Quoad primum itaque dubium, Moniales prætendunt, quod delatis ad ſuam Eccleſiam Cadaveribus Parochianorum ſive S. Crucis, ſive alterius Parochiæ, jus funerum cum Cruce, & Stola non ad Parochum S. Crucis, ſed ad ſuum tantummodo Confeſſarium debeat pertinere, tum propter obſervantiam ſignanter Civitatis Mediolanen., tum quia cum tam hæc S. Congregatio, quam alia Sacrorum Rituum ſæpius reſolverit, Officium ſuper Cadaveribus in Eccleſiis Regularium ſpectare, & pertinere ad ipſos Regulares, & non ad Curatos defunctorum, uti videre eſt *in Conſtitutione* 93. *Alexandri Papæ VII. Bull. Tom. 6. & in Conſtitutione* 57. *Clementis X. eodem tom. 6. Bullarii*, cenſura hæc procedens in terminis Monachorum, & Regularium procedit etiam in terminis Monialium, quando ad earum Eccleſias exteriores Cadavera Defunctorum deferuntur, juxta individuam reſolutionem hujus S. Congregationis *die* 19. *Martii* 1639. *lib.* 16. *decret. fol.* 163., quam laudat, & per extenſum refert *D. Urſaya diſcept.* 8. *par.* 1. *tom.* 1. *n.* 27. *& ſeq.*, & quia in primo dubio ſermo etiam fit de quarta funebri, quæ Parocho debetur, ſubdunt Moniales

les, quod quatenus Parochus insistere velit ultimæ Constitutioni Sanctissimi Domini Nostri abrogativæ Privilegiorum super non solutione quartæ, supponere de necessitate debet ipsarum exemptionem, cum Constitutio procedat, suppositа exemptione.

Parochus e contra suæ petitionis fundamentum super delatione Crucis, & Stolæ, & jure funerum, explendo in Ecclesia Monialium, quando ad eam deferuntur Cadavera Defunctorum suæ Parochiæ, sive alterius, constituit in specifica observantia Civitatis Novarien., & Monasterii, quam contendit pro se militare, necnon in dispositione Juris; quidquid enim sit in generali quæstione, an privilegia concessa Religiosis, concessa etiam dicantur Monialibus ejusdem Ordinis, affirmativa nihilominus opinio non potest procedere, nisi in materia adaptabili, qualis profecto non est ea, de qua nunc agitur, cum tot obstent Sacrarum Congregationum Decreta, quibus prohibitum est dare sepulturam in Ecclesiis etiam exterioribus Monialium quatenus aliquis in ea sepeliri voluerit, juxta late deducta per *Pignatell. consult.* 177. *tom.* 4., & magistraliter per *Eminentissimum Petram in tom.* 2. *Comment. ad Constit. Apostol. pag.* 198. *num.* 27. *& seqq.*, & in eo, quod attinet ad allegatam resolutionem hujus Sacræ Congregationis, subdit Parochus, eam ad summum sibi posse vindicare locum in hypothesi, in qua Moniales sint subjectæ Regularibus, secus autem in casu, in quo versamur, in quo Capuccinæ non sunt Regularibus subjectæ, sed Ordinario, & Præsbyterum secularem habent in Confessarium, itaut quemadmodum pertinet ad Parochum facere Officium super Cadaveribus Defunctorum, qui elegerunt sepulturam in Ecclesiis Regularium subjectorum jurisdictioni Ordinariorum, uti habetur apud *Monacell. in formulario tom* 2. *pag. mihi* 17. *n.* 70. & ad eundem Parochum spectat facere Officium funebre super Cadaveribus, sepeliendis in Ecclesiis, & Oratoriis publicis Confraternitatum si tumulandus est subjectus Parocho, intra cujus fines est Ecclesia, vel Oratorium, juxta Decreta Urbis & Orbis anni 1703. impressa in *Bullar. fan. mem. Clementis XI. pag.* 563. sic ad eumdem Parochum prædicta omnia pertinere dicenda sunt in hypothesi saltem, in qua Cadavera deferantur ad Ecclesiam Monialium non exemptarum; sed Ordinario subjectarum, & sermonem habendo de quarta funerali, Parochus ait, se non recedere a consuetudine Civitatis Novariensis, juxta quam si tumulandus in Ecclesia Monialium sit de suæ Parochiæ districtu, sibi dantur tres, ex quatuor partibus ceræ, retenta per Moniales altera quarta parte, sed si tumulandus sit de aliena Parochia, tunc Parochus Cadaveris recipit ceræ medietatem, & altera medietas dividitur inter Moniales, & Parochum ipsum, intra cujus Parochiæ fines sita est Ecclesia Monialium.

Quoad exempla Anniversaria in Suffragium Defunctorum tumulatorum in Ecclesia Monialium, juxta ea, quæ proponuntur in secundo dubio, Parochus insistit Consuetudini; redactaque demum controversia ad ultimam tertii dubii partem, hoc est ad jus administrandi Sacramenta tam in vita, quam in morte, & ad jus tribuendi sepulturam, nonnullis Tertiariis, qui Monialibus inserviunt, regula juris est, quod famuli inservientes Monialibus tenentur satisfacere Præcepto Paschali in Ecclesia Parochiali, & quod ad Parochum pertinet iisdem Infirmis Sacramenta administrare, & quod eorum Cadavera sunt in Parochia sepelienda, nisi ab eis fuerit alibi electa sepultura, uti resolutum fuit ab hac Sacra Congre-

gatione *in Barchinonen.* 21. *Januarii* 1723. *in Lauden. Jurium Parochialium* 14. *Aprilis* 1685. *in Spoletana Jurium Parochialium* 15. *April.* 1692. *& in Ulixbonen. Occident.* 19. *Septemb.* 1722. nulla habita consideratione, quod famuli prædicti sint Tertiarii, cum etenim in Clausstro non vivant, idcirco remanent subjecti Parocho tam quoad Sacramenta, quam quoad funera, uti bene perpendit *Eminentiss. Petra ad Constitutiones Apostolicas tom.* 4. *pag.* 473. *n.* 7. & in terminis horum Tertiariorum, qui inserviunt hisce Monialibus Capuccinis Civitatis Novariæ respondit hæc Sac. Congregatio anno 1640.

At punctus est, quod, teste Eminentiss. Ordinario, Tertiarii isti habitum recipiunt à Patribus Reformatis, & incedunt sub illorum Cruce in Processionibus, quo stante, operæ pretium est ponderare, an supra relatæ regulæ juris obstet Constitutio Sanctiss. Domini Nostri edita anno 1725. in qua universa privilegia toti Tertiariorum cœtui in tres status distincto, sæcularium scilicet, Collegialiter viventium, & Regularium, a Summis Pontificibus concessa confirmantur, ipsique Tertiarii omnimodæ jurisdictioni, & regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum pro tempore extituri, denuo subjiciuntur, & commendantur.

Jura circumferuntur, quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An occasione delationis Cadaverum sive Parochiæ S. Crucis, sive alienæ ad Ecclesiam exteriorem Monialium Capuccinarum Parocho S. Crucis pertineat jus funerum cum Cruce, & Stola privative ad Confessarium dictarum Monialium, seu potius ipsi Confessario, & an in supposito debeatur ipsi Parocho quarta funeris cereæ etiam positæ super Altare, esto, quod Cadaver sit alienæ Parochiæ.*

II. *An possit Parochus in eadem Ecclesia, & in Suffragium Defunctorum inibi tumulatorum explere Anniversaria cum Officio, & Missa in canta, sive ex devotione hæredum, sive ex dispositione Testatorum.*

III. *An liceat ipsi Parocho in Sabbato Sancto benedicere Collocutoris, aut Januæ Monasterii, vel Hospitio Tertiariorum connexo, tum etiam Tertiariis ipsis administrare Sacramenta sive in vita, sive in morte, vel eorum exequias peragere pro tumulo intra ipsam Ecclesiam.*

IV. *An valeat Parochus in dicta Ecclesia assistere Matrimoniis, vel eorum denunciationes facere, aut benedictiones Mulierum post partum, vel similes impartiri in casu &c.*

Non proposita.

Sess. 250. n. 10. de Reg.

MAZARIEN. Proposita fuit instantia Episcopi Mazarien. in Congregatione habita die 10. Maii 1727. pro resolutione quatuor dubiorum; tria fuerunt resoluta, hoc est primum, secundum, & quartum, & in ordine ad tertium dictum fuit, quod *mirentur Decreta*. Ad calcem Folii Secretarius nonnulla adnotavit: Quocirca dubium tertio loco propositum, & non resolutum dignabantur EE. VV. resolvere, & dubium est hoc, quod sequitur.

An Episcopus, & Confessarii, sive Ordinarius, sive Extraordinarius ingredi possint Monasterium absque ulla limitatione, quando vocantur ab aliqua Moniali infirma, quæ pro sua devotione vult Confessionem explere.

Affirmativè, servatis servandis.

AN-

ANCONITANA. Nicolaus Ferretti, qui Profeſſionem Regularem in ter Canonicos Lateranenſes anno 1674. emiſerat, intercedentibus debitis requiſitis, hoc eſt licentia Patris Abbatis Generalis, & Sedis Apoſtolicæ Indulto, anno 1720. Parochialem Eccleſiam ſæcularem obtinuit in Diœceſi Theatina, qua dimiſſa, aliam Eccleſiam Parochialem S. Nicolai obtinuit in Civitate Anconæ. *Seſſ. 4. c. 21. de Ref.*

Idem Nicolaus in jus vocavit Comitiſſam Franciſcam Ferretti, & Bajulivum Petrum Paulum Marcolinum Conjuges, petiitque immiſſionem ad poſſeſſionem bonorum, quæ occaſione Profeſſionis renuntiaverat, & admiſſus fuit ad uſumfructum tertiæ partis, & ſubinde ad uſumfructum Corporum aliorum bonorum in Terra Montis Marciani, uti colligitur ex *deciſ. Anconitana Succeſſionis* 23. *Februarii* 1722. *coram R.P.D. Calcagnino. & ex deciſ. Anconitana, ſeu Senogallien. Succeſſionis quoad bona Montis Marciani* 22. *Martii* 1726 *coram R.P.D. Nunez.*

Tempore quo Eccleſia Anconitana adminiſtrabatur a clar. mem Cardinali Buſſio, exhibitus fuit huic Sacræ Congregationi ſupplex Libellus, in quo pro Religionis, & Familiæ decore expoſitum fuit, prædictum Nicolaum non geſtare habitum ſuæ Religionis, neque Socium Regularem retinere, quamvis id commode facere poſſet, ex quo habita ratione, nedum reddituum Parochiæ, ſed etiam bonorum Patrimonialium recuperatorum, & commodæ habitationis in Palatio Ferretti, dici poteſt, quod habeat in annuo redditu ſcuta mille circiter, inſtando, ut ab hac Sacra Congregatione eidem demandaretur, ut habitum ſuæ Religionis reaſſumeret, & Socium ſui Ordinis retineret, & juxta morem datæ fuerunt litteræ pro informatione ad prædictum Eminentiſſimum Buſſium.

Supervento obitu prædicti Eminentiſſimi, collataque mihi a Sanctiſſimo Domino Noſtro Eccleſia Anconitana, renovata fuit inſtantia, datiſque novis litteris pro informatione ad meum Pro-Vicarium Generalem, reſpondit ille, Nicolaum incedere in Veſte presbyteri Sæcularis, dimiſſo proprio Regulari habitu, ab eo famulum retineri more nobilium, Parochiales redditus aſcendere, computatis certis, & incertis ad ſcuta circiter octuaginta, qui integre ab eo non percipiuntur, cum ſolvat ſcuta annua ſexaginta Cappellano, ſeu Vice-Parocho, & de omnibus Eccleſiam provideat.

Addit, ſcuta octingenta circiter annua ad eum, uti creditur, devenire ex bonis Paternis, & in eo quod attinet ad Conſuetudinem, Canonicos Regulares extra Religionem degentes, & admiſſos ad Curam Animarum, vel ad Canonicatus in Cathedrali Anconitana, ſemper geſtaſſe habitum Presbyteri Secularis.

Perpenſis itaque hucuſque expoſitis, necnon aliis ad calcem Folii referendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Nicolaus Ferretti teneatur deferre habitum Regularem Congregationis Lateranenſis tam in functionibus Eccleſiaſticis, quam extra Eccleſiam, & reſpective habere Socium Regularem dictæ Congregationis in caſu &c.

Dilata, & interim Nicolaus accedat ad habitandum in Domo Parochiali, & proponatur Dubium ſuper licito tranſitu ad ſecundam Parochiam.

ILLER-

Sess.24.c.12. de Ref.

ILLERDEN DISTRIBUTIONUM. Notoria est dispositio Bonifacii VIII. *in cap. unico de Clericis non residentibus in sexto*, in qua decernitur, distributiones esse dandas iis tantum, qui Divinis Officiis interfuerint, exceptis absentibus propter infirmitatem, seu justam, rationabilem Corporalem necessitatem, vel evidentem Ecclesiæ utilitatem, quam Bonifacianam Constitutionem Sacrum Concilium Tridentinum innovavit *Sess.24. cap.12. de refor.* unde absens pro negotiis Capituli, distributiones de jure lucratur, uti ponderant *Fagnan. in cap. licet n.167. de præbendis*, *Barbos. de Canonicis*, & *Dignitatibus cap.24. n.20. & seq.*

Ad tramites eorum, quæ hucusque dicta sunt, Sacerdotes Michael Orach, & Simeon Roma Beneficiati Cathedralis Ecclesiæ Illerden. non obstante eorum absentia contendant, sibi debitas fuisse distributiones quotidianas, unde ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Rev. D. Simeoni Romæ debeantur distributiones quotidianæ pro tempore ejus absentiæ ab Ecclesia Cathedrali Illerden. & permanentiæ in Civitate Barchinonen. in casu &c.*

II. *An eædem distributiones debeantur Rev. D. Michaeli Orach pro tempore ejus absentiæ a dicta Venerabili Ecclesia, & permanentiæ in Urbe; & quatenus affirmative, an debeantur etiam in futurum in casu &c.*

Non proposita.

Sess.24.c.19. de Ref.

VELITERANA. Cum Cathedralis Ecclesia Veliternensis reparatione indigeret, & clar. mem. Cardinalis Tanarius multa in dictam Causam de proprio contulisset per organum hujus Sac. Congregationis impetravit a san. mem. Innocentio XIII. suspensionem Collationis primi Canonicatus vacaturi, ut cum illius redditibus solvi possent fructus, & extingui Capitale unius Census scutorum mille, imponendi pro constructione fornicis Ecclesiæ; Et fundamentum hujus gratiæ repositum fuit in hoc, quod ultra beneficiatos, aderant tresdecim Canonici, nec ullum erat excogitabile præjudicium Datariæ, cum semper unus ex Cardinalibus sit Episcopus Veliternensis.

Secuta vacatione primi Canonicatus suspensa fuit ejus Collatio, & gratia suum habuit effectum, sed post aliquam annorum intercapedinem, delato Episcopatu ad Eminentiss. Barbarum, cum Canonici recursum habuissent ad hanc Sac. Congregationem pro facultate inveniendi Sacerdotem, qui tamquam Canonicus gratis Ecclesiæ inserviret, cum conditione tamen, ut primum Canonicatum vacantem obtinere deberet, & tunc fructus, & distributiones ejusdem Canonicatus percipere; de more exquisita fuit informatio Eminentiss. Episcopi, qui retulit, se habere in promptu plures Sacerdotes hanc conditionem acceptaturos, & censuit, annuendum esse petitis propter imminens præjudicium Cultus Divini, cum tres ex Canonicis habeant indultum jubilationis, & alter fuerit assumptus ad Episcopatum in Partibus Infidelium.

Actum fuit de hac re inter summaria precum die 25. Januarii currentis anni, & tres excitatæ fuerunt difficultates.

Prima fuit, quod non imminebat præjudicium cultus Divini, cum Canonicus assumptus ad Episcopatum in Partibus Infidelium debeat interesse Choro, & Jubilati, imminente dicto periculo, possint ad servitium revocari.

Se-

Secunda fuit repoſita in poſſibili damno ſucceſſoris in Epiſcopatu; Si etenim præſens Eminentiſſimus Epiſcopus, quod Deus avertat, moreretur antequam factus eſſet Caſus Vacationis alicujus ex Canonicatibus, ſucceſſor in Epiſcopatu careret libera facultate eum conferendi Perſonæ ſibi beneviſæ.

Tertia fuit, quod Sacrum Concilium Tridentinum abrogavit expectativas uti habetur *Seſs.24. cap.19. de reformat.*, ex quo decreto Sacra hæc Congregatio alias reſolvit, non poſſe admitti Canonicum, qui inſerviat cum expectatione ad futuram præbendam, uti habetur *in notis Gallemart. ad dictum Caput Concilii*, & ſequitur *Gonzal. ſuper regulam octavam Cancellariæ §. Primo proœmiali num.64.*

Adeoque *dicta die 25. Januarii* reſcriptum fuit, quod *exquirerentur Exempla*.

Cohærenter ad hæc exquiſita fuerunt, ſed non inventa exempla, quocirca Capitulum novum habuit recurſum, & mutata inſtantia ſupplicavit pro facultate Eminentiſſimo Epiſcopo concedenda, conferendi Canonicatum ſuppreſſum cum conditione tamen, ut Canonicus, nec fructus, nec diſtributiones percipere poſſet, & etiam ſpe careret ſuccedendi in primo Canonicatu vacaturo.

Actum fuit de hac re inter ſummaria precum in Congregatione habita *die* 8. *Februarii currentis anni*, ſed aliæ fuerunt excitatæ difficultates; Si etenim Collatio Canonicatus fuit ſuſpenſa a ſa: me: Innocentio XIII., dictum fuit, quod durante ſuſpenſione non poterat fieri ejus Collatio; item ponderatum fuit, quod Collationi Canonicatus habentis Præbendam, & diſtributiones appoſita conditione, ut Canonicus fructus, & diſtributiones non percipiat, obſtat totus titulus decretalium, qui eſt Duodecimus libri 3. *ut Eccleſiaſtica Beneficia ſine diminutione conferantur*, & licet ipſe in meo ſuffragio Conſultivo reverenter inſinuaſſem, quod poterat fieri Canonicus aliquis ſupranumerum, & honorarius, cum alii ſimiles Canonici in diverſis Eccleſiis reperiantur, reſponſum nihilominus fuit *relata*, cum ſimiles Canonici non poſſint adigi ad reſidentiam, juxta firmata per *Seraphin. deciſ.* 1452. *n.2. & ſeqq.*

Hiſce minime obſtantibus, Capitulum Eccleſiæ Veliternenſis inſtetit pro Cauſæ deſcriptione in folio, eamque obtinuit, & ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit Eminentiſſimo Ordinario concedenda facultas conferendi Canonicum ſine participatione fructuum, & diſtributionum a Summo Pontifice Innocentio XIII. ad tempus applicatorum pro debito extinguendo, cum conditione, quod taliter proviſus obtinere debeat primum Canonicatum vacaturum, & quatenus negativè, an ſit eidem Eminentiſſimo Ordinario concedenda facultas conferendi prædictum Canonicatum ſine prædicta Conditione.

Non propoſita.

ACERRARUM. Exortis pluribus Controverſiis inter Promotorem Fiſcalem Curiæ Epiſcopalis Civitatis Acerrarum, & Dignitates, & Canonicos ejuſdem Eccleſiæ opus fuit devenire ad ſubſcriptionem infraſcriptorum dubiorum. Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere. *Seſs. 25. c. 6. de Reg.*

I. An Canonici Eccleſiæ Cathedralis Acerrarum teneantur certiorare Reveren-

verendiſſimum Epiſcopum de Capitulo per eos explendo circa materias concernentes intereſſe ejuſdem Capituli, & quatenus affirmativè.

II. An, & quomodo ſit certiorandus?

III. An prædictis Canonicis liceat ab eorum Diœceſi abeſſe abſque licentia Epiſcopi, & quatenus negativè.

IV. An ſuſtineatur Edictum Reverendiſſimi Epiſcopi, etiam quoad abſentiam paucorum dierum, & reſpectivè trium menſium a S. Concilio Tridentino conceſſorum?

V. An pœna ducatorum 12. impoſita per Epiſcopum adverſus Canonicos non intervenientes Congregationi caſuum moralium, & Sacrorum Rituum ſubſtineatur, ſive potius ſit moderanda.

VI. An Canonici, qui reſpondere debent caſibus moralibus in dicta Congregatione proponendis teneantur pati extractionem, ut dicitur a ſorte, ſive potius ſit ſervanda conſuetudo reſpondendi.

VII. An, & quanto tempore ſe expedire debeat Epiſcopus a Sancta Viſitatione.

VIII. An pœna ducatorum centum ab Epiſcopo impoſita contra Canonicos abſentes de tempore Viſitationis abſque ejus licentia ſuſtineatur.

IX. An ſuſtineatur Edictum Epiſcopi præſcribens modum accedendi ad Chorum ad effectum recitandi horas Canonicas, ſitque obſervandum, ſive potius ſit ſervanda conſuetudo, & idem Edictum moderandum.

X. An dicti Canonici ultra Miſſam Conventualem teneantur quoque celebrare Miſſam de Feria, & an dictam Miſſam Conventualem teneantur applicare pro Benefactoribus, ſive potius ſit ſervanda conſuetudo.

XI. An dicti Canonici teneantur quolibet menſe celebrare anniverſarium pro Benefactoribus, ſive potius ſit ſervanda conſuetudo.

XII. An dicti Canonici ultra horas Canonicas teneantur quoque in Choro recitare Officium Defunctorum, B. Mariæ Virginis, & Pſalmos Pœnitentiales, & Graduales, ſive potius ſit ſervanda Conſuetudo, & quatenus affirmativè.

XIII. An in caſu deficientiæ ſit exequenda pœna ab Epiſcopo impoſita.

XIV. An Canonici infirmi pro lucrandis diſtributionibus quotidianis teneantur ſervare Edictum Epiſcopi, ſive potius ſit ſervanda Conſuetudo.

XV. An præfati Canonici teneantur inſervire eorum Eccleſiæ alternativè, & per Hebdomadam, ſive potius quotidie, & quatenus affirmativè quoad Secundam partem.

XVI. An ſuſpenſio impoſita per eumdem Epiſcopum in caſu abſentiæ ſuſtineatur, & quatenus affirmativè.

XVII. An, & quomodo incurrant eamdem pœnam ſuſpenſionis.

XVIII. An ſuſpenſio relaxata per Epiſcopum contra nonnullos Canonicos ſubſtineatur in caſu.

XIX. An ſuſtineatur Edictum Epiſcopi, quod ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto præcipitur, quod Canonici non poſſint frui abſentia trium menſium à S. C. Tridentino conceſſorum tempore Adventus, & Quadrageſimæ.

XX. An ſuſtineatur idem Edictum Epiſcopi, quo ſub eadem pœna præcipitur, ut ultra tertiam partem non poſſint ſimul frui dicta abſentia trium menſium, & quatenus negativè.

XXI. An, & in quo numero liceat eis abeſſe.

XXII. An ſubſtineatur aliud Edictum Epiſcopi, quo ſub eadem pœna ſuſpen-

pensionis præcipitur, ut Epistola in Missa Conventuali canatur ab uno ex Canonicis Choro inservientibus, sive potius sit servanda Consuetudo Canendi d. Epistolam per Clericum inservientem celebranti.

XXIII. An Procurator Capituli possit abesse a Servitio Chori ex causa sui Officii per quinque Menses, juxta præscripta in Statutis ipsius Ecclesiæ Cathedralis.

Non proposita:

ADNOTATIONES SECRETARII IN CAUSA MAZARIEN.

IN canone 21. Concilii 4. Lateranen. relato in Cap. *omnis de pœniten. & remiss.* omnes, & singuli Fideles adstringuntur ad explendam Confessionem semel in Anno, & licet nullum certum tempus Annuæ Confessionis, præcepto aliquo Ecclesiæ præfixum sit, Confessio tamen Sacramentalis ratione Communionis Paschalis in Paschate implenda est juxta doctrinam Divi Thomæ *quodlibeto primo, q.6. ar.2.* ibi, *& quia ex præcepto Ecclesiæ omnes fideles tenentur saltem in Anno præcipue in festo Paschæ Sacramentalem Communionem accipere, ideo in Ecclesia ordinavit, ut semel in anno, quando imminet tempus accipiendi Eucharistiam, omnes Fideles confiteantur.*

Item, præcepto Sacramentalis Confessionis tenetur quicumque conscius peccati mortalis vult accedere ad Sacramentum Eucharistiæ, juxta Sacrum Concilium Tridentinum *sess.13. cap.7.* ibi, *nullus sibi conscius mortalis peccati quantumvis sibi contritus videatur absque præmissa Sacramentali Confessione ad Sac. Eucharistiam accedere debeat;* Eodem tenetur præcepto ille, qui periculum mortis imminet, juxta pariter doctrinam Divi Thomæ in *4. senten. dist.17. quæst.3. artic.1. quæstiuncula prima*, ibi *ideo si periculum mortis immineat, etiam per se loquendo obligatur aliquis ad Confessionem faciennam tunc.* Et quamvis Confessionis præceptum non obliget statim ac aliquis in mortale peccatum lapsus est, expedit nihilominus, ut ille quam citius potest, confiteatur juxta doctrinam S. Bonaventuræ *in 4. sentent. dist.17. quæst.2. par.2.* ibi, *consilium tamen sanum est, ut omnes, qui in mortale peccatum lapsi sunt, quam citius possunt, confiteantur, non enim videtur vere contritus, qui tam longo tempore vulnus peccati portat occultum,* & in eo quod attinet ad Moniales, Sacrum Concilium Tridentinum *sess.25. cap.10. de Regul.* hæc habet, *attendant diligenter Episcopi, & cæteri Superiores Monasteriorum Sanctimonialium, ut in Confessionibus earum admoneantur Sanctimoniales, ut saltem semel singulis mensibus Confessionem peccatorum faciant, & Sacrosanctam Eucharistiam sumant*, quæ verba juxta communem Doctorum opinionem in Consilium

 resol-

reſolvuntur, uti cæteris allegatis, docent *Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 29. num. 73. in fine, Donat. in praxi rerum reg. tom. 4. tract. 13. quæſt. 1.*

Atque hinc tranſeundo ad ingreſſum in Monaſterium pro adminiſtrando Sacramento Confeſſionis illis Monialibus, quæ ita ſunt infirmæ, ut neque per ſe, neque cum aliarum auxilio poſſint ad Confeſſionarium, & feneſtellam accedere, de quibus ſolis loquitur dubium propoſitum, Doctores de materia Scribentes, dicunt, Confeſſarium poſſe ingredi Monaſterium ad miniſtranda Sacramenta Confeſſionis, & Euchariſtiæ, non ſolum quando urget morbi periculum, ſed etiam in ipſo initio morbi, & quoties ex regulæ ſuæ præſcripto Monialis vult confiteri, & ulterius quoties infirma dixerit, ſe Sacramento pœnitentiæ indigere, aut Sacramenta recipere conſueverat, dum erat ſana. Ita Sanchez in præcepta Decalogi *lib. 6. artic. 16. num. 45.* ibi, *quod ſi petas quoties Confeſſarius, aut miniſtraturus Euchariſtiam ingredi poſſit, reſpondeo, non ſolum id fas eſſe, quando morbi periculum ad Confeſſionem obligat, ſed etiam ipſo morbi initio, ut conſtat ex cap. cum infirmitas de pœnitentiis, & remiſſionibus, & ex motu proprio Pii V. ubi jubentur Medici ſtatim in ipſo morbi initio ſuadere infirmis, ut Sacramenta Confeſſionis, & Euchariſtiæ recipiant tanquam valde conferentia corporeæ ſaluti recuperandæ, eo quod ſæpe morbus in pœnam peccatorum contingat, & tanquam valde neceſſaria ſaluti Animæ cum ſæpe inopinato contingat infirmum frenetici arripi, incapacemq; horum Sacramentorum reddi. Immo id licitum quoque credo, quoties ex regulæ ſuæ præſcripto Moniales ſolent confiteri, quod bene docet Miranda loquens de ſtrictiori Monialium S. Claræ Clauſura, additq. idem dicendum, quoties infirma dixerit ſe Sacramento pœnitentiæ indigere, & placet, nec ſtricte hanc indigentiam ſumendam exiſtimo; ſed quando ad veram, & propriam conſolationem confiteri deſiderat, quia juſtum eſt triſtitiam infirmæ tam ſalutari medicina levari. Idem etiam credo, quoties juxta laudabilem Monaſterii uſum ſolent Moniales Confiteri, Euchariſtiamque recipere, vel infirma eſt ſolita his Sacramentis uti, quia rationi conſonum eſt infirmitas, infirmitas hoc ſolatio non deſtitui.*

Quod ipſum a cæteris aliis fuſe confirmatur, *Rodrig. quæſt. regul. tom. 1. quæſt. 47. artic. 4. Miranda in tract de Sacris Monial. quæſt. 2. pag. mihi 42. Tamburin de Jure Abbatiſſarum diſputat. 24. quæſt. 2. num. 1 Diana in edit. Coordinata tom. 5. tract. 1. reſolut. 9. num. 4. Portell. in dubiis regul. in verbo Clauſura Monialium num. 9. Pellizar de Monialibus c. 10. ſect. 3. ſubſect. 1. quæſt. 40. num. 220. Gibalin de Clauſura diſquiſit. prima cap. 7. §. 2. conſect. 2. §. ſecundo licebit, Bonacin. operum moral. tom. primo, quæſt. 4. de Clauſura puncto 4. propoſit. unica num. 4.*

Sermonem habendo de Decretis Sacrarum Congregationum, nonnulla Sac. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium referuntur apud *Nicol. in Floſculis in verbo Clauſura num. 32. & ſequent.* in quibus ſermo fit de ingreſſu ad miniſtranda Confeſſionis, & Communionis Sacramenta *in principalibus anni ſolemnitatibus*, & ab hac Sacra Concili Congregatione 15. Decembris 1605. reſolutum fuit poſſe Confeſſarios ingredi Clauſuram Monialium ad miniſtranda infirmis Sacramenta pœnitentiæ, & Euchariſtiæ, omnibus illis diebus, quibus ex inſtituto, vel conſuetudine Monaſterii Moniales Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſuſcipiunt, uti habetur *in tom. 129. poſit. pag. 137. ad cap. 5. ſeſſ. 25.* Sed non videtur, quod hæc Decreta taxative loquantur.

ADNO-

ADNOTATIONES SECRETARII IN CAUSA ANCONITANA.

JUxta Sacrorum Canonum dispositionem, Canonici Regulares, utpote inservientes regulæ laxiori sunt Capaces Ecclesiarum Parochialium etiam Sæcularium, juxta textum *in cap. quod Dei timorem de statu Monachorum*, & quamvis hæc juris Communis dispositio fuerit a Gregorio XIII. correcta, re tamen mature discussa in Sacra Congregatione Episcoporum,& Regularium.& annuente Summo Pontifice Clemente X. statutum fuit, ut Canonici Regulares Congregationis Lateranensis assumi possent ad Curam animarum etiam in Ecclesiis sæcularibus exercendam, dummodo ultra licentiam Abbatis Generalis accederet expressum Sedis Apostolicæ indultum, uti colligitur in decrete edito apud *Monac. in formul. t. 1. in appendice p. 314.*, & accedente etiam Summi Pontificis indulto, aliqui ex dictis Canonicis assumpti fuerunt ad Canonicatus seculares in Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis juxta casum disputatum, & resolutum in hac Sacra Congregatione *in Bononien. indulti* 18. *Septembris* 1723. quam resolutionem san. mem. Innocentius XIII. suis Apostolicis Litteris confirmavit.

Supposita dictorum Canonicorum Regularium capacitate cum conditionibus tamen supra expressis, in eo quod attinet ad habitum ab iisdem gerendum cum ad Beneficia Sæcularia assumuntur, prætenditur, quod adsit Consuetudo, ut prædicti deferant habitum Clericorum Secularium, teste *Crescent. in præsid. Roman. lib. 2. par. 3. in observ. num. 22.* ibi, *però Io ho veduto più d'uno di questi Canonici della Congregatione Lateranense, li quali, avendo Beneficio Secolare, vestivano da Preti Secolari, e sò, che ne sono di presente, e alcuni di quelli m'anno detto, che tale e l'uso loro, il quale, non discordando dal diritto naturale, li può scusare tanto più, che vediamo i Premonstratensi, quei di S. Georgio in Alga, e quei di S. Gio: Evangelista, ed altri di qua, e di là da i Monti, che sono Canonici Regolari, e per tali in cento Bolle nominati, e stimati, i quali non anno quel Rochetto, nè lo stimano abito necessario di Canonici Regolari*, de qua etiam praxi testantur *Franciscus Sadarin. respons. 43. n. 36. Card. ee Luca de Reg. disc. 36. sub n. 11.*

Et quidem quoad Canonicos Regulares assumptos ad Canonicatus Sæculares in Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis urget pro assumptione habitus Clerici Sæcularis *Text. in cap. Deus, qui de Vita, & honestate Clericorum*, ubi Innocentius III. mandavit Monacos, & Canonicos Sæculares omnes in unum habitum conformari, ea ratione ne Scandalum ex vestium diversitate excitetur, ibi, *ne igitur, si dispar in vobis observantia fuerit, & dissimilis habitus apud vos, quibus unum Evangelium prædicatis, Scandalum suscitetur, mandamus, quatenus eo non obstante, quod inter vos Monaci sunt, & Canonici Regulares, vel alii etiam Regula-*

rem vitam, sub alia distinctione professi, omnes pariter in unum regulare propositum, & honestum habitum, quantum ad hoc spectat officium, conformetis.

Ab hoc quippe textu inferunt Doctores, habitus uniformitatem esse necessariam inter plures insimul Congregatos, ne Scandala oriantur, ut ibi adnotavit Glossa in verbo *professi*, & eadem Glossa reassumit *in Canone in nona actione in verbo nec habitum 16. quæst. 7.*

Et facit exemplum Summi Pont. Clementis VIII., qui sæcularizando Metropolitanam Ecclesiam Cæsaraugustanam, in qua duo actu reperiebantur Canonici adhuc Regulares, decrevit modo quo sequitur, *& ne in ipsa Ecclesia Personæ diversi habitus existant, & ipse Hieronymus*, prædicti, qui erant Regulares *tam Choro, & Capitulo dictæ Ecclesiæ, quam alibi, aliis futuris illius Canonicis Sæcularibus in habitu superiore, ac ritu, incessu, & Cæremoniis, absque alicujus Apostasiæ, irregularitatis seu inhabilitatis nota, vel macula, aut alterius censuræ, seu pœnæ Ecclesiasticæ incursu, retento tamen subtus Regulari eorum habitu, & firmis remanentibus tribus Substantialibus votis per eos emissis, se conformare libere, & licite valeant*, uti legitur in dicta Bulla apud Ludovicum a Saravia *in suo tractatu de adjunctis quæst. 1. num. 39. impresso post Francef. de Ecclesiis Cathedralibus*.

Quoad Canonicos vero Regulares assumptos ad regimen alicujus Ecclesiæ Parochialis, licet quoad hos non militet ratio mox perpensa necessariæ uniformitatis in habitu cum aliis ejusdem Collegii, & licet retentio Socii ex suo Ordine, de qua infra, delationem importare videatur habitus Canonici Regularis, ne Socius cum habitu, & Canonicus sine habitu Regulari ab hominibus videatur; aliqua tamen sunt, quæ assumptioni habitus Clericorum Sæcularium favere posse videntur; Si etenim Canonici Regulares assumuntur ad Beneficia curata Sæcularia, Beneficium Curatum Sæculare exposcit habitum Presbyteri Sæcularis, uti advertit *Zacar. Ferrer. in tract. de habitu Canonic. regul conclus. 1. probat. 4. §. Constitutio in Bullario Congreg. Lateran. pag. 459.*, & sequitur *Fastolus causa 36. dub. 65. num. 1.* Additur quod Leo Papa X. *in Bulla 34. Bullarii tom. 1.* decrevit, quod Canonici Lateranenses ad Episcopatus assumpti habitum deferant ejusdem coloris, & formæ, quibus utuntur Episcopi Sæculares tam in Sacello Pontificio, quam extra; Et in eo quod attinet ad consuetudinem, P. Abbas Procurator Generalis Canonicorum Regularium Lateranensium alias ab hac Sac. Congregat. in Causa Firmana requisitus pro informatione, sic de habitu horum Canonicorum retulit, occasione, qua Fratres de Adamis prætensionem excitaverant, ut Thomas eorum Frater e Congregatione Canonicorum Lateranensium assumptus ad Ecclesiam Parochialem S. Sabini in Villa Parani Trebii, Diœcesis Spoletanę habitum deferret Congregationis Lateranensis *in ea postea Cura rurali utitur habitu externo, quo utuntur omnes alii Canonici Nostri Ordinis applicati ad Curas Sæculares Forenses, qui non multum differt ab habitu Presbyterorum, cum sit vestis nigra Talaris, qui est habitus proprius gestari solitus ab immemorabili juxta nostras leges ab his Canonicis promotis ad Curas Sæculares. In publicis autem functionibus Ecclesiasticis utuntur etiam Rocchetto, qui est habitus proprius Religionis, & Canonicalis*, adeoque disputato in eadem Causa dubio sequentis verbis concepto, *an Thomas de Adamis teneatur deferre habitum Regularem Congreg. Lateranen. tam in functionibus Ecclesiasticis, quam extra Ecclesiam* responsum fuit ab hac Sac. Cong. die 23. Maii 1722. *ad mentem*, quæ fuit, ut deferrat habitum juxta solitum.

Hæc

Hæc quoad habitum: Quo vero ad retentionem Socii Regularis, Textus *in cap. quod Dei timorem de ſtatu Monacorum*, eam præſcribit quatenus commode fieri poſſit, ibi *ſic annuendum duximus poſtulatis, ut exercens Plebani officium ſi commode fieri poterit, unum Canonicum Regularem tecum habeas ad Cauthelam, cujus in his, quæ Dei ſunt, & Regularis obſervantiæ tam conſortio, quam ſolatio perfruaris*, quæ eadem verba reaſſumuntur in Decreto S.c. Congregationis Epiſcoporum, & Regularium ſupra citato, & impreſſo, poſt *Monacell. in Appendice p.* 314., Retentio itaque Socii pendet a Commoditate, idque facit, ut Canonicus Regularis, ceſſante commoditate præfici poſſit ſine Socio Eccleſiæ Sæculari, uti docent *Gonzal. ad Regulam 8. Cancellariæ gloſſ. 7. num. 19., Pax Jordan. tom. 2. lucub. lib. 10. tit. 27. num. 42.*, & cum in citata Cauſa Firmana Thomas de Adamis ſe oſtendiſſet impotentem ad Socii retentionem, & in ea, ultra delationem habitus diſputatum fuiſſet an teneretur habere Socium Regularem, ibi *an Thomas de Adamis teneatur deferre habitum Regularem Congregationis Lateranenſis tam in functionibus Eccleſiaſticis, quam extra Eccleſiam, & reſpective habere Socium regularem dictæ Congregationis*, uti dictum eſt reſponſum fuit *ad mentem*, ut deferret ſcilicet habitum juxta ſolitum, & eſſet exemptus ab obligatione retinendi Socium.

Die Sabbati 2. Auguſti 1727.

ROMANA MATRIMONII. Contractum fuit die 31. Januarii 1707. Matrimonium inter Bartholomæum Caſiſſum Piſtorienſem, Incolam Civitatis Albani, & Mariam Catharinam Cerronem Puellam Romanam in Eccleſia Parochiali S. Laurentii in Lucina. *Cap. 1. ſeſſ. 24. de reform. Matr.*

Poſt aliquot menſes introducta fuit lis ſuper nullitate Matrimonii tanquam per vim, & metum contracti, & ad effectum comprobandi prædictum metum Catharinæ incuſsum ab Anna Maria Sangiorgi ejus Matre, & examinati fuerunt formiter duo Teſtes, Angela videlicet Stendardi vidua, & Joſeph Maria Levir memoratæ Catharinæ.

Ex horum autem Teſtium depoſitione deprehenſum fuit, primo, Annam Mariam fuiſſe Mulierem terribilis naturæ, ſecundo, Catharinam fuiſſe ab ipſa verberibus, & pugnis, & calcibus adactem ad celebrandum Matrimonium cum Bartholomæo, tertio, ſe interfuiſſe Matrimonio contracto, & Sponſam vidiſſe iratam, & Conjunctorum congratulationes reſpuentem, & Sponſi inter prandendum benevolentiæ actus abhorrentem, quarto, ex Annæ Matris machinatione Bartholomæum introductum fuiſſe in cubiculum Catharinæ, quæ a ſomno expergefacta clamoribus eum repellere non potuit, itaut violentum concubitum prima nocte paſsa ſit, quinto, Conjuges Albanum petiiſſe, in quo aliquot menſibus morati ſunt, & poſt reditum ad Urbem, tam ab illis, quam ab Anna Matre ſe audiviſſe, Catharinam nunquam, non obſtantibus Virorum Religioſo-

rum

rum hortationibus, induci potuisse, ut cum Bartholomæo dormiret.

Adddidit alter ex Testibus, quod ante celebratum in Ecclesia Matrimonium, cum Catherina suam adversam voluntatem Parocho jam defuncto aperuisset fuit ab eo objurgata, & ad contrahendum inducta.

Alia metus argumenta desumpta fuerunt ex responsione Viri ad Positiones, & ex dictis aliorum Testium extrajudicialiter deponentium, sed posito in hac Sacra Congregatione dubio die 2. Augusti 1710. *an constet de nullitate Matrim.* dilata fuit resolutio, & dictum *quod coadjuvarentur probationes coram Eminentissimo Urbis Vicario dato pro defensore Matrim. Fiscali Sacræ Visitationis.*

Tunc Mulier aberat a Statu Ecclesiastico, & nihil a Fiscali tunc actum fuit, sed cum post plurium annorum intervallum Catharina se recepisset in domum honestæ Matronæ in Civitate Neapolitana degentis, & instantiam renovasset pro declaratione nullitatis Matrimonii, facta est consignatio scripturarum Cajetano Juones hoc interim assumpto ad officium Fiscalis Eminentissimi Urbis Vicarii, & Sacræ Visitationis Apostolicæ, & ille munus sibi commissum docte, & strenue de more adimplevit.

Abeo itaque editus fuit discursus, in quo, post expositam moralem impossibilitatem novas habendi probationes, ex quo aliquæ attestationes ad perpetuam haberi tantummodo potuerunt, examinavit antecedentia, concomitantia, & ea, quæ Matrimonium subsecuta sunt, dixitque de Semiplena probatione dubitari non posse, qua concurrente, deferri poterat Juramentum suppletorium Catharinæ; cum ei etiam locus sit, non obstante, quod agatur contra fœdus Matrimonii, quando, prout hic, pensatis Circumstantiis, Semiplena probatiopræcessit, & serio Mulier admonetur de importantia Juramenti, juxta late tradita per *Sperell.dec.75. num.58. & sequent.*

Transmissus fuit per manus EE. PP. citatus discursus, propositaque iterum Causa die 2. Octobris 1723. nulla capta fuit resolutio, sed dictum *dilata & contra Matrem procederetur.*

In hujus rescripti executionem datæ fuerunt Epistolæ ad Episcopum Interamnensem, ut Auctoritate etiam Sac. Congregationis procederet adversus Annam Mariam Matrem in sua Diœcesi commorantem, propter violentias adversus Filiam exercitas, ut Matrimonium contraheret cum Bartholomæo Cafisso, compilatoque Processu Remissoriali, eodemque ad Urbem transmisso, novus editus fuit discursus a supra memorato Fiscali, in quo probabat Annam Matrem esse omnino conformem depositionibus aliorum Testium de metu deponentium, itaut inpinguatio probationum olim ab hac Sacra Congregatione exoptata in præsenti non desit, concludendo pro nullitate Matrimonii tanquam contracti per vim, & metum incussum a Matre Sæviente adversus filiam tunc in Anno XV. constitutam.

Novus discursus circumfertur, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere. *An constet de nullitate Matrimonij in casu &c.*

Proponatur in sequenti.

GIEN-

Sess. 23. c. 8. de refor.

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM. Proposita fuit hæc Causa in ultima Congregatione, & non resoluta, sed prodiit rescriptum: *Dilata, & proponatur in Prima etiam unica*. Quare dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An Episcopus Giennen. vigore dispositionis Sac. Conc. Trident. sess. 23. de Refor. cap. 8., innovatæ a Constitutione san. mem. Innocentii XIII. Incipien. Apostolici Ministerii, quæ fuit confirmata a SS. D. N. possit, vel debeat Temporibus a jure statutis celebrare functionem Ordinum Generalium ad Altare Majus Ecclesiæ Cathedralis, & quatenus affirmative.

II. An occasione prædicta possit ibidem Pontificaliter celebrare Missam Conventualem ad Sabbatum designatam loco illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum assistentia omnium Præbendatorum, & aliorum de Choro, & quatenus negative.

III. An ob dictam functionem Ordinationum in prædicto Altari explendam possit cogere Capitulum, ut horam consuetam pro Horis Canonicis, & Missa Conventuali anticipet, vel postponat, ita tamen, ut ultra horas debitas neutra ex dd. functionibus protendatur.

IV. An possit celebrare dictam functionem Ordinationis ad Altare Majus, non obstante, quod juxta consuetudinem vigentem in omnibus Cathedralibus in Hispaniarum Regnis, ad Altare Majus adsit Tabernaculum, in quo asservetur Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum, & quatenus negative.

V. An possit compellere Capitulum, & Canonicos, ut pro explenda ordinatione, aliisque Functionibus Pontificalibus, transportari faciant Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ad aliud Altare Ecclesiæ.

VI. An possit Episcopus impediri, quominus in dicto Altari solemnem, & & generalem Ordinationem faciat sub prætextu consuetudinis, ex quo nunquam in dicto Altari per Episcopum facta sit celebratio Ordinum, & quatenus affirmative.

VII. An Episcopus teneatur prædictam functionem explere in aliqua ex Cappellis Ecclesiæ, & quatenus Cappellæ non sint capaces, teneatur illam explere in Sacristia, & quatenus affirmative.

VIII. An in hoc casu possit Episcopus Capitulum cogere, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro Horis Canonicis celebrandis; ne celebratio Ordinum Chorum impediat, vel Chorus ipsam Ordinum celebrationem.

IX. An Episcopus ad formam supradictæ Conciliaris dispositionis, sive Ordinationem celebret ad Altare Majus ante, vel post Horarum celebrationem, sive ad aliqua ex Cappellis, sive in Sacristia Cathedralis, possit cogere integrum Capitulum, & omnes Canonicos ad assistendum functioni Ordinationis Generalis, & quibus pœnis; seu potius contentus esse debeat assistentia illorum, qui in functionibus Pontificalibus eidem Episcopo ex præscripto Cæremonialis, vel ex consuetudine Ecclesiæ assistere debent.

X. An Episcopo accedenti ad Ecclesiam Cathedralem pro explenda solemni ordinatione, vel pro interessentia Divinis Officiis, vel aliis quibusvis functionibus, sive associetur a toto Capitulo, sive a solis duobus deputatis, debeat parari nedum Faldistorium, seu Genuflexorium in loco, ubi Episcopus functionem facere, seu eidem assistere debet; verum

etiam aliud ſimile, etſi diverſum in apparatu, ut antequam ad ſedem ſuam accedat, orare poſſit ad Tabernaculum Sanctiſſimi Sacramenti, vel ſaltem loco Faldiſtorii, ſeu Genuflexorii parari debeat Pulvinar cum Tapeto, ſuper quo orare poſſit, ſeu potius ſervanda veniat Conſuetudo, præſertim ſi ſit immemorabilis, juxta quam Epiſcopo ad Eccleſiam accedenti nec Faldiſtorium, nec Pulvinar parari ſolet, ſuper quo Epiſcopus oret, antequam ad locum ſuum accedat in caſu &c.

Ad primum, poſſe, & debere, niſi adſit rationabilis cauſa arbitrio Epiſcopi judicanda. Ad ſecundum affirmative. Ad tertium, poſſe, dummodo non accedat ſpatium unius horæ, ultra horas conſuetas. Ad quartum, & quintum ſervetur Cæremoniale. Ad ſextum, & ſeptimum ſatis proviſum in primo. Ad octavum ſatis proviſum in tertio. Ad nonum Dilata. Ad decimum ſervetur Cæremoniale Epiſcoporum lib: 1. cap. 12.

Aliæ ſequentes cauſæ in Folio dictæ ultimæ Congregationis indeciſæ remanſerunt. Prævia itaque talis Folii reaſſumptione, onus erit EE. VV. infraſcriptis Dubiis reſpondere.

Seſſ. 25. c. 3. de ref.

NOVARIEN. &c.

I. *An occaſione delationis Cadaverum ſive Parochiæ S. Crucis, ſive alienæ ad Eccleſiam exteriorem Monialium Capuccinarum Parocho S. Crucis pertineat jus funerum cum Cruce, & Stola privative ad Confeſſarium dictarum Monialium, ſeu potius ipſi Confeſſario, & an in ſuppoſito debeatur ipſi Parocho quarta funeris ceræ etiam poſitæ ſuper Altare, eſto, quod Cadaver ſit alienæ Parochiæ.*

II. *An poſſit Parochus in eadem Eccleſia, & in Suffragium Defunctorum inibi tumulatorum explere Anniverſaria cum Officio, & Miſſa in cantu, ſive ex devotione hæredum, ſive ex diſpoſitione Teſtatorum.*

III. *An liceat ipſi Parocho in Sabbato Sancto benedicere Collocutoriis, aut Januæ Monaſterii, vel Hoſpitio Tertiariorum connexo, tum etiam Tertiariis ipſis adminiſtrare Sacramenta ſive in vita, ſive in morte, vel eorum exequias peragere pro tumulo intra ipſam Eccleſiam.*

IV. *An valeat Parochus in dicta Eccleſia aſſistere Matrimoniis, vel eorum denunciationes facere, aut benedictiones Mulierum poſt partum, vel ſimiles impartiri in caſu &c.*

Non propoſita.

Seſſ 24. c. 19. de ref.

VELITERANA.

An ſit Eminentiſſimo Ordinario concedenda facultas conferendi Canonicatum ſine participatione fructuum, & diſtributionum a Summo Pontifice Innocentio XIII. ad tempus applicatorum pro debito extinguendo, cum conditione, quod

quod taliter provisus obtinere debeat primum Canonicatum vacaturum, & quatenus negativè, an sit eidem Eminentissimo Ordinario concedenda facultas conferendi prædictum Canonicatum sine prædicta Conditione.

Non proposita.

ACCERRARUM.

I. An Canonici Ecclesiæ Cathedralis Accerrarum teneantur certiorare Reverendissimum Episcopum de Capitulo per eos explendo circa materias concernentes interesse ejusdem Capituli, & quatenus affirmativè. *Sess. 25. de ref. cap. 6.*

II. An, & quomodo sit certiorandus.

III. An prædictis Canonicis liceat ab eorum Diœcesi abesse absque licentia Episcopi, & quatenus negativè.

IV. An sustineatur Edictum Reverendissimi Episcopi, etiam quoad absentiam paucorum dierum, & respectivè trium mensium a S. Concilio Tridentino concessorum.

V. An pœna ducatorum 12. imposita per Episcopum adversus Canonicos non intervenientes Congregationi casuum moralium, & Sacrorum Rituum sustineatur, sive potius sit moderanda.

VI. An Canonici, qui respondere debent casibus moralibus in dicta Congregatione proponendis teneantur pati extractionem, ut dicitur a sorte, sive potius sit servanda consuetudo respondendi.

VII. An, & quanto tempore se expedire debeat Episcopus a S. Visitatione.

VIII. An pœna ducatorum centum ab Episcopo imposita contra Canonicos absentes de tempore Visitationis absque ejus licentia sustineatur.

IX. An sustineatur Edictum Episcopi præscribens modum accedendi ad Chorum ad effectum recitandi horas Canonicas, sitque observandum sive potius sit servanda consuetudo, & idem edictum moderandum.

X. An dicti Canonici ultra Missam Conventualem teneantur quoque celebrare Missam de Feria, & an dictam Missam Conventualem teneantur applicare pro Benefactoribus, sive potius sit servanda consuetudo.

XI. An dicti Canonici teneantur quolibet mense celebrare anniversarium pro Benefactoribus, sive potius sit servanda consuetudo.

XII. An dicti Canonici ultra horas Canonicas teneantur quoque in Choro recitare Officium Defunctorum, B. Mariæ Virginis, & Psalmos Pœnitentiales, & Graduales, sive potius sit servanda Consuetudo, & quatenus affirmative.

XIII. An in casu deficientiæ sit exequenda pœna ab Episcopo imposita.

XIV. An Canonici infirmi pro lucrandis distributionibus quotidianis teneantur servare Edictum Episcopi, sive potius sit servanda Consuetudo.

XV. An præfati Canonici teneantur inservire eorum Ecclesiæ alternative, & per Hebdomadam, sive potius quotidie, & quatenus affirmative quoad secundam partem.

XVI. An suspensio imposita per eumdem Episcopum in casu absentiæ sustineatur, & quatenus affirmative.

XVII. An, & quomodo incurrant eamdem pœnam suspensionis.

XVIII. An ſuſpenſio relaxata per Epiſcopum contra nonnullos Canonicos ſuſtineatur in caſu.

XIX. An ſuſtineatur Edictum Epiſcopi, quod ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto præcipitur, quod Canonici non poſſint frui abſentia trium menſium a Sac. Concilio Tridentino conceſſorum tempore Adventus, & Quadrageſimæ.

XX. An ſuſtineatur idem Edictum Epiſcopi, quo ſub eadem pœna præcipitur, ut ultra tertiam partem non poſſint ſimul frui dicta abſentia trium menſium, & quatenus negative.

XXI. An, & in quo numero liceat eis abeſſe.

XXII. An ſuſtineatur aliud Edictum Epiſcopi, quo ſub eadem pœna ſuſpenſionis præcipitur, ut Epiſtola in Miſſa Conventuali canatur ab uno ex Canonicis Choro inſervientibus, ſive potius ſit ſervanda Conſuetudo canendi d. Epiſtolam per Clericum inſervientem celebranti.

XXIII. An Procurator Capituli poſſit abeſſe a Servitio Chori ex cauſa ſui officii per quinque Menſes, juxta præſcripta in Statutis ipſius Eccleſiæ Cathedralis.

Non propoſita.

Seſſ. 6. cap. 5. de Refor.

MONOPOLITANA. Sacra hæc Congregatio deputavit Epiſcopum Polinianenſem in Viſitatorem Apoſtolicum Terræ Faſani, quæ dicitur *Nullius*, cumque prædictus Epiſcopus Sacram peregiſſet Viſitationem Eccleſiarum in dicta Terra ſitarum, ſubdelegavit Sacerdotem Marcum Antonium Mutinatum, & Vicarium Generalem Faſani, ut viſitarent Cappellas rurales.

In executionem hujus delegationis Viſitatores, poſt viſitatas Eccleſias Ditioni Faſanenſi ſubiectas, acceſſerunt ad viſitandam Eccleſiam *B. Mariæ de Roſario*, quæ ſubjecta prætenditur Epiſcopo Monopolitano,

Expleta hujus Eccleſiæ viſitatione, Vicarius Faſanenſis proceſſit ad viſitandam Eccleſiam S. M. *de Madia* erectam in Tenuta nuncupata *Torre ſpaccata*; Cumque ibi exiſteret Doctor Paſchalis Coſta dicti Tenimenti Dominus, una cum nonnullis Sacerdotibus Ciſternini, prædictuſque Vicarius ab aliis aſſociatus intenderet velle facere prædictæ Eccleſiæ viſitationem, excipientibus aliis, id ab eo præſtari non poſſe, ex quo illa erat immediate ſubjecta Ordinario Monopolitano, ad arma deventum eſt, itaut viſitatio fieri non potuerit, & in conflictu Doctor Paſchalis Coſta ſclopo percuſſit pectus Sacerdotis Faſanenſis, & ad horum vindictam Vicarius Generalis Faſani devenit ad Excommunicationem adverſus eos, qui vi, & armis ſe ſuæ viſitationi oppoſuerunt, declaravitque, Paſchalem Coſtam incidiſſe in Excommunicationem Summo Pontifici reſervatam, quia Suadente Diabolo ea occaſione manus violentas injecerat in Sacerdotem Joannem Vincrum Terræ Faſani.

Promotor Fiſcalis Curiæ Epiſcopalis Monopolitanæ contendit, utramque Eccleſiam Beatæ Mariæ *de Roſario*, & Beatæ Mariæ *de Madia* eſſe ſubjectam Ordinario Monopolitano utpote in ejus Diœceſi exiſtentem, & alias ab eodem viſitatam una cum pluribus actibus juriſdictionis de tempore in tempore exercitis.

Addit, Cenſuras fuiſſe injuſtas, cum non poſſet Vicarius Faſani alienam inva-

vadere jurisdictionem, & cum ulterius non posset ad Censuras procedere, cum jus visitandi delatum fuisset ad Episcopum Polinianensem, qui eum Subdelegavit ad nudum ministerium visitationis, quique ulterius se se abstinuerat a fulminatione Censurarum, & in eo, quod attinet ad nullitatem, ponderat, quod Cisterninenses moniti ad comparendum intra terminum novem dierum, comparuerunt, & Causas allegarunt suæ resistentiæ, & quatenus non obstantibus juribus deductis, Vicarius Generalis ad aliquem ulteriorem actum progredi attentasset, ex tunc ad Sanctam Sedem appellarunt, hinc inferendo, quod prædictus Vicarius sine nullitate non poterat elapso termino ad Sententiam Excommunicationis devenire.

Quæ sint jura Vicarii Generalis Fasani ignoro, cum ad me delata non fuerint. Quocirca ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Ecclesia sub titulo B. M. de Madia, erecta in Tenuta vulgo nuncupata* Torre spaccata, *ac altera sub invocatione B. M. de Rosario erecta in Tenuta enunciata* Torre longa *sint in Diœcesi Monopolitana, ita ut jus illas visitandi spectet privative ad Ordinarium Monopolitanum in casu &c.*

II. *An sustineantur Censuræ promulgatæ a Vicario Generali in casu &c.*

Non proposita.

ARIANEN. Vincentius Intonti Archidiaconus Ecclesiæ Arianensis, & Rector Cappellæ Sanctissimæ Annunciationis Terræ Zuncoli Sanctissimo Domino Nostro exposuit, primo, quod Camillus Ciampolilli in ultimo, cum quo decessit, testamento, hæredem ex asse instituit prædictam Cappellam, quæ erat de jure Patronatus prædictæ Familiæ Ciampolilli. *Sess. 22. de reform. cap. 6.*

Secundo, quod hæreditatis administrationem detulit Presbytero Angelo Amurusо, & Camillo Mariæ Ciampolilli Nepoti, & hoc sine Liberis decedente, eamdem administrationem commisit Gubernatoribus Montis Pietatis Civitatis Neapolis, ea statuta lege, ut per eos facto Cappellano, cui onus imposuit Celebrationis quotidianæ Missæ, assignatione triginta ducatorum monetæ Neapolitanæ, habitationis in quodam Palatio, usus mobilium, & fruitionis cujusdam Viridarii, deductisque oneribus manutentionis Palatii, Fabricæ, & ornatus Cappellæ, & conservationis, & instaurationis nonnullarum domorum sitarum in Civitate Neapolitana, id, quod supereesset, converti deberet in augmentum annuorum reddituum nullo tamen expresso usu, pro quo augmentum esset applicandum.

Tertio, quod anno 1718. memoratus Camillus Nepos in suo postremo Testamento eandem Cappellam hæredem reliquit, nulla alia, quàm aliquot Missarum Sacrificia celebrandi, adjecta conditione.

Quartò, quod super utraque hæreditate magnæ exortæ fuerant lites in Civitate Neapolitana, quarum vigore prætendebatur, non obstante clara Testatorum dispositione, quod nihil ad Cappellam devenire deberet.

Quinto, quod nulla facta usus expressione, in quod augmentum cadere deberet, illud de jure pertinere videbatur ad Cappellam hæredem institutam, concludendo, & supplicando, ut ad tollendas quascumque quæstiones, & controversias Sanctitas Sua mentes disponentium declarare

rare dignaretur, & opportune providere; & Sanctiſſimus Dominus Noſter, poſt maturum negotii examen, quod mihi demandare dignatus eſt, per ſuas Litteras Apoſtolicas in forma Brevis declaravit, utramque hæreditatem ad Cappellam Sanctiſſimæ Annunciationis ſpectare, & id, quod ſupereſſet ex fructibus hæreditariis, poſt adimpleta omnia, & ſingula onera in Teſtamentis præſcripta, eſſe applicandum, & aſſignandum Rectori pro tempore Cappellæ, ita tamen, ut applicatio, & aſſignatio hujuſmodi executioni mandari non poſſet, niſi docto prius coram Ordinario de adimplemento omnium, & ſingulorum onerum a Teſtatoribus demandatorum, uti plenius habetur in litteris prædictis.

Executio harum litterarum de more commiſſa fuit Epiſcopo Arianenſi, at coram eo excitatis nonnullis controverſiis per Archipresbyterum, Clerum, & Univerſitatem Oppidi Zuncoli, & earum facta per ipſum remiſſione ad hanc Sacram Congregationem, neceſſarium exiſtimatum fuit ad ipſum Summum Pontificem habere recurſum.

In ſupplici ergo libello eidem ab Archipresbytero, Clero, & univerſitate prædictis exhibito expoſitum fuit primo, quod repudiata a Gubernatoribus Montis Pietatis Civitatis Neapolitanæ adminiſtratione, fuerat eadem a Camillo Nepote in ſuo Teſtamento delegata Archipresbytero Matricis Eccleſiæ, & Cappellano Terræ, facta aſſignatione ducatorum 80. ſecundo, quod Epiſcopus in ſuo Decreto edito anno 1724. in Sacra Viſitatione ſtatuerat, redditus hæreditarios, de quibus agitur, aſcendentes ad annuos ducatos 550. poſt onera ſatisfacta eſſe erogandos pro manutentione Cappellæ, & Eccleſiæ Matricis, ducatos centum eſſe diſtribuendos titulo dotium favore quatuor Puellarum Terræ Zuncoli, & reliquum, quod ſupereſſet, eſſe uniendum cum redditibus Eccleſiæ Matricis, ut ea erigi poſſet in Collegiatam, ita tamen ut ſi erectio fieri non poſſet, illud reliquum eſſet implicandum pro diſſolutione debitorum hæreditariorum, tertio ſupplicationem fuiſſe porrectam pro erectione in Collegiatam, eamdemque fuiſſe remiſſam ad hanc Sacram Congregationem, quæ poſt habitam informationem Ordinarii, reſcripſit, ut Eminentiſſimus Petra rem perpenderet, & Votum ſuum aperire dignaretur, ex his inferendo litteras Apoſtolicas per Archidiaconum Intonti obtentas obreptionis vitio laborare, ex quo videlicet ab eo non fuerat expoſitum quidquid a Camillo Juniore fuerat uti ſupra in ſuo Teſtamento demandatum, & quidquid ab Epiſcopo fuerat in Sacra Viſitatione ſtatutum; eumque Sanctitas Sua examen hujus inſtantiæ remiſerit ad hanc Sacram Congregationem pro Voto, ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Breve Apoſtolicum ſuper applicatione hereditatis Ciampolilli ſit exequendum, ſeu potius ſit exequendum Decretum Epiſcopi in caſu &c.*

II. *An, & ad quem ſpectet adminiſtratio bonorum ejuſdem hæreditatis in caſu &c.*

Non propoſita.

S. Iſ. 25. cap. 4 de reſer.

PRATEN. In Parochiali Eccleſia S. Petri Florelli Civitatis Praten. erectum reperitur ſimplex Beneficium ſub invocatione S. Mariæ Magdalenæ ex fundatione Philippi Cambioni Canonici Praten. & in ordine ad hoc Beneficium exorta eſt controverſia de numero Miſſarum per ejus Rectorem celebrando.

In

In Teſtamento per Fundatorem condito anno 1414., Beneficiatus obligatur ad celebrationem Miſſæ quotidianæ, ſed in poſteriori Teſtamento condito anno 1418. obligatur ad celebrationem quatuor Miſſarum in hebdomada. Joſeph Ambroſii præſens poſſeſſor Beneficii contendit, primum Teſtamentum fuiſſe à ſecundo revocatum, & in ſecundo pedes figi non poſſe, reſiſtente obſervantia pluſquam centenaria, juxta quam una Miſſa ſingulo menſe celebrata fuit. Ordinarius in ſua informatione refert, quod Rectores Beneficii ab anno 1562. ad annum 1680. unam Miſſam celebraverunt quolibet menſe, ſed quod, exorta controverſia, ab inde citra duas quolibet menſe Miſſas celebraverunt, Reditus Beneficii excedunt ſcuta quadraginta, Teſte Ordinario, & Beneficiatus in ſuo Summario contendit, quod calculatis quatuor Miſſis in hebdomada ad rationem ſcutorum 23. & obulorum 40. juxta morem Regionis, tot alia ſuperſint onera Beneficii, ut Miſſis, & prædictis oneribus computatis ſumma aſcendat ad ſcuta 42., & obulos 62. Inſtantia Rectoris pro celebratione unius Miſſæ quolibet menſe, fuit alias rejecta, cum fuerit exiſtimatum, eum eſſe obligatum ad celebrationem quatuor Miſſarum in hebdomada. Obtenta autem per eum inſtantiæ deſcriptione in Folio, diſputandum in præſenti proponitur dubium.

An, & quam quantitatem Miſſarum celebrare teneatur Rector Beneficii in caſu &c.

Non propoſita.

FLORENTINA. Sacerdos Joannes Niccoli Parochus S. Romuli in Villamagna Diœceſis Florentinæ, cum viſus debilitatem pateretur, *anno* 1720. conſuetam ab hac S. Congregat. obtinuit licentiam celebrandi diebus Feſtis, & Duplicibus Miſſam votivam Beatæ Mariæ Virginis, & diebus ferialibus Miſſam Defunctorum cum ſolitis clauſulis, quod videlicet non eſſet omnino cæcus, memoriter non recitaret, data inſuper Ordinario commiſſione denegandi licentiam celebrandi, quatenus ipſe omnino cæcus evaſiſſet; Licet enim Vaſquez, & Suarez, aliique magni nominis Theologi in ea ſint opinione, ut illi, qui propter debilitatem viſus non poſſunt leggere, ſi poſſunt ſufficienter Hoſtiam, & Calicem videre, non ſint arcendi a celebrando, ſi Miſſam ſufficienter memoriter recitent, uti videri poteſt apud *Dianam in edit. coordinata to. 2. tract. 1. reſol.* 137. Sacra nihilominus hæc Congregatio in Formula conſueta pro Cæcutientibus apponit clauſulam: *Dummodo memoriter non recitent.* *Seſſ. 22. de obſerv. & evitan. in celebrat. Miſſ.*

Creſcente ætate, & poſtquam Sacerdos Joannes devenit ad annum ſeptuageſimum, cæcus omnino factus eſt, habitoque per eum recurſu ad Summum Pontificem pro facultate continuandi in celebratione Miſsæ Votivæ Beatæ Mariæ Virginis diebus Feſtis, & Duplicibus, & Miſsam Defunctorum diebus Ferialibus, inſtantiæ remiſſio facta eſt ad hanc Sacram Congregationem, quæ juxta morem ſcripſit Archiepiſcopo Florentino, ut informaret facto prius experimento coram Magiſtro Cæremoniarum, Factum fuit experimentum coram prædicto Magiſtro qui in ſcriptis retulit. Oratorem eſse gratia dignum, cum tali peritia polleat, non obſtante cœcitate, ut nullum ſit irreverentiæ periculum, ſi Miſsam celebret. Archiepiſcopus hoc ipſum confirmavit in ſuis litteris, in quibus pro motivo gratiæ addidit, Oratorem nedum eſse Sacerdotem optimæ famæ, & Parochum,

rochum, qui ſemper ſuum munus diligenter adimplevit, ſed etiam paupertate laborare, cum ex redditibus Parochiæ non habeat niſi annua ſcuta quinquaginta monetæ Florentinæ, quorum partem erogare tenetur pro alimonia Capellani, idemque Archiepiſcopus concludit, annui poſſe petitis, dummodo celebret cum aſſiſtentia alterius Sacerdotis, & eo fortius quia ſi Orator Miſſam non poterit celebrare, periculum imminet, quod Parochiani ſine Miſſa diebus feſtis remaneant propter defectum aliarum Eccleſiarum in Parochia, & diſtantiam ſeptem milliarium a Civitate, & unius milliaris ab alia Parochia.

De promoto ad Sacerdotium, certum eſt, quod ſi ille cæcus evadat, non habet executionem Ordinis quantum ad ea, quæ viſum requirunt, uti eſt Miſſæ celebratio, Teſte *Divo Thoma ter.par.quæſt.82.art.10. ad 3.* ibi: *Debilitas, vel ægritudo ſuperveniens Ordini Sacerdotali Ordinem non tollit, executionem tamen Ordinis tollit, quantum ad Conſecrationem Euchariſtiæ, quandoquidem propter impoſſibilitatem executionis, ſicut ſi privetur oculis*, ſecus quoad alia, quæ viſum non requirunt, uti Confeſſiones audire, & Concionari, uti adnotarunt *Majol. de Irregul. lib.1. cap.20. §. Cæcum. Gibalin. eodem tract. de irregul. cap 3. conſect.1.§. Primo itaque*, & probat *Textus in cap. Presbyterum de Clerico ægrotante*, ibi: *Ipſum autem cæteris Officiis Sacerdotalibus fungi minime prohibemus.*

Punctus itaque eſt, an ex gratia a Summo Pontifice concedi poſſit, & aliquando conceſſum ſit Sacerdoti cœco, ut Miſſam celebraret, & ſignanter cum aſſiſtentia alterius Sacerdotis.

Notæ ſunt ſimultates inter Hincmarum Remenſem Metropolitanum Hincmarum Laudonenſem Epiſcopum ejus Nepotem, qui per duos annos in carcere detentus eſt, & oculis orbatus.

In Synodo Tricaſſina ſecunda habita Anno Chriſti 878. coram Joanne VIII. Romano Pontifice Hincmarus Laudunenſis ad Pontificem adductus, oblato reclamationis libello calamitatum ſuarum hiſtoriam expoſuit, & Epiſcopis orantibus, ipſum ab excommunicatione, irregularitate, & cæteris pœnis Pontifex abſolvit, & facultatem conceſſit Miſſæ celebrandæ, attributo ad vitæ ſuſtentationem Congiario ex redditibus Eccleſiæ, quo audito, Epiſcopi Hincmarum Veſtimentis Sacerdotalibus indutum ad Eccleſiam detulerunt, & ſignum benedictionis ſuper Populum dari fecerunt, & ſic Synodus ſoluta eſt, uti refert *Aimoinus in Actis dictæ Synodi*, & late proſequuntur *Card. Baronius in Annalibus ad Annum Chriſti 878. num. 24. & ſequen. Natalis Alexander in Hiſtoria Eccleſiaſtica Diſſert.8. Sæculi 9. num.18. & ſeqq.*

De Epiſcopo, qui in Synodo Tridentina Miſſam Cæcus celebrabat ex Pontificia diſpenſatione, mentio habetur apud *Sotum in 4. diſt. quæſt. 1. art.2.*, & Auctores paſſim teſtantur fuiſſe a Summo Pontifice diſpenſatum cum Sacerdotibus cæcis, ut Miſſam celebrarent cum aſſiſtentia alterius Sacerdotis, *Henriquez. lib.14.cap.8.num.2. lit N. Diana in Edit.coordinata tom.2. tractat.1. reſolut.138. Fermoſin. ad cap.2. de Corpore vitiatis quæſt.1. num.39.* ibi: *At ex diſpenſatione Papæ, Cæcus poteſt celebrare Miſſam, ſi alius Sacerdos, aut vir expertus illi adſit Cæco celebranti: Michalor. de Cæco, Surdo, & Muto cap.22. num.7. Gibalin. de Irregul. cap. 3. conſect.1. §.1. itaque, Leander Operum Moral. par.5. tract.2. diſput.2. quæſt. 6.* ibi; *An ſaltem ex diſpenſatione Papæ poſſit Sacerdos cæcus celebrare Miſſam, reſpondeo poſſe, caſu ſolum, quo alius Sacerdos, aut alius Vir expertus adſit*

ipſi

ipſi Cæco celebranti : *Raynald. in Obſerv. Criminal. tom.* 1., *Venetæ Edit. ad cap.* 8. *ſuppleti* 1. *num.* 55. *&* 56., *Epiſcopus Sarnellus tom.* 9. *Epiſtolar. Eccleſiaſticarum epiſtola* 62., ubi propoſita hæc quæſtione : *Se un Sacerdote divenuto cieco poſſa ottenere la diſpenſa di celebrare quella Meſſa che sà a memoria* : poſt plura allegata, concludit *num.* 15. *Sicchè col Sacerdote divenuto cieco ſi diſpenſa, che poſſa celebrare quella Meſſa, che sà a memoria, come della Beata Vergine, ò di Requiem, purchè abbia aſſiſtente al lato un' altro Sacerdote, come ho inteſo eſſer ſtato conceduto ad alcuni.*

Et ipſe teſtari poſsum, a Sanctiſſimo Domino Noſtro conceſſam fuiſſe Sacerdoti Profeſso Ordinis S. Dominici, qui cæcus factus eſt, facultatem Miſsam celebrandi cum aſſiſtentia alterius Sacerdotis.

Quibus ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis ſit annuendum in caſu &c.

Non propoſita.

Die Sabbati 23. Auguſti 1727.

CUM ſequentes Cauſæ in Folio ultimæ Congregationis remanſerint indeciſæ, prævia talis Folii reaſſumptione, dignabuntur EE. VV. decernere.

NOVARIEN &c.

Cap. 13. *ſeſſ.* 25. *de ref.*

I. *An occaſione delationis Cadaverum ſive Parochiæ S. Crucis, ſive alienæ ad Eccleſiam exteriorem Monialium Cappuccinarum Parocho S. Crucis pertineat jus funerum cum Cruce, & Stola privativè ad Confeſſarium dictarum Monialium, ſeu potius ipſi Confeſſario, & an in ſuppoſito debeatur ipſi Parocho Quarta funeris Ceræ etiam poſitæ ſuper Altare, eſto, quod Cadaver ſit alienæ Parochiæ.*

II. *An poſſit Parochus in eadem Eccleſia, & in Suffragium Defunctorum inibi tumulatorum explere Anniverſaria cum Officio, & Miſſa in cantu, ſive ex devotione hæredum, ſive ex diſpoſitione Teſtatorum.*

III. *An liceat ipſi Parocho in Sabbato Sancto benedicere Collocutoriis, aut Januæ Monaſterii, vel Hoſpitio Tertiariorum connexo, tum etiam Tertiariis ipſis adminiſtrare Sacramenta ſive in vita, ſive in morte, vel eorum Exequias peragere pro tumulo intra ipſam Eccleſiam.*

IV. *An valeat Parochus in dicta Eccleſia aſſiſtere Matrimoniis, vel eorum denunciationes facere, aut benedictiones Mulierum poſt partum, vel ſimiles impartiri in caſu &c.*

Ad Primum ad primam dubii partem affirmative, ad ſecundam negativè, ad tertiam ſervetur ſolitum.

Ad

Ad ſecundum affirmativè quoad Anniverſarium relictum a Pedrellio, & quoad alia coadiuventur probationes.

Ad Tertium negativè quoad primam partem, & ad ſecundam Ad mentem.

Ad Quartum negativè, & amplius in omnibus.

Cap. 16. ſeſſ. 23. de refor. Matr.

VELITERANA.

An ſit Eminentiſſimo Ordinario concedenda facultas conferendi Canonicatum ſine participatione fructuum, & diſtributionum a Summo Pontifice Innocentio XIII. ad tempus applicatorum pro debito extinguendo, cum conditione, quod taliter proviſus obtinere debeat primum Canonicatum vacaturum, & quatenus negativè, an ſit eidem Eminentiſſimo Ordinario concedenda facultas conferendi prædictum Canonicatum ſine prædicta conditione.

Ad primam dubii partem negativè, ad ſecundam affirmativè, emiſſa tamen valida obligatione de reſidendo, & inſerviendo Eccleſiæ ad formam ſuæ Obligationis.

Cap. 6. ſeſſ. 25. de ref.

ACCERRARUM. Exortis pluribus Controverſiis inter Promotorem Fiſcalem Curiæ Epiſcopalis Civitatis Acerrarum, & Dignitates, & Canonicos ejuſdem Eccleſiæ opus fuit devenire ad ſubſcriptionem infraſcriptorum dubiorum. Ex juribus itaque circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An Canonici Eccleſiæ Cathedralis Acerrarum teneantur certiorare Reverendiſſimum Epiſcopum de Capitulo per eos explendo circa materias concernentes intereſſe ejuſdem Capituli, & quatenus affirmativè.

II. An, & quomodo ſit certiorandus.

III. An prædictis Canonicis liceat ab eorum Diœceſi abeſſe abſque licentia Epiſcopi, & quatenus negativè.

IV. An ſuſtineatur Edictum Reverendiſſimi Epiſcopi, etiam quoad abſentiam paucorum dierum, & reſpective trium menſium a Sac. Concilio Tridentino conceſsorum.

V. An pœna ducatorum 12. impoſita per Epiſcopum adverſus Canonicos non intervenientes Congregationi caſuum moralium, & Sacrorum Ritaum ſuſtineatur, ſive potius ſit moderanda.

VI. An Canonici, qui reſpondere debent caſibus moralibus in dicta Congregatione proponendis teneantur pati extractionem, ut dicitur a ſorte, ſive potius ſit ſervanda conſuetudo reſpondendi.

VII. An, & quanto tempore ſe expedire debeat Epiſcopus a Sancta Viſitatione.

VIII. An pœna ducatorum centum ab Epiſcopo impoſita contra Canonicos abſentes de tempore Viſitationis abſque ejus licentia ſuſtineatur.

IX. An ſuſtineatur Edictum Epiſcopi præſcribens modum accedendi ad Chorum ad effectum recitandi horas Canonicas, ſitque obſervandum, ſive potius ſit ſervanda conſuetudo, & idem edictum moderandum.

X. An dicti Canonici ultra Miſſam Conventualem teneantur quoque celebrare Miſſam de Feria, & an dictam Miſſam Conventualem teneantur applicare pro Benefactoribus, ſive potius ſit ſervanda conſuetudo.

XI. An

XI. An dicti Canonici teneantur quolibet menſe celebrare anniverſarium pro Benefactoribus, ſive potius ſit ſervanda conſuetudo.

XII. An dicti Canonici ultra horas Canonicas teneantur quoque in Choro recitare Officium Defunctorum, B. Mariæ Virginis, & Pſalmos Pœnitentiales, & Graduales, ſive potius ſit ſervanda Conſuetudo, & quatenus affirmativè.

XIII. An in caſu deficientiæ ſit exequenda pœna ab Epiſcopo impoſita.

XIV. An Canonici infirmi pro lucrandis diſtributionibus quotidianis teneantur ſervare Edictum Epiſcopi, ſive potius ſit ſervanda Conſuetudo.

XV. An præfati Canonici teneantur inſervire eorum Eccleſiæ alternativè, & per Hebdomadam. ſive potius quotidie, & quatenus affirmativè quoad Secundam partem.

XVI. An ſuſpenſio impoſita per eumdem Epiſcopum in caſu abſentiæ ſuſtineatur, & quatenus affirmativè.

XVII. An, & quomodo incurrant eamdem pœnam ſuſpenſionis.

XVIII. An ſuſpenſio relaxata per Epiſcopum contra nonnullos Canonicos ſuſtineatur in caſu.

XIX. An ſuſtineatur Edictum Epiſcopi, quo ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto præcipitur, quod Canonici non poſſint frui abſentia trium menſium à S. C. Tridentino conceſſorum tempore Adventus, & Quadrageſimæ.

XX. An ſuſtineatur idem Edictum Epiſcopi, quo ſub eadem pœna præcipitur, ut ultra tertiam partem non poſſint ſimul frui dicta abſentia trium menſium, & quatenus negativè.

XXI. An, & in quo numero liceat eis abeſſe.

XXII. An ſuſtineatur aliud Edictum Epiſcopi, quo ſub eadem pœna ſuſpenſionis præcipitur, ut Epiſtola in Miſſa Conventuali canatur ab uno ex Canonicis Choro inſervientibus, ſive potius ſit ſervanda Conſuetudo canendi d. Epiſtolam per Clericum inſervientem celebranti.

XXIII. An Procurator Capituli poſſit abeſſe à Servitio Chori ex cauſa ſui Officii per quinque Menſes, juxta præſcripta in Statutis ipſius Eccleſiæ Cathedralis.

Ad primum Affirmativè, ſi Epiſcopus fruitur Præbenda Canonicali. Ad ſecundum, eſſe certiorandum per Canonicum Secretarium, vel alium Canonicum ſub pœna tamen nullitatis actus in caſu contraventionis. Ad tertium negativè ſub pœna ducatorum quinque tantum in caſu contraventionis, & in ſubſidium ſuſpenſionis. Ad quartum, proviſum in tertio. Ad quintum, pœnam eſſe reducendam ad ſolutionem unius ducati pro qualibet vice. Ad ſextum Affirmative quoad primam partem, & negativè quoad ſecundam. Ad ſeptimum, Epiſcopum curare debere, ut quantocitius ſe expediat a Sancta Viſitatione ad formam Concilii. Ad octavum, pœnam eſſe reducendam ad ducata quinque. Ad nonum, Edictum eſſe obſervandum in diebus

tantum ſolemnibus. Ad decimum Affirmativè quoad primam & ſecundam partem, & negativè quoad tertiam. Ad undecimum, ſervandam eſſe conſuetudinem. Ad duodecimum, ut ad proximum. Ad decimum tertium negativè. Ad decimum quartum hortandos eſſe, ſed non cogendos. Ad decimum quintum negativè ad primam partem, affirmativè quoad ſecundam. Ad decimum ſextum, non ſuſtineri niſi in ſubſidium. Ad decimum ſeptimum ſatis proviſum in præcedenti. Ad decimum octavum negativè. Ad decimum nonum affirmativè, deletis verbis, *ipſo facto*. Ad vigeſimum, ut ad proximum. Ad vigeſimum primum ſatis proviſum in præcedenti. Ad vigeſimum ſecundum, Miſſam Conventualem eſſe canendam cum Diacono, & Subdiacono, delata pœna ſuſpenſionis. Ad vigeſimumtertium negativè, ſed tantum abeſſe poſſe pro tempore neceſſario pro ſuo officio explendo.

Seſſ. 6. cap. 1. de Reſor.

MONOPOLITANA.

I. *In Eccleſia ſub titulo B. Mariæ de Madia, erecta in Tenuta vulgo nuncupata* Torre ſpaccata, *ac altera ſub invocatione B. Mariæ de Roſario erecta in Tenuta enunciata* Torre longa *ſint in Diœceſi Monopolitana, itaut jus viſitandi ſpectet privative ad Ordinarium Monopolitanum in caſu &c*

II. *An ſuſtineantur Cenſuræ promulgatæ a Vicario Generali in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in ſequenti.

Seſſ. 25. cap. 4. de reſor.

PRATEN.

An, & quam quantitatem Miſſarum celebrare teneatur Rector Beneficii in caſu &c.

Pro nova Informatione juxta Inſtructionem.

Seſſ. 22. de obſer. & evit. in celeb. Miſſ.

FLORENTINA.

An, & quomodo petitis ſit annuendum in caſu &c.

Pro gratia cum aſſiſtentia alterius Sacerdotis.

Seſſ. 22. cap. 6. de reſ.

ROMANA. In ultimo, cum quo deceſſit Teſtamento, condito *die 6. Decembris* 1724. bon. mem. Advocatus Maſettus voluit, quod fructus ſuæ hæreditatis implicarentur pro manutentione Puellarum in uno, vel altero Monaſterio a ſe deſtinatis, & circa harum Electionem, hanc Operariis Divinæ Pietatis regulam præfixit, ut primo loco admitterentur

tur Conſanguineæ, & Affines ipſius Teſtatoris, quibus deficientibus, vel nolentibus uti hoc Legato, poſt intimationem quindecim dierum per Edictum explendam, ſecundo loco admittantur, *le Figliole Romane d'Avvocati Romani poveri, o per mancanza d'averi, o per numero di Figlioli, purchè ſiano Romani di Patria, e non per privilegio, e purchè ſiano nate di legittimo Matrimonio, e non altrimenti eſcluſe anche le legitimate per ſubſequens Matrimonium &c. e non eccedino l' età di 20. anni compiti*, & deficientibus Filiabus Advocatorum Romanorum, admitti præcepit Filias Romanorum in ordine Civili conſtitutorum, excluſis illis ordinis Equeſtris, & Artificum.

Congregatio Operariorum Divinæ Pietatis ut executioni mandaret piam voluntatem Teſtatoris *die* 18. *Novemb.* 1726. notificationem publicavit conceptam ſequentibus verbis, *ſi fa intendere &c. à tutte le Zitelle Parenti del medeſimo Avvocato Raimondo Maſetti, & in loro mancanza à tutte le Zittelle Romane Figlie d'Avvocati Romani poveri, e quando anche queſti mancaſſero, a tutte le Zitelle Romane Figlie di Padre, e Madre Romane di Co dizione Civile, che vogliano concorrere a detta nomina, e godere detto Beneficio in Conformità di detto Teſtamento, debbano dentro il termine di giorni 15. dalla data della preſente far la loro iſtanza con dare il Memoriale nella ſudetta Congreg.* & ſub obtentu deficientiæ tam Puellarum Conjunctarum Teſtatoris, quam Filiarum Advocatorum *die* 30. *Menſis Januar. Currentis Anni* admiſſæ ſunt ad prædictum Legatum binæ Puellæ tertiæ Claſſis, Franciſca videlicet Maſetti, & Victoria Evangeliſti.

Poſt factum hiſce Puellis aſſignamentum, inſurrexerunt Lucretia, Lucia, & Catarina Urſaya Filiæ Advocati Dominici Urſayæ in noſtra Curia, & ſignanter in Sacris Congregationibus celeberrimi, exhibitoque huic Sacræ Congregationi ſupplici libello, expoſuerunt, Legatum Advocati Maſetti ſibi eſſe debitum, &, ſe, uti conſtituas in ſecunda ſpecie, injuſte fuiſſe poſtpoſitas Franciſcæ, & Victoriæ ſupra memoratis in tertia ſpecie, ſeu Claſſe conſtitutis, & juxta morem facta fuit harum precum remiſſio ad Eminentiſſimum Cardinalem Protectorem, qui rem perpendere dignaretur, & votum ſuum aperire, & Eminentiſſimus Corſinus Protector fuit in ſenſu, quod Advocatus Dominicus Urſaya eſſet Advocatus Romanus, licet in Tomis ſuarum Diſceptationum Typis editarum, ſe dixerit Terræ Boſchi Nullius Salernitanæ Diœceſis, cum a quinquaginta Annis habitet in Urbe, in qua Uxorem duxit, Filios procreavit, Lares fixit, & animum ibidem permanendi propolavit, comparando ſibi, & ſuis Sepulchrum particulare in Eccleſia S. Mariæ in Vallicella.

Addidit idem Eminentiſſimus, quod quilibet acquirere poteſt, & retinere duplicem Civilitatem, unam Originis, & alteram Domicilii, & unumquemque habere poſſe duplicem Patriam, hoc eſt unam Originis, & alteram domicilii, & quod quidquid ſit quoad alios effectus, odioſos ſcilicet, & oneroſos, in quibus nomine Civium veniunt tantum Originarii, ad effectum tamen admiſſionis ad Legata nomine civium nedum Originarii, ſed etiam Domiciliarii comprehenduntur, concludendo tamen, hiſce minime obſtantibus, quod ſorores de Urſaya malum Jus fovebant, ex quo deficiebat requiſitum paupertatis a Teſtatore, volitum, cum Advocatus earum Pater more nobilium vivat, pinguem Dotem Filiæ viro nobili nuptæ conſtituerit, & alia fecerit, & faciat conſpicua ſuarum pecuniarum inveſtimenta, nulla habita conſideratione numeri Filiorum, cum nume-

rus ſimpliciter ſumptus non efficiat aliquem pauperem, ſi bona habeat, quibus Filios omnes alere valeat, uti plenius legitur in citata informatione.

Informatio Eminentiſſimi Protectoris communicata fuit Defenſoribus Oratricum, qui luculentiſſimam, quæ circumfertur, ſcripturam exararunt, & in qua plura aſſumunt comprobanda, Primum eſt, Advocatum Dominicum Patrem eſſe revera Advocatum Romanum, cum ultra deducta in informatione Eminentiſſimi Protectoris ab annis quadraginta completis idem advocationis munus in Urbe exerceat, ab annis triginta, ſit publicus Lector in Archygimnaſio Romano, & fuerit Dapifer cl. mem. Card. Nigroni in Conclavi, in quo ſan. mem. Innocentius XII. ad Summum Pontificatum evectus eſt, & in ſequelam privilegii Conclaviſtis conceſſi, Civilitatem, & nobilitatem Romanam elegerit, itaut nedum verus ſit Civis Romanus, ſed etiam nulla inter eum, & eriginarios, & antiquiſſimos Cives Romanos conſtituenda ſit differentia, uti legitur *in prima Conſtit. dicti Pontificis num.* 2.

Secundum eſt, non ſubſiſtere in facto, quod Teſtator voluerit Advocatus eſſe Patria Romanos, verba etenim illa, *purchè ſiano Romani di Patria*, utpote famulatoria ad alia antecedentia verba, *ſiano ad eſſo ammeſſe le Figlie Romane d' Avvocati Romani*, ſunt corrigenda, & loco litteræ I. ſubſtituenda eſt littera E. *purchè ſiano Romane di Patria*, tum quia id evincitur à continuatione, & proprietate Sermonis, tum quia in eodem Teſtamento Teſtator loco litteræ O. poſuit litteram A. in illis verbis *godere di queſto beneficio*.

Tertium eſt, quod quatenus Patriæ denominatio non ad Filios, ſed ad Patres eſſet referenda, verificatur in Advocato Patre, quod ſit Patria Romanus, non ſolum ex deductis in informatione Eminentiſſimi Protectoris, ſed etiam quia verba Teſtatoris ſtant excluſive ad Civilitatem, & Patriam ex privilegio acquiſitam, *purchè ſiano Romani di Patria, e non per privilegio*, & non ad Civilitatem, & Patriam acquiſitam ex Domicilio, & aliis modis ſupra expoſitis.

Ultimum tandem eſt, Advocatum eſſe pauperem, eo paupertatis genere, ſeu qualitate à Teſtatore exoptata, *ſiano ad eſſo ammeſſe le Figlie Romane d' Avvocati Romani Poveri o per mancanza d' averi, o per numero di Figlioli*, quidquid ſit de primo genere paupertatis *per mancanza d' averi*, ſemper verificatum dici debet aliud paupertatis genus, *o per numero de Figlioli*, cum ſit gravatus onere octo Filiorum viventium, ultra totidem alios, qui ex hac vita migrarunt.

Plura alia in ſcriptura leguntur, ex quibus bene perpenſis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An electio, & admiſſio DD. Franciſcæ Joannæ Maſettæ, & Victoriæ Evangeliſtæ ad ſubſidium relictum ab Advocato Maſetto pro Virginibus educandis, factæ a Congregatione Operariorum Divinæ Pietatis ſuſtineantur, & quatenus negativè.*

II. *An conſtet de vocatione Filiarum d. Advocati, & quatenus affirmativè.*

III. *A quo tempore eis debeatur dictum ſubſidium.*

Proponatur in ſequenti.

MAN-

MANTUANA. Ad Calcem Folii Diſcurſus à Me exaratus exhibetur, innixus Privilegiis aliàs in forma authentica exhibitis, & reſolutionibus hujus Sacræ Congregationis, quæ ſunt in Regeſtis. Scripturæ nullæ circumferuntur, non obſtante, quod facta fuerit præfixio termini intereſſe habentibus ad ſua jura deducenda in hac Sacra Congregatione; Perpenſo itaque citato Diſcurſu, dignabuntur EE. VV. decernere, quid ſtatuendum ſit, & ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An Dignitates, Canonici, Beneficiati, & Clerici, quamvis ſupranumerarii adſtricti ſervitio Eccleſiæ Collegiatæ S. Barbaræ, licet habitantes extra Canonicam, & in diverſis Parochiis Civitatis Mantuanæ, teneantur in Caſu infirmitatis Sanctiſſimum Viaticum recipere à Parocho, in cujus Parochia habitant, vel potius permiſſum eſſe debeat ad eos deferri dictum Sacramentum à dicta Eccleſia Collegiata, vel a Viciniori Eccleſia Regularium.*

II. *An iidem Canonici, Beneficiati, & Clerici morientes ſine electione Sepulturæ, vel non habentes Sepulcrum particulare ſuorum Majorum debeant ſepeliri in Eccleſia Collegiata, vel in Parochia, & quatenus tumulentur in Eccleſia Collegiata, vel in alia Eccleſia, ſolvenda ſit Parocho Domicilii Quarta funeralis.*

III. *An Abbas S. Barbaræ concedere poſſit Litteras Dimiſſoriales ad viciniores Epiſcopos, ut a ſe ordinati ad primam Tonſuram & Minores Ordines, Majores ab illis, & etiam Presbyteratum recipere poſſint.*

IV. *An Abbas S. Barbaræ poſſit Sacramentum Confirmationis conferre, & quatenus affirmativè, an conferre poſſit tam addictis ſervitio ſuæ Eccleſiæ, quàm aliis ſubditis Epiſcopi Mantuani.*

V. *An idem Abbas poſſit approbare Presbyteros ſuæ Eccleſiæ ſervitio addictos pro excipiendis Confeſſionibus Sacramentalibus, tum Presbyterorum, & Clericorum ejuſdem Eccleſiæ, tum aliorum quorumcumque ſubditorum Epiſcopi Mantuani.*

Proponatur ante Feſta Natalitia.

DISCURSUS SECRETARII

IN CAUSA MANTUANA.

1. CElebris eſt Abbatia Tituli S. Barbaræ in Civitate Mantuana; Ejus etenim Eccleſia erecta fuit in Collegiatam à Pio PP. IV. Ejus Abbas eſt Sæcularis, & primus, qui dictam Abbatiam obtinuit, fuit Bartholomæus Cavozzi, uti refert Doneſmundus in ſua Mantuæ Hiſtoria *pag.* 2. *lib.* 8. Aliquando etiam Abbates fuerunt decorati Charactere Epiſcopali in Partibus Infidelium, uti colligitur ex Brevi Sancti Pii V. expedito die ultima Januarii 1570. & anno 1607. Abbas Barzellinus aſſumptus fuit ad regimen Eccleſiæ Campanienſis, Teſte Ughellio *tom.* 7. *pag.* 656. Præter Abbatem adſunt in dicta Eccleſia Archi-

chipresbyter, Archidiaconus, Præpositus, Decanus, Canonici, & Cappellani, & jus præsentandi tam ad Dignitates, quàm ad Canonicatus, & Cappellanias reservatum fuit Guillelmo Duci Mantuæ tunc viventi, & deinde ejus hæredibus, & in Ducatu Mantuæ Successoribus, cum expressione, quod id ei non competebat *ex privilegio Apostolico, sed ex vera fundatione, & vera dotatione*, uti habetur in Bulla Summi Pontificis Pii PP. IV. expedita pridie idus Octobris anno 1564.

2. In eadem Bulla memoratus Pontifex contulit Abbati ordinariam Jurisdictionem in Ecclesia, ibi: *prædictam Ecclesiam S. Barbaræ in Collegiatam, ac in ea unam Abbatiam, quæ Dignitas ibi Principalis pro uno Abbate, qui ipsius Ecclesiæ Caput existat, & ordinariam in ea jurisdictionem habeat, & exerceat &c. creamus, & constituimus, & ordinamus.* Absente Abbate, jurisdictio ab eodem Summo Pontifice ad Archipresbyterum, & in defectu Abbatis, & Archipresbyteri ad Archidiaconum, & sic usque ad ultimam Dignitatem translata fuit, & tam Abbas, & Dignitates, Canonici, & Cappellani, quàm eorum bona exempta fuerunt à jurisdictione Episcopi Mantuani: *Ecclesiam sic erectam, ejusque pro tempore existentem Abbatem, Archipresbyterum, Archidiaconum, Præpositum, Decanum &c. Canonicus, Cappellanos, necnon Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, Cappellanias, eorumque res, & bona quæcumque præsentia, & futura ab omni superioritate, Correctione, visitatione, jurisdictione, dominio, & potestate dilecti Filii Nostri Federici tituli ejusdem S. Mariæ Novæ Presbyteri Cardinalis Mantuani nuncupati, qui etiam eidem majori Ecclesiæ ex dispensatione Apostolica præesse dignoscitur, & pro tempore existentis Episcopi Mantuani, dummodo ipsius Federici Cardinalis ad hoc accedat assensus, eximimus, & omnino liberamus*, receptis Abbate, Dignitatibus, Canonicis, Cappellanis, & eorum bonis sub sua, & Romani Pontificis pro tempore protectione, illisque sibi, & Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedique Apostolicæ immediate subjectis.

3. Hujusce Apostolici privilegii amplitudo, Abbatem, cæteras Dignitates, & Canonicos, & Cappellanos non in totum, nec in quolibet casu à jurisdictione exemit Episcopi Mantuani, si etenim Abbas, Archipresbyter, & aliæ successive Dignitates negligentes fuissent in visitando, & corrigendo, memoratus Pius PP. IV. iisdem litteris Apostolicis præservavit Episcopo jus corrigendi, & visitandi, *quod si Abbas, vel Archipresbyter, aut alii habentes Dignitates inferiores, gradatim in visitando, & Corrigendo, ut supra, negligentes fuerint, Episcopus Mantuanus, Abbate, vel Archipresbytero, & alias Dignitates inferiores habentibus gradatim prius admonitis, ac termino duorum Mensium ad neglecta sarciendum, & reparandum illis assignato, postmodum illis in negligentia perseverantibus, etiam ipsos Abbatem, Archipresbyterum, & alios habentes Dignitates inferiores, si deliquerint, visitare, & corrigere, eadem auctoritate libere, & licite possit.* Ordinarii quoque Auctoritas fuit præservata in puncto condendi Statuta; Concessa siquidem facultate Collegiatæ S. Barbaræ faciendi Statuta rationabilia, & honesta, & eadem immutandi, quoties expedire visum fuisset, Pontifex his verbis usus est: *quæ omnia postquam edita, statuta, decreta, & ordinata, ac per Ordinarium approbata fuerint, ex nunc prout ex tunc, & è contra eadem Apostolica Auctoritate confirmata sint;*

Cum-

Cumque tractu temporis casus dari potuisset, quod aliqui ex Beneficiatis hujus Ecclesiæ assumpti fuissent ad obsequia Ducis Mantuæ, in eadem Bulla declaratum fuit, quod durante servitio, isti deberent esse exempti, nedum à Superioritate Episcopi Mantuani, sed etiam Abbatis *quoque omnes, & singuli Beneficiati dictæ Ecclesiæ etiam Presbyteri, qui Domesticis ipsius Ducis obsequiis pro tempore insistent, non solum ab Ordinarii Mantuani, sed etiam ab Abbatis, Archipresbyteri, Archidiaconi, Præpositi, & Decani, & Capituli Ecclesiæ prædictorum superioritate, Correctione, visitatione, & jurisdictione, eo tempore durante, exempti sint.*

4. Alia plura Privilegia Abbati, & Ecclesiæ ab eodem Pontifice liberaliter concessa sunt, omissisque aliis, quæ ad rem non faciunt, memoratu digna sunt ea, quæ sequuntur, *ipsique Abbas, & alii Dignitates obtinentes, gradatim, ut præfertur, ejusdem Ecclesiæ Sanctæ Barbaræ personis ad id idoneis de Federici Cardinalis prædicti consensu, primam Tonsuram, seu Clericalem Characterem, ac quatuor Minores Ordines conferre, ac quoscumque dictæ suæ Ecclesiæ Clericos, & Beneficiatos etiam in Sacris, etiam Presbyteratus Ordinibus constitutos, suis existentibus demeritis, quoties opus fuerit, debitis pœnis juxta sanctiones Canonicas punire &c. necnon Sacrum Chrisma ab Ordinario loci pro tempore existente, vel alio quocumque Catholico Antistite receptum, idem Abbas, Archipresbyter, ac subsequenter alias Dignitates obtinentes, respective, ut præfertur, in eadem Ecclesia S. Barbaræ, & alibi de ejusdem Federici Cardinalis consensu habere, tenere, & Christifidelibus distribuere, & conferre.*

5. Et hucusque deductis habetur, Pium Pontificem Papam IV. pro horum Privilegiorum subsistentia consensum voluisse Federici Cardinalis tunc Episcopi Mantuani, sed cum idem Pontifex in eadem Bulla decrevisset, ut præstito ab eodem Cardinali consensu, alius consensus Successorum in Episcopatu non esset necessarius, *necnon si, & postquam idem modernus Episcopus Mantuanus præmissis consenserit, quod deinceps nullus in his consensus, nullaque licentia suorum in ipsa Ecclesia Mantuana Successorum requiratur, etiam perpetuo statuimus, & decernimus*, hinc factum est, ut præstito per Cardinalem Federicum amplissimo consensu, nedum quoad usum Privilegiorum concessorum, sed etiam quoad usum Privilegiorum concedendorum, uti colligitur ex actu authentico facto anno 1655. Abbas constitutus sit in pacifica possessione privilegiorum ipsi à Sede Apostolica concessorum.

6. Eximiæ Summi Pontificis Pii IV. liberalitati succesit liberalitas S. Pii Quinti, & aliorum subinde Romanorum Pontificum, hic etenim ultima Januarii 1570. nedum concessit Abbati S. Barbaræ, ut suos subditos promovere posset ad Primam Tonsuram, & Minores Ordines, sed etiam indulsit, ut alios quoscumque, qui à suis Ordinariis Dimissorias obtinuissent, & examinati fuissent ab Episcopo Mantuano, aut ejus Deputatis, & idonei reperti fuissent, promovere posset ad primam Tonsuram, Minores, & Sacros etiam Presbyteratus Ordines, uti colligitur ex tenore Brevis impresso ad Calcem Folii à Me exhibiti pro Congregatione habita die 17. Novembris 1725. Tunc temporis Abbatia S. Barbaræ possidebatur ab Ascanio Episcopo Majorensi, quemadmodum supra adnotatum fuit, in quo proinde rerum themate fateri necesse est, privilegium Pianum, in eo, quod attinet ad Ordinum Collationem, fuisse personale, & restrictum ad solam Personam Ascanii Majorensis Episcopi, cum simplici Presbytero con-

concedi non poſſit, ut conferat Sacros, & etiam Presbyteratus Ordines, ſicuti colligitur ex Sacro Concilio Tridentino *Seſſ.* 22. *can.*2. *&* *Seſs.* 23. *can.*7. & aliis à Me cumulatis in Diſcurſu edito ad Calcem dicti Folii, & in alio Diſcurſu edito ad calcem alterius Folii Congregationis habitæ die 16. Martii 1726. quæ EE. PP. benigne approbare dignati ſunt: Perſonale tamen non fuit aliud ejuſdem S. Pii V. privilegium, quo Abbati, & eo abſente ſucceſſivè aliis Dignitatibus conceſſit: *omnes, & ſingulos Presbyteros ſibi ratione dictæ Eccleſiæ ſubjectos, & in articulo mortis conſtitutos ab omnibus eorum peccatis, injuncta eis Salutari Pœnitentia abſolvere*, & Presbyteris dictæ Eccleſiæ in dicto articulo conſtitutis, qui ter in qualibet hebdomada nonnullas preces recitaſſent, pleniſſimam Indulgentiam, & omnium peccatorum ſuorum remiſſionem concedere poſſe, Gregorius etenim XIII. in ſuis litteris Apoſtolicis expeditis die 18. Novembris 1577. privilegium S. Pii V. reſtrictum ad Presbyteros extendit ad Diaconos, Subdiaconos, & alios in Minoribus conſtitutos Eccleſiæ S. Barbaræ inſervientes, necnon Duci Mantuæ obſequiis obſtrictos, dummodo Abbatis juriſdictioni eſſent ſubjecti, formamque ſtatuit, qua Abbas hanc abſolutionem pro ſe obtinere poſſet, dando videlicet Sacerdoti ſibi ſubjecto facultatem ſibi prædictam abſolutionem concedendi, uti plenius habetur in ejuſdem Gregorii Litteris Apoſtolicis.

7. Tractu temporis variæ exortæ ſunt controverſiæ inter Epiſcopum Mantuanum, & memoratum Abbatem S. Barbaræ, & ſignanter Anno 1680. quo tempore Abbatia poſſidebatur ab Abbate, qui erat Epiſcopus in Partibus, cum eſſet Epiſcopus Anconiæ; Tunc novem dubia fuerunt diſputata, & omiſſis illis, quæ ad rem præſentem non faciunt, quartum erat conceptum ſequentibus Verbis. *Cum major pars Beneficiatorum ejuſdem Eccleſiæ extra propriam Canonicam ſparſim vivat in Territorio aliorum Parochorum, prætendit, Sermo eſt de Abbate, irrequiſito Paroco, occurrente eorumdem Beneficiatorum infirmitate, vel morte, eiſdem miniſtrare omnia Sacramenta, ac reſpectivè eorum Cadavera ad propriam Eccleſiam deferre abſque ulla ſolutione Quartæ Funeralis*, & huic dubio reſponſum fuit *negativè*, ſeptimum dubium erat his aliis verbis conceptum *occurrentibus Conſuetis Proceſſionibus totius Cleri, quinimmo etiam illa Auguſtiſſimi Corporis Chriſti, renuit ad eaſdem accedere Proceſſiones*, & huic dubio reſponſum fuit *teneri*, octavum dubium ſic erat conceptum *pariter præſumit, non teneri ad Generalem Synodum intervenire, neque ipſius Clerum Subjacere ejuſdem Synodi determinationibus, quæ cum ut plurimum edantur ad Componendum habitum, & honeſtatem Clericorum, maxima exinde exoritur difformitas, & abuſus ejuſdem Cleri dictæ Collegiatæ reſpectu Cæterorum, qui ad normam decretorum Synodalium honeſte, & laudabiliter vivunt*, & huic dubio reſponſum fuit *teneri*, cumque nonum, & ultimum dubium ſequenti modo eſſet conceptum, *denique attribuit ſibi facultatem miniſtrandi Sacramentum Confirmationis, ſeu Chriſmæ*, & huic reſponſum fuit, *non Licere*.

8. Rurſus cum quidam Bartholomæus Turrianus a ſuo Epiſcopo Lucano Dimiſſorias obtinuiſſet, ut a quocumque Catholico Antiſtite ad primam Tonſuram, & quatuor Ordines Minores promoveri poſſet, & ille, uti addictus ſervitio Eccleſiæ S. Barbaræ, Minores Ordines ab ejus Abbate recepiſſet, magna exorta eſt controverſia, an valide, vel illicite

Mino-

Minores Ordines recepiſſet utpote adſcriptus ſervitio Eccleſiæ ultra numerum ; Fuit hæc controverſia per multos annos funditus pertractata in hac Sacra Congregatione ; Dicebatur etenim , Bullam Pii IV. in qua facultatem conceſſit Abbati S. Barbaræ conferendi primam Tonſuram , & Minores Ordines , fuiſſe poſteriorem Concilio Tridentino , & ſic non fuiſſe ab eo revocatam cum idem antecedentia , & non ſubſequentia privilegia hac in re ſuſtulerit , juxta ſenſum hujus Sacræ Congregationis apud *Fagnan. in cap. ſtatuimus num.*14. , *& ſub num.*53. *in fine de ſupplenda negligentia Prælatorum* , ſed excitata ſubtiliore indagine in hoc conſiſtente , quod licet dicta Bulla eſſet Concilio Tridentino poſterior , erat tamen anterior alia Bulla ejuſdem Pii IV. , in qua revocavit omnia , & quæcumque privilegia Concilio Tridentino adverſantia , etiamſi a ſe conceſſa fuiſſent , uti videre eſt *in Conſtit.*94. *ejuſdem Pii IV. Bullarii tom.*2. ; ponderato nihilominus quod erat nimium inveriſimile , quod Pius in Bulla poſteriori voluiſſet derogare particulari privilegio paulo ante à ſe in fundatione Collegiatæ de jure patronatus Ducis Mantuæ conceſſo , & ſignanter cum primam Bullam effrenata quadam clauſula corroboraſſet , eligendi videlicet , & apponendi quandocumque Duci , & Abbati , ſeu Capitulo libuiſſet , datam ſemper poſteriorem quibuſcumque futuris derogationibus , poſt multas cauſæ propoſitiones *die tandem* 16. *Martii* 1726. reſolutum fuit pro relaxatione ſuſpenſionis incurſæ a Bartholomæo Turriano Arbitrio Epiſcopi Lucani , admiſſa hoc modo in Abbate facultate conferendi primam Tonſuram , & Minores Ordines ; ſi etenim Abbas facultatem non habuiſſet , Ordinatio Turriani fuiſſet invalida , & non illicita , uti Sacra Congregatio in allegato reſcripto ſuppoſuit ; Quando etenim Abbas habet privilegium conceſſum poſt Concilium Tridentinum , valide confert , & licite primam Tonſuram , & Minores Ordines perſonis Sæcularibus in privilegio deſignatis , & quatenus , prout in caſu contigerat , conferat perſonis ſæcularibus in privilegio non deſignatis , Ordinatio eſt valida , ſed illicita , & Ordinati remanent ſuſpenſi , uti late oſtendit *Fagnan. in cap. ſtatuimus n.*11. , *& ſeq. uſque ad finem de ſupplenda negligentia Prælatorum* .

9 Terminata hac controverſia , aliis aperta eſt via ; exhibiti quippe fuerunt huic Sacræ Congregationi iterati ſupplices libelli , in quibus primo expoſitum fuit , quod ad Dignitates , Canonicos , Beneficiatos , & Clericos etiam ſupranumerarios extra canonicam S. Barbaræ habitantes , & ſic in diverſis Parochiis Civitatis Mantuanæ in caſu infirmitatis proceſſionaliter defertur ab Eccleſia Collegiata Sacramentum Euchariſtiæ , quod etiam aliquando a viciniori Regularium Eccleſia accipitur , ſecundo quod Cadavera Dignitatum , Canonicorum , Cappellanorum , & aliorum ſupra memoratorum invito Domicilii Parocho deferuntur ad Eccleſiam Collegiatam , nulla prædicto Parocho ſoluta Quarta , tertio , quod facta ab Abbate collatione primæ Tonſuræ , & Minorum Ordinum , Clericis ſuæ Eccleſiæ ſervitio adſcriptis etiam cum exceſſu numeri , diriguntur ab ipſo Litteræ Dimiſſoriales ad Epiſcopos vicinarum Diœceſum , ut ab eis recipiant Sacros Ordines, quarto , quod licet Abbas non ſit Epiſcopali charactere de præſenti inſignitus , paſſim Sacramentum confirmationis confert , etiam Laicis ſubjectis Epiſcopo Mantuano , quinto demum , quod approbat ſuos Bene-

ficiatos pro excipiendis Sacramentalibus confeſſionibus non tantum Presbyterorum, & Clericorum ſuæ Eccleſiæ, verum etiam aliorum quorumcumque Subditorum Ordinarii Mantuani, & quod aliqui ſic approbati audent extra Eccleſiam S. Barbaræ, & in privatis Domibus confeſſiones excipere, & etiam abſolvere a caſibus reſervatis; cumque tranſmiſſis juxta morem ſupplicibus libellis ad Epiſcopum pro informatione, ipſe reſponderit, expoſita in facto ſubſiſtere, novæ ad eum datæ ſunt litteræ, ut Abbati terminum præfigeret ad ſua Jura deducenda in hac Sacra Congregatione, ſed termino ab Abbate non acceptato, qui præmiſſa proteſtatione venerationis debitæ huic Sacræ Congregationi reſpondit, ſe non eſſe niſi cuſtodem Jurium ſuæ Eccleſiæ, & eorum defenſionem pertinere ad Auguſtiſſimum ejus Patronum, ad effugiendas exprobationes nimiæ conniventiæ in re graviſſima, & Sacramentali, neceſſarium exiſtimavi omnia ponere ſub oculis EE. VV., ut ipſæ in Domino decernant, quid in tam arduo negotio faciendum ſit, atque reſolvendum.

10 Porro in eo, quod attinet ad propoſitorum dubiorum reſolutionem, omnia fere deſumi poſſunt vel a præteritis reſolutionibus, vel a juris diſpoſitione; Quoad Sacramenti etenim Euchariſtiæ delationem ad Canonicos, Beneficiatos, & Clericos, licet degentes in alienis Parochiis, & quoad tranſportationem cadaverum eorumdem ad Eccleſiam S. Barbaræ, nulla ſoluta Parochis quarta, facit reſponſum hujus Sac. Congregationis *anni* 1680. *ad* 4. *dubium*, uti ſupra *num.*7. dictum eſt & addi poteſt, quod prætendente capitulo Cathedralis Eccleſiæ Mantuanæ jus adminiſtrandi Sacramenta Canonicis, & aliis ejuſdem Cathedralis presbyteris non commorantibus in Canonica, ſed ad libitum per Civitatem habitantibus, necnon Jus percipiendi emolumenta, & eorum cadavera tumulandi, cum huic prætenſioni ſe Parochi Civitatis oppoſuiſſent, controverſia delata ad Sacrum Rotæ Auditorium. Idem ſenſit favore Parochorum, uti habetur *in Mantuana Funerum* 5. *Julii* 1694. *cor. clar. mem. Cardinali Priolo*, quæ deciſio, teſte Epiſcopo, ſuam habuit, & habet executionem in Civitate Mantuana.

11 Quoad Litteras Dimiſſorias, quæ ad Epiſcopos Viciniores diriguntur, ut Ordinati ab Abbate ad primam Tonſuram, & Minores Ordines, ab eis ſubinde Majores recipiant, nullum hujuſce facultatis veſtigium habetur in Bulla Piana, tantoque cum rigore in hac materia proceditur, ut etiamſi conſtaret de Territorio ſeparato Abbatis, de qua mox habebitur ſermo, non poſſet Abbas Dimiſſorias pro Majoribus Ordinibus ſuis Canonicis, Beneficiatis, & Clericis concedere, niſi ſpeciale haberet, atque diſtinctum pro conceſſione privilegium, uti omiſſis cæteris antiquioribus reſolutionibus, reſolutum fuit ab hac S. Congregatione *die* 21. *Januarii* 1719. *in Cauſa nullius, ſeu Brictinorien.*, *& Policaſtren.*, *& in nullius, ſeu Veſprimien. Juriſdictionis* 12. *Martii*, *&* 17. *Decembris* 1718., & concordat *Rota deciſ.*7. *n.*10., *& ſeqq. tit.*23. *de Officio ordinarii*, *& de Territorio ſeparato cor. Eminentiſſ. D. meo Cardinali Falconerio tom.*2. *pag.*381., quod ipſum quotidiana, ut ita dicam, corroboratur obſervantia; cum etenim Eccleſia Parmenſis Beatæ Mariæ della Steccata in Eccleſiam, & Sedem Conventualem Sacræ equeſtris Religionis Conſtantinianæ erecta fuiſſet unacum plenaria exemptione ab Ordinario, & Territorio perfecte ſeparato per ſan.

mem.

mem. Clementem XI., uti habetur in ejus *Bulla* 96., non potuit Magnus Prior ſibi uſurpare jus concedendi Dimiſſorias Clericis eidem Eccleſiæ inſervientibus, niſi per ſpeciale Breve SSmi D.N. quod ipſum contigit in cauſa ſupra citata nullius, ſeu Brictinorien. & Policaſtren. Capitulum quippe Baſilicæ Vaticanæ, quod erat in antiquiſſima poſſeſſione concedendi Litteras Dimiſſorias clericis ſibi ſubditis in Abbatiis ſitis in Diœceſibus Brictinorien., & Policaſtren., non potuit in eodem jure perſeverare, niſi accedente novo expreſſo Summi Pontificis feliciter Regnantis privilegio, quod non fuit conceſſum, niſi poſt ſuperatam in Tribunali Rotæ controverſiam de Territorio perfecte ſeparato in memoratis Abbatiis, & ceſſionem liti factam ab Epiſcopis Brictinorien., & Policaſtren. ſuper eodem Territorio ſeparato.

12 Quoad adminiſtrationem Sacramenti confirmationis, etiam Laicis Subditis Epiſcopo Mantuano, duo videntur eſſe inveſtiganda, alterum an Abbas dicta potiatur facultate, alterum, an ea uti valeat conferendo dictum Sacramentum etiam Laicis Subditis Epiſcopo Mantuano; Quoad primum, pro facultate Abbatis pugnant verba privilegii piani relata in ſuperiore §.4. pugnat obſervantia, & eo fortius, cum non deſint exempla Summorum Pontificum, qui ſimplices presbyteros conſtituerunt Adminiſtratores extraordinarios Sacramenti confirmationis, recepto Chriſmate ab Epiſcopo; & contra facultatem Abbatis facit reſponſum Sac. Congregationis anno 1680., de quo in ſuperiori §.7., ubi non obſtante, quod Abbas tunc eſſet charactere Epiſcopali inſignitus, reſponſum fuit *eidem non licere* Sacramentum confirmationis adminiſtrare, nec enim reſponderi poterat *non poſſe*, cum Epiſcopus ſit Miniſter Ordinarius prædicti Sacramenti; quo vero ad ſecundum, hoc eſt, an ſuppoſita in Abbate facultate, valeat ipſe Sacramentum confirmationis adminiſtrare etiam Laicis ſubjectis Epiſcopo Mantuano, celebre eſt exemplum Cardinalis Archipresbyteri Baſilicæ Vaticanæ, hic enim ex Brevi Urbani VIII. poterat Sacramentum confirmationis adminiſtrare in Baſilica Vaticana, & in Civitate Leonina, exortaque controverſia circa uſum dicti Brevis, ipſaque remiſſa ad hanc Sacram Congregationem, reſponſum fuit, poſſe prædictum Cardinalem uti dicto Brevi, ſed quoad perſonas tantum Canonicorum, Beneficiatorum Clericorum, & Miniſtrorum inſervientium Eccleſiæ S. Petri, & non quoad alias perſonas quaſcumque, & reſponſum fuit a Summo Pontifice Clemente X. confirmatum, uti habetur *tom.* 18. *decret. pag.* 145., & *pag.* 491. meminitque Eminentiſſimus Dominus meus Cardinalis Petra *ad tom.* 4. *Conſtit. Apoſt. pag.* 280. *num.* 16.

13 Denique quoad approbationem confeſſariorum qui confeſſiones excipiunt, nedum Presbyterorum, & Clericorum Eccleſiæ inſervientium, ſed etiam aliorum quorumcumque Subditorum Epiſcopi Mantuani, notiſſima eſt Prælatorum Inferiorum diſtinctio, alii ſiquidem Prælati Inferiores præſunt certo generi Perſonarum cujuſdam ambitus Eccleſiæ, vel Monaſterii uti ſunt Superiores Regulares, & hi ſunt exempti a Juriſdictione Epiſcopi, & habent exemptionem paſſivam ab eo cum corpore Monaſterii, ſive Eccleſiæ; Alii habent etiam juriſdictionem activam in Populum, & Clerum certi loci, ſed ſunt in Diœceſi, & Territorio Epiſcopi, a cujus Diœceſi locus ille non fuit avulſus, aut ſeparatus; Alii demum habent juriſdictionem plenam in certo loco ſuper omnes de Cle-

ro, & Populo in eo commorantes cum ejuſdem loci diſmembratione a Diœceſi, in qua erat antecedenter conſtitutus, & iſti Prælati Semi-Epiſcopi dicuntur, cum exerceant omnia fere, quæ pertinent ad poteſtatem jurisdictionis, excluſis cæteris, quæ pertinent ad poteſtatem Ordinis, quo ipſi carent, uti late explicando prædictas tres ſpecies Prælatorum proſequuntur *Lotter. de re beneficiaria lib.1. quæſt.24. num.112. & ſeqq.*, *Card. de Luca de Jurisdict. diſc.1. num.7.*

14 Porro quidquid ſit de prima, & ſecunda ſpecie Prælatorum Inferiorum, difficile admodum videtur, quod Abbas Sanctæ Barbaræ in tertia ſpecie conſtitui poſſit; Si etenim juxta privilegium pianum ejus jurisdictio eſt reſtricta ad Eccleſiam, *in ea jurisdictionem habeat*, ſi exemptio paſſiva ab Epiſcopo reſpicit ipſius perſonam, & aliorum Eccleſiæ inſervientium, & ipſorum bona, ſi Abbatis Jurisdictio coercitiva Clericos, & Beneficiatos prædictæ Eccleſiæ tantum comprehendit, ſi in caſu negligentiæ Abbatis, & aliorum poteſt Epiſcopus viſitare, & corrigere, & animadvertere tam in ipſum Abbatem, quam in alios, ſi Abbas tenetur ad Synodum Epiſcopalem accedere, & tam ipſe, quam alii legibus Synodalibus ſunt adſtricti, uti ſupra viſum eſt §. 2. 3 & 7. Si denique nulla diſmembratio loci, nulla Populi, nulla Cleri extra Eccleſiam S. Barbaræ exiſtentis fuerit facta legitur in privilegio Papali a Diœceſi Epiſcopi Mantuani, ſuadent hæc omnia, Abbatem S. Barbaræ non eſſe Prælatum Inferiorem tertiæ ſpeciei.

15 Et quando ipſe non eſt Prælatus Inferior tertiæ ſpeciei, nunquam approbare poteſt confeſſarios pro excipiendis confeſſionibus, ſive presbyterorum, & Clericorum ſuæ Eccleſiæ inſervientium, ſive aliorum juxta *cap.15. ſeſſ.25. de reformat.* in quo id reſervatur Epiſcopo, non obſtantibus privilegiis Apoſtolicis, & non obſtante quacumque conſuetudine immemorabili, juxta ſenſum hujus Sacræ Congregationis, ad late deducta *in citata deciſ.7. num.6. & ſequent. cor. Eminentiſs. Domino meo Card. Falconerio*, *& deciſ.8. num.12. eodem tit. de Offic. Ordinar. & de Territor. ſeparato tom.2.* cum ſoli ſint Prælati Regulares, qui licet non ſint tertiæ ſpeciei, audire poſſunt confeſſiones ſuorum Subditorum Regularium, & alios ſuos Regulares approbare pro excipiendis confeſſionibus ſuorum Regularium, ex quo videlicet Concilium loco citato loquitur de Sacramento Pœnitentiæ adminiſtrando Sæcularibus, nec ullum facit verbum de Regularibus, quemadmodum magiſtraliter de more examinata materia, & allegatis concordantibus, & hujus Sacræ Congregationis reſolutionibus, proſequitur *Eminentiſs. Dominus meus Card. Petra ad Conſtit. Apoſtol. tom.5. pag. mihi* 111. *num.51. & pluribus ſequen.*

16 Et quamvis Sanctus Pius V. Abbati, & ſucceſſive aliis Dignitatibus conceſſerit abſolvere poſſe omnes, & ſingulos Presbyteros Eccleſiæ S. Barbaræ in articulo mortis conſtitutos ab omnibus peccatis, & hoc à Gregorio XIII. fuerit extenſum ad Diaconos, Subdiaconos, & alios in Minoribus conſtitutos eidem Eccleſiæ Inſervientes, uti ſupra viſum eſt §.7. id tamen vel non refertur ad abſolutionem Sacramentalem, uti deſumitur ex verbis Indulti Gregoriani, in quo dicitur, formam abſolutionis fuiſſe à S. Pio V. præſcriptam, ibi: *Et inſuper cum in d. Pii V. Prædeceſſoris Litteris forma abſolutionis ſit præſcripta, ut in mortis articulo conſtitutis à Superiore Inferiori illa concedatur, ejuſdem Eccleſiæ*

Ab-

Abbati, qui nullum habet Superiorem, quod cuicumque Sacerdoti sibi subjecto facultatem concedere valeat, ut sibi ipsi Abbati absolutionis beneficium impendere possit &c. potestatem impartimur: vel quatenus id sit intelligendum de absolutione Sacramentali, concludere opus est, nullum in Litteris prædictorum Pontificum contineri privilegium, cum quilibet Sacerdos etiam non approbatus possit absolvere à quolibet peccato, & censuris in articulo mortis juxta *cap.*7. *sess.*14. & sola disputatio sit inter Doctores, an id competat Sacerdoti jure Divino, vel jure humano, & an non approbatus possit uti dicta facultate, absente, vel etiam præsente alio Sacerdote approbato, uti habetur apud *Giribald. de Sacrament. tract.*7. *cap.*3. *dub.*3.

17. Tangit Episcopus Mantuanus in sua Informatione præjudicium animarum eorum pœnitentium, qui confessiones expleverunt Sacerdotibus ab Abbate approbatis; quando revera Abbas careret facultate eosdem approbandi. In hac autem gravissima quæstione, nonnulli docent, communem errorem absque titulo satis non esse pro validitate absolutionis, uti habetur apud *Passerin. de statu hominum citato to.*2. *qu.*187. *n.*347. Alii inhærentes Decreto, quod ab hac Sacra Congregat. referunt antiquitus editum fuisse, docent confessiones, & absolutiones hujusmodi esse invalidas, & licet confessi possint dici absoluti coram Deo, quia Mater Ecclesia supplet, eos tamen, errore detecto, teneri confessiones reiterare, *Diana in edit. coordinata operum moralium to.*1. *tract.*3. *resolut.*26. *n.*7. *Molphes tract.*7. *cap.*13. *num.*20., *Barbos. ad Concil. sess.*23. *cap.*17. *n.*5., *Vulp. resolut. moral.*163. *n.*21. *in fine*, & alii relati per *Passerin. ubi supra*. Alii denique hanc distinctionem impugnant, ea ratione, quia non potest quis Sacramentaliter confessus dici absolutus coram Deo, nisi quatenus fuerit valide absolutus, hinc inferendo, quod posita absolutionis validitate confessio non sit iteranda, & propterea indistincte volunt, absolutionem esse validam ex solo communi errore, etiam absque titulo, & eo fortius concurrente aliquo titulo putativo *Passerin. ubi supra n.*355. *& seqq.*, *Vulp. cit. resolut.*163. *num.*16. *& seqq. Salmaticenses in cursu morali tom.*1. *tract.*6. *de Sacram. Pœnitentiæ cap.*9. *punct.*4. *n.*19. *Clericat. de Pœnitentia decis.*31. *n.*14. *& seqq. Gobat. quæst. Teolog. Sacram. tract.*7. *casu* 3. *n.*107. *& seqq. & signanter num.*109. ubi figurat casum de Cappellano nullo modo approbato per Episcopum, & ita articulo mature discusso, ac Theologis hinc inde scribentibus, censuit in simili casu bo. mem. Fagnanus Secretarius hujus Sac. Congregationis, & Sacra Congregatio decrevit *in Aretina* 22. *Martii* 1614. *tom.*64. *positionum fol.*385. *& seqq.*

18. Actum fuit de hoc eodem puncto in hac Sacra Congregatione in causa *Patavina* 11. Decembris 1683. en verba Folii: *Occasione universalis Jubilæi nuper indicti pro implorandis Divinis opem adversus Turcas, tres Sacerdotes Cappuccini in Patavina Diœcesi absque approbatione, & licentia Eminentiss. Episcopi Confessiones Sacramentales pluribus Sæcularium Personarum publice excederunt; Et quamvis fuissent moniti a Parocho de eorum inhabilitate, attamen ab inceptis desistere noluerunt. Accersiti postea ab ipsomet Eminentissimo Episcopo ad docendum de eorum prætensa facultate absolvendi, responderunt; quod in opinione probabili aliquorum Auctorum Regularium; primus eorum uti Guardia-*

dianus,& Prælatus Regularis, ſecundus uti approbatus in aliena Diœceſi, & tertius uti approbatus ab ipſo Eminent. Epiſcopo Patavino in alio loco Diœceſis ad annum, licet jam elapſum, potuerunt licite, & valide tempore Jubilæi excipere dictas confeſſiones abſque nova ordinarii approbatione. Eminentiſſimus autem Epiſcopus animadvertit, huic prætenſioni reſiſtere tum Conſtitutiones ſan: mem: Urbani VIII. & Innocentii X. tum Conſtitutiones Alexandri VII. & Clementis X. quæ omnes expreſſe prohibent, ne Regulares abſque approbatione ordinarii confeſſiones audiant, quamvis in alio loco approbati, tum etiam reſponſa hujus Sacræ Congregationis ſuper dubiis ad Bullam ſan. mem. Gregorii XV. tum denique expreſſam mentem Sanctiſſimi D.N. qui in Bulla præfati Jubilæi requiſivit confeſſarios ab ordinariis locorum eſſe approbatos, unde plurimum dubitans de viribus hujuſmodi confeſſionum, ab oraculo hujus Sacræ Congreg. quantocitius reſponderi petit.

Primò: An licitè.

Secundò: An valide dicti Cappuccini ſæcularium confeſſiones exceperint.

Sacra &c. reſpondit.

Ad primum illicite.

Ad ſecundum invalide, ſed non eſſe inquietandos illos, qui bona fide confeſſi ſunt, attamen ſi ipſi confeſſi hoc neſciverint, vel de invaliditate confeſſionis dubitaverint, eoſdem teneri reiterare confeſſionem.

Quo vero ad Cappuccinos, Eminentiſſimus Ordinarius conficiat Proceſſum circa adminiſtrationem Sacramenti Pœnitentiæ ab iiſdem exercitam, non obſtante contraria diſpoſitione Sacri Concilii Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum, & tranſmittat.

Atque hæc dicta ſint ſub cenſura, ſalvo ſemper &c.

Die Sabbati 20. Septembris 1727.

PRopoſitis duabus ſequentibus cauſis in Congregatione habita die 23. proxime præteriti menſis Auguſti, prodiit reſcriptum, quod utraque proponeretur in Congregatione præſenti. Unde prævia reaſſumptione ultimi Folii dignabuntur EE. VV. decernere.

Seſſ. 6. capit. 5. de Ref. MONOPOLITANA.

I. *An Eccleſia ſub titulo B. Mariæ de Madia, erecta in Tenuta vulgo nuncupata* Torre ſpaccata, *ac altera ſub invocatione Beatæ Mariæ de Roſario erecta in Tenuta enunciata* Torre longa *ſint in Diœceſi Monopolitana, itaut jus illas viſitandi ſpectet privative ad Ordinarium Monopolitanum in caſu &c.*

II. *An ſuſtineatur cenſuræ promulgatæ a Vicario Generali in caſu &c.*

Ad primum Dilata, & coadjuventur probationes, & interim

terim Episcopus manuteneatur in exercitio Jurisdictionis Ordinariæ.

Ad secundum negative, & Episcopus Monopolitanus procedat, prout de Jure contra Percussorem.

ROMANA. *Sess. 22. cap. 6. de Ref.*

I. *An electio, & admissio DD. Franciscæ Joannæ Masettæ, & Victoriæ Evangelistæ ad subsidium relictum ab Advocato Masetto pro Virginibus Educandis, factæ à Congregatione Operariorum Divinæ Pietatis sustineantur, & quatenus negativè.*

II. *An constet de vocatione filiorum d. Advocati, & quatenus affirmative.*

III. *A quo tempore eis debeatur dictum subsidium.*

Ad Primum affirmativè, & Legatum secundæ Classis esse relictum favore tantum Filiarum natarum in Urbe ex pauperibus Advocatis, pariter natis in Urbe, & quoad secundum, & tertium satis provisum in primo, & amplius in omnibus.

COLONIEN. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 7. Junii currentis anni 1727. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, cumque tunc nulla prodierit resolutio, sed dictum fuerit, quod scriberetur Archiepiscopo juxta instructionem, & quod audiretur Pater Procurator Generalis; Pater Procurator Generalis respondit, nullam adesse ex parte Suæ Religionis difficultatem in acceptanda proposita unione, & se credere, quod eadem esset profutura, tum Fidei Catholicæ, tum moribus Parochianorum, qui sunt in medio Hæreticorum. *Sess. 7. c. 7. de Ref.*

Archiepiscopus autem Coloniæ Elector interrogatus de distantia Parochiæ de Honeff ab Oppido Dussoldor-piensi, de spe, an tractu temporis in loco Parochiæ aperiri posset Collegium Societatis Jesu, & de adjutorio pro conservatione Fidei Catholicæ per collocationem PP. Societatis Jesu in Parochia, respondit Parochiam ab Oppido distare per iter unius diei, & idcirco necesse futurum esse, ut unus ex Patribus Societatis Jesu in ea resideat, nullam esse spem aperitionis collegii in loco Parochiæ, & collocationem PP. in Parochia non modicam allaturam esse utilitatem, cum in ea Pastor sit necessarius, omnibus numeris absolutus, ut oves suas à vicinis Hædis arceat, & errantes ad viam salutis reducat.

Quibus proinde stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quomodo petitis sit annuendum in casu &c.

Pro gratia, juxta modum.

CAPUTAQUEN. Papirius, & Carolus de Bigottis compatroni cujusdam simplicis Beneficii sub titulo S. Angeli in Fonte cum annexione Cappellæ S. Bernardi Terræ Padulæ, supplicarunt pro facultate præd- *Sess. 14. capit. 1. de Ref.*

ctum

ctum perpetuum Beneficium mutandi in Cappellaniam manualem, & in Congregatione habita die 23. Februarii 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi, nulla fuit capta reſolutio, ſed dictum, quod nova informatio exquireretur.

Ordinarius in nova informatione retulit, redditus Beneficii aſcendere ad ducatos quinquaginta, nec illud habere aliud onus, quam ſolutionis ſex carolenorum Menſæ Epiſcopali, & quindecim carolenorum Seminario, & augmentum oblatum à Patronis pro obtinenda commutatione perpetuitatis in manualitatem conſiſtere in Molendino recenter ab eis conſtructo, cujus redditus excedit ducatos quinquaginta.

Quærunt Doctores, an accedente patronorum conſenſu, poſſit Epiſcopus Beneficium de perpetuo facere manuale, & *Navarrus conſ.9. de Officio Judicis Ordinarii* videtur in affirmativam inclinare, & ſequuntur *Gonzal. ſuper regul.8. Cancell. gloſſ.5. §.6. num.62. Corrad. in praxi Benef. lib.1. cap.6. num.287.*

Alii contrarium docent, quia cum Beneficium jam ſit conſtitutum in ſtatu ſuo perpetuitatis, immutatio ſapere videtur ſpeciem aliquam alienationis, vel diſmembrationis, quæ etiam in Spiritualibus ſine cauſa, & ſolemnitate eſt prohibita *Card. de Luca de Jure patronatus diſc.15. n.10., & ſequen. & ſequitur Petrus Laurenus in Foro Beneficiali part.1. cap.2. quæſt.63.*

At in præſenti ceſſat hæc controverſia, cum habeatur recurſus ad hanc Sacram Congregationem, quæ idcirco ex juribus circumferendis decernere dignabitur.

An ſit locus mutationi Beneficii Juris Patronatus ſub titulo S. Angeli, & S. Bernardi in ſimplicem Cappellaniam manualem ad nutum Patronorum in caſu &c.

Dilata, & ſcribatur juxta novam Inſtructionem.

Cap. 19. ſeſſ.5. de Reg.

BITERREN. Joachinus Maurus *die* 19. *Novembris* 1705. Profeſſionem emiſit in Ordine FF. Minorum, tanquam Laicus, & in præſenti inſtat pro reſtitutione in integrum, eo ſub fundamento, quod profeſſio emiſſa fuerit per vim, & metum ſibi a patre incuſſum, & quidem cum qualitate metus cadentis in coſtantem virum.

Metus comprobatur atteſtatione Genitoris, qui eum incuſſit. Affertur etiam epiſtola conſcripta a Fratre Germano Oratoris, in qua de mandato communis Genitoris minæ inferuntur ad extorquendam profeſſionem. Ordinarius teſtatur de veritate expoſitorum, & alia non deſunt eumdem metum comprobantia, unde ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Negativè.

Cap.12. ſeſſ. 14. de ref.

ROMANA. bon. mem. Gaſpar Turcus, qui poſt laudabiliter exercitum ſpatio plurium annorum cauſidici munus, ad Cameræ Apoſtolicæ Commiſſariatum, & Prælaturam Domeſticam Summi Pontificis evectus eſt, in ultimo, ſub quo deceſſit, Teſtamento, ſic diſpoſuit, *item voglio, che ſubito ſeguita la mia morte, li miei Eredi debbano aſſegnare luoghi* 20.

de'

de miei Monti S. Pietro 6. Erezione per dote, e fondo dotale d'una Cappellania perpetua, da chiamarsi la Cappellania Turchi, quale debba reputarsi, & esser mero, e puro Legato Pio Laicale, e non Beneficio Ecclesiastico e però non soggetto all'Ordinario, ne alla Dataria, e nominando Io in Vita qualche Sacerdote, o Chierico per primo Cappellano, voglio non possa rimoversi, ma durante la sua Vita debba godere gl' intieri frutti di detti Luoghi de Monti col peso di celebrare, o far celebrare Messe 300. l'anno di Requie in Suffragio dell' Anima mia, e de miei &c. gl'altri Cappellani poi, che eleggeranno gl'infrascritti miei Eredi, doveranno esser amovibili ad nutum, e riscuotere il frutto di detti Monti, con ordine fermo di detti Eredi, con adempire puntualmente di Mese in Mese la celebrazione di d. Messe 300. l'anno. Et essendovi tra dd. Eredi, e tra nostri Parenti, e Congiunti Persona abile a detta Cappellania, quella sia preferita ad ogn'altro estraneo, e così s'osservi in futuro.

Atque a jure passivo Testator transitum faciendo ad jus activum sit locutus est, *In mancanza di detti miei Eredi, e loro discendenti, ed altri sopra chiamati a detto Fidicommisso voglio, che detto jus si divolva alla Chiesa, e Padri Carmelitani della Santissima Madonna di Monte Santo di Roma, quali siano tenuti nominare quelli, che si trovaranno Parenti, e Congiunti a detti miei Eredi, ed altri chiamati, che siano abili a detta Cappellania, e non essendovi, potranno dd. PP. per se stessi godere li frutti di dd. Luoghi di Monti dotali d' essa Cappellania, con il peso perpetuo di celebrare le 300. Messe Annue per l'Anima mia, e de miei Congiunti*, & demum in Codicillis devenit sequentibus verbis ad nominationem Cappellani, *ora volendo nominare il primo Cappellano con il privilegio di godere detta Cappellania in perpetuo sua vita durante, nomino il primo Cappellano il Sig. Felice Gallucci mio Nipote di presente Abbreviatore nella Nunziatura di Lisbona, e non volendo, o non potendo, ovvero mancando quandocumque d. Signor Felice, li sostituisco il Signor Giuseppe Pediconi Figlio del Signor Antonio Pediconi mio Medico con lo stesso Jus de Cappellania perpetua.*

Tam Felix Nepos primo loco vocatus, quam Joseph post cum substitutus Clericali Charactere erant insigniti, sed dum Felix se promoveri curabat ad Sacerdotium, vitam cum morte commutavit, delataque Cappellania ad Joseph, cum hic Matrimonium contraxerit, exorta est dubitatio, an ipse retinere possit Cappellaniam, de qua nunc agitur, in Statu Conjugali. Pendet resolutio ab examine mentis Testatoris, an videlicet ita Clericalem qualitatem voluerit in vocatis ad suam Cappellaniam, ut eos voluerit actu, vel in potentia Sacerdotes, & quatenus hæc fuerit ejusdem voluntas, an ea fuerit restricta ad ingressum in Cappellaniam, vel etiam se extenderit ad progressum.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

An Cappellania, de qua agitur, retineri possit in Statu Conjugali per Cappellanum a Testatore nominatum in casu &c.

Negativè, & amplius.

OSNABRUGEN. Joannes Balduinus Chorus huic Sac Congregationi exposuit, quod a viginti circiter annis provisus fuit de Vicaria Beneficio simplici residentiali Ecclesiæ Cathedralis Osnabrugensis, ad cujus titulum Ordines recepit, & cujus oneribus quousque potuit, Chorum diligen- *Sess. 24. c. 12. de Ref.*

ligentiſſimè frequentando ſatisfacere non prætermiſit. Expoſuit quoque, quod infirmitate correptus, cum conſilio Medicorum, & prævia licentia Capituli, & Decani Cathedralis Eccleſiæ ſe contulit ad Patriam, ut frueretur Aere nativo, & uſu etiam aquarum mineralium, & quod licet aliqualiter recreatus redierit ad ſuam Reſidentiam Oſnabrugenſem, ob hujus nihilominus aeris inclementiam, in morbum, & quidem gravem relapſus recedere coactus fuerit, habita ſemper Superiorum licentia, & ſemper relicto altero ex Vicariis Eccleſiæ, qui vices ſuas, conventa mercede ſuſtineret. Expoſuit denique, cæteros Cathedralis Vicarios, prætenſionem excitaſſe de eo non admittendo ad fructus, & ad diſtributiones, concluſitque exorando, ut prædictis Vicariis demandaretur, quod ſibi libere conſignarent tam prædictos fructus, quam diſtributiones, & Sacra hæc Congregatio, antequam quidquam decerneret, informationem exquiſivit a Reverendiſſimo Nuntio Colonienſi.

Prædictus Nuntius retulit primo, Oratorem, dum erat incolumis, Chorum laudabiliter frequentaſſe; Secundo, tempore abſentiæ muneribus ſuæ Vicariæ per alium ſatisfeciſſe; Tertio neceſſitatem medelæ per acceſſum ad Patriam, & aquarum mineralium uſum pluribus Medicorum teſtimoniis comprobaſſe; Quarto nullam eſſe poſſe difficultatem in ordine ad fructus, quos vocant Maſſæ Groſſæ, ſed totam difficultatem reduci poſſe ad Anniverſaria, & memorias Defunctorum, quæ calculantur in Annuis ſcutis 40. & ad alias diſtributiones quotidianas aſcendentes ad ſummam viginti ſcutorum; De his quippe videndum erat, an Orator ad participationem tanquam infirmus eſſet admittendus, & quinto demum, & ultimo, neceſſitatem adeſſe capiendi aliquod temperamentum, cum infirmitas non eſſet accidentalis, ſed proveniret a Cauſa permanente, hoc eſt a qualitate Aeris Oſnabrugenſis, & cum æquum, & juſtum non videatur, ut idem ſemper abeſſe debeat, & ſemper debeat fructus, & diſtributiones lucrari; Habitaque hac Nuntii informatione, Sacra hæc Congregatio die 22. Septembris 1725. reſpondit, prædictum Oratorem fructus, & Diſtributiones percipere potuiſſe ex cauſa infirmitatis, & etiam bene poſſe in eadem perceptione continuare, ſed ad Annum, & ſi tamdiu infirmitas duraſſet, ita tamen ut per alium Vicarium Cathedralis oneribus ſibi incumbentibus ſatisfaceret.

Capitulum, & Vicarii Cathedralis Eccleſiæ Oſnabrugenſis adverſus hoc reſcriptum reclamarunt, ſub obtentu potiſſimum, quod expoſita in ſupplici libello non ſubſiſterent in facto, cauſaque per Auditorem Sanctiſſimi delata ad hanc Sacram Congregationem, jura circumferuntur, & onus erit EE. VV. decernere.

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.*

II. *An, & quomodo ſit providendum in futurum.*

Ad Primum in deciſis.

Ad ſecundum pro prorogatione ad annum, & conficiatus interim Proceſſus coram Ordinario ſuper qualitate Infirmitatis, qui eam tranſmittat cum ſuo voto.

VITER.

VITERBIEN. Franciſcus Antonius Galeotti, & Thomas Fani huic Sacræ Congregationi expoſuerunt, fuiſſe Anno 1610. dotatam ab Alexandro Fani Cappellaniam de jure Patronatus ſub invocatione Præſentationis Beatiſſimæ Virginis Mariæ, eumdemque Fundatorem in prima Collatione, quam pro ſe ipſo ſupplicabundus obtinuit, expreſſiſſe, relative tamen ad Inſtrumentum Fundationis, quod non reperitur, ſe eam dotaſſe in annuis ſcutis 40. Sed in Teſtamento condito de Anno 1624. legaſſe pro Dote dictæ Cappellæ ſcuta 500. quod eſt compatibile cum alia ſupradicta expreſſione, ex quo tunc temporis ſc. 500. inveſtita in Cenſibus ad rationem octo pro Centenario reddebant Annua ſcuta 40. Expoſuerunt quoque, tam ſuos Anteceſſores, quam ſe ipſos numquam feciſſe inveſtimentum ſcutorum 500. ſed ſemper ſolviſſe ſcuta Annua quadraginta, & idcirco exorarunt pro facultate faciendi in Monte Pietatis Depoſitum ſummæ ſcutorum 500. ad effectum inveſtiendi in Cenſibus vel cum Communitate, vel cum Locis Piis tutis, & ſecuris, ut deinde ex fructu inveſtimenti Miſſæ celebrarentur, quæ tunc non celebrabantur, niſi ad rationem unius pro qualibet hebdomada. *Seſſ. 25. c. 5. de Ref.*

Exquiſita fuit juxta morem Epiſcopi informatio, qui retulit, expoſita in facto ſubſiſtere, ſibique ſuppoſitum fuiſſe, quod negligentibus Cappellanis Miſſarum celebrationem, Sacra hæc Congregatio demandavit celebrationem Miſſæ quotidianæ, & deinde earumdem numerum Miſſarum remiſiſſe arbitrio clar. mem. Cardinalis Sacchetti tunc Epiſcopi Viterbienſis, qui taxavit unam Miſſam pro qualibet hebdomada; Quocirca *die 3. Martii* 1725. reſponſum fuit, quod exquirerentur allegata Decreta, *& die 24. Martii ejuſdem Anni*, quod exhiberetur in forma authentica decretum prædicti Cardinalis Sacchetti.

In ſequelam hujus reſcripti, facta fuit exhibitio Decretorum tam hujus Sacræ Congregationis, quam clar. mem. Card. Sacchetti, & ex eis deſumptum fuit, reſolutum fuiſſe pro manutentione Cappellani in poſſeſſione exigendi Annua ſcuta 40., & firma remanente hac manutentione, celebrandam eſſe unam Miſſam qualibet hebdomada, renovataque memorata inſtantia ab Oratoribus, hoc eſt ab Antonio Galeotto, & Thoma Fani, facultatis videlicet deponendi, & inveſtiendi ſummam ſcutor. 500. die 9 Junii 1725. reſcriptum fuit, quod fieret inveſtimentum ſcutor. 500. in Stabilibus, vel in Cenſibus cum Locis Piis tutis, & ſecuris, & quod deinde promoveretur inſtantia pro numero Miſſarum, celebrata tamen hoc interim una Miſſa qualibet hebdomada.

Edito hoc Decreto, exhibitus fuit ab Alexandro Salendi Cappellaniæ, ſeu Beneficii Rectore ſupplex libellus, in quo ait, non fuiſſe huic S. Congregationi expoſita omnia, quæ erant exponenda, & ſignanter, quod intantum non reperiebatur inſtrumentum fundationis, inquantum ex Protocollo folium fuerat laceratum, & quod non ſolum recitata emanaverant decreta, ſed etiam fuerant per tranſactionem roborata, hinc inferendo ad obreptionem & ſubreptionem reſcripti; Adeoq; datis novis litteris ad Epiſcopum Viterbienſem, ut non ſolum ſuper noviter expoſitis informaret, ſed ut quoque ſuperſederet in executione reſcripti, cum ab eo reſponſum fuerit, reſcriptum jam fuiſſe executioni mandatum, & in facto non ſubſiſtere folii lacerationem, ſed apparere tantum folium in albo, in quo forte Notarius inſtrumentum ſcribere meditabatur, quamvis ſubinde ſcribere neglexerit, & tranſactionem revera factam fuiſſe, ſed ſe ignorare,

rare, an ea tanti debeat esse roboris, & momenti, ut relati ptum obtentum, & executum inficere valeat, opus fuit devenire ad subscriptionem dubiorum ad Calcem restrictus relatorum.

Porro ex pluribus contenditur, relati executionem, quod est idem ac dicere, fundi assignationem non sustineri, cum fructus assignamenti sint quid minus annuis scutis quadraginta, quando dotatio in scutis quadraginta annuis clare desumitur, si non ex instrumento fundationis, quod non reperitur, saltem ex Instrumento primæ Collationis Cappellaniæ, in quo, cum Fundator exorasset pro collatione sui favore facienda; habentur hæc Verba, *Alexander Fani exposuit dotasse in scutis quadraginta in quolibet anno cum onere celebrandi Missas, & aliis requisitis, prout latius in Instrumento a me Notario rogato.*

Additur observantia, juxta quam semper soluta fuerunt Annua scuta 40., in cujus etiam observantiæ sequelam concessa olim fuit ab hac Sacra Congregatione manutentio, quam Concordia subsecuta est, in qua Vincentius Fani, qui majorem quantitatem summæ scutorum 40. persolvebat, cum solveret annua scuta 22., se obligavit ad continuandum in hac solutione: Et quia in dubiis infra referendis, ultra subsistentiam assignationis factæ, quæritur, an, & pro qua summa sit faciendum investimentum, ex rationibus mox perpensis concluditur, esse faciendum in totidem stabilibus, vel Censibus tutis, & securis, correspondentibus Annuum redditum scutorum 40.

Adversus hæc excipitur ab his, qui relati obtinuerunt, nullam habendam esse rationem, vel præteritæ observantiæ, vel concessæ manutentionis, vel initæ Tranlactionis, cum in re clara observantia nihil faciat, nec eadem in facultativis quidquam operetur, & transactio, uti facta a Vincentio Fano, qui est alter ex hæredibus Fundatoris, fuerit temporanea, & alios interesse habentes afficere non valeat, remque totam, deficiente fundationis Instrumento, esse definiendam Verbis Testamenti, quæ sic se habent, *item legavit Venerabili Cappellæ Præsentationis B. M. V. in Venerabili Ecclesia Divæ Mariæ Quietis Civitatis Tuscanellæ existenti scuta quingenta monetæ pro dotæ ejusdem Cappellæ a Domino Testatore prædicto, ut dixit, promissa, & alia scuta triginta illi reliquit in tot Palliis Altaris diversorum Colorum pro temporis opportunitate*, hinc inferendo, se ad nihil aliud teneri, quam ad solutionem scutorum quingentorum, cui per assignationem fundorum satisfecerunt, & in eo, quod attinet ad expressionem factam ab ipso Fundatore in prima Collatione Cappellaniæ, uti supradictum est, subdit, de ea non esse habendam rationem, cum prodierit in actu minus proportionato, cum sit relativa ad instrumentum, quod non reperitur, & cum verificari possit, ex quo scuta 500. tunc temporis investita, ad rationem octo pro Centenario redderent annuam quantitatem scutorum 40.

Jura circumferuntur, quocirca dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An assignatio fundi favore Cappellaniæ B. M. Virginis facta per Hæredes Alexandri Fani Fundatoris sustineatur in casu &c. & quatenus negativè.*

II. *An, & pro qua summa sit faciendum investimentum, seu assignamentum pro fundo, & dote prædictæ Cappellaniæ.*

III. *Quot Missæ sint celebrandæ quolibet anno.*

Ad primum Negativè.

Ad

Ad ſecundum ; teneri ſubminiſtrare annua ſcuta quadraginta.

Ad tertium ſervetur Decretum Eminentiſſimi Sacchetti.

BRUNDUSINA. Quadraginta ſex Capitulares conſtituunt Capitulum Brunduſinum, quatuor videlicet Dignitates, Viginti tres Canonici, & décem, & novem Portionarii. *Seſſ. 22. c. 4. de Ref. & Seſſ. 24. c. 12. de Ref.*

Dignitates, & Canonicatus conferuntur in titulum ab Ordinario, & a Dataria Apoſtolica, ſed Portionarii aggregantur a Capitulo, & Portionem vacantem conſequitur Sacerdos antiquior in ſervitio Eccleſiæ, & hi Portionarii notabiles obtinent prærogativas, cum habeant votum deciſivum in Capitulo, & de Maſſa Communi participent.

Ut autem Aggregati ſe habiles reddant ad conſequendas Portiones vacaturas, ſuccumbunt diuturno Eccleſiæ ſervitio, nulla recepta mercede, & in eo, quod attinet ad Aggregationem, ea fieri debet per Capitulum legitime congregatum, & Aggregandi ultra cætera requiſita prætenditur, quod habere debeant requiſitum Nativitatis ex Parentibus nobilibus, vulgo *delle due Piazze*, Platea videlicet *de nobili*, & Plateæ antiquitus nominatæ *del Popolo*, & hodie appellatæ *de' Nobili viventi*, ex quibus duabus Plateis Civitatis Regimen conſtituitur.

Et quia dari poteſt caſus, quod aliquis non habens dictum requiſitum inſtet pro Aggregatione, obſervantia ſic obtinuiſſe dicitur, ut prævio Unanimi conſenſu aperto omnium Capitularium pro lectura ſupplicationis, prævioque ſcrutinio ſecreto pro Aggregatione, Aggregatio concedatur ex gratia, dummodo major pars Capitularium per Secreta ſuffragia non deſit, & nec pariter deſit juſta, & rationabilis cauſa, hoc eſt neceſſitatis, vel utilitatis Eccleſiæ.

Super his exorta eſt controverſia, quæ ab Archiepiſcopo ad hanc Sacram Congregationem remiſſa fuit, quocirca ex juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An reſolutiones, ſeu Statuta Capituli Brunduſini concernentia Aggregationes Clericorum ad Servitium Eccleſiæ Metropolitanæ deinde ſuo tempore admittendorum ad gremium Capitularem, quæ requirunt in Aggregandis inter cæteras qualitates gradum nobilitatis vulgo *delle due Piazze*, ſuſtineantur in caſu &c. & quatenus affirmative.

II. An poſſint revocari, & aboleri à majori parte Capitularium, ſeu potius requiratur conſenſus omnium Capitularium, necnon conſenſus Archiepiſcopi in caſu &c.

III. An poſſint revocari ſine cauſa, ſeu potius requiratur juſta cauſa, & an hæc juſta cauſa ſit probanda, vel potius præſumenda ex conſenſu majoris partis ſuffragiorum in caſu &c.

IV. An ſuper dictis Statutis poſſit Capitulum diſpenſare aggregando ex gratia Clericos, qui non habent dictum requiſitum nobilitatis *delle due Piazze* in caſu &c.

V. An pro gratia hujuſmodi diſpenſationis requiratur licentia, ſeu conſenſus per vota aperta omnium Capitularium, antequam deveniri poſſit ad Aggregationem eorundem Clericorum per ſecreta ſuffragia majoris partis Capitularium in caſu &c.

VI. An

VI. An eadem dispensatio indulgeri possit sine causa, seu potius requiratur justa causa, & quatenus affirmativè quoad secundam dubii partem.

VII. An hujusmodi justa causa debeat justificari, seu potius præsumenda sit ex concursu Secretorum suffragiorum majoris partis Capituli in casu &c.

VIII. An dicta justa Causa pariformiter requiratur in Aggregationibus Clericorum habentium requisitum nobilitatis *delle due Piazze* in casu &c.

IX. An liceat Procuratori Generali extra casum necessitatis ad omne ejus libitum improviso proponere in Capitulo negotia graviora, seu potius in hujusmodi contingentiis teneatur saltem per diem ante præmittere Schedulam ConvocationisCapituli cum expressione gravis negotii proponendi, & quatenus affirmative quoad secundam dubii partem.

X. An id ipsum quoque servari debeat, quando agitur de Aggregationibus Clericorum in casu &c.

XI. An expensæ præsentis litis sint detrahendæ a Massa communi Capituli, seu potius contribuendæ sint a Capitularibus respective Collitigantibus in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbati 22. Novembris 1727.

Sess. 22. c. 4. de Ref.

BRUNDUSINA.

I. An resolutiones, seu Statuta Capituli Brundusini concernentia aggregationes Clericorum ad servitium Ecclesiæ Metropolitanæ, deinde suo tempore admittendorum ad gremium Capitulare, quæ requirunt in aggregandis inter cæteras qualitates gradum nobilitatis vulgo *delle due Piazze*, sustineatur in casu &c. & quatenus affirmative.

II. An possint revocari, & aboleri a majori parte Capitularium, seu potius requiratur consensus omnium Capitularium, necnon consensus Archiepiscopi in casu &c.

III. An possint revocari sine causa, seu potius requiratur justa causa, & an hæc justa causa sit probanda, vel potius præsumenda ex consensu majoris partis suffragiorum in casu &c.

IV. An super dictis Statutis possit Capitulum dispensare, aggregando ex gratia Clericos, qui non habent dictum requisitum nobilitatis *delle due Piazze* in casu &c.

V. An pro gratia hujusmodi dispensationis requiratur licentia, seu consensus per vota aperta omnium Capitularium, antequam deveniri possit ad aggregationem eorundem Clericorum per secreta suffragia majoris partis Capitularium in casu &c.

VI. An

VI. An eadem diſpenſatio indulgeri poſſit ſine cauſa, ſeu potius requiratur juſta cauſa, & quatenus affirmative quoad ſecundam dubii partem.

VII. An hujuſmodi juſta cauſa debeat juſtificari, ſeu potius præſumenda ſit ex concurſu ſecretorum ſuffragiorum majoris partis Capituli in caſu &c.

VIII. An dicta juſta cauſa pariformiter requiratur in aggregationibus Clericorum, habentium requiſitum nobilitatis *delle due Piazze* in caſu &c.

IX. An liceat Procuratori Generali extra caſum neceſſitatis ad omne ejus libitum improviſo proponere in Capitulo negotia graviora, ſeu potius in hujuſmodi contingentiis teneatur ſaltem per diem ante præmittere Schedulam convocationis Capituli cum expreſſione gravis negotii proponendi, & quatenus affirmative quoad ſecundam dubii partem.

X. An id ipſum quoque ſervari debeat, quando agitur de aggregationibus Clericorum in caſu &c.

XI. An expenſæ præſentis litis ſint detrahendæ a Maſſa communi Capituli, ſeu potius contribuendæ ſint a Capitularibus reſpective collitigantibus in caſu &c.

Non propoſita.

VITERBIEN. Margarita Roberti in ultimo, cum quo deceſſit, Teſtamento ex univerſo ſuo Aſſe hæreditario conſtitui mandavit perpetuum Beneficium cum onere unius Miſſæ quotidianæ, celebrandæ in Altari & Eccleſia deſignandis a ſuis Executoribus Teſtamentariis, nempe a bon. mem. Jacobo de Aptis, & Jacobo Silveſtrello, quibus, eorumque hæredibus jus nominandi conceſſit. *Seſſ. 14. c. 12. de Ref.*

Actum fuit de hoc beneficio in hac Sacra Congregatione anno præterito 1726. diebus ſignanter 23. Februarii & 13. Aprilis; Diſputatiſque ſequentibus dubiis, primò, *an Hæredes Margaritæ Robertæ teneantur erigere Beneficium*, ſecundò *an debeat eſſe Eccleſiaſticum, ſeu potius mere laicale*, & tertiò *ad quem pertinere debeat Jus nominandi*, ad primum reſponſum fuit *affirmative*, ad ſecundum *Beneficium debere eſſe Eccleſiaſticum*, ad tertium *jus nominandi pertinere ad Annam de Aptis, quæ fuit hæres Jacobi de Aptis Fratris, & ad Jacobum Silveſtrellum*; Repropoſitaque cauſa perſtitum fuit *in deciſis*, & promota inſtantia pro nova Audientia reſponſum fuit die 18. Maii *nihil de nova Audientia, & quod adminiſtrationis, hoc interim geſtæ, bonorum relictorum a Margarita Roberti, ratio redderetur coram Epiſcopo Viterbienſi, qui quanto citius poſſet, deveniret ad erectionem Beneficii juxta reſolutiones Sacræ Congregationis*.

Cohærenter ad hæc Epiſcopus devenit ad Beneficii erectionem, reſervato utrique parti Beneficii Patronatu, & cum termini præfixione pro redditione rationis, & Anna ad illud præſentavit Joſephum Nepotem, obtenta prius à Dataria derogatione medietatis vocum, & ab Epiſcopo Viterbienſi prolata fuit Sententia ſuper redditione rationis, in qua debitum Annæ liquidatum fuit in ſcutis 429. & obulis 80. & illud Jacobi Silveſtrelli in ſcutis 494. & obulis 97. Cumque non obſtantibus hucuſque recenſitis, memoratus Jacobus Silveſtrelli novas promoverit controverſias, ab Auditore Sanctiſſimi ad hanc Sacram Congregationem remiſſas, diſputanda in præſenti proponuntur ſequentia dubia.

I. An

I. An erectio Beneficii, ordinati a quondam Margarita Roberti, facta per Decretum Ordinarii Viterbienſis ſuſtineatur, ſeu potius ſit deveniendum ad novam Erectionem, faciendam per hæredes cum Inſtrumento publico ſub reſervatione Juris patronatus Laicalis ad Altare Sanctiſſimi Crucifixi in Eccleſia S. Ægidii.

II. An dos Beneficii ſit ſtabilienda ſuper bonis, & effectibus hæreditariis Margaritæ, juxta folia hinc inde ſubſcripta de anno 1710. & ſtatum cum redditione rationis firmandum coram Ordinario.

III. An quatenus redditus hæreditarii non ſufficerent pro Miſſa quotidiana ad formam taxæ ſynodalis Viterbii, ſit reducendus numerus Miſſarum, juxta illam celebrandarum in diebus, deſtinandis per Silveſtrellum, ſive per S. Congregationem.

IV. An ſit reſervanda dicto Silveſtrello, ejuſque hæredibus, atque hæredibus Abbatis Jacobi facultas, uti Patronis, recognoſcendi conſervationem, & adminiſtrationem bonorum dotalium Beneficii, atque adimplementum Miſſarum.

V. An Beneficiatus poſſit eſſe ſimplex Clericus, & celebrare poſt alium, etiamſi eſſet Sacerdos.

VI. An nominatus ad Beneficium, poſſit amoveri ad nutum Patronorum, etiam ſine cauſa, & quatenus affirmative.

VII. An poſſit amoveri per unum ex Patronis, vel per utrumque, vel quomodo providendum in caſu diſcordiæ.

VIII. An Hæredibus Patronorum ſpectare debeat Juſpatronatus in ſtirpes, vel in Capita.

IX. An Filius, vel alius Deſcendens Patronorum ſit præferendus in conſecutione beneficii.

X. An facta nominatione per Patronos, ſit neceſſaria inſtitutio, & Collatio Ordinarii, vel potius ſufficiat nominatio pro adipiſcenda poſſeſſione Beneficii.

XI. An Beneficium debeat eſſe, & declarari exemptum, & liberum à quacumque devolutione, caducitate, nominatione, gratificatione, incorporatione cum aliis beneficiis, & à quacumque alia proviſione, ac diſpoſitione Ordinarii, aliorumque Superiorum, ac à facultatibus R. Fabricæ S. Petri.

XII. An debeat remanere, & eſſe exemptum à quibuſcumque reſervationibus Apoſtolicis.

Dilata, & proponatur omnino in ſequenti.

Seſſ. 25. c. 6. de Reſ. VITERBIEN. ſan. mem. Innocentius XIII. dum erat Epiſcopus Viterbien. in Sacra, quam fecit, viſitatione Collegiatæ Eccleſiæ Vetrallæ inter cætera Decreta ſequens edidit *Anno* 1714. *che l'eleggere deſtinare, e rimovere il Sagreſtano in ſervizio del Capitolo ſpetti in ogni tempo al Signor Arciprete pro tempore*, & Epiſcopus, qui modo eidem Eccleſiæ præeſt Viterbienſi, in Sacra Viſitatione, habita ejuſdem Collegiatæ die 6. Maii 1720. confirmavit prædictum Decretum ſuper Electione Sacriſtæ, independenter explenda ab Archipresbytero cum ſola participatione Canonicis facienda.

Ab hiſce decretis Canonici reclamarunt, ſub obtentu potiſſimum contrariæ obſervantiæ, juxta quam Sacriſta ad nutum amovibilis, qui ſtipendium

dium recipit a tota Maſſa, ſemper electus fuit Capitulariter ab Archipreſbytero, & a Canonicis.

Obſervantia hæc impugnatur ab Archipresbytero, quo circa, ex juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An decretum, editum in viſitatione die 6. Maii 1720. in quo Epiſcopus Viterbienſis confirmavit Decretum ſuper electione Sacriſtæ, independenter facien. ab Archipresbytero cum ſola participatione Canonicis facien. ſit exequendum in caſu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes, non retardata interim executione Decreti Epiſcopalis.

NULLIUS TUDELÆ. Collata fuit anno 1718 a Sede Apoſtolica Joſepho Antonio Junguito Theſauraria unacum Canonicatu in Collegiata Eccleſia Sanctæ Mariæ Civitatis Tudelæ; Exortiſque inter ipſum, atque Capitulum gravibus controverſiis, diſputanda in præſenti proponuntur dubia ſequentia. *Cap. 3. ſeſſ. 21. de reſ.*

I. *An conſtet de exceſſibus Capituli contra D. Junguitum proviſum Apoſtolicum in caſu &c.*

II. *An, & a quo tempore D. Junguito debeantur fructus, redditus, & diſtributiones in caſu &c.*

III. *An eidem debeantur per Capitulum omnia damna, & intereſſe paſſa ex cauſa moleſtiarum, & litium ex cauſa Capituli inductarum in caſu &c.*

IV. *An, & ſub quibus pœnis cogendum ſit Capitulum ad exhibenda omnia inſtrumenta, & Jura, quæ reſpiciunt redditus præeminentias, & Jura Dignitatis Theſaurariæ, & Canonicatus in caſu &c.*

Ad primum affirmative. Ad ſecundum, deberi a die poſſeſſionis, excepto primo anno ſolvendo hæredibus Defuncti. Ad tertium affirmative. Ad quartum, cogendum eſſe ſub pœnis pecuniariis, in quantitate arbitrio Nuntii, & in ſubſidium ſuſpenſionis a Divinis.

FIRMANA. Nicolaus Collateralis in ultimo cum quo deceſſit, Teſtamento hæredes ſibi ſcripſit quinque Pronepotes ex Fratribus Germanis & eorum deſcendentes maſculos in infinitum, eiſdemque deficientibus, vocavit deſcendentes maſculos de Familia Minia Veneta, hiſque pariter deficientibus, vocavit ad ſucceſſionem Communitatem, & homines Terræ Murri Vallium cum onere, quod dicta Magnifica Communitas, & illius homines teneantur in perpetuum ſingulis annis nubere duas miſerabiles Pupillas bonæ vitæ, conditionis, & famæ, eligendas a Conſilio Generali dictæ Teriæ Murri Vallium. *Cap. 6. ſeſſ. 22. de reſ.*

Factus eſt locus vocationi dictæ Communitatis, quæ *die 18. Novembris* 1715. in ſuo conſilio decrevit, binas Puellas ſingulis annis eſſe dotandas in ſcutis 12., & obulis 50. pro qualibet, cumque eadem Communitas pro habenda approbatione reſolutionis recurſum habuerit ad Sacram Congregationem Boni Regiminis, inſtantia ab ea remiſſa eſt ad hanc Sacram Congregationem.

Juxta morem ſcriptum fuit Archiepiſcopo Firmano pro informatione, qui retulit, fructus hæreditarios aſcendere ad annua ſcuta 40. eoſdemque eſſe integre erogandos pro dictis duobus ſubſidiis Dotalibus, & ejus Votum fuit in hac Sacra Congregatione approbatum *die* 11. *Menſis Januarii currentis Anni*.

Habito adverſus hoc decretum recurſu, diſputandum in præſenti proponitur dubium.

An pro nubendis duabus miſerabilibus Puellis juxta ultimam Voluntatem Nicolai Collateralis, dos ſcutorum 12. *& obulorum* 50 *pro qualibet, ſit ſufficiens, vel danda major, & in qua ſumma, it aut ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis* 11. *Januarii præteriti, in caſu &c.*

Detractis expenſis, & aliqua mercede ab Archipiſcopo ſtatuenda, & ſolvenda Adminiſtratori bonorum a Communitate eligendo, reliquum eſſe diſtribuendum in duas partes.

Cap. unic. de obſerv. & evitan. in celebrat. Miſſ.

NOVARIEN. Joſeph Albertonius in ſuo Teſtamento ſic diſpoſuit. *Voglio, che ſi celebrino Meſſe* 50. *in ſuffragio dell'Anima mia.*

In eodem Teſtamento onus Hæredibus, & ſucceſſoribus impoſuit celebrationis Miſſæ quotidianæ in Oratorio Sancti Antonii Abbatis loci Artò, ſtatim ac factus eſſet cumulus pecuniæ pro fundo librarum 8800., & Communitatis Rectores exoravit *ad invigilare, e procurare, che detta Meſſa nel modo come ſopra del tutto ſi celebri per maggior beneficio, e commodità di detta Communità*, & in Codicillis, paulo poſt exaratis, ſic diſpoſuit *Inerendo perciò alla detta mia diſpoſitione per vigore de' preſenti Codicilli Voglio, che il futuro Cappellano &c. per ſempre ſii tenuto, e debba celebrare la detta Meſſa nell'Aurora in ciaſcun giorno di Feſta.*

Margarita Uxor Teſtatoris in ſua jurata atteſtatione aſſeruit, factam fuiſſe a ſuo Viro prædictam diſpoſitionem, ut conſuleret commoditati hominum Communitatis, cum ipſe, dies degens in loco Artò, diebus feſtis quandoque Miſſa caruiſſet, ut latius in dicta atteſtatione legi poteſt, Cappellani, ad Officiaturam nominati Miſſas hucuſque celebrarunt, ſed non applicarunt. Redditus, detractis detrahendis, aſcendunt ad ſcuta 40. & ſic ſunt infra manualem juxta morem Regionis, Teſte Eminentiſſimo Epiſcopo in ſua informatione. Circumfertur Scriptura pro Sacerdote Antonio de Georgis Cavagliotti moderno Cappellano, onuſque erit EE. VV. decernere.

I. *An Cappellanus teneatur applicare pro ſuffragio animæ Fundatoris Miſſam, celebrandam in Oratorio S. Antonii Abbatis loci Artò in caſu &c.* & quatenus negativè.

II. *An recipere poſſit Eleemoſynam ab eo, pro quo Miſſam applicat.*

Ad primum negativè, & orent Cappellani pro fundatore. Ad ſecundum proviſum in primo.

Cap. 1. ſeſſ. 14. de refor.

FIRMANA. Poſt contractum *Anno* 1725. Matrimonium inter Joannem Franciſcum Salvadori, & Mariam Hieronymam Angelicam, & pacificam cohabitationem Uxoris in Domo Viri per ſex menſes, Hieronyma præ-

prædicta ab Oppido Portus Civitatis Firmi, ubi Vir habitabat, se transtulit ad Civitatem Recineti Patriam suam, in qua Capitaneus Angelica Pater degebat.

Joannes Franciscus recursum habuit ad Archiepiscopum Firmanum, qui statim curavit, ut Hieronyma collocaretur in Monasterio Sanctissimæ Assumptionis, quod licet sit in Civitate Recineti, subjectum tamen dicitur jurisdictioni ejusdem Archiepiscopi, sed Mulier e Monasterio exivit, & se in Domum Paternam recepit.

Novus a Joanne Francisco recursus habitus est, ad hanc Sacram Congregationem, quæ negotium remisit ad Archiepiscopum Firmanum, ad effectum, ut procederet prout de jure, & hic sententiam tulit, in qua decrevit, Hieronymam esse collocandam in Monasterio Convitricum Civitatis Firmi, vel in alio Monasterio Diœcesis, & alimenta ei esse suppeditanda a Patre ex fructibus Dotis, ab ipso non solutæ.

Tam Hieronyma, quam ejus Pater ab hac sententia reclamarunt, delataque controversia ad hanc Sacram Congregationem, disputandum in præsenti proponitur.

I. *An Maria Hieronyma cogenda sit habitare in Patria Viri, vel potius Joannes Franciscus Vir sit cogendus habitare in Patria Uxoris.*

II. *An, & in quo Monasterio Hieronyma collocanda sit, vel eidem potius permittendum sit, ut maneat penes Patrem.*

III. *Cujus sumptibus Hieronyma alenda sit in casu &c.*

Teneri habitare in Patria Viri, & pro nunc collocandam esse in Monasterio dictæ Patriæ ab Archiepiscopo eligendo, & in eo alendam expensis Patris ex fructibus Dotis.

ULYSSIPONEN ORIENTALIS. Isabella Ventura Fernandes *An.* 1708. Matrimonium per verba de præsenti contraxit coram Parocho, & Testibus cum Joanne de Albillos, & ex hoc Matrimonio nati sunt filii. *Cap. 19 sess. 25. de Reg.*

Ab Hispaniis, ubi contractum fuit Matrimonium, Conjuges se transtulerunt ad Regnum Portugalliæ, & postquam per aliquod tempus habitarunt in Civitate Ulyssiponensi, Marchio de Govvea captus amore Isabellæ cum ea per plures Annos habuit carnale commercium.

Post hoc tempus se voluit Marchio liberare ab illicito contubernio, utque id exequi posset, Isabellam induxit ad suscipiendum habitum monasticum in Monasterio Sanctæ Monicæ Ordinis S. Augustini, & ad emittendam in eo professionem ante expletum Annum Novitiatus, obtento, uti supponitur, Brevi, nec in hac re defuit consensus Joannis Viri, qui tamen, licet esset ætatis Annorum 33., nec Professionem Regularem in aliquo Virorum Monasterio emisit, nec castitatem in sæculo promisit.

Professio emissa fuit *Anno* 1718., & Marchio mortuus est *Anno* 1723., & sub fundamento, quod professio ab Isabella emissa fuisset per vim, & metum ipsi a Marchione incussum, & quod consimili modo exortus fuisset Joannis consensus, supplicatum fuit pro restitutione in integrum adversus lapsum quinquennii, datisque litteris ad Vicarium Capitularem Ulyssiponen. confectus fuit ab eodem Processus super prætensa nullitate Professionis, & in

præsenti tria dubia disputanda proponuntur, & instantiæ Uxoris adhæret Joannes Vir, qui audito obitu Marchionis, ad Civitatem rediit Ulyssiponensem, a qua ejus timore discedere coactus fuerat.

Quoad vim, & metum, idem Testibus innititur, atque conjecturis, in scriptura, & Summario legendis, & quoad cæteras facti circumstantias faciunt sequentes Juris Propositiones.

Prima est, quod post consummatum Matrimonium non potest Uxor ingredi Monasterium, & in eo Religiosam Professionem emittere, nisi accedat Consensus Viri, *Textus in Can. notificasti, in Can. si dicat, & in Can. Mulier 33. quæst. 5. & facit Textus in cap. Cum causam de Raptoribus*, ibi *præterea cum post Matrimonium, carnis commixtione perfectum, Texte Apostolo, Uxor sui corporis potestatem non habeat, sed Maritus, & e converso si præcessisse Matrimonium vel ex probationibus Viri, vel ex Mulieris confessione, claruerit, postmodum sine assensu Viri, non potuit ipsa Monasterium ingredi, aut aliter continentiam profiteri.*

Secunda est, Viri consensum liberum esse debere, uti probat *Textus in Cap. accedens de Conversione Conjugatorum* ibi *quæ propter multa verbera, & alia gravamina, quæ dictus Vir inferebat eidem, se ipsam asserens dimissurum annuit votis ejus*, & concordat *Text. in Can. notificasti 33. quæst. 5.* ibi *non enim violentia, sed ex pari voluntate, & consensu, sicuti Sancti Patres dicunt, hoc fieri debet.*

Tertia est, transeunte Conjuge ad Religionem, & in eadem profitente, oportere, ut alter Religionem ingrediatur, & in ea profiteatur, si sit Juvenis, & si fuerit Senex, tolerari posse, ut in seculo remaneat cum voto simplici Castitatis, *Text. in cap. cum sit de Convers. Conjugatorum*, ibi *inde est, quod auctoritate Apostolica prohibemus, ne in Episcopatu tuo Virum, vel Uxorem, nisi uterque ad Religionem migraverit, transire permittas. Verum si ita Uxor senex est, & sterilis, quod sine suspicione possit esse in sæculo, dissimulare poteris ut ea in sæculo remanente, & castitatem promittente, ad Religionem transeat Vir ejusdem*, & concordat alius *Text. in cap. Uxoratus eodem tit.* excepto casu, in quo matrimonii Jura læsa essent per adulterium; Tunc enim, accedente sola licentia Conjugis vere innocentis, qui nec directe, nec indirecte adulterio alterius cooperatus est, potest cunjux adulter Religionem profiteri, licet innocens in sæculo remaneat, nec emittat solemnem Professionem si sit Juvenis, nec faciat simplex Votum Castitatis, si sit senex *Sanchez de matrim. lib. 10. disput. 10. num. 15.* & facit resolutio hujus Sac. Congregationis *in Januen. 2 Maii 1722.*, in qua cum responsum fuisset pro facultate Uxoris adulteræ emittendi Professionem, Marito in sæculo remanente cum simplici Voto Continentiæ, in subsequenti Congregatione, habita *die 23. Maii ejusdem* anni responsum fuit pro absolutione Conjugis innocentis a voto simplici Continentiæ, & pro libertate absolute, & simpliciter in sæculo remanendi.

Quarta est, validam esse Professionem, emissam de Conjugis consensu, licet hic remaneat in sæculo, & sic, nec Professionem Regularem emittat, si sit Juvenis, nec emittat votum simplex Castitatis; si sit senex, *Textus in Can. Agathosa 27. quæst. 2.*, ubi Pontifex validam censet Professionem disiunctive, hoc est, vel si Conjugatus consensum præstitit, vel si conversus est, ibi: *Agathosa latrix præsentium questa est; Maritum suum contra voluntatem suam in Monasterio Urbici Abbatis esse conversum, quod quia ad ejusdem Abbatis culpam, & invidiam non est dubium pertinere, experientiæ*

tuæ

tuæ præcipimus, ut diligenti inquisitione discutiat, ne forte eum ejus volun. tate conversus sit, vel ipsa se mutare promiserit, & si hoc repererit, & illam in Monasterio remanere provideat, hanc, sicut promisit, mutare compellat, & concordat *Textus in cap. ex Cap. primo de Conversi. Conjugatorum*, ubi deciditur, nullum esse Matrimonium contractum ab eo, qui professionem Regularem emiserat de consensu Uxoris, & ea mortua, aliud contraxerat Matrimonium; Infertur enim, validam fuisse Professionem cum sola licentia Uxoris, alias pronunciari non potuisset pro nullitate secundi Matrimonii.

Quinta est, magnum dubium esse, an qui consensum præstitit, & nec Regularem Professionem, si Juvenis nec Votum simplex Castitatis, si senex, emisit habeat Jus revocandi professam cum ejus simplici licentia. Affirmativa quippe responsio probatur per *Textum in cap. Præterea de Conversione Conjugatorum*, ibi, *utrum Laicus uxoratus, qui, præsentibus Sacerdotibus, & Monachis, ignorante Episcopo, de licentia, & permissione Uxoris Monasterium ingressus professionem fecit, Uxore in seculari habitu remanente nec transeunte ad Religionem, aut perpetuam Continentiam vovente, ab Episcopo suo possit ad Thorum revocari Uxoris, an illa compellenda sit Continentiam observare*. Ecce Casus ejus, qui Professionem emisit cum sola licentia Conjugis, absque eo quod hic in sæculo remanens, vel Professionem emittat, vel faciat simplex votum castitatis, & in hoc casu sic a Pontifice respondetur *dicimus, quod nisi Uxor in Religionem transierit, aut perpetuo castitatem servare promiserit, Vir potest, & debet de Monasterio revocari*; At nonnulli distinguunt inter manentem in sæculo, & conscium Juris, disponentis, Conjugem non posse profiteri, nisi licentiam concedens voveat castitatem, si senex sit, & si Juvenis ingrediatur Religionem, & ignarum hujus dispositionis Juris, itaut in primo casu non sit permissa revocatio, secus in secundo, dummodo tamen ignorans dispositionem Juris fuerit Uxor, & non Vir, utpote qui per ignorantiam Juris excusari non potest *uti* late probat *Sanchez de Matrim. lib. 7. disput. 33. num. 14.* Alii autem hanc distinctionem impugnant, & contenduut, locum esse revocationi sive adfuerit, sive non cognitio dispositionis Juris. *Pont. de Matr. lib. 9. cap. 12. num. 4. & 5.* & Conjux, qui non obstante valida professione ad sæculum revocatur, non potest petere, sed tantum reddere debitum, & mortuo revocante, tenetur ad Religionem redire, juxta citatum *Textum in cap. ex parte de conversi. Conjugatorum*, ibi, *ea tamen sublata de medio, Votum sine salutis suæ periculo non potuit violare*.

Hæc quoad punctum Professionis; Quo vero ad alium, qui promovetur, restitutionis Dotis, Monasterio persolutæ, ultra ab Informationibus allegata, extat Votum typis impressum Eminentissimi Domini mei Cardinalis Pereyræ, qui in alio negotio requisitus, an, nulla declarata professione alicujus Monialis ex causa metus, vel ex alio titulo per legitimum Judicem, & Superiorem, Dos ei a Monasterio restituenda sit, de more doctissime, & petitis a Jure Civili, & Canonico validissimis argumentis, affirmative respondit.

His stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An constet de Causis restitutionis in integrum, ita ut sit declaranda nulla Professio*, & quatenus affirmative.

II. *An sit locus restitutionis Dotis, per Isabellam Monasterio persolutæ.*

III. *An liceat Isabellæ vendere Monialibus Cellulas, propriis sumptibus constructas in-*

Structas intra septa Monasterii, seu potius illæ spectent ad Monasterium; & Moniales in casu &c.

Non Proposita.

Sess. 23. c. 10. de Ref.

PLACENTINA. Angelus Maria de Bottis spatio sexdecim, & ultra annorum, Curam Animarum exercuit in Ecclesia Parochiali Loci Grazzani, cumque adversus ipsum variæ querelæ fuerint delatæ tam Episcopo Placentino Ordinario, quam Patri Abbati Monasterii Sanct. Sepulchri, ad quem pertinet Jus deputandi, & nominandi in dicta Ecclesia Rectorem, deventum fuit ad privationem, seu remotionem ejusdem a Rectoria, delataque causa ad hanc Sacram Congregationem, ex Juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sustineatur remotio Rectoris, seu Vicarii Loci Grazzani in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbati 6. Decembris 1727.

VITERBIEN.

Sess. 24. c. 12. de ref.

In Congregatione habita die 22. Novembris proxime præteriti proposita fuit hujusmodi causa, Cumque responsum fuerit, quod proponeretur omnino in sequenti; Dignabuntur EE. VV. in præsens decernere.

I. An erectio Beneficii, ordinati a quondam Margarita Roberti, facta per Decretum Ordinarii Viterbiensis sustineatur, seu potius sit deveniendum ad novam Erectionem, faciendam per hæredes cum Instrumento publico sub reservatione Juris patronatus Laicalis ad Altare Sanctissimi Crucifixi in Ecclesia S. Ægidii.

II. An dos Beneficii sit, stabilienda super bonis, & effectibus hæreditariis Margaritæ, juxta folia hinc inde subscripta de anno 1710. & Statum cum redditione rationis firmandum coram Ordinario.

III. An quatenus redditus hæreditarii non sufficerent pro Missa quotidiana ad formam taxæ synodalis Viterbii, sit reducendus numerus Missarum, juxta illam celebrandarum in diebus, destinandis per Silvestrellum, sive per S. Congregationem.

IV. An sit reservanda dicto Silvestrello, ejusque hæredibus, atque hæredibus Abbati Jacobi facultas, uti Patronis, recognoscendi conservationem, & administrationem bonorum dotalium Beneficii, atque adimplementum Missarum.

V. An Beneficiatus possit esse simplex Clericus, & celebrare per alium, etiamsi esset Sacerdos.

VI. An

VI. An nominatus ad Beneficium : poſſit amoveri ad nutum Patronorum, etiam ſine cauſa, & quatenus affirmative.

VII. An poſſit amoveri per unum ex Patronis, vel per utrumque, vel quomodo providendum in caſu diſcordiæ.

VIII. An hæredibus Patronorum ſpectare debeat Juſpatronatus in ſtirpes, vel in Capita.

IX. An Filius, vel alius Deſcendens Patronorum ſit præferendus in conſecutione beneficii.

X. An facta nominatione per Patronos, ſit neceſſaria inſtitutio, & Collatio Ordinarii, vel potius ſufficiat nominatio pro adipiſcenda poſſeſſione Beneficii.

XI. An Beneficium debeat eſſe, & declarari exemptum, & liberum a quacumque devolutione, caducitate, nominatione, gratificatione, incorporatione cum aliis beneficiis, & a quacumque alia proviſione, ac diſpoſitione Ordinarii, aliorumque Superiorum, ac a facultatibus R. Fabricæ S. Petri.

XII. An debeat remanere, & eſſe exemptum a quibuſcumque reſervationibus Apoſtolicis.

Ad Eminentiſſimum Præfectum cum omnibus facultatibus Sac. Congregationis.

ULYSSIPONEN. ORIENTALIS. Juxta expoſita in Folio præcedentis Congregationis, benigne reaſſumendo, Iſabella Ventura Fernandes Uxor legitima Joannis de Albillos, poſt illicitum commercium habitum cum Marchione de Govea, Profeſſionem Regularem emiſit in Monaſterio Sanctæ Monicæ Ordinis S. Auguſtini, de conſenſu Viri ſui, qui in Sæculo permanſit, & nec Regularem Profeſſionem, nec Votum ſimplex Caſtitatis emiſit; Eademque Iſabella, mortuo Marchione, inſtat pro declaratione nullitatis ſuæ Profeſſionis, & Uxoris inſtantiæ adhæret Vir, qui Conjugem ſuam, licet Profeſſam repetit; & potiſſimum fundamentum conſtituitur in Vi, & metu incuſſis a Marchione tum Joanni, ut daret aſſenſum, tum Iſabellæ, ut Profeſſionem emitteret; Super quo puncto dignabuntur EE. VV. ſolita maturitate perpendere, an ex deductis in Summario conſurgat legitima probatio Vis, & metus, vel potius opus ſit demandare coadjuvationem probationum. *Seſſ. 24. e. 1. de refor. Matr.*

At quia ſuppoſita validitate Profeſſionis quoad Mulierem, ſuppoſitoque libenti conſenſu præſtito per Virum, adhuc dubitari poteſt, an ipſe, qui permanſit in ſæculo, & nec Profeſſionem Regularem, nec Votum ſimplex Continentiæ emiſit, Uxorem ſuam repetere valeat reverſuram ad Monaſterium, quatenus ei ſupervivat, juxta *Textum in cap. ex parte de Converſ. Conjugatorum*, opere pretium eſſe cenſui ſequentia adnotare.

Ut Uxor tranſeat ad Religionem, & in ea profiteatur, oportet, ut Vir Religionem ingrediatur, & in ea profiteatur, ſi fuerit Juvenis, & ſi fuerit Senex, oportet, ut in ſæculo emittat Votum ſimplex Caſtitatis, juxta *Textum in cap. cum ſis, & in cap. Uxoratus de Converſ. Conjugatorum*, & ſi Maritus dederit aſſenſum ſuum, ſed nec Regularem profeſſionem, nec Votum ſimplex Caſtitatis emiſerit, poteſt Uxorem ſuam repetere, & eadem ipſi reſti-

restituenda est saltem Officio Judicis, juxta litteralem *Textum in cap. præterea de Converſ. Conjugatorum* in præcedenti Folio relatum.

Torquet hic Textus ingenia Doctorum, quocirca nonnulli scribunt, eum procedere in Casu in quo Vir dederat consensum per vim, & metum, & alii communiori Calculo dicunt, illum sibi vindicare locum, quando Maritus, qui dedit consensum, ignoravit dispositionem juris, quæ vult, ut ipse in tali casu, vel voveat Castitatem in Sæculo, vel Religionem ingrediatur, secus vero si prædictam Juris dispositionem scivit, & ad ulteriora procedendo, dicunt Juris ignorantiam præsumi & suffragari Uxori, sed nec præsumi in Viro, nec suffragari Viro, quia distinctione attenta, non posset Joannes repetere Isabellam, licet ipse nec Regularem Professionem, nec Votum simplex Castitatis emiserit.

Theorica hæc Auctorem habet *Abbatem*, qui in citato *cap. præterea ſub num.4.* hæc habet, *procedit ergo iſte Textus, ubi Uxor erat iſtius Juris inſcia, & poteſt argui per iſtum Textum, quod in hoc caſu excuſat Mulierem ignorantia Juris, & ſub num.8. etiam crederem, quod ſi dans licentiam ſit conſcius juris, quod tunc non fiet illa reductio, quia ut ſupradixi dando licentiam tacite videtur vovere*; Abbatem alii sequuntur, quibus latissime adhærent *Sanchez de Matrim. lib.7. diſput.33. num.14. Piring. ad lib.3. Decret. tit.32. §.2. num.14. Pater Schmalzgrueber ad eundem tit. num.36.*

At alii prædictas qualificant explicationes tanquam divinatorias, cum ex allegato textu nullum pro illis deduci possit fundamentum, quocirca absolute, & indistincte docent, posse Uxorem professam revocari a Viro, qui suum liberum dedit assensum, sed nec Votum simplex Castitatis, nec Professionem Regularem emisit, cum prædictus assensus licet libere præstitus, ab Ecclesia non acceptetur, nisi fuerit vallatus, vel Professione Regulari, vel Voto simplici Continentiæ in Sæculo, quemadmodum latissime ostendunt *Suarez. de Religione tom.3. lib.6. cap.7. num.12. & ſequent. Perez. de Matrim. diſput.58. ſect.4. num.10. Pont. de matrim. libro 9. cap.12. num.4. & 5.*

Ad partes ergo posita prædicta distinctione, alia subingreditur inspectio consistens in Adulterio commisso ab Uxore, remanetque videndum, an in casu Professionis, quæ ab Uxore adultera fit de consensu Viri, necesse sit, ut ipse vel Religionem ingrediatur; vel Votum simplex Continentiæ in Sæculo emittat, itaut his non peractis, valeat ipse Uxorem suam repetere licet de suo Consensu professam.

Sermonem habendo de hoc articulo, de jure esse videtur, quod si vir Uxori dedit proximam Causam adulterandi, ut quando expresse, vel tacite conceisit eidem facultatem adulterandi, aut quando Conscius adulterii non prohibuit cum posset sine suo gravi detrimento, aut quando sciens adulterium, sponte reddidit debitum, vel petiit, tunc omnino necesse sit, quod ultra licentiam profitendi, ipse, si sit Juvenis, emittat Professionem Regularem, vel si Senex, Votum Continentiæ in sæculo, uti bene perpendit Lezzana *Conſilio 30. num.18. & 19.* cui deferendum esse videtur cum interfuerit Congregationi super hoc Articulo habitæ coram Sanctæ Mem. Innocentio X. & in nostra facti specie Circumstantiæ expositæ non videntur contemnendæ, cum Isabella, & Joannes Scenicam exercerent, uti habetur ex informatione Ordinarii.

At si prædictæ desint circumstantiæ; & Vir revera innocens sit, tunc communis esse videtur Doctorum assertio, sufficere licentiam innocentis, nec

opus

opus esse, ut ipse, vel Religionem ingrediatur, vel emittat in sæculo Votum continentiæ, ex quo Jura Canonica, quæ ingessum in Religionem, seu regularem professionem, vel Votum simplex Castitatis in sæculo exposcunt, procedunt in terminis, in quibus jura matrimonii sunt integra, & illæsa, secus autem quando sunt læsa, & diminuta, *Sanchez. de Matr. lib.*10. *disput.*10. *n.*15., *Lezzana Cit. consult.*30. *n.*15. *&* 16., *Diana in edit. coordinata tom.*2. *tract.*6. *resolut.*226. *n.*2., *Layman. in summa tom.*2. *lib.*5. *tract.*10. *part.*3. *cap.*7. *num.*12. *in fine*, *Castropaleo operum Moral. tom.*5. *disput.*3. *de sponsalibus punct.*6. §.7. *num.*4., *Piringh. ad lib.*3. *decret. tit.*32. *de convers. Conjugatorum* §.7. *sub n.*35. §. *notandum* 3. *Anaclet. ad eundem tit. decret. sub n.*28. §. *Respondetur* 3. *Reginald. in praxi fori pœnit. tom.*2. *lib.*31. *tract.*5. *cap.*42. *n.*427., *Donat. in praxi rerum regul. tom.*2. *par.*2. *tract.*3. *quæst.*17. *num.*7.

Hæc quoad scripta Doctorum; Quoad praxim vero Sacrarum Congregationum, in particulari Congregatione habita coram san. mem. Innocentio X. de qua supra, cum disputatum fuisset, an Mulier adultera de consensu viri sui posset professionem regularem emittere, Marito in juvenili ætate constituto, & non valente propter infirmitates Ordines Sacros recipere, nec emittere professionem Regularem, Pontifex auditis votis Theologorum, respondit, quod constito de Adulterio, Uxor professionem emitteret, *Marito in sæculo manente*, *solo Voto continentiæ emisso*, uti habetur apud Lezzanam *citata consult.*30. *n.*1. *&* *n.*27.

In hac Sacra Congregatione, cum in quadam causa *Lucana* Uxor Adultera peteret facultatem emittendi professionem regularem, Marito in sæculo remanente, die 20. Junii 1682. responsum fuit *negativè*, cum diceretur, eam fuisse a Viro prostitutam, sed superventa informatione Ordinarii, in qua dixit, suppositum prælictum non subsistere, descriptaque causa in Folio, die 14. Novembris 1682. fecessum fuit à decisis, & data fuit facultas Uxori emittendi professionem in Monasterio Convertitarum, *sed emisso per Virum Castitatis Voto*, uti habetur *lib.*32. *decret. fol.*479.

Anno 1693. Cum Mulier Ferrarienfis deprehensa fuisset in Adulterio, & Vir Judicialiter instetisset pro divortio, & Uxor habito consensu Viri, petiisset facultatem profitendi in Monasterio Convertitarum, re delata ad hanc Sacram Congregationem, *hæc die* 2. *Maii* 1693. facultatem concessit, *accedente consensu Viri denuo in forma Juris valida præstando*, uti habetur *lib.*43. *decret. fol.*225.

Anno 1722. cum quædam Mulier Januensis conjugata se aliis prostituisset, & vir eam amplius recipere nollet, propositum fuit in hac Sacra Congregatione, an stante consensu Viri posset ea professionem regularem emittere, licet Vir constitutus in ætate Annorum 34. remaneret in sæculo, & protestaretur, quod etiam ipse professionem regularem emitteret, si propter ingravescentem ætatem Genitorum, & eorum indigentiam id facere posset, & Sacra hæc Congregatio *die* 2. *Maii prædicti anni* affirmativè respondit *accedente consensu Viri Canonice præstando*, *& accedente Voto continentiæ ab eo emittendo donec Uxor vixisset*, uti habetur *lib.*72. *decr. fol.*195. *a tergo*, sed habito subinde recursu a Procuratore Viri, & ponderato inter summaria precum lectarum in subsequenti Congregatione, quod agebatur de Viro ignaro, utpote fabro lignario, & quod Teste Ordinario quicumque aberat metus repetitionis Uxoris, quodque Votum simplex continentiæ emittendum, injiciebat laqueum conscientiæ prædicti miserabilis

bilis, in ſubſequenti Congregatione reſponſum fuit pro abolitione Oneris emittendi Votum ſimplex continentiæ in ſæculo.

Ex his ero, cæteriſque per EE. VV. perpendendis, dignabuntur ipſe decernere.

I. *An conſtet de Cauſis Reſtitutionis in integrum, itaut ſit declaranda nulla Profeſſio, & quatenus affirmativè.*

II. *An ſit locus reſtitutioni Dotis per Iſabellam Monaſterio perſolutæ.*

III. *An liceat Iſabellæ vendere Monialibus Cellulas propriis ſumptibus conſtructas intra Septa Monaſterii, ſeu potius illa ſpectent ad Monaſterium, & Moniales in caſu &c.*

Dilata, & ſcribatur juxta Inſtructionem.

Seſſ. 23. c. 1. de ref.

PLACENTINA.

Cum hujuſmodi cauſa ob temporis anguſtiam in ultima Congregatione propoſita non fuerit, onus erit EE. VV. nunc decernere.

An ſuſtineatur remotio Rectoris, ſeu Vicarii Loci Grazzani in caſu &c.

Affirmativè.

Cap. 21. Seſſ 24. de ref.

ARIMINEN. Anno 1696. Canonicus Gregorius Boezii fabricavit in Terra Montiani Oratorium ſub invocatione nominis Beatiſſimæ Mariæ Virginis; ut in eo Miſſa celebraretur, & anno 1706. eidem Oratorio donavit Prædium, binas Domos, & nonnulla Mobilia, Cappellaniam laicalem inſtituendo, & Cappellaniam amovibilem conſtituendo ad ſuum, & Patronorum in Teſtamento nominandorum beneplacitum, & ſe declaravit adminiſtratorem Capellæ, quoad uſque vixiſſet.

Poſt lapſum aliorum decem annorum, & ſic anno 1716. idem Canonicus Cappellaniam aſſignavit Clerico Dominico Negri, ut ad ejus titulum tamquam ad titulum Patrimonii Sacros Ordines recipere poſſet, cum conditione tamen, ut eo deficiente, vel obtenta per ipſum aliqua alia proviſione, Cappellania redire deberet ad ſuam naturam, hoc eſt ad ſtatum manualitatis, & Dominicus Negri ad titulum dictæ Cappellaniæ Sacros Ordines recepit, & adhuc vivit, nec ullam aliam proviſionem conſecutus eſt; Cumque hoc minime obſtante anno 1725. idem Canonicus Eccleſiam, Cappellaniam, & omnia alia bona tranſtulerit in Ordinem Minimorum, & binos Cappellanos nominaverit ex eadem familia, nempe Patrem Dominicum Marques, & Patrem Franciſcum Angelum Sebaſtianelli, dummodo tamen ex beneplacito Sedis Apoſtolicæ erigi poſſet, & fundari Hoſpitium Religioſorum ejuſdem Inſtituti in Oppido Montiani, & prope Eccleſiam a ſe fabricatam, & a Sanctiſſimo Domino Noſtro editum fuit Breve confirmatorium hujuſce poſtremæ diſpoſitionis favore Religioſorum, habitus fuit a Promotore Fiſcali Menſæ Ariminen. recurſus ad Eminentiſſimum Dominum meum Cardinalem Marefuſcum, tunc Sanctitatis Suæ Pro-Auditorem, reportataque oris aperitione, & cauſæ remiſſione ad hanc Sacram Congregationem, diſputandum in præſenti proponitur dubium ad calcem reſtrictus referendum, & inſtantiæ Promotoris Fiſcalis adhæret etiam ipſe Canonicus Boezii.

Horum jura conſiſtunt potiſſimum in defectu poteſtatis ſæpe memorati Canoni-

nonici, qui poſt expletam donationem irrevocabilem inter vivos favore Cappellaniæ Laicalis a ſe erectæ, poſt aſſignationem Cappellaniæ factam Dominico Negri, ut ad Sacros Ordines promoveretur, non poterat ex poſt facere, Eccleſiæ, nppellaniæ, & bonorum aſſignationem favore Ordinis Minimorum, neque duos Religioſos ex dicta familia deputare in Cappellanos.

Et in eo, quod attinet ad Breve Sanctiſſimi Domini Noſtri, ſubdunt, illud ſubreptionis, & obreptionis vitio laborare, tum quia expoſitum fuit Summo Pontifici, quod in Oppido Montiani aderat penuria Presbyterorum, qui onera Miſſarum adimplere poſſent, quod ſuppoſitum dicitur in facto non ſubſiſtere, tum quia non fuit Summo Pontifici expoſita præcedens erectio Cappellaniæ pro Clericis Sæcularibus, ejuſque dotatio per donationem irrevocabilem, neque pariter eidem fuit expoſitum, quod facta fuerat Dominico Negri aſſignatio Capellaniæ, ut ad ejus titulum ordinari poſſet.

Additur, quod erectioni Hoſpitii demandatæ in ultima donatione Canonici adverſantur Patres Minores Sancti Franciſci de Obſervantia ejuſdem Loci Montiani, & Eminentiſſimus Dominus meus Cardinalis Davia tunc Epiſcopus Ariminen. in ſua informatione, quæ exhibetur, eidem quoque erectioni adverſabatur; Quæ ſint Jura PP. Minorum ignoro, cùm ad me delata non fuerint. Ex Juribus autem circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An aſſignatio, ac translatio bonorum, & effectum Eccleſiæ, & Capellaniæ Sanctiſſimi Nominis Mariæ, & SS. Joſephi, & Philippi Neri facta a Canonico Boezio anno 1725. *favore Religionis Minimorum S. Franciſci de Paula, unacum deputatione PP. Dominici Marques, & Franciſci Angeli Sebaſtianelli ejuſdem Ordinis in Capellanos, ſuſtineatur, itaut Breve Apoſtolicum ſit exequendum in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in ſequenti.

FANEN. Joannes Paulus de Palazzis donatione irrevocabili inter vivos donavit Taddeo de Palazzis ſuo ex Fratre Nepoti plurima bona, & ſignanter prædium *Valle di Veltrica*, impoſito onere ſequenti per Taddeum Donatarium adimplendo: *Teneatur, & debeat infra terminum ſex annorum ab hodie incipien. erigere in ſupradicto Prædio nuncupata* la Valle di Veltrica, *Cappellam ſub invocatione Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Cajetani, ac Beati Gherardi, & a dicto tempore erectionis celebrari faciant duas Miſſas qualibet hebdomada in perpetuum, ſcilicet unam die Dominico, & alteram in die feſto. Si advenerit in hebdomada, ſi minus in Sabbato cujuslibet hebdomadæ pro anima ipſius donantis, & pro eleemoſyna dictorum Sacrificiorum aſſignavit Capellano pro tempore exiſtenti, & reſpective eligendo a dicto Donatario fructus ſcutorum duodentorum monetæ Urbini, quæ valt a dicto Donatario accenſiri ad hunc effectum retraben. ex bonis, ut ſupra donatis.* *Cap. unico de Obſerv. & evita. in celebrat. Miſſ.*

Donatio hæc facta fuit anno 1690., & Thaddeus Donatarius nulla facta erectione Cappellaniæ, celebrare fecit in Eccleſia deſignata per Sacerdotem ſibi beneviſum Miſſas a Donatore demandatas; Cumque poſt lapſum aliquorum annorum, & ſignanter anno 1722. Diophæbus de Palazzis Donatarii Succeſſor Prædium *di Valle di Veltrica* pretio ſcutorum monetæ Romanæ 1875. vendidiſſet Antonio Ginueri, & pactum in Inſtrumen-

to venditionis appoſuiſſet, ut translato in emptorem onere manutentionis Eccleſiæ, & Utenſilium pro celebratione Miſſarum, onus celebrationis earumdem pænes ſe remanere deberet, juxta tenorem Inſtrumenti donationis factæ, uti ſupra, a Joanne Paulo de Pallazzis, & ſubinde recurſum habuiſſet ad hanc Sacram Congregationem, inſtando, vel pro reductione Miſſarum, vel pro licentia ſolvendi capitale ſcutorum ducentorum inveſtiendum pro tot Miſſarum celebratione, juxta morem datæ fuerunt litteræ pro informatione ad Epiſcopum Fanen. ſuperventiſque reſponſionibus, in Congregatione habita *die* 17. *Auguſti proxime præteriti*, reſcriptum fuit: *Lectum, & Epiſcopus mandet, erigi Cappellaniam*.

Fundamentum hujus Decreti conſtitutum fuit in opulentia donationis, deſumpta ex Inſtrumento, & etiam ex venditione prædii ſupra memorati, pretio, uti dictum eſt, ſcutorum 1875., nec exiſtimatum fuit, ullum eſſe poſſe locum reductioni Miſſarum, etiamſi fructus ſcutorum ducentorum monetæ Urbini pro earum celebratione non ſufficerent, ex quo ſumma prædicta non fuit appoſita taxativè, ſed demonſtrative, quo ſtante non aperitur via reductioni, ſed ſupplemento.

Hæc in hac Sacra Congregatione contigerunt, ſed *illis* minime obſtantibus, iiſdemque penitus diſſimulatis, Promotor Fiſcalis Rev: Fabricæ S. Petri judicium inſtruxit coram Commiſſario in Provincia Marchiæ, & Commiſſarius ſententiam tulit ſuper applicatione Legati cum præfixione termini unius menſis ad obtinendam a Sede Apoſtolica quamcumque commutationem, Miſſarum reductionem, aut aliam magis congruam proviſionem, ſub obtentu, quod Cappellanus reperiri non poſſet, qui binas Miſſas hebdomadales celebraret cum exigua eleemoſyna percipienda ex fructibus capitalis ſcutorum ducentorum monetæ Urbini.

Diſplicuit hæc Sententia Antonio Gineuri, eamque credidit, emanaſſe ad inſtantiam Diophæbi de Palazzis, qui poſt reportatum negativum reſponſum ab hac Sacra Congregatione ſuper petita reductione Miſſarum, & ſuper facultate inveſtiendi ſummam ducentorum ſcutorum, ut tot Miſſæ ex ejus fructibus celebrari poſſent, excitavit Promotorem Fiſcalem Rev: Fabricæ, ut per indirectum obtineret, quod directe obtinere non potuerat, habitoque idcirco per eum recurſu ad hanc Sacram Congregationem, diſputandum in præſenti proponitur Dubium.

An ſit locus reductioni, & quomodo in caſu &c.

Non eſſe locum reductioni, ſed Diophæbum teneri ad ſupplendum, & amplius.

Seſſ. 24. cap. 1. de Ref. Matr.

VENEFRANA, SEU NULLIUS MONTIS CASSINEN. MATRIMONII. Anna Gentilis nata eſt in Terra Bareæ Diœceſis Montis Caſſinen., cujus Terræ Hyacinthus Pater erat oriundus, & Civis.

Anno 1692. prædictus Pater a memorata Terra diſceſſit, & ſe contulit ad Civitatem Venafri unacum Filiis, & Filiabus, continuantibus habitationem in eadem Terra Fratre, & Sorore Hyacinthi, qui adhuc in ea habitant.

Contracta fuerunt Sponſalia in Civitate Venafri inter Annam Gentilem, & Joannem Baptiſtam Roccum, cumque contrahere voluiſſent Matrimonium, & ſupplicem libellum porrexiſſent Curiæ Epiſcopali, noluit hæc conce-

de-

dere licentiam ſub obtentu, quod Mulier alia contraxiſſet Sponſalia cum Joſepho Marchetta.

Anna videns impedimentum, a dicta Civitate Venafri diſceſſit comite Philippo Gentile germano Fratre, & ſe contulit ad Terram Bareæ, in qua uti dictum eſt, habitabant patruus, & Amita, & in eorum domum ſe recepit elapſiſque quadraginta diebus continuæ moræ, cum Joannes Baptiſta Roccus die 21. Novembris anni 1725. ſuperveniſſet, die immediate ſequenti contractum fuit ab ipſis Matrimonium coram Archipresbytero in dicta Terra curam animarum exercente, & coram Teſtibus, nullis tamen præmiſſis denunciationibus, & dum Archipresbyter Miſſam celebrabat, & converſus ad Adſtantes dicebat: *Dominus vobiſcum*.

Anna, & Joannes Baptiſta recurſum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem, petendo declarationem nullitatis Matrimonii, tum quia fuerat contractum per vim, & metum, tum quia non fuerat contractum coram proprio Parocho, & Sacra hæc Congregatio die 5. Julii currentis anni deputavit Dominum meum Advocatum Urſayam in Matrimonii Defenſorem.

Dominus Advocatus de more doctam exaravit Scripturam, & concluſit pro validitate Matrimonii, tum quia metus non eſt probatus, tum quia pro validitate facit reſolutio hujus Sacræ Congregationis, bene nota EE. VV. *in Cæſenaten. ſeu Forolivien. Matrimonii* 20. *Febr.*, *&* 26. *Junii* 1723. quam reverenter amplexa eſt *Rota in Leopolien. Matrim.* 19. *Febr.* 1725. §. *Non conſtito coram bon. mem. Cerro*.

His poſitis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An Matrimonium ſit validum in caſu &c.

Dilata, & proponatur cum iiſdem ſcripturis.

CÆSENATEN. Marchioniſſa Lelia Maria Fava Vidua Marchionis Nicolai de Albritiis die 14. Aprilis 1726. Matrimonium per verba de præſenti contraxit cum Aurelio Verſalia, prævia diſpenſatione ſuper proclamationibus, & ſuper tempore Quadrageſimali, coram Sacerdote Cappellano Parochialis ipſorum Eccleſiæ S. Joannis Evangeliſtæ, & coram duobus Teſtibus, qui Sacerdos Cappellanus in Libro Matrimoniorum adnotavit, ſe Matrimonio interfuiſſe ex ſpeciali Parochi licentia. *Seſſ.* 14. *de Ref. Matri. cap.* 1.

Matrimonio adhuc non conſummato, cum denunciationes fieri cœpiſſent, ægreferentibus tum filiis Leliæ ex primo Matrimonio, tum cæteris ejus conſanguineis, quod eadem ad ſecunda vota convolaſſet cum memorato Aurelio, res eo devenit, ut Sanctiſſimo Domino Noſtro preces fuerint exhibitæ pro diſpenſatione, & diſſolutione Matrimonii tanquam rati, & non conſummati; Factaque precum remiſſione ad hanc S. Congregationem, poſt ſuperventam Ordinarii informationem reſcriptum fuit, quod cauſa poneretur in Folio..

Inſtantia hæc ſuum non habuit progreſſum, inſtanteque ſubinde Aurelio pro declaratione validitatis Matrimonii, & cohabitatione cum ſua Uxore, cauſa remiſſa fuit ad Epiſcopum, ut procederet, prout de Jure; cumque Epiſcopus ſatius eſſe duxerit, ſe hac cauſa ſpoliare, ex quo Aurelius eſt Germanus Frater ſui Vicarii Generalis, diſputanda in præſenti, & reſolvenda proponuntur ſequentia Dubia.

I. *An conſtet de validitate Matrimonii contracti per verba de præſenti, & quatenus affirmativè*. II. *An*

II. *An locus sit communi Sponsorum cohabitioni, mutuæque corporum traditione.*

III. *An contra reluctantem sint Censuræ relaxandæ, vel aliud legale remedium sumendum in casu &c.*

Non proposita.

Sess. 21. de Ref. cap. 1.

COMPSANA SPOLII. Proposita fuit hæc causa in Congregatione habita die 8. Junii 1726. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi. Tunc nulla fuit capta resolutio, sed disputatis in sequenti Congregatione habita die 6. Julii sequentibus Dubiis.

I. *An in obitu Parochorum Civitatis, & Diœcesis Compsanæ, liceat Archiepiscopo pro tempore ab hæreditate Parochi defuncti exigere prætensum Spolium, & quatenus affirmativè.*

II. *In qua summa, vel rebus sit solvendum in casu &c.*

Ad primum responsum fuit: *Negative*, & ad secundum: *Satis provisum in primo*; Impetrataque a succumbentibus nova audientia, disputandum in præsenti proponitur sequens Dubium.

An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

Non proposita.

Sess. 23. cap. 3. de Refor.

TUSCULANA. Communitas Civitatis Tusculanæ ex antiquissima consuetudine tenetur ad manutentionem, & reparationem Ecclesiæ Cathedralis, Turris campanariæ, & campanarum, & ejus obligatio non extenditur ad expensas pro paramentis, luminariis, & cæteris omnibus honorifico Dei cultui necessariis.

Eminentissimi Episcopi, qui pro tempore Ecclesiæ Tusculanæ præfuerunt, non destiterunt indigentiæ Sacrarum Supellectilium p e subvenire. Cumque Sanctissimus Dominus Noster in sua Constitutione 24. impressa post Concilium Romanum decreverit, quod provisi de Parochialibus annuum redditum scutorum centum excedentibus; ac de cæteris omnibus, beneficiis, sive residentialibus, sive non residentialibus, & simplicibus etiam de Jure patronatus teneantur solvere mediam Annatam pro Fabrica Ecclesiæ Cathedralis, sive beneficia existant in Cathedrali, sive in alia Ecclesia, exceptis beneficiis existentibus in collegiatis, de quibus media Annata solvenda est, sed favore Fabricæ ipsarum collegiatarum, quæsitum fuit ab Eminentissimo Domino meo Cardinali Corsino Vigilantissimo Antistite Ecclesiæ Tusculanæ, an ex Beneficiis à se conferendis tanquam Episcopo Tusculano, mediam Annatam exigere possit, & applicare pro ornamentis, & suppellectilibus prædictæ suæ Cathedralis Ecclesiæ; cumque de hac re actum fuerit inter summaria precum die 17. Augusti 1726. rescriptum fuit, quod instantia describeretur in Folio.

Pro affirmativa facit, quod licet Sanctissimus Dominus Noster in prædicta sua Constitutione exceperit à solutione mediæ Annatæ Beneficia illarum Diœcesum, in quibus reperitur opus, seu peculiare Patrimonium Fabricæ sufficienter instructum, aut onus, seu obligatio reparandi, instaurandi, & conservandi Ecclesias residet penes Communitates Locorum, præsens nihilominus casus sub præfata exceptione non videtur esse comprehensus, ex quo videlicet Communitas non est adstricta, uti fuit dictum, nisi

niſi ad manutentionem, & reparationem materialis Eccleſiæ; In quo proinde rerum themate opus Fabricæ non videtur, quod dici valeat ſufficienter inſtructum, excluſaque ſufficienti prædicta inſtructione, via aperitur ſupplemento, & ſic regulæ applicanti mediam Annatam favore Fabricæ Cathedralis. Quidquid enim diſponitur, & quidquid relinquitur favore Fabricæ Eccleſiæ, intelligitur diſpoſitum, & relictum favore etiam ornamentorum, & ſupellectilium, cum nomine Fabricæ Eccleſiæ veniant etiam Ornamenta neceſſaria cultui divino, uti probat *Textus in cap. finali de Teſtamentis*, ibi, *Ornamentis, ſeu Fabricæ, Luminariis, ſive aliis ad perpetuum Cultum Divinum*: & ad rem latè proſequuntur *Covar. in citato cap. ultimo num.*4. *de Teſtamentis*, *Solorzan. de Jure Indiarum tom.*2. *lib.*3. *cap.*23. *n.*11., *Franceſ. de Eccleſiis Cathedralibus cap.*20. *n.*48., *Zerola in praxi Epiſcopali in verbo Fabrica Eccleſiæ*.

Eoque magis, quia in Synodo Romana *tit.*27. *cap. unico*, ubi habetur relatio ad citatam conſtitutionem, diſponitur, quod fructus mediæ Annatæ non expendantur in Muſicas, aut Or aniſtarum, vel aliorum Eccleſiæ inſervientium Salaria, atque ſtipendia, quæ exceptio per conſequens videtur firmare regulam in oppoſitum, quod media ſcilicet Annata exigi poſſit, & erogari in cæteras alias res, quæ veniunt nomine Fabricæ.

Pro negativa vero facit, quod ſtricte loquendo ſub nomine Fabricæ venit opus tantum, & ſtructura Eccleſiæ materialis, uti late oſtendunt *Valaſch. conſult.*179. *n.*4. & 5. *Valenz. conſil.*122. *n.*45. & *ſeqq.*, *Rebuf. in Leg. Ferri* 235. §. *Fabros verſic. Fabrica ff. de verborum ſignificatione*, & ab hac intelligentia non videtur, quod Sanctiſſimus Dominus Noſter recedere voluerit in ſua conſtitutione, tum quia in ea ſemper locutus eſt de Fabrica materiali, tum quia ſermonem habendo de erogatione pecuniarum ex media Annata retrahendarum, ſtatuit, eas non eſſe in alium uſum erogandas, *quam reparationis*, *conſervationis*, & *manutentionis Fabricæ ipſarum Eccleſiarum*, quorum verborum importantia, non ad ornamenta, ſed ad opus Fabricæ materialis referenda videtur.

Quibus proinde ſtantibus, onus erit EE. VV. decernere.

An exigi poſſit media Annata, eademque erogari in Supellectilia Eccleſiæ Cathedralis Tuſculanæ in caſu &c.

Non propoſita.

Die

Die Sabbati 27. Januarii 1728.

Seſs.24. c.11. de ref.

MELEVITANA. Cum in proxime præterita Congregatione propoſita fuerit hæc cauſa, & non reſoluta, ſed dictum quod proponeretur in prima poſt Reges, reaſſumpto ultimo Folio, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *Quomodo ſit Conſulendum Sanctiſſimo in caſu &c.*

II. *An, qualis, & in quo loco in executionem Decreti hujus Sacræ Congregationis facti ſub die 27. Januarii 1727. ſit aſſignandus ſitus pro ædificanda Eccleſia Parochiali Filiali intus Fortalitium Florianæ.*

III. *An hujuſmodi ſitus deſignatione ſecuta, ſit locus Conſtructioni Eccleſiæ in caſu &c.*

Quoad primum pro denegatione gratiæ. In reliquis dilata, & decretum editum die 27. Januarii 1727. executioni mandetur juxta quatuor menſes, & interim fiat Planta judicialis coram Domino Inquiſitore.

Aliæ duæ ſequentes cauſæ ob temporis anguſtiam proponi non potuerunt. Unde in præſens dignentur EE. VV. decernere.

Seſſ.24. c.18. de Refor. Matr.

ASCULANA.

An proviſio Bucciarelli ſuſtineatur, & quatenus negative, an, & cui ſit adjudicanda Parochialis in caſu &c.

Parochialem eſſe adjudicandam Bucciarello.

Seſſ.25. capit.5. de Ref.

ROMANA.

An Cappellania ad Scalas Sanctas ſit incompatibilis cum Epiſcopatu Venuſino in caſu &c.

Affirmative, & amplius.

Seſs.25. cap.11. de Ref.

SAVONEN. Territorium ſitum in confinibus Vadi pertinet ad Menſam Epiſcopalem Savonenſem; anno 1611. fuit illud per tunc temporis Epiſcopum conceſſum in emphyteuſim ad tertiam generationem Joanni Antonio Brignono pro annuo canone ſcutorum centum triginta quinque Aureorum, quæ nunc conſtituere dicuntur ſcuta Romana 211. 50.

Neglexit emphyteuta ſolvere annuam penſionem, factaque Territorii devolutione ad Menſam Epiſcopalem, diminutiſque hoc interim Territorii red-

redditibus, deventum fuit a tunc temporis Epiſcopo ad novam Conceſſionem in Emphyteuſim ad tertiam Generationem, quæ facta fuit *anno* 1675. Franciſco Firpo pro annuo Canone, ſeu penſione ſcutorum centum aureorum, quæ conſtituere dicuntur ſcuta Romana 152. & hæc conceſſio in Emphyteuſim fuit per hanc Sacram Congregationem approbata, prævia relatione Epiſcopi Albinganenſis.

Poſt aliquem temporis lapſum, Territorium iterum devolutum eſt ad Menſam Epiſcopalem, initoque per tunc temporis Epiſcopum novo perpetuæ Conceſſionis tractatu *anno* 1706. cum nobili Cæſare de Maris Patritio Januenſi pro annuo Canone ſcutorum centum Aureorum pro medietate juxta valorem Hiſpaniæ, & pro altera medietate juxta valorem Italiæ, & ſic pro ſcutis Romanis 154. *& obulis* 33., datæ iterum fuerunt litteræ pro informatione ad Epiſcopum Albinganenſem, & licet informatio fuerit favorabilis, anno nihilominus 1708. reſcriptum fuit pro Conceſſione Beneplaciti ad tertiam Generationem.

Beneplacitum hoc non fuit expeditum, neque fuit executioni mandatum, cum etenim anno 1707. ſub reſervatione Apoſtolici Beneplaciti facta fuiſſet ſtipulatio Inſtrumenti pro Canone prædicto, & onere obtinendi renovationem de annis 29. in 29., addito pacto, quod pendente inſtantia pro renovatione Beneplaciti, Conceſſio ſtaret in linea Locationis de Triennio, in Triennium ſub eadem reſponſione ſcutorum centum aureorum, ita tamen ut Conductor hoc interim opportuna conficeret melioramenta, Cæſar ſibi magis expediens judicavit continuare in detentione bonorum titulo Conductionis, ſolvendo ſuis temporibus quantitatem conventam.

In præcitato Inſtrumento ultra pacta relata aliud etiam reperitur, & eſt, quod liberum eſſe deberet Epiſcopo, non impetrato Apoſtolico Beneplacito per Cæſarem impetrando, ad bona redire, ſolutis tamen prius Melioramentis, necnon aliis ſcutis mille Argenteis, quæ Cæſar in actu Contractus ſolverat Menſæ Epiſcopali pro Canonibus decurſis, & non ſolutis a præcedenti Emphyteuta, & pro Melioramentis ab ipſo factis. Cumque modernus Epiſcopus ab Eccleſia Adjacenſi ad Savonenſem translatus prædictum Cæſarem in fine Triennii interpellaverit, ut bona favore Menſæ dimitteret, ad judicialem Conteſtationem deventum eſt, in qua Menſa obtinuit Mandatum de manutenendo, facto depoſito ſcutorum mille, & præſtita fidejuſſione de reficiendis Melioramentis a Cæſare factis. Poſt varias Fori ambages controverſia delata eſt ad hanc Sacram Congregationem, & inſtante Cæſare pro Conceſſione Beneplaciti ad effectum perpetuæ Emphyteuſis, datæ ſunt litteræ pro informatione ad Epiſcopum Naulenſem, & reſponſionibus jam ſuperventis, & utraque parte acriter informante, diſputandum in præſenti proponitur dubium.

An ſit conſilium præſtandum Sanctiſſimo pro Conceſſione Beneplaciti ſuper Emphyteuſi perpetua bonorum, de quibus agitur in caſu &c.

Negativè, & amplius, & quoad aſſerta melioramenta, & eorum liquidationem Sacra Congregatio remiſit Inſtantiam ad A. C.

Cap.12. ſeſſ. 24. de Reg.

COMPOSTELLANA. Licet de jure ſit, Canonicum Divinis non intereſſentem non lucrari diſtributiones, licet ſit Inquiſitor adverſus hæreticam pravitatem, ut reſpondit Sacra hæc Congregatio *in Civitaten. anno* 1587. *lib.5. Decret. pag.39.*, quod ipſum confirmavit *die* 25. *Aprilis* 1591. *lib.7. Decret. pag.9.* datis litteris ad Nuncium Hiſpaniarum, & ad Cardinalem Archiepiſcopum Toleti, hæc nihilominus, & ſimilia ſic explicantur, ut procedant, inſpecto jure communi, ſecus autem, ſi ex Apoſtolico Privilegio indultum ſit Canonicis Inquiſitoribus, ut fructus, & diſtributiones lucrentur etiam in abſentia, uti præcedentes reſolutiones explicando, hæc eadem Sacra Congregatio reſpondit *in Toletana die* 4. *Junii* 1594. *lib.8. decret. pag.* 40. *& ſeq.* quæ reſolutio eſt per extenſum impreſſa apud *Garziam de Benef. par.3. cap.2. num.356.* quo privilegio potiri dicuntur Inquiſitores hæreticæ pravitatis in Hiſpania, *Teſte Solorzan. de Jure Indiarum tom.2. lib.3. cap.24. num.8.*; Itaut tam ipſi, quam Secretarii, Fiſcales, Relatores, & Commiſſarii deputati ad Cauſas S. Officii, in abſentia lucrentur fructus, redditus, proventus, & quotidianas Diſtributiones ſuorum Beneficiorum in ſequelam Privilegiorum Apoſtolicorum, quæ de quinquennio in quinquennium prorogantur, *Teſte Barboſa de Canonicis cap.24. ſub num.2.*

Ad tramites eorum, quæ hucuſque dicta ſunt, etſi Petrus Curiel Canonicatum, & Præbendam Dignitatem obtinens in Metropolitana Compoſtellana, ac etiam Conſultor S. Officii, & Judex Ordinarius dicti Tribunalis in Civitate Hiſpalenſi debitos ſibi licet abſenti fructus, atque diſtributiones aſſereret, ad tollendas nihilominus Capituli Compoſtellani exceptiones, recurſum habuit ad Sanctiſſimum Dominum Noſtrum, factaque expoſitione numerum a ſe exercitorum in Tribunali Sanctiſſimæ Inquiſitionis, & quod onus legendi Sacros Canones Canonicatui annexum, alias fuerat adimpletum opera Subſtituti, & pro ſpeciali Indulto ſupplicavit fruendi fructibus, & diſtributionibus, licet Choro non intereſſet, & Jus Canonicum per interpoſitam Perſonam legeret; cumque Sanctitas Sua benigne precibus annuens petitum Indultum ad Quinquennium conceſſerit, exceptis tamen diſtributionibus quotidianis, excitatis ſubinde, promotiſque reclamationibus nomine Eccleſiarum Hiſpaniarum, & præſertim Eccleſiæ Compoſtellanæ, res eo redacta eſt, ut conceſſa oris aperitione adverſus prædictum Breve, negotii cognitio per eumdem Sanctiſſimum Dominum Noſtrum ad hanc Sacram Congregationem remiſſa ſit, in cujus proinde remiſſionis ſequelam bina Dubia ad Calcem Reſtrictus deſcripta, diſputanda in præſenti proponuntur.

Ut eo, quo decet Ordine, commiſſi negotii cognitio aſſumeretur, datæ ſunt litteræ ad Nuncium Apoſtolicum Hiſpaniarum, qui informationem Inquiſitoris Generalis pro reſponſione tranſmiſit, quæ in ſubſtantia ad duo capita reducitur; Primum eſt, quod Jus Capituli Compoſtellani unice deſumi poteſt ex Brevi Urbani VIII., de quo infra expedito *die* 10. *Februarii anno* 1640.. Sed illud ait non eſſe applicabile caſui, de quo nunc agitur, cum illud ſit reſtrictum ad quatuor Canonicatus de officio nuncupatos, & qui per Concurſum, ſive per oppoſitionem conferuntur, Doctoralem videlicet pro defenſione litium Eccleſiæ, Lectoralem pro explicatione Sacræ Scripturæ, Magiſtralem pro Sacra Concione exercenda, & Pœnitentiarium pro Confeſſionibus excipiendis, quo ſtante ſi Canonicatus, quem Petrus Curiel habet in Metropolitana Compoſtellana, *non*

eſt

eſt ex illis quatuor prædictis, ex quo videlicet illi quatuor jam in dicta Eccleſia reperiuntur, nec habet niſi onus legendi in Accademia Jus Canonicum, quod onus fuit alias adimpletum per Subſtitutum, ſequitur, eum eſſe exemptum a diſpoſitione Brevis Urbani Octavi; alterum eſt, quod licet juxta Pontificia Privilegia, omnes Officiales Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Hiſpaniis ſint admittendi ad fructus, & diſtributiones, licet Choro non interſint, ſic tamen res in praxi ſe habet, ut Officiales habentes continuum exercitium memoratis Privilegiis diſtincte fruantur, alii vero qui non continuum, ſed interpolatum habent proprii Officii miniſterium, privilegiis fruantur non indiſtincte, ſed pro diebus, & horis, quibus fuerint pro Sancta Inquiſitione occupati, uti etiam practicatur in Urbe, in qua Aſſeſſor S. Officii, durante munere, eximitur a ſervitio Chori, & admittitur, ad participationem fructuum, & diſtributionum, perinde ac ſi Choro intereſſet, ad quam tamen Conſultores non admittuntur, niſi pro diebus, & horis, quibus fuerint occupati, onerata eorum Conſcientia.

Adverſus hæc excipitur, primo, quod ſupplicantibus Archiepiſcopis, Epiſcopis, & Capitulis Cathedralium omnium Regnorum Caſtellæ, & Legionis, in unaquaque Eccleſia erecti fuerunt bini Canonicatus, alter conferendus Magiſtro in Theologia; alter Doctori in utroque Jure, quibus Canonicis inter cætera impoſita fuit ſtrictiſſima lex Reſidentiæ, uti habetur in Conſtitutionibus Summorum Pontificum Sixti IV., & Innocentii VIII. impreſſis apud *Garziam de Benef. 5. par. cap. 4. num. 69*; Secundo quod a Summo Pontifice Julio II. erectus fuit in Eccleſia Compoſtellana Canonicatus, de quo nunc agitur, cui impoſitum fuit onus Jus Canonicum legendi in Civitatis Archigymnaſio, facta ad hunc Canonicatum Compoſtellanum extenſio litterarum Sixti IV., & Innocentii VIII. ſupra memoratarum, & tertio, quod ab Urbano Papa VIII. ſolemniter ſtatutum eſt, Canonicos habentes Præbendas Magiſtrales, vel Doctorales in Eccleſiis Regnorum Caſtellæ, & Legionis, ita addictos eſſe debere ſervitio ſuarum Eccleſiarum, ut ab eo avelli non poſſint, etiam ſub obtentu ſervitii præſtandi Tribunali Sanctiſſimæ Inquiſitionis, itaut eis ſuffragari non poſſint Indultum Sedis Apoſtolicæ de percipiendis fructibus, & diſtributionibus in abſentia, niſi de Capitulorum conſenſu fuit conceſſum, & niſi in Indulto facta fuerit mentio de verbo ad verbum hujus ejuſdem Brevis, & ab his principiis infertur, Canonicatum Compoſtellanum eſſe in omnibus, & per omnia exæquatum Canonicatibus Magiſtralibus Eccleſiarum Caſtellæ, & Legionis, & ſic per conſequens ſubjectum Conſtitutionibus Sixti IV., Innocentii VIII., & Urbani VIII., itaut ſicuti Petrus Curiel, ſi unum ex Canonicatibus Magiſtralibus haberet in aliqua Eccleſia Regnorum Caſtellæ, & Legionis, teneretur ad ſtrictam Reſidentiam, nec ullo modo percipere poſſet fructus, aut diſtributiones, licet abeſſet pro ſervitio Sanctiſſimæ Inquiſitionis, ita hoc ipſum dicendum ſit, quamvis idem habeat Canonicatum Lectoralem in Metropolitana Compoſtellana; Nulla habita ratione ſpecialis Indulti eidem a Sanctiſſimo Domino Noſtro conceſſi, utpote conceſſi per obreptionem: Sanctitati etenim Suæ expoſitum non fuit, quidquid fuerat ſtatutum in Conſtitutionibus Sixti IV., Innocentii VIII., Julii II., & Urbani VIII.

Additur, quod in Conſtitutionibus Eccleſiæ Compoſtellanæ imponitur Canonico onus patrocinandi, & defendendi negotia Eccleſiæ, & habendi

Lectionem Sacrorum Canonum in Universitate, ex quo nedum infertur ad Residentiam, sed etiam ad exclusionem Substituti, cum in rebus, quæ exposcunt industriam Personæ, non possit fieri implementum opera substituti; Et quia Inquisitor Generalis Hispaniarum in sua Informatione ponderat, hunc Canonicatum Compostellanum pertinere ad collationem Decani, & esse subjectum Reservationibus Sedis Apostolicæ, & Capituli instantiam habere pro objecto ejus collationem per Concursum, quæ jus Decani, & Sedis Apostolicæ excluderet, Capitulum Compostellanum, quod instantiam promovit pro subscriptione Dubiorum, in quorum primo videtur, quod huc respexerit, solemniter in sua Scriptura protestatur, se tale quid nunquam cogitasse, sed suam unicam fuisse, & esse intentionem, ut Canonicus Lectoralis munera sibi imposita adimpleat, nec absit à servitio Ecclesiæ, sub prætextu servitii præstandi Tribunali Sanctissimæ Inquisitionis.

Hic stantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Litteræ Apostolicæ Urbani VIII. editæ die* 10. *Januarii* 1640. *pro Canonicatibus de Concursu Cathedralium Ecclesiarum Regnorum Castellæ, & Legionis, afficiant etiam Canonicatum Lectoralem Cathedralis Ecclesiæ Compostellanæ in casu &c.*

II. *An Petro Curiel debeantur fructus, & emolumenta quæcumque dicti Canonicatus Lectoralis in casu &c.*

Ad Primum negative, & Consilium præstandum Sanctissimo pro extensione.

Ad secundum servetur Breve Sanctissimi.

Sess. 24. c. 3. de ref.

NEOCASTREN. Episcopus Neocastren. die 23. Februarii 1725. Visitationem Generalem suæ Diœcesis indixit; & in indictione palam fecit, se omnes Conventus Regularium Virorum esse visitaturum, in quibus non existeret numerus sex Religiosorum, & quorum quatuor essent Sacerdotes ad tramites Constitutionis Innocentii X. quæ incipit: *Ut in parvis*, & inter cætera hujus generis Monasteria Monasterium nominavit Sancti Francisci de Paula Ordinis Minimorum Loci Sancti Blasii, & quia horum Conventuum Religiosi aliquam fecerant Visitationi resistentiam, Sanctissimus Dominus Noster per Epistolam Secretariæ Status die 11. Augusti ejusdem anni 1725. ultra facultates Episcopis concessas in citata Constitutione Innocentii Papæ X. alias quascumque opportunas, & necessarias facultates benigne est impertitus.

Mense subsequentis Decembris voluit Episcopus accedere ad visitan dummemoratum Conventum PP. Minimorum, sed eisdem excipientibus, se vigore suorum Privilegiorum non esse Visitationi subjectos, post varias altercationes res eo devenit, ut Episcopus Ecclesiam Interdicto suppositerit & Fratrem Marcum Palaja Superiorem, sive Correctorem Conventus excommunicaverit, & excommunicatum declaraverit, & uti ab omnibus evitandum pronunciaverit.

Non obstante Interdicto, publice in Ecclesia celebrata fuerunt Officia Divina, quocirca Episcopus ad ulteriora procedendo, tres terminos assignavit, intra quos Pater Corrector comparere deberet da dicendam causam, quare non esse declarandus irregularis, ex quo publice Missam celebra-

lebravit, non obſtante incurſa, & declarata excommunicatione, & ſub eiſdem terminis aſſignatis monuit Fratrem Antonium a Noja, Fratrem Petrum ab Amato, & Fratrem Xaverium a Catanzario, ut comparerent ad dicendam cauſam, quare non deberent excommunicari, cum celebraverint in Eccleſia interdicta, cumque demum prædictus Epiſcopus nonnullos Proceſſus confecerit adverſus prædictorum Religioſorum mores, tentata fuit carceratio primum Patris de Amato, & deinde Patris Correctoris, ſed res incaſſum cecidit, cum bene reperta fuerit clauſa, & munita Porta Conventus.

Ab hoc facto inſurgit diſputatio dubiorum infra recenſendorum, in ordine ad quæ Patres primo contendunt, eorum Conventum non fuiſſe ſubjectum Epiſcopi Viſitationi, tum quia obſtant Ordinis Privilegia, tum quia aderant in eo Religioſi in numero præfixo a Conſtitutione Innocentiana. Secundo dicunt, Cenſuras, & Interdictum non ſuſtineri tam ex capite injuſtitiæ, quam nullitatis, cum nulla præmiſſa Citatione, vel monitione, deventum fuerit ad affixionem Cedulonum Excommunicationis, & Interdicti. Tertio ajunt, quod ſtante notorietate nullitatis, nec Irregularitas, nec aliæ pœnæ fuerint incurſæ ab his, qui Miſſas celebrarunt in Eccleſia interdicta. Quarto ſuadere conantur, non potuiſſe Epiſcopum inquirere ſuper delictis oppoſitis, tum quia non erant notoria, tum quia non fuerant perpetrata extra Clauſtra: Quinto prætendunt, duplicem fuiſſe incurſam Excommunicationem propter attentatam carcerationem Fratri Petro de Amato, ex quo videlicet fuerunt injectæ manus violentæ in eum, & id factum eſt in Eccleſia, & ultimo demum volunt, ſibi reſtitui Cadavera, & emolumenta, cum nonnulli Sepulturam elegiſſent in eorum Eccleſia, & alibi propter Interdictum fuerint ſepulti.

Quæ ſint Jura Epiſcopi, ignoro cum ad me delata non fuerint, quocirca onus erit EE. VV. ſequentibus dubiis reſpondere.

I. *An Conventus PP. Minimorum Terræ Sancti Blaſii eſſet ſubjectus Viſitationi Reverendiſſimi Epiſcopi Neocaſtren. tempore, quo fuit ab eodem Epiſcopo indicta, in caſu &c.*

II. *An Cenſuræ, & Interdictum Eccleſiæ ab eodem Epiſcopo reſpective latæ ſuſtineantur in caſu &c.*

III. *An PP. ob Miſſas, & Divina Officia celebrata tempore Interdicti incurrerint Irregularitatem, vel quas pœnas in caſu &c.*

IV. *An Edicta affixa, & Proceſſus fabricati contra PP. Minimos per eundem Epiſcopum ſuſtineantur, & quatenus negative, an ſint abolendi in caſu &c.*

V. *An, & quis incurrerit, in excommunicationem ob attentatam Carcerationem Fratris Petri de Amato, in caſu &c.*

VI. *An ſit locus reſtitutioni Cadaverum, & emolumentorum in caſu &c.*

Dilata ad mentem.

AQUIPENDEN. Excitata controverſia inter Archipresbyterum ex una, & Canonicos Eccleſiæ Collegiatæ Sanctorum Joannis, & Andreæ Terræ Canini Diœceſis Aquipenden. ex altera partibus, prætendente illo, quod Canonici ſint obligati ad præſtandum ſibi adjumentum in exercitio, & adminiſtratione Curæ Animarum, & aſſerentibus iſtis, ſe ad hoc onus nullatenus teneri, juxta morem datæ fuerunt Litteræ Epiſcopo pro informatio-

Seſſ. 23. c. 1. de ref.

matione, & voto, cumque Episcopus retulisset, Canonicos revera habere dictum onus, & hanc suam assertionem pluribus fundamentis corroborasset, facta instantiæ relatione inter summaria precum, responsum fuit die 15. Maii proxime præteriti, teneri Canonicos ad Parochum coadjuvandum in exercitio, & administratione Curæ Animarum, & impetrata a succumbentibus nova Audientia, bina in præsenti Dubia ad calcem Restrictus relata disputanda proponuntur.

Porro prætendunt Canonici, se non teneri ad coadjuvandum Parochum, sive Archipresbyterum in exercitio Curæ Animarum, primo quia Cura habitualis est penes Capitulum, & actualis penes Archipresbyterum, secundo quia Testes deponunt, nunquam Canonicos in præteritum, & quidem a tempore immemorabili adjumentum Parocho præstitisse in prædicto exercitio: Tertio quia Archipresbyter duplicem habet portionem tam de certis, quam de incertis; Quarto quia in Constitutionibus Ecclesiæ nihil legitur, quod ad hoc onus referri possit, Quinto quia erecta fuit nova Parochialis Ecclesia cum dismembratione partis Populi olim subjecti Parochiali, & Collegiatæ Ecclesiæ SS. Joannis, & Andreæ, hinc inferendo, quod non est opus in præsenti auxilio Canonicorum pro exercitio Curæ Animarum, & eo fortius si ab Archipresbytero Sacerdos substitutus retineatur, uti alias factum dicitur, qui ejus vices suppleat in casu necessitatis.

Addunt Canonici tenuitatem suorum reddituum, & quia in secundo dubio promovetur ab Archipresbytero prætensio, quod si onus detractant excludendi sint a participatione emolumentorum Parochialium, subdunt se semper de illis participasse, & nunquam inserviisse, & participationem descendere ex Transactione inita anno 1595. inter Communitatem, & ipsum Capitulum.

Excipit e contra Archipresbyter, non posse Canonicos se subtrahere ab onere coadjuvandi, tum quia ipsis fuit impositum anno 1593. ab Episcopo de Castro, & in ejus compensationem fuerunt per eum admissi ad participationem incertorum, tum quia semper in præteritum coadjuvarunt Archipresbyterum in exercitio Curæ Animarum, & in eo, quod attinet ad novæ Parochiæ erectionem, dicit, eam sibi non obesse, cum novo Rectori suus Populus sit assignatus; nec limites Statutos prætergredi possit, eoque, quod spectat ad transactionem, inquit, eam non percutere casum de quo nunc agitur, concluditque, quod si Canonici participant de Decimis, de Quarta Funerali, & de aliis emolumentis Parochialibus, vel debent sibi adjumentum præstare in exercitio Curæ Animarum, & relicto dicto Exercitio debent a participatione dictorum emolumentorum excludi.

Jura circumferuntur; Quocirca ex dictis Juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Canonici Capitulares Ecclesiæ Collegiatæ SS. Joannis, & Andreæ Terræ Canini teneantur coadjuvare Archipresbyterum in exercitio, & administratione Curæ Animarum, & quatenus negative.*

II. *An, & de quibus emolumentis Parochialibus debeant iidem Canonici participare, in casu &c.*

Non proposita.

MES-

MESSANEN. Antonia Corvaja poſt emiſſam Profeſſionem in Monaſterio Sanctæ Claræ Civitatis Meſſanen. recurſum habuit ad hanc Sacram Congregationem, ut obineret Reſtitutionem in integrum, ex quo lapſum erat Quinquennium, datiſque de more Litteris ad Archiepiſcopum, ipſe, auditis Monialibus, cenſuit, petitionem eſſe exaudiendam, ſed quia ſine Proceſſus formalis confectione ſuper aſſerta nullitate Profeſſionis non eſt locus Conceſſioni Reſtitutioni in integrum, novæ datæ ſunt ad eum Litteræ pro Confectione Proceſſus, & ejus tranſmiſſione, quatenus confectus eſſet, ſed cum, ſupponatur eum nec eſſe confectum, nec confici poſſe propter impedimenta, quæ ab adverſariis Antoniæ opponuntur, inſtante, & ſæpius Antonia Supplicante, opus fuit devenire ad Cauſæ deſcriptionem in Folio, etſi in Summario non adſint, niſi binæ informationes Archiepiſcopi, & nonnullæ extrajudiciales depoſitiones Monialium, ex quibus habetur, primò, quod tractato inter eam, & quemdam Equitem Matrimonio, fuit hic Carceribus mancipatus, & inſinuatum Antoniæ, quod Amaſius e Carceribus non eſſet egreſſurus, niſi poſt factam ab ipſa Profeſſionem, ſecundo, quod emiſſa Profeſſione fuit Eques libertate donatus, tertiò, quod Profeſſio facta fuit de nocte, quartò, quod Profeſſa, & tunc, & ſemper reclamavit, quintò, quod requiſita noluit eam ratificare, & ultimò, quod etiam poſt Profeſſionem ſemper ſe geſſerit tanquam Monaſterii Alumnam, hoc eſt tamquam Educandam; Comam etenim nutrivit, Veſtes Seculares retinuit, a Choro abſtinuit, & ab aliis actibus, qui a Profeſſis exerceri ſolent. *Cap. 19. ſeſſ. 25. de Reg.*

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

An ſit locus Reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Non propoſita.

COLONIEN. Maria Anna de Horſt Patria Juliacenſis, & de Diæceſi Colonienſi, viginti circiter abhinc annis cum eſſet in ætate annorum quatuordecim, Matrimonium contraxit, Parentibus invitis, cum Boleslao Schtuerin Hæretico Pomerano Neomagi in Hollandia, coram Miniſtro Hæretico, licet Parochus Catholicus adiri, & commode haberi potuiſſet in eodem loco. Ex hoc Matrimonio duo filii nati ſunt, cumque Boleslaus, poſt Quinquennium Mariam Annam deſeruiſſet, & abiens in longinquas Saeciæ Regiones hæreticam duxerit Uxorem, infelix Maria Anna, quæ miſeram duxit vitam per ſpatium plurium annorum, cum occaſionem invenerit Matrimonium contrahendi cum Edmundo Geverſagen. Catholico, ſupplices preces porrexit huic Sacræ Congregationi pro declaratione nullitatis Matrimonii a ſe contracti cum Boleslao, & pro libera facultate Matrimonium contrahendi cum Edmundo *Seſſ. 24. cap. 1. de reform. Matr.*

Datæ fuerunt litteræ pro informatione ad Ordinarium, qui reſpondit, primo, ſubſiſtere in facto ea, quæ fuerunt expoſita, ſecundo, Matrimonium fuiſſe contractum coram Miniſtro Hæretico Caſtrenſi, non tamen proprio illius Legionis, ſub qua Boleslaus militabat, tertio, potuiſſe contrahi Matrimonium coram Miſſionario Catholico, & Teſtibus juxta Concilii Tridentini Decretum, quarto, Concilium Tridentinum, & decretum de Matrimonio contrahendo coram Parocho, & Teſtibus fuiſſe in loco publicatum, nec ullam quoad hunc punctum moveri poſſe controverſiam, quinto, ſe juxta repeti-

tas

tas hujus Sacræ Congregationis declarationes inclinare pro nullitate Matrimonii, ſed ſe deinde dubitare, ex quo Emus Dominus meus Cardinalis Petra in ſuis doctiſſimis *Commentariis ad Conſtitutiones Apoſtolicas tomo* 4. ſcripſit, non expedire, ut procedatur ad declarationem nullitatis horum Matrimoniorum, cum ex conſimilibus declarationibus multa mala ſequantur, & Catholici degentes in Regionibus Hæreticorum periculis Perſecutionum exponantur, ſexto, ſe hæc mala prævidere in caſu, de quo nunc agitur, cum in receſſu, quem vocant, Religionis facto de anno 1672. inter Marchionem Brandeburgicum, & Ducem Neoburgicum intuitu Terrarum ex Succeſſione Juliacenſi inter ſe diviſarum, conventum fuerit, quod id contrahendis mixtis Matrimoniis hoc eſt V.G. Catholicæ cum Hæretico aſſiſtere ſemper debeat Parochus, ſeu Miniſter Sponſi, & quod Proles Maſcula educetur in Religione Patris, & Proles Fœminina in Religione Matris, ſeptimo, quod licet hæc prodierint ab incompetenti Auctoritate, nihilominus in praxi recepta ſunt, itaut mala, infortunia, Perſecutiones Catholicorum, & alia hujus generis imminere probabiliſſime credenda ſint, ſi ad aures Principum Acatholicorum deveniat pro nullis haberi Matrimonia contracta coram Miniſtro Hæretico a Fæmina Catholica cum Viro Etherodoxo; octavo, ſupereſſe modum, quo res componi poſſit, ſi videlicet, prætermiſſo defectu aſſiſtentiæ Parochi Catholici, procederetur ad publicationem nullitatis Matrimonii, utpote contracti coram Miniſtro, qui non erat proprius Sponſi Miniſter, erat enim Miniſter alterius Legionis, ſub qua Boleslaus non militabat, uti ſupradictum eſt, cum Acatholici, etſi reputent valida Matrimonia contracta coram alieno Miniſtro, ſevere nihilominus puniant Miniſtrum aſſiſtentem Matrimoniis, quæ a ſuis Subditis contracta non ſint, & idcirco credi poſſit, mitius eſſe laturos, ſi nullum declaretur id, quod ipſi perperam geſtum agnoſcunt; ultimo, demum permiſſum fuiſſe Boleslao remanere in ſecundo Matrimonio contracto cum Hæretica, non quia exiſtimatum fuerit primum Matrimonium contractum cum Maria Anna fuiſſe invalidum, ſed quia ponderatum fuit ab Hæreticis, uti ſibi Ordinarius Colonienſis aſſerit ex Actis conſtare, quod ſecundum Matrimonium contractum fuerat cum Fæmina nobili præcedentis Matrimonii ignara.

Hæc ſunt, quæ continentur in luculenta dicti Ordinarii Relatione; Nunc autem tranſeundo ad exponendam praxim, & conſuetudinem hujus Sacræ Congregationis, necnon aſſerta Doctorum, præmiſſaque regula generali deſumpta ex littera Concilii *Seſſ.* 24. *cap.* 1. *de ref Matrimonii*, quod ipſa videlicet Sancta Synodus noluit nullitatem Matrimonii ex defectu præſentiæ Parochi, & Teſtium ſibi vindicare locum in Parochiis, in quibus Decretum publicatum non fuerit, redactaque quæſtione ad eos locos in quibus Tridentinum Decretum fuit publicatum, nonnulli in ea ſunt opinione, quod Hæretici degentes in locis prædictis non ſint prædictæ legi ſubjecti, itaut Matrimonia ibi ab eis contracta coram Miniſtro Acatholico, & ſic ſine vero Parocho, & Teſtibus pro validis ſint habenda, ut late oſtendere conatur *Theophilus Raynaudus in Hæteroclitis Spiritualibus tom* 16. *pagina mihi* 176. *a num.* 7. *uſque ad num.* 14. Alii in ea ſunt opinione, quod Matrimonia hæc hæreticorum valida ſint in illis locis in quibus utpote tunc Principi Catholico ſubjectis, licet olim fuerit publicatum Tridentini Decretum, hodie nihilominus ſubſunt Principibus Hæreticis, quam aſſertionem ampliant etiam ad caſum, in quo non

deeſ-

deeſſet copia Parochi Catholici, & etiam ad caſum, in quo alter ex Contrahentibus Catholicus eſſet, uti late oſtendere conatur, *Vaneſpen. Juris Eccleſiaſtici tom.1.par.2.tit.12. de Sponſalibus a n.31. uſque ad finem*; & alii demum volunt, Matrimonia hæc Hæreticorum nulla eſſe, ſive inter Hæreticos contracta fuerint, ſive inter Hæreticum, & Catholicam, dummodo tamen copia haberi potuerit Parochi, aut Sacerdotis Catholici, qui Matrimonio intereſſet, quam Sententiam latiſſime tuetur *la Croix lib.6. par.3. de Matrimonio num.772. cum pluribus ſeq.*, & eidem late adhærent etiam cæteri plena manu cumulati *Anaclet. ad tit. Decret. de Clandeſtina deſponſatione* §.3. *a n.132. & ſeq.*; *P. Schmalzgrueber. ad eumdem tit. Decret.* §.2. *a n.115.*, *& pluribus ſeq.*, ubi etenim Parochi Catholici non ſunt, vel eſt moraliter impoſſibile eos reperire, validum etiam eſt Matrimonium ſine eorum præſentia contractum juxta reſponſum Ven. Dei Servi Cardinalis Bellarmini, cujus meminit *Rota dec.308. n.25. cor. Dunozet. Seniore*, & quod per extenſum refertur apud *Sbogar. in Theologia radicali tract. centeſimo decimo ſexto cap.4. de Matrim. Clandeſtino pag. mihi 528.*

Deveniendo ad hujus Sacræ Congregationis reſolutiones; Fuit alias ab ea reſolutum, Hæreticos teneri pro validitate Matrimonii ad ſervandam formam præſcriptam a Concilio Tridentino, ſi ejus decretum fuerit in loco publicatum. Item hæc eadem Sacra Congregatio alias reſolvit, Matrimonia hæc eſſe valida, quamvis contracta ſine Parocho, ſi in loco, nec Epiſcopus, nec Parochus adſit, dummodo tamen duo, aut tres Teſtes fuerint adhibiti, & ſic ſervata fuerit, quantum potuit, forma Concilii, & omnes hæ reſolutiones impreſſæ reperiuntur apud *Pignatell. tom.5. conſult.79. n.26.*, *& ſeq. apud Anaclet. ad tit. decret. de Clandeſtina deſponſatione ſub num.132.*, *& ſub num.141.*, & apud Eminentiſſimum Dominum meum Cardinalem Petram *ad Conſtitutiones Apoſtolicas tom.4. pag.78. & plurib. ſeqq.*, & concordant aliæ reſolutiones recentiores hujus ejuſdem Sacræ Congregationis *in Colonien. 16. Decemb.1719. lib.69. decret. pag.609. a tergo*, *& in Moguntina 31. Maii 1721. lib.71. decret. pag.184. a tergo*.

At quia hæc eadem Sacra Congregatio bis, hoc eſt in Cauſa *Hollandiæ Matrimoniorum 23. Auguſti 1681. & in Boſcodunen. Matrim. 13. Febr.1693.* ſuper hoc eodem dubio reſcripſit *Secretario cum Sanctiſſimo ad mentem*, & prædictus Eminentiſſimus Dominus meus Cardinalis Petra, qui pluribus annis laudabiliter, & laborioſe functus eſt officio Secretarii, mentem explicavit, quæ fuit, ut ſi dubio reſpondendum eſſet, non aliter reſponderi poſſet, quam pro nullitate Matrimonii, ſed animadverſum fuiſſe, id non expedire, ne Catholici periculis exponantur, ex hoc natum eſt dubium Ordinario Colonienſi, juxta ea, quæ in ſuperioribus dicta ſunt; In quo proinde rerum themate onus erit EE. VV. decernere.

Quid in propoſito caſu ſtatuendum ſit, aut ordinario Colonienſi reſpondendum.

Non propoſita.

Die Sabbati 21. Februarii 1728.

CUM in Folio ultimæ Congregationis habitæ *die* 17. *Januarii* hujus anni 1728. ſequentes cauſæ indeciſæ remanſerint, prævia talis Folii reaſſumptione, dignabuntur EE. VV. decernere.

Seſſ.23. c.1. de ref.

AQUIPENDEN.

I. *An Canonici Capitulares Eccleſiæ Collegiatæ Sanctorum Joannis, & Andreæ Terræ Canini teneantur coadjuvare Archipresbyterum in exercitio, & adminiſtratione Curæ Animarum, & quatenus negativè.*

II. *An, & de quibus emolumentis Parochialibus debeant iidem Canonici participare, in caſu &c.*

Dilata, & Teſtes hinc inde formiter examinentur, firmo interim remanente Decreto edito die 10. Maii 1727.

Seſſ.25. c.19. de Reg.

MESSANEN.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Scribatur Archiepiſcopo juxta Inſtructionem.

Seſſ.24. cap. 1. de Ref. Mair.

COLONIEN.

Quid in propoſito caſu ſtatuendum ſit, aut Ordinario Colonienſi reſpondendum.

Ad mentem.

Seſſ.21. c.13. de ref.

NULLIUS TUTELÆ.

In Congregatione habita die 22. Novembris 1727. quatuor dubia in hac cauſa diſputata fuerunt, & reſoluta.

Primum conceptum erat ſequentibus verbis: *An conſtet de Exceſſibus Capituli contra Dominum Junquittum Proviſum Apoſtolicum in caſu &c.*, & huic dubio reſponſum fuit affirmativè.

Secundum dubium conceptum erat ſequentibus verbis: *An, & a quo tempore eidem Domino Junquitto debeantur fructus, redditus, & diſtributiones in caſu &c.*: & huic dubio reſponſum fuit: *deberi a die poſſeſſionis, excepto primo anno ſolvendo Hæredibus defuncti.*

Tertium dubium conceptum erat ſequentibus verbis: *An eidem debeantur per Capitulum omnia damna, & intereſſe paſſa ex cauſa moleſtiarum, & litium ex cauſa Capituli inductarum in caſu*, & huic Dubio reſponſum fuit *affirmativè*.

Quartum denique erat conceptum ſequentibus verbis: *An, & ſub quibus pœnis cogendum ſit Capitulum ad exhibenda omnia Inſtrumenta, & Jura, quæ reſpiciunt redditus, Præeminentias, & Jura dignitatis Theſaurariæ & Ca-*

& Canonicatus in casu &c. & huic dubio resp onsum fuit *cogendum esse sub pœnis pecuniariis in quantitate arbitrio Nuntii, & in subsidium suspensionis a divinis.*

Impetrata autem a Capitulo nova audientia disputandum in præsenti proponitur dubium.

An, & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisis.

Dilata, & proponatur in sequenti.

SQUILLACEN. In Cathedrali Ecclesia Squillacen. adsunt sex Dignitates, quindecim Canonici, & adsunt Presbyteri inferioris ordinis, qui componunt quamdam Congregationem vulgo appellatam *Communeria*. *Cap. 12. Sess. 24. de ref.*

Dignitates, & Canonici habent onus inserviendi Choro, & Ecclesiæ, & habent proventus separatos, & suam Massam Canonicalem, Presbyteri vero inferioris ordinis suos redditus habent ex Piis Legatis, quæ fuerunt a Benefactoribus relicta cum onere Missas celebrandi, & omnes Sacerdotes Squillacenses ad hanc Congregationem, sive Communeriam admittuntur, nec ab ea excluduntur Canonici, & quatenus sint Cives Originarii.

Plures controversiæ inter Dignitates, & Canonicos ex una, & hosce Presbyteros præteritis temporibus exortæ sunt, propositisque idcirco in hac Sacra Congregatione *die* 24. *Septembris* 1712. sequentibus dubiis: *An onus celebrandi Missam Conventualem spectet ad solos Canonicos, & an Presbyteri participantes teneantur intervenire Choro, & aliis functionibus, sicuti Canonici, & quomodo*, ad primum responsum fuit *affirmativè*, & ad secundum, *quod servaretur solitum*.

Resolutio hæc confirmationis robur obtinuit anno 1713. cumque die 17. Martii 1714. inter cætera dubia propositum etiam fuisset sequens: *An Canonicis celebrantibus Missam Conventualem teneantur Presbyteri assistere in munere Diaconi, & Subdiaconi*, & huic dubio responsum fuit negativè.

Cum juxta in superioribus exposita anno 1712. rescriptum fuerit, Presbyteros hosce participantes teneri servire Choro, & cæteris functionibus juxta solitum, ex hoc responso nova nata est controversia, contendentibus Dignitatibus, & Canonicis, Presbyteros teneri ad assistendum Dignitati, seu Canonico in Vesperis, & ad Benedictus, & Presbyteris excipientibus, se ad id non teneri, cum non participent de Massa, & redditus suos habeant ex Legatis Benefactorum cum onere celebrandi, & quia obstare ipsis posse videtur dispositio Cæremonialis Romani lib. 2. cap. 16., dicunt, eam non esse applicabilem casui, quia Cæremoniale præscribit, quod parentur duo, quatuor, vel sex Presbyteri ejusdem Ecclesiæ, & non Canonici in dictis functionibus, sed quando in Ecclesia præter Dignitates, & Canonicos reperitur alius ordo Beneficiatorum participans de redditibus Ecclesiæ: secus autem quando prout in hypothesi adsunt in Ecclesia per accidens simplices Presbyteri nihil participantes de Massa Communi, nec facientes unum corpus cum Canonicis.

Jura circumferuntur: Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

An, & quomodo Presbyteri communeriæ teneantur assistere dignitati, vel Canonico in Vesperis, & ad Benedictus in casu &c.

Teneri juxta Cæremoniale Episcoporum lib. 2. cap. 3.

Sess. 23. c. 11. de ref.

ALEXANDRINA. Bina dubia disputanda proponuntur inter Confraternitatem Sanctæ Mariæ de Misericordia, & Sanctorum Rocchi, & Martini Civitatis Alexandriæ, & Parochum S. Martini, intra cujus Parochiæ fines Ecclesia prædictæ Confraternitatis sita est.

Primum dubium pertinet ad Expositionem Ligni Sanctæ Crucis sine licentia, & interventu Parochi, & secundum respicit Expositionem Sanctissimæ Eucharistiæ sine licentia pariter, & interventu Parochi.

Pugnantes hinc inde olim afferebantur resolutiones Sacrarum Congregationum in ordine ad controversias inter Parochos, atque Confratres, utque certa regula statueretur, edita fuerunt *die* 10. *Decembris* 1703. Decreta à Sacrorum Rituum Congregatione.

In XI. dubio in dictis decretis resoluto hæc habebantur: *An Expositio Quadraginta Horarum, & Benedictio, quæ fit super Populo, sit de dictis Juribus mere Parochialibus*, & huic dubio responsum fuit negative.

In XII. dubio proposito in dictis Decretis hæc pariter habebantur: *An expositio, quæ fit ex Reliquiis, vel ex Sacris Imaginibus, & benedictio, quæ ex eis fit super Populo, sit de dictis Juribus Parochialibus*, & huic dubio responsum fuit *negativè*, *& quoad Benedictionem cum Reliquiis, & Imaginibus serventur decreta*.

In his eisdem Decretis anno 1703. facta fuit præservatio Indultorum, Constitutionum Synodalium, & Provincialium, & in Constitutionibus Synodalibus Alexandrinis editis anno 1684. prohibetur Cappellanis Confraternitatum Sacramenta, & Sacramentalia peragere in Oratoriis, nisi accedat prævia deputatio Parochi, intra cujus Parochiæ fines Confraternitas sita est.

In hac Sacra Congregatione *die* 24. *Septembris* 1718. *& die* 13. *Jan.* 1720. in quadam causa Novarien. aggregationis disputata fuerunt hæc dubia: *An Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum retineri possit in Oratorio Confraternitatis in casu &c.* Item hoc alium dubium: *An cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi fieri possit in Oratorio Confratrum expositio infra annum, & præcipue Quadraginta Horarum in octava defunctorum in casu &c. & die* 24. *Sept. anni* 1718. ad utrumque responsum fuit *affirmativè*, repropositaque causa *die* 13. *Januarii* 1720. peritum fuit *in decisis quoad secundum*, & etiam quoad *primum*; sed cum additione horum verborum, *arbitrio tamen Eminent. Episcopi, attentis circumstantiis facti.* His ergo positis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Confraternitas Sanctæ Mariæ Misericordiæ, & S. Rocchi Civitatis Alexandriæ aggregata Archiconfraternitati S. Rocchi Urbis possit sine licentia, & interventu Parochi exponere in suo Oratorio Lignum S. Crucis?*

II. *An eadem Confraternitas possit pariter sine licentia, & interventu Parochi exponere in suo Oratorio Sanctissimam Eucharistiam in casu &c.*

Ad utrumque affirmativè, accedente licentia Episcopi, & amplius.

Sess. 23. c. 11. de ref.

CALARITANA. In Diœcesi Calaritana, & aliis Regni Sardiniæ Episcopatibus magnus est numerus Clericorum Conjugatorum, & ex his plerique aut facinora committunt, aut viles artes exercent, non tam in dedecus Ordinis Clericalis, quam in perturbationem Jurisdictionis Ecclesiasticæ, ut eorum Immunitatem tueatur.

Ple-

Plerique ex Epiſcopis Regni Sardiniæ uſum alias habuerunt conferendi una, eademque die Ordines Minores, & Subdiaconatum iiſdem perſonis; Cumque Calaritanus Archiepiſcopus putet, methodum hanc futuram eſſe aptam natam ad evellendos expoſitos abuſus, ex quo videlicet ſi ſtatim ac, eodemque contextu, quo Ordinandi primam Tonſuram, & Minores Ordines recipiunt, recipiant etiam Subdiaconatum, non amplius Ordinatis modus ſupererit reaſſumendi habitum laicalem, & ſe convertendi ad exercendas artes clericali charactere indignas, ſupplicat pro facultate conferendi primam Tonſuram, Minores Ordines, & Subdiaconatum iiſdem perſonis, una die, hoc eſt in Quatuor Temporibus, in Sabbato Sitientes & in Sabbato Santo juxta *Text. in cap. de eo de Tempor. Ordin. in Can. fin. diſt.75.*, *& cap.8. ſeſſ.23. S. Conc. Trid.*

Secretarius ad calcem Folii nonnulla adnotavit: Quocirca onus erit EE. VV. decernere.

I. *An ſit indulgendum petitioni in caſu, & quatenus negativè.*

II. *Quid ſit in caſu ſtatuendum pro abuſibus ſupradictis eradicandis.*

Ad primum negativè.

Ad ſecundum Archiepiſcopus utatur Juris remediis, & ſignanter ſtatutis in cap.6 ſeſſ.23. de refor., & aliis indicatis in Conſtitutione 16. impreſſa poſt Synodum Romanam §.1. 2. 4. & 6.

PACEN. SEU NULLIUS JURISDICTIONIS. Exortis pluribus Controverſiis inter Epiſcopum Pacen. & Abbatem Collegiatæ Eccleſiæ de Zafra, iiſdemque ad hanc Sac. Congregationem remiſſis, diſputanda proponuntur dubia, quæ ſequuntur. *Seſs.25. c. 6. de ref.*

I. An Epiſcopus Pacen. ſeu Viſitatores ab eo deputati poſſint viſitare Eccleſiam Collegiatam Villæ de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato, etiam ad formam concordiæ in caſu &c.

II. An poſſint Viſitare Menſam Capitularem, exigere ab Abminiſtratoribus rationem, & inſpicere, an ſint alienata aliqua bona ſtabilia, mobilia, ſemoventia, & in viſitatione compellere etiam per Cenſuras Abbatem, & Capitulum ad reintegrationem Menſæ Capitularis, & Legatorum, & Operum Piorum, & an in actu viſitationis cognoſcere, an ſint legitime alienata, & an poſſint mandare reintegrationem Capitulo, ſi alienationes nulliter a Prædeceſſoribus factæ ſint, ſeu potius in præmiſſis teneantur procedere ſervatis ſervandis in caſu &c.

III. An poſſint viſitare Beneficia, Cappellanias, Legata Pia, omnia onera Miſſarum, aliaque opera pia fundata in dicta Eccleſia Collegiata de Zafra, & inſpicere, an ſint impleta omnia onera per Abbatem, Capitulum, & Beneficiatos, Cappellanos, & alias Perſonas dictæ Eccleſiæ in caſu &c.

IV. An poſſint Epiſcopus, ſeu illius Viſitatores compellere Conſervatores Librorum ad tranſportandos Libros adminiſtrationis Menſæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Epiſcopus, ſeu dicti Viſitatores in dicta Villa de Za-

Zafra, ſeu potius illos Viſitare debeant in Archivio, & Locis ejuſdem Eccleſiæ Collegiatæ in caſu &c.

V. An in caſu, quo ex Libris apparuerit, non eſſe impleta dicta onera, poſſint compellere ad eorum implementum Abbatem, Capitulum, Canonicos particulares, Beneficiatos, Cappellanos, aliaſque Perſonas dictæ Eccleſiæ repertas culpabiles per Cenſuras Eccleſiaſticas, ſeu potius poſſint facere Decreta ordinaria adimplementi, & ſervatis ſervandis extra Viſitationem ſit procedendum in caſu &c.

VI. An poſſint inſpicere, & cognoſcere quomodo decantentur Horæ Canonicæ in dicta Eccleſia Collegiata, & Decreta opportuna interponere circa Horas, quibus cantari debent Horæ, & an teneantur Abbas, & Capitulum, & Canonici ſervare Decreta circa prædicta per Epiſcopum Pacen. ejuſque Viſitatores interpoſita, ſeu potius in præmiſſis ſervanda ſit conſuetudo ejuſdem Eccleſiæ in caſu &c.

VII. An poſſint Viſitare perſonam Abbatis, Dignitatum, Canonicorum, Portionariorum, Beneficiatorum, Cappellanorum, aliorumque perſonarum Eccleſiæ, an poſſint illos compellere ad exhibendos Titulos ſuorum Beneficiorum, & Titulos ordinum, & exercendi Curam Animarum, & audiendi Fidelium Confeſſiones, in caſu &c.

VIII. An poſſint conficere Proceſſus informativos ſuper defectibus, exceſſibus, delictis commiſſis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliaſque perſonas dictæ Eccleſiæ, eaſque corrigere, & punire pœna correctionali, ſeu pœnitentiis, & quæ tendunt ad morum correctionem in caſu &c.

IX. An reperti culpabiles teneantur ad ſatisfaciendum mulctæ, & pœnæ correctionali, & an nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, recluſio, mulcta pecuniaria, & ſuſpenſio a Divinis in caſu &c.

X. An in caſu, quo recuſaverint ſatisfacere mulctis, & pœnis Correctionalibus per Epiſcopum, vel Viſitatorem impoſitis, poſſint illos per cenſuras compellere ad illorum implementum in caſu &c.

XI. An poſſint in actu viſitationis omnes ſupradictos compellere ad obſervantiam Conſtitutionum Synodalium, & exequi facere pœnas in dictis Synodalibus contentas contra illos, qui illas non ſervaverint, ſeu potius poſſint tantummodo cognoſcere de obſervantia earum Conſtitutionum, quæ non adverſantur concordiæ in caſu &c.

XII. An in caſu, quo dicti Viſitatores in proceſſu informativo reperierint aliquas ex dictis perſonis dictæ Eccleſiæ commiſiſſe aliquod crimen, illiſque pœnam correctionalem impoſuerint, teneantur dictos proceſſus informativos conſignare Abbati, ſaltem in caſu, quo pœna, durante viſitatione, non fuerit ſatisfacta.

XIII. An in caſu, quo teneantur dictos proceſſus informativos Abbati conſignare, ſeu ejus Officiali Vicario Generali, poſſit Rev. Epiſcopus, ſeu poſſint ipſi Viſitatores dicto Abbati, ejuſque Curiæ terminum competentem præfigere ad compilandos Proceſſus ſuper Criminibus in forma Juris, illos ad condignam pœnam condemnando in prima inſtantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ in caſu &c.

XIV. An Epiſcopus Pacen. poſſit tam in Viſitatione, quam extra formare proceſſus ſuper Crimine concubinatus alicujus, vel aliquarum perſonarum dictæ Eccleſiæ, & quas culpabiles repererit, carcerare, punire, & in dictis cauſis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumu-

cumulative, vel potius cognoſcere de dicto Delicto ſpectet ad Abbatem privativè quoad Epiſcopum in caſu &c.

XV. An in caſu, quo Abbas neglexerit formare proceſſus, aut prout de jure procedere contra Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliaſque perſonas dictæ Eccleſiæ in Viſitatione mulctatas, ſeu inquiſitas, & proceſſatas, eas punire, & corrigere poſſit Epiſcopus Pacen. contra illos formare proceſſus, & punire, ſeu potius debeat citare in Curia Abbatiali ad dicendam cauſam quare non proceſſerit, & non docto intra terminum de legitimo impedimento, aut determinatione Cauſæ, debeat tranſmittere Acta, ac ſi primam inſtantiam conſumpſiſſet in caſu &c.

XVI. An Epiſcopus, ſeu illius Viſitator in actu viſitationis poſſit etiam procedere ad capturam alicujus ex perſonis dictæ Collegiatæ Eccleſiæ in caſu &c.

XVII. An ſi mulctatus, aut correctus ſentiat ſe gravatum ab exceſſu Mulctæ, ſeu correctionis irrogatæ per Viſitatorem debeat pro revocatione ſeu moderatione recurrere ad Epiſcopum, vel potius Abbas poſſit vel debeat cognoſcere de prætenſo exceſſu Viſitatoris tanquam in prima inſtantia in caſu &c.

XVIII. An in caſu, quo Abbas, Canonici, aliæque perſonæ dictæ Collegiatæ Eccleſiæ Decreta edita in viſitatione non ſervaverint, vel Conſtitutiones Synodales, Epiſcopus poſſit contra inobedientes, & Contumaces etiam extra viſitationem procedere, adeout in dictis caſibus ſubjiciatur Juriſdictioni ordinariæ Epiſcopi Pacen. in caſu &c.

XIX. An Abbati Collegiatæ Eccleſiæ Villæ de Zafra, tam intra, quam extra Eccleſiam liceat deferre veſtem violaceam, pileum, & pectorale ad inſtar Epiſcoporum, vel potius deferre debeat veſtes nigras ad inſtar Eccleſiaſticorum Sæcularium in caſu &c.

XX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in concordia per Sedem Apoſtolicam confirmata præſcriptos in caſu &c.

XXI. An uti poſſit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium, dum celebrantur Horæ Canonicæ in caſu &c.

XXII. An liceat Abbati in dicta Collegiata, altero celebrante Miſſam ſolemnem, imponere incenſum in Thuribulo, illumque benedicere, & an poſſit benedicere aquam cum vino miſcendam per Celebrantem, ut faciunt Epiſcopi ex præſcripto Cæremonialis, in caſu &c.

XXIII. An Concionatores, qui concionem habituri ſunt in Collegiata Villæ de Zafra, teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius à Celebrante, ſeu utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant in caſu &c.

XXIV. An Concionatores in concionibus titulo Reverendiſſimi Abbatem dictæ Collegiatæ ſalutare debeant, aut poſſint in caſu &c.

Non propoſita cum ſequenti.

Seſſ. 25. c. 6. de ref. PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA. Poſt ſubſcripta dubia inſtante Epiſcopo Pacen. Abbis de Zafra inſtetit, ut hæc alia dubia ſubſcriberentur, & diſputanda proponerentur.

1. An licuerit Viſitatori Franciſco Revollo in actu Viſitationis peractæ de anno 1716. fabricare proceſſum ex officio contra Gabrielem del Caſtillo Cappellanum Chori Eccleſiæ Collegiatæ Zafren. ac fabricatum tranſmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & coram eodem in prima Inſtantia citare dictum del Caſtillo ad comparendum ſub pœna Excommunicationis majoris, in caſu &c.
2. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commiſſarium ad inſtantiam Fiſcalis ſuæ Curiæ contra Abbatem Zafræ, eo quia hortatus fuerat Viſitatorem ad ſibi remittendum proceſſum contra Gabrielem del Caſtillo, & an Commiſſario prædicto licuerit facere præceptum Abbati, ut acta originalia hortatoriæ, & Inhibitionis tranſmitteret in termino unius diei ſub pœna excommunicationis, atque excommunicatum ob non paritionem declarare in caſu &c.
3. An licuerit eidem prædicto Viſitatori Revollo in actu ejuſdem viſitationis demandare per Decretum Inquiſitionem contra omnes Eccleſiaſticos Collegiatæ, an obediverint Decreto viſitationis anni 1708. de incedendo in habitu Talari nigro diurno tempore, & de nocturno cum collari in caſu &c. & fabricato proceſſu procedere ad mulctandum ſex Eccleſiaſticos de Collegiata tanquam Tranſgreſſores in caſu &c.
4. An licuerit Curiæ Epiſcopali Pacen. tranſmittere ſecundum Commiſſarium Alonſum Sanchez, & Commiſſario declaratorias affigere contra Abbatem, totamque ejus Curiam in caſu &c.
5. An licuerit Epiſcopo Pacen. mittere tertium Commiſſarium Joſephum Canavate contra Abbatem, & eidem licuerit ſe conferre ad Villam Zafræ ſtipatum militia equeſtri, & pedeſtri, & Cenſuras ferre contra Abbatem in caſu &c.
6. An licuerit Curiæ Abbatiali defendere propriam Juriſdictionem inhibendo tam Viſitatori, quam Commiſſariis Epiſcopi, ne ſe ingererent in procedendo in prima Inſtantia contra ſuos ſubditos, in caſu &c.
7. An licuerit eidem Epiſcopo, lite civiliter pendente, & poſt primam Sententiam Metropolitani ab eodem Epiſcopo appellatam, procedere ad carcerationem perſonæ Abbatis, illumque retinere carceratum uſque ad ejuſdem Abbatis obitum in caſu &c.
8. An licuerit pendente appellatione, & inhibitione Rotali Viſitatori Petro Leono de anno 1721. continuare prætenſam viſitationem per longum ſpatium quinque menſium, & ſpernere formam viſitandi proviſionaliter præſcriptam, pendente lite, per R.P.D. Nuntium, & an proceſſus facti in dicta Viſitatione fuerint bene per eundem Dominum Nuntium circumſcripti, in caſu &c.
9. An licuerit eidem Viſitatori interdicere Abbati, ne ſuam Juriſdictionem Ordinariam exerceret durante toto tempore viſitationis, in caſu &c.
10. An licuerit eidem Viſitatori mandare Punctatori Collegiatæ, ne ad diſtributiones admitteret præbendatos abſentes, quamquam infirmos, vel alios legitime impeditos, in caſu &c.
11. An licuerit eidem Viſitatori exigere ad computum Procurationis Reales 1689. & pro ejus Notario Reales 1000. in pecunia, an ſit abolendus abu-

abuſus executionis Realium mille pro qualibet Procuratione Viſitatorum, tam nomine Epiſcopi, quam Capituli, Sede Epiſcopali vacante, ſeu potius debeat eſſe arbitrium Collegiatæ ſubminiſtrare pecuniam, vel ſpecies, in minori quantitate Viſitatoribus deputatis, quam ipſi Epiſcopo perſonaliter Viſitanti in caſu &c.

12. An ſuboriente Dubio circa competentiam Juriſdictionis liceat Epiſcopo, ejuſque Curiæ procedere ad Cenſuras, ſeu potius ſit recurrendum ad ſuperiorem in caſu &c.

13. An liceat Epiſcopo retinere in Oppido Zafræ unum Eccleſiaſticum ſub titulo Fiſcalis Epiſcopalis in caſu &c.

14. An liceat Abbati viſitare ſuam Collegiatam, & perſonas de ejus gremio ſine præjudicio Viſitationis Epiſcopalis, & quomodo, in caſu &c.

15. An competat Sede Epiſcopali vacante, Capitulo Eccleſiæ Cathedralis Pacen. Jus viſitandi Eccleſiam Collegiatam Zafræ, & Procurationem exigendi, & quatenus affirmative, quomodo, & quanta ſit ſolvenda in caſu &c.

16. An licuerit Epiſcopo, & ejus Curiæ decernere, ne recipiantur ſcripturæ, in quibus ſit datus titulus Reverendiſſimi, Admodum Rev. Abbati Zafren. & prohibere, ne hujuſmodi titulus illi detur, in caſu &c.

17. An ex prædictis, quæ non licita fuerint declarata, ſint de præterito circumſcrinenda ſub Cenſuris, & pœnis beneviſis Sac. Congregationi, in caſu &c.

18. An, & quomodo Attentata commiſſa in ſpretum inhibitionis Rotalis, & pendente lite, ſint purganda in caſu &c.

19. An pecuniæ exactæ exceſſive titulo Procurationis ſint reſtituendæ, in caſu &c.

20. An expenſæ litis, ſeu litium ſint hinc inde reficiendæ in caſu &c.

21. An Epiſcopo Pacen. ſit injungendum, ut referat ſpecifice Sac. Congregationi cauſas, ob quas in relatione ſuæ Diœceſis nuper expoſuit, Abbatem Zafræ eſſe ſcandaloſum, aliaque in genere lædentia nomen, & Famam ipſius Abbatis, totiuſque Capituli, ad hoc ut eorum Fama vindicetur, & reparetur, prout Juris fuerit, in caſu &c.

22. An ſtante qualitate hujus Controverſiæ, ejuſque circumſtantiis ſuſpendenda ſit Juriſdictio Epiſcopi Pacen. ad tempus Sac. Congregationi beneviſum quoad Collegiatam Zafræ, & committenda Reverendiſſimo Nuntio, vel Metropolitano, vel Epiſcopo viciniori, aut ſaltem quoad Abbatem tantum, vel potius ſit interdicenda Juriſdictio Abbati de Zafra &c.

ADNOTATIONES SECRETARII

In Causa Calaritana.

1. INter cætera, quæ fuerunt a Sacro Concilio Tridentino in usum revocata, sunt Interstitia, hoc est temporum spatia, quæ inter Ordinum susceptionem decurrere debent, ut rite, & recte Ordinandus ascendere debeat de gradu in gradum. Sanxit itaque Tridentinum, Minores Ordines conferendos esse per temporum Interstitia, non esse aliquem promovendum ad Sacros Ordines, nisi post annum a susceptione postremi gradus Minorum Ordinum, promotos ad Subdiaconatum non debere ascendere ad Diaconatum, nisi post annum, & Diacono non esse conferendum Presbyteratum, nisi in Diaconatu per annum permanserit, uti habetur *sess.22. de Reformat. cap.11., cap.13., & cap.14.*, & omnibus prædictis insimul cumulatis prosequitur *Thomasin. de Nova, & Veteri Disciplina par.2. lib.1. cap.87. num.10*

2. Si non serventur Interstitia, peccatum committitur tam ab Ordinante, quam ab Ordinato: sed cum nulla pœna a Tridentino imponatur, concors esse videtur Doctorum Sententia, eos in foro exteriori nullam pœnam incurrere, uti late ostendunt *Marchin. de Sacram. Ordinis, tract. primo par.7. cap.2. num.12., Rosignol. operum tom.17. par.1. quæst.2. artic.9. num.14., & Castropal operum Moral. tom.4. de Sacram. Ordinis tract.27. disput. unica punct.13. num.14., Giribal. de Sacram. tractat.9. cap.2. dub.4. n.49.* cæterisque plena manu cumulatis, prosequitur *modernus Pontas in suo Dictionario Casum Conscientiæ tom.2., in verbo Interstitia casu 2.2.*, & quamvis Sixtus PP. V. suspensionem adversus promotos non servatis Interstitiis, & irregularitatem in casu, in quo in Ordinibus dicto modo receptis ministrassent, imposuisset, uti habetur *in ejus Constit. 91. Bullarii tom.2.*, Clemens nihilominus VIII. Bullam Sixtinam, exceptis his, quæ ad simoniacam pertinent ordinationem, revocavit ad terminos Sacri concilii Tridentini, uti habetur *in ejus Constit.40. Bullarii tom.3.*, uti bene adnotavit *Fagnan. in cap. Vel non est compos num.12. de tempor. Ordinat.* & quia plures poterant contingere casus, in quibus rationabiliter esse possit locus collationi Ordinum, non servatis Interstitiis, ipsum Sacrum Concilium Tridentinum dispensationem commisit Episcopis, concurrentibus necessitate, aut utilitate Ecclesiæ, quemadmodum habetur in locis supracitatis, de quibus necessitate, & utilitate ad rem, de qua agitur bene differit *Cotonius in suis Controversiis lib.3. controv. prima cap.5. num.95., & seqq.*

3. Prima facie videtur, quod hucusque deducta viam aperiant favorabili responso super petitione Archiepiscopi Calaritani, tum quia dispensatio ab Interstitiis committitur a Tridentino Arbitrio, sive judicio Episcopi, tum quia dici potest non deesse in casu, de quo agitur, necessitatem

tatem Eccleſiæ, ne in dedecus videlicet Ordinis Clericalis, Cleri ad viles artes ſe convertant, & inter utramque poteſtatem, Eccleſiaſticam videlicet, & Laicalem, contentiones exoriantur, ſed pro adæquato examine videtur ad ulteriora eſſe procedendum, cum hìc, & nunc non agatur de ſola diſpenſatione ſuper Interſtitiis, ſed de dicta diſpenſatione unacum Collatione Minorum Ordinum, & Subdiaconatus una, eademque die facienda iiſdem Perſonis.

4. Ad hanc ergo inſpectionem deſcendendo, diſtinguendus eſſe videtur caſus a caſu, vel enim agitur de collatione omnium Minorum Ordinum, vel de collatione duorum Ordinum Majorum, vel de Collatione Subdiaconatus unacum Minoribus Ordinibus in terminis Juris communis, vel de Collatione Minorum Ordinum, & Subdiaconatus, una die faciendis eidem Perſonæ in locis, in quibus viget conſuetudo ſic conferendi Minores Ordines, & Subdiaconatum.

5. Si agitur de collatione omnium Ordinum Minorum eadem die eidem Perſonæ facienda; communis eſt Doctorum Sententia, eam non eſſe prohibitam, ubi conſuetudo invalnit, quæ a Tridentino ſublata non fuit, vel quando ſecluſa conſuetudine, aliqua concurrit legitima cauſa fundamentum præbens Epiſcopo diſpenſandi, ut in terminis conſuetudinis docent *Fagnan. in cap. de eo ſub num 42. de Tempor. Ordinat.*, *Thomaſin. loco citato cap.87. ſub num.12.*, & in terminis cauſæ legitimæ *la Croix lib.6. par.2. ſub num.2295.*, *Caſtropalao de Sacram. Ordin. diſput. unica punctо 13. n.5.*

6. Si loquimur de collatione duorum Majorum Ordinum, Sacrum Tridentinum Concilium id expreſſe prohibet tam quoad Sæculares, quam quoad Regulares, & derogat omnibus Indultis, atque privilegiis, uti habetur *cap.13. ſeſſ.23. de reformat.*; ferebatur enim, Summum Pontificem Eugenium Quartum Monacis omnibus Sancti Benedicti conceſſiſſe, ut ſemel in anno omnes majores Ordines eadem die recipere poſſent a quocumque Catholico Epiſcopo, quo eodem privilegio Religioſi Mendicantes per communicationem ſe frui debere contendebant, uti ad notavit *Caſtropalao loco ſupra citato num.11.*, & in Decretalibus binæ habentur Conſtitutiones, altera *in cap. litteras*, altera *in cap. dilectus de Temporibus Ordinationum*, in quibus Epiſcopus conferens duos Ordines Sacros eadem die, remanet ſuſpenſus a Collatione illorum Ordinum, quos ſic contulit, & recipiens duos Sacros Ordines eadem die remanet ſuſpenſus ab executione Ordinis poſterius recepti, uti etiam adnotavit *Theſaurus de pœnis Eccleſiæ par.2. cap.15. num.1., & num 3.*, & ſola inter Scribentes ſupereſt diſputatio, an hæ ſuſpenſiones ſint latæ, vel ferendæ Sententiæ, quemadmodum videri poteſt apud *Marchin. de Sacram. Ordinis tract.1 par.7. cap.1. num.1., & 2.*

7. Si vero ſermo eſt de Collatione Minorum Ordinum, & Subdiaconatus in terminis Juris communis, & præſcindendo a quacumque conſuetudine, ſibi vindicat examen diſpoſitio *Textus in cap.2. de eo, qui furtive, Ordinem ſuſcepit*, ibi etenim Summus Pontifex mandat, ut Clericus, qui Minores Ordines unacum Subdiaconatu recepit in Minoribus tantum miniſtret, & quod tantum miniſtrare poſſit in Subdiaconatu, ſi Domum religioſam ingrediatur.

8. Non obſtante prædicta Textus diſpoſitione, plerique graves Doctores putant, nullam incurri ab Ordinatis ſuſpenſionem, ex quo videlicet Tex-

tus procedit, quando quis Minores Ordines, & Subdiaconatum recipit ausu temerario, atque furtive, & contra mandatum Episcopi; Secus autem, quando Minores Ordines, & Subdiaconatum recipit, sciente, volente, atque Episcopo consentiente, cui quidem prohibitum est duos Ordines Majores eadem die eidem Personæ conferre, sed prohibitum non est prædicto modo, concurrente necessitate, aut utilitate Ecclesiæ, Minores, & Subdiaconatum conferre, & ita docent *Vasquez in tertiam partem tom.5. disc.246. cap.5. num.47.*, *Castropal. de Sacrament. Ordinis tractat.27. disput. unica puncto 13. num.5. Fermosin. in cap.1. num.10.*, *& seqq. de temporibus Ordinationum* latissime *Diana in opere coordinato tom.2. tract.5. resol.97.*, *Gribald. de Sacram. tract.9. cap.3. dub.4. num.47. la Croix lib.6. par.2. sub num.2295.*

9. At alii sustinent, sic Ordinatum remanere suspensum in sequelam Textus supra citati *Campanil. diverf. Juris Canonici rubrica 6. cap.3. numero 15. in fine. Bonacina de suspens. in particulari disputat.3. quæst.1. punct.4. §.1. num.2. versic. Si vero suscipiat, & sub num.5. Thesaurus de pœnis Ecclesiæ parte 2. in verbo Ordo cap.15. §.2. recipiens, Alterius de Censuris tom.2. disput.10. cap.4. fol.176. §. Dico, & fol.177. §. Remanet, Pauluccius Jurisprud. Sacra tom.2. lib.5. tract.7. cap.7 numero 6. §. Minores Pax Jordan. tomo 1. libro 3. titulo 6. num.339.*, & in eo, quod attinet ad rationem supra perpensam, dicunt, eam non prodesse, tum quia delictum Ordinati in casu *Text. in cap.2. de eo, qui furtive*, residet in hoc, quod una, eademque die recepit Minores Ordines, & Subdiaconatum, & receptio plurium Ordinum insimul intelligitur prohibita, nisi appareat permissa, uti adnotarunt in *citato cap. Butrius Hostiensis, & Joannes Andreas num.2.*, tum quia si prohibitum est eadem die duos Ordines conferre, & Episcopus dispensare non potest, ejus scientia, & patientia, & ejus expressus consensus ad rem, de qua agitur, facere non possunt, uti late prosequitur *Marian. Soccin. in allegato cap.2. num.5.*

10. Quinimo licet in sæpe citato Textu nulla pœna imponatur Ordinanti, suspensio nihilominus ab Ordinum sic collatorum collatione applicabilis esse videtur; intantum etenim in dicto Textu prædicta pœna non imponitur, inquantum Clericus ille præter Episcopi notitiam se immiscuit inter Acolithos, qui debebant ad Subdiaconatum promoveri, sed si Episcopus id sciviset, graviori utique pœna affectus fuisset, quam Ordinatus, uti adnotarunt in eodem *Textu Zabarella in principio, Joannes Andreas num. primo Butrius num. primo, Hostiensis num.2., Soccin. num.4., & pluribus seqq.* quocirca si Ordinans, qui sciviset, gravius punitus fuisset, quam Ordinatus, hinc est, quod si Ordinatus remanet suspensus, Ordinans quoque ad minus suspensionis pœna debebit affectus remanere, exemplo ejus, qui duos Ordines Sacros eadem die confert, si etenim id faciat ignoranter, excusatur, juxta *Textum in Cap Innotuit, & ibi Achuran. num.2. de eo, qui furtive*: Sed si scienter id faciat, gravius punitur, quam Ordinatus juxta optimam *Glossam in cap. litteras in verbo deliquit de temporibus Ordinationum*, & in terminis ejus, qui Minorem aliquem Ordinem unacum Majori contulerit per ignaviam, aut incognitantiam, quod remaneat suspensus ab Ordinum Collatione, docent *Majol. de Irregular. lib.3. cap.24. num.13.*, *Pax Jordan. tomo 1. lib.3. tit.6. num.430.*

11. De hac controversia bis actum dicitur in hac Sacra Congregatione, *in Ravel-*

Ravellen. videlicet die 12. *Novembris* 1650., in qua Sacra Congregatio indulsisse dicitur dispensationem ad cauthelam Ordinato in Minoribus Ordinibus, & Subdiaconatu eadem die, cum in susceptis ministrasset, teste *Pignatell. consult.*319. *tom.*1., sed hæc resolutio in Regestis non reperitur; Vera, & celebrior fuit disputatio *in Boven. Ordinationis* 29. *Januarii* 1707., quæ causa pluries fuit proposita, & tamdem resoluta *die* 7. *Maii ejusdem anni*, uti habetur *in Regestis lib.*57. *fol.*23. *a tergo, & fol.*156.; In dicta Causa agebatur de Collatione duorum Minorum Ordinum unacum Subdiaconatu, & prætendebatur, Ordinatos, qui in susceptis propter reverentiam non ministraverant, non esse suspensos, ex quo furtive non se immiscuerant Ordinationi, nec ullam suspensionem fuisse incursam ab Ordinante, cum pœna sibi vindicet locum in collatione duorum Majorum Ordinum, & non in Collatione Minorum cum Subdiaconatu, proposito dubio: *An, & quomodo esset danda absolutio in casu*, responsum fuit: *Quoad Ordinatos, dandam esse absolutionem prævia salutari pœnitentia arbitrio Episcopi vicinioris, & quod Ordinantem* rescriptum fuit *ad mentem*, quæ explicata fuit per Epistolam ad Ordinantem scriptam, in qua postquam Sacra Congregatio eum acriter arguit, asserendo eum plus deliquisse, quam Ordinatos, cum Ordines scienter contulisset, omnem pœnam pro ea vice benigne remisit, dummodo in posterum a similibus abstineret.

12. Hæc sunt, quæ respiciunt Collationem Minorum Ordinum, & Subdiaconatus in terminis Juris communis; Quocirca solum supereſt examen hujus ejusdem Quæstionis in casu, in quo vigeat consuetudo.

13. De hac ergo consuetudine loquendo, nonnulli putant, eam non esse attendendam, utpote per Tridentinum sublatam; quod intervalla temporum decrevit inter Ordines Minores, & Subdiaconatum, relicto tantum Episcopis Jure dispensandi super Interstitiis, & ita docent *Majol. de Irregularit. lib.*3. *cap.*24. *num*13. *& lib.*4. *cap.*11. *num.*1. *Diaz ad Salzed. verſic. Una die, Menoch. de arbitrariis lib.*2. *casu.* 564. *num.*7. *& sequent. Venet. in examin. Episcoporum lib.*1. *cap.*18. *num.*13. *Grass. de Effectibus, Clericatus in præludiis num.*341. *Pax Jordan, titul.*3. *lib.*6. *num.*430. *& sequent. tomo* 1. *de Magistris in Silva Ecclesiastica tomo* 2. *pag.*265.

14. At alii oppositæ adhærent Sententiæ, & idcirco volunt, stante consuetudine, Minores Ordines, & Subdiaconatum licite conferri posse iisdem Personis una, eademque die, & hi sunt *Suarez de Censuris disputat.*31. *sect.*1. *num.*41. *Thesaurus de pœnis Eccles. par.*2. *in verbo Ordo cap.*15. §. *Inter Ordinem, Leander Operum Moralium tom.*1. *tractat.*6. *disput.*11. *quæst.*13. *Fagnan. in cap. De eodem autem num.*41. *de Temporibus Ordinationum*: ubi testatur de sensu hujus Sac. Congregationis, de quo pariter testatur *Gallemart. ad cap.*13. *num.*5. *sess*23. *de Reformat.* Cumque Sacra hæc eadem Congregatio apud *Suarez loco mox citato* sic responderit: *Qui ex consuetudine illius Regionis quatuor Minores Ordines, & Subdiaconatum eodem die susceperunt, non sunt suspensi*, hinc deducitur, suspensionem sibi locum vindicare in locis tantum, in quibus dicta consuetudo non viget. *Layman: lib.*5. *tractat.*9. *cap.*10. *num.*10. *& ad tit. Decret. de temporibus Ordinationum* late prosequuntur *Piring. sect.*1. §.10. *numer.*83. *Anaclet.* §.6. *num.*160. *&* 167. *Schamlz grueber.* §2. *num* 15. ex quo videlicet Sacrum Concilium Tridentinum *sess.*23. *cap.*11. consue-

ſuetudini non derogavit, cumque *cap.13.* prohibuerit duos Sacros Ordines una die eidem conferri, privilegiis, & indultis non obſtantibus, nec quidquam ſtatuerit quoad Collationem Minorum, & Subdiaconatus, videtur, quod perſeverare voluerit conſuetudinem eoſdem inſimul conferendi in locis, in quibus eadem eſt recepta, uti ad rem ponderant *Guttier. quæſt. Canon. lib.1. cap.26. num.30. & ſequen. Gobat in Theologia Experimentali tractat.8. caſu 11. ſeſſ.2. num.460. & ſequen. pagina mihi 542. Marchin. de Sacram. Ordinis tract.1. par:7. cap.1. numero 6. & ſequen.* latiſſime *Sanchez conſil. moral. lib.7. cap.1. dubit.53. num.5. & pluribus ſequen.*

15. His poſitis, ſi adhærendum eſt opinioni, quæ vult, Epiſcopum jure ſuo; & prævia tantum diſpenſatione ſuper Interſtitiis Minores Ordines, & Subdiaconatum eidem Perſonæ conferre poſſe una, eademque die, inquirendum remanebit, an adſit utilitas, & neceſſitas Eccleſiæ in hoc, quod collatis inſimul prædictis Ordinibus, non poſſint amplius Ordinati reſilire, & ad viles artes ſe convertere, vel potius ſtatuta methodo Ordines conferendi modo prædicto, relaxetur, & deſtruatur Eccleſiaſtica diſciplina, quæ ab antiquiſſimo tempore intervalla Temporum decrevit, ut per ea, fides, morum probitas, conſtantia, & moderatio Ordinandorum deprehendatur, quemadmodum legitur *in Can.10. Concilii Sardicenſis*: Rurſus, Si adhærendum eſt opinioni, quæ licitam ex conſuetudine loci admittit ſimultaneam Collationem Minorum Ordinum, & Subdiaconatus, examinandum erit primo, an hæc conſuetudo ſit introducta, ſecundo, an fuerit introducta poſt Tridentinum, vel ante Tridentinum viguerit, ſi etenim poſt Tridentinum eſt introducta, obſtaret Decretum irritans appoſitum *in Bulla 73. Pii IV.* Confirmatoria Concilii, & tertio demum locum ſibi vindicaret etiam examen neceſſitatis, & utilitatis Eccleſiæ, uti mox dictum eſt; Cumque hæc omnia profecto ſint involuta, perpendendum proponitur EE. VV. an ultra diſpoſita a Sacro Concilio Tridentino *ſeſſ.23. cap.6. de Clericis Conjugatis* ad Sartam tectam conſervandam, ſeu reſtaurandam Eccleſiaſticam Diſciplinam in Regno Sardiniæ, & ad evellendos expoſitos abuſus, Archiepiſcopo Calaritano requirenti inſinuandum ſit, ut in Sacra Ordinatione, & in plectendis Clericis facinoroſis ſe conformet diſpoſitioni Conſtitutionis ſanctæ memoriæ Innocentii XIII. a Sanctiſſimo Domino Noſtro confirmatæ, & impreſſæ poſt Synodum Romanam in appendice *Conſtit.16.* & ſignanter diſpoſitis *in* § 1. 2. 4. & 6. licet enim prædicta Conſtitutio edita fuerit pro Regnis Hiſpaniarum, ea tamen, quæ ſignanter in locis citatis decreta ſunt, ſunt eruta ex Sac. Canonibus, & Sacro Concilio Tridentino, & ſunt in omnibus conformia Juri communi, & pleraque ex eis a Sanctiſſimo Domino Noſtro in Synodum Romanam habitam anno 1725. translata ſunt, uti legenti patebit.

Atque hæc dicta ſint ſub cenſura, ſalvo ſemper &c.

Die

Die Sabbati 13. Martii 1728.

NULLIUS TUDELÆ. Cum in folio ultimæ Congregationis propoſita fuit hæc cauſa, & non reſoluta, ſed dictum *Dilata, & proponatur in ſequenti*; Prævia talis Folii reaſſumptione nunc Dignabuntur EE. VV. reſpondere. *Cap. 13. ſeſſ. 21. de ref.*

An, & in qua parte ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis.

Ad Eminentiſſimum Dominum Cardinalem Belluga, qui auctoritate Sac Congregationis Partes inducat ad Concordiam, & quatenus concordare nolint, eam faciat ex Officio in Sacra Congregatione referendam.

Aliæ vero duæ ſequentes Cauſæ ob temporis anguſtiam in proxime præterita Congregatione proponi non potuerunt; Unde onus erit EE. VV. in præſens decernere.

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS.

Seſſ. 25. c. 6. de Ref.

I. An Epiſcopus Pacen., ſeu Viſitator ab eo deputatus viſitando Eccleſiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam Concordiæ in caſu &c.

II. An poſſint Viſitare Menſam Capitularem, exigere ab Adminiſtratoribus rationem, & inſpicere, an ſint alienata aliqua Bona ſtabilia, mobilia, ſemoventia, in Viſitatione compellere etiam per Cenſuras Abbatem, & Capitulum ad reintegrationem Menſæ Capitulares, & Legatorum, & Operum Piorum, & an in actu Viſitationis cognoſcere, an ſint legitime alienata, & an poſſint mandare reintegrationem Capitulo, ſi alienationes nulliter a Prædeceſſoribus facta ſint, ſeu potius in præmiſſis teneantur procedere ſervatis ſervandis in caſu &c.

III. An poſſint viſitare Beneficia, Cappellanias. Legata Pia, omnia onera Miſſarum, aliaque opera Pia fundata in dicta Eccleſia Collegiata de Zafra, & inſpicere, an ſint impleta omnia onera per Abbatem, Capitulum, & Beneficiatos, Cappellanos, & alias Perſonas dictæ Eccleſiæ in caſu &c.

IV. An poſſint Epiſcopus, ſeu illius Viſitatores compellere Conſervatores Librorum ad tranſportandos Libros adminiſtrationis Menſæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Epiſcopus, ſeu dicti Viſitatores in dicta Villa de Zafra, ſeu potius illos Viſitare debeant in Archivio, & Locis ejuſdem Eccleſiæ Collegiatæ in caſu &c.

V. An

V. An in casu, quo ex Libris apparuerit, non esse impleta dicta onera, possint compellere ad eorum implementum Abbatem, Capitulum, Canonicos particulares, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ repertas culpabiles per Censuras Ecclesiasticas, seu potius possint facere Decreta ordinaria adimplementi, & servatis servandis extra Visitationem sit procedendum in casu &c.

VI. An possint inspicere, & cognoscere quomodo decantentur Horæ Canonicæ in dicta Ecclesia Collegiata, & Decreta opportuna interponere circa Horas, quibus cantari debent Horæ, & an teneatur Abbas, & Capitulum, & Canonici servare Decreta circa prædicta per Episcopum Pacen. ejusque Visitatores interposita, seu potius in præmissis servanda sit consuetudo ejusque Ecclesiæ in casu &c.

VII. An possint Visitare Personam Abbatis, Dignitatum, Canonicorum, Portionariorum, Beneficiatorum, Cappellanorum, aliarumque Personarum Ecclesiæ, an possint illos compellere ad exhibendos Titulos suorum Beneficiorum, & Titulos ordinum, & exercendi Curam Animarum, & audiendi Fidelium Confessiones, in casu &c.

VIII. An possint conficere Processus informativos super defectibus, excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, & quæ tendunt ad morum correctionem in casu &c.

IX. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum multæ, & pœnæ correctionali, & an nomine pœne correctionalis intelligatur carceratio, reclusio mulcta pecuniaria, & suspensio a Divinis in casu &c.

X. An in casu, quo recusaverint satisfacere mulctis, & pœnis Correctionalibus per Episcopum, vel Visitatorem impositis, possint illos per Censuras compellere ad illorum implementum in casu &c.

XI. An possint in actu Visitationis omnes supradictos compellere ad observantiam Constitutionum Synodalium, & exequi facere pœnas in dictis Synodalibus contentas contra illos, qui in illas non servaverint, seu potius possint tantummodo cognoscere de observantia earum Constitutionum, quæ non adversantur Concordiæ in casu &c.

XII. An in casu, quo dicti Visitatores in Processu informativo reperierint aliquas ex dictis Personis dictæ Ecclesiæ commisisse aliquod crimen, illisque pœnam Correctionalem imposuerint, teneantur dictos Processus informativos consignare Abbati, saltem in casu, quo pœna, durante Visitatione, non fuerint satisfacta.

XIII. An in casu, quo teneantur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali, possint Reverendissimus Episcopus, seu possint ipsi Visitatores dicto Abbati, ejusque Curiæ terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super Criminibus in forma Juris, illos ad condignam pœnam condemnando in prima instantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ in casu &c.

XIV. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super Crimine Concubinatus alicujus, vel aliquarum Personarum dictæ Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit, carcerare, punire, & in dictis causis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumulative, vel potius cognoscere de dicto Delicto spectet ad Abbatem privative quoad Episcopum in casu &c.

XV. An

XV. An in casu, quo Abbas neglexerit formare Processus, aut prout de jure procedere contra Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ in Visitatione mulctatas, seu inquisitas, & processatas, eas punire, & corrigere possit Episcopus Pacen. contra illos formare Processus, & punire, seu potius debeat citare in Curia Abbatiali ad dicendam causam quare non processerit, & non docto intra terminum de legitimo impedimento, aut determinatione Causæ, debeat transmittere Acta, ac si primam instantiam consumpsisset in casu &c.

XVI. An Episcopus, seu illius Visitator in actu visitationis possit etiam procedere ad capturam alicujus ex Personis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ in casu &c.

XVII. An si mulctatus, aut correctus sentiat se gravatum ab excessu Mulctæ, seu correctionis irrogatæ per Visitatorem debeat pro revocatione seu moderatione recurrere ad Episcopum, vel potius Abbas possit vel debeat cognoscere de prætenso excessu Visitatoris tamquam in prima instantia in casu &c.

XVIII. An in casu, quo Abbas, Canonici, aliæque Personæ dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Decreta edita in Visitatione non servaverint, vel Constitutiones Synodales, Episcopus possit contra inobedientes, & Contumaces etiam extra Visitationem procedere, adeout in dictis casibus subjiciatur Jurisdictioni ordinariæ Episcopi Pacen, in casu &c.

XIX. An Abbati Ecclesiæ Collegiatæ Villæ de Zafra, tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre Vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium in casu &c.

XX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos in casu &c.

XXI. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium, dum celebrantur Horæ Canonicæ in casu &c.

XXII. An liceat Abbati in dicta Collegiata, altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illumque benedicere, & an possit benedicere aquam cum vino miscendam per Celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis, in casu &c.

XXIII. An Concionatores, qui Concionem habituri sunt in Collegiata Villæ de Zafra, teneatur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a Celebrante, seu utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant in casu &c.

XXIV. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictæ Collegiatæ salutare debeant, aut possint in casu &c.

Ad Eminentissimum Præfectum pro resecatione dubiorum & causa proponatur cum iisdem Scripturis.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

1. An licuerit Visitatori Francisco Revollo in actu Visitationis peractæ de anno 1716. fabricare Processum ex officio contra Gabrielem del Castillo Cappellanum Chori Ecclesiæ Collegiatæ Zafren. ac fabricatum *Sess. 15. c. 6. de reform.*

tranſmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & coram eodem in prima Inſtantia citare dictum del Caſtillo ad comparendum ſub pœna Excommunicationis majoris, in caſu &c.

2. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commiſſarios ad inſtantiam Fiſcalis ſuæ Curiæ contra Abbatem Zafræ, eo quia hortatus fuerat Viſitatorem ad ſibi remittendum Proceſſum contra Gabrielem del Caſtillo, & an Commiſſario prædicto licuerit facere præceptum Abbati, ut Acta Originalia hortatoriæ, & inhibitionis tranſmitteret in termino unius diei ſub pœna Excommunicationis, atque Excommunicatum ob non paritionem declarare in caſu &c.

3. An licuerit eidem prædicto Viſitatori Revollo in actu ejuſdem Viſitationis demandare per Decretum Inquiſitionem contra omnes Eccleſiaſticos Collegiatæ, An obediverint Decreto viſitationis anni 1708. de incedendo in habitu Talari nigro diurno tempore, & de nocturno cum collari in caſu &c. & fabricato Proceſſu procedere ad mulctandum ſex Eccleſiaſticos de Collegiata tanquam Trangreſſores in caſu &c.

4. An licuerit Curiæ Epiſcopali Pacen. tranſmittere ſecundum Commiſſarium Alonſum Sanchez, & Commiſſario declaratorias affigere contra Abbatem totamque ejus Curiam in caſu &c.

5. An licuerit Epiſcopo Pacen. mittere tertium Commiſſarium Joſephum Canavate contra Abbatem, & eidem licuerit ſe conferre ad Villam Zafræ ſtipatum militia equeſtri, & pedeſtri, & Cenſuras ferre contra Abbatem in caſu &c.

6. An licuerit Curiæ Abbatiali defendere propriam Juriſdictionem inhibendo tam Viſitatori, quam Commiſſariis Epiſcopi, ne ſe ingererent in procedendo in prima Inſtantia contra ſuos ſubditos, in caſu &c.

7. An licuerit eidem Epiſcopo, lite civiliter pendente, & poſt primam Sententiam Metropolitani ab eodem Epiſcopo appellatam, procedere ad carcerationem Perſonæ Abbatis, illumque retinere carceratum uſque ad ejuſdem Abbatis obitum in caſu &c.

8. An licuerit pendente appellatione, & inhibitione Rotali Viſitatori Petro Leono de anno 1721. continuare prætenſam Viſitationem per longum ſpatium quinque menſium, & ſpernere formam viſitandi proviſionaliter præſcriptam, pendente lite, per R. P. D. Nuntium, & an Proceſſus facti in dicta Viſitatione fuerint bene per eundem Dominum Nuntium circumſcripti in caſu &c.

9. An licuerit eidem Viſitatori interdicere Abbati, ne ſuam Juriſdictionem Ordinariam exerceret durante toto tempore Viſitationis, in caſu &c.

10. An licuerit eidem Viſitatori mandare Punctatori Collegiatæ, ne ad diſtributiones admitteret Præbendatos abſentes, quamquam infirmos, vel alios legitime impeditos, in caſu &c.

11. An licuerit eidem Viſitatori exigere ad computum Procurationis Reales 1689. & pro ejus Notario Reales 1000. in pecunia, an ſit abolendus abuſus executionis Realium mille pro qualibet Procuratione Viſitatorum, tam nomine Epiſcopi, quam Capituli, Sede Epiſcopali vacante, ſeu potius debeat eſſe arbitrium Collegiatæ ſubminiſtrare pecuniam, vel ſpecies, & in minori quantitate Viſitatoribus deputatis, quam ipſi Epiſcopo perſonaliter Viſitanti in caſu &c.

12. An ſuboriente Dubio circa competentiam Juriſdictionis liceat Epiſco-

po,

po, ejuſque Curiæ procedere ad Cenſuras, ſeu potius ſit recurrendum ad Superiorem, in caſu &c.

13. An liceat Epiſcopo retinere in Oppido Zafræ unum Eccleſiaſticum ſub titulo Fiſcalis Epiſcopalis in caſu &c.

14. An liceat Abbati viſitare ſuam Collegiatam, & perſonas de ejus gremio ſine præjudicio Viſitationis Epiſcopalis, & quomodo, in caſu &c.

15. An competat, Sede Epiſcopali vacante, Capitulo Eccleſiæ Cathedralis Pacen. Jus viſitandi Eccleſiam Collegiatam Zafræ, & Procurationem exigendi, & quatenus affirmative, quomodo, & quanta ſit ſolvenda in caſu &c.

16. An licuerit Epiſcopo, & ejus Curiæ decernere, ne recipiantur ſcripturæ, in quibus ſit datus titulus Reverendiſſimi, Admodum Rev. Abbati Zafren. & prohibere, ne hujuſmodi titulus illi detur, in caſu &c.

17. An ex prædictis, quæ non licita fuerint declarata, ſint de præterito circumſcribenda ſub Cenſuris, & pœnis beneviſis Sac. Congregationi, in caſu &c.

18. An, & quomodo attenta commiſſa in ſpretum inhibitionis Rotalis, & pendente lite, ſint purganda in caſu &c.

19. An pecuniæ exactæ exceſſive titulo Procurationis ſint reſtituendæ, in caſu &c.

20. An expenſæ litis: ſeu litium ſint hinc inde reficiendæ in caſu &c.

21. An Epiſcopo Pacen. ſit injungendum, ut referat ſpecifice Sac. Congregationi cauſas, ob quas in relatione ſuæ Diœceſis nuper expoſuit, Abbatem Zafræ eſſe ſcandaloſum, aliaque in genere lædentia nomen, & Famam ipſius Abbatis, totiuſque Capituli, ad hoc ut eorum Fama vindicetur, & reparetur, prout Juris fuerit, in caſu &c.

22. An ſtante qualitate hujus Controverſiæ, ejuſque circumſtantiis ſuſpendenda ſit Juriſdictio Epiſcopi Pacen. ad tempus Sacræ Congregationi beneviſum quoad Collegiatam Zafræ, & committenda Reverendiſſimo Nuntio, vel Metropolitano, vel Epiſcopo viciniori, aut ſaltem quoad Abbatem tantum, vel potius ſit interdicenda Juriſdictio Abbati de Zafra &c.

Ut ad proximam.

MECHLINIEN. LEGITIMATIONIS PROLIS. Die 27. Julii anni 1726. propoſita fuit hujuſmodi cauſa in hac Sac. Congregatione, diſputatiſque dubiis: *An conſtaret de primo Matrimonio vero, ſeu potius de Valeditate ſecundi, & an ſaltem conſtaret de primo matrimonio Putativo, ad hoc, ut Proles ſit declaranda legitima*: & hiſce Dubiis nulla fuit data reſponſio, ſed dictum. *Dilata*, Cum eſſent neceſſariæ majores probationes, & eo fortius cum Albertina Litteras Remiſſoriales expediviſſet. *Cap. 1. ſeſſ. 24. de refor. Matr.*

Deinde ad tramites mentis Sacræ Congregationis facta eſt expeditio novarum Literarum Remiſſorialium, & Compulſorialium inſtante eadem Albertina pro Hiſpaniis, & pro Belgio; Confectoque in Hiſpaniis Proceſſu, & ad Urbem tranſmiſſo, Procurator Mariæ Magdalenæ Principeſſæ de Tillis exhibuit Articulos, & inſtetit, ſibi concedi Remiſſoriam pro Teſtibus examinandis, magnumque fecit fundamentum in relevantia Articulorum, relataque inſtantia inter Summaria precum die 20. Decembris anni 1727. proxime elapſi, & excipiente Procuratore Albertinæ, quod plu-

ribus de cauſis non erat locus huic Remiſſoriæ: Tunc prodiit reſcriptum, quod proponeretur Dubium ſuper remiſſoria una cum negotio principali in ſecunda poſt Reges.

Adeoque nunc dignabuntur EE. VV. reſpondere.

I. *An conſtet de primo matrimonio vero in caſu &c. & quatenus negative, an conſtet de validitate ſecundi in caſu &c.*

II. *An ſaltem conſtet de primo matrimonio putativo, ad hoc ut Proles ſit declaranda legitima, in caſu &c.*

III. *An ſit locus petitæ conceſſioni Remiſſoriæ in caſu &c.*

Non propoſita.

Die Sabbati 17. Aprilis 1728.

IN primo Folio ultimæ Congregationis reſolvendæ ſuperfuit præſens Cauſa: Quapropter reaſſumpto dicto Folio, dignabuntur EE. VV. decernere.

Seſſ. 24. c. 1. de ref. Matr.

MECHLINIEN.

I. *An conſtet de primo matrimonio vero in Caſu &c. & quatenus negative, an conſtet de validitate ſecundi, in caſu &c.*

II. *An ſaltem conſtet de primo matrimonio putativo, ad hoc ut Proles ſit declaranda legitima, in caſu &c.*

III. *An ſit locus petitæ conceſſioni Remiſſoriæ, in caſu &c.*

Non propoſita.

Cap. 15. ſeſſ. 25. de Reg.

COLONIEN. Commendatarius, & Fratres Cappellani Conventus ſanctorum Joannis, & Cordulæ apud Coloniam, Religionis Hyeroſolimitanæ ad regularem inter ipſos Profeſſionem admiſerunt quendam Novitium, cui nomen Joannes Henricus, & Cognomen Vvilms, & ſubſequenter Commendatarius eidem contulit Litteras Dimiſſoriales, quarum vigore a Nuntio Colonien. promotus fuit ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem tanquam Profeſſus, & ſic ad titulum Menſæ, ſive Domus Prioralis Cameræ memorati Conventus.

Commenda, ſive Præpoſitura Sanctorum Joannis, & Cordulæ eſt plenarie ſubjecta Magno Priori Alemaniæ, qui habita notitia admiſſionis Joannis Henrici, inhibuit, ne eum ſine ſuo conſenſu ad Profeſſionom reciperent, habitaque ſubinde notitia receptionis ad profeſſionem, necnon collationis Sacri Ordinis Subdiaconatus ad titulum Paupertatis, ſive Menſæ Communis, non obſtante prohibitione tum Auditoris Sanctiſſimi, tum hujus Sacræ Congregationis, ſubſcribi, & diſputari obtinuit in hac Sacra

cra Congregatione dubium ſuper Attentatis, eodemque propoſito die 22. Septembris 1725. cujus Congregationis Folium benigne poterit per EE. VV. reaſſumi reſponſum fuit, *quod conſtabat de Attentatis, & quod erant purganda juxta inſtructionem dirigendam ad Nuntium Colonienſem.*

Inſtructio fuit, quod prædictus Nuntius nomine Sac. Congregationis ſuſpenderet ab exercitio Sacrorum Ordinum Joannem Henricum ſub pœna Irregularitatis Contrahendæ in Caſu Contraventionis, necnon a Voce activa, & paſſiva, quam uti aſſertus Profeſſus in Conventu, ſeu Commenda Sanctorum Joannis, & Cordulæ, ſibi poterat aſſerere, & quod etiam ſuſpenderet Commendatarium, ſive Gubernatorem, & Rectorem Commendæ ab Officio, & alium in ejus locum ſubſtitueret; Cumque hæc omnia per dictum Nuntium fuerint adimpleta, inſtante magno Priore, & pro totali Cauſæ definitione, diſputanda in præſenti proponuntur ſequentia dubia.

I. *An commendatarius, & Conventuales Præceptoriæ ad Sanctos Joannem, & Cordulam Coloniæ recipere poſſint Novitios, illoſque admittere ad Profeſſionem abſque licentia Magiſtri Ordinis, ſeu magni Prioris per Alemaniam, in caſu &c.*

II. *An, & quomodo prædicto Ordinis Magiſtro, ſeu Magno Priori competat jus viſitandi dictum Conventum, & Præceptoriam, ſeu potius conſtet de Cauſis Exemptionis, in caſu &c.*

III. *An quoad Attentata ſtandum ſit, vel recedendum a deciſis, & quatenus affirmative quoad primam partem.*

IV. *An Commendatarius ſit reintegrandus, & quoad admiſſionem, & Profeſſionem D. Vvilms, quomodo ſit providendum, in caſu &c.*

Ad primum, neceſſariam eſſe licentiam Magni Prioris Alemaniæ. Ad Secundum Affirmativè quoad primam partem juxta Bullam Rhodianam, & negativè quoad ſecundam. Ad Tertium in deciſis. Ad Quartum, Commendatarium eſſe ex gratia reintegrandum, & ſummam receptam pro Dote in admiſſione Vvilms eſſe ejus hæredibus reſtituendam, demptis alimentis ipſi præſtitis, & amplius in omnibus.

LUCEORIEN. Propoſita fuit hæc cauſa in Congregatione habita *die 26. Aprilis anni proximi præteriti*, cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſum, & reſponſum fuit *dilata, & ſcribatur juxta inſtructionem.* *Seſſ. 24. de ref. cap. 5.*

Porro in executionem hujus reſcripti datæ fuerunt litteræ tum ad Nuntium Apoſtolicum, tum ad Epiſcopum Leuceorien., in quibus dictum fuit, ut totis viribus curarent Conjugum reconciliationem, atque cohabitationem, & quod quatenus id obtineri non poſſet, referrent ſuper quantitate Dotis Principiſſæ, quis ſit ejus debitor, a quo bona pro dote aſſignata poſſideantur, & an adfuerint Sevitiæ Mariti erga Uxorem.

Supervenerunt reſponſiones, & cauſa reproponitur. Unde onus erit EE. VV. decernere.

I. *An Comes Saphieka teneatur ad alimenta præſtanda Principiſſæ Conſtantiæ Radizillæ, & quatenus affirmativè.*

II. *In quæ ſumma illa debeantur.*

Præ-

Præfigatur a Domino Nuncio terminus ipſi beneviſus tum Comiti pro recipienda Uxore unacum Dote, tum Principiſſæ pro accedendo unacum Dote, & cohabitando cum Viro, terminiſque elapſis, certioretur de reſultantibus.

Cap. 12. ſeſſ. 24. de refo.

TOLETANA. Notiſſima eſt in hac Curia Cauſa Toletana inter Capitulum Eccleſiæ Toletanæ, & Joſeph Fernandez Jubera proviſum Apoſtolicum, cui Capitulum pro retardanda executione Litterarum Apoſtolicarum ſuper Canonicatu ipſi collato, objiciebat Sanguis impuritatem.

Tres conformes Sententiæ, prævis multis Deciſionibus, latæ fuerunt a Rotæ Auditorio favore Joſephi, quæ etiam Canonizari obtinuerunt a Tribunali Signaturæ Juſtitiæ, ſeu Capitulo Litem in Devolutivo proſequente, & eidem aſſiſtente Canonico, qui ad hunc effectum fuerat a ſuo Capitulo ad Urbem tranſmiſſus, Joſeph, qui erat etiam præſens in Urbe, ſuum conſtituit Procuratorem, qui Poſſeſſionem caperet ſui Canonicatus, & ſibi conſignari faceret fructus lite pendente decurſos, & etiam ſuo nomine Fidei Profeſſionem emitteret, tum in Capitulo, tum coram Archiepiſcopo.

In actu poſſeſſionis emiſſa fuit a Capitulo proteſtatio ſatis indecora Familiæ Joſephi, idemque Capitulum recuſavit ſolvere fructus uſque ad eam diem decurſos, quo circa habito novo recurſu ad Rotæ Auditorium, fuit ab hoc relaxata Declaratoria, niſi intra terminum trium menſium ultra proteſtationis abolitionem fieret ſolutio fructuum decurſorum.

Paruit Capitulum, & Joſeph in Urbe permanſit, ut liti in Devolutivo aſſiſteret, in quo Judicio quartam Sententiam reportavit, & ut conatibus Canonici Commiſſarii obſiſteret, qui avvocationem Cauſæ a Rota ad Congregationem particularem petere dicebatur, & poſtquam Canonicus hic ab Urbe diſceſſit, diſceſſit etiam Joſeph, qui ſe tranſtulit ad exercendum in Regno Murtiæ Inquiſitoris Officium, cujus obtentu ſe non adſtrictum Reſidentiæ contendit.

Ex his, quæ hucuſque narrata ſunt, unuſquiſque litem ſuper Canonicatu, & fructuum conſignatione credere poterat eſſe terminatam, ſed res non ita ſe habuit, quandoquidem Capitulum, quod Poſſeſſionem tradiderat, & ſolutionem fecerat fructuum pendente Lite decurſorum, prætenſionem excitavit non ſolvendi fructus, & diſtributiones impoſterum decurrendas, habitoque idcirco recurſu Ad Rotæ Auditorium, diſputatoque Debio, *An eſſet danda Declaratoria, affirmativè* reſponſum fuit, uti colligitur ex *Deciſ. edita die 6. Decembris 1726. coram R. P. D. meo Corio.*

In hoc rerum ſtatu Joſeph exhibuit ſupplicem libellum huic Sacræ Congregationi, in quo ſeriem omnium Judicatorum in ſua Cauſa fideliter expoſuit, exoravitque pro condonatione fructuum poſt captam poſſeſſionem decurſorum, ſi eos forte ſuos non feciſſet ob non emiſſam Fidei Profeſſionem in manibus Archiepiſcopi; Procuratorem quippe conſtituerat pro emittenda Fidei Profeſſione tum coram Capitulo, tum coram Archiepiſcopo, & in Bona fide verſatus fuerat, quod mandatum fuiſſet in omnibus, & per omnia adimpletum, & ſic non cum ſola Fidei emiſſione coram Capitulo, uti a Toletanis Canonicis admittitur, ſed etiam cum Fidei Profeſſione coram Archiepiſcopo, quod a Capitulo negabatur, & ſuper quo certam noti-

notitiam habere non poterat, ſtante obitu Procuratoris, factaque hujus inſtantiæ relatione inter ſummaria precum, Sacra hæc Congregatio *die* 24. *Maii* 1727. commiſit Oratoris Confeſſario, ut facta per eum aliqua eleemoſyna Chriſti Pauperibus arbitrio ipſius Confeſſarii fructus decurſos poſt captam poſſeſſionem eidem miſericorditer condonaret, & hoc reſcriptum fuit a Canonico Pœnitentiario executioni mandatum: Cumque adverſus gratiam, uti ſupra, a Sacra Congregatione conceſſam, Capitulum reclamaverit, diſputandum in præſenti proponitur Dubium ad calcem reſtrictus referendum.

Quoad obligationem Canonicorum Eccleſiarum Cathedralium emittendi Fidei Profeſſionem tam in Capitulo, quam coram Epiſcopo, vel ejus Vicario ad minus intra duos menſes a die captæ Profeſſionis, itaut Contravenientes non faciant fructus ſuos, nec illis Poſſeſſio ſuffragetur, ſtatutum hoc fuit *a Sacro Concilio Tridentino ſeſſ.24. c.12. de Ref.*

Quoad punctum, an Fidei Profeſſio valide poſſit emitti per Procuratorem, varia eſt Scribentium Sententia, ſed Sac. hæc Congregatio ſemper adhæſit opinioni negativæ, uti materia funditus examinata, reſponſum fuit in *Cathacen. 9. Februarii* 1726., & in Folio Congregationis habitæ *die 26. Januarii præcedentis*, quando cauſa eadem fuit propoſita, & non reſoluta, referuntur antiquiores Sacræ Congregationis reſolutiones.

Quo demum ad facultatem condonandi fructus male perceptos ob non factam Fidei Profeſſionem, condonatio hæc fieri non poteſt ab Ordinario, ſed a Sede Apoſtolica, & refertur, Gregorium XIII. hos fructus ſemper condonaſſe, quando abfuerat malitia, uti plene habetur apud *Garziam de Beneficiis tertia parte cap.3. num.53., & ſeqq.*, qui etiam *num.57.* ſubdit, hanc remiſſionem fieri a Sacra Pœnitentiaria, facta aliqua eleemoſyna, & de condonationibus factis ab hac Sacra Congregatione favore cujuſdam Parochi, qui pariter juxta Tridentinum tenetur emittere Fidei Profeſſionem, extat exemplum apud *Novar. in Summa Bullarum par. prima Commentar.59. num.*:0., & de alia ſimili condonatione facta per hanc Sacram Congregationem Primicerio Cathedralis Eccleſiæ Tuſcanenſis erogata aliqua eleemoſyna arbitrio Confeſſarii; extat exemplum apud *Barboſam de Canonicis cap.17. ſub num.23.*; Cæteriſque ommiſſis, cum occaſione ſupra memoratæ Cauſæ *Cathacen.*, in qua reſolutum fuit, non poſſe Fidei Profeſſionem emitti der Procuratorem, animadverſum fuerit, plures Doctores in Sententiam contrariam abiiſſe, & diſputationem Dubii in abſtracto ad hunc finem potuiſſe eſſe directam, privandi fructibus aliquem, qui bona Fide profeſſionem emiſerat per Procuratorem, prudenter inſinuatum fuit, ut in caſus contingentia fieret taliter Profeſſio fructuum remiſſio, facta aliqua eleemoſyna; Cumque res contigiſset eo modo, quo fuerat prævisa *die 16. Martii* 1726. facta fuit Archidiacono Cathedralis Eccleſiæ *Cathacen.*, qui Profeſſionem Fidei emiſerat per Procuratorem, condonatio fructuum, emiſsa per eum nova Fidei profeſſione, & facta aliqua eleemoſyna arbitrio Epiſcopi, uthabetur *lib.76. Decretorum pag.133.*

Sacrum Concilium loco citato ſtatuit, non emittentem Fidei Profeſſionem, non facere fructus ſuos, ſed non decernit cui ſint applicandi. *Garzias de Beneficiis tertia parte cap.3. num.41., & 42.* refert prætenſionem Nuntii Apoſtolici in Hiſpaniis applicandi Cameræ dictos fructus, ſed dicit eam non ſubſiſtere, & concludit, quod in habentibus fructus diſtinctos, & ſepa-

ſeparatos a Maſſa Capitulari, debet applicatio fieri pro Fabrica Eccleſiæ vel pro alio Pio Loco, & in habentibus fructus in Maſſa debet inter cæteros Canonicos fieri diviſio, ſed ſpecialitas præſentis caſus conſiſtit in bona fide, in qua Orator verſatus eſt, cum certum ſit in facto ab eo fuiſſe commiſſum Procuratori, ut ſuo nomine faceret Fidei Profeſſionem tum coram Archiepiſcopo, tum in Capitulo.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An gratia ſuſtineatur, vel potius fructus accreverint Menſæ Capitulari, ſive ſint adjudicandi Capitulo Toletano in caſu &c.

Fructus deberi Joſepho, nec ullo modo accreviſſe Menſæ Capitulari, aut Canonicis, & amplius.

Seſſ. 24. cap. 1. de reform. Matr.

NEAPOLITANA. Angela Maria Viola per verba de futuro contraxit Sponſalia cum Joſepho Franciſco Gilierano, & dotis nomine illi tradidit in anteceſſum ducatos 300., cumque ad aures prædictæ Angelæ Mariæ deveniſſet, hanc ſummam pecuniariam fuiſſe a Joſepho Franciſco dilapidatam, in animum induxit devenire ad diſſolutionem Sponſalium, & Mediatoribus Nuptiarum, Petro videlicet Guerræ, & Roſæ Athanaſio, qui nomine Joſephi Franciſci obtulerunt ipſi reſtitutionem ducatorum 300., & Sponſalium diſſolutionem, reſpondit ſe dare pleniſſimum aſſenſum, & in hac eadem voluntate permanſit, quando a Vicario Generali Neapolitano facta eſt ſuæ voluntatis exploratio in Conſervatorio Sancti Nicolai a Nido; in quo permanebat. Præter hæc, per Homines fide dignos, & documenta exhibita delatum eſt ad eumdem Vicarium, quod Joſeph Franciſcus, neque Natalibus, neque fortunæ bonis præditus erat, ubi ante Sponſalia ſuppoſuerat; & quod poſt Sponſalia inhoneſtam, & pravam habuit cum aliis Fæminis Converſationem, ex qua luem Gallicam contraxit, itaut prædictus Vicarius decretum tulerit ſuper diſſolutione Sponſalium; cumque Joſeph Franciſcus adhuc non acquieſcat, & ejus inſtantia fuerit ad hanc Sac. Congregationem remiſſa, diſputanda in præſenti proponuntur Dubia ſequentia.

I. *An ſit locus coactioni pro executione, ſeu effectuatione Sponſalium, & quatenus negativè.*

II. *An Angela Maria Viola poſſit contrahere nova Sponſalia cum alio Viro ſibi beneviſo.*

Ad Primum negativè.
Ad ſecundum affirmativè.

Seſſ. 14. c. 1. de ref.

CAPUTAQUEN. Papirius, & Carolus de Bigottis Compatroni cujuſdam ſimplicis Beneficii ſub titulo Sancti Angeli in Fonte, cum annexione Cappellæ S. Bernardi Terræ Padulæ, ſupplicarunt pro facultate prædictum perpetuum Beneficium mutandi in Cappellaniam manualem, & cum fuiſſet hæc inſtantia propoſita in Congregatione habita *die 23. Februarii 1726.*, cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi, nulla fuit capta reſolutio, ſed demandatum, quod nova informatio exquireretur.

Ordinarius in nova informatione retulit, redditus Beneficii aſcendere ad ducatos

catos 50., nec illud habere aliud onus, quam ſolutionis ſex carolenorum Menſæ Epiſcopali, & quindecim carolenorum Seminario, & augmentum oblatum pro obtinenda gratia, conſiſtere in Molendino ad eoſdem Patronos pertinente, cujus redditus excedit ducatos 50.

Repropoſita fuit inſtantia in Congregatione habita *die* 20. *Septembris* 1727. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi, & tunc pariter nulla fuit capta reſolutio, ſed demandatum, ut ſcriberetur juxta novam inſtructionem, & ſignanter, an iidem Patroni vellent omnia ſua bona obligare pro manutentione augmenti ducatorum 50., & an haberent bona libera, quæ poſſent obligare.

Supervenit nova informatio, in qua Ordinarius retulit, redditus Molendini excedere ducatos 50., Molendinum eſſe corpus certum, niſi contingat aquarum penuria, quæ numquam hucuſque evenit, Patronos multa bona poſſidere non ſubjecta ulli oneri, hypothecæ, & eoſdem eſſe promptos ad ſe obligandum pro evictione Molendini de jure, & de facto, & pro ſubrogatione aliorum bonorum in caſu deficientiæ prædicti Molendini aſſignandi, ut ex dictæ informationis lectura colligi poteſt.

Quibus ſtantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus mutationi Beneficii Juriſpatronatus ſub titulo S. Angeli, & S. Bernardi in ſimplicem Cappellaniam manualem ad nutum Patronorum in caſu &c.

Affirmativè, firma remanente qualitate Beneficii Eccleſiaſtici, & Prævia aſſignatione Molendini unacum ſpecifica obligatione omnium bonorum tam pro evictione ejuſdem Molendini, quam pro perpetua manutentione reddituum in ducatis 50.

MEDIOLANEN. Joannes Baptiſta Leuco Canonicus Eccleſiæ Collegiatæ Sancti Laurentii Majoris Civitatis Mediolanen. acceſſit ad Urbem prævia licentia Eminentiſſimi ſui Ordinarii, & ſub fundamento aſſiſtentiæ liti, quam habebat in Sacro Rotæ Auditorio ſuper quodam Beneficio ſub titulo Sanctorum Ambroſii, & Catharinæ, ad quod fuerat a Patronis præſentatus, prævia ſemper atteſtatione Curialis Indultum obtinuit ab hac Sacra Congregatione abeſſendi a reſidentia, & participandi de omnibus fructibus ſui Canonicatus amiſſis Diſtributionibus quotidianis, & cum ſolita clauſula, quod ſi fructus omnes in Diſtributionibus conſiſterent, vel ſi redditus Præbendæ tertiam partem Diſtributionum non attingerent, duas ex tribus partibus Diſtributionum, vel Præbendæ, ac Diſtributionum inſimul cumulatarum reſpective perciperet, amiſſa tertia, quæ inſervientibus accreſceret, cumque ſimilia Indulta pluries repetita, fuerint juxta morem ſemper remiſſa arbitrio, & prudentiæ Eminentiſſimi Ordinarii, Eminentia Sua eadem approbavit, & confirmavit. *Seſſ. 24. c. 2. de ref.*

His minime obſtantibus, cum Canonici controverſiam moverint ſuper conſignatione Emolumentorum ſub obtentu potiſſimum, quod major pars eorumdem proveniunt ex piis Teſtatorum diſpoſitionibus, de quorum proinde natura, & indole eſt, quod inter ſolos præſentes, & intereſſentes dividantur, & e contra Canonicus præcipue inſiſtat in obſervantia præterita, juxta quam a prædictis Emolumentis non fuerunt abſentes

 exclu-

excluſi, quando eorum abſentia fuit legitima, diſputandum in præſenti proponitur ſequens dubium.

An Canonico Joanni Baptiſtæ Leuco debeantur fructus ſui Canonicatus pro toto tempore ſuæ abſentiæ, & in qua rata in caſu &c.

Eminentiſſimo Archiepiſcopo, qui procedat ad formam Indulti.

Seſſ. 24. c. 1. de ref. Mat.

FIRMANA. Propoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita *die 22 Novembris* 1727. cujus Folium poterit ab EE. VV. benigne reaſſumi. Tunc tria dubia fuerunt diſputata.

Primo, *An Maria Hieronyma cogenda ſit habitare in Patria Viri, vel potius Joannes Franciſcus Vir ſit cogendus habitare in Patria Uxoris.*

Secundo, *An, & in quo Monaſterio Hieronyma collocanda ſit, vel eidem potius permittendum ſit, ut maneat penes Patrem.*

Tertio. *Cujus ſumptibus Hieronyma alenda ſit in caſu &c.*

Et hiſce dubiis reſponſum fuit *teneri habitare in Patria Viri, & pro nunc collocandam eſſe in Monaſterio dictæ Patriæ ab Archiepiſcopo eligendo, & in eo alendam expenſis Patris ex fructibus Dotis.*

Impetrata autem a ſuccumbente nova audientia, diſputandum in præſenti proponitur.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

In deciſis & amplius.

Seſſ. 22. c. 1. de Ref.

BONONIEN. Societas Sanctæ Mariæ de libertate propriam habet Eccleſiam, ſive Oratorium intra limites tamen Eccleſiæ Parochialis Sancti Mamantis, cumque inter Parochum, & Confratres nonnullæ exortæ ſint Controverſiæ, diſputanda in præſenti proponuntur dubia ſequentia.

1. An Parochus pro tempore Eccleſiæ S. Mamantis debeat eſſe Pater Spiritualis Confraternitatis S. Mariæ de Libertate, vel potius jus eligendi ſibi Patrem Spiritualem amovibilem pertineat ad eandem Confraternitatem.
2. An Parochus invitari debeat, ut præſideat Congregationibus faciendis tam in imbuſſulationibus, & extractione Priorum, & Officialium, quam in redditione rationum.
3. An Parochus invitari debeat, ut præſideat Congregationibus faciendis pro diſpenſatione Dotis relictæ ab Angelo Michaele de Vabottis, ſeu &c., & cujuſcumque impoſterum relinquendæ, necnon in his, quæ concernunt temporalia, ac rerum Œconomiam.
4. An Parochus invitari debeat quibuſcumque Congregationibus verſantibus circa Spiritualia, & Rituum.
5. An Parochus intereſſe poſſit, ſi velit, in præmiſſis Congregationibus, in quibus deciſum erit, invitandum non eſſe.
6. An Confraternitas indepedenter a Parocho explere poſſit quaſcumque functiones in propria Eccleſia.
7. An pro ſolitis Exercitiis Spiritualibus peragendis a Confraternitate a die Dominicæ Aſcenſionis, ad diem feſtum Sancti Michaelis Archangeli Sep-

Septembris ultra licentiam Ordinarii, requiratur etiam consensus Parochi in casu &c.

3. An præstanda sit Eleemosyna Parocho, vel alteri per eum deputando Celebranti Missam, tam pro consecratione, quam pro consummatione Sanctissimi Sacramenti exponendi in hujusmodi Exercitiis, in casu &c.

9. An Parochus dando benedictionem cum Venerabili Eucharistiæ Sacramento, quidquam prætendere possit, ut tradatur Ecclesiæ Parochiali, seu potius id gratis agere debeat.

10. An Parochus vel interveniens ad canendam Missam, vel ad dandam Benedictionem habeat jus sibi eligendi Diaconum, Subdiaconum, cæterosque Ministros.

11. An Confraternitas occasione dictorum Exercitiorum quæstuare possit per Ecclesiam pro Animabus Purgatorii, & quatenus affirmativè, cui cedere debeant Eleemosynæ.

12. An Missæ cum prædictis Eleemosynis celebrari debeant in Ecclesia Confraternitatis, vel potius in Ecclesia Parochiali.

13. An festis diebus SS. Jacobi, & Annæ, in quibus exponitur in Ecclesia Confraternitatis Imago S. Mariæ de Libertate, cum Indulgentia plenaria, Parochus impedire possit, ne ibidem administrentur Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ.

14. An Confraternitas ultima Dominica Septembris ducere possit Processionem cum prædicta Imagine ad plateam magnam Civitatis cum assistentia Parochi, vel eo deficiente, proprii Cappellani, ac Populo benedicere tam in dicta platea, quam in stillicidio propriæ Ecclesiæ, & intus eamdem.

Non proposita.

Die Sabbati 15. Maii 1728.

BONONIEN.

Præsens Causa fuit proposita in Folio ultimæ Congregationis, & non resoluta: Unde dignabuntur EE. VV. nunc decernere. *Sess. 23. c. 1. de ref.*

BONONIEN. Societas Sanctæ Mariæ de Libertate propriam habet Ecclesiam, sive Oratorium intra limites tamen Parochialis Ecclesiæ Sancti Mamantis, cumque inter Parochum, & Confratres nonnullæ exortæ sint Controversiæ disputanda in præsenti proponuntur dubia sequentia.

1. An Parochus pro tempore Ecclesiæ S. Mamantis debeat esse Pater Spiritualis Confraternitatis S. Mariæ de Libertate, vel potius jus eligendi sibi Patrem Spiritualem amovibilem pertineat ad eandem Confraternitatem.

2. An Parochus invitari debeat, ut præſideat Congregationibus faciendis tam in imbuſſulationibus, & extractione Priorum, & Officialium, quam in redditione rationum.
3. An Parochus invitari debeat, ut præſideat Congregationibus faciendis pro diſpenſatione Dotis relictæ ab Angelo Michaele de Vabottis, ſeu &c., & cujuſcumque impoſterum relinquendæ, necnon in his, quæ concernant temporalia, ac rerum Œconomiam.
4. An Parochus invitari debeat quibuſcumque Congregationibus verſantibus circa Spiritualia, & Rituum.
5. An Parochus intereſſe poſſit, ſi velit, in præmiſſis Congregationibus, in quibus deciſum erit, invitandum non eſſe.
6. An Confraternitas indipendenter a Parocho explere poſſit quaſcumque functiones in propria Eccleſia.
7. An pro ſolitis Exercitiis Spiritualibus peragendis a Confraternitate a die Dominicæ Aſcenſionis, ad diem feſtum Sancti Michaelis Archangeli Septembris ultra licentiam Ordinarii requiratur etiam Conſenſus Parochi, in caſu &c.
8. An præſtanda ſit eleemoſyna Parocho, vel alteri per eum deputando Celebranti Miſſam, tam pro conſecratione, quam pro conſummatione Sanctiſſimi Sacramenti exponendi in hujuſmodi Exercitiis, in caſu &c.
9. An Parochus dando benedictionem cum Venerabili Euchariſtiæ Sacramento, quidquam prætendere poſſit, ut tradatur Eccleſiæ Parochiali, ſeu potius id gratis agere debeat.
10. An Parochus vel interveniens ad canendam Miſſam, vel ad dandam Benedictionem habeat jus ſibi eligendi Diaconum, Subdiaconum, cæteroſque Miniſtros.
11. An Confraternitas occaſione dictorum Exercitiorum quæſtuare poſſit per Eccleſiam pro Animabus Purgatorii, & quatenus affirmative, cui cedere debeant Eleemoſynæ.
12. An Miſſæ cum prædictis Eleemoſynis celebrari debeant in Eccleſia Confraternitatis, vel potius in Eccleſia Parochiali.
13. An feſtis diebus SS. Jacobi, & Annæ, in quibus exponitur in Eccleſia Confraternitatis Imago S. Mariæ de Libertate, cum Indulgentia plenaria, Parochus impedire poſſit, ne ibidem adminiſtrentur Sacramenta Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ.
14. An Confraternitas ultima Dominica Septembris ducere poſſit Proceſſionem cum prædicta Imagine ad plateam magnam Civitatis cum aſſiſtentia Parochi, vel eo deficiente, proprii Cappellani, ac Populo benedicere tam in dicta platea, quam ſub ſtillicidio propriæ Eccleſiæ, & intus eamdem.

Ad Primum negativè quoad primam partem, affirmativè quoad ſecundam cum approbatione tamen Ordinarii. Ad ſecundum affirmativè. Ad tertium negativè. Ad quartum recurrant in Caſibus particularibus. Ad quintum proviſum in ſuperiori. Ad ſextum affirmativè, dummodo non ſint prohibitæ

à Decretis generalibus, & Conſtitutionibus Synodalibus. Ad ſeptimum negative. Ad octavum negative, & Miſſas eſſe celebrandas abſque eleemoſyna. Ad nonum negative ad primam partem, & affirmative quoad ſecundam. Ad decimum negative. Ad undecimum quoad primam partem affirmative de licentia Ordinarii, & Eleemoſynas eſſe erogandas in ſuffragium Animarum Purgantium. Ad decimumſecundum affirmative quoad primam partem, negative quoad ſecundam. Ad decimumtertium negative, & ſerventur Conſtitutiones Synodales. Ad decimumquartum affirmative, accedente tamen licentia Ordinarii, & comitante Parocho, vel alio Sacerdote de ejus licentia.

MONASTERIEN. Oppidum Ghemenſe, quod olim erat hæreſi infectum, & ſub poteſtate Lutheranorum, hodie pertinet ad Dominos Comites de Limbourg, qui ad effectum reſtaurandi in eo uſum Catholicæ Religionis novam in ipſo erigi fecerunt Eccleſiam non ſine Contradictione Lutheranorum, & ſignanter Marchionis Brandeburgici, ejuſque ſervitio adſcribi fecerunt Religioſos Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci, ut Sacramenta adminiſtrarent: & quia id expleri non poterat ſine Ordinarii licentia, Anno 1724. eadem impetrata fuit ab Epiſcopo Monaſterienſi, qui dictis Patribus conceſſit, ut functiones omnes Parochiales in prædicto Oppido, & Diſtrictu exercerent, ſalvis quorumcumque Juribus uſque ad ſuam, vel Succeſſorum ſuorum revocationem. *Seſſ. 24. c. 12. de ref.*

Nova hæc Parochiæ erectio diſplicuit Capitulo Collegiatæ Eccleſiæ S. Remigii Oppidi Borkenſis, & Paſtori in Ramdſtorff, qui ſe eſſe dicebant in antiqua poſſeſſione excedente metam centum annorum exercendi juriſdictionem Parochialem, & Sacramenta miniſtrandi in memorato Oppido, atque Diſtrictu, habitoque idcirco per eoſdem recurſu ad hanc Sacram Congregationem, datæ fuerunt litteræ ad Nuntium Colonienſem, qui retulit primo, quod antiquitus aderat in Oppido Ghemenſi Eccleſia una cum pluribus Sacerdotibus, quæ erat etiam Parochialis, uti deſumitur ex antiquo Fonte Baptiſmali exiſtente in veteri Templo a Lutheranis occupato.

Secundo, quod Oppidani, qui non obſtante Lutheranorum dominio, Catholicam Religionem retinuerunt, durante tempore prædictæ dominationis Hæreticæ ad Eccleſiam Borckenſem, vel Ramſdorffienſem confugerunt, ut Sacramenta reciperent, hinc inferendo, nullum ex dicto ſtatu deduci poſſe pro Recurrentibus argumentum, ſed potius inferri poſſe jura Parochialitatis amiſſa tamquam jure poſtliminii reſurrexiſſe poſt reſtitutum in Oppido Catholicæ Religionis exercitium.

Tertio, quod de novæ Parochiæ neceſſitate non eſt dubitandum, & ſignanter propter locorum diſtantiam inter Gehemen, & Borck.

Et quarto, demum, quod ex ſolertia, & opera Religioſorum, numerus Catholicorum in Oppido excrevit.

Hæc

Hæc in ſubſtantia continentur in tranſmiſſa Nuntii informatione, ipſaque communicata Defenſori Capituli, & Parochi, contendit ipſe, expoſita a Domino Nuntio in facto non ſubſiſtere, quocirca ex juribus circumferendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de Validitate Diſmembrationis in caſu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An, & quæ competant honorificentiæ, & redditus Eccleſiis Matricibus Borckenſi, & Romſdorffienſi ſuper Eccleſia, & Diſtrictu Gehemenſi, in caſu &c.*

Proponatur in ſequenti etiam unica.

Seſſ. 25. c. 1. de reg. PISAUREN. Exorta lite inter Patres Cappuccinos Civitatis Piſauri, & Capitulum Cathedralis, & Parochos Civitatis ſuper ſolutione Quartæ quando Cadavera ſepeliuntur in Eccleſia dictorum PP., & ſuper puncto adigendi Hæredes Defunctorum ad paranda Funeralia juxta qualitatem, & gradum Perſonarum, poſt exquiſitam, & habitam Ordinarii informationem de Menſe Septembris proxime præteriti, bina dubia inter ſummaria precum fuerunt diſputata.

Primum, *an Patres Cappuccini teneantur tradere Parochis Quartam Ceræ accenſæ in aſſociatione Cadaverum, quæ ad eorum Eccleſiam tumulanda deferuntur, & medietatem Ceræ, & Intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadaver in eorum Eccleſia expoſitum*, & huic dubio reſponſum fuit *Patres Cappuccinos teneri ad ſolvendam Parochis Quartam partem ceræ accenſæ in aſſociatione Cadaverum, quæ ad eorum Eccleſiam tumulanda deferuntur, & medietatem Ceræ, & Intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Eccleſia exponuntur ante humationem.*

Secundum, *an Parochi poſſint cogere Hæredes defuncti ad exponendum funerale juxta qualitatem, & gradum Perſonarum*, & huic dubio reſponſum fuit *ad Epiſcopum, qui auctoritate Sacræ Congregationis procedat prout de jure*, Impetrataque a PP. Cappuccinis nova audientia, diſputanda proponuntur dubia ad Calcem Reſtrictus referenda.

Motivum reſolutionis præteritæ conſtitutum fuit *in Conſtitutione 6.* Sanctiſſimi Domini Noſtri impreſſa poſt Concilium Romanum, in qua ſublatis omnibus privilegiis, alias Regularibus Conceſſis, ſtatutum fuit, quod electa a Parochianis alterius Parochiæ Sepultura in ipſorum Eccleſiis, ſolvatur Parocho Quarta pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti Cadaver in itinere ad Eccleſiam Tumulantem aſſociatur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Eccleſia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die funeris accenduntur, cum additione, quod ubi Conſuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta vigerent, quæ præfatis Parochis magis faverent, illiſque pinguiorem præfata quarta Emolumentorum funeralium portionem aſſignarent, ea in his, in quibus vigent locis, inconcuſſe ab omnibus obſervarentur; Cumque Epiſcopus in ſua informatione retulerit; vigere in Civitate Piſaurenſi Conſuetudinem ſententiis etiam Judicum comprobatam, juxta quam non ſolum Eccleſiæ Sæculares, ſed etiam Regulares ſolvunt Parocho abſque contradictione medietatem Ceræ accenſæ in expoſitione circa Cadavera Defunctorum, quæ in ipſorum Eccleſiis Sepeliuntur, hinc factum eſt, quod Patres Cappuccini fuerunt Condemnati

mnati ad ſolvendam quartam partem Ceræ accenſæ in aſſociatione Cadaverum, quæ ad eorum Eccleſiam tumulanda deferuntur, & Ceræ, & Intorticiorum medietatem, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Eccleſia ante humationem exponuntur.

Celebris fuit in hac Sacra Congregatione anno proxime elapſo cauſa Mantuana, cujus facti ſpecies eſt, quæ ſequitur.

Anno 1694. Sacra hæc Congregatio reſolvit, quod Parochis Civitatis Mantuæ ſolveretur medietas omnium, quæ ratione funerum erogabantur, & reclamantibus Eccleſiis Sæcularibus perſtitum, fuit in deciſis anno ſequenti 1695.

Poſt Eccleſias Sæculares inſurrexerunt Eccleſiæ Regulares, examinatiſque earum prætenſionibus *annis 1696. 1697., & 1699.* reſponſum fuit, ſervandam eſſe conſuetudinem ſolvendi Quartam in medietate Cereorum tantum, quæ deferuntur per viam, itaut ab inde citra in Civitate Mantuana Eccleſiæ Sæculares ſolverint Parochis medietatem tam Cereorum, quæ per viam, quam aliorum, quæ circa Cadaver, & Caſtrum Doloris accenduntur, ſed Eccleſiæ Regulares non perſolverunt niſi medietatem Cereorum, quæ feruntur per viam.

Edita ſupradicta Sanctiſſimi Domini Noſtri Conſtitutione, inſtantibus Parochis Civitatis Mantuæ, ſub obtentu potiſſimum, quod in Conſtitutione demandatur obſervantia Conſuetudinis, quæ magis Parochis faveret, diſputatum fuit *die 25. Januarii 1727.* dubium, *quomodo, & in qua ſumma liceat Parochis Secularibus exigere Quartam funeralem ab Eccleſiis Regularium in caſu &c.*, & huic dubio *die 8. Februarii ſubſequentis*, reſponſum fuit *ſolvendam eſſe a Regularibus medietatem tam Cereorum, quæ deferuntur per viam, quam aliorum, quæ accenduntur in Eccleſia circa cadavera, & Caſtrum doloris, & Altaria*, ſed impetrata a Regularibus nova audientia, diſputatoque *die 24. Maii: aneſſet ſtandum, vel recedendum a deciſis*, major pars ſuffragiorum fuit pro receſſu a deciſis, hoc eſt, quod Eccleſiæ Regulares ſolvere deberent medietatem Cereorum, quæ per viam deferebantur, & quartam partem Cereorum, & Intorticiorum, quæ accduntur in Eccleſia cica Cadavera, & Caſtrum doloris, & Altaria, ex quo videlicet Conſtitutio nihil aliud intendebat, quam Quartæ ſolutionem, & præſervatio conſuetudinis, quæ eſſet Parochis magis favorabilis, non poterat ſibi locum vindicare in caſu, de quo agebatur, cum ea numquam viguiſſet in Eccleſiis Regularium, quoad ſolutionem medietatis Ceræ, quæ accendebatur circa Cadavera, & Caſtrum doloris, & Altaria, ſed cum ageretur de interpretatione Conſtitutionis editæ a Sanctiſſimo Domino noſtro adhuc feliciter vivente, reſponſum fuit *ad Secretarium cum Sanctiſſimo juxta mentem*, quæ fuit, ut ipſe Sanctitati Suæ exponerem ſtatum Controverſiæ, momenta rationum, & numerum Suffragiorum, & facta per me Sanctiſſimo Domino Noſtro prædictorum omnium diſtincta, & clara expoſitione, Sanctitas ſua declaravit, mentem ſuam fuiſſe, quod ab Eccleſiis tumulantibus Parocho ſolveretur Quarta, quod perſiſterent Conſuetudines, & Concordiæ, in quibus pinguior portio Parochis aſſigabatur, uti contingit in Urbe, in qua portio a Regularibus perſolvenda Parochialibus Eccleſiis eſt ad medietatem redacta, uti late firmant *Paſqualig. ad Lauret. de Franc. parte prima num. 29. Pignatell. conſult. 52. num 9. tom. 1, Rota in Senogallien. Quartæ funeralis 11. Januarii 1685. §. Denique coram bon: mem. Rondinino impreſſa apud Bertachin. voto 101.*,

& ſe

& ſe idcirco approbare ſenſum pluralitatis Suffragiorum, quod medietas Ceræ, quæ defertur per viam a Regularibus Mantuanis eſſet ſolvenda, cum in ordine ad eam conſuetudo jam eſſet introducta, & Quartam tantum partem Ceræ, quæ accenditur circa Cadaver, & Caſtrum doloris eſſe ab iiſdem Regularibus ſolvendum, cum nulla in hac parte Parochis conſuetudo faveret, & conſentanee ad ſenſum Sanctitatis Suæ decretum editum fuit in prædicta Cauſa Mantuana, ex cujus ſerie, quod ad rem videntur inferri poſſe, alterum, Patres Cappuccinos non poſſe ſe eximere a ſolutione Quartæ partis Ceræ, quæ defertur in aſſociatione Cadaverum in ipſorum Eccleſia Sepeliendorum, prout etiam ipſi ultro in ſuis ſcripturis fatentur, alterum eſt, idem forte judicium eſſe ferendum de Quarta parte Ceræ, & Intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Eccleſia exponuntur ante humationem, & prætenſionem medietatis pendere a facto, a conſuetudine videlicet, non ſolum Eccleſiarum Secularium, ſed etiam Regularium eam ſolvendi, vel non ſolvendi.

Hæc quoad primum dubium; quoad ſecundum vero Canonici, & Parochi Civitatis Piſauri inſtant pro ejus reſolutione juxta firmata per Rotam *dec. 2v. poſt Monacell. tom.* 4., unde ex juribus circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.*

II. *An Parochi poſſint cogere Hæredes Defuncti ad exponendum funerale juxta qualitatem, & gradum Perſonarum, & reſpective, an ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis in caſu &c.*

Ad Primum in Deciſis.
Ad Secundum in Deciſis.

Seſſ. 25. de Reg. cap. 1.

FOROSEMPRONIEN. Anno 1622. Lavinia Tacchini ſibi ſcripſit hæredem Antonium Sabatellum Virum ſuum, & poſt ejus obitum ſubſtituit Patres Barnabitas, mandavitque, ut in ſua Domo fabricarent Oratorium ſub titulo Sancti Caroli cum habitatione, & Domo Regulari pro tot Clericis Regularibus ejuſdem Congregationis, quot ali poſſent.

Anno 1626., factus eſt caſus ſubſtitutionis, & prævia licentia Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium Patres ſe tranſtulerunt ad Civitatem Foroſempronienſem, Domum hereditariam ad uſum Oratorii reduxerunt, duoque Sacerdotes unacum Converſo habitare cæperunt, & adjecta fuit in licentia Sacræ Congregationis ſolita clauſula, quod remanerent ſubjecti Juriſdictioni Ordinarii, uſquequo devenirent ad numerum duodecimum.

Anno 1638. ſub obtentu anguſtiæ loci preces porrectæ fuerunt ſanctæ memoriæ Urbano VIII., qui licentiam impertitus fuit vendendi Domum hæreditariam Laviniæ, & emendi alium ſitum in Civitate, ut Patres in eo novam Eccleſiam novumque Collegium conſtruere poſſent, conſtructaque nova Fabrica Eccleſiæ, novique Collegii, anno 1660. Patres proceſſionaliter unacum interventu Epiſcopi ad novam habitationem ſe tranſtulerunt, & in nova Eccleſia Divina Officia ad formam ſui inſtituti adimpleverunt, Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum retinuerunt, & illud publice expoſuerunt, & Sacramenta ab inde citra ſemper adminiſtrarunt.

Mens

Mens erat Patrum novam Ecclesiam ampliare, sed ab hoc proposito propter temporum angustias recedere coacti fuerunt, ornataq; idcirco anno 1722. prædicta nova Ecclesia, binas Sepulturas in ea aperuerunt unam pro suis Religiosis, & aliam pro Sæcularibus in ea sepeliri volentibus.

Constructa Sepultura pro Sæcularibus, mortuus est puer annorum trium, cumque Pater Pueri eum sepeliri voluisset in loco prædicto, exorta est cum Capitulo Cathedralis Ecclesiæ controversia, ipso contendente, Patribus non competere Jus sepeliendi, delataque controversia ad Sacram Congregationem, disputandum in præsenti proponitur dubium ad calcem Restrictus referendum.

Patres suum fundamentum constituunt in Jure omnibus Regularibus competente, quod Sæculares in eorum Ecclesia sepeliri possint, si in eis Sepulturam elegerint, & non usum, dicunt, sibi non obesse, vel quia versamur in facultativis, vel quia cum ex supradictis intentionem haberent Ecclesiam redigendi in formam ampliorem, moderno solum tempore cogitarunt de Sepulturis construendis.

Et quia in Judicio in partibus instructo sibi opponi audiverunt, non constare de Canonica erectione sui Collegii, subdunt de ea constare, tum ex Centenaria, tum ex Brevi Urbani VIII., tum denique ex notorietate facti, cum publice semper Sacramenta administraverint, & fuerint Coadjutores Capituli, & Parochi in respicientibus Curam Animarum, & quatenus dicatur non fuisse in erectione Collegii citatos interesse habentes, privilegium afferunt Summi Pontificis Pauli V., de quo in ejus *Constitutione* 64. *Bullar. tom.* 3., ubi eis permittitur Collegia aperire de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum Personarum, cujusvis Ordinis etiam Regularium requisito consensu.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

An Collegio, & Ecclesiæ S. Caroli PP. Clericorum Regularium Sancti Pauli Barnabitarum Foro sempronii competat Jus tumulandi in casu &c.

Non proposita.

LUNEN. SARZANEN. Jacobus Barbarossa in, ultimo, cum quo decessit. Testamento Romæ condito *de anno* 1716., hæredem sibi scripsit universalem Ven. Cappellam Sanctissimæ Conceptionis a se præcedenter erectam, & dotatam in Ecclesia Sanctæ Cæciliæ loci Spetiæ Diœcesis Lunen. Sarzanen. cum onere solvendi annua Legata mox exponenda. *Sess. 22. c. 6. de Ref.*

Scuta videlicet sexdecim, & obulos 66. Cappellano pro tempore dictæ Cappellæ, pro augmento assignamenti jam statuti in Instrumento Erectionis absque ullo tamen ulteriori onere Missarum.

Duodecim Candelas, quæ quolibet anno die festivo Sanctissimæ Conceptionis accendi deberent ad Altare Cappellæ unacum celebratione duodecim Missarum lectarum, ultra Missam a Cappellano cantandam cum assistentia Diaconi, & Subdiaconi.

Missas triginta de Requie quolibet anno in perpetuum celebrandas ad dictum Altare die anniversaria sui obitus.

Alias Missas triginta quolibet anno pariter celebrandas ad idem Altare die 3. Novembris.

Missas undecim in perpetuum celebrandas undecim diebus Festis Beatissimæ Virginis;

Missas sex in perpetuum pariter celebrandas sextis diebus festis Domini ;
Missas tres celebrandas in perpetuum die Sancti Jacobi Apostoli .
Manutentionem Lampadis die , ac nocte in perpetuum .
Exercitium devotionis Novenæ Natalis Domini cum expositione Sanctissimi Sacramenti unacum accensione sexdecim Candelarum mediæ libræ pro qualibet , & cum assistentia Sacerdotum qui pro explenda dicta devotione requiruntur .
Libras 18. Monetæ Januensis quolibet anno solvendas in perpetuum Monialibus S. Cæciliæ .
Libras quatuordecim in perpetuum , sed alternatim , hoc est , uno , & non altero anno , immediate sequenti , solvendas Patribus S. Francisci loci Spetiæ pro solemnizanda festivitate SS. Conceptionis .
Universa hæreditas consistit in Locis Montium Cameralibus reddentibus annuum fructum scutorum 33. ; Cumque Franciscus Olivonus Patronus Cappellæ a Testatore nominatus, & etiam Executor ultimæ voluntatis ejusdem ad hanc Sacram Congregationem recursum habuerit , instando pro declaratione quoad Legata , quæ essent adimplenda , & quoad ea , quæ essent prætermittenda , ex quo redditus a Testatore relicti non sufficiunt pro omnibus adimplendis , datæ sunt litteræ ad Ordinarium , & superventa responsione , dubium proponitur ad calcem restrictus referendum .
Regula est Sacræ Congregationis , quod si ob reddituum tenuitatem facienda est reductio , fiat prius reductio aliorum Legatorum , quam Missarum , uti habetur apud *Fagnan. in cap. ex parte num. 34. de Constitutionibus* , idque dicitur , non procedere , quando Testator fundum reliquit , ut ex ejus fructu Missæ celebrentur , & alium fundum reliquit , ut ex ejus fructibus distribuantur pauperibus eleemosynæ , tunc etenim si minuitur fructus prædii relicti pro Missis ; & integer remanet fructus alterius prædii relicti pro eleemosynis , non minuuntur eleemosynæ , sed Missæ . Additur ab aliis alia limitatio , quando scilicet Testator suam hæreditatem gravavit tum onere Missarum , tum aliis Legatis Piis , & ex ejus conjecturata mente desumitur , eum potius in casu diminutionis voluisse diminutionem Missarum , quam aliorum Legatorum , uti habetur *apud Passerin. de Statu Hominum tom. 2. quæst. 187. num. 1101.*
Jura circumferuntur , unde onus erit EE. VV. decernere .
An , & quæ Legata sint adimplenda , seu potius diminuenda in casu &c.

Non proposita .

Cap. 1. sess. 24. de ref. Matrim.

BRUNDUSINA . Lucretia Storno comparuit in Curia Archiepiscopali Brundusina , exposuitque , se Sponsalia contraxisse cum Paschali Martuccio , & promovit instantiam , ut inhiberetur prædicto Paschali , ne Matrimonium cum alia Fœmina contraheret , cum qua contrahere intendebat .
Produxit Paschalis articulos , super quibus petiit formiter Testes examinari , reportatoque favorabili Decreto , interposita fuit per Lucretiam appellatio, causaque delata ad hanc Sacram Congregationem , disputanda in præsenti proponuntur dubia , ad calcem Restrictus referenda .
Contendit Paschalis , Sponsalia non esse probata , & eadem desumi non posse , sive ab Epistolis , sive à Testibus , & quatenus essent probata , se cogi non posse ad contrahendum Matrimonium , tum quia ipse est constitutus

in

in ætate annorum 22. & Lucretia eſt quinquagenaria, tum quia ipſe honeſtis natalibus ortus eſt, & Lucretia in Theatris Scenicam exercuit, & demum quia ſuus Genitor eſt adeo avverſus a Matrimonio cum dicta Fœmina contrahendo, ut audito Nuntio, ſeu fama ad eum delata Sponſalium contractorum, Filium fecerit Carceribus mancipare in Caſtro Brunduſino.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

I. *An conſtet de Sponſalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An, & quomodo Paſchalis Martuccio ſit cogendus ad contrahendum Matrimonium in caſu &c.*

Non propoſita.

THEANEN. Anno 1596. Curia Metropolitana Capuana, ad quam facta fuerat remiſſio Cauſæ Epiſcopi Theanen. Suffraganei, quam habebat cum Univerſitate Conchæ ſuper electione Prædicatoris in Eccleſia Sanctiſſimæ Annunciationis Fratrum Prædicatorum, decrerum protulit in quo declaravit, jus eligendi Prædicatorem ex Ordine Fratrum Sancti Dominici in Eccleſia Sanctiſſimæ Annunciationis prædicti Ordinis pertinuiſſe, & pertinere ad Univerſitatem Conchæ, & univerſitatem eſſe manutenendam in electione prædicti Prædicatoris, facta juris reſervatione favore Epiſcopi circa jus eum benediciendi. *Seſſ. 24. c. 4. de Ref.*

Anno 1585. cum Communitas deveniret ad nominationem dicti Prædicatoris ultima die Baccanalium, re delata ad hanc Sacram Congregationem, reſponſum fuit, quod nominatio fieret per duos menſes ante initium Quadrageſimæ, ut poſſet Epiſcopus ſe informare de ejus moribus, & qualitatibus, & quatenus dicto tempore nominatio non fieret, quod jus deputandi devolveret ad ipſum Epiſcopum, & in ſequelam hujus Decreti Dominus Giberus, qui erat Epiſcopus Theanenſis in ſua Synodo adnotavit, apud ſe reſidere facultatem approbandi: aut reprobandi Concionatorem, & eo fortius cum Prædicator non tantum Concionem haberet in Eccleſia Sanctiſſimæ Annunciationis ſui Ordinis, ſed etiam decurrente tempore Quadrageſimali in nonnullis aliis Eccleſiis prædictæ Terræ, hoc eſt in Collegiata Sancti Petri, in Eccleſia S. Salvatoris, in Eccleſia S. Mariæ Succurſus, & in Eccleſia S. Eleutheri.

Anno 1726. Univerſitas recurſum habuit ad Curiam Metropolitanam inſtando pro obſervantia Decreti, per eam editi anno 1596. & ab hac Curia decretum editum fuit tum ſuper benedictione per Concionatorem ab Epiſcopo petenda, tum ſuper nominatione per Univerſitatem explenda per duos menſes ante Quadrageſimam, & in eo, quod attinet ad Conciones explendas extra Eccleſiam Sanctiſs. Annunciationis, & ſignanter in Collegiata Sancti Petri, terminus ſtatutus eſt ad jura deducenda.

Hæc ſunt, quæ in hac Cauſa temporibus præteritis contigerunt; cumque in præſenti Curia Epiſcopalis contendat, jus nominandi Concionatorem ad Epiſcopum, & non ad Univerſitatem ſpectare, nec ullo modo obeſſe antiquam Sententiam Curiæ Metropolitanæ, quam in ſuis ſcripturis nullam aſſerit, & injuſtam, & aliæ etiam hinc inde promoveantur prætenſiones, opus fuit devenire ad ſubſcriptionem dubiorum, de quibus infra.

Sacrum Concilium Tridentinum *Seſſ. 24. cap. 4 de refor.* decernit, nullum aut

Sæcularem : aut Regularem prædicare posse etiam in Ecclesiis suorum Ordinum Episcopo contradicente .

Sanctus Pius V. *in sua Constitutione* 41. statuit , quod Fratres Ordinis Sancti Dominici in suis Ecclesiis libere prædicare possent , etiamsi in Cathedrali prædicetur , dummodo ipse Episcopus non prædicet , & quod hæc libera facultas prædicandi sibi locum vindicare deberet , etiamsi Episcopus contradiceret , etiamsi se Episcopo non præsentassent , etiamsi ei non exhibuissent licentiam a suis Superioribus habitam de prædicando , & etiam si benedictionem ab eodem Episcopo non obtinuissent , sed hæc Constitutio Piana fuit a Gregorio XIII. redacta *in sua Constitutione* 9. ad terminos Juris Communis , & Sacri Concilii Tridentini .

Gregorius XV. *in sua Constitutione* 18. statuit : non posse Regulares prædicare in Ecclesiis, quæ non sunt suorum Ordinum sine Episcopi licentia , & in Ecclesiis suorum Ordinum non petita illius benedictione , & Clemens PP. X. *in sua Constitutione* 7. hæc omnia confirmavit , & addidit , Regulares prædicare posse in Ecclesiis suorum Ordinum petita , licet non obtenta benedictione , excepto casu ; in quo Episcopus non solum benedictionem non concedit , sed contradicit ; in eo etenim Constitutio Clementina vult , ut nec Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum possint prædicare , & in hac benedictione non potest Episcopus Regulares examinare quoad Doctrinam , quod facere potest , quando agitur de licentia concedenda iisdem prædicare volentibus in Ecclesiis , quæ non sunt suorum Ordinum .

Anno 1716. excitata fuit a Promotore Fiscali Curiæ Archiepiscopalis Florentinæ quæstio cum Regularibus Prædicantibus in Ecclesiis suorum Ordinum , quod ipsi videlicet a Cancellaria Testimonium reportare deberent receptæ benedictionis gratis concedendum , cum sine illo introduceretur abusus prædicandi non petita benedictione , sed Sacra hæc Congregatio die 12. Januarii ejusdem anni , resolvit , Religiosos prædicare volentes in Ecclesiis sui Ordinis non teneri ad recipiendas Litteras Patentales petitæ , vel obtentæ benedictionis ab Ordinario .

Anno demum 1728. prodiit Constitutio Sanctissimi Domini Nostri , quæ incipit *Pretiosus* , & in qua innovantur , & confirmantur privilegia Ordinis Prædicatorum , & in §. 29. hæc verba habentur : *Confirmantes , innovantes , ac de novo concedentes , motu , scientia , & potestate prædictis confirmamus facultatem prædicandi Verbum Dei ad normam tamen Concilii Tridentini , sess. 24. cap. 4. & declarationis S. Pii V. in Constitutione , & si Mendicantium quam declarationem intelligendam esse volumus , ubi pro habendis ad Sæculares Concionibus Episcopus non contradicat alicui determinato Fratri propter particularia motiva .*

Specialis , quæ urget in casu , circumstantia est , quod Prædicator electus ex Ordine Dominicano , non solum prædicat in Ecclesia sui Ordinis , sed etiam in aliis Sæcularibus Ecclesiis , in quo rerum themate contendit Episcopus , extraneas esse regulas de Prædicatore Regulari prædicante in Ecclesia sui Ordinis , uti videri potest in ejus Scriptura .

Jura circumferuntur : Quocirca onus erit EE. VV. decernere .

I. *An jus nominandi Concionatorem Quadragesimalem ex Ordine S. Dominici spectet Universitati Conchæ , seu potius Episcopo Theanen. & quatenus affirmative quoad primam partem .*

II. *An dicta Universitas teneatur per duos menses ante initium Quadragesimæ exhibere Episcopo nominationem d. Prædicatoris in casu &c.*

III. *An Prædicator, ut supra nominatus ex Ordine Sancti Dominici, & a suis Superioribus Regularibus approbatus teneatur reportare ab Episcopo licentiam, & Litteras Patentales, seu potius petere solam Benedictionem in casu &c.*

IV. *An idem Prædicator teneatur prædicare in Ecclesia Collegiata Parochiali, seu potius in Ecclesia SS. Annunciationis sui Ordinis, in casu &c.*

V. *An idem Prædicator teneatur saltem in aliquibus diebus Quadragesimæ prædicare etiam in aliis Ecclesiis ejusdem loci, in casu &c.*

VI. *An Episcopus Theanen. potuerit prohibere Concionatori, ut supra electo, & nominato ab Universitate, ne prædicationem haberet in Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis sui Ordinis in casu &c.*

Non proposita.

MACERATEN. Nicolaus Paulinus Cappellaniam instituit, & jus nominandi detulit ad Michaelem Archangelum Silvestri, & ejus Descendentes in infinitum, illisque deficientibus vocavit Antonium Mariam Luminati, & ejus pariter Descendentes in infinitum, illisque deficientibus vocavit Episcopum Maceratensem pro tempore, & in eo, quod attinet ad jus passivum, declaravit, quod si alter ex filiis prædicti Michaelis Archangeli, vivente adhuc sua Uxore Catharina, quam hæredem usufructuariam instituit in bonis stabilibus, & mobilibus, ad Ordinem Sacrum ascendere vellet, frui deberet investimento scutorum 600. quod pro dote Cappellaniæ assignavit cum onere Missas celebrandi ad ratam reddituum. *Sess. 23. c. 6. de ref.*

Post obitum Testatoris Ignatius filius Michaelis Archangeli cum esset in ætate annorum 14. Primam recepit Tonsuram, ascenditque ad Ordines Minores, & ad titulum Cappellaniæ promotus fuit ad Subdiaconatum, & in possessione Cappellaniæ permansit usque ad obitum.

Secuta Ignatii morte Joseph de Silvestris filius Michaelis Archangeli etiam defuncti nominavit ad Cappellaniam Laurentium suum filium constitutum in ætate infantili, & Maria memorati Josephi Soror, & tamquam Compatrona pro medietate, præsentavit Sacerdotem Matthiam Generali, exortaque inter præsentatos controversia, facta est ad hanc Sacram Congregationem remissio declarationis super qualitate Cappellaniæ, disputatoque dubio: *An Cappellania esset Legatum Pium, cujus essent capaces etiam Fœminæ, & Infantes, vel potius esset Cappellania Ecclesiastica, die 28. Septembris 1726.* responsum fuit *ad primam dubii partem negative, & ad secundam affirmative, sed non esse collativam.*

Acquievit Joseph de Silvestris resolutioni, processitque ad aliam nominationem favore Sacerdotis Francisci de Sebastianis, sed habito per supradictum Matthiam Generali nominatum a Maria Sorore Josephi recursu ad hanc Sacram Congregationem, nemine pro Sacerdote de Sebastianis Comparente, circumscripta fuit præsentatio ejus favore facta, sed instante eodem de Sebastianis apud Auditorem Sanctissimi, facta est per eum remissio ad hanc Sacram Congregationem, & in sequelam remissionis disputanda proponuntur dubia ad calcem restrictus relata.

Porro Franciscus de Sebastianis contendit, Josephum de Silvestris esse unicum Patronum controversæ Cappellaniæ, nec ei afferit ullum illatum fuisse præjudicium, vel ex quo nominaverit Personam incapacem, hoc est infantem, vel ex quo nominaverit elapso tempore quatuor mensium Patronis Laicis dato ad præsentandum. Tum

Tum quia Patronus præſentando incapacem non amittit jus novæ præſentationis, quando bona fide, & ignoranter incapacem nominavit, de qua bona fide, dicit non eſſe in præſenti dubitandum, cum Nicolaus Paulinus Fundator profeſſus eſſet *ſe fundare Cappellaniam Laicalem*, cujus Fœminæ, & Infantes ſolent eſſe capaces, & neceſſarium exiſtimatum fuerit dubium proponere, & diſputare in hac Sacra Congregatione ſuper qualitate Cappellaniæ; & cum tempus Quadrimeſtre non currat in damnum Patroni ignorantis, & in bona fide conſtituti.

Et quia prævidet, ſibi opponendam eſſe circumſcriptionem præſentationis, tamquam attentatæ, ſubdit, id proceſſiſſe, ex quo tunc ſua jura deducta non fuerunt; Circumſcriptio quippe proceſſit ex ſuppoſito litis pendentiæ, quæ revera non aderat cum lis eſſet ſuper qualitate Cappellaniæ, & ea jam eſſet terminata per reſolutionem Sacræ Congregationis a ſe acceptatam, quæ acceptatio minime obſtare potuit, quin ipſe ad novam præſentationem perſonæ capacis procedere poſſit.

Atque poſt hæc deſcendendo ad comprobationem aſſumpti, quod Joſeph ſit unicus Patronus Cappellaniæ, id ſuadere conatur, potiſſimum quia Maria Soror eſt dotata ex Bonis communis Patris, & ſic excluſa a ſucceſſione ſimul cum Joſepho Fratre, attento ſtatuto Maceratæ, ſive etiam Terræ Montis Ulmi, quod ſtantibus maſculis, fœminas dotatas excludit, & quatenus Maria eſſet compatrona, ait, ſe eſſe de Sanguine Patronorum, & in paritate vocum ſibi prælationem denegari non poſſe.

Jura circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere.

I. *An nominatio, ſeu præſentatio ultimo loco facta ſuſtineatur, & quatenus affirmative.*

II. *An, & cui Cappellania, de qua agitur, ſit adjudicanda in caſu &c.*

Non propoſita.

Cap. 12. ſeſſ. 25. de ref.

PAMPILONEN. Epiſcopi Pampilonen., & Barbaſtren. eorumque Capitula, necnon Clerus Sæcularis Pampilonen. Summo Pontifici ſupplicarunt pro reductione privilegiorum, & ad terminos Juris, alias conceſſorum Collegio Societatis Jeſu, & cæteris Conventibus, & Monaſteriis Regularium prædictarum Diœceſium ſuper exemptione a ſolutione Decimarum, & inſtantia remiſſa fuit ad hanc Sacram Congregationem.

In Scriptura itaque per manus circumferenda probandum aſſumitur, Collegia PP. Societatis Jeſu, & alios Regularium Conventus divitiis abundare, & è contra Eccleſias Parochiales, Parochos, & Clerum Sacularem paupertate laborare.

In quo proinde rerum themate ſibi locum vindicare prætenditur diſpoſitio *Textus in cap. Suggeſtum de Decimis*, & late ad materiam proſequitur juxta ſenſum hujus Sacræ Congregationis *Vignatel. conſult. 8. tom. 8.*

Jura Regularium a me referri non poſſunt, cum ad me non fuerint delata, ex Scripturis autem circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.

An ſit locus reductionis Privilegiorum ad terminos Juris in caſu &c.

Non propoſita.

Die

Die Sabbati 5. Junii 1728.

IN folio poſtremæ Congregationis habitæ die 15. Menſis Maii deſcriptæ fuerunt ſequentes Cauſæ, quæ cum in proxima ſint decidendæ, dignabuntur EE. PP. idem Folium reaſſumere, & ſequentibus dubiis reſpondere.

PAMPILONEN. *Cap. 12. ſeſſ. 25. de reſ.*

An ſit locus reductioni Privilegiorum ad terminos Juris in caſu &c.

Ap Eminentiſſimos Cardinales Præfectum, & Bellugam pro Concordia.

MONASTERIEN. *Seſſ. 21. c. 4. de Reſ.*

I. *An conſtet de validitate diſmembrationis in caſu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An, & quæ competant honorificentiæ, & redditus Eccleſiis Matricibus Borckenſi, & Ramſdorffienſi ſuper Eccleſia, & Diſtrictu Gehemenſi in caſu &c.*

Dilata, & ſcribatur Ordinario pro Informatione, & voto.

FOROSEMPRONIEN. *Seſſ. 25. c. 1. de regul.*

An Collegio, & Eccleſiæ Sancti Caroli PP. Clericorum Regularium Sancti Pauli Bernabitarum Foroſempronii competat Jus tumulandi in caſu &c.

Dilata.

LUNEN. SARZANEN. *Seſſ. 22. c. 6. de Reſ.*

An, & quæ Legata ſint adimplenda, ſeu potius diminuenda in caſu &c.

Eleemoſynam Miſſarum deberi ad rationem manualis, & adimplenda eſſe omnia Legata Pia, & quatenus redditus hæreditarii non ſufficiant, diminuendum eſſe legatum relictum Cappellano.

BRUN.

Seſſ. 24. c. 1. de reform. Matrim.

BRUNDUSINA.

I. *An conſtet de Sponſalibus, & quatenus affirmative.*

II. *An, quomodo Paſchalis Martuccio ſic cogendus ad contrahendum Matrimonium in caſu &c.*

Ad Primum Negative.

Ad ſecundum ſatis proviſum in primo, & amplius.

Seſſ. 24. c. 4. de reform

THEANEN.

I. *An jus nominandi Concionatorem Quadrageſimalem ex Ordine Sancti Dominici ſpectet Univerſitati Conchæ, ſeu potius Epiſcopo Theanen. & quatenus affirmative quoad primam partem.*

II. *An dicta Univerſitas teneatur per duos menſes ante initium Quadrageſimæ exhibere Epiſcopo nominationem d. Prædicatoris in caſu &c.*

III. *An Prædicator, ut ſupra nominatus ex Ordine Sancti Dominici, & a ſuis Superioribus Regularibus approbatus teneatur reportare ab Epiſcopo licentiam, & Litteras Patentales, ſeu potius petere ſolam Benedictionem in c. & c.*

IV. *An idem Prædicator teneatur prædicare in Eccleſia Collegiata Parochiali, ſeu potius in Eccleſia SS. Annunciationis ſui Ordinis, in caſu &c.*

V. *An idem Prædicator teneatur ſaltem in aliquibus diebus Quadrageſimæ prædicare etiam in aliis Eccleſiis ejuſdem loci, in caſu &c.*

VI. *An Epiſcopus Theanen. potuerit prohibere Concionatori, ut ſupra electo, & nominato ab Univerſitate, ne prædicationem haberet in Eccleſia Sanctiſſimæ Annunciationis ſui Ordinis, in caſu &c.*

Non propoſita cum reliquis.

Seſſ. 23. c. 6. de ref.

MACERATEN.

I. *An nominatio, ſeu præſentatio ultimo loco facta ſuſtineatur, & quatenus affirmative.*

II. *An, & cui Cappellania, de qua agitur, ſit adjudicanda in caſu &c.*

Cap. 12. ſeſſ. 24. de ref.

MELEVITANA OPTIONIS. Actum fuit de prima hujus Cauſæ origine in Congregatione diei 23. Februarii 1726, cujus Folium EE. PP. dignabuntur reaſſumere, in eaque propoſito Dubio: *An Canonicus Pœnitentiarius ſua Præbenda libere dimiſſa, aliam optare poſſit, quæ affecta officio Pœnitentiariæ perpetuo remaneat, & reſpective ſit convalidanda optio præbendæ nuncupatæ Ghar. Barca ab Oratore facta;* reſponſum fuit, *Quoad primam partem pro gratia, & quoad ſecundam iterum proponatur.*

Repropoſita vero ſub die 11. Januarii 1727. prævia deſcriptione in Folio diei 28. Septembris 1727. itidem reaſſumendo prodiit Reſcriptum negativum circa convalidandam optionem Canonici Pœnitentiarii, & circa novam inſtantiam Canonici Petri Pauli Grech contendentis, ſibi deberi optionem ejuſdem Præbendæ: *Utatur jure ſuo.*

Ad hujus reſcripti normam ſuum Jus Canonico Grech nunc proſequente adverſus Canonicum Joannem Borgium, cui Epiſcopus rejecta optione eam-

dem

dem Præbendam contulerat, cauſaque ad Sacram Congregationem remiſſa, quæritur, an illi uti Canonico poſt Pœnitentiarium excluſum antiquiori Præbenda debeatur.

Dubium facit, quod paſſim receptum eſſe videatur, ut in Eccleſiis, in quibus jus optandi viget ejuſmodi optiones, fieri debeant intra viginti dies ex Conſtitutione Bonifacii VIII. *in cap. ultimo verſ. ne autem de conſuet. in 6.* in qua libet contineri videatur ſingulare jus eo dumtaxat caſo obſervandum, quo litteris, mandatiſque Apoſtolicis ſuffulto conſulendum ſit, ne ſcilicet diutius in incerto pendeat litterarum executio propter jus optionis, prout non obſcure ſentiunt doctiſſimi interpretes *Joannes Andr. Geminianus, Francus, aliique in d. cap. ult. de conſuet. in 6.* attamen ex eadem Conſtitutione generalis opinio invecta eſt, ut optiones omnes intra ejuſmodi terminum fieri debeant, uti tradunt *Gonzal. in reg. 8. Cancell. Gloſſ. 34. n. 75., Monet. de option. cap. 6. qu. 1. Barboſa de Canon. cap. 30. n. 5., Vivian. de Jurepatr. lib. 5. cap. 1. n. 113., Ventrigl. in prax. For. Eccl. par. 1. annot. 6. n. 6.*

Opponit tamen Petrus Paulus Grech, ſalva ſibi fuiſſe ſua jura, eo quod legitimo tempore *proteſtatus eſt, ſe nolle contendere ſuper optione prædicta*, (ſcilicet Canonici Marſilii Pœnitentiarii,) *bene tamen intendit ſua jura præſervare in caſu, quo dicta optio fuerit declarata nulla, vel invalida, itaut ſuum non habeat effectum, cum eo caſu eveniente d. Canonicus D. Petrus Paulus intendit optare, prout ex nunc pro tunc declaravit animum ſuum, ſe optare dictum Canonicatum, & inſtetit per dictum Reverendiſſimum Capi. ulum declarari competere optionem.*

Multa huic proteſtationi opponuntur pro Canonico Joanne Borgio, tum ſcilicet fuiſſe contrariam facto, eo quod Grech re ipſa ſuum jus proſecutus minime fuerit; Tum quod nullo legitimo impedimento fuerit prohibitus, quo minus cum effectu optaret, maxime cum juris ignorantia de facultate optandi, qua carebat Pœnitentiarius excuſari non poſſit; Tum quod rurſus legitimum tempus elabi permiſerit ſive a die decreti Epiſcopalis, quo ejus proteſtatio rejecta fuit, ſive a die reſcripti Sac. Congr., quo ſuo illum jure uti placuit, proponitur itaque decidendum.

An Canonico Petro Paulo Grech competat, & debeatur optio præbendæ Ghar Barca nuncupat. de qua agitur in caſu &c.

RAGUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Fra Hieremias Kraglievicchius Anno 1706. Ordini Minorum Obſervantium Sancti Franciſci nomen dedit, in eoque ſolemnem emiſit profeſſionem inter Laicos adſcriptus. Poſt duodecim circiter annos judicium inſtituere aggreſſus de profeſſionis nullitate ſupplices preces exhibuit ſa. me. Clem. XI. pro reſtitutione in integrum obtinenda, ideoque ſub die 23. Julii 1718. date fuernnt litteræ ab hac Sac. Congregatione Archiepiſcopo pro informatione, & voto, & confectione proceſſus ſer. fer. *Seſſ. 25. c. 15. de Reg.*

Quibus ex cauſis res in longum protracta fuerit fuſe explicat cauſæ Patronus. Summa eſt quod repetitis pluries urgentioribus litteris Capitulum Raguſinum Sede Archieiſcopali vacante acta nuper ad Urbem miſit, in quibus præcipuum eſt Teſtimonium P. Bernardi Tolonenſis ſuper primo Articulo ita concepto: *Che ſtando il ſudetto Fra Geremia Oratore a fare il Noviziato nel Convento di Daxa, luogo, dove unicamente ſi fà il Noviziato è ſtato fuori del ſud. Convento dal giorno dell' Aſſunta, ſino al giorno della*

Festa di tutti i Santi . e ciò , non solo a Gabioncello nel Convento de' Padri , ma anche a Giuliana , dove non vi è alcun Convento, e dove s' è trattenuto circa un Mese per l' uno , e l' altro luogo : qua de re idem Testis respondit , Articulum esse verum in omnibus , & per omnia , & addidit : *Però questo tempo è stato a cercare l' Elemosina per conto del Convento , e con licenza del Superiore &c. lo so perchè ero Guardiano nel Convento di Daxa* , & super quarto Articulo dicit , seipsum , eumdemque Hieremiam ventorum vi prohibente , quominus Daxam reverti possent semel apud , Matthæum quemdam Gradicchium pernoctasse .

Accedit Fr. Stephanus Laicus ejusdem Ordinis , qui Hieremiam tempore probationis secum Daxa abfuisse testatur Vini advehendi causa semel diebus tredecim , iterum diebus decem .

Ex hoc itaque intterruptæ probationis fundamento contendit Frater Hieremias , suam Professionem irritam fuisse obsistente, nimirum dispositione Juris communis *in cap.* 1. *de Reg. in 6.*,& Concilii Tridentini *leg. in cap.* 15. *sess.*25. *de Reg.*, cui rigide inhærendum esse, quantumvis ex justa causa, & facultate extra Claustra quis absit , responsum fuit *in dec.* 175. *n.*2. *par.* 1. *rec.* cui alia quædam adjungi possunt Ordinem Minorum , ejusque Lacos tangentia apud *Augustinum Matthæuccium in offic.Curiæ Ecclesiast. ca.*34. *num.*17. *&* 18.

Cæterum , cum Procurator Ordinis sua jura non deducat , nonnulla , quæ in contrariam partem urgere possunt , hic adnotanda sunt . & primo in quæstione illa nuper indicata oppositam Sententiam ab hac Sac. Congregatione probatam esse consulto prius Martino Navarro , cujus egregium extat *consilium* 32. *de Regul. juxta impressionem Lugdunen.* 1594. *ac rec. in Bisuntina* 12. *Martii* 1718.,*Fagnan. in cap. Insinuante n.*38. *& seqq. Qui Cler. vel Vov.* Secundo, quod etsi cum prima opinione esset procedendum ; videtur tamen F. Hieremiæ obstare lapsus quinquennii , intra quod non docetur , eum umquam reclamasse ; Tertio quod probatio facta esse videtur per testes singulares .

Hisce ita prænotatis , proponitur EE. PP. decernendum .

An constet de causis restitutionis in in integrum , itaut sit declaranda nulla professio in casu &c.

Die Sabbati 19. Junii 1728.

*Sess.*23. *c.* 8. *de Ref.*

GIENNEN. CELEBRATIONIS ORDINUM . In postrema hujus Causæ propositione die 2. Augusti anni proxime elapsi edita est resolutio omnium Dubiorum , excepto nono, cujus decisionem placuit EE. DD. differre . Denunciatisque Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Giennen. eorumdem Dubiorum resolutionibus,illud separatum exhibuitreverenter . Sacræ Congregationis oraculo acquiescere , propositis tantummodo nonnullis difficultatibus super modo exequendi declarationes secundi , & tertii dubii. Cumque Emi-

minentiſſimus Cardinalis Belluga rogatus ea de re ſuam ſententiam dicere, diſertiſſimum votum ediderit, quod diſtribuitur, & in quo enu leantur etiam ea, quæ ad noni dubii deciſionem pertinent, FE. VV. erit decernere, an juxta dictum votum ſit reſpondendum.

Ad ſecundum Dubium in deciſis juxta reſolutionem noni Dubii. Ad tertium Prævio receſſu a deciſis arbitrio, & prudentiæ Ordinarii. Ad nonum, poſſe cogi Juris remediis integrum Capitulum, unacum omnibus de Clero Cathedralis, ut aſſiſtat Epiſcopo ſolemniter cum Cantu Miſſam Ordinationum ad Altare Majus celebranti, & ad mentem.

COLONIEN. Semel atque iterum propoſita fuit hæc Cauſa in Sac. Congregatione; primo quidem ſuper attentatis die 22. Septem. 1725. Secundo vero ſuper bono jure in Congregatione diei 17. Aprilis currentis anni, in qua reſoluta fuerunt quatuor dubia, quæ proponebantur, cumque EE. PP. novam audientiam conceſſerint, dignabuntur decernere. *Seſſ. 25. c. 15. de ref.*

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

In deciſis in omnibus, & ad mentem.

In Anteacta Congregatione habita die 5. currentis Menſis Junii cum aliquot Cauſæ in folio deſcriptæ, non fuerint deciſæ, non gravabuntur EE. VV. idem Folium reaſſumere, & ſequentibus Dubiis reſpondere.

FOROSEMPRONIEN. *Seſs. 25. c. 1. de ref.*

An Collegio, & Eccleſiæ S. Caroli PP. Clericorum Regularium S. Pauli Barnabitarum Foroſemproniі competat Jus tumulandi in caſu &c.

Affirmative.

THEANEN.

I. *An jus nominandi Concionatorem Quadragemaſilem ex Ordine S. Dominici ſpectet Univerſitati Conchæ, ſeu potius Epiſcopo Theanen.* & quatenus affirmative quoad primam partem. *Seſſ. 24. c. 4. de ref.*

II. *An d. Univerſitas teneatur per duos menſes ante initium Quadrageſimæ exhibere Epiſcopo nominationem d. Prædicatoris in caſu &c.*

III. *An Prædicator, ut ſupra nominatus ex Ordine Sancti Dominici, & a ſuis Superioribus Regularibus approbatus teneatur reportare ab Epiſcopo licentiam, & Littera, Patentales, ſeu potius petere ſolam Benedictionem in caſu &c.*

IV. *An idem Prædicator teneatur prædicare in Eccleſia Collegiata Parochiali, ſeu potius in Eccleſia SS. Annunciationis ſui Ordinis in caſu &c.*

V. *An idem Prædicator teneatur ſaltem in aliquibus diebus Quadrageſimæ prædicare etiam in aliis Eccleſiis ejuſdem loci, in caſu &c.*

VI. *An Episcopus Theanen. potuerit prohibere Concionatori, ut supra electo, & nominato ab Universitate, ne prædicationem haberet in Ecclesia SS. Annunciationis sui Ordinis, in casu &c.*

Ad primum Affirmative quoad primam, Negative quoad secundam partem. Ad secundum, & tertium Affirmative. Ad quartum, teneri in utraque juxta solitum. Ad quintum ut in quarto. Ad sextum provisum in Superioribus.

Sess. 23. c. 6. de ref. MACERATEN.

I. *An nominatio, seu præsentatio ultimo loco facta sustineatur*, & quatenus affirmative.

II. *An, & cui Cappellania, de qua agitur, sit adjudicanda, in casu &c.*

Non proposita cum reliquis.

Cap. 12. Sess. 24. de ref. MELEVITANA OPTIONIS.

An Canonico Petro Paulo Grech competat, & debeatur optio Præbendæ Ghar Barca nuncupat. de qua agitur in casu &c.

Sess. 25. de Reg. cap. 15. RAGUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

An constet de Causis restitutionis in integrum, itaut sit declaranda nulla professio, in casu &c.

Cap. 25. Sess. 25. de ref. BERGOMEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Petrus de Agazzis in supremis tabulis scriptis anno 1592. hæredi suo mandavit, ut perpetuo celebrari curaret Missam quotidianam, scilicet sex mensibus in Ecclesia Sanctæ Claræ, aliis sex mensibus in Ecclesia Sanctæ Mariæ vulgo nuncupat. *dello Spasimo*.

Antonius Plattus hæres Petri anno 1658. ex pretio nonnullorum bonorum hæreditariorum persolvit PP. Congregationis Somaschæ ducatos mille octingentos, ut erogarentur in solutionem partis pretii Conventus, & bonorum adjacentium Ecclesiæ Sancti Leonardi, quæ tunc sub hasta vendebantur, ea inita conventione, quod PP. Congregationis onus susciperent celebrationis ejusdem Missæ perpetuæ in Ecclesiis à Testatore designatis, itaut quatenus redditus bonorum emptorum non æquarent valorem oneris susceptí, id cederet in commodum vel damnum Congregationis, pacto etiam adjecto quod PP. neque petere, neque uti possent ulla oneris reductione, utque cautius ageretur, additum fuit quod portio bonorum emptorum æquivalens summæ ducatorum mille octingentorum censeretur acquisita nomine, & commodo Platti hæredis, & operis pii adimplendi.

Cum vero Præpositus Generalis Congregationis Somaschæ anno 1724. obtinuisset a san. mem. Innocentio XIII. facultatem reducendi onera perpetua Missarum ad scuta sexaginta pro qualibet Missa quotidiana, onus præfatum reduxit ad Missas 202.

At

At reclamantibus Fratribus de Plattis hæredibus Petri, & petentibus, ab hac Sacra Congregatione declarari, reductionem non valere, placuit EE. VV. die 2. Auguſti 1727. reſcribere *dilata*, *& ſcribatur Eminentiſſimo Epiſcopo pro informatione juxta inſtructionem, non retardata interim per PP. celebratione omnium Miſſarum*, ſcriptiſque ad Eminentiſs. Epiſcopum litteris, ut Sacram Congregationem certiorem faceret, utrum pecuniæ hæreditariæ erogatæ fuerint in emptionem tantummodo bonorum, quæ ſoleant locari, an etiam in emptionem Conventus, & an ducati mille octingenti nunc verſi in emptionem bonorum ſint annui redditus ſcutorum ſexaginta in Civitate, & Diœceſi Bergomenſi, clar. mem. Cardinalis priolus Epiſcopus reſpondit, pecunias erogatas fuiſſe in emptionem tum Conventus, tum bonorum, redditusque dictæ portionis emptæ, tam tempore emptionis, quàm in præſenti excedere annua ſcuta ſexaginta, monetæ Romanæ, quamvis longe minor eſſet redditus, ſi præſenti tempore eadem ſumma ducatorum mille octingentorum in emptionem bonorum erogaretur.

Ex facto itaque ſic expoſito contendunt Fratres de Plattis, validam non eſſe reductionem factam a Præpoſito Generali, tum quod redditus bonorum emptorum ſuperant ſummam ſcutorum ſexaginta annorum, tum quod facultates moderandi numerum Miſſarum non comprehendunt onera in contractibus ſuſpecta; Contra vero PP. aſſerunt, redditum eſſe longe minorem ſcutis ſexaginta, ſi a bonis emptis ſeparentur meliorationes magnis ſumptibus ab ipſis factæ, præterea contendunt, conventiones ſupra expoſitas non obſtare reductioni, quia Sacra Congregatio pluries cenſuit, illas quoque comprehendi in ejuſmodi facultatibus.

Quod itaque pertinet ad hanc quæſtionem poſtquam Sac. Concilium Tridentinum *Seſſ.* 25. *de Refor. cap.* 4. conceſſit Epiſcopis, & Generalibus Ordinum, ut in prima Synodo, & in Capitulis Generalibus moderari poſſent onera Miſſarum, ac ſubſequentibus temporibus Summi Pontifices nonnullis Epiſcopis, & Generalibus eamdem facultatem conceſſerunt, pluries contigit in Sacra Congregatione diſputare, utrum in ejuſmodi facultatibus comprehenderentur etiam onera provenientia ex contractu, & quamquam alias negativam ſententiam amplexa fuerit in *Maceraten. Oneris Miſſarum* 15. *Novembris* 1687. *& in Montis Politiani* 3. *Septemb.* 1716. attamen poſtremis temporibus non ſemel affirmativè reſpondit, petentibus id declarari Procuratoribus *Ordinis B.M. de Mercede* 8. *Julii* 1724. *& Congreg. reform. S. Bernardi* 19. *Auguſti ejuſdem anni*, id ipſum fortaſſe ſuadentibus paritate rationis, & generalibus verbis, quibus illæ conceduntur; Stante autem hac Sac. Congreg. ſententia rurſus ſupereſt ſapientiſſimo EE. VV. oraculo decidendum, an ea admitti debeat etiam in caſu, quo initus fuerit contractus præexiſtente jam onere, quod in ſui origine, & ante contractum nulli periculo moderationis erat obnoxium, eo quod Teſtator non deſignato certo fundo, ſimpliciter hæredi mandavit adimplementum, aut potius eo caſu contrarium ſit decernendum ne abundantibus adhuc bonis hæreditariis fraudetur voluntas Teſtatoris, qui injungens ſimpliciter hæredi omnium Miſſarum celebrationem, ſatis conſuluiſſe videtur pleno ſuæ voluntatis implemento, cui quidem, examinandum eſt, an præjudicium inferri potuerit ex ſubſecuta conventione inter hæredem, & PP. Congregationis.

Jura

Jura utriusque Patris circumferuntur, unde onus erit EE. VV. decernere:

I. *An reductio Missarum sustineatur in casu &c.*

II. *An Missæ sint celebrandæ in Ecclesiis designatis per Testatorem, & sub qua pœna, in casu &c.*

Sess. 21. c. 4. de refor.

PLACENTINA DIVISIONIS PAROCHIALIUM. Proposita hac causa in Congregatione habita die 13. Aprilis 1726. cujus folium dignabuntur EE. VV. reassumere, dilata fuit illius resolutio, atque ut Sacra Congregatio maturiori examine cognosceret, an locus esset dissolutioni unionis duarum Ecclesiarum Parochialium locorum Retorti, & Rompeggii, quam Homines Silvæ, & Retorti petebant, ex eo quod excrescentibus sæpissime aquis intermedii Fluminis Muri, impediatur Populi accessus ad Ecclesiam Parochialem Loci Rompeggii, & Parochi ad Ecclesiam unitam Retorti, quodque ob magnam Alvei latitudinem huic difficultati occurri non possit trabium superimpositione, quæ ob necessariam longitudinem vix possent in loco reperiri, & facile ab impetu aquarum alio asportarentur, rescriptum fuit *Cappellanus Curatus pro nunc constituatur in Ecclesia Sanctæ Mariæ Loci Retorti expensis Parochi, & scribatur Episcopo juxta Instructionem*. Hinc in litteris ad Episcopum datis injunctum ei fuit, ut curaret, confici descriptionem Judicialem latitudinis Fluminis, atque exponeret quantitatem reddituum utriusque Ecclesiæ, & an Homines Silvæ, & Retorti, qui instabant pro dissolutione unionis, sese paratos exhiberent supplere ex propriis pecuniis id quod eo casu deesset congruæ Parochi substentationi, & an ipsi contenderent sibi reservari Jus præsentandi Parochum in eorum Ecclesia deputandum.

Episcopus obsequendo mandatis EE. VV. transmisit Typum, & judicialem descriptionem latitudinis Fluminis, necnon relationem Periti super quantitate reddituum utriusque Ecclesiæ.

Cæterum scribit Episcopus, se explorare nequivisse voluntatem Hominum, habitantium in dictis locis Silvæ, & Retorti tum super supplemento Congruæ assignandæ in casu dissolutionis unionis, tum super jure præsentandi Parochum, licet pluries illos, eorumque Procuratorem interpellaverit.

Demum concludit, quod ob reddituum Parochiæ utriusque tenuitatem potius consulendum sit Populi indemnitati deputatione Cappellani, qui Sacramenta administret in dictis locis Silvæ, & Retorti, quàm dissolutioni unionis ab antiquissimo tempore factæ.

Ex Juribus itaque hinc inde deducendis, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An sit locus dissolutioni unionis Ecclesiæ Parochialis Villarum Retorti, & Silvæ ab altera Ecclesia Parochiali Villæ Rompeggi, sive potius servanda sit Unio in casu &c. & quatenus affirmative quoad primam partem.*

II. *An modernus Parochus Ecclesiæ Rompeggii teneatur ex nunc restituere omnes redditus alterius Ecclesiæ Parochialis dd. Villarum Retorti, & Silvæ pro substentatione novi Rectoris in casu &c.*

Die

Die Sabbati 10. Julii 1728.

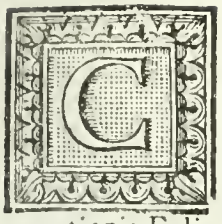

Um nonnullæ Cauſæ in poſtrema Congregatione deciſæ minime fuerint, dignabuntur EE. VV. ejuſdem Congregationis Folium reaſſumere, & ſequentibus Dubiis reſpondere.

MACERATEN.

I. *An nominatio, ſeu præſentatio ultimo loco facta ſuſtineatur, & quatenus affirmativè.* — *Cap. 6. ſeſſ. 23. de ref.*

II. *An, & cui Cappellania, de qua agitur, ſit adjudicanda in caſu &c.*

Cappellaniam eſſe adjudicandam Matthiæ Generali.

MELEVITANA OPTIONIS.

An Canonico Petro Paulo Grech competat, & debeatur optio Prabendæ Char Barca nuncupat. de qua agitur in caſu &c. — *Seſſ. 24. cap. 12. de ref.*

Affirmativè.

RAGUSINA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

An conſtet de cauſis reſtitutionis in integrum, itaut ſit declaranda nulla profeſſio in caſu &c. — *Seſſ. 25. c. 15. de Reg.*

Negativè.

BERGOMEN, REDUCTIONIS MISSARUM.

I. *An reductio Miſſarum ſuſtineatur in caſu &c.* — *Seſſ. 25. c. 4. de ref.*

II. *An Miſſæ ſint celebrandæ in Eccleſiis deſignatis per Teſtatorem, & ſub qua pœna in caſu &c.*

Ad Primum Negativè.

Ad Secundum Affirmativè ſub pœnis arbitrio Ordinarii; & amplius.

PLACENTINA DIVISIONIS PAROCHIALIUM.

I. *An ſit locus diſſolutioni unionis Eccleſiæ Parochialis Villarum Retorti, & Silvæ* — *Seſſ. 21. c. 4. & 5. de ref.*

& Silvæ ab altera Eccleſia Parochiali Villæ Rompegii, & ſive potius ſervanda ſit Unio in caſu &c. & quatenus affirmativè quoad primam partem.

II. *An modernus Parochus Eccleſiæ Rompegii teneatur ex nunc reſtituere omnes redditus alterius Eccleſiæ Parochialis dd. Villarum Retorti, & Silvæ pro ſubſtentatione novi Rectoris in caſu &c.*

Dilata, & ſcribatur Epiſcopo juxta Inſtructionem.

JANUEN. MATRINONII. Dominicus Sanpierdacena cupiens Matrimonio ſibi conjungere Mariam Catharinam Piccalugam teneræ ætatis Puellam, & pingui patrimonio præditam die 12. Octob. ſuperioris anni unacum Sacerdote Vice-Parochi ex delegatione Archiepiſcopi fungente, ac teſtibus obviam ſe dedit Puellæ, eamquæ his verbis compellavit *ſono venuto quì acciò V. S. mi mantenga quella parola, che tante volte mi hà data di eſſer mia Spoſa.*

Repulſam tamen paſſus, ſi fides habenda eſt duobus teſtibus affirmantibus, quod *eſſa riſpoſe di nò* eumdem Presbyterum accerſivit, cumque illo, & teſtibus egit, ut intempeſta nocte ad Puellæ domum accederent, ubi quid geſtum fuerit idem Sacerdos ſic enarrat: *Giunti, che fummo al luogo deſtinato &c. ſentii chiamare, anzi la voce della Signora Maria Caterina, che beniſſimo conobbi, quale mi diſſe: V. S. vi è: e me lo replicò, e mi gettà dalla feneſtra della ſua Camera un fazzoletto bianco, e dentro vi era un pezzo di legno a cui era legata una Carta ſcritta con la firma, che dice M. C. Piccaluga, quale firma conoſco beniſſimo eſſere ſuo Carattere &c. e con il ſopraſcritto, che dice al Molto Reverendo Signore Gaetano Gavazza &c. e ſubito che fui fuori della Villa aprii il fazzoletto &c. leſſi la detta lettera &c. con voce che mi intendevano li ſuddetti due Uomini, dicendoli, che era lettera della ſuddetta Signora Maria Caterina &c. andai in compagnia delli Teſtimonii al letto del Sig. Domenico Maria dove dormiva, e lo ſveglai, e li leſſi la lettera, e lui nient'eriſpoſe, ſolamente, che li ſoggiunſe un tremore, e d' allora in quà non mi è ſeguito più altro &c. devo aggiungere, che &c. quando andai alla caſa di detta Signora Maria Caterina &c. prima che partiſſi di caſa di detto Sig. Domenico Maria, lui mi diſſe ſe mai detta Signora Maria Caterina vi voleſſe dare il conſenſo per il Matrimonio tra me, & eſſa, il mio conſenſo di prenderla per legitima Spoſa già V. S. ſa che vi è, e ſarà ſempre &c.* quæ omnia iiſdem fere verbis comprobant Teſtes præter Dominici Silentium poſt perlectam Epiſtolam, illum namque reſpondiſſe affirmant, *che era contentiſſimo.*

Præcipua vero Epiſtolæ verba hæc erant: *Perſeverando io nella mia coſtante volontà di volere per mio legitimo ſpoſo, e Marito il Sig. Domenico Maria, ne avendo potuto eſprimerli il mio libero conſenſo quando fui intervogata alla præſenza di V. S. Quindi è che riſolvo giacchè non poſſo in altro modo, perchè mi ſi uſano le ſteſſe ſtretezze di manifeſtare a V. S. il mio libero conſenſo, che continuo nella primiera volontà di non volere altro Maeito in queſto Mondo, che il Signor Domenico Maria.*

Hiſce ita peractis, comparuit die 15. in Curia Archiepiſcopali Januen. Angelus Dominici Frater, petitque, ut in libris Parochialibus matrimonium deſcriberetur, oblato etiam ea de re ſupplici libello a Dominico quidem ſcripto, & a Maria Catharina ſubſcripto, cujus chirographum cum Teſtes probaverint, pronunciatum fuit, matrimonium in publicos libros eſſe referendum.

Ab

Ab hoc decreto ad Sac. Congregationem Maria Catharina provocavit, negans videlicet, se ullum huic matrimonio consensum dedisse, aut Epistolæ, aut supplici libello umquam subscripsisse, in eaque protestatione tunc etiam permansit, cum Sac. Congregationis jussu in Monasterio collocata, ibique ab Archiepiscopo ejus voluntas explorata est. Quapropter disputandum occurrit de hujus Matrimonii validitate.

Et Matrimonium quidem valide per litteras contrahi posse jure communi exploratum videtur, præsertim si litteræ a Viro missæ fuerint *juxta l. mulierum ff. de Ritu nuptiarum*, & indistincte Jure Canonico, quod nullum inter virum, & mulierem discrimen agnoscit, ita enim sensit *Glos. in can. nec illud uxor* 30. *quæst.*5. aliique passim docuerunt.

Dubitatum est, an Concilii Tridentini Decreto *Sess.* 24. *cap.*1. *de ref. matr.* ea contrahendi ratio sit abrogata, & abrogatam fuisse docent Petrus ac Bartholomæus de Ledesma, aliique apud *Sanchez. de matr. lib.*2. *disputat.*12. *num.*2. Verum frequentius DD. placuit post Concilium quoque Tridentinum, uti per Procuratorem, ita & per litteras contracta matrimonia viribus subsistere, ex adductis apud *Bossium de Matrim. cap.*3. *num.*312. *Palaum oper. moral. par.*5. *disput.*21. *punct.*9. *n.*11. *Gennam de script. priv. l.*3. *quæst.*31. *n.*16. *&* 17.

Actum fuit olim de hac re apud Sacram Congregationem in Causa Romana Matrimonii *anno* 1673. magnis utrinque contentionibus agitata, de qua consuli potest *Card de Luca de matrim. disc.*16.

Illud denique observandum videtur, quod communi etiam sententia admissa ea ita declarari soleat, ut litteras mittens non solum scribere debeat, se præsenti matrimonio consentire, sed etiam alterius consensum acceptare, quo scilicet, aliisque similibus casibus, si lecta Epistola coram Parocho, & Testibus, alter consentiat, jam mutua utrinque voluntas, & acceptatio interveniisse videatur *Sanchez. d. disp.*12. *num.*3. *Card. de Luca d. disc.*16. *num.*14.

Porro contendit Maria Catharina, nedum hæc omnia servata non fuisse, sed neque Epistolam, ut dictum est, a se subscriptam. Item nec Testes adhiberi, qui scribentem vidisse affirment, qua de re late *Cardinalis Parrisius consilio* 55. *lib.*4. aliaque cumulat, quibus quid Dominicus respondeat dici non potest, cum nulla ejus jurata fuerint adhuc exhibita.

Decernendum itaque ab EE. PP. erit.

An constet de validitate Matrimonii in casu &c.

Non proposita cum reliquis.

LUCANA LEGATI PII. Joannes Baptista Bini testamento curavit, ut ejus hæredes Missam Quotidianam celebrari curarent, & unum Ferculum singulis hebdomadibus præstarent Fratribus Cappuccinis. Hæredes deinde instituit duos filios masculos cum oneribus superius expressis, eisque substituit descendentes masculos, & iis deficientibus, fœminas, quibus omnibus substituit Annam Mariam filiam, illiusque descendentes, eamdemque filiam rogavit, ut Cappellaniam fundaret cum reservatione Jurispatronatus, & cum onere Missæ Quotidianæ, qua fundatione secuta, cessare voluit celebrationem Missæ injunctam ejus hæredibus, & Successoribus. *Sess.* 25. *c.* 1. *de Regul.*

Defunctis ambobus filiis Testatoris absque prole, hæreditatem obtinuit Anna Maria, eaque etiam mortua sine filiis, neglecta prorsus fundatione Cappel-

pellaniæ; Bartolomæus Bendinellus hæres ab ipsa scriptus in Testamento volens dispositionem Testatoris exequi, paratum se exhibet fundum Cappellaniæ assignare, verum contendit, se non teneri adimplere legatum Ferculi.

Primo quia Testator illud injunxit hæredibus scriptis his verbis; *gl'infrascritti suoi eredi*: quorum nomine vel hæredes primo loco tantum instituti continentur, vel ii solum, qui instituti, & substituti sunt in Testamento, non vero extraneus hæres, qui successit post expiratas omnes substitutiones, de quo intelligi non possunt verba illa: *gl'infrascritti eredi*.

Secundo quia idem legatum invalidum censeri debet, tamquam relictum Fratribus Cappuccinis, & repugnans perfectæ paupertati, quam ipsi profitentur.

Et quatenus dijudicandum sit, idem legatum validum esse, & post obitum hæredum scriptorum in Testamento, adhuc durare, desiderat assignare pro fundo Cappellaniæ fundum insignis valoris, cujus redditus sufficiant pro adimplendo onere Missarum, & pro subministratione ejusdem Ferculi, onere injuncto Cappellano satisfaciendi eidem legato, firma tamen remanente obligatione Bonorum Hæreditariorum in casu quo vel fundus assignandus evincatur, vel ejus redditus diminuantur.

Remissis Bendinelli precibus a Sanctissimo Domino nostro huic Sac. Congregationi, occurrit tria sequentia dubia disputare super duratione, & validitate legati, ac super translatione oneris in Cappellanum.

Archiepiscopus Lucanus requisitus pro informatione & voto, post expositam voluntatem Testatoris putat, hæredem Annæ Mariæ teneri legatum adimplere, & annuendum censet ejus precibus de oneris translatione.

Quod itaque pertinet ad durationem legati urgere videntur favore hæredis plures Textus Juris Civilis, in quibus hæredum appellatione solum primos hæredes contineri cavetur, quos enumerat *Glossa in l. qui per Successionem de regulis Juris*. Maxime vero quia agitur de hærede extraneo, qui tamquam non scriptus in Testamento legantis, non videtur comprehendi in verbis illis: *gl'infrascritti miei Eredi*.

Contra vero oppositum suadet Generalis regula, quod hæredis appellatione omnes successivi hæredes continentur, quia ut ait Ulpianus *in libro 65. de verb. signif. Hæredis appellatio non solum ad proximum hæredem, sed etiam ad ulteriores defertur*.

Cæteræ vero leges, quæ in contrarium allegantur, regulam istam non evertunt, sed potius limitant in singularibus casibus, de quibus in præsenti non agitur.

Verba autem illa *gl'infrascritti Eredi* videntur apposita potius demonstrativè, quam taxativè, ideoque non faciunt, quin etiam qui scripti non sunt, rogati censeantur legatum adimplere, si enim Testator, ut dictum est, gravavit eo onore omnes hæredes scriptos institutos, & substitutos sibi conjunctos, & dilectos, qui per longissimam successionem poterant Testatoris hæredes existere, nulla ratio allegari potest, cur defuncti contra spem Testatoris omnibus ejus filiis absque exoptata sobole, etiam hæres extraneus ejus voluntatem adimplere non debeat, urgente potissimum favore Piæ causæ, quam ad protrahendum onus legati maximi faciunt Doctores.

Quod ad aliam quæstionem attinet super validitate legati, pluries actum fuit de capacitate Fratrum Minorum in Sacra Congregatione, cujus responsa plu-

plurima, ea qua ſolet ſedulitate ac diligentia, collegit Eminentiſſimus Dominus Cardinalis Petra *ad Conſtit. Apoſt. tom.2. Conſtitut.5. Honorii III. ſect.4.* Quibus addi poſſunt poſteriores reſolutiones *in Brunduſina Adimplementi 5. & 26. Auguſti 1719. Firmana Legatorum 2. Octobris 1722. Piſauren. Hæreditatis 11. & 25. Januarii 1727.*

Summa autem hæc eſt, Sacram Congregationem numquam habuiſſe ejuſmodi legata pro non ſcriptis, ſed ea libere tradi poſſe cenſuit titulo Eleemoſynæ Fratribus Minoribus, iiſque non traditis, jus eſſe Fabricæ S. Petri illa ſibi vindicare pro portione anteactis annis non adimpleta, & in reliquo conſervari debere obnoxia diſpoſitione S. Sedis Apoſtolicæ, prout annuente ſan. mem. Urbano VIII. definivit Sacra Congregatio Fabricæ in notiſſimo decreto anni 1633. ideoque ſæpius hæc Sacra Congregatio ad ejuſmodi Quæſtiones reſpondit *Serventur decreta S. Congregationis R. Fabricæ de anno* 1633., ut notat idem *Eminentiſſimus Cardinalis Petra ibidem fol.*457.

Demum circa translationem oneris legati examinanda erunt, quæ Archiepiſcopus in ſuis litteris ſuggererit, quibus probare contendit, nedum utilem, ſed neceſſariam eſſe ejuſmodi translationem.

Scripta utriuſque Partis circumferuntur, ideoque EE. VV. erit decernere.

I. *An legatum unius Ferculi ſingulis hebdomadis factum PP. Cappuccinis ſit perpetuum, in caſu &c. & quatenus affirmative:*

II. *An ſuſtineatur in caſu &c. & quatenus affirmative.*

III. *An onus præſtationis dicti legati qualibet hebdomada ſit transferendum in Cappellaniam erigendam.*

POLLICASTREN. PROCURATIONIS. Ob aeris vitium, quo Policaſtri Civitatis laborare ſolet, conſueverant Epiſcopi eſtivo tempore divertere ad Oppidum Turris Urſajæ, unde tamen Epiſcopus nuper æſtivam reſidentiam tranſtulit in aliud Oppidum Laureæ ſuperioris. *Cap. 3. ſeſſ. 24. de refor. Matrim.*

Occaſione autem Viſitationis Eccleſiæ S. Jacobi Laureæ inferioris; cum vellet Epiſcopus exigere conſuetam Procurationem ſcutorum quindecim, atque etiam ſumptus pro vecturis equorum, reclamante Cantore Joſepho Serubbio, ad ejus inſtantiam proponuntur EE. VV. quatuor dubia ut infra reſolvenda.

Poſt notiſſimum Decretum Concilii Tridentini *Seſſ.24. cap.3. de ref.* interdicens exactionem Procurationum, *exceptis victualibus, quæ ſibi, ac ſuis frugaliter, moderateque pro temporis tantum neceſſitate, & non ultra erunt miniſtranda*, acerrima exarſit contentio inter DD. an Procurationes poſſint exigi per Epiſcopum viſitantem Eccleſiam Cathedralem, & alias ſuæ Civitatis, ubi nullum onus, nullamque ſolet impenſam ſubire, & unde commode poteſt ad Domum Epiſcopalem reverti. Ceſſavit tamen omnis controverſia, poſtquam ſæpius declaravit Sacra Congregatio, non licere Epiſcopo viſitanti Eccleſias ſuæ Civitatis Procurationem exigere, ut pluribus reſolutionibus adductis, teſtatur *Fagnanus in cap. quoniam de conſtit. num.27. & in cap. Venerabili num.14. & ſeq. de Cenſibus.*

Etiam ſimili Quæſtione alias agitata in Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium inter eamdem Epiſcopum Policaſtri, & Clerum Turris Urſajæ, ubi, ut dictum eſt, ſolebat Epiſcopus reſidere die 8. Februarii 1715. ad Dubium: *An Clerus Turris Urſajæ teneretur ſolvere Procurationem* reſponſum fuit *negative* & quamvis adverſus hanc reſolutionem conceſſa fue-

rit nova audientia, attamen nil ab eo tempore gestum fuit in Causa, & interim Clerus Procurationem non solvit.

Ad hæc respondit Episcopus, casu contingere, quod ipse æstivo tempore moram trahat in Oppido Laureæ superioris, ideoque domum sibi constructam habendam non esse tamquam domum suæ residentiæ.

Addit, domum illam sitam in Oppido Laureæ superioris spatio unius milliarii distare a Laurea inferiori, & viam esse valde præruptam, & satis asperam, ideoque in actu visitationis non posse commode reverti ad Oppidum Laureæ Superioris.

Demum allegat observantiam nedum aliarum Ecclesiarum ejusdem Oppidi, quæ non impugnant solvere, sed etiam Ecclesiæ S. Jacobi, cujus Cantor alias solvit controversam Procurationem.

Contingit etiam disputare circa quantitatem, & modum solutionis Procurationum, contenditque Episcopus, servandam esse antiquissimam consuetudinem exigendi scuta quindecim, & sumptus Vecturarum.

Pro Cantore vero Ecclesiæ S. Jacobi nondum jura sua deducente facit decretum Concilii *eadem Sess. 24. de reform. cap. 3.* quo exprrsse cavetur, liberum esse debere Rectoribus Ecclesiarum, quæ visitantur, vel victum subministrare, vel pecunias exsolvere.

Et quod attinet ad Vecturas Equorum, illas non deberi sæpius, resolvit Sacra Congregatio, & primo quidem in Aprutina Decembris 1584. & postremo in Sancti Marci Procurationis 1. Julii 1708. & in alia S. Marci 16 Januarii 1723.

Itaque Sapientissimo EE. VV. judicio decidenda erunt sequentia Dubia.

I. *An liceat Episcopo Policastren. dum residet in Terra Laureæ exigere a Parocho S. Jacobi dictæ Terræ, illiusque adhæren. Procurationem in casu, & quatenus negativè.*

II. *An ad effectum eximendi Parochum dictum, illiusque adhærentes a solutione dictæ Procurationis sufficiat residentia Episcopi in dicta Terra per solos sex menses cujuslibet anni, vel potius requiratur major vel minor residentia in casu &c.*

III. *An ultra Procurationem in pecunia possit quoque Episcopus accipere a dicto Parocho, illiusque adhærentibus victualia, & Vecturas Equorum, in casu &c. & quatenus ad omnia negativè.*

IV. *An teneatur Episcopus restituere hucusque exactum in casu &c.*

Sess. 24. c. 20. de refor.

PISTORIEN. ET PRATEN. JURISDICTIONIS. Postquam Sacra Congregatio die 2. Octobris 1721. censuit, approbandum esse laudum editum ab Episcopo Pistorienſi, & Pratensi arbitrio recepto ad componendas controversias exortas inter Pistorienſe, & Pratense Capitula, & de pluribus dubiis, quæ circa executionem laudi poterant emergere, rescripsit, quod haberetur recursus in casibus particularibus die 9. Junii 1725. quinque fuerunt proposita dubia super ejusmodi casibus particularibus, placuitque EE. VV. rescribere, quod reproponeretur causa super approbatione laudi.

Idcirco obsequendo mandatis EE. VV. præter quinque dubia ea die non resoluta, duo alia in præsenti causæ propositione adjiciuntur super approbatione, seu moderatione laudi, cujus tria capita oppugnantur a Capitulo Pistorienſi.

Primum, quo decernitur, ad Ordinarium Pratensem spectare Jurisdictionem

super

ſuper Parochis trium Eccleſiarum Parochialium exiſtententium intra mœnia Civitatis Prati habentibus Populum etiam extra eadem mœnia, & ad illum pertinere eorum approbationem, inſtitutionem, & punitionem, quatenus delinquant in exercitio curæ Animarum.

Secundum, in quo populus earumdem Parochialium Eccleſiarum exiſtens extra mœnia Civitatis declaratur ſubeſſe Epiſcopo Pratenſi in omnibus iis, quæ ad curam Animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem pertinent.

Tertium denique, in quo ſtatuitur, ad Capitulum, & Epiſcopatum Praten. ſpectare Juriſdictionem in Territorio ſito ultra flumen Biſentii verſus Diœceſim Florentinam, & in Oratorio S. Rocchi, necnon collationem Beneficii fundati in Oratorio S. Hieronymi extra muros Civitatis Pratenſis.

Cumque in Foliis dierum 21. Auguſti, & 2. Octobris 1721. & 9. Julii 1725. late de hiſce controverſiis actum fuerit, dignentur EE. VV. illis reaſſumptis decernere.

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſub die 2. Octobris anni 1721. quoad approbationem laudi in caſu &c. & quatenus recedendum.*

II. *An, & in qua parte, & quomodo laudum approbandum, & reſpective reformandum ſit in caſu &c.*

III. *An examen Teſtium, exequutio diſpenſationum, & reliqua, quæ concernunt cauſas Matrimoniales quoad loca, & Perſonas, de quibus agitur, ſpectent ad Curiam Epiſcopalem Piſtorienſem privative quoad Curiam Epiſcopalem Pratenſem, vel potius contra, in caſu &c.*

IV. *An Cauſæ ſuper quarta Funeralium, & Decimarum quoad eadem loca, & Perſonas ſpectent privative ad dictam Curiam Piſtorienſem, ſive potius Pratenſem in caſu &c.*

V. *An Cauſæ ſuper punitione Concubinariorum, & delinquentium in rebus Fidei & ſimilium, prout etiam ſuper illorum excommunicatione, & reſpective reconciliatione quoad eadem loca, & perſonas ſpectent privative ad eandem Curiam Piſtorienſem, ſive potius Pratenſem in caſu &c.*

VI. *An approbatio Confeſſariorum pro audiendis Confeſſionibus in prædictis locis, de quibus agitur, ſpectet ad Epiſcopum uti Epiſcopum Piſtorienſem, ſive potius uti Epiſcopum Pratenſem, in caſu &c.*

VII. *An Ordinatio Clericorum in prædictis locis de quibus agitur degen. ſpectet ad Epiſcopum uti Epiſcopum Piſtorienſem, vel potius uti Epiſcopum Pratenſem in caſu &c.*

Die Sabbati 31. Julii 1728.

CUM in Folio præteritæ Congregationis ſequentes Cauſæ indeciſæ remanſerint, dignabuntur EE. VV. Folium reaſſumere, & illarum Dubiis reſpondere.

LU-

Sess. 25. c. 1. de Reg.

LUCANA LEGATI PII.

I. *An legatum unius Ferculi singulis hebdomadis factum PP. Cappuccinis sit perpetuum, in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An sustineatur, in casu &c. & quatenus affirmative.*

III. *An onus præstationis dicti legati qualibet hebdomada sit transferendum in Cappellaniam erigendam.*

Ad primum affirmative.

Ad secundum serbetur Decretum Reverendæ Fabricæ anni 1633.

Ad Tertium affimative juxta Votum Episcopi, & firma remanente Obligatione Bonorum Hæreditariorum in Casu diminutionis.

Sess. 24. c. 20. de ref.

PISTORIEN. ET PRATEN. JURISDICTIONIS.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 2. Octobris anni 1721. quoad approbationem laudi in casu &c. & quatenus recedendum.*

II. *An, & in qua parte, & quomodo laudum approbandum, & respective reformandum sit in casu &c.*

III. *An examen Testium, exequutio dispensationum, & reliqua, quæ concernunt causas Matrimoniales quoad loca, & Personas, de quibus agitur, spectent ad Curiam Episcopalem Pistoriensem privative quoad Curiam Episcopalem Pratensem, vel potius contra, in casu &c.*

IV. *An Causæ super quarta Funeralium, & Decimarum quoad eadem loca, & Personas spectent privative ad dictam Curiam Pistoriensem, sive potius Pratensem in casu &c.*

V. *An Causæ super punitione Concubinariorum, & delinquentium in rebus Fidei & similium, prout etiam super illorum excommunicatione, & respective reconciliatione quoad eadem loca, & personas spectent privative ad eandem Curiam Pistoriensem, sive potius Pratensem in casu &c.*

VI. *An approbatio Confessariorum pro audiendis Confessionibus in prædictis locis, de quibus agitur, spectet ad Episcopum uti Episcopum Pistoriensem, sive potius uti Episcopum Pratensem, in casu &c.*

VII. *An Ordinatio Clericorum in prædictis locis de quibus agitur degen. spectet ad Episcopum uti Episcopum Pistoriensem, vel potius uti Episcopum Pratensem in casu &c.*

Ad Primum, & Secundum, Laudum esse reformandum, & respective approbandum joxta modum, & quoad reliqua Dubia satis provisum in præcedentibus, & ad mentem Eminentissimi Præfecti.

ARI-

ARIMINEN. CAPPELLANIARUM. In hac cauſa poterunt EE. VV. reſumere Folium Congregationis habitæ die 6. Decembris 1727. ubi facti ſpecies diligenter exponitur, cumque tunc petita fuiſſet dilatio uſque ad ſequentem Congregationem, repropoſita Cauſa die 20. Decembris ejuſdem anni, prodiit reſcriptum: *Dilata, & præfigatur terminus trium menſium pro habendo Beneplacito Apoſtolico ſuper aperitione Hoſpitii.* *Seſſ. 21. c. 2. de Ref.*

Elapſo jam termino trium menſium abſque eo quod Beneplacitum impetratum fuiſſe doceatur, ne cauſæ reſolutio in longis protrahatur, rogantur EE. VV. ſequenti Dubio reſpondere.

An aſſignatio, & translatio Bonorum, & effectuum Eccleſiæ, & Cappellaniæ Sanctiſſimi Nominis Mariæ, & B. Joſephi, & Philipi Nerii facta à Canonico Bætio anno 1725. favore Religionis Minimorum Sancti Franciſci de Paula una cum deputatione PP. Dominici Marques, & Franciſci Angeli Sebaſtianelli ejuſdem Ordinis in Cappellanos, ſuſtineatur, itaut Breve Apoſtolicum ſit exequendum in caſu &c.

Iterum proponatur.

LUCANA REMISSIONIS ONERIS. Antequam EE. VV. procederent ad reſolutionem hujus Cauſæ, quæ fuit propoſita in Sac. Congregatione die 23. Februarii 1726. cujus etiam diei folium benigne poterunt reaſſumere, novam inquirere voluerunt informationem Archiepiſcopi Lucani juxta Inſtructionem ipſi tranſmittendam. Ea vero fuit Inſtructio, ut Archiepiſcopus, receptis probationibus, certiorem faceret Sacram Congregationem, primo de ſtatu antiquo, & præſenti hæreditatis Antonii olim Leonardi Gorfigliani: ſecundo ex quanam proceſſerit cauſa diminutio reddituum: tertio an Orator præter hæreditaria poſſideat alia Bona: demum qualis ſit ſtatus Familiæ Oratoris, tam circa Bona, quam circa numerum Filiorum. *Seſſ. 22. c. 6. de refor.*

Ad hæc reſpondet Archiepiſcopus, Bona Teſtatoris aſcendiſſe de tempore obitus ad ſcuta triginta millia biſcenta triginta octo, hodie vero aſcendere ad ſcuta ſeptem millia biſcenta tria, eamque diminutionem ideo contigiſſe, quia Succeſſores, & Fideicommiſſarii abuſi ſunt facultate a Teſtatore conceſſa dotandi Fæminas; ex inexigibilitate plurium debitorum; ex aliqua diſſipatione poſſeſſorum; ac denique ex erogatione cujuſdam quantitatis pro conſervandis Bonis Fideicommiſſariis.

Cæterum, quod attinet ad Oratorem ſignificat, nil aliud (præter iſta Bona) poſſidere, quam humilem, tenuiſque redditus domunculam, & nonnulla Bona Enphiteutica modici redditus; in Familia autem Oratoris docet, unicum filium eſſe, Uxorem, & Fratrem.

Attentis itaque hiſce circumſtantiis in facto, & expenſis etiam iis, quæ iterum repetuntur in Jure, proponitur EE. VV. decidendum.

Eſſe locum remiſſioni, donec Orator ad pinguiorem fortunam devenerit, & pro condonatione pro præterito.

NEA-

Seſſ. 24. c. 1. de reform. Matrim.

NEAPOLITANA SPONSALIUM. Contraxerat Januarius Piſanus Sponſalia cum Eleonora Soriana; quæ cum reſciſſet, Januarium alias ſibi parare nuptias, petiit in Archiepiſcopali audientia, ut novo interim matrimonio inhibito, Sponſus ad fidem rite ſervandam compelletur: Statim vero animum ab exequendis Sponſalibus averſum prodidit Januarius, cæpitque apud Judices Laicos contendere, promiſſos ſibi fuiſſe dotis nomine ducatos quingentos, ac, niſi ea ſumma præſtaretur, nolle ſe matrimonio acquieſcere.

Hac itaque cauſa in Regia Curia pendente, Vicarius pronunciavit, ſuſpendendum eſſe Judicium de contrahendo Matrimonio, donec cauſa illa de quantitate dotis abſolveretur.

Appellante ab hoc decreto Januario, cauſa delata eſt ad hanc Sac. Congregationem, in qua licet duo proponantur eſſe dubia: nihil tamen ille circa primum adfert, quominus Sponſalia vere inita dicantur.

Totus quidem in eo eſt, ut contendat, juſtas cauſas intervenire, ex quibus ipſe ad matrimonium cogi non debeat, &

Primo Contrariam Patris voluntatem, qui domo illum paterna expulerit, & hæreditate privaturum minatus ſit, niſi Eleonoræ nuptias abjiciat, quam quidem exhæredationis cauſam probavit *Rota in deciſione 1258. coram Seraphin.*

Secundo Inimicitias inter ipſum Januarium, & Eleonoræ conſanguineos exortas, propter quas Judicis mandato interpoſita eſt cautio de non offendendo. *Abbas in cap. requiſivit num. 4. de ſponſal.*

Tertio dedecus ex eo matrimonio Familiæ irrogandum, ex eo quod Maritus Sororis Eleonoræ, ſemel, atque iterum furti poſtulatus ſit.

Quarto demum diſparitatem divitiarum.

Ad hæc reponit Eleonora, nihil eorum, quæ Januarius cauſatur, probatum eſſe, quum præſertim, & Parentum voluntas, ſi Matrimonio repugnarent, nullis juſtis, honeſtiſque rationibus niteretur, & inimicitiæ, ſi quæ forent, inter mediocres perſonas facile componantur.

Ex his ergo EE. PP. decernendum proponitur.

I. *An conſtet de Sponſalibus inter Januarium Piſano, & Eleonoram Soriano in caſu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An Januarius Piſano ſit cenſuris cagendus ad effective contrahendum matrimonium, in caſu &c.*

Ad Primum affirmativè.
Ad Secundum negativè.

Seſſ. 25. c. 12. de ref.

SURRENTINA DECIMARUM. Archiepiſcopus Surrentinus in Judicio poſſeſſorio Decretum obtinuit anno 1685. adverſus Monaſterium Carthuſiæ Neapolis ſuper Iure exigendi Decimas Piſcium, quos capi contingeret ſingulis diebus Feſtis, ac ſextis Feriis, necnon tempore Adventus, & Quadrageſimæ in ſinu maris nuncupat *li Galli* in quo ab anno 1644. idem Monaſterium jus piſcandi acquiſiverat.

At vero ne Partes in actione petitoria incertum litis eventum experirentur, prævio Apoſtolico Beneplacito conceſſa a Sac. Congregatione Epiſcoporum & Regularium anno 1706. ea de re tranſactum eſt, ac Monaſte-

sterium loco Decimæ persolvit Archiepiscopo ducatos biscentum erogandos in emptionem rerum immobilium, ex quibus annuus redditus percipi posset, seque obligavit ad annuos ducatos octo persolvendos.

Dimissa autem ab eodem Archiepiscopo Ecclesia Surrentina, novus Præsul adversus transactionem reclamavit, remissaque Causæ cognitione huic Sacræ Congregationi, contingit disputare de ejus validitate.

Et transactionem quidem nullam esse contendit Archiepiscopus, quia ob Juris sui claritatem, & ob antiquissimam consuetudinem in Judicio possessorio solemniter comprobatam, nullus timendus erat contrarius litis eventus, ac proinde neque pro adeo tenui summa remittendum erat jus Decimarum, quod ab ipso in ducatis centum quadraginta annuis computatur.

Contra vero opponitur, tum dubius litis, tum incertus piscationis eventus: ac præterea obstare allegatæ quantitati Decimarum exactionem factam ab Archiepiscopo, post obtentum Decretum anni 1685. & ante transactionem in tenui summa ducatorum quinque, vel octo annuorum, quæ tamen exactio facta fuerit protestatione adjecta, quæ sibi Archiepiscopus cavebat, ne majorem summam exigere, prout Juris esset, impediretur.

Cæterum animadvertendum est, transactionis æquitatem multum pendere ab ea quæstione, utrum in ejusmodi Decimis exsolvendis detrahi primum debeant impensæ necessariæ pro piscatione, etenim admittit Archiepiscopus easdem impenses in annuis ducatis mille. Monasterium vero contendit, illas excedere ducatos bismille, & quandoque juxta varium piscationis eventum, Piscium valorem superare.

In hac autem quæstione notandum est, id quod jam pridem observaverat Nuntius Neapolitanus, quando ante obtentum Beneplacitum requisitus fuerat ut sententiam suam diceret, incertum esse, an in præsenti agatur de Decimis illis, quæ in recognitionem Divini Dominii, & in substentationem Ministrorum Ecclesiæ persolvuntur; an vero de portione illa lucri, quod quis percipit; quando ex indulgentia Episcopi diebus festis alicui operi incumbit iisdem diebus prohibito: quam quidem portionem Ecclesiæ, & Pauperibus reservavit Alexander III. *in cap. licet de Feriis*. eamq. eleemosynam potius quam Decimam esse affirmat Panormitanus *in dicto cap. licet de Feriis num.6.*

Verius autem videtur de hac secunda specie Decimarum agi, tum quia in hoc Partes ipsæ fere conveniunt, tum quia communis usus aliorum Episcoporum Regni Neapolitani, qui allegatur ab Archiepiscopo, versatur in exactione Decimarum ex Piscibus, qui diebus festis tantum capiuntur *Summ. Archiepiscopi num.16. & 17.* Consuetudo autem Ecclesiæ Surrentinæ alias exigendi etiam aliis diebus Adventus, & Quadragesimæ, & sextis feriis videtur quædam extensio illius Juris, quod diebus tantum Festis spectabat ad Ecclesias, *juxta dictum cap. licet*, idque confirmatur ex eo quod etiam aliis illis diebus reservatur Archiepiscopo jus concedendi licentias piscandi, & prohibetur piscatio, nisi eadem licentia obtineatur, ut constat ex eodem Summ. Archiepiscopi, & præcipue ex ipso mandato Auditoris Cameræ in Judicio possessorio, ubi hæc verba habentur: *Mandamus manuteneri Archiepiscopum in possessione exigendi Decimam Piscium, qui capiuntur in diebus Dominicis, & Festis de præcepto, Veneris totius anni, & Adventus, & Quadragesimæ, prout nos iisdem inhibemus, ne audeant, seu præsumant in dictis diebus, & temporibus expiscari, seu expiscari facere, nisi prævia licentia d. Domini Archiepiscopi.*

Admisso autem, quod Decimæ, de quibus agitur, non alio jure debeantur, quam *ex cap. licet de Feriis* EE. VV. sapientissimo Judicio erit dignoscendum, an verior sit illius Textus interpretatio, quod intelligi debeat de portione ejus, quod Piscatores, demptis expensis, lucrifaciunt.

Cæterum, quamvis Decimæ istæ adnumerandæ essent inter illas primi, examinandum supererit, an debeantur non detractis expensis juxta Textum *in cap. tua nobis de Decimis* an potius eædem expensæ sint prius detrahendæ, eo quod agatur de piscatione, quæ præsefert speciem quamdam negotiationis, juxta notabilem limitationem traditam *in cap. Pastoralis de Decimis*, ibi: *Explicari postulasti utrum quis possit de Molendinis, & piscariis necessarias expensas deducere priusquam solvat Decimas ex iisdem, sicut est in negotiatione concessum*; Piscatio autem de qua agitur recte negotiatio dici potest, cum in ea magnis sumptibus insignis copia Piscium capiatur ut *aliis vendantur*, quod eleganter notat *Cujacius in recitat. solemn. ad lib. 65. de legat. 3.*

Itaque EE. VV., erit, perpensis circumstantiis hujus causis, judicari, an constet de Justitia, vel Injustitia Transactionis, & sequentibus dubiis respondere.

I. *An Transactio sustineatur, vel sit rescindenda in casu &c. & quatenus non sustineatur, vel sit rescindenda.*

II. *An, & quæ portio per Monasterium Carthusiæ Neapolis debeatur Archiepiscopo in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 2. c. 4. de refor.

AQUILANA PRÆEMINENTIARUM. Non inutile erit ad hujus Causæ cognitionem commemorare, quæ de Aquilanæ Urbis origine memoriæ prodita sunt: Incolas nempe circumsistentium Oppidulorum, quæ post Amiterni, Furconiique excidium succreverant, communi consilio in unum locum, & Populum coaluisse; Ita tamen ut singulos novæ Civitatis vicos, singulis Castris adtribuerint, totidem ferme Ecclesiis, Plateis, Fontibus, aliisque id genus constitutis, quibus, & in Civitate internoscerentur, & cum reliquis, qui Oppidulis adhuc inhæserant, quodam veluti Coloniæ Jure, ac fœdere convenirent, qua de re præter *Jacobum de Carel. qq. Juris Canon. & Civilis consil. 1.* aliosque allegatos, videri poterunt *Anonymus in Supplem. Histor. Friderici II. & Saba Malaspina rerum Sicularum lib. 2. in tom. 8. Novissimi Collect. Mediolanen. Scriptor. rer. Italic. pag. 585. & 799.*

Hunc referendum videtur, quod inter cætera, duplex Paganica extiterit, quarum una *ab intra*, altera *ab extra*, hodieque appellata sit: de cujus Parochiali Jure cum anno 1580. apud hanc Sacram Congregationem actum fuerit; censuit Congregatio, ut Archipresbyter unacum Capitulo, relictam veteri Ecclesia, migrare deberet in aliam intra Civitatem constructam, cui adtributi sunt etiam redditus Ecclesiæ *ab extra*.

Anno deinde 1600. tum à Rotæ Auditorio, tum a Sacra Congregatione demandata est ab erectio Vicariæ perpetuæ cum Cura Animarum in eadem Ecclesia *ab extra*, idque ab Episcopo executione rite mandatum fuit speciali decreto, quo, inter alia, novo Vicario indulgetur, ut in Ecclesia *ab extra*, & in actibus publicis incedere possit Stola ornatus, atque, uti Parochus, Canonicis, aliisque ipsius Ecclesiæ Ministris præferri.

Ad

Ad hujus Decreti normam affirmant Teſtes, Vicarios nedum Clero ejuſdem Eccleſiæ digniori loco præceſſiſſe: ſed etiam Canonicis, & Archipresbytero Eccleſiæ *ab intra*, quoties iſti ſingulatim, nec in ſpeciem Collegii, ad Eccleſiam *ab Extra* acceſſerint.

Hæc autem Jura ſub duobus retro Vicariis interrupta in priſtinum ſtatum vindicare contendit hodiernus Vicarius, & quidem adverſus Clerum utriuſque Eccleſiæ: quum præſertim idoneas cauſas ſe adferre putet, ex quibus Deceſſores, aut inviti, aut privatarum conventionum obtentu, a tuenda ſui gradus dignitate paululum deflexerint.

Proponuntur itaque EE. PP. infraſcripta Dubia decidenda.

I. *An in quibuslibet Feſtis ſolemnioribus anni poſſit Vicarius Miſſam majorem celebrare in Eccleſia Sanctæ Mariæ Paganicæ* ab Extra, *ſive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quàm Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis Eccleſiæ* ab intra *uti ſingulis, dum ſunt præſentes, excluſo eodem Vicario in caſu &c.*

II. *An in Proceſſionibus, Funerum, & Rogationum, & aliis, quæ fiunt in Terra Paganicæ poſſit Vicarius præcedere, & deferre ſtolam, ſive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis* ab Extra, *quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis* ab intra *uti ſingulis, dum ſunt præſentes, excluſo eodem Vicario, in caſu &c.*

III. *An functiones Benedictionum, publicationis Indulgentiarum, & Excommunicationum poſſint fieri a dicto Vicario, ſive potius tam a Canonicis, & Cappellanis* ab extra, *quàm Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis* ab intra, *ſive uti ſingulis, ſive uti univerſis, dum ſunt præſentes, excluſo eodem Vicario, in caſu &c.*

VITERBIEN. ERECTIONIS CANONICATUS. Sacerdos Franciſcus Vanna dotis nomine donavit anno 1724 novo Canonicatui erigendo in Eccleſia Cathedrali Viterbienſi quædam ſua bona, reſervando Juſpatronatus ſibi, altiſque ſuis conſanguineis, & iis deficientibus, Magiſtratui Civitatis Viterbienſis: ſeque primum Canonicum nominavit, ea lege adjecta, quod non teneretur Choro intereſſe, niſi in ſolemnioribus quibuſdam diebus, neque exolvere Sacrario Eccleſiæ Cathedralis mediam annatam, & tamen omnibus Juribus, & Privilegiis ad Canonicos ſpectantibus frueretur: voluitque in ipſo primo ingreſſu admitti inter Canonicos Ordinis Presbyteralis; Cæteris vero Canonicis Succeſſoribus injunxit onus ſolvendi duabus ſuis Sororibus, donec ipſæ vixerint ſcuta ſexaginta annua, quo tamen onere durante, noluit mediam annatam perſolvi: eoſdemque ſucceſſores voluit ad omnes actus Capitulares admitti adinſtar aliorum Canonicorum. *Cap. 9. ſeſſ. 25. de ref.*

Ejuſmodi donatio acceptata fuit a Capitulo ſub iis tamen conditionibus, quod nempe ipſe Fundator, neque ejus in Canonicatu Succeſſores vocem habere poſſent in Capitulo: quodque iidem Succeſſores aſcendere non poſſent ad Ordinem Canonicorum Presbyteralem, & ſolvere tenerentur mediam annatam etiam durante onere ſolvendi ſcuta ſexaginta annua Sororibus Fundatoris.

Exhibitis itaque Epiſcopo Viterbienſi donatione, & acceptatione Capituli ipſe ad erectionem Canonicatus, & Inſtitutionem Fundatoris rite proceſſit, qui poſſeſſionem adeptus eſt præſente, & annuente Archidiacono Cathedralis Eccleſiæ, eademque die Choro interfuit præſentibus, & non reclamantibus cæteris Canonicis.

Appellante Capitulo ad hanc Sacram Congregationem, utraque pars inconstans est in sua voluntate, & utrique quod semel placuit cæpit displicere; etenim & Capitulum acceptationem donationis a se factam oppugnat, & Donator Leges præscriptas a Capitulo in acceptatione, qua solemniter usus est coram Episcopo, contendit, esse rejiciendas. Quidquid vero re non integra, vel Capitulo placeat, vel Fundatori, illud ex facto certum est, Episcopum auctoritate sua Ordinaria, prævia assignatione reddituum facta a Fundatore, cum consensu Capituli novum hunc Canonicatum erexisse; ac conditionibus a Fundatore præscriptis, & a Capitulo admissis, neque Jus Canonicum, neque Sac. Concil. Trident. obsistere.

Rursus certum est, Fundatorem acquievisse voluntati Capituli rejicientis aliquas ex conditionibus præscriptis in donatione, qui coram Ordinario acceptationem Capituli exhibuit, & juxta illam obtinuit erectionem Canonicatus, ejusque Institutionem, & possessionem adeptus est.

Hisce itaque circumstantiis, & reciprocis consensibus perpensis, EE. VV. erit decernere.

I. *An, & quomodo erectio Canonicatus facta in Ecclesia Cathedrali Viterbii sit approbanda, & quatenus opus sit, de novo facienda, in casu &c.*

II. *An possessio Canonicatus sustineatur, vel sit revalidanda in casu &c.*

Sess. 24. c. 12. de reform.

PAMPILONEN. DISTRIBUTIONUM. Joannes Baptista Amigotus Vicarius Curatus Ecclesiæ Parochialis de Aoiz comitem se dedit anno 1722. Archidiacono Pampilonensii ad Urbem accedenti, ut nomine totius Cleri moderationem Privilegiorum, quibus Regulares circa decimas potiuntur, obtineret.

Permissum proinde fuit Joanni Baptistæ ab Episcopo, ut ad duos menses abesse posset: quod tempus cum brevi elapsum fuerit, plura ille ab hac Sacra Congregatione obtinuit Indulta.

Primum quidem 16. Januarii 1723. ad tres menses ea precibus causa adjecta, quod Romam veniret ad tuenda Jura suæ Ecclesiæ Parochialis in Causa Decimarum.

Secundo eadem facultas prorogata est mense Aprili ad alios sex menses.

Exhibitis itaque ejusmodi Indultis coram Ordinario, cujus arbitrio, & conscientiæ commissa fuerant, ac contradicente Capitulo Ecclesiæ Parochialis; Vicarius pronunciavit, Joanni Baptistæ non deberi emolumenta ex Mortuariis, Anniversariis, & Oblationibus, & in reliquis oppositiones Capituli rejecit; a qua quidem Sententia utraque pars ad Metropolitanum appellavit.

At vero elapso prorogationis termino, Joannes Baptista novis precibus novam Causam adtexuit, se scilicet comitem, & consanguineum Archidiaconi, cui ægra valetudine laboranti præsto esse, opemque in causa se afferre oporteret. Itaque novum Indultum ad sex menses concessum fuit, ad alios sex menses postea prorogatum.

Hæc duo posteriora Decreta exequi renuit Ordinarius, ideoque Joanne Baptista reclamante, proponitur Dubium inferius exhibendum.

Plura quidem Beneficiati adducunt, quorum summa est, Ecclesiæ statuto caveri, ut fructibus, & distributionibus quotidianis, qui ultra tres menses abfuerint, privari omnino debeant. Neque Sacræ Congregationis Indulta Joanni Baptistæ suffragari posse, cum in prioribus quidem ab Ordi-

Ordinario executioni mandatis, nihil ille dixerit de Beneficio, adeoque ad redditus Vicariæ, cujus dumtaxat mentionem fecit, esse coarctanda; in posterioribus vero Episcopi Judicium obsistat, cujus Religioni, ut dictum est a Sacra Congregatione fuerat permissa.

Addunt vero, tum quoad lucrandas distributiones speciale Indultum requiratur: tum quod falso narratum fuerit Jura Ecclesiæ Parochialis a Joanne Baptista defendi, cum tamen intra ejus fines integram Decimam Regulares persolverent.

Illud tamen notandum est quod Ordinarius pro informatione, & voto requisitus, auditis Partibus, per litteras sui Officialis Sententiam suam his verbis exposuit: *Legalissima mihi videtur Sententia pronunciata per Dominum Gubernatorem Vicarium Generalem, quod dicto Domino Joanni Baptistæ donec absens fuerit ob prosecutionem dictæ Causæ Decimatoriæ de licentia obtenta, & obtinenda ab hac Sacra Congregatione, integraliter persolvantur fructus sui Beneficii absque retentione tertiæ partis, detrahi consuetæ Beneficiatis absentibus, eidem tamen minime debeatur portio ex Mortuariis, Anniversariis, & Oblationibus Fidelium.*

His itaque perpensis, EE. VV. proponitur resolvendum.

An Joanni Baptistæ debeantur Massa Grossæ, emolumenta quarumcumque Missarum, & quæcumque oblationes, vel potius dividi debeant inter præsentes, in casu &c.

Die Sabbati 21. Augusti 1728.

PAMPILONEN. DECIMARUM. Proposita hac Causa in Congregatione habita die 5. Junii hujus anni, EE. VV. obsequentes monito Alexandri III. *in cap. Suggestum de Decimis*, qui ejusmodi controversias componendas esse decrevit; eamdem causam remiserunt EE. DD. Cardinalibus Origo Præfecto, & Bellugæ pro concordia; verum quia propositis conditionibus Partes non acquieverunt, reliquum erit decernere. *Sess. 25. c. 12. de ref.*

An sit locus reductioni Privilegiorum ad terminos Juris in casu &c.

Affirmativè juxta modum: Modus autem est, quod Regulares non habentes in Privilegiis expressam derogationem cap. *nuper* teneantur solvere integras decimas, exceptis bonis, & rebus præscriptis in cap. *Ex parte* decimo de decimis; quo vero ad Regulares habentes expressam derogationem dicti cap. *Nuper* pro omnibus bonis de præsenti possessis teneri ad solutionem unius pro 25. pro bonis vero acquirendis in futurum quocum-

cumque titulo, teneri ad integram decimam, salvis tamen Compositionibus, & transactionibus, & exceptis tamen in omnibus PP. Domenicanis.

CUm in præterita Congregatione tres sequentes Causæ non fuerunt decisæ, prævia illius Folii reassumptione dignentur EE. VV. earum dubiis respondere.

Sess. 2. cap. 4. de ref.

SURRENTINA DECIMARUM.

I. *An Transactio sustineatur, vel sit rescindenda in casu &c. & quatenus non sustineatur, vel sit rescindenda.*

II. *An, & quæ portio per Monasterium Carthusiæ Neapolis debeatur Archiepiscopo in casu &c.*

Ad Primum Affirmativè quoad primam partem, & negativè quoad secundam.

Sess. 24. c. 12. de ref.

AQUILANA PRÆEMINENTIARUM.

I. *An in quibuslibet Festis solemnioribus anni possit Vicarius Missam majorem celebrare in Ecclesia Sanctæ Mariæ Paganicæ* ab extra, *sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis Ecclesiæ* ab intra *uti singulis, dum sunt præsentes, excluso eodem Vicario in casu &c.*

II. *An in Processionibus, Funerum, & Rogationum, & aliis, quæ fiunt in Terra Paganicæ possit Vicarius præcedere, & deferre Stolam, sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis* ab extra, *quam Archipresbytero, Canonicis & Cappellanis* ab intra, *uti singulis, dum sunt præsentes, excluso eodem Vicario in casu &c.*

III. *An functiones Benedictionum, publicationis Indulgentiarum, & Excommunicationum possint fieri a dicto Vicario, sive potius tam a Canonicis, & Cappellanis* ab extra, *quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis* ab intra *sive uti singulis, sive uti universis, dum sunt præsentes, excluso eodem Vicario in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 24. c. 12. de ref.

PAMPILONEN. DISTRIBUTIONUM. Præter ea, quæ circa hanc causam in Folio præteritæ Congregationis fuerunt exposita, repertum fuit Joannem Baptistam Amigot, post quatuor illa rescripta Sacræ Congregationis, quibus ei concedebatur, ut abesse posset a loco suæ residentiæ, novas deinde prorogationes obtinuisse alias ad annum, alias ad sex menses.

Rursus animadversum fuit, in supplicibus libellis Joannis Baptistæ aliquam inesse diversitatem, tum circa obligationem residentiæ, tum circa causas, quibus se a residendo excusabat, si quidem, quod pertinet ad obligationem residendi, in primis precibus Orator nihil dixit de Beneficio

cio Vicariæ unito, quod obtinebat, ſed ſolius Vicariæ mentionem fecit, in cæteris vero precibus ſe Vicarium, & Beneficiatum nuncupavit.

Quo vero ad cauſas, quibus ſe excuſavit a reſidentia, primum quidem narravit; ſe Jura Eccleſia Parochialis defenſurum acceſſiſſe in celebri Cauſa Decimarum, de qua in hac eadem Congregatione agitur, poſtea vero cauſam adjecit, ſe opem afferre opportere Archidiacono Pampilonenſi ægra valetudine laboranti, qui in eadem cauſa Decimarum ab univerſo Clero Procurator fuit conſtitutus, eaſdem rurſus cumulavit in poſtremis precibus exhibitis Sacræ Congregationi.

Denique ex facto conſtat, Sacram Congregationem Indulta primum concceſſiſſe cum conſuetis Clauſulis: *Pro arbitrio, & Conſcientia Ordinarii, & deputato idoneo Vicario, qui curam Animarum exerceat.*

Poſtquam vero priora Decreta Ordinarius exequi renuit, poſteriora Indulta fuerunt conceſſa omiſſis verbis illis *Pro arbitrio, & Conſcientia Ordinarii*. Immo ſemel atque iterum datis ad Ordinarium litteris, eidem injunctum fuit: ut S. c. Congregationis mandatis obtemperaret, quibus tamen Epiſcopus reſponſum dedit die 7. Junii 1727. quod diſtribuitur inter Jura Capituli, & quo purgare ſe credidit ad impicta negligentia in exequendis litteris Sacræ Congregationis.

Proponitur itaque ſequens dubium decidendum.

An Joannis Baptiſtæ debeantur Maſſa Groſſa, Emolumenta quarumcumque Miſſarum, & quæcumque oblationes, vel potius dividi debeant inter præſentes in caſu &c.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Cum pluries propoſita fuerit hæc cauſa, nou inutile erit rem totam ab origine exponere. *Cap. 9. ſeſſ. 25. de Reg.*

Soror Maria Magdalena Monialis in Monaſterio S. Claræ Civitatis Neocaſtri anno 1718. preces porrexit Sanctiſſimo pro obtinenda reſtitutione in integrum adverſus lapſum Quiquennii a Concilio Tridentino præſcripti ad reclamandum adverſus profeſſionem, quam invalidam contendebat probare tamquam emiſſam cauſa metus ſibi illati a Joanne Baptiſta Diaco, ac Beatrice Corona Parentibus, remiſſiſque iiſdem precibus huic Sacræ Congregationi, injunctum fuit Ordinario Neocaſtrenſi, ut conficeret Proceſſum auditis iis, quorum intereat.

Vicarius Capitularis ſede Epiſcopali vacante acta ad Sacram Congregationem tranſmiſit, propoſitaque cauſa Die 7. Maii 1718. reſponſum fuit *dilata, & coadiuventur probationes per Epiſcopum Cathacen., qui procedat contra Parentes ad formam Concilii Tridentini*, eo quod Parentes ipſi fatebantur, ſeſe metu filiam coegiſſe, ut ab ea regularem Profeſſionem extorquererent.

Abſoluto ab Epiſcopo Cathacenſi viginti Teſtium examine, qui vim. & metum Moniali illatum teſtabantur, ipſe pronuntiavit, utrumque Parentem incidiſſe in excommunicationem a Concilio Tridentino comminatam.

At vero Sac. Congregatio viſis actis Curiæ Cathacen., cautius procederet die 24. Februarii 1720. reſcripſit *Dilata, & ad mentem*, & mens explicata fuit, *ut ſcriberetur Epiſcopo Neocaſtren. pro ſecreta informatione* eaque ad Urbem tranſmiſſa, ac in folio tunc diſtributo ſingulis EE. PP. narrata die 7. Decembris 1720. reſponſum fuit, *non eſſe locum reſtitutioni in integrum, & quoad abſolutionem a Cenſuris ad Dominum Secretarium cum Sanctiſſimo.*

Recla-

Reclamavit ab hac deciſione Maria Magdalena, & licet pluries rejecta, tandem die 28. Septembris 1726. impetravit, ut iterum audiretur.

Conſultius tamen cenſuit Sacra Congregatio, antequam cauſa proponeretur requirere Epiſcopum Mileten., ut hac de re ſecretas notitias inveſtigaret, ac de iis EE. PP. inſtrueret, adventiſque ad Urbem ipſius Epiſcopi litteris, quarum exempla in præſenti Congregatione diſtribuuntur, & abſolutis Parentibus Oratricis a cenſuris, ac Monaſterio (quod olim viriliter propugnavit validitatem Profeſſionis, voluntatis Monialis aquieſcente, proponitur decidendum.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis.

Seſſ. 24. c. 3. de ref.

NULLIUS SUE MONTIS CASINI PRÆEMINENTIARUM. Quindecim Dubia propoſita fuerunt in hac Cauſa ſub *die 26. Januarii 1726.* cujus folium grave non erit EE. VV. reaſſumere, illorum autem quatuor priora reſoluta fuerunt contra Ordinarium, poſteriora attinentia ad Presbyteros Eccleſiæ Matricis Sanctæ Mariæ Collis Terræ Peſchi Conſtantii, partem favorabilem eiſdem Presbyteris, partim contrariam reſolutionem ſortita fuerunt.

Cum vero tam Ordinarius, quam Presbyteri novam audientiam impetraverint, idcirco reproponitur Cauſa ſuper octo dumtaxat ex dubiis tunc diſputatis, & EE. VV. dignabuntur decernere.

An ſit ſtandum vel recedendum a Deciſis ſub die 26. Januarii 1726. quoad primum, ſecundum, Tertium, Quartum, & quoad Quintum, Septimum, Octavum, & Decimum quintum.

Seſſ. 24. c. 1. de ref.

MACERATEN. CAPPELLANIÆ. Præſens cauſa deciſa fuit die 10. Julii hujus anni, & reſcriptum prodiit, *Cappellaniam eſſe adjudicandam Matthiæ Generali*, impetrata vero a Franciſco de Sebaſtianis nova Audientia proponitur decidendum.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis.

Seſſ. 24. c. 6. de Reg.

COMPOSTELLANA MATRIMONII. Anno 1719. Maria Gonzalezia apud Archiepiſcopum Compoſtellanum agere cæpit contra Hyacinthum Andradam, a quo ſe ſtuprum paſſam, & Matrimonii fidem recepiſſe interpoſito jure jurando affirmabat; petebatque, ut ille ad pudoris damnum faciendum, ac fidem rite ſervandam compelleretur.

Hyacinthus interim, licet contrario Juramento utrumque negaret, urbe tamen ipſa excedere prohibitus fuit, receptiſque probationibus, nihil quidem de ſponſalibus conſtitit, de crimine autem non aliud ferme, quam leviora quædam indicia ex Teſtibus (& illis quidem haud omnino integra fide pollentibus) elici potuit.

Inſtructa jam Cauſa, juſſus eſt Hyacinthus ad publicum Carcerem duci, ibique Sententiam expectare quo de ille decreto perculſus paratum ſe obtulit ineundo Matrimonio, dum tamen puella ad Urbem Compoſtellanam accederet, & Sacerdos ipſis legitimo ritu copulandis deſignaretur.

Nec aliud jam ſupererat, niſi ut Matrimonium ſolemnibus Cæremoniis perficeretur, cum tamen Hiacynthus paucas ante horas Notario, & Teſtibus adhibitis proteſtatus fuit: *Che non ho tal volontà di accaſarmi &c. ne giamai l' ho avuta, anzi ſento una totale repuguanza, e così lo giuro &c. e proteſto parimente di giammai acconſentire ne convenire nel matrimonio, ne nella ſua conſumazione.*

Poſt

Poſt ejuſmodi proteſtationem omnia quidem ſolemniter acta ſunt, ſed Hyacinthus propoſiti tenax, neque uxorem ad ſe divertere, neque cum illa morari, nec unquam de concubitu agi paſſus, Puellam tamen integro fere ſexennio acquieſcentem, aut certe non reclamantem expertus fuit.

At Mariæ Patre nuper defuncto, ipſa quoque quidquid hactenus geſtum fuerat in Patris imperium rejiciens, non concubitum interceſſiſſe, numquam fidem receptam, nullam denique ineundi Matrimonii voluntatem ſe habuiſſe confirmat, ideoque utriuſque nomine ab hac Sac. Congregatione poſtulatum eſt, ut matrimonium illud non conſiſtere pronuntiaretur.

Datis ad Vicarios Capitulares litteris, iiſdemque, Mariæ voluntate iterum explorata, omnia quæ narrata ſunt veritate niti, affirmantibus, decidendum proponitur infraſcriptum dubium, in cujus diſcuſſione ambigendum non eſt de recepta regula, quod utriuſque conjugis confeſſio idoneam non habet probationem ad matrimonium dirimendum, juxta Cæleſtini III. reſponſum *in cap ſuper eo, de eo, qui cogn. conſang.* Sed in hoc rei ſumma verſari videtur, utrum ea omnia quæ proponuntur talia ſint ut calumniam, deceptionemque, ac ſimulatam poſtea contrahendi voluntatem perſuadere poſſint.

Proponitur itaque decidendum.

An ſit Locus declarationi nullitatis Matrimonii.

Seſſ. 24. cap. 1. de ref.

LICIEN. SPONSALIUM. Condemnatus fuerat Dominicus Antonius Falconerius in Epiſcopali Audientia Lycien. ad dotandam, vel uxorem ducendam Annam Thereſiam Procacciam, quæ illum de ſtupro in ſe admiſſo poſtulaverat.

Cum vero præter ejuſmodi delictum, contenderet Anna, fuiſſe inter ſe, ac Dominicum inita Sponſalia, appellatione ad Metropolitanum Hydruntinum interpoſita, ſententiam obtinuit, qua Dominicus eam omnino ducere, & quoad duxiſſet, in Carcere detineri jubebatur.

Cauſa demum ad Sac. Congregationem delata, negat Dominicus, Stuprum a ſe commiſſum, negat Sponſalia umquam contracta.

Et quod ad primum attinet, nullam fidem haberi poſſe contendit actis Lycienſibus, quæ ſcilicet a Scriba non integræ famæ, & ob ſimiles culpas munere olim depulſo, exarata fuerint, quique in eo præſertim evidentis mendacii arguatur, quod dicit, examen abſolutum fuiſſe, ac Teſtes interrogatos coram Vicario Generali, cum tamen toto illo tempore Vicarium abfuiſſe probatum fuerit.

Contra decem quoque Teſtes, qui ea in re de publica fama Teſtimonium dixerant, plurima cumulat, nempe vel amicitia, vel affinitate, vel ſollicitatione ab adverſa Parte ſummiſſos, nonnullos etiam ſolemni retractione ſibi conſuluiſſe.

Subdit, non conſtare de corpore, ut ajunt, Delicti, cum inſpectio Puellæ ab Obſtetricibus peracta, nullius momenti cenſeri debeat, utpote judiciali auctoritate deſtituta, & illarum altera nunquam reipſa fuerit adhibita, alia vero mendax paſſim deprehendatur.

Quod vero attinet ad Sponſalia, negat Dominicus, ea probata dici poſſe, annuli, aliorumque munerum prætextu, aut atteſtationibus, & Epiſtolis, de quarum fide nondum legitime conſtiterit.

Denique ſi quoquo modo interveniſſent, non eſſe tamen jurata, adeoque ſe cogi non poſſe ad Matrimonium ineundum *arg. cap. ex litteris il ſecondo*

de Sponſalibus, aut certe ob ſupervenientes cauſas, nempe inimicitias ex impicti ſtupri delatione, ſibi jus eſſe a contractu reſiliendi.

Quid autem ad hæc omnia reſpondere valeat Anna Thereſia non adhuc compertum eſt; Itaque decidendum EE. PP. proponitur.

An Sententia Curiæ Archiepiſcopalis Hydruntinæ ſit confirmanda, vel infirmanda.

Die Sabbati 11. Septembris 1728.

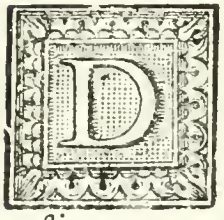

Ignabuntur EE. VV. Folium præcedentis Congregationis reaſſumere, & infraſcriptis Dubiis ob temporis anguſtiam non propoſitis reſpondere.

Seſſ. 2. c. 4. de ref.

AQUILANA PRÆEMINENTIARUM.

I. *An in quibuslibet Feſtis ſolemnioribus anni poſſit Vicarius Miſſam majorem celebrare in Eccleſia S. Mariæ Paganicæ* ab Extra, *ſive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quàm Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis Eccleſiæ* ab intra *uti ſingulis, dum ſunt præſentes, excluſo eodem Vicario in caſu &c.*

II. *An in Proceſſionibus Funerum, & Rogationum, & aliis, quæ fiunt in Terra Paganicæ poſſit Vicarius præcedere, & deferre ſtolam, ſive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis* ab extra, *quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis* ab intra *uti ſingulis dum ſunt præſentes, excluſo eodem Vicario, in caſu &c.*

III. *An functiones Benedictionum, publicationes Indulgentiarum, & Excommunicationum poſſint fieri a dicto Vicario, ſive potius tam a Canonicis, & Cappellanis* ab extra, *quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis* ab intra, *ſive uti ſingulis, ſive uti univerſis, dum ſunt præſentes, excluſo eodem Vicario, in caſu &c.*

Ad Primum, Secundum, & Tertium affirmativè quoad primam partem, Negativè quoad ſecundam.

Seſſ. 24. c. 12. de reform.

PAMPILONEN. DISTRIBUTIONUM.

An Joannis Baptiſtæ debeantur Miſſa Groſſa, Emolumenta quarumcumque Miſſarum, & quæcunque oblationes, vel potius dividi debeant inter præſentes in caſu &c.

Affirmativè quoad primam partem, dummodo omnia o-

ne

nera adimpleverit per Subſtitutum, negativè quoad ſecundam, & expleto Indulto in integrum, & ad mentem.

NEOCASTREN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. *Seſſ. 25. de Reg. cap. 19.*
An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis.

Prævio receſſu a Deciſis, eſſe locum reſtitutioni in integrum, & ad mentem.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI PRÆEMINENTIARUM. *Cap. 13. ſeſſ. 24. de ref.*
An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſub die 26. Januarii 1726. quoad primum, ſecundum, tertium, quartum, & quoad quintum, Septimum, octavum, & decimum quintum.

Ad primum, ſecundum, tertium, & quartum Dilata, & coadjuventur probationes quoad unionem. Ad quintum in Deciſis juxta modum præſcribendum a D. Secretario. Ad ſeptimum, & octavum in deciſis. Ad decimumquintum in deciſis.

MACERATEN. CAPPELLANIÆ. *Seſſ. 23. c. 6. de refor.*
An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis.

Dilata ad primam poſt aquas.

COMPOSTELLANA MATRIMONII. *Seſſ. 24. c. 1. de reform. Matr.*
An ſit Locus declarationis nullitatis Matrimonii.

Dilata, & ſcribatur Ordinario pro nova Informatione juxta inſtructionem.

LYCIEN. SPONSALIUM. *Cap. 1. ſeſſ. 24. de Ref. Matr.*
An ſententia Curiæ Archiepiſcopalis Hydruntinæ ſit confirmanda, vel infirmanda.

Dilata.

Cap. 15. sess. 24. de refor.

CESENATEN. SUPPRESSIONIS CANONICATUS. Capitulum Ecclesiæ Cathedralis Cesenæ anno 1719. exposuit Episcopo, adeo tenues esse Præbendas Canonicorum, ut nonnullarum redditus impares essent oneribus Missarum, aliarum vero non nisi scuta decem, viginti, aut triginta constituerent, paucis exceptis, quæ eamdem quantitatem excederent. Distributiones vero quotidianas minimas esse; & ex iis ne scuta quidem sex annua singulos Canonicos lucrari, ideoque eidem Episcopo, dum Ecclesiæ suæ visitationi incumberet, supplicavit, ut ad sustinendum decentem Canonicorum gradum unum ex septemdecim Canonicatibus supprimeret, ejusque proventus reliquarum Præbendarum distributionibus quotidianis adjungeret.

Annuit Episcopus Canonicorum desiderio, atque ad Divinum Cultum, Ecclesiæque decorem augendum. Canonicatum, & præbendam, quam obtinebat Canonicus Vincentius Faberius, citra tamen ullum ipsius præjudicium perpetuo suppressit, & ad augendas Distributiones quotidianas reliquis Præbendis univit.

Defuncto Episcopo, qui suppressionem decreverat, ac septem annis elapsis, reclamavit Faberius ad hanc Sacram Congregationem, quæ novum Episcopum requisivit, ut de Juribus utriusque partis certiores faceret EE. PP & sententiam suam diceret.

Transmisit Episcopus jura ab utraque Parte deducta, & in literis ad Sacram Congregationem datis, animi sui sensum aperuit, quo censet, suppressionem sustineri.

Et quidem in dubium non revocatur Jus Episcopi in supprimendis Præbendis Canonicorum, accedente Consensu Capituli, omnia enim fere, quæ antiquioribus temporibus Doctores circa facultatem Episcopi disputabant super interpretatione *Textuum in cap. cum accessissent*, *cap. cum M. Ferariensis*, *cap. ex parte de Constit. & in cap. transmissæ de verb. signific.* unico Decreto definivit Sacrum Concilium Tridentinum *Sess. 24. cap. 15. de refor.* ut diligenter advertit Fagnanus *in cap. ex parte de Constitutionibus*, concessitque Episcopus, quod cum consensu Capituli ejusmodi facultate uterentur.

Plane tria ad suppressionis validitatem requisivit Concilium. Primo quod adeo tenues sint redditus, ut sustinendo decenti Canonicorum gradui non sufficiant. Secundo quod reddituum tenuitati occurri non possit unione Beneficiorum simplicium. Tertio quod tot superstint Præbendæ, ut Divino cultui, ac dignitati Ecclesiæ commode valeant respondere.

Ex hisce conditionibus nonnisi primam in controversiam revocat Canonicus Faberius, totus enim est in ostendendo abundantiam reddituum, nihil vero proponit circa unionem Beneficiorum simplicium, quam sperari non posse affirmabat Capitulum coram Episcopo, quando pro suppressione Canonicatus supplicavit; & circa congruum numerum reliquarum Præbendarum constat, in Ecclesia Cathedrali Cesenæ sexdecim post suppressionem supereſſe Canonicatus, & duas Dignitates, quibus nova Dignitas accessit post suppressionem erecta.

Quod itaque pertinet ad reddituum tenuitatem, illam Capitulum quinque Testium depositionibus confirmavit. Contra vero Canonicus Faberius ex publicis libris Civitatis, & ex ipsorum Canonicorum solemnibus confessionibus contendit, longe majores esse redditus singularum Præbendarum, ideoque Divinum Cultum non esse, suppresso Canonicatu, minuendum. Ju-

Jura utriuſque Partis circumferuntur, ac proinde EE. VV. erit decernere. *An ſuppreſſio Canonicatus, & reſpective incorporatio aliis Præbendis Canonicatibus pro augmento Diſtributionum quotidianarum ſuſtineatur in caſu &c.*

Non propoſita cum ſequentibus.

ORDINIS CAPPUCCINORUM. Cum utriuſque partis jura Eminentiſſimis Patribus non exhibeantur, opportunum videtur, ut rationum momenta, ex quibus hæc cauſa decidi valeat, altius quidem, ſed paucis repetantur. *Seſſ. 25. de Reg. cap. 15.*

Conſtitutiones Patrum Cappuccinorum a Sede Apoſtolica in forma, ut ajunt, ſpecifica confirmatæ *cap. 2. num. 8.* hæc habent: *Chi ſarà infetto di Lepra, malcaduco, o d' altra infermità contagioſa, ovvero incurabile non ſia ricevuto, e ſe alcun tale ſarà ricevuto, perchè interrogato non volſe manifeſtarlo, ſi dichiara che la Religione non vuol eſſere obligata a tenerlo.*

Quæri autem ſolet, utrum auctoritate hujus conſtitutionis talis profeſſio cenſeri debeat ipſo jure nulla, & Bartholomæus quidem de Vecchis Cappuccinus in libro, cui titulus: *Praxis obſervanda in admittendis ad Religionis ſtatum Novitiis: diſp. 13. dub. 15* conquiſitis undique argumentis, eſſe omnino nullam affirmat, ex defectu præſertim conſenſus Ordinis, eo quod ad ipſam regularis profeſſionis naturam pertineat, Religioni quidem ſeſe aliquem mancipare, & ordinem ipſum ad perpetuo illum retinendum adſtringi; ut proinde mutua ejuſmodi obligatione deficiente, totum quoque profeſſionis contractum corruere neceſſe ſit.

Quibus addi poteſt præter proteſtationem illam in Conſtitutionibus expreſſam, quod nolit Religio talem Profeſſum retinere, interdictum quoque ibi fuiſſe, ne morbo perpetuo laborantes reciperentur; unde ſcilicet confici videtur, quod ſublata per conſtitutionem recipiendi poteſtate, nulla etiam legitima profeſſio conſequi poſſit

In contrarium tamen urget communis regula, quod jure communi inſpecto, nec talis ægritudo vitiat profeſſionem, ut *apud Navar. conſ. 48. de regular. juxta editionem Lugdunenſem 1594.* neque ſtatuta ſpecialia illam irritare cenſentur, niſi diſertis verbis expreſſum id fuerit, ut innuit *Navar. num. 2.* & generaliter probat *Bordonus operum Tom. 5. in tract. de profeſſione regulari cap. 7. 9. 10. a num. 25. ad 35. & cap. 17. 9. 7. num. 14.* etiamſi eſſent a Pontifice confirmata, ut apud Eminentiſſimum Petram *in conſtit. V. Gregor. IX. Tom. 2. pag. 525. a num. 22.*

Hæc autem clara irritatio, quam utique habent alii Ordines Regularium, non legitur in Conſtitutionibus Cappuccinorum; Licet enim verba illa: *non ſia ricevuto*: apta eſſe poſſint ad adimendam recipiendi facultatem, moderationem tamen habere videntur a ſubſequentibus verbis, quibus de illo dumtaxat Religio proteſtatur, ut nolit aſtringi ad profeſſum retinendum. Non ſunt autem contraria, quod profeſſio quidem viribus ſubſiſtat, & quod poſſit Religio, detecta ægritudine, profeſſum dimittere, ut etiam ſenſit *Navar. num. 3.* ſicuti nec invicem pugnant valida profeſſio, & facultas profeſſum ejicendi, ſi declaratus fuerit incorrigibilis.

Cæterum, ſubſtinente etiam validitate profeſſionis, dubium non eſt, quin poſſit Religio jure ſuo uti dimittendi Profeſſum morbo perpetuo laborantem, quem manifeſtum non fecit quando ſolemnem Profeſſionem emiſit, cum id ſpeciali Cappuccinorum ſtatuto diſertis verbis caveatur; quamvis

vis jure communi inſpecto, & ſe cluſis conſtitutionibus, crebior ſit Doctorum opinio, ex tacito hujuſmodi morbo ſufficientem expulſionis cauſam non oriri, ut videre eſt apud Doctores ſupra allegatos.

At vero altera occurrit dubitatio, utrum nullitas Profeſſionis, vel ejectio valide profeſſi admitti poſſit, quamvis proteſtatio Religionis non intervenerit, qua Novitius ante emiſſam profeſſionem certior factus fuerit de jure, quod ſibi reſervat Religio eum expellendi, quam quidem proteſtationem expreſſis verbis fieri debere, innuit de Vecchis *in ead. diſp. 13. dub.* 15. & an ex ſpeciali ſtatuto Cappuccinorum, tunc ſolum Religio videri poſſit non adſtringi Profeſſum retinere, quando is expreſſis verbis interrogatus, antequam profeſſionem emitteret, morbum, quo laborabat, manifeſtum non fecit, ex regula, quod ubi ſtatutum aliquid introducit præter juris communis diſpoſitionem cum certis modificationibus, quidquid in eo exprimitur, reputandum eſt pro forma, ut pluribus comprobat *Roland. conſ. 72. num. 61. lib. 3.*

His ita prænotatis, facti ſpecies hæc incidit. Epiphanius Paſtorellus poſtquam profeſſionem apud Cappuccinos emiſerat ſub nomine Fratris Angeli, eamdem profeſſionem duplici ex capite oppugnare cæpit: tum ſcilicet, quod morbo gallico laborans eam emiſiſſet, tum etiam quod metu irati Patris inductus fuerit ad illud vitæ genus amplectendum, quod maxime everſaretur.

Re ad Sacram Congregationem delata, commiſſaque Eminentiſſimo Archiepiſcopo Montis Regalis probationum receptione, actiſque tandem ab ejus Vicario ad Urbem miſſis: illud maxime notandum occurrit, quod tres Teſtes, citato Procuratore Provincialis, examinati, verum eſſe confirmabant, Epiphanium, antequam Religioni nomen daret, re ipſa eo morbo laboraſſe, metuque Patris eam ob cauſam indignati, ſeſe Religioni addidiſſe. Nihil tamen ab iis additum de actu ipſo profeſſionis, & utrum in ea Epiphanius a Cœnobii Præfecto ſtatis interrogationibus monitus fuerit, nec ne.

Inſertæ ſunt etiam actis geminæ atteſtationes: altera quidem Medici, affirmantis, curam ejus morbi, paulo antequam Epiphanius Religionem ingrederetur, a ſe ſuſceptam; aliam vero condiſcipuli, qui eodem morbo illum vexatum fuiſſe affirmat.

Habetur quoque in iiſdem actis ipſius Oratoris denunciatio, qua narrat, ad Patruum Cappuccinum ſe confugiſſe, ut Patris iram declinaret, ejuſque ſuaſu, & ope in Ordinem admiſſum; pluries tamen a Præfecto, & a Novitiorum Magiſtro poſtulaſſe, ne ad Profeſſionem urgeretur, quin tamen dicat ſe umquam illos de morbo certiores feciſſe.

Extat denique in actis Confeſſio Procuratoris a Provinciali miniſtro conſtituti, qua morbum ante, & poſt Profeſſionem probatum eſſe admittit: nullam quoque Profeſſionem fuiſſe ob defectum conſenſus, eamque irritam pronunciari petit: *Veris exiſtentibus narratis, & in Proceſſu, & probationibus adductis, & probatis.*

Hæc relata cum fuerint in Congregatione habita die 28. Septembris 1726. audito Procuratore Generali, qui Oratoris precibus ex hujuſmodi probationibus aſſenſum præſtabat, reſcriptum fuit in hunc modum, videlicet: *quoad caput morbi præexiſtentis ante Profeſſionem Religio auctoritate etiam Sac. Congregationis procedat prout de jure juxta ſuas Conſtitutiones, quatenus vero fundamentum morbi non ſubſiſtat, & ejus vigore non poſſit Re-*

gio-

gio a ſe ejicere Oratorem, & opus eſſet pro nullitate Profeſſionis recurrere ad vim, & metum, cauſa in Sac. Congregatione proponatur.

Hujus reſcripti auctoritate, Miniſter Provincialis Sententiam tulit ſequentibus Verbis concepram: *Sententiamus, dictum Fratrem Angelum ab Enna Sacerdotem Profeſſum in ſua receptione ad noſtram Religionem vere fuiſſe compertum prædicto morbo Gallico laborasſe, eque adhuc laborare, præfatumque ſuum morbum fuiſſe, & eſſe vere contagioſum, & incurabilem ex communi Medicorum judicio & obſervatione. ea propter præfatam noſtram Religionem vigore facultatis ſibi retentæ per expreſſam proteſtationem in ſuis generalibus Conſtitutionibus factam, quod nolit eſſe obligata ad hujuſmodi infectos, & incurabiles retinendum, ipſius tamen valida Profeſſione non obſtante, poſſe, ac debere eum expellere, & ejicere tam in pœnam doloſæ occultationis prædicti morbi, quam in ſuorum Religioſorum indemnitatem, prout nos pro parte ipſiuſmet Religionis noſtræ illum per eandem noſtram definitivam ſententiam expellimus. & ejicimus a memorata noſtra Religione, & expulſum & ejectum eſſe declaramus: Admonentes proptera eumdem nullatenus a votis in Profeſſione facta inter nos emiſſis liberum remanere, ſed illis perpetuo eſſe ligatum; & extra Religionem noſtram degentem eſſe ſubjectum Ordinario loci.*

A poſtrema hujus ſententiæ clauſula provocavit Epiphanius, contendens nimirum, nullo ſe amplius ſolemnium Votorum vinculo adſtrictum, cum profeſſio ex defectu conſenſus Religionis nullo prorſus numero haberi debeat, ideoque conſequens eſſe, ad eorundem votorum obſervantiam ſe non teneri.

Plura itaque hac in re ab EE. PP. diſcutienda occurrunt. Primum quidem an Conſtitutiones Ordinis reipſa Profeſſionem ipſo jure nullam, prorſuſque invalidam fore voluerint, juxta ea quæ ſuperius hinc inde adduximus; & utrum admiſſa tali Profeſſionis nullitate, ea tamen in hac facti ſpecie locum ſibi vindicare nequeat, cum non doceatur, interrogationes a ſtatuto præſcripras præceſſiſſe: an potius ſubſiſtente profeſſione, & utente Religione jure ſibi a conſtitutionibus attributo dimittendi etiam valide Profeſſum hæc tamen facultas ſublata itidem dici poſſit ob interrogationes ut ſupra omiſſas, ac denique ſi maxime locus expulſioni fuerit neque ex omiſſis interrogationibus impediatur, an ita ejectus adhuc ſolemnibus votis, quatenus fieri poteſt, obnoxius remaneat.

Et quidem hac in re non abſurde forſan comparari poterit ejectus ob talem morbum in Profeſſione reticitum cum aliis, qui ob crimina tamquam incorrigibiles expelli ſolent, cum in utriſque eadem urgeat ratio de votis rite ſemel emiſſis.

De aliis porro ejectis nulla quidem eſt difficultas, quin ad caſtitatem ſervandam teneri debeant; de voto autem obedientiæ ambigitur, cenſentibus quibuſdam, ita dumtaxat ab illo eximi, ut votum quidem non relaxetur, ſed materia potius ejuſdem voti deficiat: aliis verò Prælato regulari Epiſcopum ſubſtitui affirmantibus; idque demum definitum fuit a Sacra Congregatione Concilii anno 1624. approbante Summo Pontifice Urbano VIII. hiſce verbis: *ſic vero ejecti quamdiu non redierint ad Religionem in habitu Clericali incedant, atque Ordinarii loci juriſdictioni, & obedientiæ ſubſint.* Ac demum de voto paupertatis receptum eſt, illud ſervandum hactenus eſſe, ut nullum ejectum verum dominium acquiri poſſit libero tamen bonorum uſu, atque adminiſtratione permiſſis; ut videre eſt apud *Caſtropal. oper. moral. par. tertia tract. 16. diſp. quarta punct. 23. num. 2.*

Cum

Cum tamen Religio nullas partes in hac cauſa ſibi agendas putaverit, nullaque proinde dubia fuerint de more ſubſcripta; ſatius eſſe videtur, ut EE. PP. tota de re inſtructis generaliter decernendum proponatur.

An, & quomodo Inſtantiæ Epiphanii Oratoris ſit annuendum.

Die Sabbati 25. Septembris 1728.

Seſſ. 24. c. 1. de reſor.

MECHLINIEN. LEGITIMATIS PROLIS. Propoſita fuit hæc Cauſa in Foliis dierum 6. & 27. Julii 1727. & 13. Martii, & 17. Aprilis 1728. cumque nondum reſoluta fuerit, dignabuntur EE. VV. ſequentibus Dubiis reſpondere.

I. *An conſtet de Primo Matrimonio vero in caſu, & quatenus negative, an conſtet de validitate ſecundi Matrimonii in caſu &c.*

II. *An ſaltem conſtet de primo Matrimonio putativo ad hoc ut Proles ſit declaranda legitima in caſu &c.*

III. *An ſit locus petitæ remiſſoriæ in caſu &c.*

Conſtare de primo Matrimonio Putativo, itaut Proles ſit legitima.

CUM duæ ſequentes Cauſæ in præterita Congregatione ob temporis anguſtiam propoſitæ non fuerint, dignabuntur EE. VV. earum Dubia reſolvere.

Seſſ. 24. c. 15. de reſ.

CESENATEN. SUPPRESSIONIS CANONICATUS.

An ſuppreſſio Canonicatus, & reſpective incorporatio aliis præbendis Canonicalibus pro augmento Diſtributionum quotidianarum ſuſtineatur in caſu &c.

Suppreſſionem ſuſtineri.

Seſſ. 25. c. 15. de Reg.

ORDINIS CAPPUCINORUM.

An, & quomodo Inſtantiæ Epiphanii Oratoris ſit annuendum.

Non propoſita cum ſequentibus.

Seſſ. 25. c. 15. de Reg.

ORDINIS CAPUCCINORUM, SEU CATHACEN. Fr. Dominicus Cathacenſis intra quinquennium allegavit nullitatem Profeſſionis, inſtructiſque actis, ex iis conſtitit, quod idem Dominicus, dum Profeſſionem emiſit, morbo gallico laborabat, quem tamen, neque omnino tacuit neque ſatis manifeſtavit, ut videre eſt in Summario Actorum, quod diſtribuitur.

Hinc

Hinc orta est notissima disputatio, utrum juxta Constitutiones Cappucinorum, sicuti Religio non obligatur retinere Professum insanabili morbo tempore Professionis laborantem, ita etiam Professus possit a Religione discedere.

Ancipitem hanc quæstionem tum Archiepiscopus, tum Superiores Locales decidendum esse censuerunt ab hac Sacra Congregatione, in qua pluries de ea re actum est, licet EE. VV. semper ab illius definitione abstinuerint, quandoque enim deficientibus probationibus instantes rejecerunt, quandoque vero curarunt, ut religione jure suo utente, ac Professum expellente, proposita difficultas declinaretur, ut videre est *in foliis* 2.,& 31. *Julii* 1723., 8.*Julii* 1724., 8.*Junii*, & 7. *Julii* 1726. 26.*Aprilis* 1727.

Placuit itaque EE.VV. Votum Eminentissimi Cardinalis Barberini Protectoris Ordinis exquirere, qui pro sui doctrina ac rerum experientia, re penitus discussa sentire videtur, Constitutionibus Capuccinorum non irritari Professionem ejus, qui morbum tacuit, si maxime Professio irritaretur, ejus nullitatem inductam esse favore solius Religionis, additque hanc esse Sententiam PP. Capuccinorum, qui ita asserunt, declaratum fuisse in Generali Congregatione anni 1633. Concludit tamen ex facti circumstantiis videri, ne Religionem quidem in hoc casu iisdem Constitutionibus uti posse, quia Superior Regularis, vel morbum non ignoravit, vel supina nimis insicitia laboravit.

Quod itaque pertinet ad facti circumstantias, eas integre, ac sincere exponit Procurator Fratris Dominici, qui contendens, Novitium morbi genus dolose occuluisse, ac proinde Religionem obligatam non esse eumdem retinere, inde arguit nullitatem Professionis, & jus nulliter Professi discedendi a Religione innixus auctoritati *Bartholomæi de Vecchis*, *& Caponis in discept.*53. *num*33., *& seq.* quibus addi potest *Sanctes Thesaurus in lib. cui tit. Espositione sopra la Regola del Seraphico Padre S. Francesco c.*2., qui omnes unanimiter censent, Professionem præseferre speciem quamdam contractus, utramque partem obligantis, in quo deficiente unius voluntate se se obligandi, alterius quoque obligationem corruere necesse est.

Verum quia PP. Capuccini Jura sua non deducunt, & expedire videtur, quod EE. VV. anceps hoc dubium solemni declaratione resolvant, prout ipsa Religio desiderat, & Judices Ordinarii exposcunt, muneris mei esse censeo, præter ea, quæ in præcedenti Folio adnotavi sequentia subnectere, quæ pro validitate Professionis possent ab iisdem PP. proponi, ut EE.VV. quibus integrum est, meram, certamque Juris rationem aliorum opinionibus, quamvis vulgo receptis, præferre, momentis utriusque sententiæ libratis, sapientissimo oraculo ancipitem hanc quæstionem definiant.

Dubitari itaque potest num satis firma sit ratio illa, cui innititur sententia *Caponi de Vecchis*, *& Thesauri*, quod nempe Professio sit contractus, qui mutuum consensum ita requirat, ut Novitio se Religioni tradente, Religio se obliget perpetuo Professum retinere, eaque posteriori obligatione deficiente, nec prior quidem possit subsistere.

Plane rationem istam acerrime oppugnant alii DD. neque numero pauci, neque ignobiles auctoritate inter quos *Navarrus consil.*25. *de Regular.*, *Sanchez. in Præcepta Decalogi lib.*6. *cad.*9. *num.*64., *Castropal. Oper. Moral. tract.*16. *disput.*1. *punct.*1. *num.*1., *Pontius de matr. lib.*7. *cap.*5. qui omnes vim, & naturam Professionis constituunt in immutabilitate, & perpetuo statu, quem profitetur Novitius, non vero in obligatione illum re-

tinendi, quam consuevit contrahere Religio, hanc enim obligationem contendunt esse extrinsecam quamdam, & legitimam solemnitatem, quæ abesse potest, licet perfecta, & immutabilis sit Professio ex parte Professentis, prout contingit in Societate Jesu, in qua cum vero Statu Regulari, & cum vera Religione constitit facultas Religionis expellendi Professos.

Cæterum Pontius altius rem examinans probat, Professionem esse speciem quamdam Donationis, qua Novitius se tradit, ac donat Religioni, & in qua utriusque Partis consensus intervenit, Novitii quidem, qui se perpetuo tradit Religioni, Religionis vero, quæ donationem acceptat. ex hoc autem Principio subsequitur, quod sicuti ad validitatem donationis pertinet quidem, quod mutuo quodam consensu donatio acceptetur non vero, quod Donatarius se se obliget rem donatam numquam dimittere, ita ad Professionis validitatem requiritur acceptatio Religionis, hæc autem viribus subsistit etiamsi ex speciali lege Constitutionum Confirmatarum Apostolica Auctoritate deficiat legitima solemnitas, qua Religio consuevit se obligare perpetuo retinere Professum.

Hinc idem Pontius doctissimam suam dissertationem concludit his verbis *E quibus denique conficitur immobilitatem Status Religiosi eam requiri, & sufficere, quæ est parte Religiosi se donantis, ex eo enim tantum capite est status iste, ac donatio immobilis, & perpetuo per se. Quod vero ex parte Religiosi Præsulis sit immobilis non requiritur ad statum istum, neque necessarium est, ea enim esset immobilitas perpetua per accidens, & extrinseca.*

Hæc autem opinio convenire videtur cum antiqua Ecclesiæ Disciplina, quando solemnitas Professionis constituta fuit in promissione perpetuo permanendi in Religione, hæc etenim promissio nullam præseferebat obligationem Religionis retinendi Professum, quam quidem vetustiorum temporum Disciplinam conquisitis Patrum testimoniis illustrat idem *Basilius Pontius variar. disputat. par.1. quæst. Scholast.3. cap.10.*, ut scilicet sententiam illam suam de Religionis, & Votorum natura, quam tota ipsa *quæst.3.* luculenter insinuat, aliis, novisque argumentis magis commendet.

His itaque perpensis, EE.VV. erit decernere.

An Professio Fratris Dominici Girunda Capuccini sit nulla in casu &c.

Sess.24. c. 20. de refor.

PISTORIEN., ET PRATEN. JURISDICTIONIS. Reclamante Capitulo Praten. adversus resolutionem editam in hac causa sub die 31. Julii præsentis anni, in qua dictum fuit: *Ad primum, & tertium, laudum esse reformandum, & respective approbandum juxta modum, & quoad Reliqua satis provisum in præcedentibus, & ad mentem Eminentissimi Præfecti; Modus est, quod prævia reformatione laudi in ea parte tantum, in qua decernit Populum degentem extra muros Civitatis Prati, & subjectum Parochis Ecclesiarum Parochialium existentium intra muros ejusdem Civitatis Prati, esse subditum in concernentibus curam Animarum & administrationem Sacramentorum Episcopo Pratensi, declararetur in prædictum Populum competere omnimodam Jurisdictionem Episcopo Pistorienst, sicuti etiam in præfatos Parochos respectu illius populi, in reliquis vero laudum approbetur.* Fuit eidem Capitulo Praten. concessa nova audientia, sub ea lege, quod causa proponeretur in præsenti Congregatione.

Cumque in Folio 10. Julii mox elapsi facti species exponatur, dignabuntur propterea EE. VV. illo reassumpto, sequenti Dubio respondere.

An sit Standum, vel recedendum a Decisis sub die 31 Julii currentis anni.

SPO-

SPOLETANA DECIMARUM. Contendente Episcopo Spoletano, sibi deberi a Capitulo Ecclesiæ Collegiatæ S. Æmiliani Trebii portionem Decimarum in mensuris, ut ajunt, *di Rubbia tredici ad uso mercantile* Contra vero allegante Capitulo se non teneri nisi ad medietatem Decimarum, quas singulis annis exigi contingeret, proposita fuit causa in Foliis dierum 16., & 30. *Martii* 1626. & ad secundum dubium, in quo quærebatur, *an, & in qua quantitate, & qualitate debeatur Episcopo Decima Frumenti*, rescriptum fuit *concedendam esse Remissoriam, & compulsoriam præfixo termino duorum mensium*. *Sess.* 24. *c.* 12. *de refor.*

At defuncti Episcopi Successor cum Capitulo transegit, convenitque, ut sibi quotannis solverentur *Rubbia dieci di Grano all'uso mercantile, & a misura Rasa*. Verum quia nonnulli ex Canonicis hanc transactionem oppugnabant communi placito utraque pars ab eadem recessit, ideoque iterum Dubium illud decidendum proponitur.

Extra controversiam est inter Partes ex antiquissima consuetudine portionem Decimarum, quas percipit Capitulum, ad Episcopum Spoletanum pertinere, easque olim æquis partibus divisas fuisse inter Episcopum, & Capitulum.

Illud vero super est inquirendum, an portio illa Decimarum ex cosuetudine vel tacita conventione debeatur in certa quantitate mensurarum tredecim, uti contendit Episcopus, an vero in integra medietate, quam quidem quæstionem ex sequentibus circumstantiis facti EE. PP. poterunt æstimare.

Anno 1639. Episcopus, & Capitulum communes Decimas locaverunt Paulo Cecchino; certa conventa solutione rubrorum triginta, nempe Cupparum (ut ejusmodi mensuræ vulgo appellantur) centum viginti frumenti, cumque Episcopus aliud haberet jus Decimarum nuncupatum *del Piano* illud etiam eidem Cecchino locavit conventa mercede rubrorum decem scilicet capparum quadraginta.

Cumque portio dimidia mercedis conventæ pro Decimis communibus, & integra merces pro aliis Decimis ad Episcopum tantummodo spectantibus conflarent quantitatem Cupparum centum, hinc in quodam antiquo libro Episcopi Castrucci descripta reperitur eodem anno 1639. exactio Cupparum centum.

Hhc eadem uniformis exactio ab anno 1639. usque ad annum 1654. descripta fuit quotannis in eodem libro, uti conflata ex medietate Decimarum communium, & ex Decimis *del Piano*, licet non, constet, an locatio anni 1639. duraverit successivis temporibus, nisi ex altera adnotatione ejusdem libri in quo anno 1650. *legitur di detto anno* 1650. *non fu affittato più*.

Porro aliud exhibitur instrumentum locationis anni 1653. quo Episcopus, & Capitulum itidem communes Decimas locaverunt eidem Paulo Cecchino statuta mercede Rubrorum viginti octo. Cumque decessisset Episcopus Castruccius, Quæstor Spoliorum anno 1655. mandavit eidem Cecchino, ut traderet Fiscalibus Ministris, *Rubra quatuordecim frumenti ut dicitur la metà della Decima Grande spectan. Menſæ Episcopali Spoleti, nunc Rev. Cameræ Apostolicæ*.

Plane ab eo tempore ad annum usque 1698. nullum exhibetur Documentum quantitatis exactæ ab Episcopo ex Decimis controversis; quod vero pertinet ad postrema hæc tempora, tres Testes adhibuit Episcopus in præteritis Causæ propositionibus, ex quibus unus testabatur, ab anno 1698. ad annum 1722. se uti præpositum negotiis Menſæ Episcopalis exegisse con-

controveaſas Decimas in quantitate rubrorum tredecim, alter vero duodecim annis, ultimus tribus poſtremis annis eamdem quantitatem Frumenti exegiſſe. Verum licet Sacra Congregatio ad illos examinandos litteras concedendas eſſe decreverit, eis tamen uſus non eſt Epiſcopus, putans, Teſtium dicta licet non ſolemniter recepta, ſatis confirmari ex Apochis repertis in libris Capituli, quibus probatur annis 1716.1719., & 1722. ſoluta ab eodem Capitulo fuiſſe rubra tredecim frumenti, & ex pluribus inſtrumentis, quibus Capitulum, vel Jus exigendi Decimas locavit, vel illas exigendas commiſit, nullo interveniente Miniſtro Epiſcopi, ac ſi ad illum amplius non pertineret incerta Decimarum exactio.

Ex hiſce circumſtantiis admittit Capitulum ſe ſe teneri medietatem Decimarum Epiſcopo perſolvere, & ejus quidem generis, prout exigi contingit a Debitoribus Decimarum; negat vero, taxatam umquam fuiſſe certam quantitatem ſolvendam. Idque probare ſe putat primo ex ipſa varietate ſolutionum allegatarum ab Epiſcopo, aliarum nempe rubrorum quindecim, aliarum quatuordecim, aliarum demum tredecim. Rurſus ſolutionem uniformem rubrorum quindecim ante annum 1654. tribuendam putat locationibus pro certa mercede conventis, idque palam fieri ex eo, quod facta locatione pro rubris viginti octo anno 1653. exacta fuerunt non rubra quindecim prout fieri debuiſſet, ſi certa taxatio præceſſiſſet, ſed rubra quatuordecim juxta novam locationem. Demum ſolutionem rubrorum tredecim poſt annum 1654. nullo legitimo documento probatam uſque ad annum 1698., neque vero deinceps probari ex Teſtium dictis, utpote apud acta non receptis, & ſingularibus, cum præſertim ſolutiones aliquot in ea quantitate receptæ tribui poſſe videantur vel commodiori exactioni, vel ei conſilio, ne cum Epiſcopo tam acris lis ſuboriretur, minime porro ex his argui, quod Capitulum adeo grave damnum ſibi irrogaverit, ut ultra medietatem Decimarum quidquam Epiſcopo teneretur perſolvere, Conſuetudinem denique adeo damnoſam admitti non poſſe, niſi concurrant requiſita a DD tradita juxta *deciſionem 23 par. 6. rec.*

Contra Epiſcopus contendit, Decimarum ſibi ex conſuetudine debitarum certum modum, & quantitatem facile præſcribi potuiſſe, vel inter Partes conveniri, ejuſque rei optimum argumentum eſſe, quod a pluribus annis Capitulum Miniſtris ſuis commiſerit exactionem Decimarum, tamquam ad ſe unice ſpectantium, non vero uti communium cum Epiſcopo, prout antiquitus fieri conſueverat, additque quantitatem rubrorum tredecim æquare medietatem Decimarum, & nonniſi in frumento juxta mercatorum uſum eſſe perſolvendam, quia illud ejuſdem generis exigere debet Capitulum a Debitoribus Decimarum.

Itaque EE. VV. erit decernere.

An, & in qua quantitate, & qualitate debeatur Epiſcopo Decima frumenti.

Seſſ. 25. c. 4. de refor.

PRATEN. ONERIS MISSARUM. Quærebatur in hac cauſa quot Miſſas celebrare teneretur Joſeph Ambroſii ſingulis annis uti Rector Beneficii ſub titulo Sanctæ Mariæ Magdalenæ in Eccleſia Sancti Petri Forelli Civitatis Prati, cumque duo Teſtamenta Fundatoris, quæ fuerunt exhibita unum ſcriptum anno 1414., alterum vero anno 1418. non convenirent in eodem numero Miſſarum præſcripto a Teſtatore, in primo enim injungebatur onus unius Miſſæ ſingulis diebus, in altero vero quatuor Miſſarum in qualibet hebdomada, & de utriuſque Teſtamenti viribus diſputaretur, obſervantia autem admodum diſformis allegaretur, Sacra

hæc

hæc Congregatio *die 2. Auguſti 1727. diſtulit reſolutionem, die vero 23. ejuſdem menſis novam Ordinarii relationem exquiſivit juxta inſtructionem, quæ fuit: ut exactior fieret præſcrutatio antiquarum viſitationum.*

Novam relationem tranſmiſit Epiſcopus, in qua affirmat, nullas invenire potuiſſe Viſitationes ante annum 1562. eodem autem anno enunciatum fuiſſe onus unius Miſſæ qualibet hebdomada, & deinceps non aliam reperiri Viſitationem niſi anni 1645., in qua deſcribitur obligatio celebrandi ſingulis diebus, licet verbum illud *diebus* modo deletum reperiatur, & ſuperinductum aliud *Menſibus*, deinde in Viſitationibus annorum 1674. & 1680. nunciari onus unius Miſſæ quolibet menſe.

Porro in ſubſequentibus Viſitationibus annorum 1682., 1684., & 1687., & deinceps deſcriptum fuit onus Miſſæ quotidianæ uſque ad annum 1722. quo idem Joſeph Ambroſi, ne cogeretur ad celebrationem unius Miſſæ quolibet die, exhibuit Teſtamentum anni 1418. ad probandum onus ſui Beneficii eſſe Miſſarum tantummodo quatuor qualibet hebdomada.

Concludit itaque Epiſcopus in tanta rerum varietate oportere EE. VV. decreto declarari certum numerum Miſſarum impoſterum celebrandarum.

Cætera continentur in Juribus Ambroſii circumferendis.

Itaque EE. VV. erit, reaſſumptis Foliis dierum 2., & 23. Auguſti 1727. decernere.

An, & quam quantitatem Miſſarum celebrare teneatur Rector Beneficii in caſu &c.

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Ad componendas omnes controverſias exortas inter Epiſcopum, & Capitulum Cathedralis Eccleſiæ Urgellen. fuit anno 1717. ſolemnis inita inter dictas Partes tranſactio plura continens capita. *Seſſ. 24. c. 12. de refor.*

Cum autem pluries ex parte Capituli porrectæ fuerint preces huic Sac. Congregationi pro obtinenda approbatione concordiæ ſemper dilata fuit ejuſdem confirmatio, donec poſtremo illius diſcuſſio remiſſa fuit Eminentiſſimo D. Cardinali Bellugæ, qui doctiſſimum Votum exaravit, in quo tum ſeries rei geſtæ diligentiſſime exponitur, tum pacta in tranſactione contenta ſingillatim examinantur, quod impreſſum diſtribuitur EE. VV. quarum erit decernere.

An, & quomodo ſit locus confirmationi Concordiæ.

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS. Propoſita fuerunt die 13. Martii mox elapſi viginti quatuor Dubia ſuper pluribus controverſiis exortis inter Epiſcopum Pacen., & Abbatem Collegiatæ de Zafra. Cum autem EE. VV. reſcripſerint: *Ad Eminentiſſimum Præfectum pro reformatione Dubiorum, & Cauſa iterum proponatur cum iiſdem Scripturis.* Hinc facta Dubiorum reſecatione, quæ per Eminentiſſimum Dominum Cardinalem Præfectum redacta fuerunt ad tredecim, reliquum eſt, ut EE. VV. decernere dignentur. *Seſſ. 25. c. 6. de reform.*

I. An Epiſcopus Pacen., ſeu Viſitator ab eo deputatus viſitando Eccleſiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam concordiæ, poſſit ſolum Decreta, & ordinationes opportunas facere, ſed etiam completa viſitatione ipſi Juriſdictio competat pro eorumdem Decretorum, & ordinationum executione, ac obſervantia, ſeu potius ſpectet ad Abbatem in caſu &c.

II. An Epiſcopus, ſeu illius Viſitator poſſit compellere Conſervatores Librorum

rum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius Visitare debeant in Archivio, & Locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.

III. An, & quomodo possit conficere Processus informativos super defectibus, Excessibus, delictis commissis per dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in casu &c.

IV. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum mulctæ, & pœnæ Correctionali, ac in nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio, mulcta pecuniaria, & suspensio a Divinis, in casu &c.

V. Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali, *& quatenus Affirmativè*.

VI. An Episcopus, seu illius Visitator possit dicto Abbati, ejusque Curiæ terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Instantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ, in casu &c.

VII. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super crimina concubinatus alicujus, vel aliquarum Personarum d. Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Causis pronuntiare privative quoad Abbatem, vel potius cumulativè, vel potius cognoscere de dicto delicto spectet ad Abbatem privative quoad Episcopum, in casu &c.

VIII. An Abbati Collegiatæ Ecclesiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium, in casu &c.

IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos, in casu &c.

X. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicæ, in casu &c.

XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illumque benedicere, & an possit benedicere aquam cum vino miscendam per celebrantem, ut faciunt Episcopi ex præscripto Cæremonialis.

XII. An Concionatores, qui Concionem habituri sunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a celebrante, seu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in casu &c.

XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendissimi Abbatem dictæ Collegiatæ salutare debeant, aut possint, in casu &c.

Sess. 25. c. 6. de reformat.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA. Cum Abbas Collegiatæ Ecclesiæ de Zafra, præter Dubia instante Episcopo proposita, curasset etiam proponi alia viginti duo eadem die 13. Martii preteriti, censuerunt pariter EE. VV. rescribere: *An Eminentissimum Præfectum pro resecatione Dubiorum, & causa proponatur cum iisdem Scripturis*. Eminentissimus

ſimus Dominus Cardinalis Præfectus dubia reſecavit, & novem dumtaxat hodie proponuntur ab EE. VV. reſolvenda.

I. An licuerit Franciſco Revollo Viſitatori, in actu Viſitationis peractæ de anno 1716. fabricare Proceſſum ex officio contra Gabrielem del Caſtillo, ac fabricatum tranſmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eidem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Caſtillo, necnon licuerit eidem Viſitatori inquirere judicialiter contra omnes Eccleſiaſticos ejuſdem Collegiatæ ſuper inobedientia Decretorum Viſitationis factæ de anno 1708. in caſu &c.

II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commiſsarios per tres vices ad inſtantiam Fiſcalis ſuæ Curiæ contra Abbatem Zafræ, contra eundem judicialiter procedere etiam ſub pœna excommunicationis, in caſu &c.

III. An Carceratio Perſonæ Abbatis de anno 1716. ac Proceſsus fabricati, & Decreta reſpective facta per Petrum Leonem in Viſitatione de anno 1721. ſuſtineantur, vel potius ſit circumſcribenda, in caſu &c.

IV. An poſſit Viſitator interdicere Abbati, ne ſuam juriſdictionem ordinariam exerceat durante tempore Viſitationis in caſu &c.

V. An ſit in arbitrio Collegiatæ ſubminiſtrare pecuniam, vel ſpecies pro procuratione, & quatenus pecuniam, in qua ſumma, & an in minori quantitate Viſitatori deputato, quam ipſi Epiſcopo perſonaliter viſitanti, & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti viſitatione anni 1721. ſint reſtituenda, in caſu &c.

VI. An orta controverſia ſuper competentia Juriſdictionis, liceat Epiſcopo, ejuſque Curiæ, ſicuti etiam Abbati procedere ad cenſuras, ſeu potius ſit recurrendum ad Metropolitanum, ſive Nuncium Apoſtolicum, in caſu &c.

VII. An liceat Epiſcopo retinere in Oppido Zafra unum Eccleſiaſticum ſub titulo Fiſcalis Epiſcopalis, & an competat Sede Epiſcopali vacante Capitulo Eccleſiæ Cathedralis Pacen. Jus viſitandi, & procurationem exigendi, & in qua ſumma, in caſu &c.

VIII. An conſtet de attentatis commiſſis in ſpretum inhibitionis Rotalis, & pendentiæ litis, & quatenus affirmative, quomodo ſint purganda, in caſu &c.

IX. An circumſcriptis prædictis actis, & geſtis, competat Abbati, & collegiatæ reintegratio pro damnis, & intereſſe paſſis, & in qua ſumma, in caſu &c.

Die

Die Sabbati 20. Novembris 1728.

Ignabuntur EE. VV. prævia reaſſumptione Folii in anteacta Congregatione diſtributi, infraſcriptis Dubiis ob temporis anguſtiam tunc non propoſitis reſpondere.

Seſſ. 25. c. 15. de Reg.

ORDINIS CAPPUCCINORUM.
An, & quomodo Inſtantiæ Epiphanii Oratoris ſit annuendum.

Dilata, & revideatur Sententia Definitorii, & ad mentem.

Seſſ. 25. c. 15. de Reg.

ORDINIS CAPPUCCINORUM, SEU CATHACEN.
An Profeſſio Fratris Dominici Gironda Cappuccini ſit nulla, in caſu &c.

Non conſtare de Nullitate.

Seſſ. 24. c. 20. de reform.

PISTORIEN. ET PRATEN. JURISDICTIONIS.
An ſit ſtandum vel recedendum a Deciſis ſub die 31. Julii currentis anni.

Dilata, & proponatur in prima poſt Reges.

Seſs. 25. c. 12. de reſ.

SPOLETANA DECIMARUM.
An, & in qua quantitate, & qualitate debeatur Epiſcopo Decima frumenti.

Decimam deberi in medietate tam in frumento, quàm in pecunia juxta qualitatem exigendam per Capitulum.

Seſs. 25. c. 24. de reſ.

PRATEN. ONERIS MISSARUM.
An, & quam quantitatem Miſſarum celebrare teneatur Rector Beneficii, in caſu &c.

Non propoſita cum reliquis,

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.

An, & quomodo sit locus confirmationis Concordiæ.

Sess. 24. c. 12. de ref.

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS.

I. An Episcopus Pacen., seu Visitator ab eo deputatus visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam Concordiæ, possit non solum Decreta, & ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione, ipsi Jurisdictio competat pro eorumdem Decretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c. *Sess. 25. c. 6. de ref.*

II. An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius Visitare debeant in Archivio, & Locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.

III. An, & quomodo possint conficere Processus informativos super defectibus, Excessibus, delictis commissis per dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in casu &c.

IV. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum mulctæ, & pœnæ Correctionali, ac an nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, reclusio, mulcta pecuniaria, & suspensio a Divinis, in casu &c.

V. An Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali, *& quatenus Affirmativè.*

VI. An Episcopus, seu illius Visitator possit dicto Abbati, ejusque Curiæ terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Instantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ, in casu &c.

VII. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super crimina concubinatus alicujus, vel aliquarum Personarum d. Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Causis pronuntiare privative quoad Abbatem, vel potius cumulativè, vel potius cognoscere de dicto delicto spectet ad Abbatem privative quoad Episcopum, in casu &c.

VIII. An Abbati Collegiatæ Ecclesiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Ecclesiam liceat deferre vestem violaceam, Pileum, & Pectorale ad instar Episcoporum, vel potius deferre debeat Vestes nigras ad instar Ecclesiasticorum Sæcularium, in casu &c.

IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apostolicam confirmata præscriptos, in casu &c.

X. An uti possit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicæ, in casu &c.

XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Missam solemnem, imponere incensum in Thuribulo, illique benedicere, & an possit bene-

benedicere aquam cum vino miſcendam per celebrantem, ut faciunt Epiſcopi ex præſcripto Cæremonialis.

XII. An Concionatores, qui Concionem habituri ſunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a celebrante, ſeu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in caſu &c.

XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendiſſimi Abbatem dictæ Collegiatæ ſalutare debeant, aut poſſint, in caſu &c.

Seſſ. 25. c. 6 de ref.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

I. An licuerit Franciſco Revollo Viſitatori, in actu Viſitationis peractæ de anno 1716. fabricare Proceſſum ex officio contra Gabrielem del Caſtillo, ac fabricatum tranſmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eidem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Caſtillo, necnon licuerit eodem Viſitatori inquirere judicialiter contra omnes Eccleſiaſticos ejuſdem Collegiatæ ſuper inobſervantia Decretorum Viſitationis factæ de anno 1708. in caſu &c.

II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commiſsarios per tres vices ad inſtantiam Fiſcalis ſuæ Curiæ contra Abbatem Zafræ, contra eundem judicialiter procedere etiam ſub pœna excommunicationis, in caſu &c.

III. An Carceratio Perſonæ Abbatis de anno 1716. ac Proceſsus fabricati, & Decreta reſpective facta per Petrum Leonem in Viſitatione de anno 1721. ſuſtineantur, vel potius ſint circumſcribenda, in caſu &c.

IV. An poſſit Viſitator interdicere Abbati, ne ſuam juriſdictionem ordinariam exerceat durante tempore Viſitationis in caſu &c.

V. An ſit in arbitrio Collegiatæ ſubminiſtrare pecuniam, vel ſpecies pro procuratione, & quatenus pecuniam, in qua ſumma, & an in minori quantitate Viſitatori deputato, quam ipſi Epiſcopo perſonaliter viſitanti, & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti viſitatione anni 1721. ſint reſtituenda, in caſu &c.

VI. An orta controverſia ſuper competentia Juriſdictionis, liceat Epiſcopo, ejuſque Curiæ, ſicuti etiam Abbati procedere ad cenſuras, ſeu potius ſit recurrendum ad Metropolitanum, ſive Nuncium Apoſtolicum, in caſu &c.

VII. An liceat Epiſcopo retinere in Oppido Zafræunum Eccleſiaſticum ſub titulo Fiſcalis Epiſcopalis, & an competat Sede Epiſcopali vacante Capitulo Eccleſiæ Cathedralis Pacen. Jus viſitandi, & procurationem exigendi, & in qua ſumma, in caſu &c.

VIII. An conſtet de attentatis commiſſis in ſpretum inhibitionis Rotalis, & pendentiæ litis, & quatenus affirmative, quomodo ſint purganda, in caſu &c.

IX. An circumſcriptis prædictis actis, & geſtis, competat Abbati, & Collegiatæ reintegratio pro damnis, & intereſſe paſſis, & in qua ſumma, in caſu &c.

Seſſ. 6. Cap. 4. ſeſſ. 24. c. 12. & ſeſſ. 25. c. 6. de ref.

GERUNDEN. Ex antiquiſſima Conſuetudine approbata per rem judicatam Rotalem quoties contingit vacatio Sedis Epiſcopalis Gerunden. juriſdictio, ac adminiſtratio Epiſcopatus non ad Capitulum devolvi-

vitur, prout disponunt Sacri Canones *in cap. cum olim de major.*, *& obed. & in cap. penult. & ultim. de supplen. negligen. Prælat. in 6.* innovatis per Sacrum Concilium Tridentinum *Sess. 24. de reform. cap. 16.* Sed ad Archidiaconum majorem nuncupatum *de Rogationibus* cui in hoc casu competit omnimoda jurisdictio tam voluntaria, quàm necessaria, unacum beneficiorum collatione, iis tantum exceptis, quæ sunt ordinis, ut constat ex decisionibus dictam rem judicatam præcedentibus 731. & 764. *coram Emer. jun.* & 132 *coram Benincas.* In istis tamen decisionibus pro certo supponitur, in hanc jurisdictionem tunc succedere Archidiaconum, si de tempore vacationis præsens existat in Civitate, vel Diœcesi Gerunden.

Non Conversa in genere hac jurisdictione per Capitulum, variæ inter ipsum, ac Archidiaconos pro tempore exortæ fuerunt controversiæ super actibus particularibus in hac Sacra Congregatione, ac etiam in Sacræ Rotæ Auditorio; etenim in vacatione præfatæ Sedis Episcopalis de anno 1693. cum Archidiaconus ob Diœcesis amplitudinem, & in levamen Pastoralis sollicitudinis tres deputasset Vicarios Generales, nempe Canonicum Franciscum Camps Sacræ Theologiæ Doctorem, Hieronymum Guitart Canonicum Coadjutorem, ac Doctorem in Jure Civili tantum, necnon Presbyterum Franciscum Serra J. U. D. Capitulum electionem istam quoad primum, & secundum impugnavit, veluti contra formam præscriptam à Sacro Concilio Tridentino *in dicto cap. 16. Sess. 24. de reform.* demandante, ut Vicarius Capitularis Sede Vacante eligeretur, qui saltem in Jure Canonico sit Doctor, vel Licentiatus, & quoad Tertium, uti contra mentem hujus Sacræ Congregationis, quæ pluries declaravit, electionem Presbyteri extranei in Vicarium Capitularem esse nullam, existentibus Doctoribus in Capitulo, juxta resolutiones relatas *apud Garz. de Benefic. par. 5. cap. 7. num. 12. in addition. & Barbos. ad Concil. dicta Sess. 24. de reform. cap. 16. num. 5. & num. 28.* Sed delata Causa ad hanc Sacram Congregationem, ac disputatis inter cætera duobus dubiis in 3. & 4. loco videlicet: Tertio: *An Archidiaconus Sede Episcopali vacante, teneatur in deputatione Vicarii servare formam præscriptam, a Sacro Concilio in c. 16. Sess. 24. de reform.*: & quarto: *An deputatio Canonici Coadjutoris, & Doctoris in Jure Civili tantum in unum ex Vicariis generalibus facta per Archidiaconum fuerit valida in casu &c.*: Sacra Congregatio sub die 5. Septembris 1699. favore Archidiaconi respondit: ad Tertium *Negativè*, & ad Quartum *Provisum in Tertio*: Itaque resolutio confirmata fuit in Congregatione habita sub die 5. Julii 1700.

In Rotæ verò Auditorio plures aliæ examinatæ fuerunt quæstiones, quarum præcipua stetit in his duobus dubiis, Primo, *an, & quomodo Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Gerunden. debeat congregari ab Archidiacono majori vices Episcopi gerente, seu ab ejus Vicario generali de gremio*: & secundo, *an Archidiaconus, seu Vicarius Generalis de gremio Capituli Sede Episcopali vacante præsidere debeant in Congregationibus Capitularibus, vota colligere, & juxta eorum majorem partem resolutiones publicare, & exequi*: Et hæc pariter dubia sub die 12. Junii 1702. coram clar. mem. Card. Priolo resoluta fuerunt favore Archidiaconi, & ejus Vicarii de gremio, ut scilicet ipsis competeret convocare Capitulum, in eo præsidere, omniaque alia supra dicta peragere, ut ex *decisionibus 26. & 27. impress post Ceccoper. lucubrat. Canon. tom. 1. novæ impress cum addit.* Fundamentum dictarum de-

cisionum fuit, quod sicuti ex antiqua concordia inita de anno 1455. inter Capitulum, tunc Episcopum Bernardum, & ex quodam Indulto Julii III. Episcopus, seu ejus Vicarius de gremio habet jus convocandi, & præsidendi in Capitulo, eodem jure frui deberet etiam Archidiaconus, seu ejus Vicarius de gremio, uti in omnibus succedens, quibus Sede plena pollent Episcopi; In iisdem tamen decisionibus, & præcipue in prima sub §. *quo verò*, enunciatur nullam inter partes fuisse quæstionem quin Vicarius pro his negotiis Capitularibus ab Archidiacono deputandus deberet esse unus de Capitulo, qui ibi vulgariter appellantur *de gremio*.

Consimiles controversiæ exortæ fuerunt in postrema vacatione dictæ Sedis Episcopalis de anno 1726. in qua cum modernus Archidiaconus ultra duos Vicarios generales pro administratione Justitiæ in Civitate, & Diœcesi, elegisset etiam in Vicarium de gremio unum ex Canonicis Coadjutoribus, Capitulum sub obtentu, quod Coadjutor non sit verus Canonicus, neque dici possit de gremio Capituli, electioni hujusmodi se opposuit, ac recursum habuit ad hanc Sacram Congregationem, à qua requisitus fuit Episcopus Vicen. pro informatione auditis Partibus, & cum facultate examinandi Testes, & compulsandi scripturas.

Post compilatum, ac transmissum Processum ad Urbem, unacum relatione prædicti Episcopi Vicen. quæ datur impressa *in Summario Capituli n.* 10. alias prætensiones exclvtait Archidiaconus, & præcipue super jure visitandi Ecclesiam, Capitulum, & Canonicos, necnon procedendi tam in Visitatione, quam extra in Causis Civilibus, & Criminalibus Capitularium sine Conjudicibus, & adjunctis Capituli; Quibus etiam delatis ad eandem Sacram Congregationem, requisita fuit super his nova relatio prædicti Episcopi Vicen. sed illa non adhuc perventa, fuerunt subscripta sex sequentia dubia, quæ cum proponi instetisset Archidiaconus in ultima Congregatione Mensis Septembris, Sacra Congregatio sub die 21. Augusti mox præteriti dilationem à Capitulo petitam benigniter indulsit, ac mandavit, *ut Causa proponeretur in prima post aquas etiam unica*; parendo idcirco, ut par est EE PP. mandatis, eorum sapientissimum oraculum hodie exquiritur super infrascriptis dubiis.

I. *An Archidiaconus major Ecclesiæ Gerunden. Vices Episcopi gerens Sede vacante teneatur deputare in Vicarium Generalem pro Causis, negotiis, & rebus Ecclesiæ Capituli, & Canonicorum unum de gremio Capituli in casu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An idem Archidiaconus Sede vacante possit deputare in Vicarium Generalem de gremio, qui Capitulum Cathedralis Ecclesiæ debeat convocare, in eo præsidere, primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum resolvere negocia Capitularia, & alia exercere, quæ ad Officium Vicarii de gremio competunt, unum ex Canonicis Coadjutoribus dictæ Ecclesiæ, in casu &c.*

III. *An Archidiaconus prædictus per se visitare possit Ecclesiam, Capitulum, Canonicos, & Diœcesim, & necessaria ad bonum Ecclesiæ regimen demandare, in casu &c.*

IV. *An idem Archidiaconus procedere valeat in Visitatione & extra eam contra Capitulum, & singulos Canonicos tam in Civilibus, quàm in Criminalibus sine Conjudicibus, & adjunctis ejusdem Capituli, in casu &c.*

V. *An præsente, vel etiam absente Archidiacono a Civitate, vel Diœcesi, possit Coadjutor in Archidiaconatu assumere administrationem, & præmissa omnia*

in

in ejus locum adimplere, seu potius in casu absentiæ Jurisdictio spectet ad Capitulum in casu &c.

VI. *An dictus Archidiaconus possit eamdem Jurisdictionem exercere per suos Vicarios, in casu &c.*

Die Sabbati 4. Decembris 1728.

Ignabuntur EE. VV. prævia reassumptione Folii in anteacta Congregatione distributi, infrascriptis Dubiis ob temporis angustiam tunc non propositis respondere.

PRATEN. ONERIS MISSARUM.

An, & quam quantitatem Missarum celebrare teneatur Rector Beneficii in casu &c. *Sess. 25. c. 24. de ref.*

Teneri ad celebrationem quatuor missarum in Hebdomada, reservato Jure agendi pro reductione quatenus ei competat.

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.

An, & quomodo sit locus confirmationi Concordiæ. *Sess. 24. c. 12. de ref.*

Dilata, & proponatur intra tres Menses citato Capitulo.

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS.

I. An Episcopus Paten., seu Visitator ab eo deputatus visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam Concordiæ, possit non solum Decreta, & ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione, ipsi Jurisdictio competat pro eorumdem Decretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c. *Sess. 25. c. 6. de ref.*

II. An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius Visitare debeant in Archivio, & Locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.

III. An, & quomodo possint conficere Processus informativos super defectibus, Excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, eaque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in casu &c.

IV. An

IV. An reperti culpabiles teneantur ad ſatisfaciendum mulctæ, & pœnæ Correctionali, ac in nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, recluſio, mulcta pecuniaria, & ſuſpenſio a Divinis, in caſu &c.

V. An Epiſcopus, ſeu ejus Viſitator teneatur dictos Proceſſus informativos Abbati conſignare, ſeu ejus Officiali Vicario Generali. *Et quatenus affirmativè.*

VI. An Epiſcopus, ſeu illius Viſitator poſſit dicto Abbati, ejuſque Curiæ terminum competentem præfigere ad compilandos Proceſſus ſuper criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Inſtantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ, in caſu &c.

VII. An Epiſcopus Pacen. poſſit tam in Viſitatione, quam extra formare Proceſſus ſuper crimina concubinatus alicujus, vel aliquarum Perſonarum d. Eccleſiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Cauſis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumulativè, vel potius cognoſcere de dicto delicto ſpectet ad Abbatem privative quoad Epiſcopum, in caſu &c.

VIII. An Abbati Collegiatæ Eccleſiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Eccleſiam liceat deferre veſtem violaceam, Pileum, & Pectorale ad inſtar Epiſcoporum, vel potius deferre debeat Veſtes nigras ad inſtar Eccleſiaſticorum Sæcularium, in caſu &c.

IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apoſtolicam confirmata præſcriptos, in caſu &c.

X. An uti poſſit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicæ, in caſu &c.

XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata alterò celebrante Miſſam ſolemnem, imponere incenſum in Thuribulo, illumque benedicere, & an poſſit benedicere aquam cum vino miſcendam per celebrantem, ut faciunt Epiſcopi ex præſcripto Cæremonialis.

XII. An Concionatores, qui Concionem habituri ſunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a Celebrante, ſeu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in caſu &c.

XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendiſſimi Abbatem dictæ Collegiatæ ſalutare celebrare debeant, aut poſſint, in caſu &c.

Non propoſita.

Seſſ. 25. c. 6. de reſ.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

I. An licuerit Franciſco Revollo Viſitatori, in actu Viſitationis peractæ de anno 1716. fabricare Proceſſum ex officio contra Gabrielem del Caſtillo, ac fabricatum tranſmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Caſtillo, necnon licuerit eidem Viſitatori inquirere judicialiter contra omnes Eccleſiaſticos ejuſdem Collegiatæ ſuper inobſervantia Decretorum Viſitationis factæ de anno 1708. in caſu &c.

II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commiſſarios per tres vices ad inſtantiam Fiſcalis ſuæ Curiæ contra Abbatem Zafræ, & contra eundem judicialiter procedere etiam ſub pœna excommunicationis, in caſu &c.

III. An

III. An carceratio Perſonæ Abbatis de anno 1716. ac Proceſſus fabricati, & Decreta reſpective facta per Petrum Leonium in Viſitatione de anno 1721. ſuſtineantur, vel potius ſint circumſcribenda in caſu &c.

IV. An poſſit Viſitator interdicere Abbati, ne ſuam Juriſdictionem ordinariam exerceat durante tempore Viſitationis in caſu &c.

V. An ſit in arbitrio Collegiatæ ſubminiſtrare pecuniam, vel ſpecies pro procuratione, & quatenus pecuniam, in qua ſumma, & an in minori quantitate Viſitatori deputato, quam ipſi Epiſcopo perſonaliter viſitanti, & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti viſitatione anni 1721. ſint reſtituenda in caſu &c.

VI. An orta controverſia ſuper competentia Juriſdictionis, liceat Epiſcopo, ejuſque Curiæ, ſicuti etiam Abbati procedere ad cenſuras, ſeu potius ſit recurrendum ad Metropolitanum, ſive Nuncium Apoſtolicum in caſu &c.

VII. An liceat Epiſcopo retinere in oppido Zafræ unum Eccleſiaſticum ſub titulo Fiſcalis Epiſcopalis, & an competat Sede Epiſcopali vacante Capitulo Eccleſiæ Cathedralis Pacen. Jus viſitandi, & procurationem exigendi, & in qua ſumma in caſu &c.

VIII. An conſtet de Attentatis commiſſis in ſpretum inhibitionis Rotalis, & pendentiæ litis, & quatenus affirmativè, quomodo ſint purganda in caſu &c.

IX. An circumſcriptis prædictis actis, & geſtis competat Abbati, & Collegiatæ reintegratio pro damnis, & intereſſe paſſis, & in qua ſumma in caſu &c.

Non propoſita.

GERUNDEN. JURISDICTIONIS.

I. *An Archidiaconus Major Eccleſiæ Gerunden. Vices Epiſcopi gerens Sede vacante teneatur deputare in Vicarium Generalem pro Cauſis, negotiis, & rebus Eccleſiæ Capituli, & Canonicorum unum de gremio Capituli in caſu &c. & quatenus affirmativè.* *Seſſ. 6. cap. 4. ſeſſ. 24. cap. 16., & ſeſſ. 25. cap. 6. de ref.*

II. *An idem Archidiaconus Sede vacante poſſit deputare in Vicarium Generalem de gremio, qui Capitulum Cathedralis Eccleſiæ debeat convocare, in eo præſidere: primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum reſolvere nogocia Capitularia, & alia exercere, quæ ad Officium Vicarii de gremio competunt, unum ex Canonicis Coadjutoribus dictæ Eccleſiæ, in caſu &c.*

III. *An Archidiaconus prædictus per ſe viſitare poſſit Eccleſiam, Capitulum, Canonicos, & Diœceſim, & neceſſariam ad bonum Eccleſiæ regimen demandare, in caſu &c.*

IV. *An idem Archidiaconus procedere valeat in Viſitatione, & extra eam contra Capitulum, & ſingulos Canonicos tam in Civilibus, quam in Criminalibus ſive Conjudicibus, & adjunctis ejuſdem Capituli in caſu &c.*

V. *An præſente, vel etiam abſente Archidiacono a Civitate, vel Diœceſi, poſſit Coadjutor in Archidiaconatu aſſumere adminiſtrationem, & præmiſſa omnia in ejus locum adimplere, ſeu potius in caſu abſentiæ Juriſdictio ſpectet ad Capitulum in caſu &c.*

VI. An

VI. *An dictus Archidiaconus possit eamdem Jurisdictionem exercere per suos Vicarios, in casu &c.*

Dilata ad primam post Reges.

Sess. 23. c. 6. de ref.

MACERATEN. CAPPELLANIÆ. Nicolaus Paulinus in testamento condito de anno 1706. Cappellaniam instituit ad Altare majus Suffragii Maceratæ, cum reservatione juris patronatus activi favore Michaelis Archangeli Silvestri, ejusque Descendentium in infinitum.

In ultima vacatione Cappellani sequuta de anno 1725. Joseph de Silvestris præfati Michaelis Archangeli filius sub supposito, quod dicta Cappellania cosiderari deberet legatum pium Missarum, illiusque capaces essent etiam Pueri; & Fæminæ, ad eamdem nominavit Laurentium suum filium in infantili ætate constitutum; Secuta tamen dicta nominatione, orta fuit controversia intra ipsius Laurentius, ac Sacerdotem Matthiam Generali præsentatum a Maria Silvestri filia pariter prædicti Michaelis Archangeli; Remissaque ista causa ad hanc Sacram Congregationem quoad declarationem super qualitate Cappellaniæ, & disputato dubio: *An Cappelania esset legatum pium, cujus essent Capaces etiam fœminæ, & Infantes, vel potius esset Cappellania Ecclesiastica?* Die 28. Septembris 1726. responsum fuit; *Ad primum dubii partem negative, & ad secundam affirmative, sed non esse collativam.*

Huic resolutioni acquievit dictus Joseph de Silvestris, & sub die 5. Octobris ejusdem anni ad aliam nominationem processit favore Sacerdotis Francisci de Sebastianis; Habito tamen recursu ad Sacram Congregationem per supradictum Matthiam Generali contendentem, præfatum Josephum Compatronum ob primam præsentationem scienter a se factam de persona incapaci, cecidisse pro hac vice ab omni suo Jure præsentandi, vel quod ob pendentiam litis inter primos præsentatos vetitum erat ipsi sub pœna attentatorum ad novam præsentationem devenire juxta notos *Textus in cap. 1. & 2. ut lit. penden. in 6.*, Duo alia dubia examinata fuerunt in Congregatione habita sub die 10. Julii mox præteriti.

Primo nempe *An nominatio, seu præsentatio ultimo loco facta sustineatur, & quatenus affirmative.*

Secundo *An, & cui Cappellania, de qua agitur, sit adjudicanda in casu &c.* hæc pariter resoluta fuerunt favore dicti Matthiæ Generali prævio rescripto: *Cappellaniam esse adjudicandam Matthiæ Generali*: cumque adversus hanc postremam resolutionem concessa fuerit nova Audientia non gravabuntur EE. VV., reassumpto folio diei 15. Maii elapsi, in quo facti series cum omnibus suis circumstantiis altius refertur, hodie decernere.

An sit standum vel recedendum a decisis.

In decisis, & amplius.

Sess. 24. c. 1. de reform. Matrim.

MEDIOLANEN. MATRIMONII. Marianna a Turre Rezzonica post contractum matrimonium in faciem Ecclesiæ *die* 4. *Novembris* 1726. cum Paulo Antonio Besutio, & cohabitationem spatio 18. mensium, supplicavit SS. D. N. pro dissolutione ejusdem Matrimonii uti rati, & non consummati ob impotentiam Viri; Remissæ fuerunt hujusmodi preces ad hanc Sacram Congregationem, a qua requisita fuit informatio Eminentis-

enim, qua de menſe Novembris 1726. Cadaver filii Ducis Cilii delatum fuit ad Eccleſiam PP. Cappuccinorum, in qua ipſi Duces Sepulchrum gentilitium habent, Capitulum Collegiatæ Eccleſiæ uti Parochus habitualis dictæ Terræ pro illius aſſociatione prætendit, in vim antiquæ Conſuetudinis omnia intorticia, quæ circa Cadaver per viam delata fuerunt accenſa, ſibi deberi; prout de facto ea omnia retinuit, & occupavit; Reclamantibus vero PP. Capuccinis ad Curiam Oritanam, eadem Curia aſſignato Partibus termino probatorio, omnem Ceram interim deponi mandavit; Ab hoc interlocutorio decreto appellavit Capitulum ad A. C., remiſſa tamen Cauſa per Auditorem Sanctiſſimi ad hanc Sacram Congregationem, ac ſubſcriptis duobus ſequentibus dubiis, hodie proponuntur per EE. VV. ſapientiſſime de more reſolvenda.

I. *An intorticia, quæ deferuntur accenſa per viam circa Cadaver, ſpectent ad Reverendiſſimum Capitulum Collegiatæ, an vero ad PP. Capuccinos?*

II. *An dicti PP. Capuccini teneantur ſolvere dicto Reverendo Capitulo uti Parocho habituali Quartam funeralem de omnibus Cereis ad tenorem Bullæ Sanctiſſimi Domini Noſtri, quæ incipit: Romanus Pontifex?*

Non propoſita.

FIRMANA LEGATORUM. Dominicus Clerichettus de anno 1655. hæredes inſtituit Sindicos pro tempore Hoſpitalis S. Michaelis Molleani Firmanæ Diœceſis cum hoc onere: *Che ſi abbino da tenere due Preti Confſſori approvati dalla detta Communità in perpetuo, e ſe ſi giudica ſe ci poſſino tenere più, che dichino Meſſa ogni giorno per l' anima mia*: Dictaque hæreditas fuit a Sindicis acceptatas, prævia Ordinarii licentia. *Seſſ. 25. c. 4. de ref.*

Occaſione Viſitationis expletæ de anno 1617. a clar. mem. Cardinale Gualterio tunc Archiepiſcopo Firmano, mandavit idem Archiepiſcopus, revideri computa Adminiſtratoribus dictæ hæreditatis, eiſdemque duobus Cappellanis a Teſtatore nominatis taxavit mercedem, ſeu Eleemoſynam in poſterum ſolvendam, ac etiàm injunxit, ut redditus ſuperextantes deſcriberentur in quodam libro: *affinchè ſe con il tempo le dette rendite creſceſſero, ſi debba eleggere l' altro Cappellano a tenore della diſpoſizione di detto Teſtatore*: Et hoc idem demandatum fuit in alia Viſitatione de anno 1698. per clar. mem. Cardinalem Cincium, qui præſcripſit Inventarium, ſeu deſcriptionem Capitalium, ac reddituum prædictæ hæreditatis, ad effectum ut ex eo appareret, an eſſet locus deputationi alterius Cappellani, ſeu celebrationi aliarum Miſſarum ultra præfatas duas Miſſas quotidianas præſcriptas a Teſtatore.

In reviſione vero computorum facta de anno 1717. repertus fuit ingens cumulus reddituum ſuperextantium, & propterea Sindici dicti Hoſpitalis inſteterunt pro electione alterius Cappellani penes Reverendiſſimum Archiepiſcopum, qui mandavit dd. redditus eſſe inveſtiendos, priuſquam ad alterius Cappellani electionem deveniretur. In cujus reſcripti executionem, fuerunt inveſtita de anno 1722. ſcuta 300. in tot cenſibus perpetuis.

Ultra ſupradictam hæreditatem Sindici ejuſdem Hoſpitalis, ac Eccleſiæ S. Mariæ de Platea, cui dictum Hoſpitale reperitur unitum, aliam quoque acquiſiverunt hæreditatem Columnelli Hyacinthi Sgamba, qui de anno 1657. Dominico ejus filio naturali uſumfructum tot ſtabilium valoris ſcut. 1500. titulo legati reliquit, ſub ea lege, quod ipſo ſine filiis de-

functo bona reverterentur ad suam hæreditatem, hæredem vero universalem instituit Theodoram Conjugem, & post istius obitum, dictam Ecclesiam S. Mariæ de Platea, seu illius Sindicos cum onere: *di far celebrare in perpetuo due Messe il mese nella Chiesa di S. Giuseppe al piano delle fornaci per l' Anima mia da Sacerdoti discendenti delle mie Sorelle, e nella Chiesa di S. Maria di Piazza quella quantità di Messe, che verrà dichiarata dall' Arcivescovo di Fermo, che sarà di quel tempo.*

Purificato casu restitutionis dictæ hæreditatis favore Ecclesiæ S. Mariæ per mortem dictæ Theodoræ, præfati Sindici de anno 1663. rationem reddiderunt clar. mem. Cardinali Gualterio tunc Archiepiscopo, qui considerans integrum statum hæreditatis, ultra plures provisiones pro bona illius administratione, mandavit eligi quatuor Cappellanos, quorum tres erant Testatoris Nepotes, quartum vero extraneum eligendum de triennio in triennium a Communitate, quibus iniunxit onus celebrandi tot Missas, quas ibidem specificavit: Diminutis tamen redditibus, dictum quartum Cappellanum de anno 1668. removeri mandavit, ac demum cognita impotentia dictæ hæreditatis omnes Cappellanos de anno 1681. abstulit, ac etiam voluit, superfederi in aliorum electione, donec hæreditas ad meliorem statum perveniret.

Aucti subinde fuerunt introitus dictæ hæreditatis, ideoque de anno 1688. permissa fuit electio trium Cappellanorum, de anno vero 1693. electus etiam fuit Quartus, ac demum anno 1694. superadditus Quintus Cappellanus, qui omnes usque ad præsens onus Missarum exacte adimpleverunt, interim ob mortem Dominici filii Naturalis d. Testatoris sine liberis, hæreditas pinguior evasit per reversionem supradictorum bonorum valoris sc. 1500., & super istis bonis oritur quæstio, de qua in quarto ex infrascriptis dubiis.

Insurrexit demum de anno 1722. Commissarius Reverendæ Fabricæ, qui mandavit, applicari dictæ Reverendæ Fabricæ omnes fructus superextantes tam ex prima hæreditate Dominici Clerichetti de mandato Ordinarii investitos, quam ex alia Hyacinthi Sgambæ, sub motivo quod tot Missæ quolibet die, & anno celebrari debuissent per Sacerdotes gregarios; quot fructus percepti fuerant ex bonis hæreditariis, non vero poterat esse locus eorumdem Investimento pro manutentione alterius Cappellani; Ab hoc decreto Sindici dicti Hospitalis, & Ecclesiæ S. Mariæ de Platea ad Tribunal Reverendæ Fabricæ appellarunt, Causa tamen remissa per Auditorem Sanctissimi huic Sacræ Congregationi, fuerunt transmissa quatuor sequentia dubia, super quibus dignabuntur EE. VV. eorum sapientissimum votum proferre.

I. *An Investimentum pecuniarum provenientium ex redditibus superexstantibus hæreditatis quondam Dominici Clerichetti ab Ordinario demandatum pro manutentione alterius Cappellani juxta dispositionem Testatoris sustineatur in casu &c. & ad effectum &c.*

II. *An fructus, seu pecuniæ deductis oneribus superextantes ex hæreditate Hiacinthi Sgambæ sint erogandæ in celebrationem aliarum Missarum ultra illus taxatas a Testatore, & ab Ordinario in casu &c.*

III. *An celebratio Missarum expleri debeat a Cappellanis deputandis prævio Investimento dd. fructuum, seu pecuniarum pro eorum dote, & manutentione, seu potius statim Missæ celebrari debeant a Sacerdotibus gregariis in casu &c.*

IV. *An*

enim, qua de menſe Novembris 1726. Cadaver filii Ducis Cilii delatum fuit ad Eccleſiam PP. Cappuccinorum, in qua ipſi Duces Sepulchrum gentilitium habent, Capitulum Collegiatæ Eccleſiæ uti Parochus habitualis dictæ Terræ pro illius aſſociatione prætendit, in vim antiquæ Conſuetudinis omnia intorticia, quæ circa Cadaver per viam delata fuerunt accenſa, ſibi deberi; prout de facto ea omnia retinuit, & occupavit; Reclamantibus vero PP. Capuccinis ad Curiam Oritanam, eadem Curia aſſignato Partibus termino probatorio, omnem Ceram interim deponi mandavit; Ab hoc interlocutorio decreto appellavit Capitulum ad A. C., remiſſa tamen Cauſa per Auditorem Sanctiſſimi ad hanc Sacram Congregationem, ac ſubſcriptis duobus ſequentibus dubiis, hodie proponuntur per EE. VV. ſapientiſſime de more reſolvenda.

I. *An intorticia, quæ deferuntur accenſa per viam circa Cadaver, ſpectent ad Reverendiſſimum Capitulum Collegiatæ, an vero ad PP. Capuccinos?*

II. *An dicti PP. Capuccini teneantur ſolvere dicto Reverendo Capitulo uti Parocho habituali Quartam funeralem de omnibus Cereis ad tenorem Bullæ Sanctiſſimi Domini Noſtri, quæ incipit: Romanus Pontifex?*

Non propoſita.

FIRMANA LEGATORUM. Dominicus Clerichettus de anno 1655. hæredes inſtituit Sindicos pro tempore Hoſpitalis S. Michaelis Molleani Firmanæ Diœceſis cum hoc onere: *Che ſi abbino da tenere due Preti Confeſſori approvati dalla detta Communità in perpetuo, e ſe ſi giudica ſe ci poſſino tenere più, che dichino Meſſa ogni giorno per l' anima mia*: Dictaque hæreditas fuit a Sindicis acceptatas, prævia Ordinarii licentia. *Seſſ. 25. c. 4. de ref.*

Occaſione Viſitationis expletæ de anno 1617. a clar. mem. Cardinale Gualterio tunc Archiepiſcopo Firmano, mandavit idem Archiepiſcopus, revideri computa Adminiſtratoribus dictæ hæreditatis, eiſdemque duobus Cappellanis a Teſtatore nominatis taxavit mercedem, ſeu Eleemoſynam in poſterum ſolvendam, ac etiam injunxit, ut redditus ſuperextantes deſcriberentur in quodam libro: *affinchè ſe con il tempo le dette rendite creſceſſero, ſi debba eleggere l' altro Cappellano a tenore della diſpoſizione di detto Teſtatore*: Et hoc idem demandatum fuit in alia Viſitatione de anno 1698. per clar. mem. Cardinalem Cincium, qui præſcripſit Inventarium, ſeu deſcriptionem Capitalium, ac redditnum prædictæ hæreditatis, ad effectum ut ex eo appareret, an eſſet locus deputationi alterius Cappellani, ſeu celebrationi aliarum Miſſarum ultra præfatas duas Miſſas quotidianas præſcriptas a Teſtatore.

In reviſione vero computorum facta de anno 1717. repertus fuit ingens cumulus redditnum ſuperextantium, & propterea Sindici dicti Hoſpitalis inſteterunt pro electione alterius Cappellani penes Reverendiſſimum Archiepiſcopum, qui mandavit dd. redditus eſſe inveſtiendos, priuſquam ad alterius Cappellani electionem deveniretur. In cujus reſcripti executionem, fuerunt inveſtita de anno 1722. ſcuta 300. in tot cenſibus perpetuis.

Ultra ſupradictam hæreditatem Sindici ejuſdem Hoſpitalis, ac Eccleſiæ S. Mariæ de Platea, cui dictum Hoſpitale reperitur unitum, aliam quoque acquiſiverunt hæreditatem Columnelli Hyacinthi Sgamba, qui de anno 1657. Dominico ejus filio naturali uſumfructum tot ſtabilium valoris ſcut. 1500. titulo legati reliquit, ſub ea lege, quod ipſo ſine filiis defuncto

functo bona reverterentur ad ſuam hæreditatem, hæredem vero univerſalem inſtituit Theodoram Conjugem, & poſt iſtius obitum, dictam Eccleſiam S. Mariæ de Platea, ſeu illius Sindicos cum onere: *di far celebrare in perpetuo due Meſſe il meſe nella Chieſa di S. Giuſeppe al piano delle fornaci per l' Anima mia da Sacerdoti diſcendenti delle mie Sorelle, e nella Chieſa di S. Maria di Piazza quella quantità di Meſſe, che verrà dichiarata dall' Arcivescovo di Fermo, che ſarà di quel tempo.*

Purificato caſu reſtitutionis dictæ hæreditatis favore Eccleſiæ S. Mariæ per mortem dictæ Theodoræ, præfati Sindici de anno 1663. rationem reddiderunt clar. mem. Cardinali Gualterio tunc Archiepiſcopo, qui conſiderans integrum ſtatum hæreditatis, ultra plures proviſiones pro bona illius adminiſtratione, mandavit eligi quatuor Cappellanos, quorum tres erant Teſtatoris Nepotes, quartum vero extraneum eligendum de triennio in triennium a Communitate, quibus iniunxit onus celebrandi tot Miſſas, quas ibidem ſpecificavit: Diminutis tamen redditibus, dictum quartum Cappellanum de anno 1668. removeri mandavit, ac demum cognita impotentia dictæ hæreditatis omnes Cappellanos de anno 1681. abſtulit, ac etiam voluit, ſuperſederi in aliorum electione, donec hæreditas ad meliorem ſtatum perveniret.

Aucti ſubinde fuerunt introitus dictæ hæreditatis, ideoque de anno 1688. permiſſa fuit electio trium Cappellanorum, de anno vero 1693. electus etiam fuit Quartus, ac demum anno 1694. ſuperadditus Quintus Cappellanus, qui omnes uſque ad præſens onus Miſſarum exacte adimpleverunt, interim ob mortem Dominici filii Naturalis d. Teſtatoris ſine liberis, hæreditas pinguior evaſit per reverſionem ſupradictorum bonorum valoris ſc. 1500., & ſuper iſtis bonis oritur quæſtio, de qua in quarto ex infraſcriptis dubiis.

Inſurrexit demum de anno 1722. Commiſſarius Reverendæ Fabricæ, qui mandavit, applicari dictæ Reverendæ Fabricæ omnes fructus ſuperextantes tam ex prima hæreditate Dominici Clerichetti de mandato Ordinarii inveſtitos, quam ex alia Hyacinthi Sgambæ, ſub motivo quod tot Miſſæ quolibet die, & anno celebrari debuiſſent per Sacerdotes gregarios; quot fructus percepti fuerant ex bonis hæreditariis, non vero poterat eſſe locus eorumdem Inveſtimento pro manutentione alterius Cappellani; Ab hoc decreto Sindici dicti Hoſpitalis, & Eccleſiæ S. Mariæ de Platea ad Tribunal Reverendæ Fabricæ appellarunt, Cauſa tamen remiſſa per Auditorem Sanctiſſimi huic Sacræ Congregationi, fuerunt tranſmiſſa quatuor ſequentia dubia, ſuper quibus dignabuntur EE. VV. eorum ſapientiſſimum votum proferre.

I. *An Inveſtimentum pecuniarum provenientium ex redditibus ſuperexſtantibus hæreditatis quondam Dominici Clerichetti ab Ordinario demandatum pro manutentione alterius Cappellani juxta diſpoſitionem Teſtatoris ſuſtineatur in caſu &c. & ad effectum &c.*

II. *An fructus, ſeu pecuniæ deductis oneribus ſuperextantes ex hæreditate Hiacinthi Sgambæ ſint erogandæ in celebrationem aliarum Miſſarum ultra illus taxatas a Teſtatore, & ab Ordinario in caſu &c.*

III. *An celebratio Miſſarum expleri debeat a Cappellanis deputandis prævio Inveſtimento dd. fructuum, ſeu pecuniarum pro eorum dote, & manutentione, ſeu potius ſtatim Miſſæ celebrari debeant a Sacerdotibus gregariis in caſu &c.*

IV. *An*

IV. *An oneri Miſſarum ſubjacere debeant etiam fructus bonorum valoris ſcut. 1500. ad Eccleſiam hæredem reverſorum per obitum Legatarii ſine filiis in caſu &c.*

Non propoſita.

Die Sabbati 18. Decembris 1728.

Ignabuntur EE. VV. Folium antecedentis Congregationis benigne reaſſumere, & infraſcriptis Dubiis ob temporis anguſtiam tunc non propoſitis reſpondere.

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS.

I. An Epiſcopus Pacen., ſeu Viſitator ab eo deputatus viſitando Eccleſiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam Concordiæ, poſſit non ſolum Decreta, & ordinationes opportunas facere, ſed etiam completa viſitatione, ipſi Juriſdictio competat pro eorumdem Decretorum, & ordinationum executione, ac obſervantia, ſeu potius ſpectet ad Abbatem in caſu &c. *Seſſ. 25. c. 6. de ref.*

II. An Epiſcopus, ſeu illius Viſitator poſſit compellere Conſervatores Librorum ad tranſportandos Libros adminiſtrationis Menſæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Epiſcopus, ſeu dictus Viſitator, ſeu potius Viſitare debeant in Archivio, & Locis ejuſdem Eccleſiæ, in caſu &c.

III. An, & quomodo poſſint conficere Proceſſus informativos ſuper defectibus, Exceſſibus, delictis commiſſis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliaſque Perſonas dictæ Eccleſiæ, eaſque corrigere, & punire pœna correctionali, ſeu pœnitentiis, in caſu &c.

IV. An reperti culpabiles teneantur ad ſatisfaciendum mulctæ, & pœnæ Correctionali, ac in nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, recluſio, mulcta pecuniaria, & ſuſpenſio a Divinis, in caſu &c.

V. An Epiſcopus, ſeu ejus Viſitator teneatur dictos Proceſſus informativos Abbati conſignare, ſeu ejus Officiali Vicario Generali. *Et quatenus affirmativè.*

VI. An Epiſcopus, ſeu illius Viſitator poſſit dicto Abbati, ejuſque Curiæ terminum competentem præfigere ad compilandos Proceſſus ſuper criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Inſtantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ, in caſu &c.

VII. An Epiſcopus Pacen. poſſit tam in Viſitatione, quam extra formare Proceſſus ſuper crimina concubinatus alicujus, vel aliquarum Perſonarum

narum d. Eccleſiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Cauſis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumulativè, vel potius cognoſcere de dicto delicto ſpectet ad Abbatem privative quoad Epiſcopum, in caſu &c.

VIII. An Abbati Collegiatæ Eccleſiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Eccleſiam liceat deferre veſtem violaceam, Pileum, & Pectorale ad inſtar Epiſcoporum, vel potius deferre debeat Veſtes nigras ad inſtar Eccleſiaſticorum Sæcularium, in caſu &c.

IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apoſtolicam confirmata præſcriptos, in caſu &c.

X. An uti poſſit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicæ, in caſu &c.

XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Miſſam ſolemnem, imponere incenſum in Thuribulo, illumque benedicere, & an poſſit benedicere aquam cum vino miſcendam per celebrantem, ut faciunt Epiſcopi ex præſcripto Cæremonialis.

XII. An Concionatores, qui Concionem habituri ſunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a Celebrante, ſeu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in caſu &c.

XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendiſſimi Abbatem dictæ Collegiatæ ſalutare celebrare debeant, aut poſſint, in caſu &c.

Ad primum affirmative in omnibus juxta modum. Modus eſt, quod Epiſcopus Pacen. Viſitans per ſe ipſum, vel per alium poſſit ſemper, & quandocumque etiam extra Viſitationem exequi, & obſervari facere ſua Decreta facta in Viſitatione, & Abbatem teneri exequi, obſervare, ac obſervari facere eadem Decreta, & tamquam merum Executorem cogere ſuos Subditos ad illa obſervanda, & exequenda etiam Juris remediis.

Ad ſecundum quoad primam partem affirmative quoad Epiſcopum, & negative quoad Viſitatorem, ad ſecundam partem proviſum.

Ad Tertium affirmative, & debere procedere extrajudicialiter.

In Reliquis non propoſita cum cæteris Cauſis.

Seſſ. 25. c. 13. de ref.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

I. An licuerit Franciſco Revollo Viſitatori, in actu Viſitationis peractæ de anno 1716 fabricare Proceſſum ex officio contra Gabrielem del Caſtillo, ac fabricatum tranſmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Caſtillo, necnon licuerit eidem Viſitatori inquirere judicialiter contra omnes Eccleſiaſticos ejuſdem Collegiatæ ſuper inobſervantia Decretorum Viſitationis factæ de anno 1708. in caſu &c.

II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commiſſarios per tres vices ad

IV. *An oneri Missarum subjacere debeant etiam fructus bonorum valoris scut. 1500. ad Ecclesiam hæredem reversorum per obitum Legatarii sine filiis in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbati 18. Decembris 1728.

DIgnabuntur EE. VV. Folium antecedentis Congregationis benigne reassumere, & infrascriptis Dubiis ob temporis angustiam tunc non propositis respondere.

PACEN., SEU NULLIUS JURISDICTIONIS.

I. An Episcopus Pacen., seu Visitator ab eo deputatus visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure Ordinario, quam Jure delegato ad formam Concordiæ, possit non solum Decreta, & ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione, ipsi Jurisdictio competat pro eorumdem Decretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c. *Sess. 25. c. 6. de ref.*

II. An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum ad Domum, in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius Visitare debeant in Archivio, & Locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.

III. An, & quomodo possint conficere Processus informativos super defectibus, Excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna correctionali, seu pœnitentiis, in casu &c.

IV. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum mulctæ, & pœnæ Correctionali, ac in nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, recluſio, mulcta pecuniaria, & suspensio a Divinis, in casu &c.

V. An Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vicario Generali. *Et quatenus affirmativè.*

VI. An Episcopus, seu illius Visitator possit dicto Abbati, ejusque Curiæ terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima Instantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ, in casu &c.

VII. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super crimina concubinatus alicujus, vel aliquarum Personarum

narum d. Eccleſiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Cauſis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumulativè, vel potius cognoſcere de dicto delicto ſpectet ad Abbatem privative quoad Epiſcopum, in caſu &c.

VIII. An Abbati Collegiatæ Eccleſiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Eccleſiam liceat deferre veſtem violaceam, Pileum, & Pectorale ad inſtar Epiſcoporum, vel potius deferre debeat Veſtes nigras ad inſtar Eccleſiaſticorum Sæcularium, in caſu &c.

IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apoſtolicam confirmata præſcriptos, in caſu &c.

X. An uti poſſit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicæ, in caſu &c.

XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Miſſam ſolemnem, imponere incenſum in Thuribulo, illumque benedicere, & an poſſit benedicere aquam cum vino miſcendam per celebrantem, ut faciunt Epiſcopi ex præſcripto Cæremonialis.

XII. An Concionatores, qui Concionem habituri ſunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a Celebrante, ſeu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in caſu &c.

XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendiſſimi Abbatem dictæ Collegiatæ ſalutare celebrare debeant, aut poſſint, in caſu &c.

Ad primum affirmative in omnibus juxta modum. Modus eſt, quod Epiſcopus Pacen. Viſitans per ſe ipſum, vel per alium poſſit ſemper, & quandocumque etiam extra Viſitationem exequi, & obſervari facere ſua Decreta facta in Viſitatione, & Abbatem teneri exequi, obſervare, ac obſervari facere eadem Decreta, & tamquam merum Executorem cogere ſuos Subditos ad illa obſervanda, & exequenda etiam Juris remediis.

Ad ſecundum quoad primam partem affirmative quoad Epiſcopum, & negative quoad Viſitatorem, ad ſecundam partem proviſum.

Ad Tertium affirmative, & debere procedere extrajudicialiter.

In Reliquis non propoſita cum cæteris Cauſis.

Seſſ. 25. c. 13. de ref.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

I. An licuerit Francisco Revollo Viſitatori, in actu Viſitationis peractæ de anno 1716 fabricare Proceſſum ex officio contra Gabrielem del Caſtillo, ac fabricatum tranſmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Caſtillo, necnon licuerit eidem Viſitatori inquirere judicialiter contra omnes Eccleſiaſticos ejuſdem Collegiatæ ſuper inobſervantia Decretorum Viſitationis factæ de anno 1708. in caſu &c.

II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commiſſarios per tres vices ad

ro ex Conjugibus remanente in Sæculo in Statu laicali : nec applicari, quando Vir vult effici Sacerdos ; prout deducitur ex sequenti *cap. Conjugatus eod. tit.*, ubi permittitur, posse Virum ad Sacros Ordines promoveri, si Uxor continentiam profitens, consenserit, ut ibi - *Nullus Conjugatorum est ad Sacros Ordines promovendus, nisi ab Uxore continentiam profitente fuerit absolutus* - & id ipsum statuitur *in cap. sane*, *& in cap. Uxoratus eod. tit.*

Quo vero ad existentiam filiorum, istam neque obstare prætenditur, eo quod unica superfit filia, cui satis provisum videretur, si vel remaneret in Sæculo penes Patrem, ut disponitur *in d. cap. Uxoratus eod. tit. de Converf. Conjug.*, vel ingrederetur Monasterium simul cum Matre.

His præmissis ; super quæstione, an sufficiat Marito remanere in Sæculo in Statu Sacerdotali, an vero requiratur assumptio habitus regularis. Pro ejusdem resolutione consideranda est ratio, qua moti fuerunt Sacri Canones ad præscribendum, quod uterque Conjux Religionem ingrediatur ; Si enim ratio sola esset ad effectum, ut uterque solemnia vota emitteret pro dissolvendo Matrimonio consummato, & ut Deo melius servirent, prout hanc esse præcipuam rationem de veriori tradunt *Abbas in dicto cap. Uxoratus n.*3., aliique plures quos refert, & sequitur *Sanch. de matrim. lib.*7. *disput.*32. *n.*4., tunc sufficere videretur sola susceptio Sacrorum Ordinum, absque eo quod cogendus esset Religiosam vitam amplecti, cum non minus Matrimonium dissolvatur, si solemnia vota emittantur per professionem Regularem, quam per susceptionem Sacri Ordinis ; ut habetur *in cap. unico de vot. in* 6. ibi - *Illud solum Votum debere dici solemne; quantum ad post contractum Matrimonium dirimendum, quod solemnizatum fuerit per susceptionem Sacri Ordinis, aut per professionem expressam, vel tacitam factam alicui de Religionibus per Sedem Apostolicam approbatis*.

Aut vero potissima ratio esset ad effectum consulendi periculo incontinentiæ Conjugis recluſi, & ut a vagationibus arceatur, ut innuere videtur *Text. in d. cap. cum sit in cap. Uxoratus*, *& in cap. ad Apostolicam de Converf. Conjug.*, qui in eo casu tantum permittunt permanentiam unius in Sæculo cum voto perpetuæ castitatis, quando ob ingravescentem ætatem cessaret timor incontinentiæ, ut supra dictum est ad tradita per Doctores relatos apud *Sanchez. loco citato n.*4., *& Lezana conf.*30. *num.*25., *& 26.* & in hac hypothesi sufficere non videretur sola susceptio Ordinis Sacri in Viro manente in Sæculo, qui non est in senili ætate constitutus, nec in eo deficit suspicio incontinentiæ.

Canonistæ hunc articulum non examinant: sed solum in Commentario ad dictum *cap. Conjugatus de Converf. Conjug.* ; quodammodo supponunt posse Virum remanere in Sæculo in statu Sacerdotali accedente consensu Uxoris, illamque quæstionem considerant, an Viro ordinato in Sacris de consensu Uxoris, teneatur ista ingredi Religionem, vel possit manere in Sæculo cum solo voto continenti? & licet plures adsint discordantes opiniones, verior tamen est distinctio, quod aut Uxor est senex non suspecta de incontinentia, & sufficit solum votum continentiæ ipsius in Sæculo permanentis, si vero sit Juvenis, & desideratur illius ingressus in Religionem, eodem modo, quo ingredi teneretur, si Vir Regularem Professionem emitteret, ut præcipue tradunt *Innocent.*, *Hostiens. & Abbas*, & plene *Fagnan. in d. cap. Conjugatus*, & plures alii apud *Sanchez de Matrim. lib.*7. *disput.*39. *n.*6., & decidit *Textus in cap. Uxoratus eod. tit.*

nec non Concilium Agathenſe *cap.*16. *&* 17. relatum *in Can. Epiſcopus diſt.*77, Ulterius agunt de alia ſubalterna quæſtione, ac ſcilicet Vir ita initiatus cum legitima licentia Uxoris manentis in Sæculo cum Voto caſtitatis, poſſit ſimul habitare cum Uxore? Et duplicem caſum conſiderant, aut Conjuges ſuſpecti ſunt, & nullatenus ſunt permittendi ſimul habitare, ſecus ſi ſuſpecti minime ſint, tunc enim ſatis eſt Cubiculum ſequeſtrare: ut probant *Hugo*, *Archidiacon. Domin.*, *& Turrecremat. in capit. volumus diſtinct.* 81., aliique apud *Sanchez dicta diſputat.* 39. *num.*8.

Adeſt tamen *gloſſa in d. cap. Conjugatus* verbo *ab Uxore*, quæ refert, nonnullos antiquos Canoniſtas tenuiſſe, quod non ſit Vir ordinandus in Sacris, niſi uterque Conjux in Religionem ingrediatur ut ibi; *Alii dicunt. quod ordinari non debet, niſi ad Religionem convertatur uterque*: Et hoc clarius dicit alia *gloſſa in cap.*2. *de Cleric. Conjug.* verbo *Caſtitatem*, ubi habetur, quod poſſit Vir ad Sacros Ordines promoveri, ſequeſtrato Manſionis cubiculo cum Uxore, ſi Senes ſunt, ſecus ſi Juvenes, ibi: *Sequeſtrato Manſionis cubiculo, & hoc intelligo, cum ambo proceſſerit in dies ſuos, ut ſine omni ſuſpicione poſſint ſeparatim manere, alias ſi eſſent Juvenes non poſſent promoveri, niſi pariter ad Religionem tranſirent.*

Sed reprobando iſtius gloſſæ opinionem contrarium tenet *Imola in eod. cap.*2. *de Cleric. Conjug. n.*3. ibi: *Videtur tamen, quod ſufficeret, Mulierem tranſire ad Religionem, ſive Vir voveat caſtitatem, & promoveatur ad Sacros, licet ipſe remaneat in Sæculo tanquam Clericus Sæcularis.*

Et ejuſdem opinionis eſt practicus *Monacella in formul. legal. tom.* 1. *tit.* 8. *formul.*10. *n.*6. ibi: *Quinto diſſolvuntur Sponſalia, imo & matrimonium ratum, & conſummatum, quando Jugales de communi conſenſu amboad ſtatum celibatus eodem tempore volunt tranſire, nempe Mulier, ut profeſſionem emittat in Monaſterio, & Vir Ordinem Sacrum ſuſcipiat*: & refert, ita reſolutum fuiſſe a Sacra Congregatione Epiſcoporum in *Januen.* 1. *Septembris* 1690,

Ac etiam videtur, eſſe de mente S. Bonaventuræ *in* 4. *diſt.*37. *in expoſit. litteræ* relati *a Præpoſit. in cap. Seriatim n.*5. *diſt.*32., qui ait ad perpetuam continentiam teneri Uxorem: *ſi conſentiat Viro, ut Ordinem Sacrum ſuſcipiat, vel ut Religionem ingrediatur.*

Conſiderantes modo praxim hujus Sacræ Congregationis adſunt tres moderniores caſus, in quibus data fuit facultas Uxori ingrediendi Monaſterium, Viro remanente in Sæculo, quantumvis floridæ ætatis, vel cum ſimplici voto continentiæ, vel ſine illo; Primus nempe *in Lucana* 20. *Junii* 1682: & 4. *Novembris ejuſdem anni*, ut in *lib.*32. *decret. fol.*476., ſecundus *in Ferrarien.*2. *Maii* 1693. ut in *lib.*43. *decr. fol.*225.; & Tertius in *Januen.* 2. *Maii* 1722., ut in *lib.*72. *decret. fol.*195. *a tergo.*

Sed iſtæ reſolutiones non faciunt ad rem quia emanarunt in caſibus, quibus jura matrimonii fuerunt læſa per adulterium Uxoris, in quibus terminis intrante Adultera in Religionem, non adſtringitur Vir innocens profeſſionem emittere, ſed poteſt in Sæculo manere, etiam abſque ullo voto Caſtitatis; Ut communiter tradunt *Piringh. ad lib.*3. *decr. tit.* 32. *de Converſ. Conjug.* §.7. *ſub n.*25. § *Notandum* 3., *Anaclet. ad eundem tit. ſub n.*28., *Lezana d. conſ.*30. *num.* 15. *&* 16., *& Sanchez de Matrim. lib.*10. *diſput.*10. *n.*15. apud quos alii concordantes.

Præſenti controverſiæ aptari videtur unicus caſus antiquior in *Pariſien. die* 6. *Maii*

Maii 1645., ut in *lib.* 17. *Decret. fol.* 471. *a tergo*, ubi verba resolutionis hæc sunt: *Sacra Congregatio censuit, si Sanctissimo Domino placuerit dispensatione impetitam suscipiendi Ordines Sacros de consensu Uxoris concedendam esse Joanni de Monhereu in forma tamen commissaria, verificatis ætate ipsius sexaginta duorum annorum, & ætate Uxoris quinquaginta octo annorum, quodque ipsa emiserit votum solemne castitatis in manu Archiepiscopi Parisiensis, & quod ex attestatione ejusdem in d. Uxore cesset omnis incontinentiæ suspicio, & ipse sit benemeritus Sedis Apostolicæ ob servitium præstitum Sacræ Congregationi de Propaganda Fide.*

Quid autem in re tam gravi asserendum sit, expectabitur Supremum, & Sapientissimum Oraculum EE. PP., qui dignabuntur decernere,

An, & quomodo petitis sit annuendum.

LYCIEN. SPONSALIUM. Dominicus Procacci de anno 1723. exposuit in Curia Episcopali Lycien. quærelam Criminalem contra Dominicum Antonium Falconerium de stupro commisso in Annam Theresiam ejus filiam sub promissione Matrimonii, ac etiam post inter ipsos inita Sponsalia; Instantiæ Patris adhærens filia petiit insuper, ut ille ad pudoris damnum sarciendum, ac fidem rite servandam compelleretur. *Sess. 24. c. 1. de reform. Matr.*

Carceribus itaque mancipato Falconerio, captaque judiciali depositione Mulieris, necnon absoluto Constituto Rei, ac compilatis demum probationibus hinc inde deductis, Vicarius Generalis protulit sententiam, qua Dominicum Antonium Reum stupri declarans, eumdem condemnavit, vel ad ducendam stupratam in Uxorem, vel ad illam dotandam, & si dotare eligeret, per triennium in Carceribus remanere deberet; Sed interposita appellatione ad Curiam Archiepiscopalem Hydruntinam, hæc per sententiam declaravit, Antonium omnimode teneri ad Matrimonium cum Anna Theresia contrahendum, & quatenus non contraxerit, detinendum fore, & esse in eodem Carcere dictæ Civitatis Lycien.

Ab hac Sententia appellavit Antonius ad Urbem, causaque remissa per Auditorem Sanctissimi huic Sacræ Congregationi, licet ea bis proposita fuerit sub diebus nempe 21. *Augusti*, & 11. *Septembris* labentis anni, resolutio tamen semper dilata fuit ad supplicationem Annæ Theresiæ; hodie vero pro tertia vice redit ad trutinam, utraque Parte jura sua, quæ circumferuntur, plene deducente.

Non controvertitur inter Partes theorica textus, & Canonistarum *in cap.* 1. & 2. *de Adult.*, & *Stup.*, quod scilicet deflorans Virginem sub fide futuri Matrimonii sit omnino cogendus cum omnibus pœnis Canonicis descriptis in dicto *cap.* 2. ad eam in Uxorem deducendam, absque eo quod esset locus electioni, vel nubendi, vel dotandi, quando præcipue deflorans, & deflorata paris sint conditionis, etiam si promissio Viri fuisset ficta, & simulata, quia dum mulier adimplevit, ex parte sua, patiendo se defloravi, tenetur etiam, & alter adimplere, & ex justitia vere contrahere, & sic fictus Promissor tenetur stupratam desponsare, juxta communem sententiam Theologorum post Divum Thomam 4. *dist.* 28. *qu. unic. art.* 2. *ad* 4.

Sed solum contentio cadit super quatuor facti circumstantiis; Primo nempe super validitate Processus fabricati per Notarium Thomam Fino. Secundo super probatione Corporis delicti, scilicet stupri in genere; Tertio super probatione Stupri in specie, commissi scilicet ab Antonio Inquisito; Quarto demum super veritate, & existentia Sponsalium, ac eorumdem relevantia.

Hæc præcipua ſunt, quæ ſapientiſſimo Judicio EE. PP. diſcutienda proponuntur ; quibus perpenſis , dignabuntur prævia reaſſumptione folii diei 21. Auguſti proxime præteriti , benigne decernere.

An ſententia Curiæ Archiepiſcopalis Hydruntinæ ſit confirmanda , vel infirmanda ?

Seſſ. 25. c. 15. de Reg.

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS . Antiocus a Siligna ſolemnem profeſſionem emiſit in Religione Cappuccinorum ſub die 12. Februarii 1716. ſed poſt biennium dienempe 17. Novembris 1718. judicium inſtituit coram Ordinario Calaritano ſuper nullitate ſuæ profeſſionis extriplici capite . Primo nempe ob metum ſibi incuſſum a Patre ; Secundo quia in acceptatione profeſſionis defecit conſenſus majoris partis Religioſorum tunc in conventu degentium, ex cujus defectu irritari profeſſionem non ſolum definitur per Sacros Canones , ut probant *Gloſſ. & Canoniſtæ in cap. porrectum de Reg.* ſed etiam diſponitur in peculiari Ordinis conſtitutione ; Tertio ex quo actum profeſſionis explevit in principio Anni decimi ſeptimi ſuæ ætatis , quando per Conſtitutiones ejuſdem Ordinis requiritur Annus decimus ſeptimus completus .

Poſt introductum hoc judicium , idem P. Antiochus ſubſcripſit quoddã folium , in quo proteſtabatur , metum , ac omnia alia quæ pro irritanda profeſſione propoſuerat , non ſubſiſtere in facto , ſed ea ſibi fuiſſe a Diabolo ſuggeſta , ſubjungens , *che per tanto deſiſte , e cancella d. giudizio di nullità di Profeſſione , che temeriamente propoſe riclamando da eſſa per li motivi ſudetti , che dichiara , che quelli non ſono neſſuno mai vero , e vuole continuare nella Religione , come membro indegniſſimo di eſſa , ſenza neceſſità di ratificare la Profeſſione , mentre per quello , che confeſſerà , ſempre quella che lui fece , fu validiſſima , ſuſſiſtente ſenza atomo di occaſione alcuna , nè del Padre , nè d' altra Perſona , libera coll' approvazione della più parte de votanti , ſenza impedimento Canonico .*

Hac tamen non obſtante proteſtatione iterum comparuit de anno 1724. coram eodem Ordinario , inſtando pro proſecutione cauſæ ſuper nullitate profeſſionis , & licet ex parte Conventus Cappuccinorum fuerit oppoſitum , illum non eſſe amplius audiendum ob ſupradictam declarationem , ſeu proteſtationem ; nihilominus Vicarius Generalis unacum Provinciali d. Ordinis decrevit , procedendum eſſe ad ulteriora in cauſa ſuper d. nullitate , ex eo quia de tempore factæ præfatæ proteſtationis durabat adhuc cauſa metus, nec ex ea induci valuit profeſſionis ratificatio , utpote quæ fieri debebat cum iiſdem ſolemnitatibus , cum quibus ab initio fuit emiſſa profeſſio .

Examinati formiter ſubinde fuerunt tres teſtes ſuper metu , & minis a Patre illatis, ut filium retraheret a matrimonio contrahendo cum quadam Puella incola Civitatis Calaritanæ , in qua d. Antiocus cauſa ſtudii morabatur , ex quibus minis , & anguſtiis inductus fuerit Antiocus ad ingreſſum in Religionem Cappuccinorum . Eidem formali examini fuerunt ſubjecti quinque Patres Cappuccini , quorum primi duo depoſuerunt , P. Antiocum petiiſſe tempore novitiatus a Magiſtro Novitiorum ſuam veſtem ſæcularem ad effectum exeundi a Religione , quodque non ſolum ea denegata fuit , ſed etiam fuit ipſe correctus pluribus aſperis pœnitentiis . Alii tres , inter quos Pater Guardianus de eo tempore , teſtati ſunt de deficientia majoris partis Vocalium in admiſſione Oratoris ad profeſſionem . Quibus omnibus receptis

tis ordinarius remiſit cauſam, & proceſſum ad hanc Sac. Congregationem.

Audito Procuratore Generali, hic retulit, quod conſtito ex proceſſu, profeſſionem fuiſſe emiſſam per vim, & metum, vel cum defectu majoris partis Votorum, utique profeſſio eſſet nulla, numquam tamen illarum invalidari ex ſolo defectu ætatis præſcriptæ a Conſtitutione Ordinis, dummodo excedatur annus decimus ſextus. Et revera juxta opinionem Canoniſtarum magis communem ſufficit ad validitatem profeſſionis ætas præſcripta a Sac. Concil. Trid. in *Seſſ.25. cap.15. de Reg.*, quamvis deficeret major ætas requiſita a Conſtitutione Religionis, quoties iſta non eſt munita decreto irritante, ut docte de more probat *Eminentiſſimus Cardinalis Petra ad Conſtit.2. Anvſtaſii IV. ſect.2. n.10. & ſeqq. & in Conſt.5. Greg. IX. n.25. & ſeqq. to.2.* ubi addit, hoc procedere etiamſi conſtitutio eſſet confirmata a Sede Apoſtolica, cum confirmatio nil novi addat.

At propoſita cauſa in Congregatione diei 15. Martii 1727. ſub dubio: *An ſit locus reſtitutioni in integrum* reſponſum fuit: *negative*: cumque adverſus hanc reſolutionem conceſſa fuerit nova Audientia, ex novis Juribus meliorem ſortem hodie ſperat Orator ab eximia benignitate EE. VV. in reſolutione danda ſequenti dubio.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis.

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS. Ex antiquiſſima, & numquam contradicta conſuetudine Capitulum, & Canonici Eccleſiæ Cathedralis S. Miniatis erant in poſſeſſione non ſolvendi Parochis Quartam Funeralem de funeribus Defunctorum, qui ex propria electione, vel ob Sepulcrum gentilitium in dicta Cathedrali Eccleſia tumulabantur; edita tamen per Sanctiſſimum Dominum Noſtrum Conſtitutione incipien. *Romanus Pontifex* impreſſa poſt Concilium Romanum, in qua prævia revocatione omnium privilegiorum, alias Regularibus conceſſorum, & cum clauſula irritativa quarumcumque conſuetudinum etiam immemorabilium, diſtricte injungitur ſolutio hujus Quartæ Eccleſiis Parochialibus facienda; Iſtius vigore Parochi Sanctorum Jacobi, & Stehpani ejuſdem Civitatis recurſum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem pro declaratione, quod Capitulum teneretur in poſterum prædictam Quartam Funeralem ipſis perſolvere, *Seſſ.25. c.13. de ref.*

Expeditis conſuetis litteris Epiſcopo pro informatione, & Voto, hic relationem Parochis favorabilem tranſmiſit, & datur impreſſa in eorum *Summario num.1.* Sed præfixo poſtmodum termino unius menſis ad deducenda ſua Jura in Sacra Congregatione, duo Canonici nomine dicti Capituli comparuerunt coram Epiſcopo, exponentes, ob notam tenuitatem Maſſæ Capitularis hanc litem ſuſtinere non poſſe, ideoque nonnulla Summorum Pontificum privilegia, aliaque antiqua documenta eidem exhibuerunt, ut Jura Capituli ipſe referret; Quapropter Epiſcopus novam relationem tranſmiſit, in qua inſerendo dicta Apoſtolica privilegia, & præcipue Cæleſtini III., & Clementis VII., quæ dantur etiam impreſſa in *Summario* Parochorum *num.2.* & 3., hæc circa ſtatum Eccleſiarum ſubjungit: *Hæc inſignis, & vetuſta olim Collegiata nunc Cathedralis Eccleſia multis Privilegiis per Paſchalem II. Eugenium III. Cæliſtinum III. Innoceut. III. Pium II. & Clem. VII. alioſque Summos Pontifices decora-*

ta

ta reperitur ; Illud autem eſt præcipuum , ut viginti , & ultra Eccleſiæ in Bullis Cæleſtini , & Innoc. III. diſtincte nominatæ , ac intra notos ejuſdem plebis , ſive præpoſituræ fines conſtructæ quibus cura imminet Animarum pleno jure veræ , & propriæ Matricitatis præfatæ Eccleſiæ majori ſubordinatæ , ac ſubjectæ eſſe noſcatur : unde in illis Præpoſitus uſu Pontificalium , aliiſque ſpecialibus Indultis , & Privilegiis inſignitus , olim ante Sedis Epiſcopalis erectionem , Rectores ſeu Vicarios præficiebat , & juriſdictionem exercebat ; ſicuti etiam ab eis non ſolum Canonicam portionem Matricibus debitam , ſed etiam indifferenter tertiam partem omnium funeralium , oblationum , necnon quartam partem Decimarum (quod ultimum ſub annua ſolutione ejuſdem portionis Decimæ adhuc ſervatur) ipſamet Eccleſiæ Matrix percipiendi jure fruebatur ; Inter has vero Eccleſias dependentes , & ſubordinatas , quæ ſimul cum Matrice veluti conſtituant unam formalem Eccleſiam , licet in plures materiales diviſam pro majori Populi commoditate in enunciatis Bullis Cæleſtini , & Innoc. III. non ſolum d. Eccleſia Sæculari S. Stephani , ſed etiam d. Eccleſia nunc Regularis S. Jacobi expreſſe recenſetur &c.

Ex his (proſequitur idem Relator) tutam exiſtimant Canonici eorum exemptionem a ſolutione prætenſæ Quartæ Funeralis ; Sive inſpecta qualitate Cathedralis , ſive Jure Matricis , ſive demum , & fortius centenaria , ac immemorabili conſuetudine ex adverſo non impugnata , in vim cujus allegari poteſt quicumque titulus poſſibilis , & melior ; Privilegium nempe Apoſtolicum , vel expreſſa hujus Juris reſervatio per Cathedralem facta in primæva erectione , ſeu diſmembratione iſtarum Eccleſiarum Parochialium , & filialium , ſuper quo videri poſſet *dec. 376. par. 1. recent.* vel in compenſationem alterius Juris , quod Cat edralis prius habebat , & poſtmodum remiſit , exigendi a prædictis Inferioribus Eccleſiis tertiam partem omnium funeralium , & oblationum ; Nec enunciata privilegia , obſervantia , concordiæ præſumptivæ , & exemptiones Capitulo competentes ex jure potius nativo , quam dativo , revocatæ dici debeant a præfata Conſtitutione Sanctiſſimi Domini Noſtri , utpote quæ tantum abrogavit , & abolevit privilegia , & exemptiones conceſſas Regularibus ut conſtare videtur ex integro illius contextu .

Hęc ſunt Jura Capituli exhibita cum poſtrema relatione Epiſcopi , ad quæ omnia , cum plene reſpondeatur in ſcriptura , quę circumfertur ex parte Parochorum , dignabuntur EE. VV. his perpenſis , ſumma qua pollent ſapientia declarare .

An debeatur Quarta Funeralis in caſu &c.

Dic

Die Sabbati 15. Januarii 1729.

PACEN. SEU NULLIUS JURISDICTIONIS. In antecedenti Congregatione tria tantum Dubia proposita, & resoluta fuerunt, nempe ad primum, quoquærebatur: *An Episcopus Pacen. seu Visitator ab eo deputatus, visitando Ecclesiam Collegiatam de Zafra, tam Jure ordinario, quam Jure delegato ad formam concordiæ possit, non solum Decreta, & Ordinationes opportunas facere, sed etiam completa visitatione ipsi Jurisdictio competat pro eorundem Decretorum, & ordinationum executione, ac observantia, seu potius spectet ad Abbatem in casu &c.* resonsum fuit, *Affirmative in omnibus juxta modum, modus est, quod Episcopus Pacen, visitans per se ipsum vel per alium possit semper, & quandocumque etiam extra Visitationem exequi, & observari facere sua Decreta in visitatione facta, & Abbatem teneri exequi; & observare facere eadem Decreta, & tamquam merum exactorem cogere suos subditos ad illa observanda, & exequenda etiam Juris Remediis.* Ad secundum quo disputabatur, *An Episcopus, seu illius Visitator possit compellere Conservatores Librorum ad transportandos Libros administrationis Mensæ Capitularis, Legatorum Piorum, Beneficiorum, Cappellaniarum, ad Domum in qua extat dictus Episcopus, seu dictus Visitator, seu potius visitare debeat in Archivio, & locis ejusdem Ecclesiæ, in casu &c.* resonsum fuit. *Quoad primam partem Affirmative quoad Episcopum, & Negative quoad Visitatorem. Ad secundam partem provisum.* Ad tertium demum quo quærebatur, *An, & quomodo possint confizere Processus informativos super defectibus, excessibus, delictis commissis per Dignitates, Canonicos Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliasque Personas dictæ Ecclesiæ, easque corrigere, & punire pœna, correctionali, seu pœnitentiis in casu &c.* resonsum fuit *affirmative, & debere procedere extrajudicialiter.* Dignabuntur itaque in præsenti, prævia reassumptione folii tunc distributi, reliquis infrascriptis dubiis prout cæteris aliis causis ob temporis angustiam, tunc non propositis, sapientissime de more respondere. *Sess. 25. c. 6. de reform.*

IV. An reperti culpabiles teneantur ad satisfaciendum mulctæ, & pœnæ correctionali, ac an nomine pœnæ correctionalis intelligatur carceratio, recluso, mulcta pecuniaria, & suspensio a Divinis in casu &c.

V. An Episcopus, seu ejus Visitator teneatur dictos Processus informativos Abbati consignare, seu ejus Officiali Vic.Gen. *& quatenus affirmative.*

VI. An Episcopus, seu illius Visitator possit d. Abbati, ejusque Curiæ terminum competentem præfigere ad compilandos Processus super criminibus in forma Juris, & Reos ad condignam pœnam condemnandos in prima instantia, quæ Abbati competit ex forma concordiæ in casu &c.

VII. An Episcopus Pacen. possit tam in Visitatione, quam extra formare Processus super crimina concubinatus alicujus, vel aliquarum Personarum d. Ecclesiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis causis pronuntiare privative quoad Abbatem, vel potius comulative,

vel

vel potius cognoſcere de dicto delicto ſpectet ad Abbatem privative quoad Epiſcopum, in caſu &c.

VIII. An Abbati Collegiatæ Eccleſiæ Villæ de Zafra tam intra, quam extra Eccleſiam liceat deferre veſtem violaceam, Pileum, & Pectorale ad inſtar Epiſcoporum, vel potius deferre debeat Veſtes nigras ad inſtar Eccleſiaſticorum Sæcularium, in caſu &c.

IX. An eidem liceat celebrare in Pontificalibus extra dies in Concordia per Sedem Apoſtolicam confirmata præſcriptos, in caſu &c.

X. An uti poſſit in dicta Collegiata Cappa Magna, & adhibere Caudatarium dum celebrantur horæ Canonicæ, in caſu &c.

XI. An liceat Abbati in dicta Collegiata altero celebrante Miſſam ſolemnem imponere incenſum in Thuribulo, illumque benedicere, & an poſſit benedicere aquam cum vino miſcendam per celebrantem, ut faciunt Epiſcopi ex præſcripto Cæremonialis.

XII. An Concionatores, qui Concionem habituri ſunt in Collegiata Villæ de Zafra teneantur benedictionem recipere ab Abbate, vel potius a celebrante, ſeu ab utroque, & quo ordine reverentiam exhibere debeant, in caſu &c.

XIII. An Concionatores in Concionibus titulo Reverendiſſimi Abbatem dictæ Collegiatæ ſalutare debeant, aut poſſint, in caſu &c.

Ad quartum affirmative in omnibus, dummodo Carceratio ſit ad breve tempus, & ad mentem,

Ad quintum, eſſe in facultate Epiſcopi, & ad mentem.

Ad ſextum affirmative prout de Jure.

Ad ſeptimum iterum proponatur.

Ad octavum affirmative quoad veſtem violaceam tantum.

Ad nonum negative

Ad decimum quoad primam partem affirmative ad inſtar aliorum Canonicorum, in reliquis negative.

Ad undecim negative in omnibus.

Ad decimum ſecundum non competere nec Abbati, nec Celebranti Jus benedicendi Concionatorem, ſed ipſi Abbati debere prius reverentiam.

Ad decimum tertium affirmative.

Seſſ. 25. c. 16. de ref.

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA.

I. An licuerit Franciſco Revollo Viſitatori, in actu Viſitationis peractæ de anno 1716. fabricare Proceſſum ex officio contra Gabrielem del Caſtillo, ac fabricatum tranſmittere ad Vicarium Generalem Pacen., & licuerit coram eodem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Caſtillo, necnon licuerit eidem Viſitatori inquirere judicialiter contra omnes Eccleſiaſticos ejuſdem Collegiatæ ſuper inobſervantia Decretorum Viſitationis factæ de anno 1708. in caſu &c.

II. An

II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commissarios per tres vices ad instantiam Fiscalis suæ Curiæ contra Abbatem Zafræ, contra eundem judicialiter procedere etiam sub pœna excommunicationis, in casu &c.

III. An Carceratio Personæ Abbatis de anno 1716. ac Processus fabricati, & Decreta respective facta per Petrum Leonem in Visitatione de anno 1721. sustineantur, vel potius sint circumscribenda, in casu &c.

IV. An possit Visitator interdicere Abbati, ne suam jurisdictionem ordinariam exerceat durante tempore Visitationis in casu &c.

V. An sit in arbitrio Collegiatæ subministrare pecuniam, vel species pro procuratione, & quatenus pecuniam, in qua summa, & an in minori quantitate Visitatori deputato, quam ipsi Episcopo personaliter visitanti, & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti visitatione anni 1721. sint restituenda, in casu &c.

VI. An orta controversia super competentia Jurisdictionis, liceat Episcopo, ejusque Curiæ, sicuti etiam Abbati procedere ad censuras, seu potius sit recurrendum ad Metropolitanum, sive Nuncium Apostolicum, in casu &c.

VII. An liceat Episcopo retinere in Oppido Zafræ unum Ecclesiasticum sub titulo Fiscalis Episcopalis, & an competat Sede Episcopali vacante Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Pacen. Jus visitandi, & procurationem exigendi, & in qua summa, in casu &c.

VIII. An constet de attentatis commissis in spretum inhibitionis Rotalis, & pendentiæ litis, & quatenus affirmative, quomodo sint purganda, in casu &c.

IX. An circumscriptis prædictis actis, & gestis, competat Abbati, & Collegiatæ reintegratio pro damnis, & interesse passis, & in qua summa, in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

MEDIOLANEN. MATRIMONII.

An sit locus dissolutioni Matrimonii, seu potius sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione. — *Sess. 24. c. 3. de reform. Matr.*

ORITANA FUNERUM.

I. *An intorticia, quæ deferuntur accensa per viam circa Cadaver, spectent ad Reverendissimum Capitulum Collegiatæ, an vero ad PP. Capuccinos.* — *Sess. 25. c. 16. de refor.*

II. *An dicti PP. Cappuccini teneantur solvere d. Reverendo Capitulo uti Parocho habituali Quartam funeralem de omnibus ceteris ad tenorem Bullæ Santissimi D. Nostri, quæ incipit: Romanus Pontifex.*

FIRMANA LEGATORUM.

I. *An Investimentum pecuniarum provenientium ex redditibus superextantibus hæreditatis quondam Dominici Clerichetti ab Ordinario demandatum pro manutentione alterius Cappellani juxta dispositionem Testatoris sustineatur, in casu &c. & ad effectum &c.* — *Sess. 24. c. 4. de reform.*

II. *An fructus, ſeu pecuniæ deductis oneribus ſuperextantes ex hæreditate Hyacinthi Sgambæ ſint erogandæ in celebrationem aliarum Miſſarum ultra illas taxatas a Teſtatore, & ab Ordinario, in caſu &c.*

III *An celebratio Miſſarum expleri debeat à Cappellanis deputandis prævio Inveſtimento dd. fructuum, ſeu pecuniarum pro eorum dote, & manutentione, ſeu potius ſtatim Miſſæ celebrari debeant à Sacerdotibus gregariis, in caſu &c.*

IV. *An oneri Miſſarum ſubjacere debeant etiam fructus bonorum valoris ſcut. 1500. ad Eccleſiam hæredem reverſorum per obitum Legatarii ſine filiis, in caſu &c.*

Seſſ. 24. c. 1. de reform. Matr.

VERONEN.

An, & quomodo petiits ſit annuendum.

Cap. 1. Seſſ. 24. de refor. Matrim.

LYCIEN. SPONSALIUM.

An Sententia Curiæ Archiepiſcopalis Hydruntinæ ſit confirmanda, vel infirmanda.

Seſſ 25. cap. 13. de ref.

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis.

Seſs. 25. c. 13. de ref.

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS.

An debeatur Quarta Funeralis in caſu &c.

Die Sabbati 29. Januarii 1729.

IN præcedenti Congregatione ex treſdecim dubiis propoſitis in Cauſa *Pacen. ſeu nullius Juriſdictionis ad VII.* quo quærebatur *An Epiſcopus Pacen. poſſit tam in Viſitatione, quam extra formare Proceſſus ſuper crimina Concubinatus alicujus vel aliquarum Perſonarum d. Eccleſiæ, & quas culpabiles repererit punire, & in dictis Cauſis pronunciare privative quoad Abbatem, vel potius cumulative vel potius cognoſcere de d. delicto ſpectet ad Abbatem privative quoad Epiſcopum in caſu &c.* nulla data fuit reſolutio, ſed dictum fuit: *iterum proponatur.*

Sed quia ab ejuſdem deciſione pendent nonnulla alia dubia ſequentis Cauſæ *Pacen. Juris viſitandi de Zafra* quæ agitatur inter eaſdem Patres; Hinc dignabuntur EE. PP. prævia reaſſumptione folii in dicta antecedenti Congregatione diſtributi, tam prædicto VII. dubio ut mox ſupra tranſcripto, quam ſequentibus aliis tunc ob anguſtiam temporis non propoſitis ſapientiſſime de more reſpondere.

PA-

PACEN. JURIS VISITANDI DE ZAFRA. *Seſſ. 25. c. 16. de ref.*

I. An licuerit Franciſco Revollo Viſitatori, in actu Viſitationis peractæ de anno 1716. fabricare Proceſſum ex officio contra Gabrielem del Caſtillo, ac fabricatum tranſmittere ad Vicarium Generalem Pacen. & licuerit coram eidem Vicario procedere judicialiter contra dictum del Caſtillo, necnon licuerit eodem Viſitatori inquirere judicialiter contra omnes Eccleſiaſticos ejuſdem Collegiatæ ſuper inobſervantia Decretorum Viſitationis factæ de anno 1708. in caſu &c.

II. An licuerit Vicario Generali Pacen. mittere Commiſſarios per tres vices ad inſtantiam Fiſcalis ſuæ Curiæ contra Abbatem Zafræ, & contra eumdem judicialiter procedere etiam ſub pœna excommunicationis in caſu &c.

III. An carceratio Perſonæ Abbatis de anno 1716. ac Proceſſus fabricati, & Decreta reſpective facta per Petrum Leonium in Viſitatione de anno 1721. ſuſtineantur, vel potius ſint circumſcribenda in caſu &c.

IV. An poſſit Viſitator interdicere Abbati, ne ſuam Juriſdictionem ordinariam exerceat durante tempore Viſitationis in caſu &c.

V. An ſit in arbitrio Collegiatæ ſubminiſtrare pecuniam, vel ſpecies pro procuratione, & quatenus pecuniam, in qua ſumma, & an in minori quantitate Viſitatori deputato, quam ipſi Epiſcopo perſonaliter viſitanti, & an exacta per Petrum Leonium in ultima antecedenti viſitatione anni 1721. ſint reſtituenda in caſu &c.

VI. An orta controverſia ſuper competentia Juriſdictionis, liceat Epiſcopo, ejuſque Curiæ, ſicuti etiam Abbati procedere ad cenſuras, ſeu potius ſit recurrendum ad Metropolitanum, ſive Nuncium Apoſtolicum in caſu &c.

VII. An liceat Epiſcopo retinere in oppido Zafræ unum Eccleſiaſticum ſub titulo Fiſcalis Epiſcopalis, & an competat Sede Epiſcopali vacante Capitulo Eccleſiæ Cathedralis Pacen. Jus viſitandi, & procurationem exigendi, & in qua ſumma in caſu &c.

VIII. An conſter de Attentatis commiſſis in ſpretum inhibitionis Rotalis, & pendentiæ litis, & quatenus affirmativè, quomodo ſint purganda in caſu &c.

IX. An circumſcriptis prædictis actis, & geſtis competat Abbati, & Collegiatæ reintegratio pro damnis, & intereſſe paſſis, & in qua ſumma in caſu &c.

Ad primum affirmative ad utramque partem. Ad ſecundum affirmative. Ad tertium, Carcerationis Abbatis non ſuſtineri, & acta facta per Petrum Leonem eſſe circumſcribenda. Ad quartum negative. Ad quintum eſſe in arbitrio Collegiatæ ſolvere, in ſpecie, vel in pecunia, & in medietate ſolvendum eſſe Viſitatori Deputato, & in quantitate juxta ſolitum, & exacta per Petrum Leonem ultra ſolitum ſolvi Viſitatori Deputato eſſe reſtituenda. Ad ſextum ad mentem. Ad ſeptimum Di-

lata. Ad octavum, & nonum nihil respondendum; & satis provisum.

Sess. 6. cap. 4. Sess. 24. cap. 16. & Sess. 25. cap. 6. de ref.

GERUNDEN. JURISDICTIONIS. Præsens Causa proposita fuit in Congregatione habita die 4. Decembris 1728. placuit tamen EE. PP. ad supplicem instantiam Capituli concedere dilationem *ad primam post Reges*, sed cum non prius datus sit locus eamdem reproponi, quam in præsenti Congregatione hinc non gravabuntur EE. VV. prævia reassumptione Folii diei 20. Novembris 1728. in quo facti series plene refertur, Sapientissime decernere.

I. *An Archidiaconus Major Ecclesiæ Gerunden. Vices Episcopi gerens Sede vacante teneatur deputare in Vicarium Generalem pro Causis, negotiis, & rebus Ecclesiæ Capituli, & Canonicorum unum de gremio Capituli in casu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An idem Archidiaconus Sede vacante possit deputare in Vicarium Generalem de gremio, qui Capitulum Cathedralis Ecclesiæ debeat convocare, in eo præsidere: primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum resolvere nogocia Capitularia, & alia exercere, quæ ad Officium Vicarii de gremio competunt, unum ex Canonicis Coadjutoribus dictæ Ecclesiæ, in casu &c.*

III. *An Archidiaconus prædictus per se visitare possit Ecclesiam, Capitulum, Canonicos, & Diœcesim, & necessariam ad bonum Ecclesiæ regimen demandare, in casu &c.*

IV. *An idem Archidiaconus procedere valeat in Visitatione, & extra eam contra Capitulum, & singulos Canonicos tam in Civilibus, quam in Criminalibus sine Conjudicibus, & adjunctis ejusdem Capituli in casu &c.*

V. *An præsente, vel etiam absente Archidiacono a Civitate, vel Diœcesi, possit Coadjutor in Archidiaconatu assumere administrationem, & præmissa omnia in ejus locum adimplere, seu potius in casu absentiæ Jurisdictio spectet ad Capitulum in casu &c.*

VI. *An dictus Archidiaconus possit eamdem Jurisdictionem exercere per suos Vicarios, in casu &c.*

Non proposita.

Cap. 3. sess. 24. de refor. Matrim.

MEDIOLANEN. MATRIMONII.

An sit locus dissolutioni Matrimonii, seu potius sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione.

Non proposita.

Sess. 25. c. 16. de ref.

ORITANA FUNERUM.

I. *An intorticia, quæ deferuntur accensa per viam circa Cadaver, spectant ad Reverendissimum Capitulum Collegiatæ, an vero ad PP. Cappuccinos?*

II. *An dicti PP. Cappuccini teneantur solvere dicto Reverendo Capitulo uti Pa-*

Parocho habituali, Quartum funeralem de omnibus Cereis ad tenorem Bullæ Sanctiſſimi D. N., quæ incipit : Romanus Pontifex ?

Non propoſita.

FIRMANA LEGATORUM.

I. *An Inveſtitum pecuniarum provenientium ex redditibus ſuperextantibus hæreditatis quondam Dominici Clerichetti ab Ordinario demandatum pro manutentione alterius Cappellani juxta diſpoſitionem Teſtatoris ſuſtineatur in caſu &c. & ad effectum &c.* *Seſſ. 25. c. 4. de ref.*

II. *An fructus, ſeu pecuniæ deductis oneribus ſuperextantes ex hæreditate Hyacinthi Sgambæ ſint erogandæ in celebrationem aliarum Miſſarum ultra illas taxatas a Teſtatore, & ab Ordinario in caſu &c.*

III. *An celebratio Miſſarum expleri debeat a Cappellanis deputandis, prævio inveſtimento dd. fructuum, ſeu pecuniarum pro eorum dote, & manutentione, ſeu potius ſtatim Miſſæ celebrari debeant a Sacerdotibus gregariis in caſu &c.*

IV. *An oneri Miſſarum ſubjacere debeant etiam fructus bonorum valoris ſcutorum 1500. ad Eccleſiam hæredem reverſorum per obitum Legatarii ſine filiis in caſu &c.*

Non propoſita.

VERONEN.

An, & quomodo petitis ſit annuendum. *Seſſ. 24. c. 1. de reform. Matrim.*

Non propoſita.

LYCIEN. SPONSALIUM.

An Sententia Curiæ Archiepiſcopalis Hydruntinæ ſit confirmanda, vel infirmanda. *Seſſ. 24. c. 1. de ref.*

Non propoſita.

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis. *Seſſ. 25. c. 15. de Regul.*

Non propoſita.

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS.

An debeatur Quarta Funeralis in caſu &c. *Seſſ. 25. c. 13. de ref.*

Non propoſita.

Die

Die Sabbati 12. Februarii 1729.

Ræv ia reaſſumptione Folii in antecedenti Congregatione diſtributi infraſcriptis Dubiis ob temporis angustiam non propoſitis Sapientiſſime de more EE. VV. reſpondere dignabuntur.

Seſs. 6. cap. 4. ſeſſ. 24. cap. 16. & ſeſſ. 25. cap. 6. de ref.

GERUNDEN. JURISDICTIONIS.

I. *An Archidiaconus Major Eccleſiæ Gerunden. Vices Epiſcopi gerens Sede vacante teneatur deputare in Vicarium Generalem pro Cauſis, negotiis, & rebus Eccleſiæ Capituli, & Canonicorum unum de gremio Capituli in caſu &c. & quatenus affirmativè.*

II. *An idem Archidiaconus Sede vacante poſſit deputare in Vicarium Generalem de gremio, qui Capitulum Cathedralis Eccleſiæ debeat convocare, in eo præſidere: primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum reſolvere negocia Capitularia, & alia exercere, quæ ad Officium Vicarii de gremio competunt, unum ex Canonicis Coadjutoribus dictæ Eccleſiæ, in caſu &c.*

III. *An Archidiaconus prædictus per ſe viſitare poſſit Eccleſiam, Capitulum, Canonicos, & Diœceſim, & neceſſariam ad bonum Eccleſiæ regimen demandare, in caſu &c.*

IV. *An idem Archidiaconus procedere valeat in Viſitatione, & extra eam contra Capitulum, & ſingulos Canonicos tam in Civilibus, quam in Criminalibus ſine Conjudicibus, & adjunctis ejuſdem Capituli in caſu &c.*

V. *An præſente, vel etiam abſente Archidiacono a Civitate, vel Diœceſi, poſſit Coadjutor in Archidiaconatu aſſumere adminiſtrationem, & præmiſſa omnia in ejus locum adimplere, ſeu potius in caſu abſentiæ Juriſdictio ſpectet ad Capitulum in caſu &c.*

VI. *An dictus Archidiaconus poſſit eamdem Juriſdictionem exercere per ſuos Vicarios, in caſu &c.*

Ad primum affirmative quoad actus Capitulares tantum, & in reliquis negative.

Ad ſecundum Negative.

Ad tertium negative quoad Eccleſiam Cathedralem, & Capitulum, & in reliquis affirmative.

Ad quartum quoad proviſionem proviſum in ſuperiori; extra vero viſitationem, Archidiaconum procedere debere cum Adjunctis ad formam Concilii in Criminalibus tantum.

Ad

Ad quintum quoad primam partem negative in omnibus ; ad ſecundam partem affirmative in caſu abſentiæ tantum Archidiaconi de tempore vacationis Sedis .

Ad ſextum affirmative .

MEDIOLANEN. MATRIMONII .

An ſit locus diſſolutioni Matrimonii , ſeu potius ſit conſulendum Sanctiſſimo pro diſpenſatione . *Cap. 3. ſeſſ. 24. de Ref. Matr.*

Scribatur Eminentiſſimo Archiepiſcopo juxta Inſtructionem .

ORITANA FUNERUM .

I. *An intorticia , quæ deferuntur accenſa per viam circa Cadaver , ſpectent ad Reverendiſſimum Capitulum Collegiatæ , an vero ad PP. Cappuccinos ?* *Seſſ. 25. c. 16. de ref.*

II. *An dicti PP. Cappuccini teneantur ſolvere dicto Reverendo Capitulo uti Parœcho habituali Quartam funeralem de omnibus Cereis ad tenorem Bullæ Sanctiſſimi D. Noſtri , quæ incipit : Romanus Pontifex ?*

Omnia ſpectare ad PP. Cappuccinos , dempta quarta, & amplius .

FIRMANA LEGATORUM .

I. *An Inveſtimentum pecuniarum provenientium ex redditibus ſuperextantibus hæreditatis quondam Dominici Clerichetti ab Ordinario demandatum pro manutentione alterius Cappellani juxta diſpoſitionem Teſtatoris ſuſtineatur in caſu &c. & ad effectum &c.* *Seſs. 25. c. 4. de Ref.*

II. *An fructus , ſeu pecuniæ deductis oneribus ſuperextantes ex hæreditate Hiacinthi Sgambæ ſint erogandæ in celebrationem aliarum Miſſarum , ultra taxatas a Teſtatore , & ab Ordinario in caſu &c.*

III. *An celebratio Miſſarum expleri debeat a Cappellanis deputandis, prævio inveſtimento dd. fructuum , ſeu pecuniarum pro eorum dote , & manutentione , ſeu potius ſtatim Miſſæ celebrari debeant a Sacerdotibus gregariis in caſ. &c.*

IV. *An oneri Miſſarum ſubjacere debeant etiam fructus bonorum valoris ſc. 1500. ad Eccleſiam hæredem reverſorum per obitum Legatarii ſine filiis in caſu &c.*

Ad primum affirmativè .

Ad ſecundum affirmativè .

Ad tertium affirmativè ad primam partem, celebratis tamen Miſſis a Cappellanis ad rationem manualis , & negativè ad ſecundam .

Ad quartum affirmativè , & amplius in omnibus .

VE-

Seſſ. 24. c. 1. de reform. Matrim.

VERONEN.

An, & quomodo petitis ſit annuendum.

Dilata.

Seſſ. 24. c. 1. de reform. Matrim.

LYCIEN. SPONSALIUM:

An Sententia Curiæ Archiepiſcopalis Hydruntinæ ſit confirmanda, vel infirmanda.

Non propoſita.

Seſſ. 25. c. 1. de ref.

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis.

Non propoſita.

Seſs. 25. c. 13. de Ref.

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS.

An debeatur Quarta Funeralis in caſu.

Non propoſita.

Seſſ. 24. c. 20. de ref.

PISTORIEN. PRATEN. JURISDICTIONIS. Ne EE. PP. graventur onere reaſſumendi folia alias diſtributa in quibus deſcripta fuit ſeries præſentis Cauſæ, operæ pretium duxi in unum colligere, quæ ſparſim inibi enarrata fuerunt.

Pratum inſigne Oppidum Etruriæ, atque ſitum intra fines Piſtorienſis Diœceſis fuit anno 1653. ad preces Ferdinandi Magnæ Etruriæ Ducis erectum a ſan. mem. Innocentio X. in Cathedralem æque principaliter unitam Eccleſiæ Piſtorienſi, eidemque fuit aſſignatum, *pro Civitate, & Diœceſi ipſum Oppidum Prati, Homines, Habitatores, & Incolas pro Populo, & Vaſſallos pro Vaſſallis.*

Sed quia tres Parochiales Eccleſiæ, quæ ſunt in dicta Civitate Prati longe ſe extendunt etiam ultra mœnia Civitatis ibi habentes plures familias earum curæ commiſſas, occaſione dictarum familiarum variæ exortæ fuerunt controverſiæ inter Capitulum Piſtorienſe, & Pratenſe ſuper juriſdictione exercenda in Populum extra mœnia, & in ſuburbiis Civitatis exiſtentem, ſuper quibus exquiſito ſuffragio clar. mem. Card. Sperelli, dum Advocati munere fungebatur in Urbe, hic ſuum edidit Votum impreſſum *poſt Cercoper. Lucubr. Canon. novæ impreſſionis cum addit. tomi primi dec. 60.* quo cenſuit, eumdem Epiſcopum tamquam Epiſcopum Pratenſem, ejuſdemque Cathedralis Capitulum Sede vacante exercere poſſe juriſdictionem in prædictum Populum, licet extra mœnia Civitatis degentem in iis tantum, quæ pertinent ad exercitium Curæ Parochialis, in reliquis vero eundem Populum eſſe ſubjectum Epiſcopatui Piſtorienſi, tamquam in, & de ejuſdem Diœceſi, ſub eo fundamento quoad primam partem, quod licet di-

dictus Populus quoad ædes prophanas materialiter existeret extra Diœcesim Pratensem, cum tamen intra Urbem Prati esset eorum Ecclesia Parochialis, ubi suscipiunt Sacramenta in Paschate, ibique debent sepeliri, ac petunt etiam Viaticum, ac extremam Unctionem, & ubi denique habent Pastorem, & ædem Sacram, nulla videretur ratio, quæ prohibeat, eos appellari de Diœcesi Pratensi, subditos curæ, & vigilantiæ Episcopi Pratensis, qui est ipsorum Parochi Parochus, quodque idem Episcopus se ingerat per universos fines dictarum Parochiarum etiam extra mœnia Civitatis quoad Curam Animarum tantum, eo modo, quo Episcopus in Ecclesias exemptas, & Parochiales Regularium se ingerit visitando, corrigendo, & jus dicendo in iis tantum, quæ ad Curam Animarum, & Sacramentorum administrationem pertinent, juxta *Textum in capit. per exemptionem de privileg. Concil. Tridentin. sess. 26. cap. 11. de Regul.*

Exoptantes subinde Partes, has, & similes controversias amicabiliter dirimere, Compromissum injerunt anno 1719. in personam Episcopi Pistorienſis & Pratensis, intercedente etiam auctoritate hujus Sacræ Congregationis, quæ die 9. Martii ejusdem anni 1719. Compromissum approbavit ea lege, quod Minuta Laudi ante promulgationem transmitteretur ad Sacram Congregationem, ut de ejus justitia judicium dari posset.

Re igitur plene discussa per Judicem Compromissarium suum edidit laudum fere in omnibus conforme supradicto sensui Cardinalis Sperelli, declarans in primo ejus Capite, omne Territorium extra ambitum Murorum Civitatis Prati usque ad flumen Bisentii esse in Diœcesi, & de Diœcesi Pistorienſi, Populumque ibi degentem licet intra fines Parochiarum Civitatis Prati subditum esse Episcopo Pistorienſi. In secundo vero Capite definivit, prædictum Populum quamvis in Diœcesi, & de Diœcesi Pistorienſi, quoad curam tamen Animarum, & administrationem Sacramentorum spectasse, & spectare ad suos respective Parochos, ipsumque Populum quoad ipsam curam Animarum, & Sacramentorum administrationem tantum consecutivè ad suos Parochos subesse Episcopo Pratensi, nec non ad eumdem Episcopum Pratensem spectare approbationem, institutionem, ac correctionem, seu punitionem dictorum Parochorum, si in exercitio curæ Animarum istius Populi delinquerent.

Transmissa istius laudi minuta ad hanc Sac. Congregationem, & proposita Causa die 2. Augusti 1721. sub dubio: *An, & quomodo laudum sit approbandum*, nulla capta fuit resolutio, sed scriptum fuit: *Ad Dominum Secretarium juxta Mentem*. Et mens fuit, quod licet laudum ab Episcopo prolatum optimis rationibus innixum esse videretur, & signanter cum editum fuisset juxta modum insinuatum in supradicto Voto clar. mem. Cardinalis Sperelli, necessarium tamen erat, quod ante laudi approbationem nonnulli particulares actus discuterentur; Ad quem scilicet Ordinarium respectu dicti Populi spectaret examen quoad status liberos, executio dispensationum matrimonialium, cognitio de causis matrimonialibus, & facultas judicandi in causis dependentibus a cura Animarum, aut a jure Parochiali, puta si ageretur de puniendis Concubinariis vel de quarta funerali, & similibus, ut explicatur in Folio diei 2. Octobris 1721. Existimans tamen Sacra Congregatio, non omnes casus, omnesque Controversias posse paucis verbis comprehendi, aut unico rescripto terminari, in repropositione Causæ sub eodem dubio dicta die 2. Octo-

Octobris 1721. respondit : *laudum esse approbandum, & quoad declarationem prædictorum actuum recurratur in casibus particularibus.*

Acceptato laudo ab utraque parte, illiusque executione demandata ab Episcopo in publico Edicto occasione Synodi Diœcesanæ, recursum denuo fuit ad Sacram Congregationem pro declaratione supradictorum actuum particularium, qui continentur sub quinque posterioribus, & mox transcribendis Dubiis, illisque propositis in Congregatione diei 9. Junii 1725. responsum fuit *reproponatur Causa super approbatione laudi*. Concordatis itaque in sequelam istius rescripti aliis duobus Dubiis, septem proposita fuerunt, sub die 31. Julii 1728. nempe.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 2. Octobris 1721. quoad approbationem laudi, & quatenus recedendum.*

II. *An, & in qua parte, & quomodo laudum approbandum, & respective reformandum sit.*

III. *An examen Testium, executio dispensationum, & reliqua, quæ concernunt Causas Matrimoniales, quoad loca, & Personas, de quibus agitur, spectent ad Curiam Episcopalem Pistorien. privativè, quoad Curiam Episcopalem Praten., vel potius contra in casu.*

IV. *An Causæ super quarta Funeralium, & Decimarum quoad eadem loca, & personas spectent privativè ad dictam Curiam Pistorien., seu potius Praten.*

V. *An causæ super punitione Concubinariorum, & Delinquentium in rebus Fidei, & similium, prout super illorum excommunicatione, & respective reconciliatione, quoad eadem loca & personas, spectent privative ad eamdem Curiam Pistorien. seu potius Praten.*

VI. *An approbatio Confessariorum pro audiendis Confessionibus in prædictis locis de quibus agitur, spectet ad Episcopum, uti Episcopum Pistorien. seu potius uti Episcopum Pratensem.*

VII. *An Ordinatio Clericorum in prædictis locis, de quibus agitur degen. spectet ad Episcopum uti Episcopum Pistorien. vel potius uti Episcopum Praten.*

Quibus Sacra Congregatio respondit, *Ad primum, & secundum, laudum esse reformandum, & respective approbandum juxta modum, modus est, quod prævia reformatione laudi in ea parte tantum in qua decernit, Populum degentem extra muros Civitatis Prati, & subjectum Parochis Ecclesiarum Parochialium existentium intra muros ejusdem Civitatis Prati, esse subjectum in concernentibus curam Animarum, & administrationem Sacramentorum Episcopo Pratensi, declaretur in prædictum populum competere omnimodam jurisdictionem Episcopo Pistoriensi, sicut etiam in præfatos Parochos respectu illius Populi, in reliquis vero laudum approbetur, & quoad reliqua Dubia satis provisum in præcedentibus, & ad mentem Eminentissimi Præfecti.*

Concessa adversus hanc resolutionem nova audientia Capitulo Pratensi, ac iterum repropósita Causa in Congregatione diei 20. Novembris 1728. fuit ad supplicem instantiam ejusdem Capituli indulta dilatio. In hodierna itaque repropositione dignabuntur EE. VV. sapienter de more decernere.

An sit standum, vel recedendum a Decisis sub die 31. Julii 1728.

Non proposita.

Die

Die Sabbati 12. Martii 1729.

CUM in proxime præterita Congregatione nonnulla Cauſarum Dubia deciſa minime fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregations Folium reaſſumere, & ſequentibus Dubiis reſpondere.

LYCIEN. SPONSALIUM. *Seſs. 24. c. 1. de ref. Matr.*

An ſententia Curiæ Archiepiſcopalis Hydruntinæ ſit confirmanda, vel infirmanda?

Teneri Falconerium ad contrahendum Matrimonium, et interim detinendum eſſe in Carceribus, et ad mentem.

CALARITANA NULLITATIS PROFESSIONIS. *Seſs. 25. de Reg. cap. 14.*

An ſit ſtandum vel decedendum a deciſis.

In deciſis, et non conſtare de nullitate Profeſſionis, et amplius.

SANCTI MINIATIS QUARTÆ FUNERALIS. *Seſs. 25. c. 13. de Ref.*

An debeatur quarta funeralis in caſu &c.

Negative.

PISTORIEN., ET PRATEN. JURISDICTIONIS. *Seſſ. 24. c. 20. de Ref.*

An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis ſub die 31. Julii 1728.

Dilata ad ſequentem.

CHIEN. Epiſcopus Chien. conſuluit Sacram Congregationem de Propaganda fide ſuper ſequenti caſu, prout ex ejus Epiſtola ſub die 26. Octobris 1728. tenoris ſequentis: *L' ultimo del meſe di Gennajo del 1726. fu contratto Matrimonio ſecondo le formole del Sacro Concilio Tridentino tra Giuſeppe Odiber, & Angelica Molin oriundi Franceſi, & abitanti in queſta Città. Il Matrimonio non fu mai conſumato, ne i Conjugi cohabitarono, anzi lo Spoſo mandò per molti meſi da queſta Città; Tornato nel meſe di Novembre del medeſimo anno ad iſtanza della Spoſa, lo feci richiedere per mezzo* *Seſs. 24. c. 21. de Reg.*

del Curato D. Francesco Baveſtrelli, perchè non coabitaſſe con la ſuddetta, con la quale da tanti meſi prima avea contratto il Matrimonio? Riſpoſe al medemo Curato in preſenza di degni Teſtimonj: Io non la voglio, mentre ſono ſtato ingannato, e coll'inginocchiarmi avanti di voi in Chieſa non ho mai creduto di dover reſtar ligato con la mia volontà, che perciò ſon Maritato in Tine, ed ho conſumato il Matrimonio, anzi ſe mai foſſi forzato a coabitare con la prima, il ſeguente giorno l'abbandonarei, e partirei da queſta Città. Queſta fu la riſpoſta del Odiber, come mi coſta per fede giurata del ſuddetto Curato, e Teſtimonj. Fede autentica altresì ricevei da Monſignor Cigala Veſcovo di Tine, la quale atteſta, aver il detto Odiber contratto ivi Matrimonio ſecondo li Ordini del Sac. Concilio di Trento alli 18. Agoſto del medeſimo 1726. con la Signora Gaetanula Aliprandi, & aver coabitato con la medema. La prima Spoſa ha aſpettato ſin al preſente giorno, nè mai ſi è potuto trovar ripiego d' accomodo, ora inſta, e ſupplica, ſtante la mancanza del conſenſo interno dello Spoſo; eſſer dichiarata libera, allegando per ſe molti Autori, e principalmente il P. Sporer par. 2. cap. 2. ſect. 2. de peccat. Conjug. nu. 433. Laiman. loc. cit., Silveſtro, & altri. Traſmetto dunque l'affare all'EE. VV. e le priego con tutta cetcrità o di diſpenſa, o di dichiarazione, come meglio alla loro prudenza, e dottrina parerà opportuno; tanto più, che la medemà ſupplicante è in evidentiſſimo pericolo sì per la ſua povertà, e sì per alcuni Turchi, che li danno la caccia: Intorno a che non poſſo meglio ſpiegarmi: Intelligenti pauca, mentre ſtò attendendo con duplicato le grazie dell' EE. VV. con umil' inchino bacio l'orlo della Sacra Porpora.

Eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide rem tam gravem pro deciſione remiſit huic Sacræ Congregationi; Dignabuntur itaque EE. VV. eorum ſapientiſſimum oraculum proferre ſub dubio tranſcribendo in fine Reſtrictus.

Duæ principales quæſtiones videntur examinandæ in præſenti caſu, altera nempe, an primum Matrimonium ſit validum? alia vero, an data illius validitate, urgeat cauſa pro diſpenſando ſuper eodem, quod ſupponitur ratum, & non conſummatum?

Quoad primam, ratio dubitandi oritur ex eo, quod Sponſus aſſerit, ſe fuiſſe deceptum, nec vere conſenſiſſe in faciem Eccleſiæ coram Parocho, ſed ficte, & ſimulate, ſuper qua licet verum ſit, quod per fictum, & ſimulatum conſenſum unius de Contrahentibus, Matrimonium ſit omni jure irritum: eo quia ſine conſenſu vero Matrimonium ſubſiſtere nequit, juxta *Textus in cap. ſufficiat 27. quæſt. 3. in cap. cum locum, & in cap. tua nos de Sponſal.*

Hoc tamen procedit, quando concurrit, & plene probatur cauſa ſimulandi, ac adſint conjecturæ, & circumſtantiæ ſimulationem ſuadentes, prout *in Mutinen. Matrimonii* ſub die 4. Junii 1725., in qua hæc Sacra Congregatio reſpondit pro nullitate, quia concludenter probata fuit cauſa ſimulandi, & concurrebant urgentiſſimæ conjecturæ ſimulationem præferentes, quæ recenſentur in folio *die 19. Auguſti 1724.*

In præſenti vero Vir ſimpliciter aſſerit, ſe fuiſſe deceptum, ac non habuiſſe animum ſe obligandi; non ſpecificat tamen, minuſque probat, quænam fuerit cauſa deceptionis, ob quam fuit inductus ad contrahendum in faciem Eccleſiæ, & ad contrahendum ficte, & ſimulate, hinc eidem ita aſſerenti nullo modo deferendum venit in foro externo, etiamſi medio juramento id affirmaret, cum veriſimilius ſit, modò mentiri, quam in con-

contractu principali; ut probat *Textus in cap. consultationi* §. *Sane de Sponsal.*, & ibi omnes Canonistæ, præcipue *Abb. Joann. Andr. & Zabarell. & post Divum Thom. Quolibet primo art.* 14. conveniunt Theologi plene relati apud *Layman. Theolog. Moral. lib.*5. *tract.*10. *par.*2.*cap.* 3. *n.*6. *& Sanchez. de matr. lib.*2. *disput.*45. *n.*2. *& seq*

Et quamvis Theologi asserant, posse ex circumstantiis antecedentibus, concomitantibus, vel subsequentibus probari simulatum, seu fictitium animum Contrahentium, etiam sine ulla præcedenti causa simulationis, Circumstantiæ tamen, in sensu eorumdem, debent esse adeo præcisæ, & urgentes, ut certum moraliter redderent Judicem hujus ficti consensus, ut videre est apud *Petr. Ledesm. de Matr. quæst.*45. *art.*4. *& Sanch. eod. tract. dicta disp.*45. *n.*4.

Inter cæteras conjecturas, & circumstantias hunc simulatum consensum efficaciter domonstrantes, ea ad nostrum propositum recensetur a prædictis Theologis, quando scilicet Vir illico, & incontinenti post contractum matrimonium animum suum aperit, se ficte consensisse, vel factis, statim nempe fugiendo, vel verbis, id expresse fatendo, & insimul aliud matrimonium ineat, aut ad Religionem transeat, vel ad Ordines Sacros se promoveri faciat; Ista enim consensus ficti citissima manifestatio, & insimul si audeat alia Uxorem ducere, aut ad alium statum imcompatibilem transire, demonstrare videntur suum fictum consensum, cum præsumendum non sit, si vere consensisset, tam cito se pœnitere, & tam immemorem suæ salutis esse, ut alias nuptias contrahere auderet; Ut post *Riccard. Turrecremat. Veracrux. Rosell., Sylv., Barthol., & Petr. de Ledesma late probat Sanchez. d. lib.* 2. *disput.* 45. *num.* 2. *&* 3., Immo post istos, & alios Theologos subjungit idem *Sanchez. n.*5. jam dicta procedere etiamsi post aliquod temporis intervallum hic fictus consensus detegeretur a viro, quoties id juramento firmaret, ac ex vitæ ejus qualitate probabile fieret, eum non perjurare, quia nempe solitus esset Sacramenta recipere, & frequentare, bonorumque familiaritate uti, & insimul aliam Uxorem duceret. Quia in his circumstantiis verisimile non esset, eum velle in re tam gravi, sibi, & Uxori adeo pernicioſa mentiri.

In casu autem præsenti licet asseratur, Vim post contractum Matrimonium non cohabitasse cum Uxore, ac post aliquos menses ad secundas nuptias migrasse, ignoratur tamen, an post dictum Matrimonium illico reclamaverit, an statim, vel quanto tempore ex post è Civitate discesserit, cujus vitæ, & qualitatum, indolis, ac naturæ sit, quibus moribus imbutus, & similium, ex quibus certum judicium efformari posset.

Quo vero ad secundam inspectionem, an scilicet data validitate dicti primi Matrimonii rati, non consummati locus esse possit ejusdem dispensationi? Istius decisio dependet a pondere causarum, quæ juxta opinionem omnium *Canonistarum in cap. ex publico de convers. conjug.* debent esse urgentissimæ.

Tres causæ allegari possunt in præsenti; Prima est, quod Vir asserit, se fuisse deceptum, nec habuisse animum contrahendi, & se efficaciter obligandi. Causam istam sufficientem ad dispensandum credit *Soccin. sen. cons.* 28. *num.*6., *&* 7. *lib.*1. *Felin. cons.*26. *num.*21. *vers. præterea dato, Monoch. de præsump. lib.* 2. *præsumpt.* 19. *num.* 45., *& cons.* 585. *num.* 12.; Eam tamen tamquam ineptam rejecit cl. mem. Card. Lancellot. in quodam suo voto *in Hispalen. dissolutionis Matrimonii* transcripto apud modernum

Ursa-

Vrſajam diſcept. 21. tom. 3. par. 2. num. 70. & 71., ea ratione, quia hæc aſſertio Conjugis non eſt admittenda, uti improbabilis, vel ſi admitteretur, Matrimonium eſſet nullum ex defectu conſenſus, & ſic vana eſſet diſpenſatio.

At Sanchez. de Matrim. lib. 2. diſput. 16. num. 7. prædictam cauſam juſtam, & ſufficientem reputat, quando vir nullo modo induci poſſit ad præſtandum verum conſenſum, ut ibi: *Quarta cauſa eſt, quando alter Conjugatorum aſſerit, ſe non habuiſſe animum contrahendi; Sic Soccin. ſen. &c. Quod credo verum quando nullo modo induci poſſit, ut præſtaret verum conſenſum, itaut ex eo Matrimonio tam coacto graves inimicitiæ orirentur*: Et in iiſdem terminis ſequitur *De juſt. de diſpenſat. lib. 2. cap. 10. n. 25.*

Altera Cauſa eſt, quod Vir nullo modo induci potuit ad præſtandum verum conſenſum, & ad cohabitandum cum prima Uxore, immo expreſſe proteſtatus fuit, ſe illico derelicturum illam fore, ſi ad cohabitationem cogeretur; Quæ Cauſa præcipue ſi cum alia præcedenti concurrat ſufficientiſſima judicatur pro diſpenſatione a Sanchez, & de Juſtis mox ſupra relat.; Et in fortioribus terminis, quod averſio, & diſcordia Conjugum irreparabilis, & ſine probabili ſpe reconciliationis ſit cauſa rationabilis diſpenſandi, accedente præſertim conſenſu utriuſque, ad effectum evitandi majora ſcandala, aliaque mala, docent, *Cajetan. in Opuſc. tom. 1. tract. 28. de Matrim. qu. unica Felin. conſ. 26. Ancharan. conſ. 239. ſub n. 4. Bertrand. conſ. 218. in fine tom. 5. Purpurat. conſ. 457 n. 7., & 9. & Card. Lancellot. in d. voto*, ubi plures alios adducit. Nam ſtante dicta aſſertione, & credulitate Viri, ſe non remanſiſſe obligatum in hoc contractu, nec non ejuſdem pertinacia in non præſtando verum conſenſum, periculoſum ſummopere eſſet eum adſtringere ad cohabitandum cum prima Uxore, ne vera exiſtente ſua aſſertiva ſuper conſenſu ficto, in foro ſaltem interno, præberetur occaſio committendi adulterium, ideoque Theologi ſunt in ſenſu, quod in hoc caſu Prælatus hoc jubere non debeat; ut docet *ſupplement. Divi Thom. qu. 45. art. 4. Ledeſm. de Matr. par. 3. qu. 45. art. 4. dub. 2., & Layman. Theolog. Moral. lib. 5. tract. 10. par. 2. cap. 6. in fine*. Ac in his circumſtantiis ad evitanda hæc mala forſan eventura, & ne Mulier cogatur perpetuo expectare, juſta videretur diſpenſatio. Ut ponderant *Anchar. conſ. 239. ſub n. 4. Card. Lancellott. in d voto his addo de Juſt. de diſpenſat. lib. 2. cap. 10. n. 25., & 26.*, & concordat *Sanch. dicta diſput. 16. n. 3. & 4.*

Tertia demum eſt, quod Vir ſecu ndum Matrimonium contraxit, & conſummavit; nam etſi primum Matrimonium ratum rite contractum non poſſit diſſolvi per ſecundum cum alia contractum, & conſummatum, ut habetur in *cap. licet, & cap. finali de Sponſa Duorum, & in cap. ſi inter de Sponſalib.* Attamen ad evitanda ſcandala, infamiam ſecundæ Mulieris, ac innumera peccata, quæ inde ſequerentur, juſtam, & rationabilem cauſam eſſe pro diſpenſando ſuper primo Matrimonio rato, probat in ſpecie *De Juſtis de diſpenſat. lib. 2. cap. 10. n. 32., & 33.* ubi teſtatur, ita fuiſſe diſpenſatum in ſimili caſu occulto per Sacram Pœnitentiariam, & concordant *Pacin. do Viſit. par. 1. qu. 9. nu. 31. Boer. conſ. 20. nn. 4. Sylveſt. in verbo Luxuri qu. 5. Layman. Theolog. Moral. lib. 5. tract. 10. par 2. cap. 6. n. 2. Diana to. 3. tract. 1. de poteſt. Pont. reſolut. 94. n. 11. & Card. de Luca de Matrim. diſc. 7. n. 7.* Et eo magis hæc urgere videretur, ſi cum aliis prioribus cauſis, ut par eſt, inſimul jungatur.

Hæc

Hæc ad materiam adnotare visum fuit; EE. PP. nunc erit, ea, qua pollent sapientia decernere.

An, & quomodo sit providendum in casu?

Ad D. Secretarium cum Sanctissimo juxta mentem.

HISPALEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Solemnia Religionis vota, quæ de anno *1697.* P. Joannes Ramirez emisit in Conventu Carmelitarum S. Theresiæ extra muros Civitatis Hispalen. nullitatis vitio redarguens, preces porrexit huic Sacræ Congregationi pro declaratione dictæ nullitatis ex triplici capite, primo scilicet ob metum a Patre incussum, secundo ob interruptum probationis annum, tertio demum ob non subscriptam propria manu Professionis schedulam. *Sess.25. c.15. & 19.de Reg.*

Expeditis consuetis litteris Archiepiscopo Hispalen. *pro informatione, & confectione processus, audito tamen superiore locali*, idem Archiepiscopus injuncto muneri obsequens, quinque Testes præviis interrogatoriis examini subjecit, inter quos adsunt Mater, ac duæ Sorores ejusdem Oratoris, processumque exinde confectum transmisit.

Sed animadverso, quod hæc omnia gesta fuerunt absque prævia supplici instantia, quæ fieri debebat Sanctissimo pro restitutione in integrum adversus quinquennii lapsum, eidem Sanctissimo nuper supplicavit Orator pro sanatione nullitatis, & validatione processus jam facti, prout ad relationem Secretarii sub die 22. Dec. 1728. Sanctissimus benigne annuit.

Audito Procuratore Generali Religionis, hic circa metum asserit - *Verum in hac parte illud animadvertere cogitavi, quod a nonnullis Religiosis Hispanis in hoc Transpontinæ Conventu degentibus percipere potui, nimirum P. Ramirez a nimia Parentis sævitia perculsum, Carmelitica Claustra ingressum fuisse, & tempore suæ probationis non levia oppositæ vocationis signa dedisse, & ore proprio jactasse Consilium de Religiosa vita traducenda, non a cupiditate perfectioris vitæ ortum habuisse, sed tantummodo volens Parentum tirannidem eludere* - Et quoad secundum, & tertium caput ex propositis in libello Oratoris pro nullitate Professionis, ea haud esse in Jure subsistentia putat, ea motus ratione, quod tunc per egressum Novitii e Monasterio interrumpitur probationis annus, ac irritatur subsequens professio, quando e Claustris aufugit, dimisso Religionis habitu, & animo eam deserendi: quod non evenit in casu de quo agitur; Defectum vero subscriptionis schedulæ Professionis nec pariter dictam professionem irritare, subjungit, cum in Constitutionibus Ordinis non adsit decretum irritans, prout ad hunc effectum requiri firmat generaliter *Fagnan. in cap. qui Presbyterum n.80. de Pœnitent.*

Supervenit postmodum alia relatio Vice-Procuratoris Generalis ejusdem Religionis, quæ id ipsum circa metum per hæc verba exponit - *Hoc unum in obsequentissimi animi mei argumentum EE. VV. humiliter exponendum non dubito, hoc est P. Ramirez ab initio sui ingressus in Religionem, ac deinceps usque in hodiernum diem, nec minimum quidem Regularis observantiæ inditium dedisse, sed super suarum passionum motibus exagitatum, verbo, & opere manifestasse, se Religionem ingressum ad evitanda Convitia, insultationes, ac violentiam suorum Parentum: idque pro præterito testantur nonnulli Religiosi Hispani Viri probi, omnique exceptione majores, pro præsenti vero experientia ipsa docet* - Et utraque relatio declarat,

Re-

Religionem non obſiſtere inſtantiæ Oratoris; Quid autem deſuper decernendum ſit, Summæ EE. VV. ſapientiæ relinquitur in reſponſione danda ad ſequens dubium.

An ſit locus reſtitutionis in integrum?

Negative.

Seſſ. 23. cap. 18. de ref.

CALARITANA PENSIONIS. Sanctæ me. Clemens XI. ſuper fructibus Menſæ Archiepiſcopalis Calaritanæ reſervavit anno 1710. favore Joſephi Pizzoli tunc nonum ſuæ ætatis annum agentis annuam penſionem ducat. 150. auri de Camera, immunem ab omnibus oneribus tam impoſitis, quam imponendis, his verbis - *Tibi penſionem annuam a ſubſidio, & excuſato, & ab alio quocumque onere etiam Apoſtolica auct. nunc impoſito, & pro tempore quomodolibet imponendo in omnibus, & per omnia lib eram immunem, & exemptam* 150. *ducat. auri de Camera &c. reſervamus.*

Archiepiſcopus quoadusque vixit, penſionem ſolvit, retentis tamen ſcutis tribus cum dimidio pro quolibet centenario ratione ſubſidii, & excuſati, quo Menſa Archiepiſcopalis gravabatur; Illo autem defuncto, cum Eccleſia Cathedralis in vim notiſſimi Indulti S. Pii V., aliorumque Summorum Pontificum ſucceſſerit in Spoliis Defuncti Antiſtitis, ac in Jure percipiendi fructus Sede vacante decurſos, Penſionarius prætenſionem excitavit contra Capitulum pro reſtitutione illius ratæ, quam prædefunctus Archiepiſcopus in actu ſolutionis penſionis pro dicto ſubſidio, & Excuſato retinuit, ac etiam pro ſolutione impoſterum integræ penſionis abſque ulla detractione.

Delata controverſia ex conſenſu utriuſque Partis ad hanc Sacram Congregationem, atque ſuperventa relatione Vicarii Capitularis, quæ datur impreſſa in *Summario Capituli n. 1.*, fuit propoſita Cauſa inter Summaria precum *ſub die* 10. *Maii* 1727. Sed quia Eccleſia interim fuerat novo Paſtore proviſa, injunctum fuit, ut citaretur Procurator novi Archiepiſcopi; quo citato, & non comparente hodie de mandato EE. PP. reproponitur Cauſa ſub infraſcriptis dubiis, utraque parte, Capitulo ſcilicet, & Penſionario jura ſua deducente.

Conveniunt Collitigantes in illa communi diſtinctione per Doctores allata, quod aut reſervatio penſionis eſt poſterior ſubſidio, & Excuſato, & penſio eſt ab eo exempta, & immunis; aut dicta reſervatio eſt anterior, & penſionarius tenetur ad illius contributionem; Ut communiter tradunt, *Monet. de decim. cap. 9. qu. 3. n. 90. Barboſ. in prax. exigendæ penſion. par. 1. qu. 7. n. 31. Garz. de Benefic. par. 1. cap. 5. n* 173., *& ſeqq. Lotter. de re benefic. lib. 1. qu. 38. n. 25., & ſeqq., Tondut. de penſion. cap. 6. n. 34. & ſeqq.*, *& plene Rota in una Toletana Penſionis, quæ eſt dec. 161. par. 2. diverſ.*; Qui omnes dictam diſtinctionem procedere putant, etiam ſi exemptio eſſet ampliſſima ab omni onere tam impoſito, quam imponendo juxta hodiernum ſtylum; Nam in poſteriori conceſſione, ſeu prorogatione ſubſidii, & Excuſati ſolet antecedentibus exemptionibus derogari cum clauſula, *quorum tenore &c.*, quæ habet vim ſpecificæ derogationis; juxta notum *Conſil. 2. Butrii* ſæpe a Rota canonizatum.

Quæſtio itaque reducitur ad applicationem; Capitulum enim contendit, conceſſionem, ſeu prorogationem ſubſidii eſſe poſteriorem reſervatione pen-

penſionis, Penſionarius verò aſſerit, prorogationes eſſe anteriores: ut ex juribus, quæ hinc inde circumferuntur.

Dignabuntur itaque EE. VV. ſumma qua pollent ſapientia decernere.

I. *An Penſio ducatorum 150. auctoritate Apoſtolica reſervata ſuper fructibus Menſæ Archiepiſcopalis Calaritanæ favore Pizzoli immunis ſit a quocumque onere, ac etiam a ſubſidio, & excuſato, & quatenus affirmativè.*

II. *An Menſa Archiepiſcopalis teneatur reſtituere quidquid hactenus percepit ratione dd. onerum, ac ſubſidii, & excuſati in caſu &c.*

Dilata, & concordetur factum coram D. Secretario.

EUGUBINA JURIUM PAROCHIALIUM. Exemplo Summi Pontificis S. Evariſti, qui juxta veriorem opinionem inchoante ſecundo Sæculo Parochiarum diviſionem demandavit, quam poſtmodum ſub Valeriani perſecutione ſuppreſſam, S. Dionyſius in fine tertii Sæculi iterum explevit, ſeu verius reſtituit, ut ex ſua Epiſtola relata *in Can. Eccleſis 15. quæſt. 1.*, & poſt alios obſervat *Eminentiſſimus Petra ad Conſtit. 2. Gregor. XI. num. 13. tom. 4.*, quamque etiam Sac. Tridentina Synodus per generale Decretum, ubique locorum fieri præſcripſit *in ſeſſ. 24. cap. 13. de Reform.*; Hoc inquam exemplo, & præcepto fere omnes Eccleſiarum Antiſtites ante, vel poſt Concilium eandem executioni demandarunt, diſtinguendo Populum in certas, propriaſque Parochias, ac unicuique ſuum perpetuum peculiaremque Parochum aſſignando, a quo licitè Sacramenta recipi deberent; Ut de origine, & diviſione Parochiarum in Provinciis tam Orientalibus, quam Occidentalibus latè diſſerit *Filiſcus de origine Parœc. cap. 4. per tot.* *Seſſ. 24. c. 13. de refo.*

Inter alios, qui hoc Paſtorale munus fideliter adimpleverunt, fuit Cardinalis Marcellus Cervinus nuncupatus S. Crucis, & deinde ad Summi Pontificatus apicem evectus, retento eodem nomine Marcelli II.; Iſte enim anno 1545. dum Eccleſiam Eugubinam regebat, ad removenda ſcandala, quæ ob Parochiarum confuſionem fuerant in Civitate exorta, eaſdem ad magis diſtinctam ſeparationem reduxit, aſſignando unicuique, & præcipuè Eccleſiæ Cathedrali proprium, & diſtinctum Territorum cum certis, & determinatis limitibus, ac diſtricte inhibendo, ne ullus Rector alterius Parochiam ingredi præſumeret pro adminiſtrandis Sacramentis.

Eccleſia tamen Cathedralis, ſeu illius Parochus, vel in vim Matricitatis, ac Superioritatis competentis Eccleſiæ Cathedrali tanquam univerſali Parochiæ totius Civitatis, & Diœceſis; vel ratione antiquæ conſuetudinis ſemper contendit exercere privative nonnulla Jura Parochialia etiam in alienis Parochiis, & præcipue dandi benedictionem circa Corpus in domo defuncti, & obtinendi præcedentiam in aſſociatione Cadaverum ad Eccleſias ſepelientes; Necnon adminiſtrandi Sacramenta quibuſcumque Clericis, & Sacerdotibus infirmis, quamvis in alienis Parochiis degentibus.

Delata tamen controverſia circa primum punctum benedictionis Cadaverum, & præcedentiæ in aſſociatione ad Sacram Congregationem Rituum, inter prædictum Parochum Cathedralis, & Parochum S. Petri Congregationis Olivetanæ; *Die 5. Julii 1614.* Sacra Congregatio ita declaravit -- *Non eſſe probatam conſuetudinem, & idcirco terminandum eſſe cauſam ſecundum jus commune, videlicet, quod quando quis in una Parochia moritur, & in*

alia ſepelitur. benedictionem in domo Mortui faciat circa Corpus proprius Parochus, qui ſtolam deferens a domo Defuncti uſque ad Eccleſiam in qua Corpus ſepeliendum erit, aliis omnibus præcedere debet: In Eccleſia verò, in qua Corpus ſepelitur, Officium faciat circa Corpus, & aliis præcedat Parochus ipſius Eccleſiæ; Et ita, ut ſupra, in Civitate Eugubina inter Curatum Eccleſiæ Cathedralis, & Curatum S. Petri Monachorum Olivetanorum ſervandum eſſe, cenſuit, & declaravit, atque ſervari mandavit, qaibuſcumque non obſtantibus -- Et hoc Decretum refert etiam *Panimoll. dec. 1. adnot. 10. num. 18.*

Examinata ſubinde in eadem Sacra Congregatione Rituum alia quæſtione intereaſdem Partes ſuper adminiſtratione Sacramentorum Clericis, & Presbyteris Infirmis, & pariter contra Parochum Cathedralis ſub *die* 30. *Septembris* 1628. reſcriptum fuit, prout adnotatur in regeſtis Decretorum ejuſdem Congregationis ſcilicet -- *Monaci Olivetani Civitatis Eugubinæ ſupplicarunt definiri, an liceat Canonicis Cathedralis Eccleſiæ Eugubinæ adminiſtrare Sacramenta Presbyteris in eorum Parochia degentibus abſque eorum expreſſa licentia; Item an dicti Canonici poſſint jure prætendere Quartam Funeralem pro decedentibus in ipſorum Monacorum Parochia in præjudicium ipſorum Oratorum?* & Sacra Congregatio reſpondit, *Negative in omnibus contra Canonicos.*

His non obſtantibus, continuavit Parochus Cathedralis in hac adminiſtratione Sacramentorum Clericis, & Sacerdotibus Infirmis in alienis Parochiis commorantibus, licet aliquando reclamantibus, & aliquando proteſtantibus reliquis Parochis Civitatis; Immo hæc privativa adminiſtratio Sacramentorum favore d. Parochi Cathedralis approbata, & confirmata fuit in Synodo Eugubina celebrata anno 1632. ſequenti Decreto *Illud etiam Decretum confirmandum, & renovandum eſſe duximus, ſæpius in Synodicis Prædeceſſorum noſtorrum evulgatum, nimirum ad ſolum Eccleſiæ Cathedralis Parochum Infirmis Clericis, aliiſq; Sacerdotibus ſæcularibus agratantibus, & in quacumq; Parochia exiſtentibus, omnium Sacramentorum adminiſtrationem ſpectare, & pertinere: Quippe quod immemorabilis temporis conſuetudine ſatis ſuperque vallatum, & firmatum eſſe comperimus; Quoirca decernimus, & ſtatuimus, Parochum prædictum a nemine in præfato ſuo miniſterio moleſtari poſſe; Si qui verò quicquam in contrarium attentare præſumpſerit pœnis arbitratu noſtro afficietur.*

Anno verò 1694. introducto ex parte Parochorum Civitatis judicio coram Ordinario adversùs hanc privativam adminiſtrationem Sacramentorum prætenſam a prædicto Parocho Cathedralis, ſuccubuerunt in judicio manutentionis mediante Decreto, quo idem Ordinarius declaravit, manutenendum eſſe Parochum Cathedralis in ſua quaſi poſſeſſione adminiſtrandi Sacramenta Clericis, & Presbyteris Infirmis in quacumque Parochia exiſtentibus; Devoluta ſubinde Cauſa in gradu appellationis ad hanc Sacram Congregationem, ac aſſumpto examine boni Iuris; In Congregatione habita *die* 12. *Novembris* 1695. reſcriptum fuit -- *Coadjuventur probationes ad quem effectum dentur Litteræ compulſoriales, & remiſſoriales hinc inde, & interim manutenendum Parochum Cathedralis.*

Exiſtimantes autem præfati Parochi abſque ope Litterarum compulſorialium & remiſſorialium, eorum bonum jus ſatis elici poſſe ex ſupradicto Decreto Sac: Congreg: Rituum nuper reperto, ac etiam ex aliis probationibus

aliun-

aliunde conquisitis, quæ immemorabilem, seu centenariam possessionem ex parte Parochi Cathedralis prætensam, & Constitutiones Synodales evertere valeant, subscribi, & proponi hodie curarunt infrascriptum dubium.

Adsunt plura Decreta hujus Sacræ Congregationis, quibus præcisive ab observantia, & in solo puncto Juris, resolutum fuit, jus administrandi Sacramenta Canonicis, & Beneficiatis Ecclesiæ Cathedralis Infirmis, & habitatantibus in alienis Parochiis, spectare ad Parochum domicilii, seu habitationis, non verò ad Parochum Cathedralis; *Ut in Mantuana Jurisdictionis* 16. *Martii* 1680. *ad quartum*, *in Tyburtina Juris administrandi Sacramenta*, *& Funerandi* 12. *Maii* 1685. *ad primum*, *in Tolentinaten. Jurium Parochialium* 11. *Septembris* 1694 *ad primum*, *in Novarien. Juris administrandi Sacramenta* 17. *Septembris* 1694. *ad primum*, *& in Narnien. Jurium Parochialium* 26. *Septemb.* 1699. *ad primum.*

Jura Parochi Cathedralis non adhuc sunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. summa, qua pollent sapientia decernere.

An Parocho Cathedralis Eugubii licitum sit subministrare Sacramenta quibuscumque Clericis, *& Sacerdotibus Infirmis*, *& alienis Parochiis commorantibus*, *etiam privative ad proprium Parochum Domiciliarium?*

Dilata, & proponatur omnino in prima.

A RIMINEN. CAPPELLANIARUM, SEU HOSPITII. Præsens Causa proposita fuit in Congregatione habita *die* 31. *Julii* 1728., & nulla capta resolutione, demandatum fuit, quod iterum proponeretur. Dignabuntur itaque EE. VV. prævia reassumptione folii in dicta die distributi, ac alterius *diei* 6. *Decembris* 1727., in quibus tota facti series diligenter exponitur, declarare. *Sess.* 21. *n.* 2. *de reform.*

An assignatio, *& translatio Bonorum*, *& effectuum Ecclesiæ*, *& Cappellaniæ Sanctissimi Nominis Mariæ*, *& BB. Josephi*, *& Philippi Nerii facta a Canonico Boetio anno* 1725, *favore Religionis Minimorum Sancti Francisci de Paula una cum deputatione PP. Dominici Marques*, *& Francisci Angeli Sebastianelli ejusdem Ordinis in Cappellanos sustineatur*, *itaut Breve Apostolico sit exequendum in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbati 2. Aprilis 1729.

PRopositæ fuerunt duæ sequentes Causæ in præterita Congregatione. Cum autem nulla fuerit capta resolutio, sed dictum *Dilata*, *& quod proponerentur omnino in prima*. Prævia itaque reassumptione Folii in dicta die distributi, dignabuntur EE. VV. Sapientissime de more infrascriptis Dubiis respondere.

Sess. 24. capi 20. de ref.

PISTORIEN., ET PRATEN. JURISDICTIONIS.

An sit standum, vel recedendum a Decisis sub die 31. Julii 1728.

In decisis, & amplius.

Sess. 24. c. 13. de refor.

EUGUBINA JURIUM PAROCHIALIUM.

An Parocho Cathedralis Eugubii licitum sit subministrare Sacramenta quibuscumque Clericis, & Sacerdotibus Infirmis, & in alienis Parochiis commorantibus, etiam privativè ad proprium Parochum Domiciliarium?

Negativè, & spectare privativè ad Parochos Domiciliarios, & amplius.

Sess. 24. ca. de reform. Sess. 25. c. 11. de ref.

TREVIREN. JURISDICTIONIS.

Eminentiss. Electores, ac Archiepiscopi Trevirenses agnoscentes, quam proficuum, & utile esset Ecclesiæ, ac Animarum saluti, quod Parochi, & Rectores Ecclesiarum Parochialium saltem semel in anno in unum convenirent pro decernendis, & firmioribus reddendis, quæ Catholicæ Religionis cultum, Morum, Ecclesiasticæque disciplinæ reformationem, & Animarum curam concernunt; Sacrorum Canonum, & Conciliorum vestigiis inhærentes, specialibus Constitutionibus sæpe statuerunt, ut omnes Curati, seu Vice-Curati tam Sæculares, quam Regulares, quibuscumque exemptionibus, & privilegiis non obstantibus, in annuis Capitulis coram Decanis ruralibus indici, & haberi solitis personaliter comparent, ac eisdem Decanis debitam præstent obedientiam, sub pœnis arbitrariis, etiam excommunicationis, & suspensionis contra inhobedientes, & refractarios. Ita enim statutum præcipue fuit in Concilio Provinciali sub cl. mem. Joanne Archiepiscopo Treviren. anno 1549. *in tit. de Decanis Christianitatis*; Id ipsum injunctum in Synodo Provinciali *anni* 1622. §. 23., & 25. Et renovatum anno 1677. a Joanne Archiepiscopo Hugone, & anno 1713. ab Archiepiscopo Carolo Lotharingiæ, & demum hæc omnia confirmavit hodiernus Eminentissimus Archiepiscopus de anno 1719. sequenti decreto: *Inhærentes Constitutionibus Archiepiscopalibus Prædecessorum nostrorum &c. ordinamus, ut omnes, & singuli Curati, seu Vicecurati Cleri Sæculares, vel Regulares etiam Parochiarum plene unitarum, non obstantibus quibuscumque prætensis exemptionibus, seu privilegiis, in annuo Capitulo, seu Conventione Capitulari personaliter compareant, & ibidem debitam Decanis obedientiam, aliaque præstanda præstent &c. sub arbitrariis pœnis etiam suspensionis a Divinis contra inobedientes, & Refractrrios ex Officio decernendis.*

Quamvis autem hujusmodi Constitutiones usque adhuc cum maxima Animarum utilitate inconcusse observatæ fuerint, & in vim earumdem omnes Curati Archidiœcesis tam Sæculares, quam Regulares his annalibus Capitulis per Decanos indici solitis semper accesserint, prout fideliter accedant, duo tamen Parochi Regulares, Parochiarum scilicet Bridel, & Pommeren. annexarum Monasterio de Himmirodio Ordinis Cistercienfis, prætendentes in vim Privilegiorum Apostolicorum prædictis Capitulis non interveniie, Monitorium coram A. C. super executione, &

obſervantia eorumdem privilegiorum a Sancta Sede ejus Ordini, & Monaſterio conceſſorum, nuper præſentarunt in partibus Officiali Trevirenſi; Remiſſa tamen Cauſa per Auditorem Sanctiſſimi ad hanc Congregationem, duo hodie proponuntur dubia, quæ leguntur in fine Reſtrictus.

Hujuſmodi Capitula, ſeu Congregationes generales Parochorum antiquiſſima, & receptiſſima erant ultra Montes, præcipue in Gallia, Anglia, & Germania, quæ ſemel, vel bis in anno, aut ſingulis menſibus habebantur coram Archidiaconis, vel Decanis Ruralibus, & diverſimode vacabantur *Capitula nempe Conſiſtoria*, *Kalendæ*, *Synodi*, *Seſſiones*, & *Collationes*, ut expendendo plures Sanctorum Patrum, & Epiſcoporum Conſtitutiones, ac Decreta Conciliorum Provincialium plene, & erudite deſſerit *Tomaſin. de veter.*, & *nov. Eccleſ. diſcipl. tom.*2. *lib.*3. *Cap.*74. *num.*10., & *ſeqq.*, & *cap.*76. *per tot.*

In Italia inuſitata, & fere inaudita erant ſimilia Capitula Parochorum, ex ratione, quam adducit idem *Tomaſin. dicto cap.*76. *num.*3. quia nempe omnes Italiæ Epiſcopatus tam anguſtis limitibus concluduntur, ut neceſſe non fuerit eos in plures Decanatus, ſive Archidiaconatus dividi: Epiſcopatus vero illarum Partium ultra Montes longe, lateque porrigebantur, ut eos in plures Decanatus dividi non ſolum opportunum eſſet, ſed prope neceſſarium.

Divus Carolus Borromeus primus in Italia fuit, qui præcepit, ut ſinguli Epiſcopi ſuas Diœceſes in varias partirentur Regiunculas, & unicuique eorum Archidiaconum vel Archipresbyterum, ſeu præpoſitum ruralem ſub qualitate Vicarii Foranei præficerent; iſtis injungendo, ut ſingulis Menſibus omnes Parochos ſui Territorii congregarent, ad effectum conferendi de ratione, ac modo bene regendi Parochiam, de difficultatibus, ſeu ſcrupulis, de caſibus conſcientiæ, Cauſis ſive caſibus reſervatis, ac etiam de Conſtitutionibus Synodorum, & Conciliorum, ut late habetur *in Concil.* 1. *Mediolanen. Cap.*29. & latæ proſequitur *Tomaſin d. cap.* 76. *ſub num.*3.

Exemplo Divi Caroli plures deinde Italiæ Epiſcopi introduxerunt, ſeu demandarunt in eorum Civitatibus, & Diœceſibus Congregationes particulares ſingulis menſibus, vel ſemel in hebdomada habendas per Parochos, & omnes de Clero, in quibus Sacrorum Rituum, & Conſcientiæ caſus proponerentur, & diſcuterentur, ac nuper generali decreto ſancitum fuit in Concilio Romano ſub Sanctiſſimo Domino Noſtro *tit.*5. *c.*9.

An autem ad hujuſmodi Capitula generalia Parochorum accedere teneantur Parochi Regulares exempti, nulla inveniri potuit in ſpecifica deciſio; Solum in proximis terminis deciſum habemus a Sacro Concilio Tridentino *Seſſ.*24. *cap.*2. *de ref.*, quod Regulares exempti exercentes Curam Animarum accedere coguntur ad Synodum Epiſcopi, in cujus Diœceſi exiſtunt; & referendo plures reſolutiones hujus Sacræ Congregationis firmant *Maſſobr. de Synod. c.*3. *dub.*2., *Fagnan. cap. quod ſuper his num.*5. & *ſeqq. de major.* & *obed Tambur. de jur. Abb. tit.*1. *diſput.*2. *quæſt.*4. *num.*5., & *plene Eminentiſſimus Petra ad Conſtit.*4. *Calixti III. ſect.*2. *num.*109. *tom.*5., ac etiam ſi eſſent nullius Diœceſis, adhuc tenentur accedere ad Synodum illius Epiſcopi, qui tamquam Vicinior poteſt eos viſitare in vim *Concilii ſeſſ.*24. *cap.*9. *de refor.*; ut pluries deciſum fuiſſe ab hac eadem Sac. Congreg.. teſtantur *Fagnan. in dicto cap. quod ſuper his num.*10. *Leo in praxi For. Eccleſiaſtici parte prima cap.*9. *num.*13.

Bar-

Barboſ. ad Concil. ſeſſ.24. cap.2. num.28., & ſolide probat *Eminentiſſimus Petra loco ſupra citat n.117.* Niſi haberent ſpeciale Privilegium Apoſtolicum poſt Concilium, quo eos eximeret ab hoc onere accedendi ad Synodum, ut ita etiam reſolutum fuiſſe ab hac Sacra Congregatione, teſtatur *Fagnan. in d. cap. quod ſuper his num.12.*

Adſunt etiam plura decreta ejuſdem Sacræ Congregationis, quibus præcipitur, quod Curati, ſeu Vicarii Parochialium Monaſteriis unitarum accedant ad Congregationes caſuum Conſcientiæ, & renuentes poſſint juris remediis ab Epiſcopo compelli, ut præcipue in *Lauden. Juriſdictionis 1. Decembris 1691. ad nonum* confirmat. 20. *Septembris 1692.*, & pluribus aliis relatis per *Monacell. formul. legal. par.1. tit.6. formul.20. num.15.*

Jura, & Privilegia Monachorum non adhuc fuerunt exhibita, decernendum itaque remanet.

I. *An Curati Parochiarum in Bridel., & Pommeren. teneantur perſonaliter comparere in Capitulo indici ſolito ſingulis annis pro publicandis, & executioni demandandis reſolutionibus, ac mandatis Ordinarii Curam Animarum concernentibus?*

II. *An teneatur Decanis Locorum debitam præſtare obedientiam?*

Dilata, et ſcribatur Nuncio Apoſtolico pro Informatione, auditis Intereſſe habentibus.

Seſſ. 24. c. p. 3. ac ref.

VICEN. QUARTÆ CANONICÆ. Epiſcopi Vicenſes obſequentes diſpoſitioni *Text. in cap. tua nobis de Teſtam.* ab immemorabili eligere conſueverunt nonnullas Perſonas probas ad effectum recognoſcendi, & exequi faciendi Teſtamenta ad pias Cauſas, ac pia Legata; eiſdemque *qui Teſtamentorum Auditores* nuncupabantur, congrua merces pro eorum labore tradebatur, quæ etiam præſcripta, ac determinata fuerat in quadam antiquiſſima Conſtitutione Synodali, his verbis: *Salarium vero pro hujuſmodi definitionibus dictis Auditoribus Teſtamentorum perſolvi mandamus ſecundum quod conſuetum eſt, ſcilicet ad rationem unius ſolidi pro qualibet libra de hæreditate Clericorum, non detracto ære alieno; In Teſtamentis autem Laicorum de relictis piis tantum, niſi quando cauſa pia eſt hæres inſtituta, tunc enim ſimiliter de tota hæreditate perſolvatur, volumus tamen, quod dictum ſalarium non excedat ſummam triginta librarum.*

Quia vero ab hac Sacra Congregatione declaratum fuerat in una *Mayoricen. die 7. Auguſti 1638.*, non poſſe Epiſcopum, & illius Officiales recipere in Viſitatione Salarium, pro decretis, ſeu Judicatura Executionis Legatorum Piorum, non obſtante quacumque conſuetudine etiam immemorabili, hinc de anno 1645. orta fuit quæſtio inter Epiſcopum Vicen. ex una, & Juratos Civitatis Minoriſſæ Pratorum Regis ex altera; an quidquam per Epiſcopum, ſeu illius Officiales recipi poſſet pro decretis, ac judicatura executionis Teſtamentorum, & Legatorum prædictorum? eaque delata ad eamdem Sacram Congregationem, conſimilis prodiit reſolutio ſub die 18. Martii dicti anni 1645. ſequentis tenoris: *Sacra Congregatio cenſuit, non poſſe Epiſcopum, nec illius Officiales in Viſitatione quicquam recipere pro decretis, ſeu Judicatura Executionis Teſtamentorum, ſeu Legatorum, ſed gratis omnia fieri, non obſtante quacumque conſuetudine, etiam immemorabili; Idemque extra viſitationem per Epiſcopum, & illius Officiales quicquam recipi poſſe pro hujuſmodi decretis, & judicatura, ſed tantum aliquid*

quid moderate ſolvi Notario pro ſcriptura, & illius labore, in quo coſcientia Epiſcopi gravetur, non obſtante quacumque conſuetudine etiam immemorabili: quæ confirmata fuit *ſub die* 18. *Martii ejuſdem anni*, & hoc item reſolutum fuit *in Elnen. die* 28. *Martii* 1648. *ad octavum dubium*.

In vim hujuſmodi reſolutionum prætendere cœpit Officialatus Villæ de arenis Urgellen. Diœceſis, eſſe quoque prohibitam exactionem Quartæ Canonicæ debitæ Epiſcopis ex Legatis piis, ſed propoſito dubio in hac Sacra Congregatione ad inſtantiam Epiſcopi Urgellen.: *an permiſſa declaratione* (ideſt in dicta Cauſa Vicen. Salarii) *non obſtante, ſolvenda ſit Epiſcopo Urgellen. conſueta Quarta Canonica debita ex Legatis piis? ſub die* 25. *Januarii* 1676. reſponſum fuit *Affirmativè* confirmat. *ſub die* 14. *Februarii* 1693.

Hæc reſolutio conſona videtur diſpoſitioni Sacri Concilii Tridentini in *ſeſſ.* 24. *cap.* 3. *de reform.*, ubi licet interdicatur Epiſcopis, & Viſitatoribus quicquam recipere pro viſitatione Teſtamentorum ad pios uſus, præſervatur tamen id, quod ex Legatis piis jure debetur ibi: *præter id, quod ex relictis piis jure debetur*: Quarta autem Canonica ex Legatis piis eſt debita Epiſcopo non Jure conſuetudinario, ut putavit *Innocent: in cap. conquerent. num.* 4. *de Offic. Ord.*; Sed Jure communi in recognitionem ſuæ ſuperioritatis, & ratione oneris, quod in adminiſtratione Epiſcopatus ſuſtinet, ad inſtar portionis legitimæ debitæ Patri in bonis Filii, vel Patrono in bonis Liberti; ut contra Innocent. de veriori tenent *gloſſa in d. cap. conquerente verbo Mortuariorum*, *Butrius ibidem num.* 47. *Fagnan. num.* 29. *& communiter alii*; Solum vero circa illius quotam ſtatur conſuetudini juxta quam aliquando eſt tertia, aliquando medietas; ut habetur in *cap. requiſiti de teſtam. in cap.* 1. *&* 2. *& in cap. certificari de ſepult.*, & proſequuntur *Butr. & Fagnan. loco citato*. Quodque hæc portio Canonica ſit revera præſervata, non & ſublata a Tridentino *in dicta ſeſſ.* 24. *cap.* 3. ad inſtar Cathedratici, firmant *Thomaſin. in veter. & nov. Eccleſ. diſcipl. par.* 3. *lib.* 2. *cap.* 33. *num* 13. *circa finem*, *Fagnan. in d. cap. conquerente num.* 30. *&* 31. *de Offic. Ordin. & Gonzalez. Tellez. ibidem num.*

In Diœceſi Vicen. variæ ortæ fuerunt difficultates circa intelligentiam dictæ Conſtitutionis Synodalis ac præfatarum declarationum hujus Sacræ Congregationis, ideoque ad tollendam omnem ambiguitatem, ac ad ſua Jura Epiſcopalia tuenda, modernus Epiſcopus Vicen., cujus ſcriptura circumfertur Sapientiſſimum Oraculum EE. PP. ſuper infraſcriptis dubiis humiliter exquirit.

I. *An portio unius ſolidi pro qualibet libra ex Legatis piis impoſterum exigi poſſit tamquam portio, ſeu quarta Canonica debita Epiſcopo ex relictis piis.*

II. *An dicta exactio, nomine portionis Canonicæ unius ſolidi pro qualibet libra, fieri poſſit ex omnibus, & ſingulis Legatis Piis Miſſarum, Anniverſariorum, Fabricæ Eccleſiæ relictis in teſtamentis juxta Conſuetudinem?*

Dilata, & ſcribatur Nuncio Apoſtolico pro Informatione, auditis Epiſcopo, & Intereſſe habentibus.

Sess. 24. c. 5. de reform.

CAPUTAQUEN. Episcopus Caputtaquen. in Visitatione suæ Diœcesis de mense Maii 1726. visitavit etiam jure delegato Ecclesiam Parochialem Terræ Centulæ exemptam, & post peractam Visitationem realem, vocavit ad examen Dominicum Gabrielem Parochum, seu Œconomum dictæ Ecclesiæ, istoque accedere renuente, ac etiam latitante, sub die 14. dicti mensis Maii de mandato Episcopi citatus fuit per affixionem ad valvas Ecclesiæ quatenus sub pœna suspensionis ab officio infra triduum exhiberet litteras patentales suæ Œconomiæ, ac se submitteret formali examini. Non comparuit Parochus infra triduum sibi præfixum, & Episcopus post incusatas tres contumacias, primam scilicet sub die 15., secundam sub die 16., tertiam verò sub die 17. ejusdem mensis Maii, eodem die 17. Maii illum declaravit suspensum ab exercitio Curæ, & ad hunc effectum expediri mandavit Cedulones in forma sub pœna excommunicationis latæ sententiæ ipso facto incurrenda, prout sequenti die expediti, & affixi fuerunt ad valvas prædictæ Ecclesiæ Parochialis.

Comparuit subinde Parochus sub die 18. dicti mensis Maii, exhibuitque suas litteras patentales, protestans, non teneri se submittere dicto examini, quia tamquam Parochus habere dicebatur Jurisdictionem Ordinariam ad audiendas Confessiones Sacramentales, ac etiam quia jam semel approbatus fuerat ab Episcopo Antecessore, & in casu non admissionis istius protestationis appellabat ad S. Sedem.

Post hæc continuavit idem Parochus in exercitio Curæ, ac insimul expedivit coram A. C. inhibitionem una cum monitorio super manutentione in possessione exercitii dictæ curæ; Remissa tamen causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem, sub die 6. Septembris 1726. admissa fuit appellatio in devolutivo tantùm, & concessa facultas Episcopo, ut nomine Sac. Congregationis, & sine præjudicio Jurium Partium deputaret Œconomum Ecclesiæ Parochiali, prout in sequelam istius rescripti deputatus fuit.

Episcopus deinde sub die 21. Martii 1727. aliam citationem exequi fecit contra sæpe dictum Parochum ad dicendam causam quare non deberet declarari incidisse in irregularitatem ob contraventionem suspensionis, illoque non comparente, sub die prima Aprilis eumdem declaravit irregularem. Prætendens verò Parochus, declarationem suspensionis, & irregularitatis vitio nullitatis, & injustitiæ laborare, proponi hodie curat tria infrascribenda dubia.

Circa punctum, an Parochi semel approbati possint ad novum examen revocari? communis distinctio est, quod aut agitur de Parocho approbato ab eodem Episcopo, & in hoc casu non potest iste novo examini illum subjicere, nisi nova supervenerint indicia, quamvis extra judicialia de ejusdem insufficientia, & imperitia, ut habetur ex *cap. accepimus 15. de ætat., & qualit.*, aut verò de Parocho approbato ab Episcopo antecessore, & tunc pro libito potest Successor, cui de illius doctrina, & moribus, nunquam constitit, eumdem ad novum examen vocare pro majori conscientiæ suæ quiete, etiam sine nova causa, & absque alio indicio, vel diffamatione ejus inhabilitatis, vel imperitiæ, nec aliqua injuria eidem infertur, cum Episcopus utatur Jure suo, & consulere intendit, ac præcavere bono Gregis sibi commissi, quod est bonum publicum anteponendum semper privato bono Parochi, ita ut isto renuente huic novo examini se subjicere, possit ab Episcopo suspendi ab officio, & exercitio Curæ juxta *Constitut.*

133. *S. Pii V.* §.2., & fæpe declaravit hæc Sac. Congregatio juxta reſolutiones, quas referunt, & ut par eſt ſequuntur *Garz. de Benefic. par.4. cap.5. num.7.*, *Barboſ. de offic. & poteſt. Epiſc. allegat.63. num 6. Gonzal. ad regul.8. Cancellar. gloſ.5. §.9. num.29. Card. de Luc. de Paroch. diſc.26. per tot.*, *Monacell. in formul. tom.1. tit.10. formul.15. num.2.*, & plene *Rot. in recen. deciſ.257. & deciſ.258. per totas*.

Circumferuntur jura Partium, ex quibus dignabuntur EE. VV. reſpondere.

I. *An ſuſpenſio ſuſtineatur? & quatenus affirmative*.

II. *An Dominicus Antonius Gabrieli incurrerit irregularitatem? & quatenus affirmative*.

III. *An ſit locus abſolutioni, & diſpenſationi?*

Ad Primum, & Secundum affirmativè; Quo verò ad Tertium pro gratia Epiſcopo in forma Commiſſaria, conſtito tamen ſibi de omnimoda paritione, & peractis exercitiis ſpiritualibus per quindecim dies in loco ab eodem Epiſcopo deſignando, & ampliùs.

VERULANA MATRIMONII. Joannes Baptiſta Stephani Terræ Riparum Verulanæ Diœceſis anno 1723. diſcedens a Domo Fratrum, cum quibus convivebat, ſe contulit ad habitandum in alia ſua propria domo, cujus partem locaverat cuidam Mulieri Antoniæ Celebrini, ſequenti anno 1724. exoptans idem Joannes Baptiſta Matrimonium contrahere cum clara filia prædictæ Antoniæ, inſtetit ſub die prima Septembris ejuſdem anni apud Parochum dictæ Terræ, ut ad formam Concilii initium daret conſuetis publicationibus, renuente tamen Parocho ſub aſſertiva, quod ipſi interdictum fuerat a Curia Epiſcopali, recurſum habuit ad hanc Sac. Congregationem pro opportuno remedio. *Seſſ.24. cap 4. de reſor. Matrim.*

Audito Epiſcopo, hic retulit, Joannem Baptiſtam fuiſſe fæpe, & judicialiter monitum a ſua Curia de non converſando cum Antonia dictæ Claræ Genitrice, quodque ulterius examinati fuerint plures Teſtes, & efformatus proceſſus, ex quo reſultare dicitur diffamatio, & publica vox de carnali copula habita ab eodem Joanne Baptiſta cum d. Antonia.

Relata ſubinde Cauſa inter ſummaria precum in Congregatione habita die 4. Auguſti 1725., quia agebatur de Matrimonio contrahendo, pro quo impediendo ſufficit ſola diffamatio ſuper aliquo impedimento, quamvis oriens ex teſtibus ſingularibus, juxta, *Text. in cap. ſuper eo il ſecondo de Teſtib.*, *& in cap. præterea il ſecondo de Sponſal.* ibique *gloſ.*, & omnes Canoniſtæ, ſub dicta die comparuit reſcriptum = *non poſſe contrahi Matrimonium a Joanne Baptiſta cum Clara, & quoad Proceſſum, Curia utatur jure ſuo*.

Poſt hæc dictus Joannes Baptiſta confugium habuit ad Sanctiſſimum, cui exponens falſo, ſibi fuiſſe imputatum prædictum impedimentum carnalis copulæ cum Antonia, diſpenſationem obtinuit ab hac falſa imputatione, ſeu diffamatione, quodque ea non obſtante Matrimonium validè, & licitè ſervata forma Concilii cum Clara contrahere poſſet; ea tamen ſuperaddita conditione, quatenus ſcilicet Epiſcopus ſuper hoc impicto crimine legitimam probationem non habuiſſet.

Quia verò (ut aſſerit Orator) diſpenſationem iſtam exequi noluit Epiſcopus,

pus, ſub motivo, quod in ea nulla facta fuiſſet mentio decreti hujus Sacræ Congregationis, iterum ipſe recurſum habet ad hanc Sac. Congregationem pro executione dictæ diſpenſationis, attento præcipuè quod a Clara, quam contendit in uxorem accipere, duos filios jam ſuſcepit.

Fuit denuo auditus Epiſcopus ſuper his novis precibus, qui refert, aſſertam diſpenſationem nunquam in ſuo Tribunali fuiſſe exhibitam, diffamationem cum Matre Claræ reſultare ex proceſſu ad Sac. Congregationem tranſmiſſo, de quo tempore vigebat etiam diffamatio contra dictam Claram, quapropter injunctum fuiſſe præceptum de non accedendo ad domum Antoniæ Matris, nec cum eadem tractando, ſub obtentu, quod tali modo omnibus ſcandalis fuiſſet occurſum, ſed ita rem non ſe habuiſſe, quamvis ipſa Clara a tota Diœceſi fuerit exiliata, ac etiam ob contraventionem ad Carceres deducta; ac demum ſubjungit, *quod in Domino expediret, ut eam tandem deſponſaret.*

His ſtantibus, dignabuntur EE. VV. ea maxima, qua pollent ſapientia decernere.

I. *An conſtet de impedimento? & quatenus affirmative.*

II. *An diſpenſatio ſit exequenda?*

Diſpenſationem eſſe exequendam, ſervata forma litterarum Apoſtolicarum.

Seſſ. 12. c. 14. de Reſor.

BURGIS DONNINI. Joannes Philippus Carafini in ſuis poſtremis tabulis exaratis de anno 1715. inſtituta hærede uſufructuaria Lucia ejus Uxore, poſt illius obitum hæreditatem detulit Monialibus Carmelitis Diſcalceatis in Civitate Cremonæ cum nonnullis perpetuis oneribus, & ſignanter erectionis duorum Beneficiorum ad certa deſignata Altaria, quorum Beneficiati pro tempore celebrare tenerentur Miſſam quotidianam; Et circa modum erectionis, & eorundem dotem ita diſpoſuit = *Laſciando però a medemi* (ideſt Executoribus Teſtamentariis) *quanto alle ſudette Reverendi Madri Scalze un' ampla facoltà di far erigere detti Beneficii alli ſudetti due Altari, ed aſſegnare reſpettivamente a medeſimi due Altari tanta porzione di beni poſti in Libello di ratione di eſſo Teſtatore, o pure tanto Capitale reſpettivamente in contanti, che poſſa eſſere ſufficiente per ſoſtenere l'obligo perpetuo della celebrazione di dette due Meſſe continue da celebrarſi a detti due Altari.*

Executores vero Teſtamentarios nominavit Franciſcum Valerium, & poſt illius obitum Hieronymum ejus filium, nominavit quoque Alexandrum Gardinum, eoque defuncto Antonium Alexandrum filium ejuſdem, & huic Familiæ Gardinæ reliquit etiam in perpetuum jus præſentandi ad prædicta duo Beneficia.

Mortua Lucia hærede uſufructuaria, conſolidatoque uſufructu cum proprietate, & Moniales hæredes exequi volentes diſpoſitionem Teſtatoris, comparuerunt in Curia Epiſcopali Burgi S. Donnini inſtantes pro erectione dictorum Beneficiorum, ac pro eorundem dote obtulerunt ſummam pecuniarum in libris 24. mil. Imperialibus, quæ conſtituunt ſcuta 1374. monetæ Romanæ, quam ſummam congruam eſſe per ſententiam declaravit Epiſcopus, qui mandavit etiam, ſolvendas eſſe per Moniales alias libras 1600. conſtituentes alia ſcuta 91. inveſtiendas in tot ſtabilibus, ut ex eorum fructibus ſolvi poſſent expenſæ neceſſariæ pro manuten-

tio-

tione Paramentorum, aliorumque utenſilium pro celebratione Miſſarum. Ab hac ſententia appellavit ad hanc Sacram Congregationem Alexander Gardinus alter ex Executoribus, prætendens, non eſſe in facultate Monialium offerre pecuniam numeratam, ſed oblationem fieri debere in tot bonis ſtabilibus hæreditariis, & quod fructus ſummæ oblatæ haud ſufficientes eſſent pro duabus Miſſis perpetuis, quarum eleemoſyna debet eſſe major in duplo alia pro Miſſa manuali; Diſputatis exinde in Congregatione habita ſub die 24. Maii 1727. quatuor prioribus ex mox tranſcribendis dubiis; dilata fuit eorundem reſolutio, & injunctum, quod: *firmaretur ſtatus hæreditarius*.

Subdelegato ad normam iſtius reſcripti Judice in Partibus, ad effectum firmandi hunc ſtatum, ille nunc refert, aſſem hæreditarium deductis ære alieno, omnibuſque aliis oneribus, etiam legato Vitalitio Sororis Victoriæ Conſtantiæ Carafinæ (quod tamen iſta defuncta hæreditati devolvebatur) *remanere in libris* 41338. *& ſolidis* 9. *conſtituentibus ſcuta bis mille ducentum nonaginta ſex, & Julios ſex, annui vero redditus de præſenti librarum mille quinque centum viginti, & ſolidorum ſeptem, conſtituen. ſcuta octuaginta quatuor, julios quatuor, & bonon. novem monetæ prædictæ, non conſiderato novennio pro caſibus fortuitis, quod ſecundum conſuetudinem hujus Diœceſis conſiderari ſolet, necnon reparationibus Domorum, & conſtructionibus aggerum fluminis Padi*, ut ſunt ejus verba.

Reproponuntur eadem quatuor dubia unacum alio inter partes concordato, ab EE. PP. ſapienter de more dicidenda.

I. *An pro dote Beneficiorum, vel Cappellaniarum cum perpetuo onere Miſſarum erigendarum ſint aſſignandi fructus Terrarum fructiferarum, vel potius annui cenſus.*

II. *An dato præcepto Teſtatoris erigendi beneficia cum perpetuo onere Miſſarum erigendarum ſint aſſignandi fructus Terrarum vel cum dote pecuniæ numeratæ detur pro aſſignanda dicta dote electio Terrarum, vel quatenus negativè.*

III. *An tanta danda ſit ab hærede ſumma pecuniarum, ut in Terrenis inveſtita conſtituantur fructus pro ſubſtentatione onerum Miſſæ quotidianæ in perpetuum.*

IV. *An, & in qua ſumma conſtituendi ſint fructus pro ſubſtentatione oneris Miſſæ quotidianæ in perpetuum.*

V. *An, & cujus expenſis hæredis ſcilicet, vel Legatarii facienda ſit erectio Beneficiorum.*

Non propoſita.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI. Exortis nonnullis controverſiis inter Univerſitatem Terræ Peſchii Conſtantii Diœceſis Caſinenſis, & Clerum Eccleſiæ S. Mariæ del Colle, quæ eſt unica Parochialis ejuſdem Terræ; In Congregatione habita ſub die 27. Januarii 1726. propoſita, ac diſputata fuerunt quindecim dubia, quorum prima quatuor reſpicientia interceſſe, ac juriſdictionem Abbatis Caſinenſis, fuerunt ſequentia, nempe. *Seſſ. 7. c. 7. ſeſſ. 24. c. 13. de Ref. & ſeſſ. 25. c. 11. de Regul.*

I. *An pro exercenda cura actuali Collegiatæ Eccleſiæ receptitiæ Parochialis Terræ Peſchii Conſtantii ſit deputandus Vicarius actualis, & quatenus affirmativè.*

II. *An debeat esse perpetuus, vel amovibilis, & a quo denominandus.*
III. *An, & quomodo sit approbandus ab Ordinario Casinensi.*
IV. *An posita deputatione Vicarii, alii Presbyteri dictæ Ecclesiæ possint se ingerere in administratione dictæ Curæ.*

Quoad hæc quatuor dubia ita responsum fuit: *Ad primum, secundum, & tertium, esse ab Ordinario deputandum Parochum perpetuum prævio, concursu, & ad quartum negativè, sed esse providendum ab Ordinario de Sacerdotibus Adjutoribus.*

Adversus resoluta, concessa Partibus nova audientia, & reproposita Causa in Congregatione diei 11. Septembris 1728. sub dubio: *An, & quomodo standum, vel recedendum sit a decisis sub die 26. Januarii 1726. quoad primum, secundum, tertium, & quartum dubium.* Contendebatur inter cætera ex parte Abbatis Casinensis, recedendum esse a decisis in ea parte, qua resolutum fuerat pro deputatione Vicarii perpetui prævio concursu, prætendens, posse deputari Parochum amovibilem ad nutum Abbatis Casinensis cum solo examine, seu approbatione Ordinarii absque ullo concursu; sub eo fundamento, quod cum antiquum Monasterium S. Petri de Avvellana, cujus membrum erat hæc Ecclesia Parochialis S. Mariæ, fuerit plenarie, & subjective seu accessorie per viam incorporationis unitum Monasterio Casinensi; Erui inde asserebatur, quod Vicarius deputandus non debeat perneccesse esse perpetuus; nec deputari per viam concursus requisiti in provisionibus Parochialium juxta decretum Sacri Concilii in *Sess.* 24. *cap.* 18. *de Refor.* Sed possit esse temporalis, & amovibilis ad nutum Superioris prævio examine approbandus ab Ordinario extra concursum, allegans quoad punctum amovibilitatis specialia privilegia Apostolica concessa Congregationi Casinensi, & transcripta *in primo tom. Bull. Casin. Const* 3. *num.* 3. & 19. *Constit.* 9. *n.* 10. *Constit.* 18. *n.* 2. & *Const.* 100. 201. 216. 236. necnon dispositionem juris communis, quam probat *Glos. in Clement. frequens verbo ad mensam de excess. Prælat. & ibi Abb. n.* 17. *Vitalin. n.* 83. & *Imol. n.* 16. *Fagnan. in cap. ex parte n.* 12. *de Offic. Vicar. & Sac. Congreg. in Ratisbonen.* 28. *Julii* 1713. *ad primum dubium*; Et quoad punctum approbationis extra concursum *Sac. Concil. Trident. sess.* 25. *cap.* 11. *de Regular. & Constit.* 47. *S. Pii V.* §. 4. & 5.

Sacra Congregatio sub dicta die nulla capta resolutione rescripsit: *Dilata, & coadjuventur probationes quoad unionem*: in vim cujus rescripti productis novis Juribus ex parte Abbatis, redit Causa ad novam trutinam sub eodem dubio videlicet.

An, & quomodo standum, vel recedendum sit a decisis sub die 26. Januarii 1726. quoad primum, secundum, tertium, & quartum Dubium.

Non proposita.

Sess. 25. *cap.* 4. *de Reform.*

MONTIS REGALIS. Anna Maria Giusiana in omnibus ejus bonis, & juribus dotalibus hæredem suam oretenus nominavit Cæciliam Sororem, onere eidem fiducialiter injuncto de restituendo post sui obitum medietatem bonorum Monialibus Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Cunei.

Cæcilia hæres, ut mentem Testatricis secretò sibi commissam patefaceret simul & exequeretur, duas diversis temporibus solemnes declarationes emisit, primam nempe sub die 13. Novembris 1644. & alteram quadrien-

nio

nio poſt ſub die ſcilicet 14. Maii 1648. in quarum prima ad exonerationem propriæ conſcientiæ, & inhærens præfatæ voluntati Teſtatricis, quam tunc manifeſtavit, ſe ſuoſque hæredes coram Teſtibus, & Notario obligavit ad reſtituendam Monialibus, ejus morte ſequuta, prædictam medietatem bonorum, juriumque dotalium, & in hac declaratione nullum onus Monialibus impoſuit.

In poſtrema vero nec ullam mentionem faciens de præcedenti declaratione, minuſque immutans ſubſtantiam voluntatis Teſtatricis, præventive devenit ad realem, & effectivam aſſignationem prædictæ medietatis bonorum conſtituentis ſummam ſcutorum 725. 18. monetæ Romanæ, ſed inſimul impoſuit Monialibus perpetuum onus duarum Miſſarum in hebdomada, quod onus fuit etiam per vim contractus injunctum, & a Monialibus acceptatum.

Moniales propriam obligationem adimpleverunt uſque ad annum proximè præteritum; attamen ſub motivo quod nequiverit Cæcilia hæres fiduciaria poſt factam in prima declaratione liberam aſſignationem bonorum, prædictum onus in ſecunda imponere, recurſum habuerunt ad hanc Sac. Congregationem pro opportuna declaratione.

Audito Epiſcopo, hic hactenus expreſſa vera eſſe refert, & pro caſſatione oneris inclinat; non gravabuntur itaque EE. VV. ad ſupplicationem Oratricum, quarum Jura circumferuntur, ſapienter decernere.

An Moniales Sanctiſſimæ Annunciationis Civitatis Cunei teneantur impoſterum ad onus duarum Miſſarum hebdomadalium.

Non propoſita.

Die Sabbati 30. Aprilis 1729.

DIgnabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis benignè reaſſumere, & infraſcriptis Dubiis ob temporis anguſtiam tunc non propoſitis Sapientiſſimè de more reſpondere.

BURGIS DONNINI.

I. *An pro dote Beneficiorum, vel Cappellaniarum cum perpetuo onere Miſſarum erigendarum ſint aſſignandi fructus Terrarum fructiferarum, vel potius annui cenſus.* *Seſſ. 19. c. 14. de Reform.*

II. *An dato præcepto Teſtatoris erigendi beneficia cum perpetuo onere Miſſarum vel cum dote Terrarum, vel cum dote pecuniæ numeratæ, detur pro aſſignanda d. dote electio Terrarum, vel quatenus negativè.*

III. *An*

III. *An tanta danda sit ab hærede summa pecuniarum, ut in Terrenis investita, constituantur fructus congrui pro substentatione onerum Missæ quotidianæ in perpetuum.*

IV. *An, & in qua summa constituendi sint fructus pro substentatione oneris Missæ quotidianæ in perpetuum.*

V. *An, & cujus expensis, hæredis scilicet, vel Legatarii facienda sit erectio Beneficiorum.*

Assignanda esse tot Bona Stabilia hæreditaria, quæ æstimata juxta morem regionis quotannis redderent in fructu annua scut. 70. monetæ Romanæ, tam pro Eleemosyna Missarum, quàm pro expensis necessariis pro illarum celebratione, & erectionem esse faciendam expensis hæredis.

Sess. 7. c. 7. sess. 24. c. 13. de ref. & sess. 25. c. 11. de Regul.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI.

An, & quomodo standum, vel recedendum sit a decisis sub die 26. Januarii 1726. quoad primum, secundum, tertium, & quartum dubium.

Dilata.

Sess. 25. cap. 4. de Refor.

MONTIS REGALIS.

An Moniales Sanctissimæ Annunciationis Civitatis Cunei teneatur imposterum ad onus duarum Missarum hebdomadalium.

Affirmativè, & amplius.

Sess. 25. cap. 6. de Refor.

MARSICANA VOCIS IN CAPITULO. Postquam Thomas de Thomasettis provisus fuit anno 1725. a Sancta Sede de Archidiaconatu, qui est primaria, & unica dignitas in Ecclesia Cathedrali Marsorum, prætensionem excitavit contra Capitulum, quod ipse ad instar aliorum Capitularium intervenire deberet in Congregationibus Capitularibus, ibique vocem activam, & passivam habere, ad hunc effectum recursum habuit ad Sanctissimum pro opportuno remedio, & provisione; Precibus tamen huic Sacræ Congregationi remissis, auditus fuit Episcopus, qui retulit, Archidiaconum habere primum stallum in Choro, eisdem gradu, & insignibus cum Canonicis fulgere, parique etiam onere gravari, & quod licet Archidiaconi antecessores non habuerint vocem in Capitulo, dissonum tamen, & rationi difforme videatur, eum, qui præest Capitulo, de ejus gremio non esse.

Relata causa inter Summaria precum in Congregatione diei 20. Septembris 1727. quia ex parte Archidiaconi contendebatur, dignitati Archidiaconali esse annexam Præbendam Canonicalem juxta enunciativam emissam in quibusdam antiquis Bullis collationis ejusdem dignitatis de anno 1569. & quod Archidiaconi antecessores aliquando interveniissent in Congregationibus Capitularibus; nulla tunc capta fuit resolutio, ac rescriptum fuit: *Coadjuventur probationes, & exhibeantur præteritæ provisiones Archidiaconatus*: In cujus sequelam omnibus adimpletis, contingit hodie eamdem Causam reproponi.

De

De Jure communi Dignitates non ſunt de Capitulo, utpote quæ a ſolis Canonicis conſtituitur, etiam ſi haberent Stallum in Choro, juxta doctrinam *Compoſtellan. in cap. 1. n. 4. de Elect.* quam communiter ſequuntur Doctores, & Rotæ Auditorium, ut videre eſt apud *Fagnan. in cap. nullus n. 43. eod. tit. Barboſ. de Canon. cap 37. n. 14. & ſeq. Corrad. in prax. Benefic. lib. 2. cap. 13. n. 35. Lotter. de re benefic. lib. 1. quæſt. 15. n. 14. & 18. Rota coram Seraph. deciſ. 98. n. 1. in recen. deciſ. 708. n. 2., & poſt Card. de Luca deciſ. 3. n. 9. & 21. lib. 14. tom. 4.*

Ab hac regula excipiuntur tres caſus. Primus eſt, quando Dignitati eſt annexa aliqua Præbenda Canonicalis, tunc enim ratione Canonicatus dicitur de Capitulo, habetque in eo vocem, *Gloſs. in cap. cum M. verbo receperat de conſtit. & ibi Felin. n. 18. Innocent. in cap. 2. in fine de Inſtit. Abb. in cap. dilectus il primo de Præbend.* Idque procedit etiamſi eſſet annexa Præbenda non vere Canonicalis, quæ eſt, quando eam habens reputatur pro Canonico, & habet vocem in Capitulo, ut Canonicus, licet non ſit Canonicus; ut probat *Textus in cap. cum in Eccleſia de Præbend. in 6.* & notant *Vitalin. in Clement. finali n. 46. de Præbend. Garz. de Benefic. par. 11. cap. 5. n. 201. & Rot. deciſ. 684. n. 4. par. 1. diverſ. & coram Seraph. deciſ. 474. n. 5.*

Secundus caſus eſt, quando in ipſa erectione Dignitas effecta fuit de Capitulo cum Stallo in Choro, & voce in Capitulo; *Abbas, & Felin. in cap. cum olim il 2. ff. de re judic. Barboſ. de Canonic. & dignitat. cap. 37. ſub n. 14. Rot. coram Seraph. deciſ. 98. n. 1. & 2. & deciſ. 437. n. 8. & coram Bichio deciſ. 203. n. 3.*

Tertius vero ſi vigore Statuti, vel conſuetudinis dictæ Eccleſiæ Dignitates reputentur de gremio Capituli, aut obſervantia invaluerit, per quam ipſe fuerint admiſſæ ad pertractanda negotia Capitularia, ac in iis vocem activam, & paſſivam habuerint; Iſta tamen obſervantia elici debet ex interventu in illis actibus, qui proprii ſunt Capituli, & privative ſpectant ad Capitulares, videlicet ſi intervenerint in condendis Statutis Eccleſiæ, in electione Vicarii Capitularis, in traditione poſſeſſionis novo Epiſcopo, aliiſque Præbendatis, & ſimilibus; Communiter *Abbas in cap. auditis n. 3. de Elect. & in dicto cap. cum olim n. 8. de re judic. & ibi Felin. n. 4. & in cap. cum M n. 18. de Conſtit. & ibi Ripa n. 186. Decius in cap. relatum num. 5. de Præbend. Geminian. in cap. final. de Præbend. in 6. Garz. dicto cap. 5. n. 207. & ſeq. Barboſ. de Canon. dicto cap. 37. n. 14. Rota coram Seraph. deciſ 437. n. 8. & in recen. deciſ. 708. n. 3. par. 2. deciſ. 114. n. 9. & deciſ. 251. n. 5. & ſeq par. 19.*

Adeſt notabilis doctrina *Card. de Luca de Benefic. diſc. 46. n. 5. & ſeq. n. 9.* ajentis, quod ſecundum conſuetudinem totius fere Italiæ Dignitates ſunt de Capitulo, utpote, quæ ad inſtar aliorum Canonicorum interveniunt in Choro, aliiſque vacant, cultum, ac ſervitium Eccleſiæ concernentibus, æque habentes præbendas, ſive participationem illius groſſæ Diſtributionum, quæ in majori parte Eccleſiarum Italiæ ſuccedit, ac ſtat loco Præbendæ, necnon participant etiam de diſtributionibus quotidianis minutis; adeout in ſubſtantia ſint Canonici ſub nomine Dignitatum abuſive, in ſola ſcilicet nuncupatione magis qualificati, cum aliquibus præeminentiis ſupra alios.

Circumferuntur Jura Partium, ex quibus non gravabuntur EE. VV. decernere.

An Archidiaconus Cathedralis Marſorum debeat, & poſſit intervenire in

Con-

Congregationibus Capitularibus, & habere vocem activam, & passivam ad instar aliorum Canonicorum.

Dilata ad primam post proximam.

Sess. 24. cap. 4. de Ref.

THEANEN. Præsens Causa proposita fuit in Congregatione diei 19. Junii 1728. ibique sex sequentia dubia discussa, videlicet.

I. *An jus nominandi Concionatorem Quadragesimalem ex Ordine S. Dominici spectet Universitati Conchæ, seu potius Episcopo Theanen. & quatenus affirmative quoad primam partem.*

II. *An dicta Universitas teneatur per duos Menses ante initium Quadragesimæ exhibere Episcopo nominationem dicti Prædicatoris.*

III. *An Prædicator ut supra nominatus ex Ordine S. Dominici, & a suis Superioribus approbatus teneatur reportare ab Episcopo licentiam, & litteras patentales, seu potius petere solam benedictionem.*

IV. *An idem Prædicator teneatur prædicare in Ecclesia Collegiata Parochiali, seu potius in Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis sui Ordinis.*

V. *An idem Prædicator teneatur saltem in aliquibus diebus Quadragesimæ prædicare etiam in aliis Ecclesiis ejusdem loci.*

VI. *An Episcopus Theanen. potuerit prohibere Concionatori ut supraelecto, & nominato ab Universitate, ne prædicationem haberet in Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis sui Ordinis.*

Emanavit responsum : *ad primum dubium affirmativè quoad primam partem, & negativè quoad secundam, ad secundum, & tertium affirmativè, ad quartum, teneri in utraque juxta solitum, ad quintum ut in quarto, ad sextum provisum in Superioribus.*

Concessa adversus hanc resolutionem nova Audientia PP. Dominicanis, redit hodie Causa ab EE. PP. sapienter de more decidenda sub dubio.

An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 19. Junii 1728.

In Decisis, & amplius.

Sess. 24. cap. 15. de Refor.

CÆSARAUGUSTANA. In Ecclesia Cæsaraugustana ultra Canonicos Portionarios, & Beneficiatos Sæculares, introducti etiam fuerant Canonici Regulares S. Augustini, sed quia inter istos variæ oriebantur controversiæ, san: me: Eugenius III. statuit, ut in locum Canonicorum Sæcularium successive deficientium soli Canonici Regulares suffecti, & substituti remanerent; erexit quoque ac instituit ultra Canonicos Regulares plura Beneficia, & officia perpetua per Clericos Sæculares in titulum obtinenda, ac etiam plures dignitates regulares, & inter cæteras quatuor Archidiaconatus, quorum primus vocabatur Cæsaraugustanus (super quo adest præsens controversia) necnon plura alia officia regularia.

Demum ad effectum providendi, ne prædicti Canonici Regulares occasione exactionis reddituum d. Mensæ a regularis vitæ instituto distraherentur, idem Summus Pontifex demandavit, quod supradictis Dignitatibus, & Officiis ultra dotes assignatas pro eorum congrua substentatione concederentur in administrationem diversa bona, fructus, aliaque emolumenta dictæ Mensæ Capitularis, ita tamen quod possessores pro tempore earumdem Dignitatum, & officiorum, certas alimentorum præstationes *mensibus mesatas* nuncupatas, ac etiam pro vestibus præfatorum Canonicorum

rum Regularium, aliorumque Eccleſiæ Miniſtrorum ſubminiſtrarent. Verum quia tractu temporis tam Dignitates, quam omnia fere officia Clericis Sæcularibus commendari cæperant, & in eadem Eccleſia vix aliqua Regularis Obſervantia vigebat, clar. me. Philippus IV. Hiſpaniarum Rex anno 1604. ſan. mem. Clementi VIII. hæc omnia exponens, ac etiam quod temporis progreſſu *Redditus, & proventus præfatarum Dignitatum benedicente Domino, ita excreverant, ut etiam deductis, & ſolutis prædictis menſtruis portionibus pro alimentis annuatim remanerent biſmille, & ſeptingenti ducati auri de Camera Archidiaconatui, Cæſaranguſtano*, & ſic de ſingulis, ſupplicavit, ut Eccleſia prædicta a ſtatu Regulari ad Sæcularem reduceretur.

His attentis, Summus Pontifex petitæ ſæcularizationi benignè annuit, ac ſtante prædicta notabili fructuum exuberantia, mandavit quod cedentibus, vel decedentibus Dignitatum Poſſeſſoribus, nonnulla bona, & proprietates a ſingulis Dignitatibus diſmembrarentur, & ſignanter ab Archidiaconatu Cæſarauguſtano tot bona, quot redderent annuos ducatos ſeptingentos, eaque ſic diſmembrata applicari deberent Menſæ Capitulari, addita declaratione, quod oriente aliqua diſcordia inter Dignitates, & Capitulum ſuper hac diſmembratione, ac ſeparatione facienda, permiſſum illis eſſet bona, & proprietates retinere, ſolumque ratam partem in pecunia eidem Capitulo perſolvere. Archidiaconatus vero Cæſarauguſtanus ultra hos annuos ducatos 700. fuit quoque taxatus, ut ſolveret eidem Menſæ loco antiquarum menſtruarum præſtationum alios annuos ducatos mille.

Sæcularizatio prædicta effectum habuit, nunquam verò diſmembratio bonorum, ſeu Proprietatum, ſed Archidiaconi pro tempore retentis bonis, perſolverunt Capitulo annuos ducatos 700. in cauſam jam expreſſam, ac alios ducatos mille pro menſtruis præſtationibus.

Diminutis ſubinde ob humanarum rerum viciſſitudines, aſſiduoſque belli motus, redditibus Archidiaconatus, itaut impares evaſerint ad contribuendum præfatos ducatos 1700., inita fuit concordia de anno 1677. inter Capitulum, & tunc exiſtentem Archidiaconum, qua conventum fuit, ut Archidiaconus dimitteret favore Capituli omnia bona, & redditus ſuæ dignitatis, Capitulum vero ei ſolveret pro ſuis alimentis annuas libras 250. *Jaccenſes* conſtituentes ſcuta 250. monetæ Romanæ, ac eidem traderet quotidie decem panes modicos vulgo *coquetas*, ac etiàm diſtributiones quotidianas intereſſentibus aſſignari ſolitas, & demum quamdam Domum pro ſua habitatione, & ad conſimilem concordiàm adſtricti fuerunt cæteri Archidiaconi Succeſſores.

Sequuta nuper de anno 1721. vacatione prædicti Archidiaconatus Ceſarauguſtani, ac de eo proviſo Joſepho Amat Maulcon, cum ipſe agnoſceret ſuæ dignitatis redditus haud ſufficientes eſſe pro ſolutione præfatorum ducatorum 1700., nec ſupradictam temporaneam concordiam factam a ſuis Anteceſſoribus uti nimis læſivam ſuorum Jurium confirmare vellet, ſupplicavit ſan. mem. Innocentio XIII. pro declaratione, quod debita non eſſet Capitulo contributio annuorum ducatorum 700. pro diſmembratione, aliorumque ducatorum 1000. pro menſtruis præſtationibus, niſi deducta prius a fructibus Archidiaconatus congrua quantitate pro ſui decenti ſubſtentatione, eam adducens rationem, quod dicta dignitas ideò gravata fuerat præfatis contributionibus, per bullam ſanctæ mem. Cle-

mentis VIII. quia ob notabilem fructuum excessum ingens quantitas reddituum adhuc remanebat pro congrua subsistentatione Archidiaconi, hinc diminutis redditibus, vel tolli deberent eædem contributiones, vel saltem proportionabiliter diminui.

Precibus remissis huic Sac. Congreg., auditoque desuper Episcopo, omnia exposita vera esse ait, retulitque etiam fructus Archidiaconatus, considerato præterito quinquennio, ascendere ad annuas libras *jaccenses* 1587. constituentes scuta 1587. monetæ Romanæ longè impares ad sustinendas præfatas contributiones in annuis libris Jaccensibus 2288. ac demum ejus sensum aperiens concludit, quod libræ 250. *jaccenses* reservatæ Archidiaconis in præcedentibus concordiis, haud sint sufficientes pro congrua, & decenti manutentione d. Dignitatis.

Præfixo subinde termino Capitulo ad deducendum jura sua in Sac. Congregatione, multis mediis tentavit aufugere Judicium hujus Sac. Congregationis, constabilita tamen causa in eadem Sac. Congregatione per speciale rescriptum Sanctissimi, proponitur hodie ad instantiam Archidiaconi Capitulo verò adhuc Jura sua non deducente, sequens dubium ab EE. VV. sapientissimè de more resolvendum, videlicet.

An, & quomodo Archidiaconus Cæsaraugastanus teneatur favore Mensæ Capitularis ad contributionem septingentorum ducatorum auri singulis annis pro dismembratione, aliorumque ducatorum mille similium pro menstruis præstationibus in casu &c.

Dilata, & proponatur omnino in secunda etiam unica.

Sess. 22. cap. 8. de ref.

FULGINATEN. Joseph Salvius Roscíolus in ejus Testamento de anno 1703. hæredem ex asse sibi scripsit Altare majus, seu Cappellam S. Feliciani erectam in medio Ecclesiæ Cathedralis Fulginei, cum hac tamen lege, & conditione, quod spatio quindecim annorum ab obitu ipsius Testatoris omnes, & singuli fructus bonorum hæreditariorum erogari deberent in augmentum, & ornatum prædictæ Cappellæ; Quindennio vero elapso, iidem fructus pro medietate erogarentur in eandem causam augumenti, & ornatus Cappellæ, & pro alia medietate in celebrationem Missarum, Executorem autem hujus piæ dispositionis deputavit Capitulum ejusdem Ecclesiæ Cathedralis, cui etiam commisit administrationem bonorum hæreditariorum.

In executionem istius dispositionis absoluta, ac eleganter ornata præfata Cappella, Capitulum recursum habuit de anno 1718. ad hanc Sac. Congregationem pro facultate erogandi fructus hæreditarios in constructionem & ornatum Chori, ubi ipsa Cappella est erecta, & Sacra Congregatio audito prius Episcopo sub die 26. Martii ejusdem anni instantiæ Oratoris benigne annuit his verbis - *Attenta relatione Episcopi benigne commisit eidem, ut petitam facultatem erogandi supradictos fructus hæreditarios in ornatum Chori pro suo arbitrio, & conscientia Oratori gratis impertiatur; Ita tamen ut Episcopus ipse tam quoad d. Chori ornatum, quam quoad expensas pro eo faciendas imcumbat, & superintendat.*

Post constructum, ac ornatum in sequelam istius licentiæ Chorum a Capitulo cum participatione, & consensu Episcopi, prosequi, seu fieri debebant plastrici ornatus, vulgo *di Stucco*, hinc duo artifices obtulerunt hoc opus perficere, nempe Antonius Martinettus Civitatis Ravennæ (quem prius Capitulum per litteras accersiri curaverat ad Civitatem Fulginei) & Joachi-

chinus Grampinus Civis Fulginatenſis. Primus tamen obtulit opus conficere pro pretio ſcutorum 450. alter vero pro pretio ſcutorum 460., ſed facta propoſitione in Capitulo per ſuffragia ſecreta prælectus fuit Martinettus.

Poſt hæc promota fuit quæſtio ex parte Epiſcopi ſuper nullitate iſtius reſolutionis, ac prælectionis Capitularis, uti factæ ſine prævio conſenſu ipſius Epiſcopi, quem neceſſarium eſſe aſſerebat ex lege impoſita in ſuperius tranſcripto de decreto hujus Sac. Congregationis, & comparuit etiam in Curia Archiepiſcopali Grampinus, qui noviter offerendo opus perficere pro minori pretio ſcutorum 400. obtinuit, inhiberi Capitulo, ne procederet ad ſtipulationem inſtrumenti cum Martinetto, introductaque deſuper lite in eadem Curia, Vicarius Generalis prævia circumſcriptione reſolutionis Capitularis, mandavit recipi per acta Cancellariæ ulteriores oblationes, & pro nunc præferri dictum Grampinum tanquam facientem meliorem conditionem Eccleſiæ.

Delata Cauſa per appellationem ad Curiam, Judex deputatus revocavit judicatum Curiæ Epiſcopalis, & per decretum conceſſit Capitulo manutentionem in quaſi poſſeſſione adminiſtrandi, & eligendi artifices quoad ornatus, de quibus agitur, & pro effectu manutentionis confici Inſtrumentum cum Martinetto ad formam ejus oblationis.

Sed poſt varias Partium altercationes, remiſſa tandem eadem cauſa per Auditorem Sanctiſſimi huic Sacræ Congregationi, concordata, & decidenda hodie proponuntur duo ſequentia dubia.

I. *An, & quæ facultas intelligatur Epiſcopo conceſſa in decreto anni 1718. in caſu, & ad effectum de quo agitur?*

II. *An, & quæ Artificis electio ſuſtineatur in caſu &c.*

Ad primum, Capitulum non poſſe devenire ad aliquam reſolutionem ſuper contentis in Decreto Sac. Congregationis, niſi cum approbatione, et conſenſu Epiſcopi.

Ad ſecundum, neutram ſuſtineri, et ad Eminentiſſimum S. Clementis juxta mentem, et Epiſcopus mandet, omnino ſibi reddi rationem de redditibus Legati, et eorum erogationibus, et certioret.

CUSENTINA. Xaverius Miſurelli natus *die 19. Auguſti 1693.* in Terra Rendæ Cuſentinæ Diœceſis, receptus fuit a Definitorio Fratrum Minorum de Obſervantia ſub *die 23. Maii 1713.* ad habitum Regularem in ſtatu Laici, ſeu Converſi, & ſub die 2. Auguſti ejuſdem anni habitum ſuſcepit in Conventu prædictæ Terræ Rendæ ſub nomine Fr. Joannis, ac deinde *die 21. Auguſti 1714.*, expleto probationis anno ſolemnem Profeſſionem emiſit, ut conſtat ex proceſſu originali. *Seſſ. 25. c. 15. & 19. de Reg.*

Poſt dictam Profeſſionem, ſcilicet die 12. Martii *1725.* idem Xaverius dimiſſo Religionis habitu, Matrimonium contraxit hic in Urbe per verba de præſenti, & in faciem Eccleſiæ cum Anna Mela ejuſdem Terræ, & in hoc ſtatu Matrimoniali per plures annos permanſit.

Introducta ſubinde Cauſa in Sac. Congregatione Supremæ Inquiſitionis ſu-

per hac Poligamia ſimilitudinaria, cum ibi contenderet Xaverius ſuam Profeſſionem fuiſſe nullam, atque ita valide. licet illicite Matrimonium contraxiſſe, dictum Tribunal ſuper hoc puncto validitatis, vel nullitatis Profeſſionis cognitionem remiſit huic Sacræ Congregationi; Expeditis propterea conſuetis litteris Archiepiſcopo Cuſentino *pro confeſſione Proceſſus audito Superiore locali*, eoque confecto, & nuper tranſmiſſo, proponitur dubium in fine reſtrictus.

Ex triplici capite prætendit Xaverius ſuam profeſſionem fuiſſe nullam; Primo ex defectu ætatis, quia juxta Conſtitutiones Ordinis *in cap.2. §. 2. num.2.*, requiritur ætas viginti annorum completorum in Laicis, ſeu Converſis recipiendis, & ipſe de tempore, quo fuit receptus a Definitorio nondum expleverat annos viginti. Secundo quia Profeſſio emiſſa fuit ob metum, minas, & violentias ſibi incuſſas a Genitoribus, & a Germano Fratre natu majore tunc Religioſo ejuſdem Ordinis; Et tertio, quia de tempore ſuæ receptionis, & Profeſſionis laborabat morbo gallico, ob quem irritari Profeſſionem declarant eædem Conſtitutiones *in cap.2. §.1. tit. de Sæcular. ad Relig. habit. admitten. n.6.*

Quoad primum defectum notandum venit, quod dictæ Conſtitutiones requirentes ætatem viginti annorum in *recipiendis* Laicis: non deberent intelligi de receptione impropria, quando ſcilicet Laici ex decreto Definitorii recipiuntur ad Monaſterium, vel ad habitum Regularem *ſed de receptione propria, & vera*, quæ fit per Profeſſionem, ut præ cæteris explicat *Sanchez. de matrim. lib.7. diſput. 37. ſub n. 14.*; Conſtat tamen in facto, quod Xaverius vigeſimum primum ætatis annum excedebat, quando Profeſſionem emiſerat, ut ex proceſſu *fol.*

Quo vero ad ſecundum fere omnes Teſtes formiter examinati concordant ſuper totali averſione Xaverii a ſtatu Regulari, ſæpe ab eo pandita verbis, ac factis, tam ante, quam poſt profeſſionem; nonnulli vero, præ cæteris P. Guardianus tunc temporis in Conventu Rendæ, deponunt, quod dicti Xaverii parentes, ac GermanusFrater eum cœgerant ad ſuſcipiendum habitum Regularem, ſub ſpe, quod ipſe reſipiſcere poſſet a vita perdita, & peſſimis moribus, quibus erat imbutus, eumque renuentem deterrebant, ac reſpective minabantur, quod alimenta denegaſſent, ac a paterna domo eum expellerent.

Demum circa tertium, duæ inſpectiones occurrunt, altera in facto, an ſcilicet Xaverius revera eſſet infectus morbo gallico ante receptionem, & Profeſſionem, ad quem effectum plures adducuntur probationes examinandæ; Altera vero in jure, an nempe morbus ille in vim Conſtitutionis Ordinis irritet Profeſſionem; & in hac difficultate diſtinguunt Doctores, quod ſi conſtitutio eſt ſimpliciter prohibitiva, nullum habens admixtum, decretum irritans, profeſſio eſt valida, licet illicita; quoties vero dictum decretum irritans, continet, & expreſſe annullat profeſſionem factam a Morboſis eorum morbum occultantibus, Profeſſio non tenet, ut in ſpecie diſtinguunt *Rodriquez. quæſt. Regul. tom.3. quæſt. 17. art. 9. in princip. Sanchez. de matrim. lib. 7. diſp. 37. num. 53., & in præcept. Decalog. lib.5. cap.4. num.57. Peyrin. tom.2. de Prælat. quæſt.3. cap. 1. num.68. Vega in Summ. tom.2. cap.39. caſ. 4. Tambur. de Jur. Abb. tom. 3. diſp.6. qu.3. n.26. Capon. diſcept.53. n. 33. 39. & ſeqq. to.1. & Rot. cor. Ubaldo dec.384. per tot.*

Conſtitutio hujus Ordinis FF. Minorum de Obſervantia continere videtur decre-

decretum irritans, ſeu clauſulam annullativam Profeſſionis, ut in dicto *cap.*2. §. 1. *num.*6., cujus verba ſunt *Singulis autem ante habitus receptionem proteſtetur, quod ſi Lepra, morbo gallico, vel caduco, aut alia contagioſa infirmitate laboraverint, & ante profeſſionem id ipſum celaverint, eorum receptio, ac etiam profeſſio nulla cenſeatur.*

Pluries de hoc articulo actum fuit in hac Sacra Congregatione in terminis Conſtitutionis Ordinis Cappuccinorum; nunquam tamen fuit deciſus; Sed Sacra Congregatio quandoque inſtantes rejecit ex defectu probationum, quandoque reſcripſit, quod Religio uteretur jure ſuo, expellendo hos Morbos, ut videre eſt in foliis dierum 2. *&* 31. *Julii* 1723. 8. *Julii* 1724. 8. *Junii*, *&* 7. *Julii* 1726. 26. *Aprilis* 1727. 11. *&* 25. *Septembris*, *&* 20. *Novembris* 1728.

Attamen Conſtitutio Ordinis Cappuccinorum diverſa eſt ab hac Conſtitutione FF. Minorum, quia in iſta irritatur expreſſe profeſſio, ut ex verbis ſupra tranſcriptis, in illa vero nulla legitur clauſula irritativa, ſed ſolum Religio ſibi præſervat facultatem expellendi tales Profeſſos, *ut in cap.* 2. *num.*8. ibi *chi ſarà infetto di lepra &c. non ſia ricevuto, e ſe alcun tale ſarà ricevuto, perchè interrogato non volſe manifeſtarlo, ſi dichiara, che la Religione non vuol' eſſer obligata a tenerlo.*

Alia ſupereſt difficultas, quod in Proceſſu non conſtat, an receptioni, ſeu Profeſſioni Xaverii præceſſerit interrogatio, ac proteſtatio Religionis, quæ in eadem Conſtitutione pro forma requiri videatur, & ad hunc effectum demandatur etiam retentio libri particularis, in qua adnotari deberent hujuſmodi proteſtationes, ut in dicto *cap.*2. §. 1. *n.*6. ibi *quæ proteſtationes in libro ad hunc uſum deputato adnotentur, quibus Superiores, & Diſcreti unacum ipſis propria manu ſe ſubſcribant*: Deficiente autem proteſtatione, ſeu interrogatione, Profeſſionem factam ab infectis validam eſſe putat *Capon. dicta diſcept.*53. *tom.*1. *num.*34.

Religio non ſe opponit; Non gravabuntur itaque EE. VV. ea maxima, qua pollent ſapientia, definire

An Profeſſio Joannis Miſurelli Laici ſit nulla, neene in caſu &c.

Dilata, et coadjuventur probationes, et ad mentem.

AUGUSTANA PROFESSIONIS. Sylveſter Pach *die* 21. *Octobris* 1719. admiſſus fuit ad habitum inter Canonicos Regulares S. Auguſtini in Monaſterio Pollingano Auguſtanæ Diœceſis, poſt expletum probationis annum ſub eadem *die* 21. *Octobris ſequentis anni* 1720. prævio unanimi Abbatis, & Canonicorum conſenſu, ſolemnem profeſſionem emiſit, aſſumpto nomine P. Anteri. *Seſſ.*25. *de reſ.*

Poſt aliquot Menſes de ordine Abbatis carceribus fuit mancipatus, ac ſubinde lata ſententia, quæ ex motivis inferius recenſendis, nulla, & invalida declarata fuit ejus præcedens profeſſio.

Dimiſſo Religionis habitu de anno 1725. Sylveſter Orator Romam ſe contulit, ubi Breve a Sacra Pœnitentiaria obtinuit, in quo abſolutus a pœnis Apoſtaſiæ remiſſus fuit ad Archiepiſcopum Auguſtanum, ut ipſum in dicto ejus Ordine recipi faceret, vel ad aliam Religionem transferri, ubi benevolos inveniret receptores.

Dictum vero Breve executioni demandatum non fuit ſub prætextu, quod ſubreptionis vitio laboraret; Ideoque recurſum habuit idem Orator ad

hanc

hanc Sacram Congregationem pro declaratione validitatis ſuæ Profeſſionis; Laceſſito itaque Superiore Monaſterii Pollingani ad alleganda in Sacra Congregatione motiva, cur Oratorem è Monaſterio dimiſerit, ac ad tranſmittenda acta, quatenus adeſſent; Supervenit nuper dicti Superioris relatio ſatis diffuſa.

In hac relatione adducitur, ante Oratoris Profeſſionem, Abbatem coram toto Capitulo expreſſe proteſtatum fuiſſe, nullum ex parte Monaſterii eſſe conſenſum, ac irritam ex parte Novitii Profeſſionem, quoties ille aliquem notabilem defectum reticeret, nec aliter admiſſum fuiſſe ad Profeſſionem, niſi quia omni defectu carere aſſeruit, & tamen primo poſt Profeſſionem elapſo menſe, in tam varia Morborum genera, & ſymptomata prolapſum fuiſſe, ut per integrum fere annum, tam ad ſtudia, quam ad alias functiones Clauſtrales, & Chorales inhabilis redditus fuerit; Ulterius aſſerit, quod infirmitati Corporis acceſſerit etiam ſingularis mentis malitia, itaut ob enormia, de quibus convictus fuit ſcelera, carceribus mancipari debuerit; quodque facta deſuper inquiſitione per Commiſſarium Vicarii Generalis Auguſtani, deprehenſum fuit, radicem iſtorum Morborum jam præextitiſſe in Novitiatu, & uſque tunc ſenſerit diſpoſitiones ad illa varia malorum Symptomata, & præcipue graves dolores Capitis; Inſuper detectum quoque fuit, eundem in Sæculo Scandaloſam habuiſſe familiaritatem cum altero ſexu, & quod in Novitiatu nefandum vitium conſuetudinarie commiſerat, juxta Complicis declarationem tranſmiſſam (informem tamen, & a nemine ſubſcriptam).

Subjungit eadem relatio, quod conſultis juxta hanc facti ſeriem pluribus Theologis, ac publicis Univerſitatibus ſuper iſtius Profeſſionis validitate, omnes fuerint in ſenſu pro nullitate Profeſſionis, prout in illorum votis pariter tranſmiſſis. Inſuper quod hæc omnia ſibi impicta idem Antherus vera eſſe faſſus fuit, & quod poſt hæc anno 1722. lata fuit ſententia nullitatis Profeſſionis.

Concludit tandem, quod dimiſſo Anthero è carceribus, & Religione, dimiſſionem iſtam cum gaudio ipſe exceperit, ac in habitu Laicali uſque ad annum 1725. permanſit, nullam proteſtationem emitcendo nec verbis, nec ſcriptis; ac interea in alio quodam remoto Monaſterio ejuſdem Ordinis Novitiatum erat ingreſſus, a quo poſtmodum exivit.

Hæc ſunt, quæ habentur in dicta relatione Abbatis Pollingani, qui tamen nec proceſſum, nec Conſtitutum Oratoris, nec Sententiam nullitatis Profeſſionis tranſmiſit.

Vota Theologorum, quæ cum dicta relatione fuerunt tranſmiſſa, procedunt cum ſuppoſito exiſtentiæ prætenſorum defectuum notabilium, quibus ſtantibus, dicunt quod cum Religio proteſtata fuerit, nolle præſtare conſenſum, ſi Novitius aliquem notabilem defectum celaſſet, & hic ſuos defectus malitioſe celaverit, quod irrita in hoc caſu cenſeatur Profeſſio propter defectum conſenſus Religionis, qui eſt de eſſentia validæ Profeſſionis.

His ſtantibus, non gravabuntur EE. VV. ſapienter de more reſpondere.

An Profeſſio a Sylveſtro Pach ſolemniter emiſſa in Monaſterio Pollingano, aſſumpto nomine Antheri, ſuſtineatur in caſu &c.

Ex deductis Affirmative.

Die

Die Sabbati 14. Maji 1729.

CALARITANA PENSIONIS. Propoſita præſenti cauſa in Congregatione *die* 12. *Martii* mox elapſi, nulla capta fuit reſolutio, ſed dictum fuit, quod *concordetur factum coram Secretario*, factum autem concordandum juxta mentem Sac. Congregationis conſiſtebat in eo, an ab anno 1710. quo reſervata fuit penſio favore Joſephi Pizzoli, uſque ad annum 1726. aliæ adfuerint conceſſiones, ſeu prorogationes Apoſtolicæ ſuper ſubſidio, vel donativo, de quo agitur, præter illam, anni 1719. indultam a ſan. me. Clemente XI. *Seſſ. 23. cap. 18. de reſ.*

Cum autem in ſequelam iſtius reſcripti Procurator Pizzoli interpellaverit Procuratorem Capituli, ut afferet iſtas recentes conceſſiones, & ipſe in ſuo memoriali mihi dato pro concordatione iſtius facti ingenue faſſus fuerit - *nullam aliam dictis annis conceſſionem extitiſſe, quam ſuperius enunciatam anni* 1716. redit propterea hæc cauſa decidenda ſub iiſdem dubiis, videlicet.

I. *An penſio ducatorum* 150. *auctoritate Apoſtolica reſervata ſuper fructibus Menſæ Archiepiſcopalis Calaritanæ favore Pizzoli, immunis ſit a quocumque onere, ac etiam a ſubſidio, & excuſato?* & quatenus affirmativè.

II. *An Menſa Archiepiſcopalis teneatur reſtituere quidquid actenus percepit ratione dictorum onerum, ac ſubſidii, & excuſati?*

Ad Primum affirmative, præterquam quoad ſubſidium annorum 1716., et 1717.

Ad ſecundum affirmative, exceptis prædictis annis, et amplius.

VITERBIEN. ERECTIONIS CANONICATUS. Præſens cauſa deſcripta in folio *diei* 31. *Julii anni* 1728., nec propoſita, nec reſoluta fuit; Dignabuntur itaque EE. VV. prævia illius reaſſumptione, ubi facti ſeries expenditur, benigne decernere. *Cap 9. ſeſſ. 25. de reſ.*

I. *An & quomodo erectio Canonicatus facta in Eccleſia Cathedrali Viterbii ſit approbanda, & quatenus opus ſit de novo facienda.*

II. *An poſſeſſio Canonicatus ſuſtineatur, vel ſit revalidanda?*

Ad Primum, et Secundum negative, et amplius.

CI-

Sess.24.cap.1. de ref. Matr:

CIVITATIS DUCALIS SPONSALIUM. Renuente Venanzio Marzillo ad effectum perducere Sponsalia per verba de futuro contracta cum Anastasia Fabri, sub eo motivo, quod Sponsa infirmitate Mentis laboraret, & quod post Sponsalia fatua evaserit, in Congregatione *diei* 5. *Julii* 1727. disputata fuerunt duo dubia. Primo *an conflet de Sponsalibus?* & quatenus affirmative. Secundo -- *an sit locus coactioni?* Super quibus emanavit rescriptum -- *Ad primum affirmative, ad secundum dilata, & scribatur juxta instructionem*, quæ fuit, ut Episcopus Reatinus Sac. Congregationem instructam redderet -- *Super præsenti vero statu dictæ Anastasiæ, & quatenus sanitatem mentis recuperavit, an hæc mentis recuperatio futura sit firma, juxta probabilem Hominum opinionem.*

Episcopus super injunctis ita refert - *auditis duobus Testibus fide dignis super statu præsenti dictæ Anastasiæ, clare inveni, dictam Anastasiam sanitatem mentis adhuc non recuperasse, immo ab ejus primæva infirmitate fatuam remansisse, prout quotidie ex illius operationibus, quamvis non furibundis, dignosci facillime potest.* Et subjungit, quod examinato ad magis detegendam veritatem Perito Chirurgo, iste prævio juramento deposuerit - *præfatam Anastasiam adhuc mente laborare, & secundum ejus Peritiam, & conscientiam totaliter sanam remanere non posse.*

Dignabuntur itaque EE. VV. eorum Sapientissimum Oraculum proferre super secundo tunc non resoluto dubio, videlicet.

An sit locus coactioni in casu &c.

Negative; et Venantium esse absolvendum a Censuris, et amplius.

Sess.14. 2.71 de ref:

GUALTIMALANA IRREGULARITATIS. Clericus Antonius de Caligiga *die* 1. *Febr.* 1721. nonnullis verbis per jocum prolatis a Michaele ejus fratre lacessitus, aliis verbis asperioribus istum repulsit; sed impugnato baculo per Michaelem, eoque in jocosa rixa dirupto, præfatus Clericus ensem Patris suscepit, quo fratrem in coxa percussit, Paulo post, ac vix elapsa hora Michael syncope correptus ab hac vita migravit: Quocirca captis per Curiam Episcopalem opportunis informationibus, Constructus fuit processus criminalis contra Clericum Antonium, examinatique fuerunt quinque testes relati in Summario impresso, quorum primi duo, nempe Medicus, & Chirurgus, qui a principio morbi accesserant, formiter deposuerunt, vulnus illarum, nec profundum, nec lethale fuisse, sed mortem vulnerati contigisse ex superventa Syncope producta a morbo stomachi, quo Michael sæpe angebatur.

Antequam per Curiam Episcopalem definiretur in Causa comparuit communis Pater coram Vicario Generali, protestans de recursu ad Sanctam Sedem pro declaratione, quod Filius incursus non esset in irregularitatem ex quo mors non ex vulnere, sed ex syncope superventa evenerit, vel pro benigna dispensatione ad cauthelam, petiit sibi dari copiam actorum; idcirco prædictus Vicarius abstinuit a pronunciatione, an Clericus Antonius condemnandus, vel absolvendus esset, ac transmisit processum ad Urbem.

Porrecto igitur per Antonium Supplici libello ad Sanctissimum pro dispensatio-

ſatione ab irregularitate, quatenus in eam incurriſſet ad effectum ſe promovendi ad Sacros Ordines, precibuſque remiſſis huic Sac. Congregationi ſubſcripta fuerunt infraſcripta dubia.

Circa punctum incurſus in irregularitatem, ſancitum eſt per Sacros Canones *in cap. ad Audientiam, & in cap. ſignificaſti 2. de homicid. voluntar. vel caſual.* quod percutiens aliquem non lethaliter, nec animo occidendi non efficiatur irregularis, ſi mors vulnerati non ex vulnere, ſed ex alia urgentiori cauſa evenerit.

Ad dignoſcendum vero, an mors ex vulnere, vel ex alia cauſa acciderit, normam præbet idem *Text. in d. cap. ſignificaſti*, ut ſcilicet inſpiciendum ſit, an percuſſio modica, & levis fuerit, ac in ea parte corporis, in qua quis ad mortem de facili percuti non ſolet, necnon judicium Medicorum aſſerentium an fuerit necne lethalis, ut ibi: *Et quidem ſi hoc ita ſe habet (quod forſan ex eo poſſet oſtendi, ſi certa apparuiſſet percuſſio ab eodem inflicta tam modica, & tam levis in ea parte corporis, in qua quis de levi percuti non ſolet ad mortem, ut peritorum judicio Medicorum talis percuſſio aſſereretur non fuiſſe lethalis &c.) poſt pœnitentiam ad cauthelam injunctam, in Sacerdotali poterit officio miniſtrare*: & ſuper hoc adeſt plenum *conſilium Baldi 328. lib. 2.* ajentis argumenta in hac re ſumenda eſſe ex tribus; primo nempe a natura, an ſcilicet Percuſſus illico, vel paulo poſt, aut poſt longum tempus interiit, ſecundo ab experientia, an videlicet locus ſit mortalis, ut in cerebro, gula, pectore, inteſtinis, & ſimilibus, aut vero in locis non lethalibus, ut in natica, quæ ſubſtinet magna vulnera, & tertio a judicio peritorum in arte qui interfuerunt a principio morbi; & *Baldum* communiter ſequuntur Doctores relati apud *Menoch. de arbit. lib. 2. centur. 3. caſu 275. per tot.* & de ſtando judicio Medicorum unanimiter tradunt etiam Canoniſtæ *in d. cap. ſignificaſti*.

Magna autem altercatio eſt inter Theologos, & Canoniſtas, quando res verſaretur in dubio, an mors ex vulnere, vel ex alia cauſa evenerit utrum ſcilicet in hoc dubio vulnerans habendus ſit pro irregulari? putantibus nonnullis, quos refert, & ſequitur *Gonzalez in d. cap. ſignificaſti num. 6.* in quolibet dubio ſive Juris, ſive facti excludi irregularitatem in utroque foro, ex quo in dubiis favendum ſit Reo, & proclivioris eſſe debeamus ad liberandum, quam ad ligandum; aliis vero tuentibus in dubio facti homicidii (quando ſcilicet certum eſt irregularitatem eſſe jure inductam & dubium eſt; an hic in eum caſum homicidii incurrerit) quod Percutiens in utroque foro cenſendus ſit irregularis, ut videre eſt apud *Barboſ. in cap. ad Audientiam n. 2. eodem tit. de homicid.*

Verior tamen, & magis comunis videtur diſtinctio, quod nempe in dubio facti, aut agitur in foro contentioſo ad imponendam pœnam propter irregularitatem, qualis eſt privatio beneficiorum, aliæque ſimiles, & tunc quis non cenſetur irregularis, quia pœna ordinaria ſtatuta delicto certo non eſt imponenda delicto dubio; Aut vero agitur in foro pœnitentiali ad imponendam pœnitentiam, vel quaſi pœnitentiali ad effectum nempe abſtinendi Promotum ab exercitio ordinum, ac non promovendi ad ordines Sacros; & tunc in hoc dubio facti Percutiens reputari debeat irregularis, ex quo in hoc foro tutior pars eſt eligenda: ſic enim diſtinguunt fere omnes Canoniſtæ *in d. cap. Audientiam*, & præcipue *Abbas num. 2. Marian. Soccin. num. 18. Hoſtien. num. 1. Joann. Andr. n. 2.* optime *Fagnan. num. 2.*, *& ſeqq. & Barborſ. num. 2. & 3.* & hoc idem repetunt *in*

cap. significasti eod. tit. & præsertim *Joann. Andr. & Pagnan. Salas* 1. 2. *qu.*21. *tract.*8. *disput. unic. sect.*10. *n.*170. *& sect.*19. *n.*176. aliique plures, quos refert, & sequitur *Escobar. de utroque foro art.* 1. §. 5.

Et hoc clare probatur ex iisdem Juribus in *d. cap. ad audientiam* ibi: *quia vero utrum occasione vulneris decessisset dubium habetur, vestræ discretioni duximus respondendum, quod cum in dubiis semitam debeamus eligere tutiorem, vos convenit injungere Presbytero memorato, ut in Sacris Ordinibus non ministret injuncta tamen pœnitentia congruenti, sibi poteritis concedere, ut minoribus ordinibus sit contentus*: & in dicto *cap. significasti* ibi: *quod si discerni non possit, & ex cujus ictu percussus interiit, in hoc dubio tamquam homicida debet haberi Sacerdos, & si forte homicida non sit, a Sacerdotali officio abstinere debet, cum in hoc casu cessare sit tutius, quam temere celebrare pro eo, quod in altero nullum, in reliquo vero magnum periculum timeatur.*

Quatenus vero obitus Fratris percussi revera evenerit ex syncope, & non ex vulnere, adhuc inspiciendum remaneret, an vulnus fuerit causa mortis saltem mediate? quod nempe causare potuerit syncopem vulnerato superventam, nam si syncopes orta fuisset ex vulnere constito quod percutiens dedisset operam rei illicitæ (quod etiam examinandum venit) adhuc in irregularitatem incurrisse diceretur, cum paria sint ad hunc effectum mori ex vulnere, quam ex alia infirmitate ab ipso causata, ut probat *Text. in cap. Presbyterum eodem tit. de homic.* ibi: *si ex ipsa percussione interiit vel aliam infirmitatem incurrerit, de qua noscitur expirasse*: & ibi *Gloss. in verb. infirmitatem*, & *Felinus* pariter *ibid. n.*2. ibi *a tu dicas quod quantum ad irregularitatem paria sunt mori ex vulnere, vel ex infirmitate ab ipso causata.*

Quando autem vulnus dicatur causa immediata, vel mediata mortis, & quando non, theoricam ponit idem *Bald. in alio cons.*237. *lib.* 2. ubi hæc ait, quod interdum vulnus, & mors se habent, ut causa, & effectus immediatus, ut quia vulnus fuit mortale, & incurabile, ex quo vulneratus statim decessit; interdum se habent ut causa, & effectus mediatus, ut si aliquis sit vulneratus in tali parte corporis, quod postmodum superveniat spasmus, & deinde mors, & aliquando non se habent ut causa, & effectus nec immediatus, nec mediatus, sed sunt omnino discrepantia, itaut nec vulnus influit in mortem, nec mors dependet aliquo modo a vulnere per intrinsecam causam, ut si aliquis est vulneratus in pede, & mortuus ex apostemate subascellarum, & in hoc ultimo casu Percutiens nullo modo est homicida, & tandem concludit, quod super hoc standum sit judicio Peritorum.

In præsenti solus Medicus relatus in Summario Oratoris *n.* 2. *litt. A.* circa hunc punctum ita refert: *giudicarono entrambi non esser pericolosa la ferita, ne poter esser la cagione della sincope, della quale il detto D. Michele era affannato, nondimeno ordinò che si disponesse, non già per il pericolo della ferita, ma per la mancanza repentina delle forze causata da un oppilazione che pativa, & in altre occasioni ne era stato curato dal Testimonio, & in quell' accidente per averlo colto a digiuno, trovandosi già le materie putride in quel moto, se l'era eccitata, e smossa la sincope, dalla quale rimase poi soffocato.*

Circumferuntur jura Oratoris, qui humiliter implorat justitiam simul, & æquitatem EE. PP. in declaratione danda sequentibus dubiis.

I. An

I. *An Orator incurrerit irregularitatem?* & quatenus affirmative.
II. *An sit dispensandus, in casu &c.*

Ad Primum affirmative.

Ad secundum Dilata, & scribatur Episcopo pro informatione, et voto juxta Instructionem.

MACERATEN. UTENSILIUM. Extat in Ecclesia Regulari PP. Minorum Conventualium Montis Milonis Altare privilegiatum sub invocatione nominis Dei, erectum a quondam Augustino Lazzarino, ac ab eodem dotatum de anno 1593. duobus Locis Montis Carni Provinciarum, necnon annuo censu florenorum 100. ac aliis florenis 100. erogandis in emptionem alterius similis Census, cum onere Religiosis injuncto celebrandi in perpetuum unum Officium in die obitus sui Genitoris, aliud pro Anima ejus Uxoris, ac etiam unam Missam quotidianam, & aliam Missam quolibet die Festo B. Mariæ Virginis. *Sess. 22. c. de observ. & evit. in celebr. Miss.*

Eidem Altari anno 1606. Vincentius de Lazzarinis reliquit jure legati alium Censuum florenorum 200. cum onere celebrandi quatuor Officia quolibet anno in perpetuum, unum pro se, aliud pro Genitore, tertium pro Genitrice, & quartum pro Uxore, necnon unam Missam in hebdomada quodque PP. solemnizare deberent Festivitate Assumptionis B. M. V., S. Matthæi, & S. Sylvestri.

Anno 1677. bon. mem. Episcopus Cinus sub motivo paupertatis Conventus illiusque Sacristiæ, & ad supplicationem Regularium decrevit, quod quilibet Sacerdos celebrans in dicto Altari privilegiato, ob. duos solvere teneretur, unum pro consumptione paramentorum, & alium pro cera, Reclamantibus tamen Presbyteris Sæcularibus dictæ Terræ Montis Milonis ad hanc Sacram Congregationem, sub die 14. Aprilis 1685. hoc edidit rescriptum: *Sacra Congregatio attenta relatione Vicarii Capitularis Maceraten. censuit quoad Sacerdotes habentes officiaturam in Ecclesia prædictorum Fratrum servandam esse ultimam Synodum bo. me. Cini decernentem obulum unum pro Cera, & medium obulum pro consumptione Paramentorum, quo vero ad Sacerdotes accedentes ad eandem Ecclesiam pro eorum mera devotione Fratres prædictos nihil prætendere, vel exigere posse pro hujusmodi consumptione.*

Post hujusmodi decretum per plures annos retentus fuit in Sacristia d. Ecclesiæ liberculus, in quo Sacerdotes adnotabant, si ex devotione, vel ex alia causa celebraverant; prout etiam ab anno 1685. usque ad 1726. apparent exacti plures obuli a Sacerdotibus ibi celebrantibus, absque eo quod exprimatur nomen illorum, vel ex qua causa Missam celebrassent.

Prætendentes modo PP. Conventuales, quod etiam Sacerdotes celebrantes in dicto Altari recepta eleemosyna manuali, seu adventitia solvere teneantur Ceram, & consumptionem paramentorum, eodem modo, quo juxta dictum decretum tenentur Celebrantes titulo Officiaturæ, judicium introduxerunt in Curia Episcopali contra Sacerdotes Paulum, & Nicolaum de Palmeggianis; Expedito tamen pro istorum parte, ac totius Cleri Sæcularis Montis Milonis Monitorio cor. A. C. super observatione, ac executione præfati decreti hujus Sac. Congr. jam transcripti, causaque subinde remissa per Auditorem Sanctiss. ad eandem Sac. Congr. proponuntur hodie infrascripta dubia, utraque Parte jura sua deducente.

I. *An ad tenorem resolutionis captæ die 14. Aprilis 1685. Sacerdotes sæculares celebrantes recepta eleemosyna in Ecclesia PP. Minorum Conventualium Montis Milonis teneantur solvere ceram, & consumptionem Indumentorum Sacrorum, &* quatenus affirmative.

II. *An dicti Sacerdotes sæculares scribere teneantur in libro in Sacristia asservato ipsos celebrasse, vel pro eleemosyna, vel pro mera eorum devotione.*

Ad Primum Affirmativè.

Ad Secundum Affirmativè, et servetur Constitutio sanc. me. Innocentii XII. super celebratione Missarum, et ampliùs.

Sess. 25. c. 14. de Ref.

PISAUREN. QUARTÆ FUNERALIS. Orta controversia inter PP. Cappuccinos Civitatis Pisauri, & Capitulum Cathedralis, ac Parochos ejusdem Civitatis super solutione Quartæ Funeralis, quando Cadavera sepeliuntur in Ecclesia dictorum PP. necnon super puncto cogendi hæredes Defunctorum ad paranda, & exponenda Funeralia juxta qualitatem, & gradum Personarum; duo dubia disputata fuerunt in Congregatione habita die 20. Septembris 1723. Primum nempe: *An PP. Cappuccini teneantur tradere Parochis Quartam cereæ accensæ in associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem cereæ, & intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadaver in eorum Ecclesia expositum*, & secundum: *An Parochi possint cogere Hæredes Defuncti ad exponendum funerale juxta qualitatem, & gradum Personarum*: Sacra Congregatio sub dicta die ad primum respondit: *PP. Cappuccinos teneri ad solvendum Parochis quartam partem cereæ accensæ in associatione Cadaverum, quæ ad eorum Ecclesiam tumulanda deferuntur, & medietatem cereæ, & intorticiorum, quæ accenduntur circa Cadavera, quæ in eorum Ecclesia exponentur ante humationem*: Motivum quoad solutionem medietatis in eo stetit, quia in Civitate Pisauri adest consuetudo approbata etiam in Iudicio, per quam omnes Ecclesiæ tumulantes tam Sæculares, quam Regulares solvere tenentur prædictam medietatem cereæ accensæ in expositione circa Cadavera Defunctorum, quasque consuetudines omnino servandas esse favore Parochorum disponitur in *Conflit. 6.* Sanctissimi Domini Nostri impressa post Concilium Romanum. Ad secundum vero respondit: *Ad Episcopum, qui authoritate Sac. Congregationis procedat prout de jure*: Et hujusmodi resolutio quoad utrumque dubium confirmata fuit in Congregatione diei 16. Maii 1728.

Concessa iterum nova audientia PP. Cappuccinis, isti recedendum esse a decisis hodie prætendunt quoad secundam partem primi dubii super solutione scilicet medietatis cereæ accensæ in expositione, sub eo præcipuo fundamento, quod supradicta consuetudo solvendi medietatem cereæ accensæ in expositione Cadaverum, ortum habuerit ex privativa, quam sibi competere asserebant Parochi exponendi omnia Cadavera in eorum Ecclesiis Parochialibus, exclusive ad Ecclesias Tumulantes, quodque subinde usus invaluerit exponere Cadavera in Ecclesiis tumulantibus, petita prius licentia a Parochis Defunctorum, & quod pro hujusmodi licentia tradebatur Parochis libra una cereæ, & medietas totius cereæ, quæ accendebatur in expositione Cadaverum; Cumque in Sac. Congregatione Episcoporum, & Regularium resolutum fuerit sub die 11. Junii 1728.,

Ca-

Cadavera Defunctorum, qui elegerunt Sepulturam in Ecclesia PP. Cappuccinorum, non esse prius exponenda in Ecclesia Parochiali: non obstante quacumque contraria consuetudine petendi dictam licentiam; hinc desumunt PP. Cappuccini, quod si hodie non amplius vigeat necessitas petendi præfatam licentiam, a qua oriebatur jus solvendi medietatem ceræ, nec etiam subsistere debet illius effectus, consuetudo scilicet solvendi medietatem ceræ, quæ accenditur in expositione Cadaverum.

Super hoc novo facto dicenda, ac ponderanda erunt relatio Episcopi; quæ datur impressa in *novo Summario* eorumdem PP. Cappuccinorum *num. unico*, aliaque jura circumferenda, quibus perpensis, dignabuntur EE. VV. decernere.

An sit standum vel recedendum a decisis sub diebus 20. *Septembris* 1727. *&* 15. *Maii* 1728.

In Decisis, et amplius.

NULLIUS, SEU FOROPOMPILIEN. BENEFICII. Familia de Clarucciis habet Patronatum simplicis Beneficii erecti ad Altare S. Hieronymi intus Abbatialem Ecclesiam S. Ruphilli. *Sess. 22 c. 11. & sess. 25. c. 9. de ref.*

Anno 1699. quo tempore Professor d. Juris Patronatus erat Antonius Clarucci, Petrus Paulus Clarucci Antonii filius temere, & voluntarie ictu parvi sclopi occidit Sacerdotum Jacobum Antonium Romboli tunc Rectorem, seu Cappellanum Curatum prædictæ Abbatialis Ecclesiæ; pro quo crimine ultra censuras majores fuit etiam ad pœnam triremium perpetuo damnatus. Postmodum obtenta pace, & consensu a Consanguineis occisi reportavit absolutionem a Censuris, necnon ex gratia, & tolerantia Ordinarii obtinuit fidem publicam, seu salvum conductum.

Cum autem die 15. Decembris 1726. vacaverit præfatum simplex beneficium patronale, d. Petrus Paulus Clarucci, qui hoc interim pro mortem Patris in Patronatu succedere prætendit, ad idem nominavit Clericum Philippum Antonium Bonifatii; istius tamen admissionem contendit, seu impugnavit Promotor Fiscalis sub motivo, quod prædictus Petrus Clarucci ob homicidium commissum in personam Rectoris Ecclesiæ, ceciderit ab omni Jurepatronatus, si quod in illa haberet, atque Ecclesia evaserit libera juxta litteralem *Textum in cap. in quibusdam* §. *Sacri de pœnis*, & subinde ejusdem Beneficii collationem tamquam de libero impetravit, & obtinuit Joannes Baptista Bonolus ab Eminentissimo Archipresbytero Basilicæ Vaticanæ, cujus Capitulum est ordinatus Abbatiæ.

Exorta itaque inter eosdem contentione, illaque delata ad hanc Sac. Congregationem, necnon superventa relatione Vicarii Abbatialis, quæ datur in *Summario Bonoli n. unico* proponitur hodie infrascriptum dubium.

Defensores Clarucci non impugnant dispositionem prædicti *Textus in cap. quibusdam* §. *Sacri de pœnis*; Solum putant non esse applicabilem ad præsentem casum; Primo quia Textus loquitur de Patrono occidente Rectorem Ecclesiæ Patronalis, & in hoc casu Patronus non occidit Rectorem beneficii patronalis, sed Rectorem Ecclesiæ Abbatialis, in qua adest Altare Beneficii; secundo quia occisor de tempore patrati homicidii non erat actualis Patronus, sed ejus Pater, & tertio, quia ad incurrendam pœnam d. text. requiritur sententia Judicis declaratoria, quæ hic deficit.

Verba *Textus in dicto* §. *Sacri*, qui etiam in littera comprehendit plures casus

ſus ſunt ſequentia: *Sacri Concilii approbatione ſtatuimus, quatenus ſi Patroni, vel Advocati, aut Fœudatarii, ſeu Vicedomini, aut alii Beneficiati alicujus Eccleſiæ Rectorem, vel Clericum alium ipſius Eccleſiæ per ſe, vel per alios occidere, vel mutilare auſu nefando præſumpſerint, Patroni Juſpatronatus, Advocati Advocatiam, Fœudatarii Fœudum, Vicedomini Vicedominatum, & Beneficiati Beneficium prorſus amittant, & ne minus vindictæ, quam exceſſus memoria prorogetur, non ſolum de præmiſſis nihil perveniat ad hæredes, ſed etiam uſque ad quartam generationem poſteritates talium in Clericorum Collegium nullatenus admittantur, neque in Domibus regularibus alicujus prælationis aſſequantur honorem, niſi cum eis fuerit miſericorditer diſpenſatum.*

Adeſt alius *Text. in cap. ad aures eodem tit. de pœn.* ubi habetur quod occidens Prælatum, nedum amittit illa Feuda, Officia, vel Beneficia, quæ tempore homicidii habebat in Eccleſia, cui præerat Prælatus, ſed etiam ſit indignus acquirendi alia, de novo in eadem Eccleſia; & hoc idem probant comuniter ibi Doctores.

Canoniſtæ in primo d. *cap. in quibuſdam* §. *Sacri de pœn.* examinant quæſtionem illam, an pœnæ in d. textu intelligantur inflictæ ipſo jure, vel potius requiratur ſententia declaratoria, in qua nonnulli antiquiores, quos refert ibi *Abbas n.7.* necnon *Azzor. inſtit. moral. par.2. lib.7. c.18. qu.1. verſ. deinde quæres* tenent requiri ſententiam Judicis ea ratione quia in textu non dicitur ipſo jure, vel ipſo facto amittat, ſed ſimpliciter *amittat*, quod verbum non continet ſententiam ipſo jure latam, ſed Judicis ſententiam ferendam.

Contrarium tamen tuentur cæteri alii Canoniſtæ, quia in dicto textu non dicitur ſimpliciter *amittat, ſed prorſus amittat*, quæ dictio *prorſus* importat ipſo jure, vel ipſo facto ſine alia Judicis ſententia, ut præcæteris *Abbas n.7. Hoſtien. n.3. Joan. Andr. n.6. Butr. n.4. Ancaran. n.5. & Barboſ. n.2. & 3. Paul. de Cittadin. de Jurepatron. par.14. n.6. & Lambert. eod. tract. lib.3. quæſt.8. art.6. num.1. & per tot.*

His præhabitis non gravabuntur EE. VV. benigniter reſpondere.

An Petrus Paulus Chiarucci habeat Jus nominandi in caſu &c.

Dilata, et exhibeatur Inſtrumentum Fundationis.

Seſs.25. Decretum Purgator.

NOVARIEN. ANNIVERSARII. Joannes Jacobus Ferrarius in ſuo Teſtamento condito de anno 1644. ſcriptis ſibi hæredibus Jacobo Franciſco, & Julio Bernardino de Ferrariis, jure legati reliquit Capitulo Collegiatæ Eccleſiæ S. Juliani Oppidi Goudiani libras 150. imperiales, cum onere celebrandi in perpetuum annuum Anniverſarium cum nocturno, & reſponſorio pro ejus Anima.

Legatum librarum 150. auctum poſtea per hæredes uſque ad libras 200. fuit cum conſenſu Ordinarii acceptatum è Canonicis, qui deinde injunctum onus Anniverſarii adnotarunt in Tabella retineri ſolita in Sacrario adimplendum ſub die 6. Septembris cujuslibet anni, ſcilicet in die Anniverſario tumulationis ejuſdem Teſtatoris.

Sub prætextu, quod præfatum onus pluribus ab hinc annis haud fuerit adimpletum per Canonicos, hæredes mediati uſque de anno 1722. eos judicialiter convenerunt in Curia Epiſcopali Novariæ ad docendum de adimplemento Anniverſariorum pro præterito, ac etiam ut cogeretur in futurum

rum ad celebrationem Anniversarii cum suo nocturno,& responsorio sub notata die 6. Septembris. At causa devoluta per appellationem a quodam decreto interlocutorio ad Curiam Metropolitanam Mediolani, ibique excipientibus Canonicis se non teneri ad docendum de adimplemento Anniversarii, sub motivo quod celebratum fuerit in confuso cum aliis celebrari solitis per Capitulum dicta Curia protulit sententiam, qua absolvendo Canonicos ab impetitis declaravit non constare de prætenso in adimplemento.

Interposita Appellatione per Hæredes ad A. C. lata fuit ab isto sententia revocatoria, in qua competens terminus Capitulo fuit præfixus, ut doceret de adimplemento Anniversarii pro 29. Annis in præteritum, alias declaratum fuit ad d. celebrationem teneri, & similiter in futurum in dicta die 6. Septembris. Causa tandem per Auditorem Sanctissimi huic Sacræ Congregationi remissa, ac superventa relatione Eminentissimi Episcopi Novarien sis, quæ datur in *Summario* Hæredum *nu.*7. disputanda occurrunt duo infrascripta dubia.

In notissima Constitutione 106. san. me. Innocentii XII. confirmatoria decretorum generalium hujus Sac. Congregationis super celebratione Missarum præcipitur *in* §. *Cumque*, *&* §. *seq.* quod in omnibus Ecclesiis Sæcularibus, & Regularibus retineatur tabella onerum perpetuorum, & temporalium, quodque in Sacrario retineantur pariter duo libri, in quorum altero singula onera perpetua, & temporalia, in altero vero Missæ manuales, & tam illorum, quam istarum adimplementum distincte, & diligenter adnotari deberent.

Jura Capituli non adhuc sunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An conflet de adimplemento, in casu &c.*

II. *An, & quomodo sit providendum in futuro.*

Ad Primum ad Dominum Secretarium cum Sanctissimo juxta mentem.

Ad Secundum servetur Constitutio san. mem. Innocentii XII. super celebratione Missarum, et Anniversarium celebretur in die præscribenda ab Eminentissimo Ordinario, et amplius.

CAPUTAQUEN. In Diœcesi Caputaquen. adest Oppidum Montisani, ita dictum quia supra Montem situm, vicis, & viis valde asperis, & incommodis constat, Populusque ibi degens excedit animas 3000. Plebem vero rudimentis fidei pene ignaram. *Sess. 14. c.5. de reform. & c. 24. c.4. de Ref.*

In Oppido præfatæ duæ adsunt distinctæ Ecclesiæ Parochiales, quarum prima sub titulo S. Nicolai, in qua asservantur Sacramenta, & Sacramentalia, & præest Archipresbyter cum cura Animarum, qui modo est Cæsar Antonius Cæstari; Altera vero sub invocatione S. Andreæ Apostoli, cujus Rector ad præsens est Sacerdos Petrus Paulus Abbate Marco, ad quem spectat regere ipsammet Ecclesiam, agnoscere suos proprios Parochianos tempore Paschatis pro Confessione, & Communione, administrare Viaticum

ricum ſuis Infirmis, & emittere denunciationes pro Clericis, ſcilicet Parochianis Ordinandis; cætera vero ſupplet ſupradictus Archipresbyter.

In prædictis geminis Eccleſiis, quæ ſunt receptitiæ adſunt plures Presbyteri participantes de decimis, & Funeralibus, cum hac differentia, quod in Eccleſia S. Nicolai Archipresbyter ratione Officii exigit ſupra alios ducatos ſex ex fructibus Maſſæ communis unacum emolumentis Stolæ, nempe pro compilatione proceſſus Ordinandorum, & Matrimoniorum, & in Funeralibus duplicatam percepit diſtributionem cum aliis Carolenis duobus pro aſſiſtentia; In Eccleſia autem ſanctæ Andreæ Rector percipit ſupra alios ducatos quatuor ex fructibus dictæ Eccleſiæ cum duplicata diſtributione in funerali tantum ſuorum Parochianorum; Decimæ vero perſonales, quæ in unum aſcendunt ad annuos ducatos 220. circiter, æqualiter dividuntur inter omnes Presbyteros, & Curatos dictarum Eccleſiarum; adſunt etiam nonnulla onera Miſſarum, pro quibus aſſignati redditus ſeparati: Et demum in eiſdem Eccleſiis quotidie recitatur Divinum Officium in Choro, ut de his omnibus teſtatur Epiſcopus in ſua relatione data in *Summario* Archipresbyteri *num.7.*

Cum autem in Viſitatione dicti Oppidi facta de anno 1726. Epiſcopus decreverit, quod Divinum Officium quotidie recitaretur in Choro cum habitu talari, cotta, & bireto ſub pœna pœcuniaria in caſu deficientiæ piis uſibus applicanda, quod in diebus feſtivis celebraretur Miſſa Matutina a Sacerdotibus per turnum, quodque in hac Miſſa Matutina explanarentur Ruſticis, & Forenſibus elementa fidei, vulgo Doctrina Chriſtiana, ac tamdem quod omnes Sacerdotes ſub pœna privationis decimarum aſſiſtere deberent Agonizantibus pro commendatione animæ diſtributis inter ſe horis, quorum primus eſſet Parochus, ut latius ex decretis tranſcriptis in eodem *Summario* Archipresbyteri *num.6.*, Ab his decretis reclamarunt Presbyteri cum ſolitis inhibitorialibus coram A. C.; Remiſſa tamen Cauſa per Auditorem Sanctiſſimi ad hanc Sac. Congregationem, audito prius Epiſcopo, cujus relatio datur *in d. Summario nu.7.* actiſque tranſportatis, proponuntur hodie ſeptem ſequentia dubia ab EE. VV. decidenda.

I. *An Presbyteri Eccleſiarum Parochialium S. Nicolai, & S. Andreæ Apoſtoli teneantur quotidie canere Miſſam, & ad recitationem Divini Officii in Choro?* & quatenus affirmativè.

II. *An non Intereſſentes ſubjici poſſint punctaturæ, & quomodo illa ſit regulanda?*

III. *An teneantur ad recitationem Divini Officii cum habitu talari, bireto Clericali, & Cotta tam in diebus feſtivis, quam feriatis?*

IV. *An ad celebrationem Miſſæ Matutinæ in diebus feſtivis teneantur iidem Presbyteri per turnum, vel potius Parochus tantum, illamque applicare pro Populo?* & quatenus Affirmativè ad primam partem.

V. *An Presbyter celebrans Miſſam Matutinam teneatur fidei rudimenta, & Evangelium Populo explanare, vel potius idem Parochus.*

VI. *An iidem Presbyteri participantes de decimis prædialibus teneantur per turnum aſſiſtere cuilibet Moribundo, juxta decretum Epiſcopi, vel potius teneantur tantum coadjuvare eumdem Parochum, ejuſque ſubſtitutum in incurſu, ſeu copia Ægrotantium?* & quatenus Affirmativè.

VII. *An*

VII. *An illi, qui assistere renuunt sint punctandi super eisdem decimis.*

Ad primum affirmativè, et supplicent pro moderatione servitii.

Ad secundum Dilata,

A tertium affirmativè.

Ad quartum Negativè quoad primam, & affirmativè quoad secundam partem.

Ad quintum, teneri Parochum.

Ad sextum Presbyteros hortandos, sed non cogendos nisi in casu necessitatis.

Ad septimum affirmativè in casu necessitatis.

Die Sabbati 11. Junii 1729.

MARSICANA VOCIS IN CAPITULO. Relata præsenti Causa in Congregatione *diei* 30. *Aprilis* mox elapsi, dilata fuit illius resolutio ad præsentem, prævia igitur reassumptione Folii tunc distributi, non gravabuntur EE. VV. sapienter decernere. *Sess. 25. cap. 6. de ref.*

An Archidiaconus Cathedralis Marsorum debeat, & possit intervenire in Congregationibus Capitularibus, & habeat vocem activam, & passivam, ad instar aliorum Canonicorum?

Dilata, et coadjuventur probationes hinc inde juxta Instructionem.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI. Dignabuntur EE. VV. reassumere solium Congregationis diei 2. Aprilis mox præteriti, ubi facti series expenditur, & infrascripto dubio tunc non resoluto benigne respondere. *Sess. 7. c. 7. Sess. 24. c. 13. de refo. & Sess. 25. c. 11. de Reg.*

An, & quomodo standum, vel recedendum sit a decisis sub die 26. Januarii 1726. quoad primum, secundum, tertium, & quartum dubium in casu &c.

Dilata.

VERONEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Frater Avertanus Ronchi contendens, nullitatis vitio laborare professionem in qualitate Conversi a se prius emissam de anno 1702. in Religione Carmelitarum Discalceatorum, & postea reiteratam de anno 1717. in eadem *Sess. 25. c. 13. de Reg.*

Religione Carmelitarum Calceatorum, ad quam prævia licentia Sacræ Pœnitentiariæ tranſitum fecerat, ſupplicavit Sanctiſſimo pro reſtitutione in integrum adverſus quinquenni lapſum; Precibus remiſſis huic Sacræ Congregationi, ſcriptum fuit Epiſcopo pro compilatione proceſſus auditis Superioribus Localibus. Examinatis formiter teſtibus, & compilato, ac nuper tranſmiſſo proceſſu proponitur dubium, de quo in calce Reſtrictus.

Fundamentum nullitatis in eo conſiſtit, quod durante anno utriuſque ſuæ probationis pluries Orator a Superioribus Conventus miſſus fuerit extra Clauſtra, & Civitatem ad quæſtuandum, abſque ulla tamen neceſſitate, nam de eo tempore aderant in eodem Conventu plures Converſi Profeſſi, qui hoc munus adimplere poterant; quodque occaſione iſtius quæſtuationis ipſe diu, noctuque vagaverit extra Clauſtra per quatuor Menſes circiter, licèt interpolate pernoctando etiam in domibus Sæcularium, ut ex depoſitionibus dictorum teſtium, quæ dantur impreſſæ; Ex quibus putat, quod cum Novitiatus non fuerit integre completus intra clauſtra Monaſterii, ut exigunt Sacri Canones, & Concilium Tridentinum *in ſeſſ. 25. cap. 15. de Regul.*, ſed per adeo notabile tempus pluries interruptus, ſubſequens ejus Profeſſio patentiſſime nulla cenſenda ſit; Contendit etiam, quod ſtante hac nullitate ex defectu formæ, nequivit induci tacita ratificatio ex poſteriori quinquennali delatione habitus cum pacifico exercitio functionum, aliorumque actuum ad Profeſſos ſpectantium, eoque minus, quia non habeat ſcientiam nullitatis ſuæ præcedentis profeſſionis expreſſæ, prout medio juramento ipſe nuper declaravit; Et latius ex ejus ſcriptura circumferenda.

Religiones non ſe opponunt. Dignabuntur itaque EE. VV. declarare. *An ſit danda reſtitutio in integrum in caſu &c.*

Negativè, et amplius.

Seſſ. 22. c. 8. de ref.

ALATRINA FUNDATIONIS COLLEGII. Innocentia de Comitibus anno 1714. inhærens voluntati, & deſiderio Joſephi prædefuncti Viri hæredem univerſalem inſtituit Venerabilem Congregationem PP. Scholarum Piarum, cum onere fundandi ex fructibus hæreditatis in ſuo Palatio, & Domibus contiguis Civitatis Alatrinæ Collegium, Eccleſiam, & Religionis Inſtitutum, hac addita expreſſione. *Non preſcrivendo in tempo alcuno; ma incaricandone eſpreſſamente la conſcienza de' Superiori Regolari per averne in fine preteſo dandovi mano ipſo facto*: Quoties verò hanc diſpoſitionem acceptare nollet, vel acceptando, non adimpleret eorum pium, & laudabile inſtitutum, aliaque omnia per eam diſpoſita, cum iiſdem oneribus ſubſtituit Venerabilem Congregationem Patrum Congregationis Somaſchæ.

In eodem Teſtamento inter alia plura, & pinguia legata mandavit etiam erigi Canonicatum in Cathedrali Eccleſia ejuſdem Civitatis, Cappellaniam in Parochiali Sanctæ Mariæ, duas dotes Puellis Pauperibus diſtribui.

Septem quoque Codicillos ſucceſſive exaravit, in quorum quarto præcepit, hæredem non prius teneri ad erectionem Canonicatus, & Cappellaniæ, ac diſtributionem dotium, quam poſt completum Collegium, & cœptum exercitium in ſcholis: Ad perficiendum verò Collegium, & Eccleſiam

tem,

tempus octo annorum conceſſit, & quatenus Domini Domorum contiguarum iſtas juſto pretio vendere detractarent, ad alios octo annos dilationem protraxit.

In ſexto Codicillio erectionem ſæpedicti Canonicatus, & Cappellaniæ, ac dotium diſtributionem prorogavit ad annos quindecim; Patres vero hæredes gravavit, ut ſcholas poſt termi..um quatuor annorum a die ſui obitus aperirent, aptato palatio pro habitatione ſex Religioſorum eo meliori modo, quo poſſent, & ita concludit ſuam diſpoſitionem: *Doppo quindici anni ſegua l'adempimento di tutto.*

In ſeptimo tandem Codicillo ſi referens ad teſtamentum, nominavit certas Perſonas ad dictum Canonicatum, & Cappellaniam inſtituendas, & inſimul mandavit erectionem Canonicatus, & Cappellaniæ, ac diſtributionem dotium fieri poſt annum ab ipſius morte.

Poſt obitum Teſtatricis ſequutum die 1. Novembris 1721. diſputatum fuit in Rotæ Auditorio, an erectio Canonicatus, & Cappellaniæ, & diſtributio dotium fieri deberent juxta diſpoſita in hoc ſeptimo. & ultimo Codicillo, poſt annum ſcilicet a die mortis Teſtatricis, & Affimativa exiit reſolutio, ut ex deciſione *in Romana, ſeu Alatrina Canonicatus* 23. *Aprilis* 1725. *coram R.P.D. Calcagnino*, ac in illius ſequelam deventum fuit ad effectivam erectionem Canonicatus prævia approbatione, & juxta conditiones præſcriptas ab hac Sacra Congregatione *in Alatrina Erectionis Canonicatus ſub die* 8. *Februa.* 1727. ac etiam ad erectionem Cappellaniæ, & aſſignationem fundi pro dotibus diſtribuendis.

In hoc rerum ſtatu, cum valde diminuti fuerint redditus hæreditatis nedum ex ſolutione plurium legatorum, ſed etiam ex hac præventiva erectione Canonicatus, & Cappellaniæ ac diſtributione Dotium, itaut reſiduales fructus hæreditatis haud ſint ſufficientes pro aperitione ſcholarum inter terminum quatuor annorum, minuſque pro perficiendo Eccleſiæ, atque Collegii ædificio intra ſpatium annorum quindecim, ut præſcripſerat Teſtatrix in ſexto Codicillo, juxta ſtatum hæreditarium, qui exhibetur. Patres hæredes veriſimili voluntati Teſtatricis inhærentes ſupplicant ſibi concedi temporis prorogationem ad utrumque effectum ſaltem ad annos 25. ex rationibus, quas plene adducunt in corum ſcriptura circumferenda.

Epiſcopus petitæ dilationi ſe opponit uti adveſativæ voluntati Teſtatricis explicatæ in teſtamento cum illis verbis: *Per avere il fine preteſo dandovi mano ipſo facto*: ac etiam quia tenderet in maximum temporale, ac ſpirituale detrimentum Civitatis, ſubjungens per hæc verba: *Et EE. VV. mihi credere non dedignentur, quantum ſuſpiro, quantum a tota Civitate hæc laudabilis inſtituti introductio ſuſpiretur, quæ ſaltem modo per decinationem aliquorum Patrum pro Scholarum exercitio incipienda foret, ſtum ſit ſatis ſufficiens ad hunc effectum habitatio, & ita Superiorum Religionis expreſſe onerata conſcientia pro hujuſmodi non probanda cunctatione, rationem reddere non deberet.*

Proponit itaque Epiſcopus, quod pro nunc aperiri poſſent Scholæ per ſex Religioſos ibidem deſtinandos, juxta voluntatem ejuſdem Teſtatricis expreſſam in ſexto Codicillo, ſed Patres Oratores aſſerunt, obſiſtere notiſſimas Conſtitutiones ſan. mem. Gregorii XV., & ſan. mem. Innocent. XII. la 109. §. *Deinceps* prohibentes quamcumque Fundationem Conventus, vel Monaſterii, quoties domus Regularis de ſufficientibus redditibus non ſic

provisa pro suppellectilibus Sacris, & prophanis, ac etiam pro manutentione duodecim Religiosorum.

His stantibus dignabuntur EE. VV. decernere.

An, & quæ temporis prorogatio sit concedenda Clericis Regularibus Scholarum Piarum pro aperitione Scholarum, & perfectione Edificii Ecclesiæ, atque Collegii erigendi in Civitate Alatrii juxta piam ordinationem bon. mem. Innocentiæ Gentili de Comitibus in casu &c.?

Episcopo pro meliori Informatione super statu Fabricæ, et reddituum cum facultatibus S. Congregationis, non retardata omnino intra bimestre aperitione Scholarum, et retentione sex Religiosorum ad formam sexti Codicilli facto verbo cum Sanctissimo.

Sess. 25. D cret. Purgat.

FERRARIEN. APPLICATIONIS SACRIFICII. In Testamento, cum quo de anno 1640. decessit Vespasianus Ferrantes ultra septem piæ legata relicta totidem Conventibus Regularium onere sex illis injuncto: *di celebrare in perpetuo cento Messe da morto per l'Anima sua, e de suoi Benefattori*, alteri verò: *di celebrare annualmente in perpetuo Messe 200. da morto, e pregare Iddio per l'Anima sua, e de suoi Benefattori.* Demandavit etiam erectionem unius Cappellaniæ Sacerdotalis in Ecclesia Monialium S. Mariæ Magdalenæ, cum dote scut. 1000. monetæ veteris Ferrariæ constituen. scuta 727. 27. monetæ Romanæ in tot censibus (non exprimitur tamen cujus annui redditus fuerint) ea lege adjecta, quod Rector pro tempore *debba esser Sacerdote, e sia tenuto sopra il carico di sua coscienza à celebrare, ò far celebrare quotidianamente alla d. Cappellania, ò suo Altare una Messa il giorno pregando Dio per l'Anima di detto Testatore, e suoi Benefattari.*

Expleta post obitum Testatoris erectione Cappellaniæ, omnes Cappellani pro tempore celebrarunt Missam quotidianam, sed non constat applicasse Sacrificium; Cum verò Eminentissimus Episcopus in nuperrima Pastorali Visitatione interrogaverit modernum Cappellanum, cur Missam non applicaret pro Testatore, iste pro ratione allegavit, nedum præteritam observantiam suorum Antecessorum, sed etiam voluntatem ipsius Testatoris, qui voluit quidem applicationem Sacrificii in prædictis sex antecedentibus legatis piis, & apertis verbis hoc expressit, hinc ex regula discretivæ loquutionis præsumi debeat noluisse eamdem applicationem a Rectore controversæ Cappellaniæ, quem dumtaxat adstrinxerat ad orandum pro anima sua; Nolens tamen prælaudatus Eminentissimus Episcopus super hac quæstione suum Judicium proferre competentem terminum præfixit Cappellano ad exquirendum oraculum hujus Sacræ Congregationis.

Post hæc inventum fuit penes hæredes Testatoris quoddam votum insignis Theologi P. Pilizzarii suo proprio charactere scriptum juxta judicialem recognitionem desuper factam, qui pro veritate respondit, Rectorem hujus Cappellaniæ non teneri ad applicandum Sacrificium Missæ pro Fundatore, sed solum ad orandum pro ejus anima, ex rationibus, quas adducit, & præcipue ex eo, quod juxta propriam verborum significationem, aliud sit orare in Sacrificio, & aliud applicare Sacrificium; *maxime* (ut subjungit idem Theologus) *eum Vir fide dignus, & valde familia-*

liaris Fundatori talis Cappellaniæ conſtanter aſſeruit, ſibi conſtare ex ore ſupradicti Fundatoris, mentem hujus in inſtitutione talis Cappellaniæ fuiſſe ſolam dare commoditatem Monialibus convertitis audiendis Miſſam quotidiæ, & exhibendi Deo cultum hic conſurgentem in Templo ipſarum.

His ſtantibus, proponitur dubium tranſcriptum in calce reſtrictus.

Super hoc puncto applicationis Miſſarum opinio hujus Sacræ Congregationis eſt, quod in Cappellaniis perpetuis cum onere Miſſarum, regulariter Sacrificium eſt applicandum pro Fundatore, niſi aliud præſeferat ejus voluntas, vel expreſſa, vel ex urgentibus conjecturis elicita, ut fuit ſæpe reſolutum, præcipue in *Tinen. applicationis Sacrificii* 18. *Auguſti* 1668. *in Lucana applicationis Sacrificii* 7. *Auguſti* 1683. *in Collen. applicationis Sacrificii* 28. *Auguſti ejuſdem anni*, ubi non obſtante quacumque obſervantia in contrarium *in Lucana* 18. *Februarii* 1702. *ad ſecundum dubium, & in Piſauren.* 17. *Januarii* 1722.

Inter conjecturas præſeferentes contrariam mentem Fundatoris, duæ ad præſentem controverſiam opportune approbatæ fuerunt ab eadem Sac. Congregatione: Prima videlicet, quando celebratio Miſſæ demandata fuerit pro commodo Populi, vel Monialium Miſſam audientium, ut in *Collon. Applicationis Sacrificii* 17. *Decembis* 1679. *in Tricaſtinen. applicationis Sacrificii* 8. *Auguſti* 1711. *in Mantuana applicationis Sacrificii* 19. *Decembris* 1718. *& in Novarien.* 22. *Decembris* 1627. *ad primum & ſecundum*. Secunda; quando Fundator præſcribendo certum numerum Miſſarum, aliquas applicari pro anima ſua expreſſe mandaverit, & quoad alias, vel nil de applicatione dixerit, vel illas remiſerit ad arbitrium Cappellani, quia tunc has poſteriores haud ſibi applicari voluiſſe præſumitur, ex vi diſcretive locutionis, *ut in Collen. applicationis Sacrificii* 1685. *in Romana applicationis* 8. *Februarii* 1710. *& in Tricaſtinen. applicationis Sacrificii propoſita die* 18. *Julii, & reſoluta die* 8. *Auguſti* 1711.

Sed quia in præſenti caſu diſcretiva deſumitur, ex quo Teſtator in prioribus Legatis piis injunxerit onus applicandi Miſſas in controverſa vero Cappellania impoſuerit ſolum onus *oraudi* pro Anima ſua, quodque hoc verbum *orare* diverſum ſit ab applicatione Sacrificii, hinc non incongruum videtur adnotare, quod Theologi ſumentes dictum verbum *orare* juxta ejus propriam & rigoroſam ſignificationem putant illud eſſe quid diſtinctum, ab applicatione, ut videre eſt apud *Pellizzar.* in ſupradicto voto, quod datur impreſſum *Suarez de Legib. lib.6. iap.1.num.6. Paſqualig. de Sacrific. Miſſ. quæſt.*450. *num.*4. alioſque pœnes *Amoſtas de cauſ. piis lib.*2. *num.*10. *& per tot.*

Attamen hæc Sacra Congregatio ut magis veriſimili voluntati, & meliori bono Fundatorum provideret contrarium cenſuit in una *Vintimilien.*27. *Aprilis* 1720. relata inter Summaria precum, dictumque verbum *orare* ſumptum fuit in ampliori ſignificatu, ad præſeferendam ſcilicet applicationem Sacrificii, ibi: *Gubernatores humiliter ſupplicant pro declaratione, an Sacerdos ad celebrationem Miſſæ eligendus teneatur illum applicare, attentis verbis Teſtatoris: & in ea orare pro Anima ipſius Teſtatoris, nulla facta mentione applicationis, cum aliud ſit orare, aliud Miſſam applicare &c.* Sac. Congreg. cenſuit *Sacerdotem teneri ad applicationem Miſſæ.*

Difficultas itaque io eo conſiſtere videtur an ſtante d. diverſa locutione Teſtatoris in Legatis piis, ubi voluit celebrationem Miſſarum pro Anima ſua, quam in hac Cappellania, ubi injunxit onus *oraudi*, argui debeat

Te-

Teſtatorem ſumpſiſſe hoc nomen *orandi* ; in ejus proprio , & rigoroſo ſignificatu excluſivo applicationis Sacrificii .

Circumferuntur Jura Cappellani , non gravabuntur itaque EE. VV. ſapientiſſime de more decernere .

An Cappellanus , de quo agitur , teneatur applicare Sacrificium pro Anima Fundatoris , vel ſatis ſit , quod illius memoriam habeat in orationibus , quæ fiant in collecta , aut in memento in caſu &c.

Negativè quoad primam partem , et affirmativè quoad ſecundam .

Seſſ. 21. c. 7. de ref.

CONSTANTIEN. REPARATIONIS ÆDIUM PAROCHIALIUM . Cum Rector Parochialis Eccleſiæ S. Joannis in Micheluvinaden. indigeret reparare ſuas ædesP arochiales , & ſufficientes redditus ad hunc effectum non haberet , inſtetit coram Ordinario Conſtantienſi pro coactione omnium condecimatorum dictæ Eccleſiæ , & præcipue Commendatarii Altſchuſiani Inclyti Ordinis Theutonici , & Monaſterii Sorritani Ordinis Præmoſtratenſis ad contribuendum reparationi hujuſmodi , prout contra Monaſterium præfatum , quod unicè contradixit mandatum relaxari obtinuit .

Monaſterium prædictum ſub prætextu ſuæ exemptionis oppoſuit declinatoriam Fori coram Reverendiſſimo Nuntio apud Helvetios ; Sed Parochus iſtas omnes quæſtiones juriſdictionales amputare curans , obtinuit a Sanctiſſimo remitti cauſam huic Sacræ Congregationi .

Audito Epiſcopo Conſtantienſi , hic inter cætera refert , Monaſterium Sorretanum in Loco Micheluvinaden. pro quarta decimarum parte condecimatorem exiſtere , & licet has decimas a Laicali Familia Truccheſiana emerit , per hoc tamen non deſinant eſſe radicaliter Spirituales , originaliter provenientes ab Eccleſia , atque ideo ſubjectæ oneri reparationis Eccleſiæ ; quod idem Monaſterium in vim mandatorum ſuæ Curiæ de anno 1703, , 1706. , & 1707. contribuerit pro reſtaurando Campanile ejuſdem Eccleſiæ florenos 250. , quodque in ſua Diœceſi Conſtantienſi , vigeat univerſalis , & inconcuſſa obſervantia , qua Laici omnes has decimas poſſidentes etiam Acatholici contribuere ſolent pro reparatione Eccleſiarum , & ædium Parochialium , deficientibus redditibus ad Fabricam ſpectan. , ut latius in dicta relatione , quæ datur impreſſa *in Summ. Parochi num.6.*

Monaſterium vero omnibus iſtis objectionibus reſpondet , & præcipue contendit , quod onus reparationis unice ſpectat ad prædictum Commendatarium Ordinis Theutonici , quia hæc Parrochialis Eccleſia eſt unita , & incorporata præfatæ Comendæ , Comendatarius habet curam habitualem , percipit omnes proventus Eccleſiæ : excepta tantum congrua aſſignata Vicario , & adminiſtrat etiam redditus Fabricæ , & demum quod decimæ poſſeſſæ ab ipſo Monaſterio non ſunt decimæ Eccleſiaſticæ provenientes ab Eccleſia , ſed ſunt mere laicales , ſeu annui canones debiti ratione Territorii , qui nuncupantur decimæ , quia conſiſtunt in decima parte fructuum .

Circumferuntur Jura utriuſque Partis ; dignabuntur itaque EE. VV. decernere .

An Monaſterium Sorretanum Ord. Præmoſtratenſis teneatur contribuere ad repara-

reparationem Ædium Parochialium S. Jo: Evangeliſtæ in Michelvineden. in caſu &c.

Dilata.

MELEVITANA JURISPATRONATUS. Intra limites Parochialis Eccleſiæ Terræ Zebuggi Melevitanæ Diœceſis aderat antiquitus Eccleſia Ruralis ſub titulo Viſitationis B. Mariæ Virginis dotâta pro celebranda tantum Feſtivitate ſui tituli, & retinenda lampade accenſa diebus feſtivis. *Seſſ. 14. cap. 12. de ref.*

Anno 1674. eadem Eccleſia è fundamentis reædificata fuit, ac in ampliorem formam redacta, opera, & induſtria Clerici Bartholomæi Magro, ſed controvertitur, an id egerit ex eleemoſynis a Populo collectis, ſeu potius expenſis de proprio collatis, ſtantibus depoſitionibus Teſtium inter ſe contrariis, & in Summario Partium perlegendis.

Cura, & adminiſtratio prædictæ Eccleſiæ fuit ſemper penes eumdem Bartholomæum, quouſque vixit, qui ulterius de anno 1711. irrevocabiliter donavit eidem Eccleſiæ propter *Amorem Dei*, *Beatæ Mariæ Virginis*, *ſuorumque veniam peccatorum*. Locum domorum pro uſu, & habitatione Sacriſtiæ, necnon bona ſtabilia, ac cenſus in totum annui redditus ſcutorum 50. circiter, cum hoc, quod aliquæ Miſſæ, ac certæ ſolemnitates in perpetuum celebrentur, cum aliis, quæ legi poſſunt in Inſtrumento donationis dato in *Summario Parochi num.* 4.

In §. 13. mox dicti inſtrumenti hæc circa executionem diſponit donator: *item idem Donator intuitu præſentis elegit, nominavit, & nominat in Executorem præſentis donationis Patronum, ſeu Patronos ejuſdem Eccleſiæ primo loco R. D. Joannem Paulum Magro ejus germanum fratrem, ſecundo loco D. Antonium Magro ejus quoque fratrem, & deinde illum eligendum, & nominandum ab ultimo moriente ex dictis D. Joanne Paulo, & D. Antonio fratribus, & ſic ſucceſſivo modo in perpetuum &c.* Voluit demum, quod dictus Executor teneretur quolibet triennio reddere rationem adminiſtrationis Parocho pro tempore ſupradictæ Parochialis Zebuggi.

Mortuo donante in curam, & adminiſtrationem Eccleſiæ ſucceſſit Sacerdos Joannes Paulus Magro ejus frater, qui offerens augere dotem in annuis ſcut. 17., & tarenis 5. monetæ Melevitanæ, nuper ſupplicavit Sanctiſſimo pro erectione d. Eccleſiæ in Beneficium ſimplex cum reſervatione Juriſpatronatus laicalis favore ſui, & ſucceſſorum in perpetuum.

Precibus remiſſis huic Sac. Congregationi, ac audito Epiſcopo, cujus relatio datur *in Summario Parochi num.* 7. renovat hodie Orator inſtantiam pro gratificatione Juriſpatronatus, nedum ex juribus propriis in vim d. augumenti Dotis, quod obtulit, ſed etiam ex Juribus prædicti Bartholomæi fratris; At petitioni hujuſmodi ſe opponit dictus Parochus Eccleſiæ Zebuggi.

Circumferuntur Jura utriuſque Partis, ex quibus non gravabuntur EE. VV. ſapienter reſpondere.

An ſit locus conceſſioni Juriſpatronatus laicalis?

Iterum proponatur.

SQUIL-

Sess. 24. c. 13. & 14. de ref.

SQUILLACEN. COMMUNERIÆ. Ex duabus Parochiis existentibus in Terra Guardavallis Squillacen. Diœcesis, constituta fuit de anno 1583. prævio Indulto Apostolico una tantum Parochia sub titulo Sancti Agatii Martyris omnesque earumdem fructus, obventiones, & emolumenta redacta fuerunt in communi Massa, *Communeria* nuncupata, dividenda successive inter Parochum, seu Archipresbyterum, & reliquos Presbyteros d. Terræ, qui perpetui Coadjutores Parochi esse deberent, cum hac tamen differentia, quod Archipresbyter duplicem portionem, reliqui verò ex Presbyterio unam tantum ex dictis fructibus percipere deberent.

Anno 1616. pro meliori servitio Ecclesiæ, & d. Communeriæ gubernio nonnulla statuta condita, ac ab Ordinario approbata fuerunt, & inter cætera sancitum fuit, quod -- *Nessun Prete possi entrare in detta Communeria, se prima non otterrà licenza in scriptis da Monsignor Illustrissimo, è Reverendissimo di poter ministrare tutti i Sagramenti di S. Chiesa, e che abbia da servire un anno intiero gratis, o pure con consenso dell' Arciprete, e Preti di detta Communeria.*

Redditus Communeriæ ad præsens constituunt summam in totum ducator. 387. circiter monetæ Regni, quam participant sexdecim Presbyteri, itaut attento hoc numero, portio obveniens Archipresbytero reducatur ad annuos ducatos 45. circiter, præter Jus Stolæ, quod singulis annis ascenderet ad ducatos viginti circiter, ut refert Episcopus in sua relatione, quæ datur impressa *in Summario* Archipresbyteri *num.* 4.

Sub obtentu, quod nonnullis ab hinc annis plures Presbyteri admissi fuerint ad Communeriam contra formam statutorum Ecclesiæ, nempe sine consensu Archipresbyteri. aliorumque Participantium, & absque habilitatione ad administrandum Sacramentum Pœnitentiæ, & ulterius quod alii sex Presbyteri fuerint nuperrimè, & pendente lite admissi ad participationem sine dicto consensu Archipresbyteri, recursum iste habuit ad Sac: Congregationem pro remotione istorum sex Sacerdotum noviter, & pendente lite admissorum, ac etiam pro reductione veterum participantium ad talem numerum, ut sibi remaneat congrua ducatorum centum, & ad hunc effectum subscribi curavit quatuor sequentia dubia,

Episcopus est in sensu, quod ad resecanda jurgia, quæ facilius oriri possent inter Archipresbyterum, & Cives Loci, augeri potius debebat portio Archipresbyteri ad congruam, & honestam substentatinnem, quam reduci numeru Presbyterorum.

Jura Presbyterorum non adhuc sunt deducta; dignabuntur itaque EE. VV. summa, qua pollent, sapientia decernere.

I. *An Presbyteri admittendi ad participationem Communeria Ecclesiæ Archipresbyteralis Terræ Guardavallis debeant esse approbati ad audiendas Confessiones, & cætera Ecclesiæ Sacramenta administranda, & per annum ante Ecclesiæ gratis inservire, & cætera onera Parochiali subire?*

II. *An numerus Presbyterorum participantium sit reducendus, itaut remaneat congrua centum ducatorum pro Archipresbytero, & viginti quinque pro quolibet Presbytero participante?*

III. *An in admittendis Presbyteris ad participationem requiratur consensus Archipresbyteri?*

IV. *An Rev. Paulus Ritanus, & alii nuper per Reverendissimum Episcopum admis-*

miſſi pendente lite, & abſque conſenſu Archipresbyteri ſint removendi in caſu &c.?

Dilata.

FIRMANA ERECTIONIS PRÆBENDARUM. Cathedralis Eccleſia Civitatis Firmanæ tribus Miniſtrorum Ordinibus eſt compoſita, quorum primum conſtituunt Dignitates, & Canonici, Secundum Præbendati, Tertium verò Manſionarii, omneſque ex Privilegiis Apoſtolicis utuntur Cappis,& Rocchettis ad inſtar Baſilicarum Urbis; Miſſa Conventualis in diebus Dominicis, & Feſtivis celebratur a Dignitatibus, & Canonicis, in Ferialibus verò a Præbendatis, & Manſionariis per turnum. *Seſs. 24. c. 12. de ref.*

Theodorus Ferracuti in poſtremo ejus Teſtamento mandavit, ex ſuis bonis erigi montem Frumentarium, ea lege, quod, ſi redditus d. Montis excederet annua ſc. 72., erigi deberent in d. Cathedrali Eccleſia duæ Coadjutoriæ Spirituales, quarum poſſeſſores vocarentur Præbendati Manſionarii, & Coadjutores S. Annæ eligendi a Capitulo, & ad ejus nutum amovendi, illiſque varia onera injunxit perlegenda *in Summario Præbendatorum num.* 4.

Cum autem anno 1716., factus eſſet Locus erectioni unius ex dictis Coadjutoriis, Capitulum ad eam nominavit Sacerdotem Joſephum Fontanam, quem etiam ſingulis annis uſque ad præſens confirmavit; Cumque iſte contenderet, haud neceſſariam fore dictæ Manſionariæ Canonicam erectionem, & reſpective inſtitutionem collativam, nec teneri ad intereſſentiam in Choro in diebus Ferialibus de ſero, minuſque canere Miſſam Conventualem per Turnum, ut faciunt alii Præbendati, & Manſionarii, quodque ipſe ſedere deberet in Choro juxta ſuam antianitatem ſumendam a die jam captæ poſſeſſionis: hinc decidenda proponuntur quoad eum priora quatuor ex infraſcriptis Dubiis.

Similiter Georgius Moſchini in noviſſimis ſuis Tabulis de anno 1719. mandavit, ut poſt quinquennium in eadem Eccleſia una Præbenda erigeretur, & in primum Præbendatum proprio ore nominavit Gregorium Gradamuſſi, dictoque Gregorio cæteriſque Præbendatis Succeſſoribus onus trium Miſſarum in hebdomada injunxit.

Elapſo jam quinquennio, anno ſcilicet 1726. Archiepiſcopus devenit ad Canonicam erectionem Præbendæ, cum omnibus honoribus, & oneribus, quibus potiuntur cæteri Præbendati,& ſubinde dictum Gregorium a Teſtatore vocatum inſtituit, ſed quia etiam iſte prætendit non teneri ad Miſſam Conventualem in ſua hebdomada ſub motivo recenſito in relatione Archiepiſcopi, videlicet, quod, cum ipſe ex lege fundationis ſit adſtrictus ad celebrationem trium Miſſarum in hebdomada, quoties ad Conventualem teneretur, quandoque duplicis Miſſæ onere, eodem die, & pro eadem Præbenda gravaretur, maximè quia nihil percipit de Menſa communi Capitulari, de qua participant cæteri Præbendati. Hinc diſputandum quoque proponitur poſtremum ex quinque ſequentibus dubiis; Super quibus dignabuntur EE. VV. in contumaciam novorum Præbandatorum non adhuc ſua jura deducere curantium eorum Sapientiſſimum oraculum proferre.

I. *An R. Joſeph Fontana Præbendatus Manſionarius noviter electus teneatur reportare erectionem Manſionariæ, atque inſtitutionem reſpective in caſu &c.*

II. *An idem R. Fontana debeat in Choro ſedere in Stallo immediate poſt ultimum Præbendatum, vel poſt ultimum Manſionarium inferioris Ordinis Præbendatorum in caſu &c.*

III. *An teneatur intervenire in Choro etiam de ſero in diebus ferialibus; prout interveniunt cæteri Præbendati, & Manſionarii in caſu &c.*

IV. *An in ſua hebdomada teneatur per Turnum canere Miſſam Conventualem.*

V. *An R. Gregorius Gradamaſſi Præbendatus auctoritate Ordinaria inſtitutus in executionem diſpoſitionis Teſtamentariæ Georgii Moſchini teneatur pariter canere Miſſam Conventualem in ſua hebdomada in caſu &c.*

Ad Primum, erectionem eſſe faciendam juxta formam fundationis, ſumptibus tamen hæreditatis.

Ad Secundum affirmativè quoad primam partem, & negative quoad ſecundam.

Ad Tertium, et Quartum negativè.

Ad Quintum, teneri quatenus illi ſolvatur ab aliis Preſbyteris eleemoſyna juxta mentem.

Die Sabbati 2. Julii 1729.

Seſs. 24. c. 15. de ref.

CÆSARAUGUSTANA. Reproponitur hodie præſens Cauſa de mandato EE. PP. qui dignabuntur reaſſumere folium diei 30. Aprilis mox elapſi, ubi facti ſeries expenditur, & infraſcripto dubio tunc non reſoluto, ſapientiſſimè de more reſpondere.

An, & quomodo Archidiaconus Cæſarauguſtanus teneatur favore Menſæ Capitularis ad contributionem ſeptingentorum ducatorum auri ſingulis annis pro diſmembratione, aliorumque ducatorum mille ſimilium pro menſtruis præſtationibus, in caſu &c.

Ad Eminentiſſimum Præfectum juxta Mentem.

Seſs. 21. cap. 4. de ref.

TOLETANA ADMINISTRATIONIS EMOLUMENTORUM PAROCCHIALIUM. Martinus Clavero Corbelia Parochus Eccleſiæ S. Crucis Villæ Matriti poſt captam dictæ Parochiæ poſſeſſionem in ſuum Vicecuratum, & Auditorem aſſumpſit Sacerdotem Joannem Alvarez, qui ultra dictæ Curæ exercitium, exigebat etiam, ac adminiſtrabat oblationes, & emolumenta Parochialia.

Anno

Anno 1725. amoto d. Joanne Alvarez a prædicto exercitio Curæ, ſubrogatoque per Parochum Sacerdote Joanne Quevedo, & Garida, prætenſionem ille excitavit, quod non obſtante d. ſua remotione, adhuc adminiſtratio oblationum, & emolumentorum Parochialium ad ipſum, & non ad modernum Vice-Parochum ſpectaret, ſub motivo, quod hujuſmodi officium Adminiſtratoris non ſit annexum, & inſeparabile ab officio Vice-Parochi, ſed exerceri debeat ab eo, qui eligitur, prout ipſe electum fuiſſe aſſerebat) a Beneficiatis ejuſdem Eccleſiæ Parochialis, vel uti qui æque cum Parocho participant de maſſa dictarum oblationum, & emolumentorum Parochialium; Idcirco recurſum habuit ad Tribunal Nuntiaturæ pro reintegratione ad prædictum officium Adminiſtratoris, a quo ſpoliatus reperiebatur, prout poſt varia decreta interlocutoria, & poſt interpoſitam appellationem ex parte Parochi, per ſententiam dicti Tribunalis reintegrari obtinuit.

Iterum reclamante Parocho, Cauſaque ſubinde remiſſa per Auditorem Sanctiſſimi, ad hanc Sac. Congregationem, proponitur infraſcriptum dubium, informante tantum Parocho, ejuſque moderno Vice-Curato, Joanne verò Alvarez licet pluries laceſſito, jura ſua deducere adhuc non curante, videlicet.

An adminiſtratio oblationum, & emolumentorum Parochialium S. Crucis Matriti ſpectet ad Locumtenentem, ſive Vice-Parochum modernum, vel potius ad Anteceſſorem in caſu &c.

Affirmativè quoad primam partem, et Negativè quoad ſecundam.

CALAGURITANA BENEFICIORUM DE MANRIQUE. In Villa S. Petri Manrique adſunt quatuor Parochiæ cum aliquibus Beneficiatis eorum ſervitio addictis. In prima nempe *S. Michaelis* undecim adſunt Beneficiati, in alia *S. Martini* novem, & in aliis duabus *S. Mariæ della Penna, & S. Joannis Baptiſtæ*, ſex pro qualibet numerantur, ſingulæ quoque habent diſtinctos redditus ex decimis provenientes, ac uti Matrices alias viginti quatuor Eccleſias filiales habent in totidem Locis, & Caſtris, quæ Aldeæ nuncupantur, in diſtrictu, & Comitatu dictæ Villæ S. Petri exiſtentibus, in quibus tamen inſerviunt, ac miniſtrant Parochi, & Beneficiati dictarum Eccleſiarum Matricum, vel earum Cappellani ſubſtituti. *Seſs. 7. cap. 13. de ref.*

Iſta triginta duo Beneficia, prout cætera omnia totius Diœceſis Calaguritanæ, ſunt Patrimonialia debita filiis naturalibus, & Baptizatis in Eccleſia Parochiali, ubi ſita ſunt beneficia, & conferuntur per concurſum ad formam notiſſimi motus proprii Clement. VIII. & ad præſentationem Capituli, ſeu Collegii Beneficiatorum Eccleſiæ, in qua vacat Beneficium.

Sub obtentu, quod fere omnes Beneficiati præfatarum Eccleſiarum Matricum paucis dumtaxat exceptis, eſſent nati, & Incolæ Villæ S. Petri Manrique, ideoque in præſentationibus ſemper præeligerent filios naturales ejuſdem Villæ, excluſis filiis naturalibus prædictarum *Aldearum* licet iſti eſſent numero plures, & Eccleſiæ Matrices majores decimas ab his reciperent, quam ab aliis natis in Villa S. Petri, Clerus, & Populus earundem 24. Aldearum, prævia commiſſione manu Sanctiſſimi ſignata, ſupplicarunt huic Sacræ Congregationi, ut ad menſuram decima-

rum, quas unaquæque Aldea persolvit, assignari deberet numerus Beneficiorum, seu Portionum Beneficialium Incolis uniuscujusque Aldeæ, & in illis filiis naturales Aldearum præferri; Idcirco proposito dubio sub die 15. Januarii 1718. *An sit locus distinctioni, & divisioni Beneficiorum pro rata decimarum, & fructuum, qui solvuntur Capitulo Villæ Manrique a Populis 24. Aldearum dictæ Villæ, itaut ad eadem Beneficia in concursu sint præferendi filii Patrimoniales dictarum Aldearum in casu &c.* Sacra Congregatio inhærens antiquis decretis editis *in Calaguritana Juris eligendi, seu præsentandi 1. Decembris* 1685., *& in alia Calaguritana Beneficiorum 30. Septembris* 1702. in contumaciam Beneficiatorum respondit: *Affirmative ad formam aliorum decretorum.*

Ad normam istius resolutionis expeditum fuit Breve cum solita clausula: *Salva auctoritate hujus Sacræ Congregationis*: Et in dicto Brevi commissum fuit Episcopo Calaguritano, ut ad mensuram Decimarum, quæ a Populis viginti quatuor Aldearum Villæ Manrique Capitulo ejusdem Villæ persolvebantur, numerum portionum Beneficialium Populis prædictis assignaret, & Patrimoniales dictarum Aldearum, dummodo alias essent approbati, ad proprias portiones præferri mandaret, servata in reliquis forma motus proprii Clementis VIII.

Sub die vero 2. Decembris 1719. eadem Sac. Congregatio concessit novam audientiam Capitulo Beneficiatorum, & superfederi jussit in executione Brevis per sex menses computandos a die intimationis in partibus faciendæ, sed quia post sequutam intimationem Episcopus devenit ad provisionem quatuor Beneficiorum cum restrictiva Concursus, & admissionis respective Aldeanorum, hinc in Congregatione diei 13. Aprilis 1726. disputata fuerunt duo dubia, primum super negocio principali: *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 15. Januarii* 1718. & huic in contumaciam Aldeanorum responsum fuit *pro recessu a decisis*, & secundum super attentatis: *An, & quomodo sit locus ulteriori purgationi attentatorum*; & quoad hoc sub die 27. Julii ejusdem anni emanavit rescriptum: *esse locum purgationi attentatorum, & pro hujusmodi effectu esse circumscribendas provisiones factas, ac indicendum coram Ordinario concursum ad formam resolutionis Sacræ Congregationis editæ die 13. Aprilis currentis anni.*

Repropositа Causе tam super negocio principali sub dubio: *An sit standum in primo decisis sub die 15. Januarii* 1718. *seu potius in secundo loco decisis sub die 13. Aprilis*, quam super attentatis sub dubio: *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 27. Julii* 1726. S. Congregatio sub die 7. Junii 1727. utraque parte informante rescripsit: *ad primum in secundo loco decisis, & ad secundum in decisis, & amplius*: motivum resolutionis quoad negotium principale fuit, quia deficiebat in facto suppositum gravamen continuæ exclusionis Aldeanorum a præsentationibus, quod oriri prætendebatur ex majori numero Beneficiatorum filialium Villæ Manrique, ac etiam probatum fuit ex Elenchis, & Testibus, quod in quadraginta circiter vacationibus sequutis ab anno 1660. usque ad annum 1722. totidem Nati ex dictis Aldeis fuerant præsentati, ac electi ad Beneficia vacata, idcirco deficiente hoc supposito nequaquam deberet esse locus petitæ divisioni Beneficiorum, prout ex eadem supposita deficientia, hæc Sacra Congregatio denegaverat divisionem, ac distinctionem Beneficiorum in alia *Calaguritana Beneficiorum sub die 18. Februarii* 1721. & 8. *Augusti* 1722. recedendo a priori contraria

reso-

reſolutione in eadem Cauſa capta ſub die 30. Septembris 1702. quæque normam tribuerat primæ reſolutioni editæ in præſenti cauſa ſub die 15. Januarii 1718. quando reſcriptum fuit : *Affirmativè ad formam aliorum decretorum* .

Non acquieſcentes dicti Aldeani hujuſmodi reſolutionibus ſub die 5. Julii 1727. inſteterunt pro nova audientia , & pro conceſſione novarum Compulſorialium , cui inſtantiæ Sac. Congregatio benignè indulſit *non retardata interim executione ultimarum reſolutionum* , & compulſorias expediri mandavit *ad effectum tantum extrahendi nomina* , *& partitas Beneficiorum* , *ac tempora quibus proviſi fuerunt* ; obtinuerunt deinde *ſub die* 20. *Sept.* ejuſdem anni, ut quoad quatuor Beneficia attentatè proviſa, & iterum ſubmittenda novo Concurſui ad formam decreti diei 27. Julii 1726. ſuperſederetur uſque ad exitum Cauſæ ; at hujuſmodi decreti notificatio , & intimatio in Partibus ſequuta fuit poſt quam Epiſcopus ad novas proviſiones devenerat prævio concurſu ad formam Motus proprii Clementis VIII. & reſolutionis hujus Sacræ Congregationis .

Compulſatis autem novis Juribus , quæ dantur impreſſa in Summariis circumferendis , ex quibus eruitur numerus Civium Villæ S. Petri , & numerus Villicorum Aldearum , qui fuerunt admiſſi in vacationibus ſequutis ab anno 1660. uſque ad præſens . Reproponitur Cauſa pro quartavice Partibus informantibus , & graviter diſſentientibus circa relevantiam probationum ſub tribus ſequentibus dubiis .

I. *An ſit ſtandum , vel recedendum a deciſis ſub die* 15. *Januarii* 1718. *ſeu potius in ſecundo loco deciſis ſub die* 13. *Aprilis* 1726. *& ſub die* 6. *Junii* 1727. *quoad negotium principale* .

II. *An ſit ſtandum , vel recedendum a deciſis ſub die* 27. *Julii* 1726. *& ſub die* 6. *Junii* 1727. *quoad attentata* .

III. *Et quatenus affirmativè , An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.*

Ad primum in ſecundo loco deciſis , et ad mentem .
Ad ſecundum in Deciſis .
Ad tertium proviſum in Superioribus , et ampliùs .

NUCERINA , SEU FULGINATEN. PROFESSIONIS . Nicolaus Liſpi Terræ Gualdi Nucerinæ Diœceſis die 6. Novembris 1714. regularem habitum ſuſcepit in Conventu Ordinis Hæremitarum S. Auguſtini exiſten. Fulginei , ibique ſub die 8. Novembris ſequentis anni 1715. poſt completum probationis annum ſolemnem profeſſionem emiſit , retento eodem nomine Nicolai . *Seſs. 25. cap. 19. de Reg.*

Anno 1718. dum ipſe morabatur in Conventu ejuſdem Ordinis in Civitate Nuceriæ , intentare meditans judicium ſuper nullitate ſuæ profeſſionis coram Ordinario , & Superiore locali ad formam Concilii in *ſeſs. 25. cap. 19. de reformat.* dubitans verò de quo Ordinario , & Superiore loqueretur Concilium , an ſcilicet loci habitationis , an verò emiſſæ profeſſionis , recurſum habuit ad Sac. Congregationem pro declaratione , quæ *ſub die* 24. *Septembris* ejuſdem anni mandavit , ut procederet Ordinarius Fulginaten. una cum Superiore locali .

Coram iſtis comparuit Orator, deducens, ſuam Profeſſionem fuiſſe nullam, uti emiſſam per vim, & metum ſibi a Patre incuſſum, & ad hunc effectum ſervatis ſervandis examinari curavit formiter in Terra Gualdi a Judice de-

deputato octo Teſtes, inter quos aderat Joannes Baptiſta Lipſi ejus germanus frater; qui omnes depoſuerunt de ferocia Patris, quod ipſe pluries adſtrinxerit filium ad ingrediendum in Religionem nedum verbis aſperis, ſed etiam immanibus factis, cum nempe ejiciendo a domo paterna, denegando alimenta, verberando, & aliquando armata manu ictus vibrando uſque ad necem, quodque ad incutiendum timorem filio uſus quoque fuerit opera alterius ejus filii, prædicti ſcilicet Joannis Baptiſtæ, & cujuſdam Angeli Calafati hominis facinoroſi; Idem etiam Teſtes teſtantur, quod Nicolaus Orator pluries proteſtatus fuerit ante Profeſſionem, ſe ingredi in Religionem, & Profeſſionem emittere ob tot violentias ſibi illatas a Patre, eandemque proteſtationem repetiiſſe poſt emiſſam Profeſſionem, ut latius in dictis depoſitionibus, quæ dantur impreſſæ ad partes.

Alter ex præfatis Teſtibus, nempe Joannes Baptiſta Lipſi inconſtans fuit in ſuo dicto, nam poſt prædictam formalem depoſitionem cum geminis Epiſtolis ſcriptis Epiſcopo Fulginei, & inſertis in proceſſu ſe retractavit, aſſerens, falſam fuiſſe ſuam formalem depoſitionem, & falſas etiam depoſitiones aliorum ſeptem Teſtium tanquam ſubornatorum a Fratre Oratore, ut in dictis Epiſtolis, quæ circumferuntur impreſſæ. Poſtmodum verò cum alia declaratione facta *die* 29. *Januarii* 1726., quæ pariter datur impreſſa, confirmavit primam ſuam depoſitionem, & quod poſteriores declarationes emiſerat ob intereſſe bonorum, quæ ex validitate profeſſionis eidem ſpectabant.

Exceptiones a Procuratore Fiſcali adductæ, ſunt ſequentes. Prima, quod de tempore emiſſæ profeſſionis ſcilicet quatuor diebus ante illam objerat Pater, atque ita ceſſaverit cauſa metus, & quod de illius morte notitiam ante profeſſionem ipſe Orator habuerit non ſolum per Epiſtolam, ſed etiam oretenus a quodam P. Joanne Maria Roſſi Religioſo ejuſdem Ordinis, ut apparet ex geminis iſtius Epiſtolis, quæ dantur impreſſæ.

Secunda exceptio in eo conſiſtit, quod poſita etiam nullitate dictæ profeſſionis, adhuc ea ratificata, ſeu inducta fuerit tacita profeſſio ex ſubſequenti, & pluſquam annali delatione habitus, ac exercitio actuum Profeſſis competentium, & fortius ex ſuſceptione Sacrorum Ordinum ad titulum religioſæ Paupertatis, ſuper quo puncto videri poteſt *Eminentiſſimus Petra ad Conſtit.* 9. *Sixti IV. ſect. unica num.* 17. *& ſeq. & num.* 20. *tom.* 5., ubi late de mente hujus Sacræ Congregationis, & per ſolida Juris principia explanat totam materiam, & reſolvit, quod per annalem delationem habitus cum exercitio actuum ad profeſſus ſpectan. una ſimul cum ſcientia nullitatis ſuæ Profeſſionis, & poſtquam ceſſavit cauſa metus cenſeri debeat tacite Profeſſus, & ratam habuiſſe primam nullam, etiam ſi extrajudicialiter reclamaſſet.

Re tandem plene diſcuſſa Ordinarius Fulginei una cum Superiore locali ſententiam pro validitate Profeſſionis contra Oratorem protulit, a qua interpoſita appellatione ad hanc Sac. Congregationem contingit diſputari.

An conſtet de nullitate Profeſſionis in caſu &c.?

Negativè, et ampliùs.

CRE-

CREMONEN. ERECTIONIS PRÆBENDÆ THEOLOGALIS. *Sess. 5. cap. 1. de ref.*

In ultimo Teſtamento, cum quo de anno 1684. deceſſit Sacerdos Franciſcus Biffi, hæredem univerſalem inſtituit Præbendam erigendam ſub titulo Sanctiſſimæ Annunciationis in Parochiali Eccleſia S. Stephani Oppidi Caſalis Majoris Cremonen. Diœceſis, reſervato Jurepatronatus favore Franciſci Dondi ſua vita durante, & poſtmodum Familiæ de Biffis, iſtaque deficiente favore Beneficiatorum præfatæ Eccleſiæ Parochialis, quoties verò eadem Eccleſia in Collegiatam erigeretur (prout a pluribus retro annis Communitas Oppidi meditabatur) tunc voluit, ut Juſpatronatus illico ſpectaret ad Canonicos, dummodo Præbenda inter Canonicales adſcriberetur: verba Teſtamenti hæc ſunt = *E la detta Præbenda voglio, e laſcio, che ſia juſpatronato del ſopranominato Franceſco Dondi mio Nipote ſua vita durante, e dopo ſia juſpatronato della Famiglia de' Biffi piu proſſimi, e mancando la mia Famiglia, ſpetti a Beneficiati di S. Stefano, e portando il caſo, che ſia eretta la Collegiata di S. Stefano, voglio che il juſpatronato s'aſpetti ſubito ai Canonici, purchè la detta Prebenda ſia connumerata fra li Canonici, nel qual caſo voglio, che il Sig. Arciprete abbi due voti.*

Anno 1715. Communitas dicti Oppidi humiles preces porrexit Summo Pontifici pro erectione d. Parochialis Eccleſiæ S. Stephani in Collegiatam, illiſque remiſſis huic S. Congregationi, poſt rem plene diſcuſſam, *ſub die 23. Auguſti* 1721. reſcriptum fuit = *Examinatur modus coram Eminentiſſimo D. Card. Præfecto, quo Collegiata erigi poſſit* = Examinato ſubinde, ac extenſo modo in folio ad partes, qui nunc datur impreſſus) eoque relato in Congregatione diei 9. Februarii 1726. emanavit reſponſio = *ſignandam eſſe ſupplicationem juxta modum expreſſum in folio annexo ab Eminentiſſimo Præfecto.*

Modus autem inter cætera ad præſentem controverſiam facientia, in hoc ſtetit; quod erectio Collegiatæ fieret cum uno Archipresbytero, & duodecim Canonicis = *quorum alter ſit Theologalis, & erigatur nunc pro tunc ex Beneficio ſub titulo Sanctiſſimæ Annunciationis, quando quomodocumque vacaverit* = quodque omnes Canonicatus, ſalvis regulis Cancellariæ, conferri deberent ab Ordinario, exceptis nonnullis Canonicatibus, & *excepto etiam* (ſunt verba dicti modi) *Canonicatu Theologali, qui ſit de Jurepatronatus Familiæ Biffi, & ipſa extincta, tranſeat ad Collegiatam juxta diſpoſitionem Fundatoris.*

Antequam ſignaretur a Sanctiſſimo ſupplicatio pro erectione Collegiatæ (quæque nec uſque adhuc eſt ſignata) contigit de menſe Auguſti 1726. vacatio d. Præbendæ, ſeu Beneficii Sanctiſſimæ Annunciationis de Biffis, de qua habita notitia per Communitatem Oppidi, illico iſta recurſum habuit ad Sac. Congregationem, ut injungeret Epiſcopo, ne admitteret præſentationem faciendam a Familia de Biffis ad hoc Beneficium erigendum in Præbendam Theologalem, vel ſaltem quod inſtitueret Perſonam qualificatam, & idoneam ad formam Concilii retinendi Præbendam Theologalem.

Datis litteris Epiſcopo, ut ſuper omnibus inſtructam redderet S. Congregationem, & interim ſuperſederi, nec procedi ad præſentationem, Ille retulit, Familiam de Biffis nominaſſe de menſe Decembris ejuſdem anni Clericum Joſephum Mariam Biffi, quodque ipſe in obſequium mandati S. Congregationis admittere noluerit nominationem iſtam, & demum per hæc verba concludit = *verum in caſu noſtro advertendum eſſe, quod ſicuti cri-*

erigendo dictum Beneficium in Canonicatum, Juspatronatus immediate devolveretur ad Archipresbyterum, & Canonicos, penitus exclusis Patronis Laicis, ita diverso Jure providendum, diversoque modo procedendum esset, casu, quo recedendo a Lege Fundatoris Beneficium in Præbendam Theologalem erigatur, tunc enim consentaneum Juri videtur, electionem Canonici Theologi vacatione occurrente, Ordinario reservare.

Relata hac informatione Episcopi in Congregatione *die* 15. *Martii* 1727. sequens prodiit responsum, nemine tamen citato, nec audito = *Beneficium vacans esse erigendum in Canonicatum Theologalem, electio autem Personæ fiat ab Episcopo, & Canonici eidem præsentent Personam ab ipso electam, ut eam instituat.*

His stantibus, concordata, & disputanda hodie proponuntur quinque infrascribenda dubia, quorum tria priora respiciunt interesse Familiæ de Biffis, alia verò posteriora interesse Capituli, & Ordinarii.

Respectu interesse illorum de Biffis, quatenus EE. VV. recedendo a modo extenso, & approbato de anno 1726. persisterent in ultimo sensu pandito sub die 15. Martii 1727., quod scilicet controversum Beneficium erigi debeat in Canonicatum Theologalem, quodque in hoc casu jus præsentandi non ampliùs ad Familiam de Biffis, sed ad Capitulum spectaret, occurrit dubitandum, an hæc resolutio comprehendere etiam posse præsentem vacationem, itaut nec in ista vacatione admittenda sit præsentatio jam facta a dicta Familia de Biffis de simplici Clerico ad controversam Præbendam tanquam Beneficium simplex, juxta primum dubium.

Et ratio dubitandi oritur ex eo, quod non adhuc actu, & cum effectu sequuta est erectio Collegiatæ prævia Signatura, & expeditione Litterarum Apostolicarum, & consequenter nec actu erigi, seu deputari valet præsens Beneficium in Præbendam Theologalem; quo stante videretur, non affe adhuc locum privationi Jurisnominandi familiæ de Biffis a Testatore volitæ in casu, quo sit erecta Collegiata, minusque esse locum electioni Personæ ad Præbendam Theologalem juxta formam Concilii *in sess.* 5. *cap.* 1. *de Reformat.*; Quia Sacra Congregatio interpretando Concilium in hoc *cap.* 1., ubi præscribitur, quod in Cathedralibus, & Collegiatis Præbenda primò vacatura *ipso facto* pro Theologali constituta, & deputata intelligatur, resolvit, ut sit locus huic decreto Conciliari, requiri prius declarationem, & actualem deputationem, quod illa Præbenda sic vacans sit Theologalis, quodque ante hanc actualem declarationem, & deputationem nominari possit Persona quamvis incapax obeundi per se ipsam munus Theologale, ut ex resolutione generali approbata a Sño, & per extensum relata apud Doctores mox citandos, ibi = *Præbenda, quæ primo vacaverit, & ipso facto ejusdem Concilii decreto pro Lectore Sac. Scripturæ perpetuò constituta, & deputata intelligitur, si collata fuerit ad id munus inhabili per se explicare, an invalida sit? Sanctissimus sentiens, hoc Decretum Concilii esse conditionale, requirique prius declarationem, & actualem deputationem, ut illa Præbenda sit Theologalis, respondit valere collationem Præbendæ, quæ post Concilium vacavit factam Personæ minus idoneæ ad Sac. Scripturam per se ipsam interpretandam, si nondum illa Præbenda actu fuerit deputata, & erecta in Theologalem* =; & ita eam, aliasque referendo, & laudando comuniter tenent *Garz. de Benefic. par.* 5. *cap.* 4. *n.* 155. *Corrad. in prax. benefic. lib.* 2. *cap.* 5. *n.* 6. late *Fagnan. in cap. quia nonnullis n.* 36. & 37. *de Magistr. Barbos. ad Concil. d. cap.* 1. *n.* 21. *de Canon. cap.* 27. *n.* 4. & *de Episc. alleg.* 56. *n.* 3., & *Eminentissimus Petra ad constit.* 2. *Innoc. VI. n.* 18. *tom.* 4.

Cir-

Circa vero quartum dubium tangens interesse Capituli, & Ordinarii, an scilicet in casu, quo jus præsentandi spectaret ad Capitulum, electio Personæ fieri debeat ab Ordinario? Quamvis hæc Sacra Congregatio pluries resolverit, quod per erectionem Præbendæ Theologalis, vel Pœnitentiariæ, quæ pari passu ambulant, præservatum censeatur tam jus conferendi, quam nominandi, & eligendi, quod, prius Capitulo, aliisque Personis competebat, ut testantur *Garz. de Benefic. in addit. ad par. 5. cap. 4. num 143.*, & *Barbos. de Episcop. alleg. 155. num. 11. & 12.*

Eadem tamen Sacra Congregatio declaravit, quod inconcusse, & in omni casu electio Personæ spectet ad Episcopum, ut scilicet Episcopus eligat Personam quæ postmodum præsentanda est per Patronum, vel Capitulum habens jus nominandi, eidem Episcopo, vel alteri habenti jus instituendi, ut præcipue in una *Zamoren. relata apud Garz. loco mox supra citato* ibi: *Cum Congregatio declaraverit electionem Personæ Pœnitentiarii esse faciendam ab Episcopo, collationem vero Præbendæ ad eos pertinere, ad quos antea spectabat, Capitulum Zamoren. postulavit declarari, an sicut præservata collatio, ita etiam sit præservata præsentatio, quam habet Capitulum de dicta præbenda? Congregatio censuit idem in præsentatione, quam in collatione, sed tamen referendum Sanctissimo, qui probavit Sententiam Congregationis, dummodo præsentatio fiat de electo ab Episcopo*: & communiter tradunt *Garz. ibidem*, & *Barbos. dicta alleg. 55. n. 12. & de Canon. cap. 27. num. 12. & seqq. & ad Concilium sess. 24. cap. 8. de reform. 15. Ventrigl. in prax. tom. 2. annotat. 12. §. 1. num. 11.*, & *Eminentissimus Petra ad dictam Constit. 2. Innocentii VI. num. 31. tom. 4.*

Sed suboritur difficultas ex nuperrima *Constit. 2.* Sanctissimi Domini Nostris impressa post Concilium Romanum, demandante, quod Præbenda Theologalis conferri debeat eo plane modo, quo conferuntur Parochiales. An quemadmodum scilicet in Parochialibus de Jurepatronatus Ecclesiastico electio Dignioris inter approbatos in concursu spectat ad Patronum, quem præsentare teneretur Episcopo pro Institutione, ut disponitur *in sess. 24. de refor.*, & unanimiter Doctores relati *in dec. 80. & 102. coram Ubaldo*, & *in Compostellana Parochialium 19. Januarii*, & *18 Junii 1728. coram R. P. D. Ratto*, & *6. Decembris ejusdem anni cor. R. P. D. Crescentio*, ita etiam servandum sit quoad hoc ad jus eligendi in Collatione Præbendæ Theologalis?

Super qua notandum venit, quod dicta Constitutio 2. solum in littera parificat Præbendam Theologalem Parochialibus quoad modum conferendi per concursum, & quoad jus passivum Personæ eligendæ, ut scilicet eligi debeat, qui in formali concursu magis idoneus renunciatus fuerit, prout servatur in Parochialibus, nil autem dicit de jure activo seligendi Digniorem ibi: *Volumus insuper ut conferri semper debeant Doctori in Sacra Theologia &c. & cæteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur.*

Jura Episcopi non adhuc sunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. sapienter de more declarare.

I. *An sit admittenda præsentatio facta de Clerico Josepho Maria de Biffis ad Beneficium Sanctissimæ Annunciatæ tamquam simplex in casu &c.*

II. *An Præbenda, de qua agitur durante familia de Biffis erigi possit in Canonicatum, seu potius Præbendam Theologalem in casu &c.* & quatenus affirmativè.

III. *An Jus præſentandi ad dictum Canonicatum continuare debeat in dicta Familia de Biffis in caſu &c.*

IV *An in caſibus, in quibus Juspatronatus, & præſentandi contingat per Capitulum, electio perſonæ præſentandæ ſpectare debeat ad Ordinarium in caſu &c.*

V. *An modus alias exhibitus, & approbatus a Sacra Congregatione ſit reformandus juxta novas reſolutiones in caſu &c.*

Ad primum affirmativè.
Ad ſecundum, poſſe erigi in ſimplicem Canonicatum.
Ad tertium affirmativè.
Ad quartum proviſum in ſuperioribus.
Ad quintum ad Eminentiſſimum Præfectum.

Seſſ. 22. cap. 4. Seſſ. 24. cap. 12. de ref.

VIGILIEN. DECANATUS. Petrus Jacobus Schinoſi fundavit anno 1625. in Cathedrali Eccleſia Vigilien Dignitatem Decanatus, & pro ejus dote aſſignavit annuos ducatos 90. monetæ Regni Neapolitani, nempe annuum cenſum ducatorum 56. ſingulis annis exigendum ab Univerſitate ejuſdem Civitatis, & alios ducatos 33. percipiendos ex tot petiis Terræ, reſervando Juſpatronatus laicale favore ſuorum deſcendentium maſculorum; Decanis vero pro tempore injunxit onus celebrandi Miſſam quotidianam, necnon intereſſendi quotidie omnibus divinis officiis in dicta Eccleſia celebrari ſolitis, ut faciunt aliæ Dignitates, & Canonici; voluit etiam, quod eadem Dignitas potiri deberet loco, & voce activa, & paſſiva in Capitulo, ac etiam omnibus, & ſingulis privilegiis quibus aliæ Dignitates quomodolibet fruuntur, & demum quod retineri poſſet per unum ex Canonicis, ac ulterius quod Decanus obtinere, & retinere valeret Canonicatum abſque diſpenſatione Apoſtolica, prout latius in inſtrumento fundationis, & litteris Apoſtolicis pro dicta erectione, quæ quæ dantur impreſſæ in Summario Decani.

Anno 1634. ad ſedandas nonnullas controverſias inter Decanum tunc exiſtentem, & Capitulum, inita fuit concordia, qua conventum fuit, quod Decanus pro tempore nequiret participare de mortuariis, emolumentis, legatis, donationibus, aliiſque obventis, & in futurum obveniendis Capitulo, & quod fruit non poſſet loco, & voce in Capitulo; & ita obſervatum fuit impoſterum uſque ad annum 1688., quo reclamante Decano ad S. Congregationem, & adverſus d. tranſactionem, & pro aliis ſuis prætenſis Juribus, inter alia hæc tria dubia propoſita fuerunt in Congregatione diei 31. *Januarii dicti anni* 1688. Primo ſcilicet; *an d. tranſactio fuerit valida, & obligatoria Succeſſorum in Dignitate Decanatus?* Secundo: *an Decano pro tempore dummodo in ſacris conſtituto competat jus vocis activæ & paſſivæ in capitulo?* Tertio; *an eidem Decano competat participatio in obventionibus. Legatis Eleemoſynis, Mortuariis, & dotibus Anniverſariorum obventis Capitulo poſt erectam Decanatus Dignitatem, & in futurum obveniendis?* Quibus Sac. Congregatio ita reſpondit: *Ad primum negativè ad ſecundum affirmative, & ad tertium Epiſcopus auditis Partibus informet, & præcipue an cæteræ dignitates ejuſdem Eccleſiæ participent de obventionibus, & aliis emolumentis Capituli, de quibus in dubio;* & hæc reſolutio

quoad

quoad primum, & secundum dubium confirmata fuit sub diebus 10. *Aprilis*, & 26. *Junii* ejusdem anni, & 24. *Maij* 1689.

Modernus Decanus restaurat antiquam litem super tertio dubio tunc non resoluto, ac etiam prætendit, esse locum reductioni oneris assistentiæ in Choro, & celebrationis Missæ quotidianæ in erectione Decanatus injuncti sub motivo, quod notabiliter diminuti sunt redditus pro dote assignati in dicta erectione; & quod non teneatur per Turnum ad Missas Conventuales, a quibus aliæ Dignitates sunt exemptæ; & super his omnibus recursum habet ad Sacram Congregationem.

Audito Episcopo, hic plene refert, nedum super erectione Decanatus, transactione inita de anno 1634. ac diminutione reddituum Decanatus; sed etiam super oneribus, & modo quo de fructibus, ceterisque emolumentis Ecclesiæ participant Canonici, aliæque Dignitates, ut latius in duabus relationibus, quæ dantur impressæ; Discutienda itaque proponuntur, utraque Parte informante tria sequentia dubia.

I. *An Decano competat participatio in obventionibus, Legatis, Emolumentis, Mortuariis, & dotibus Anniversariorum obventis Capitulo post erectam Decanatus Dignitatem, & in futurum obveniendis?*

II. *An sit locus pro eodem Decano reductioni oneris assistentiæ quotidianæ, in Choro, ac Missæ itidem quotidianæ ex Instrumento fundationis injuncti?* Et quatenus Affirmativè: *quenam ratio habenda sit pro utriusque oneris reductione.*

III. *An Decanus unacum Canonicis per turnum teneantur ad missas Conventuales, a quibus cæteræ Dignitates eximuntur.*

Non proposita.

CAJETANA ERECTIONIS MONASTERII. Testamento, cum quo decessit Andreas del Sole, instituta sibi hærede universali Beatrice Sorore, cum onere alendi Michaelem Angelum communem Fratrem Amentem, jure legati disposuit, quod omnia stabilia, & annui census ab eo empti unacum fructibus decursis, & decurrendis, necnon quoddam Viridarium, ac alii ducati 1900. erogari deberent in constructionem, & dotationem Monasterii, & Ecclesiæ, in quo reciperentur duodecim honestæ, & pauperes Puellæ Civitatis & Burgi Cajetæ eligendæ cum consensu Episcopi, & Executorum Testamentariorum, quæque vivere deberent sub gubernio Episcopi, & sub Regula S. Francisci, quæ servatur a Monialibus Cappuccinellis nuncupatis; Casu vero quo fabrica dicti Monasterii, vel Ecclesiæ non inciperetur intra quatriennium a die sui obitus, voluit quod erigi, & fundari deberent tot Cappellaniæ juxta quantitatem fructuum prædictorum bonorum, ulterius mandavit, quod post obitum dictæ Beatricis hæredis cætera bona hæreditaria eidem ut supra relicta, cedere deberent in commodum prædicti Monasterii erigendi, solumque Beatrix in prædicta disponere posset de aliis bonis illi obvenientibus ex hæreditate suorum Parentum juxta eorum respective testamenta, reservatis tamen favore Fratris Amentis quousque viveret congruis, & necessariis alimentis, Insuper voluit, quod eveniente dicto obitu Beatricis, erigerentur duæ Cappellaniæ cum onere Missæ quotidianæ in Ecclesia Monialium, quodque ad proportionem fructuum augeri etiam deberet numerus Puellarum eligendarum. Hæc omnia disposita apparent in testamento originali.

Sess. 22. c. 6. & 9. & Sess. 23 c. 18. & sess. 25. c. 8. de refor.

Mortuo Teſtatore *diei 16. Octobris* 1720. cum Executores Teſtamentarii non prius Ædificium Monaſterii inceperint, quam de menſe Octobris 1725. ideoque poſt lapſum quatriennium a die obitus prædicti Teſtatoris, quinimmo ab incœpto opere poſtea deſtiterint; Hinc Beatrix hæres inſtituta inſtetit apud Sacram Congregationem, dictamque inſtantiam proſequitur Promotor Fiſcalis, pro erectione Cappellaniarum ad formam Teſtamenti, ſub duplici motivo; primo ſcilicet, quia Ædificatio, & conſtructio Monaſterii non fuit incœpta intra quatriennium præfixum a Teſtatore, Secundo quia nulla adſit ſpes illud terminandi, & perficiendi, minuſque manutenendi deſignatas Puellas, alioſque neceſſarios Miniſtros ob exiguitatem redditurum hæreditatis longe imparis ad hujuſmodi effectus.

Audito Epiſcopo, omnia expoſita confirmans eſt in ſenſu pro erectione Cappellaniarum, eo magis, ut ipſe ſubjungit, quia Executores Teſtamentarii prætextu Fabricæ inceptæ lento paſſu procedunt, fructus hæreditatis in dies diſperdunt, nullam rationem de accepto, & expenſo reddentes, & in omnibus diſpotice ſe gerunt abſque hæredis conſenſu, & Ordinarii permiſſione.

Idem Epiſcopus quoque teſtatur, ex libris hæreditatis conſtare, quod omnes redditus hæreditarii aſcendunt ad annuos ducatos 581., ex quibus deductis ducatis 403. aſſignatis Beatrici hæredi pro ejus Fratris Amenti, ſubſtentatione, nunc remanent annui ducati 178. qui durante vita Beatricis, & fratris Amentis haud ſufficiunt pro terminatione Monaſteriis proviſioneutenſilium, & manutentione duodecim Puellarum, & Miniſtrorum. Poſt mortem vero prædictæ Beatricis, & fratris Amentis deducendi ſunt ab Aſſe hæreditario ducati quatuor mille prætenſi ab eadem Beatrice ex bonis Paternis, & Maternis, necnon portio debita Fratri Amenti, quibus detractis, hæreditas reduceretur ad tenuem quantitatem, & ulterius ſolvi deberent alii ducati *66.* pro oneribus perpetuis ipſi hæreditati annexis.

Interea præfatus Epiſcopus ſupplices preces Sanctiſſimo porrexit, exponens ipſum pro erectione Seminarii a Concilio Tridentino enixe demandata, non ſine maxima ſollicitudine elaboraſſe, verum attentis inopia Beneficiorum, Locorumque Piorum Civitatis, & Diœceſis, ac tenuitate veteris taxæ, quæ & ſi ad ſummam ducatorum quinque pro centenario, juxta ultimam inſtructionem, augeretur, adhuc ſummam iſtam retrahendam minime ſufficere poſſe, compertum eſt, ad Pueros in Seminario collocandos, & Magiſtros, cæteroſque Officiales alendos, minuſque ullam ſpem adeſſe uniendi aliquod ſimplex Beneficium, cum omnia Beneficia ſimplicia Diœceſis Cajetanæ ſint tenuis redditus, vel Sanctæ Sedi reſervata, & affecta reperiantur, idcirco ſupplicabat, quatenus ſtante prædicta difficultate erigendi, & manutenendi Monaſterium ob tenuitatem redditurum dictæ hæreditatis, commutata enunciata pia diſpoſitione, fructus dictæ hæreditatis applicarentur, & unirentur futuro Seminario erigendo.

Hujuſmodi precibus remiſſis a Sanctiſſimo ad hanc Sacram Congregationem decidenda proponuntur ſequentia dubia, Executoribus non adhuc jura ſua deducere curantibus.

I. *An ſit locus erectioni Monaſterii ex bonis hæreditarii quondam Andreæ del Sole? & quatenus negative.*

II. *An ſit erigendæ Cappellaniæ, vel potius ſint præfata bona, ſeu fructus applicandi favore Seminarii Cajetani, & quomodo?*

III. *An*

III. *An, & quomodo ſint cogendi Executores teſtamentarii ad reddendam rationem ex dictis bonis hæreditariis in caſu &c.*

Non propoſita.

SPALATEN. APPLICATIONIS MISSÆ CONVENTUALIS. Archiepiſcopus Spalaten. in Relatione ſtatus ſuæ Eccleſiæ tranſmiſſa de anno 1722. occaſione Viſitationis Sac. Liminum expoſuit, in Cathedrali Eccleſia decem, & octo adeſſe Canonicos habentes diſtinctas, ſed tenues Præbendas, Presbyteros vero intereſſentes Choro, ac aſſiſtentiam in Divinis, aliiſque functionibus Eccleſiaſticis exhibentes aſcendere ad numerum triginta circiter. *Seſſ. 23. c. 1. de refor.*

Ex eadem Relatione reſultabat, Miſſam Conventualem, quæ ibi quotidie canitur, non applicari pro Benefactoribus, & propterea Sacra Congregatio commiſit Archiepiſcopo, ut Canonicos ad applicandam quotidie dictam Miſſam pro Benefactoribus adſtringeret his ſuperadditis verbis: *Si vero Canonici propter tenuitatem reddituum Canonicalium petunt aliquam gratiam, ſupplicent pro eadem (non retardata interim quotidie applicatione) & juxta tenuitatem eorumdem habebitur ratio.*

Modo recurrunt Canonici humiliter exorantes pro omnimoda exemptione ab hujuſmodi applicationis onere, quo ab immemorabili tempore reperiuntur exempti, ex pluribus Juribus, & documentis, quæ cum ob eorum paupertatem, ut ipſi aſſerunt, nec imprimi, nec EE. VV. diſtribui valeant, breviter hic recenſentur.

Primo igitur exponunt, eorum Præbendas Canonicales fuiſſe dotatas a Regibus Ungariæ tempore, quo expulſis Barbaris Nationibus, Poſſeſſores erant Dalmatiæ, ideoque præſumendum non ſit, iſtos tam eximios, & Regios Benefactores adſtringere voluiſſe Canonicos ad illam obligationem antidotalem, ad applicationem ſcilicet Miſſarum Conventualium, ad quam reſpicere ſolent privati Benefactores, ſed quod potius in votis unice habuerint officiaturam, & decus Eccleſiæ, ac alimoniam Miniſtrorum.

Ad probandam vero hanc Regiam dotationem nil aliud ipſi exhibent, quam particulam cujuſdam Bullæ Honorii Papæ extractam ab eorum Archivio, in qua ſimpliciter legitur confirmata donatio nonnullarum Terrarum ipſis facta a Rege Ungariæ, per hæc verba: *Terras, quas Cariſſimus in Chriſto Filius noſter Ungariæ Rex Illuſtris infra Muros Civitatis vobis pia liberalitate donavit, auctoritate vobis Apoſtolica confirmamus.*

Adducunt etiam, quod Clerus Eccleſiæ Cathedralis componitur ex 18. Canonicis, & 60. Miniſtris Inferioribus, & quod Maſſa diſtributionum inter omnes dividenda, conſtituitur ex unione plurium Beneficiorum tam parvi redditus, ut illorum fructus vix aſcendant, demptis expenſis, ad annuos Filippos, ſeu ſcuta Romana 140., vel 150. circiter, ut reſultat ex novennio reddituum, quod exhibent in forma authentica. Canonici vero habent quidem Præbendas diſtinctas, ſed tenuiſſimas, quarum aliæ unum, vel duos Filippos, reddunt in fructu, aliæ tres, vel quatuor, duæ novem, vel decem Filippos, & una tantum, quæ omnium pinguior reputatur, reddit annuos Filippos 23. pluribus tamen gravata oneribus, ut ex fide recollectionis anni 1727. ſubſcripta, & jurata a ſingulis Præbendatis.

Ad

Ad comprobandam hanc tenuitatem Præbendarum, & Maſſæ diſtributionum, exhibent etiam quandam Epiſtolam ſcriptam de anno 1585. ad clar. me. Card. de Sens de ordine Sac. Congregationis, qua ob dictam cauſam exemit annuente tunc Archiepiſcopo, dictas Præbendas, & diſtributiones a taxa Seminarii; Adducunt quoque Conſtitutiones Synodales conditas de anno 1690 ab Archiepiſcopo Coſmo, ubi *in cap. 26.* exagerat Antiſtes, quod ob tenuiſſimos proventus Eccleſiæ nunquam erecta, nec erigi potuerit Præbenda Theologalis, & in ſupplementum devenerit ad electionem Magiſtri Grammaticæ ad formam Concilii in *ſeſſ. 5 c. 1. de refor.*

Demum adducunt, quod nonnulla alia ſuffragia ipſi applicant pro Benefactoribus in genere, nempe unam Miſſam in Aurora, quæ celebratur per Sacriſtam ſingulis diebus feſtis Sanctorum Titularium dictorum Beneficiorum, quæ reperiuntur unita Miſſæ diſtributionum, cum annua eleemoſyna lirarum 81., & aliam Miſſam cum cantu, ac horas Veſpertinas in Eccleſiis Titularibus, quæ adhuc reperiuntur, ac plures alias preces, quotidie pro eiſdem Benefactoribus recitari ſolitas in Choro poſt Matutinum, Miſſam cantatam, & completorium.

His ſtantibus, ſupplicant Oratores pro declaratione, quod ipſi nulla die teneantur ad applicandam Miſſam Conventualem, prout ab immemorabili tempore fuerunt exempti, & quatenus tenerentur in ſolis diebus feſtis de præcepto, quod in hoc caſu dignentur EE. VV. eos eximere a dictis aliis oneribus Miſſarum, & Precum, quas uſque adnuc applicarunt pro Benefactoribus.

Pluries hæc Sac. Congregatio declaravit, quod Canonici Cathedralium, & Collegiatarum tenentur ad applicandam quotidie Miſſam Conventualem pro Benefactoribus in genere, non obſtante quacumque contraria conſuetudine quantumvis immemorabili, aut tenuitate reddituum, & præcipue *in Squillacen.* 17. *Martii* 17 4, *in Camerinen.* 9. *Junii ejuſdem anni*, *in Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad primum*, *in Comen.* 11. *Maii* 1720., & *in Veliterna* 14. *Martii* 1722. *ad Secundum*.

Attenta tamen tenuitate Præbendarum, eadem Sac. Congregatio benigne indulgere ſolet, ut illa tantum applicetur in diebus feſtis de præcepto, *ut in Camerinen. Miſſæ Conventualis* 5. *Junii* 1706. *in Narnien* 11. *Junii* 1712. *in dicta Veliterna* 14. *Martii* 1722. *ad tertium dubium*, *in Spoletana* 23. *Maii ejuſdem anni*, & *in Pictina* 19. *Junii* 1728.

Eadem pariter Sac. Congregatio declaravit, quod ob ſuperadditam, ſeu injunctam hanc applicationem Miſſæ Conventualis non eximantur Canonici ab applicatione impoſterum aliorum onerum, & Miſſarum, quæ prius applicari ſolebant pro iiſdem Benefactoribus, ut in *dicta Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad quartum dubium*, ubi quæſito -- *An ſuppoſita obligatione applicationis Miſſæ Conventualis teneatur Capitulum impoſterum continuare in recitatione Nocturni a Mortuis, & in celebratione Miſſæ Cantatæ cum applicatione prima die cujuslibet menſis non impedita pro Benefactoribus?* reſponſum fuit -- *Ad quartum affirmative*.

Non gravabuntur itaque EE. VV. ſumma, qua pollent, ſapientia decernere.

I. *An Capitulum Spalaten. teneatur quotidie Miſſam Conventualem applicare pro Benefactoribus*, & quatenus affirmative

II. *An & quæ exemptio ab hac applicatione ſit eidem indulgenda, attenta tenuitate Præbendarum?*

III. *An*

III. *An ſuppoſita dicta applicatione Miſſæ Conventualis, teneatur Capitulum in poſterum continuare in celebratione aliarum Miſſarum, & quotidiana recitatione precum cum applicatione pro Benefactoribus in caſu &c.*

Non propoſita.

BONONIEN. ORATORII. Intra fines Parochialis, ſeu Ruralis Abbatiæ SS. Nicolai, & Agathæ *Zeulæ Prædoſæ* Civitatis Bononien. adeſt Burgus, ſeu Vicus nuncupatus *Ponte di Ronca* compoſitus duodecim Domunculis ad uſum Ruſticorum, in eoque ab antiquo tempore reperitur publicum Oratorium Præſentationis Beatiſſimæ Virginis conſtructum ad formam Conſtitutionis Synodalis loquentis de Oratoriis publicis, ac ſatis inſtructum de Utenſilibus ſacris pro celebratione Sacrificii. *Decret. de obſer. & evit. in celebratione Miſſ. ſeſſ. 22.*

Quamvis autem in eodem Oratorio ab antiquo tempore uſque ad præſens celebratum fuerit Sacrificium Miſſæ prævia licentia conceſſa ab Archiepiſcopis Bononiæ, & renovata de anno 1725. a moderno Eminentiſſimo Antiſtitem ad quinquennium, deponunt ut plures Teſtes, qui dantur in *Summario*, & conſtat ex eadem licentia tranſcripta in eodem *Summario*, ac etiam decoratum fuerit de anno 1656. Indulgentia Plenaria a ſ. mem. Alexandro VII.; Nihilominus de anno 1726. modernus Curatus, ſeu Abbas dictæ Parochiæ inſtetit coram Vicario Generali pro Interdicto, & ſuſpenſione dicti Oratorii ab ulteriori celebratione Miſſarum, ſub motivo, quod Oratorium prædictum multos habet defectus reprobatos a Sacris Canonibus, & Conſtitutionibus Synodalibus, videlicet quod ſit connexum a pluribus lateribus cum Domibus Ruſticorum contiguis, ac æquali, eodemque tecto cum illis conſtructum, itaut a dictis Domibus haberi poſſit acceſſus ad tectum Oratorii, ac una ex illis habet quoque actualem acceſſum ad Taxellum, ſeu Lucernarium ejuſdem Oratorii, ubi Inquilinius reponit Inſtrumenta ruſticalia, quodque ſit adeo annexum, & conjunctum cum dictis Domunculis, ut qui morantur in Oratorio audiant diſcurſus Vicinorum, pariterque ſit poſitum in quadam ſervitute activi aſpectus, & demum quod Sacerdos ibi continuam habens moram ad effectum dicendi Sacrum quæſtuat, oblationes colligit, & multos alios actus exercet in præjudicium Eccleſiæ Parochialis.

Conteſtata lite inter Parochum prædictum, & Adminiſtratores Hoſpitalis Expoſitorum Bononiæ de cujus dominio ſunt præfatæ Domus, & Oratorium, Vicarius Generalis fecit acceſſum in faciem loci, ubi diſtincte recognovit ſitum, & ſtatum Oratorii, & contiguarum Domorum: dictus acceſſus plene deſcribitur; & datur *in Summario* Adminiſtratorum *n.* 3., ſed quia prædictus Vicarius differebat Cauſam decidere, Adminiſtratores appellarunt a denegata Juſtitia, & recurſum habuerunt ad Auditorem Sanctiſſimi, qui terminum duorum Menſium præfixit Judici ad Cauſam expediendam, illaque non expedita intra terminum præfixum, eamdem remiſit ad Sac. Congregationem.

Elapſo termino prædicto, quin Vicarius cauſam terminaſſet, idem Auditor Sanctiſſimi denuo illam remiſit Sac. Congregationi; idcirco ad inſtantiam Adminiſtratorum, & in contumaciam Parochi non adhuc Jura ſua de-

deducere curantis proponitur Dubium ab EE. VV. ſapienter de more decidendum.

An in Oratorio de quo agitur, liceat celebrare Sacrificium Miſſæ in caſu &c.

Non propoſita.

Die Sabbati 23. Julii 1729.

Nfraſcripta Dubia, quæ ob temporis anguſtiam in antecedenti Congregatione indeciſa ſuperfuerunt, Dignabuntur EE. VV. prævia reaſſumptione Folii tunc diſtributi, pro eorum ſapientia definire.

CÆSARAUGUSTANA.

An, quomodo Archidiaconus Cæſarauguſtanus teneatur favore Menſæ Capitularis ad contributionem ſeptingentorum ducatorum auri ſingulis Annis pro diſmembratione, aliorumque ducatorum mille ſimilium pro menſtruis præſtationibus, in caſu &c.

Ad Eminentiſſimum Præfectum pro Concordia.

VIGILIEN. DECANATUS.

I. *An Decano competat participatio in obventionibus, Legatis, Emolumentis, mortuariis, & dotibus Anniverſariorum obventis Capitulo poſt erectam Decanatus Dignitatem, & in futurum obveniendis?*

II. *An ſit locus pro eodem Decano reductioni oneris aſſiſtentiæ quotidianæ, in Choro, ac Miſſæ itidem quotidianæ ex Inſtrumento fundationis injuncti?* Et quatenus affirmative: *quænam ratio habenda ſit pro utriuſque oneris reductione?*

III. *An Decanus una cum Canonicis per turnum teneatur ad Miſſas Conventuales, a quibus cæteræ Dignitates eximuntur?*

Ad primum affirmativè ad inſtar aliarum Dignitatum.

Ad ſecundum pro reductione arbitrio Epiſcopi, & conſtituto coram eodem de diminutione reddituum.

Ad tertium negative.

CAJE-

CAJETANA ERECTIONIS MONASTERII.

Seſſ.22. c. 6. & 9. & Seſſ.23. cap. 18 & ſeſſ.25. c.8. de ref.

I. *An ſit locus erectioni Monaſterii ex bonis hæreditariis quondam Andreæ del Sole? & quatenus negativè.*

II *An ſint erigendæ Cappellaniæ, vel potius ſint præfata bona, ſeu fructus applicanti favore Seminarii Cajetani.*

III. *An, & quomodo ſint cogendi executores teſtamentarii ad reddendam rationem ex dictis bonis hæreditariis in caſu &c.*

Ad primum affirmativè.

Ad ſecundum proviſum in primo.

Ad tertium, cogendos eſſe ab Epiſcopo Juris remediis, & tranſmittantur computa.

SPALATEN. APPLICATIONIS MISSÆ CONVENTUALIS.

Seſſ.23. cap. 1. de reform.

I. *An Capitulum Spalaten. teneatur quotidie Miſſam Conventualem applicare pro Benefactoribus*; & quatenus affirmativè.

II. *An, & quæ exemptio ab hac applicatione ſit eidem indulgenda, attenta tenuitate Præbendarum?*

III. *An ſuppoſita dicta applicatione Miſſæ Conventualis, teneatur Capitulum in poſterum continuare in celebratione aliarum Miſſarum, & quotidiana recitatione precum cum applicatione pro Benefactoribus in caſu &c.*

Ad primum, & ſecundum, Indulgeri poſſe, ut Miſſa applicetur diebus tantum feſtis de Præcepto.

Ad tertium affirmativè.

BONONIEN. ORATORII.

An in Oratorio, de quo agitur, liceat celebrare Sacrificium Miſſæ in caſu &c.

Decretum de obſer. & evit. in celebrat. Miſſ.

Proponatur in prima.

NULLIUS TUDELÆ, SEU TYRASONEN.

Seſſ.21. c.3. de ref.

Exortis nonnullis controverſiis inter Joſephum Antonium Junguitum Canonicum, & Theſaurarium Collegiatæ Eccleſiæ S. Mariæ Tudelæ, & Capitulum ejuſdem Eccleſiæ, quatuor ſequentia dubia propoſita fuerunt in Congregatione *diei* 22. *Novembris* 1727. videlicet

I. *An conſtet de exceſſibus Cap. contra D. Junguitum Proviſum Apoſtolicum?*

II *An, & a quo tempore eidem D. Junguito debeantur fructus, redditus, & diſtributiones?*

III. *An eidem debeantur per Capitulum omnia damna, & intereſſe paſſa ex cauſa moleſtiarum, & litium ex cauſa Capituli inductarum?*

IV. *An, & ſub quibus pœnis cogendum ſit Capitulum ad exhibenda omnia inſtrumenta, & Jura, quæ reſpiciunt redditus præeminentias, & Jura Dignitatis Theſaurariæ, & Canonicatus in caſu &c.*

Dubits ut ſupra propoſitis in contumaciam Capituli reſponſum fuit; Ad primum *affirmative*; ad ſecundum *deberi a die poſſeſſionis, excepto primo anno ſolven. hæredibus defuncti*, ad tertium *affirmativè*, & ad quartum *cogendum eſſe ſub pœnis pecuniariis in quantitate arbitrio Nuntii, & in ſubſidium ſuſpenſionis a Divinis*.

Conceſſa adverſus hujuſmodi reſolutionem nova audientia Capitulo, Cauſaque relata in Congregatione *dici* 13. *Martii* 1728. ſub dubio; *an, & in qua parte ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis?* emanavit reſcriptum: *Ad Eminentiſſimum Cardinalem Bellugam, qui auctoritate Sac. Congregationis Partes inducat ad concordiam, & quatenus concordari nolint, eam faciat ex officio in Sacra Congregatione referendam*.

Cum vero Concordia iſta ſuum effectum habere non valuerit ex cauſis bene notis EE. VV., hinc reproponitur Cauſa ſub eodem dubio.

An, & in qua parte ſit ſtandum vel recedendum a deciſis.

Non propoſita.

Seſſ. 24. c. 5. de ref. Matr.

VIGILIEN MATRIMONII. Poſt inita Sponſalia per verba de futuro inter Corradum de Martino, & Annam Thereſiam Friſari Domiciliarios Vigilienſes, & poſt ſuſceptam prolem ex illicita eorum copula, exoptantes iidem celebrare Matrimonium in faciem Eccleſiæ, fuerunt de anno 1719. factæ ſolitæ publicationes; Sed denunciato Curiæ Epiſcopali, quod inter contrahentes adeſſet impedimentum primi, & ſecundi gradus conſanguinitatis ex eo proveniens, quia dictus Corradus eſſet filius naturalis Nicolai filii etiam naturalis Florilli Friſari, qui fuit Pater Annæ Thereſiæ Sponſæ, matrimonium effectuari non potuit.

Ab hoc impicto impedimento recurſum habuerunt ſupradicti ad hanc Sac. Congregationem, quæ ſub die 11. Januarii 1721. audito prius Epiſcopo cujus relatio datur impreſſa in *Summario num.* 5. rejecit inſtantiam, prout etiam per tres vices rejecta fuit a Sacra Congregatione Supremæ inquiſitionis, ad quam preces etiam direxerant, & tamen ex Copula inter eos continuata alia proles ſuſcepta fuit.

Expoſuerunt Oratores cum ſupplici libello Sanctiſſimo porrecto, quod informationes uſque adhuc ſuper prætenſo impedimento captæ erant extrajudiciales, & a facti veritate alienæ, ideoque ſupplicarunt, quatenus dignaretur, confectionem Proceſſus judicialis Metropolitano committere. Precibus remiſſis huic Sacræ Congregationi ſub die 31. Julii 1728. reſcriptum fuit *Metropolitano pro informatione, & confectione Proceſſus ſervatis ſervandis*.

Metropolitanus retulit, quod proceſſus in Curia Vigilien. confectus ſit informis, teſteſque varii, & contrarii quoad ætatem, ac nativitatem Corradi quodque in eodem proceſſu adſint duæ depoſitiones Thereſiæ Vulpicillæ Matris Corradi inter ſe contrariæ, nam in prima declarat, Corradum eſſe ſuum filium legitimum natum in Conſtantia Matrimonii cum Leonardo Martino legitimo Conjuge, & in ſecunda aſſerit, dictum Corradum eſſe natum ex adulterina copula habita cum Nicolao Friſari, & quod aderat etiam in eodem proceſſu depoſitio jurata ipſius Nicolai Friſari teſtantis, præfatum Corradum ſuum Filium non eſſe.

Subjungebat idem relator, per ſuum Vicarium generalem examinatos fuiſſe formiter decem & novem teſtes omni exceptione majores in Civitate Mel-

Melphiten. Patria dicti Corradi, ex quorum unanimi depositione resultat, Theresiam Vulpicellam Matrem Corradi, tam ante, quam post contractum Matrimonium cum Leonardo Martino, scandalose, & inhoneste vixisse habentem copulam cum pluribus, & diversis personis, inter quas nominatur etiam Nicolaus Frisari, quinque autem Testes deposuerunt dumtaxat de auditu, prædictum Corradum esse filiumistius Nicolai Frisari, & ulterius Joannes Bernardinus Forgia alter ex dictis Testibus, deposuit, ipsum credere, quod Corradus natus esset a Michaele Forgia ejus Fratre; demum recognitis libris baptizatorum, repertus fuit Corradus baptizatus tanquam expositus ex Patre, & Matre incerta.

Prosequebatur relator, per dictum suum Vicarium processum etiam fuisse ad examen primi gradus consanguinitatis, an scilicet Nicolaus Frisari prætensus Pater Corradi Oratoris fuisset filius naturalis Florilli Frisari; & quod inventa fuisset quædam publica, & solemnis declaratio facta a dicto Florillo Frisari per acta Notarii, in qua prævio Juramento fatebatur, Nicolaum non esse suum filium naturalem, sed eundem tractasse uti filium adoptivum, idque confirmatum fuit ex fide baptismatis, ex qua habetur, dictum Nicolaum fuisse baptizatum, tanquam expositum, ex Patre, & Matre incerta. Ex his omnibus credebat Metropolitanus, non esse probatum assertum impedimentum primi, & secundi gradus consanguinitatis, vel saltem esse valde dubium, ut latius ex sua relatione quæ pariter datur impressa *in Summario num.* 8.

Relatis expositis in Congregatione diei 18. Decembris 1728. responsum fuit *Scribatur Episcopo Vigilien., & Archiepiscopo Tranen. pro transmissione processuum, & interim Episcopus Vigilien. mandet, Oratores separari, & certiores.*

Cum autem in omnibus paritum sit mandatis Sacræ Congregationis tam prævia transmissione utriusque Processus, quam separatione Oratorum, dignabuntur EE. VV. summa, qua pollent, sapientia decernere.

I. *An conflet de impedimento, & quatenus affirmativè.*

II. *An sit locus dispensationi in casu &c.*

Non proposita.

CAVEN. FUNERALIUM. in Synodo Diœcesana Caven. de anno 1638. sub *tit.* 12 *cap.* 12. circa Jus sepeliendi Cadavera Peregrinorum, aliorumque repentina, aut violenta morte decedentium in Civitate Cavæ, sic disponitur: *Peregrinorum, ac capite panitorum, aut repentina, violentaque morte decedentium Cadavera in Ecclesia Cathedrali tantum, ubi sacellum sub vocabulo S. Restitutæ, & Fovea pariter ad hoc opus erecta reperitur deinceps sepeliantur, juxta Bullarum ejusdem Saccelli dispositionem; Jura autem Parochialia semper eisdem* (id est Parochis) *salva esse volumus.* *Sess. 24. cap. 13. de ref.* *Sess. 25. cap. 13. de ref.*

Modernus Episcopus in relatione nuper transmissa super præsenti controversia circa jus tumulandi exorta inter Capitulum Cathedralis, & Parochos Civitatis ita refert: *Capitulum hujus Cathedralis Ecclesiæ reperiri ab immemorabili justo titulo, & pacifica possessione, seu quasi privative quoad Parochos sepeliendi in fovea S. Restitutæ quoscumq; Exteros ex hac vita migrantes, qui in hac Civitate incolatum per decennium continuum non fecerunt, nec in ea bona stabilia possederunt, ac ducatos octo monetæ Regni pro juribus, associatione Capituli, & Juribus Episcopi pro tempore, & Carolenos duos pro*

Sacrista recipiendi, pro quibus tamen Capitulum est obnoxium oneri celebrationis Missarum decem, & octo singulis annis, neque in hoc præjudicium ullum Parochus irrogatur, etenim solitum jus Parochiale in cujuslibet Exteri funere Parocho illi, in cujus Parochialis restrictu Exterus fato cedit, solvitur.

Cum autem de anno 1725. Sacerdos Xaverius Casaburi, qui a tresdecim mensibus moram trahebat in Civitate Cavę ludi Magistri munus exercens, decesserit in districtu Parochiæ S. Michaelis Archangeli ejusdem Civitatis, sibi prius electa Sepultura in eadem Parochia, ut resultat ex quinque Testium depositione, quæ datur impressa, receptisque ab istius Parocho omnibus Ecclesiæ Sacramentis, idem Parochus sub fundamento dictæ electionis Sepulturæ, ac etiam quia Defunctus esset oriundus Civitatis Caven. (ut ex aliis Iuribus, quæ pariter dantur impressa) illius Cadaver tumulavit in dicta sua Parochiali Ecclesia.

Capitulum Cathedralis prætendens, tumulationem dicti Cadaveris ad se spectare, illico instantiam proposuit in Curia Episcopali contra Parochum de usurpata Jurisdictione, sed provocante Parocho a quodam decreto interlocutorio ad A. C. una cum cæteris Parochis Caven, hoc interim ad causam admissis; remissaque controversia per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem, proponuntur in contumaciam Capituli Jura sua deducere non curantis, quamvis pluries lacessiti, septem sequentia dubia.

I. *An Jus tumulandi Cadavera decedentium repentina, aut violenta morte intra districtum Parochiarum Civitatis Cavæ spectet ad proprios Parochos, vel potius ad Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, & quatenus ad Capitulum.*

II. *An eorumdem tumulatio spectet etiam ad Capitulum, si ante obitum illi receperint Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, vel extremæ unctionis a proprio Parocho.*

III. *An tumulatio oriundorum Caven. ac Exterorum, qui Incolatum per decennium non fecerint, nec bona possideant in eadem Civitate, necnon aliorum per transitum decedentium intra districtum alicujus Parochiæ, spectet ad proprium Parochum, vel potius ad Capitulum, & quatenus ad Capitulum.*

IV. *An præfatis Exteris, & Oriundis licitum sit eligere Sepulturam extra Ecclesiam Cathedralem absque Capituli consensu, & quatenus affirmative.*

V. *An solvendum sit dicto Capitulo, & Mensæ Episcopali jus Funeris, & in qua summa.*

VI. *An licuerit R. D. Josepho Catone Parocho S. Michaelis Archangeli tumulare cadaver Xaverii Casaburi in sua Ecclesia Parochiali, & quatenus negativè.*

VII. *An, & ad quid teneatur favore Reverendissimi Capituli, & Mensæ Episcopalis, in casu &c.*

Non proposita.

Sess 25. Cap. 4. de Reform.

CREMONEN. SUPPLEMENTI DOTIS. Christophorus Benzius fundavit anno 1702. simplex Beneficium perpetuum sub titulo SS. Caroli, & Aquilini in Oratorio publico per eum prius constructo in loco Cassani Cremonen. Diœcesis, cum pluribus oneribus injunctis Cappellano, seu Titulari pro tempore, & signanter celebrare faciendi duas Missas qualibet die, quarum altera celebranda esset in Aurora ad commodum Operariorum, necnon unius Missæ solemnis cum cantu, aliarumque sex Missarum

ſarum privatarum in tertio feſto Pentecoſtes, ac alterius Miſſæ ſolemnis de requie cum aliis ſex pariter Miſſis privatis in die Anniverſario ſui obitus, & demum manutenendi, & reparandi Eccleſiam, ac providendi Sacriſtiam de paramentis, ſuppellectilibus Sacris, Cera, aliiſque neceſſariis pro dicta celebratione Miſſarum; Prædictam autem quotidianam Miſſarum celebrationem adeo enixe exoptavit, ut expreſſe præceperit illas numquam prætermittendas eſſe, nec ex cauſa infirmitatis, nec ex titulo honeſtatis, ſed in hoc caſu ſupplendas eſſe per alios Sacerdotes eligendos ab ipſo Titulari.

Pro dote vero iſtius Beneficii aſſignavit diverſa bona ſtabilia, quæ ſufficientia, ac exuberantia ipſe putavit ne dum pro adimplemento præſcripti oneris duarum Miſſarum quolibet die, ſed etiam pro ſufficiente annuo redditu favore Titularis.

Anno 1709. mortuo Fundatore ab inteſtato, illius opulenta hæreditas devenit ad Paulum ejus Fratrem, qui in ſuo ultimo teſtamento condito ſequenti anno 1710. in præfatis bonis quatuor ſibi ſcripſit hæredes pro æquali portione, nempe Paulum, & Pompejum Fratres de Cantiis (quorum primus eſt modernus Cappellanus ſupradicti Beneficii) ac Ambroſium, & Angelum Mariam Fratres de Medicis.

Agnoſcens dictus Paulus Cappellanus, bona pro dote relicta imparia eſſe non tantum pro condigno ipſius annuo redditu, ſed etiam pro exequendis oneribus injunctis a Fundatore, recurſum habuit ad Sacram Congregationem pro dictorum onerum reductione, & exquiſita deſuper informatione Epiſcopi, hic diſtincte recenſendo ſupradicta onera ex Lege fundationis incumbentia, expoſuit etiam, redditum bonorum aſſignatorum aſcendere ad ſummam librarum 841. 1. monetæ Mediolanenſis, conſtituentium ſcuta 112. 15. monetæ Romanæ, neutiquam ſufficientia pro adimplemento eorundem onerum, & denique cenſuit, non eſſe locum reductioni, ſed cogendos eſſe hæredes ad ſupplementum dotis; Ex pluribus rationibus adductis in relatione quæ datur impreſſa *in Summari o Cappellani num.2.*

Requiſitus ſubinde fuit idem Epiſcopus, ut informaret, quanta eſſet Eleemoſyna manualis jaxta morem Regionis, & quot eſſent Sacerdotes commorantes in Oppido Caſſani, & an iſti habeant onera Miſſarum ſatisfacienda, itaut pro celebrandis Miſſis, de quibus agitur, neceſſe ſit admitere Sacerdotes exteros; Super quibus reſpondit, eleemoſynam juxta morem dicti Oppidi eſſe Julii unius, & tertiæ partis alterius Julii pro Miſſa feriali, pro Miſſa vere feſtiva eſſe Juliorum duorum, Sacerdotes vero degenies in eodem Oppido ultra Parochum, eſſe octo, ut plurimum Exteros, & gravatos onere Miſſarum, itaut inevitabile ſit vocare Sacerdotes exteros pro celebratione Miſſarum controverſi beneficii, ut hactenus practicatum fuit, & hæc ſecunda relatio datur in eodem *Summario num.3.*

Cappellanus non amplius inſiſtit pro dicta reductione onerum, ſed inſtat pro ſupplemento dotis, ſub motivo, quod bona pro dote aſſignata non dicuntur ſtare *taxative*, *ſed demonſtrative*, & quatenus ſtarent *taxative*, adhuc eſſe locum prædicto ſupplemento, ex quo fundator enixe, & determinate voluerit implementum præſcriptorum onerum, allegando reſolutionem captam ab hac Sacra Congregatione *in una Romana Legati propoſita* 13. *Septembris*, *& reſoluta* 2. *Octobris* 1721. Et ad hunc effectum ipſe

ipſe obtulit proportionabilem contributionem pro ſua quarta parte hæreditatis, & ſimilem contributionem pro alia quarta parte offert etiam Pompejus alter Frater Cohæres.

Hujuſmodi inſtantiæ ſe oppoſuerunt alii duo Cohæredes, nempe Fratres de Medicis, ſed cum non adhuc Jura ſua deducere curaverint, in eorum contumaciam proponitur ſequens dubium, ab EE. VV. ſapientiſſime demore decidendum.

An ſit locus reductioni onerum, ſeu potius ſupplemento dotis, & in qua ſumma in caſu &c.

Non propoſita.

Die Sabbati 13. Auguſti 1729.

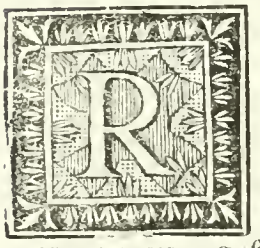

Eaſſumere dignentur EE. PP. Folium in antecedenti Congregatione diſtributum, & infraſcriptis Dubiis ob temporis anguſtiam tunc non propoſitis ſapientiſſimè de more reſpondere.

Decret. de obſer. & evit. in celebrat. Miſſ.

BONONIEN. ORATORII.

An in Oratorio, de quo agitur, liceat celebrare Sacrificium Miſſæ in caſu &c.

Arbitrio Eminentiſſimi Archiepiſcopi, & amplius.

Seſſ. 21 c. 3. de Reformat.

NULLIUS TUDELÆ, SEU TYRASONEN.

An, & in qua parte ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis.

In deciſis juxta modum præſcriptum a Sac. Congregatione, & ab Eminentiſſimo Præfecto declarandum, & pro executione tam præſentis Decreti, quam ab ipſo in futurum dependentium Epiſcopo Tiraſonen. facultatibus ejuſdem Sacræ Congregationis, & amplius.

VIGILIEN. MATRIMONII. *Cap. 4. ſeſs. 24. de Ref. Matrim.*

I. *An conſtet de impedimento? & quatenus affirmativè.*
II. *An ſit locus diſpenſationi in caſu &c.*

Negativè ad utrumque.

CAVEN. FUNERALIUM. *Seſs. 24 c. 13. de reformat. Seſs. 25. c. 13. de Ref.*

I. *An jus tumulandi Cadavera Decedentium repentina, aut violenta morte intra diſtrictum Parochiarum Civitatis Cavæ ſpectet ad proprios Parochos, vel potius ad Capitulum Eccleſiæ Cathedralis? & quatenus ad Capitulum.*
II. *An eorumdem tumulatio ſpectet etiam ad Capitulum, ſi ante obitum illi receperint Sacramenta Pœnitentiæ, Euchariſtiæ, vel extremæ unctionis a proprio Parocho?*
III. *An tumulatio Oriundorum Caven., ac exterorum, qui Incolatum per decennium non fecerint, nec bona poſſideant in eadem Civitate, necnon aliorum per tranſitum decedentium intra diſtrictum alicujus Parochiæ, ſpectet ad proprium Parochum, vel potius ad Capitulum? & quatenus ad Capitulum.*
IV. *An præfatis Exteris, & Oriundis licitum ſit eligere Sepulturam extra Eccleſiam Cathedralem abſque Capituli conſenſu? & quatenus affirmativè.*
V. *An ſolvendum ſit dicto Capitulo, & Menſæ Epiſcopali jus Funeris, & in qua ſumma?*
VI. *An licuerit R. D. Joſepho Catone Parocho S. Michaelis Archangeli tumulare Cadaver Xaverii Caſaburi in ſua Eccleſia Parochiali?* & quatenus negative.
VII. *An, & ad quid teneatur favore Reverendiſſimi Capituli, & menſæ Epiſcopalis in caſu &c.*

Quoad Primum, ſecundum, Tertium, Quartum, & Quintum Dilata, & exhibeantur Bullæ. Ad Sextum affirmativè. Ad Septimum proviſum in ſuperioribus.

CREMONEN. SUPPLEMENTI DOTIS. *Seſs. 25. c. 4. de Ref.*

An ſit locus reductioni onerum, ſeu potius ſupplemento dotis, & in qua ſumma in caſu &c.

Non eſſe locum reductioni, & quoad ſupplementum Dilata, & ſcribatur Epiſcopo juxta Inſtructionem.

CONSTANTIEN. REPARATIONIS ÆDIUM PAROCHIALIUM. *Seſs. 21. c. 7. de ref.*

Propoſita præſenti Cauſa in Congregatione diei 11. Junii currentis anni, nulla tunc capta fuit reſolutio, ſed dictum fuit *dilata*; prævia igitur reaſſumptione folii dicta die diſtributi, non gravabuntur EE. VV. ſapientiſſimè de more decernere.

An

An Monaſterium Soretanum Ord. Præmonſtratenſis teneatur contribuere ad reparationem Ædium Parochialium S. Joannis Evangeliſtæ in Michelvinenden. in caſu &c.

Non propoſita cum reliquis.

Seſs. 24. c. 3. de ref.

BRUGEN. In Cathedrali Eccleſia Brugen. in Belgio viget immemorabilis conſuetudo, qua quilibet Cappellanus noviter proviſus tenetur poſt adeptam poſſeſſionem Beneficii ad præſtandum cæteris aliis Cappellanis Convivium, vulgo nominatum *ſymbolum gratulatorium, ſeu proficiat*, dictaque conſuetudo uti laudabilis approbata etiam reperitur in Capitulis Civitatis -- *ex conſideratione* [ſunt verba Capitulorum] *quod ex hujuſmodi ſymboli erogatione animi ſeniorum inclinatiores ſint ad Juniores Chori, & Eccleſiæ cæremonias diligentius docendum*.

Proviſo nuper de majori cuſtodia, ſeu Cappellania in dicta Cathedrali Eccleſia Cornelio Hyacintho de Vos, eoque immiſſo in pacificam illius poſſeſſionem, fuit pro parte Cappellanorum judicialiter inſtitutum apud Decanum, & Canonicos Capituli, ut eum compellerent ad parandum ſolitum convivium; renuens tamen proviſus ex obligatione præſtare hoc convivium uti prohibitum de jure communi *in cap. Jacobus de Simon.* ac etiam ex diſpoſitione Concilii *in ſeſs. 24. cap. 14. de Reformat.* recurſum habuit ad Sacram Congregationem pro declaratione, an expoſtulatum convivium licite peti, & dari poſſit, & an laudabilis ſit, & obſervanda prædicta immemorabilis conſuetudo.

Dati ſolitis litteris Epiſcopo, ut auditis intereſſe habentibus, Sac. Congregationem inſtructam deſuper redderet, & votum ſuum aperiret, iſte refert, Cappellanos eorum fundamentum conſtituere in dicta immemorabili conſuetudine, & in Capitulis Civitatis, nec applicari ajunt allegatam diſpoſitionem *cap. Jacobus, & c. 14. ſeſſ. 24. de reformat.* eo quia *intentio Concilii in dicto cap. 14. fuit, ne ratione collationis aliquid reciperetur*, ut per hæc verba declaravit Sac. Congregatio in decreto relato apud *Barboſ. de Canon. cap. 15. num. 34.*; in præſenti vero convivium non petitur, neque datur ob collationem, aut poſſeſſionem Beneficii, *ſed ob animorum conjunctionem, & mutuam aſſiſtentiam in Choro, & Officio divino*.

Orator verò ſuſtinet, conſuetudinem illam, niſi meræ facultatis ſit, abuſum eſſe, & corruptelam, quod Capitula Civitatis non inducunt *ſtrictum debitum*, & quatenus inducerent, eſſe abrogata per Sacrum Concilium Tridentinum, aliaque Jura Canonica, prohibentia ne dum ea, quæ directè influunt in collationem Beneficii, ſed etiam omnes alias ſimiles extorſiones; Quod animorum conjunctio, non ex coactione ad ſimiles expenſas concilianda eſt, aut ſaltem non inducit *debitum ſtrictè dictum*. Uterius Cæremoniæ Chori non a Senioribus docentur, ſed aliunde addiſcuntur, & ſub hoc motivo ſolum Præceptori, ac Magiſtro aliquid deberetur, demum quod pro aſſiſtentia, ſeu ſuppletione Officii in Choro unuſquiſque ex diſtributionibus honorarium Officio proportionatum habet.

Hæc ſunt Jura, quæ ab utraque parte allegata fuerunt coram Epiſcopo, qui ejus ſenſum ita aperit -- *Certè extorſionem Convivii illius gratulatorii plane improbo, non tantum tanquam onus beneficii collationis meæ ſine auctoritate Epiſcopali impoſitum, ſed inſuper tanquam dedecus Cleri mei, cum a tempore, quo*

quo divina providentia me ad Cathedram hanc evexit, ingemiſcens viderim Cappellanum unum ob Convivium illud ab hoſpite Laico ad Judicium publicum pro ſolutione protractum fuiſſe, alterum Capituli Odoardus deſolut. *inclamaſſe, plures pauperes Cappellanos non fuiſſe ferendo iſtud onus, & ob convivia iſta in Choro tempore Officii divini Cappellanos a me deſideratos fuiſſe, atque calamitoſe hoc tvo iſta Cappellanorum convivia pauperi populo eſſe ſcandalo.*

Et quamvis (ut addit idem Epiſcopus) ipſe auctor fuerit, ut Orator ſine præjudicio recurſus ad Sacram Congregationem ſponte ſua, & ex liberalitate Cappellanos prædictos frugali quodam convivio exciperet (prout excepit) ne lis in graviores excreſceret expenſas, & ne Cappellani ſub titulo poſſeſſorii ad Tribunal Laicum deſcenderent, adhuc tamen ipſemet Epiſcopus EE. VV. humiliter ſupplicat, ut ſuper hoc puncto eorum ſapientiſſimum Oraculum proferre dignentur ſub dubio inferius traſcribendo.

Ultra Concilium Tridentinum *in dicta ſeſſ. 24. cap. 14. de reform.* adſunt Conſtitutiones *la* 104. *S. Pii V. & la* 51. *ſan. mem. Innocentii XII.*, improbantes omnia, & quæcumque ſtatuta, ſeu conſuetudines quantumvis immemorabiles, per quas noviter Proviſi teneantur pro inſtitutione, collatione, proviſione, vel admiſſione ad poſſeſſionem aliquid tradere, quod non in uſus pios converteretur, ſed in utilitatem, & commodum Capitularium cederet, etiam ſi dulciaria præſtarentur; & hæc Sac. Congregatio declaravit, non ſolum dulciaria multa eſſe de genere prohibitorum a Concilio, ut refert *Zeroll. in prax. Epiſc. par. 2. verb. poſſeſſio Beneficii* §. 5. *in fine*; Sed etiam dulciaria quædam vulgo nuncupata *Confecture*; ut reſolutum fuit *in Tridentina 19. Februarii 1633.* quam refert, & ſequitur *Barboſ. de Canonic. cap. 15. ſub num. 27.*, & in ſpecie quod ſervanda non ſit conſuetudo, juxta quam noviter proviſi ſolvere, vel parare debeant prandium, ultra *Textum in dicto cap. Jacobus de ſimon.* alioſque canones antiquos relatos per *Tomaſin. de benefic. par. 3. lib. 1. cap. 61.* reſolvit etiam hæc Sac. Congregatio teſte *Barboſ. d. c. 15. n. 28.*, *& Graff. deciſ. aur. par. prima lib. 2. cap. 96. num. 49. r* § *Monacell. formul. 10. tit. 3. n. 12.*, ubi refert, ita reſolutum fuiſſe a Sac. Congregatione Epiſcoporum *in Caputaquen. 27. Martii 1692. ad tertium Dubium.*

Concilium, & prædictæ duæ Conſtitutiones loquuntur de præſtatione danda ob poſſeſſionem, vel in ingreſſu, *ſed Textus in d. cap. Jacobus* loquitur etiam de prandio dando a Canonico noviter jam recepto, & ibi omnes Canoniſtæ tenent, textum iſtum improbare Convivia, aut alias temporales præſtationes, quæ non ſponte, ſed coacte dantur a Canonicis recipiendis, ac etiam a Canonicis receptis, & præcipue *Abb. Zabarell. Innoc. Jo: Andr. & Barboſ.* apud quem alii concordantes innixi antiquis Canonibus *in cap. eos, qui in fine 1. quæſt. prima* ubi ea adducitur ratio, *quia accipere eſt quandocumque accipere, & in cap. ſicut Epiſcopum 1. quæſt. 2.*

Dignabuntur itaque EE. VV. ſumma, qua pollent, ſapientia declarare:

An toleranda ſit conſuetudo immemorabilis de præſtando Convivio per Cappellanum noviter receptum, ſeu potius improbanda in caſu &c.

Sess. 21. cap. 7. de Ref.

SORANA RESTAURATIONIS ECCLESIÆ PAROCHIALIS. In Terra Arpini Soranæ Diœceſis adeſt Parochialis Eccleſia S. Andreæ annexa Monaſterio Monialium Ordinis S. Benedicti, ubi Moniales omnes functiones per eas fieri ſolitas peragunt, Officium Divinum quotidie recitant, Miſſas audiunt, profeſſiones emittunt, & ipſarum Cadavera tumulantur; In eadem Eccleſia inſerviunt quinque Presbyteri Canonicorum titulo inſigniti, exercentes curam actualem per turnum, habitualis vero reſidet penes Abbatiſſam, quæ ideo Archiabbatiſſa nuncupatur, prout ita pluries reſolutum fuiſſe refert Epiſcopus, quod tamen intelligi poteſt de cura habituali impropria, ideſt de jure nominandi, & deputandi Curatos, cum translatione totius Curæ in iſtos, nam cura vere habitualis ſtare nequit penes Feminam, tan quam incapacem hujuſmodi juriſdictionis Spiritualis, neque per ſe, neque per alium ejus nomine exercendæ, prout poſt plures concordantes notat *Eminentiſſimus Petra ad conſtitut. 7. Urban. IV. num. 34. & 35. tom. 3.*

Eidem Abbatiſſæ debentur decimæ, Emolumenta Parochialia, Quarta Funeralis, & integra intorticia, quæ ſuperſunt abſolutis exequiis, immo ex candelis aſſoclationis, quæ regulariter aſſociantibus debentur, pars quoque Abbatiſſæ traditur; Canonici vero præter eorum Præbendas Canonicales annui redditus ſcutorum 60. pro qualibet (ut ipſi aſſerunt) ingenti numero Miſſarum, & Anniverſariorum gravatas, nil aliud percipere ſolent, quam Candelas exigui valoris Funeralium Parvulorum, & adhuc ſuper his pendet litigium inter eos, & Monaſterium, itaut putius Cappellani, quam Canonici appellari poſſint; ut de his omnibus teſtatur Epiſcopus.

Cum autem idem Epiſcopus in Viſitatione de recenti facta invenerit, prædictam Parochialem Eccleſiam fuiſſe de novo conſtructam, ſeu verius inceptam ſumptibus Canonicorum, & Univerſitatis, ſed adeo imperfectam ut præter parietes laterales, & partem fornicie, reliqua omnia deſiderarentur; per decretum mandavit, ut dicta Eccleſia ſub pœna interdicti infra ſex menſes perfici deberet, quodque pro tertia parte ſumptuum contribuere teneretur Monaſterium præfatum: decrevit etiam quod idem Monaſterium reſtaurare, ſeu reficere deberet propriis expenſis Sacram Pixidem, Fontem Baptiſmalem, & vas aquæ benedictæ.

Reclamantibus Monialibus ab hujuſmodi decretis ad Sacram Congregationem, auditoque deſuper Epiſcopo, qui omnia ſuperius confirmans, plures rationes in comprobationem ſuorum decretorum adduxit, ut in ſua relatione, quæ datur ad partes: Proponuntur infraſcripta dubia ad inſtantiam Canonicorum contendentium, Monaſterium non ſolum pro tertia parte, ſed pro medietate contribuere debere ad expenſas reſtaurationis Eccleſiæ.

Sacra Congregatio pluries reſolvit, quod ſi Eccleſia Parochialis eſſet alicui Monaſterio unita, vel aliter commendata, vel ſub cura habituali alterius onus reſtaurandi pertineret ad Monaſterium, ad Commendatarium, & ad Parochum habitualem, qui redditus Eccleſiæ exigunt, non vero ad Vicarium; ſeu Curatum actualem deputatum cum ſolo congrua tamquam ſtipendio ſui labori, & præcipue *in Spoletana reſtaurationis Eccleſiæ 12. Decembris 1705. in Auximana reſtaurationis Eccleſiæ Parochialis 26. Auguſti 1719.* & in aliis Decretis, quæ referunt, & ſequuntur *Card. de Luc. in Miſcel. diſcurſ. 29. per tot. Bertacchin. vot. deciſ. 100. n. 1. & 10.*

& 10. *Barbos. de Paroch. part.* 1. *cap.* 13. *num.* 3. *Rot; in Savonen. restaurationis Ecclesiæ Parochialis* 8. *Maii* 1709. *coram clar. mem. Card. Scotto*. Attamen in una *Nolana* 26. *Januarii* 1581. transcripta apud *Bertachin. vot. dec.* 100. *num.* 10. eadem Sacra Congregatio decrevit, ut si Rectores Parochialium minus sexaginta ducatis monetæ usualis percipiunt, nil contribuere debeant pro ædificatione, seu restauratione, sed totum onus spectaret ad Capitulum, cui Ecclesiæ reperiuntur unitæ, vel ad alios, ad quos Ecclesiarum fructus perveniunt, si vero plus sexaginta percipiunt, tunc partem quoque suam arbitrio Episcopi unacum prædictis contribuere debent.

Quo vero ad alia onera respicentia curam Animarum, & administrationem Sacramentorum, qualia sunt recensita in secundo dubio, eadem Sacra Congregatio processit cum distinctione, aut enim Vicarius, seu Curatus actualis habet congruam sufficientem nedum pro suis alimentis, sed etiam pro satisfaciendo onere administrationis Sacramentorum, tunc illorum restauratio, seu refectio ad eum spectet, ut in *Eugubina* 12. *Maii* 1594. ibi: *Omnia onera respicientia curam animarum, & administrationem Sacramentorum spectare ad Vicarium perpetuum, cætera vero omnia ad Abbatem, seu Comendatarium ejusdem Ecclesiæ, in qua est erecta Vicaria.*

Aut vero congrua sufficit tantum pro solis alimentis, & in hoc casu, nec ad ipsa onere ipse tenetur; quia congrua alimentaria ab omni onere debet esse exempta, ut responsum fuit *in Sabinen. Reparationis Ecclesiæ* 13. *Maii* 1679. *ad secundum dubium*. Nisi ultra congruam alimentariam perciperet etiam omnia emolumenta incerta provenientia ab exercitio Curæ: nam tunc vel id totum vel ad ratam partem emolumentorum, quæ percipit, contribuere tenetur ad dicta onera respicentia administrationem Sacramentorum, ut observat *bon. mem. Ficon. discept. Eccles.* 50. *num.* 41. *tom.* 2. qui unacum *Bertacchin. vot. decis.* 100. *num.* 1. *& seq.* videri possunt ad materiam.

Jura Monasterii adhuc non sunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An Abbatissa, & Moniales Monasterii S. Andreæ Arpiniteneantur, & pro qua rata ad restaurationem Ecclesiæ Parochialis?*

II. *An teneantur ad restaurationem fontis Baptismalis, Sacræ Pixidis, & vasis Aquæ benedictæ in casu &c.*

Sess 24. *cap.* 12. *de Ref.*

SABINEN. ERECTIONIS CANONICATUUM. Dominicus Miccinellus in Testamento, cum quo decessit anno 1715. de omnibus suis bonis mandavit, erigi duos Canonicatus in Cathedrali Ecclesia Manleani, cum onere celebrandi duas Missas qualibet hebdomada, recitandi in Choro cum aliis Canonicis officium Divinum, horas Canonicas, & Vesperum, ac etiam assistendi Missæ Cantatæ in omnibus diebus Dominicis, & festivis de præcepto tantum, necnon interveniendi omnibus processionibus per capitulum peragendis, aliisque functionibus Ecclesiasticis fieri solitis in hebdomada Sancta, & in casu non interessentiæ in supradictis, voluit quod punctari deberent in obulis quinque quolibet die applicandis Sacristiæ ejusdem Ecclesiæ.

Institerunt Executores Testamentarii pro dictorum Canonicatuum erectione apud cl. r. mem. Cardinalem Altaffum tunc Episcopum Sabinensem, qui suo suffraganeo mandavit, ut Capitulum convocaret, atque cum

ejus assistentia iidem Executores consensum a Capitulo peterent, prout exquisiverunt, consensum tamen alias non reportarunt, quam cum pluribus conditionibus, quæ dantur impressæ *in Summario num.* 2.

Inter alias conditiones, cum quibus Capitulum suum præstitit consensum; istæ recensentur, videlicet, quod novi Canonici nunquam habere debeant vocem activam, & passivam in Capitulo, nec intervenire in Congregationibus Capitularibus, aut se ingerere in administratione, & Gubernio Ecclesiæ, quod in Choro habeant semper ultimum Stallum post omnes Canonicos etiam Coadjutores, & ultimum pariter locum in Processionibus, aliisque functionibus Ecclesiasticis, quod in casu non interessentiæ servitio Chori, & Ecclesiæ punctari debeant uti alii de Capitulo, illorumque punctaræ applicandæ sint Sacristiæ, ipsi vero participare non possint de punctaris aliorum Canonicorum absentium, quod assistere non valeant in functionibus solemnibus explendis per Eminentissimum Episcopum, vel ejus suffraganeum, nisi in defectum Canonicorum Capitularium, quodque non admittantur ad turnum Missæ Cantatæ, aliarumque functionum Ecclesiasticarum, & demum, quod participare non possint de emolumentis, legatis, hæreditatibus, aliisque relictis Canonicis collectivo nomine, nisi essent specialiter nominati.

Aguito tamen pro Ordinarium, quod ex hujusmodi conditionibus aliæ erant irrelevantes, & aliæ superfluæ, mandavit erigi Canonicatus ad formam Testamenti, non obstantibus supradictis conditionibus; ab hoc decreto reclamante Capitulo ad Sacram Congregationem, proponitur hodie dubium inferius transcribendum.

In consimili controversia erectionis novi Canonicatus, in qua Capitulum suum consensum præstiterat sub pluribus conditionibus, & præcipue, quod novus Canonicus semper stare deberet in ultimo Stallo, quod perpetuo careret voce activa, & passiva in Capitulis, quod numquam ipse, vel sui Successores participare deberent de legatis, aliisque largitionibus in futurum relinquendis Capitulo, & Canonicis, & quod in casu non interessentiæ amitteret distributiones quotidianas applicandas Ecclesiæ, vel Sacristiæ, & ipse non participaret de Punctaturis Canonicorum absentium; Adest resolutio capta ab hac Sacra Congregatione *in Alatrina erectionis Canonicatus sub die* 8. *Februarii* 1727., ubi dictum fuit *esse locum erectioni juxta conditiones præscribendas ab Eminentissimo Præfecto*, & in hunc modum fuerunt præscriptæ, videlicet: *Canonicatum erigendum esse cum omnibus Juribus, honoribus, prærogativis, & oneribus ad instar aliorum Canonicorum, cum hoc tamen, quod novus Canonicus in negotiis tangentibus interesse tantum Canonicorum antiquorum non habeat vocem activam nec passivam in Capitulo, sicuti etiam, quod non participes de Legatis, & Anniversarii in præteritum relictis, & quod in massa distributionum quotidianarum conferat scuta viginti annua constituen. tertiam partem sui Canonicatus, ad effectum ut ipse, & omnes alii Canonici æqualiter hinc inde participent de punctaturis absentium, & quod teneatur ad onera ordinaria, & extraordinaria tam in ingressu, quam in progressu uti alii Canonici.*

Alia similis, sed magis lata resolutio capta prius fuit *in Aretina erectionis Canonicatum sub die* 5. *Maii* 1703., ubi plures conditiones præscriptæ fuerunt a Sacra Congregatione, & inter cæteras congruenter ad præsentem controversiam, quod novi Canonici fruerentur omnibus juribus, ho-

nori-

noribus, & prærogativis tam in Choro, quam in Proceſſionibus, aliiſque Eccleſiaſticis functionibus, uti alii Canonici, deſumendo Antianitatem a die poſſeſſionis, quodque omnes unum connituerent Capitulum, quod non participarent de obventionibus præteritis, minuſque de futuris, quæ tamen individualiter relinquerentur Canonicis veteribus tantum, & quod ſub onere a Teſtatore injuncto officiandi, & aſſiſtendi in Choro diebus feſtivis tantum, comprehenderentur etiam dies feſti Sanctorum, Titularis Eccleſiæ, & Protectoris Loci, necnon dedicationis Eccleſiæ, dies Cinerum, hebdomada Sancta, & dies commemorationis omnium Defunctorum; prout latius videre eſt *in lib.* 53. *Decretorum fol.* 118., *& 189.*

jura Capituli quamvis diu expectati non adhuc ſunt deducta; non gravabuntur itaque EE. VV. doctiſſime de more reſpondere.

An, & quomodo erectio Canonicatuum demandata per Ordinarium ſit exequenda in caſu &c.

Die Sabbati 3. Septembris 1729.

MECHLINIEN. MATRIMONII, ET LEGITIMITATIS PROLIS. In folio Congregationis *die 6. Julii* 1726. Expoſitum fuit, quod bon. mem. Princeps Albertus Octavius de Iſerclaes Tilli duo, dum viveret, Matrimonia contraxerat, primum nempe cum D. Alexandrina Sucre de Bach, & ſecundum, adhuc vivente prima Uxore, cum Comitiſſa Maria Magdalena de Iſerclaes Tilli; Exortaque deſuper controverſia poſt mortem Principis ſuper validitate primi, vel ſecundi Matrimonii inter dictam Mariam Magdalenam ex una, & dictam Alexandrinam, ac Albertinam filiam ex prædicto primo Matrimonio ſuſceptam, nuptuique poſtea traditam D. Joſepho Ruiz de Caſtro a Conſiliis Catholicæ Majeſtatis Hiſpaniarum Regis, & ejus Auditorio in Regia Audientia Regni Granatæ, Partibus ex altera; Duo dubia propoſita fuerunt ſub dicta *die 6. Juli* 1726. videlicet -- Primum -- *an conſtet de primo Matrimonio vero in caſu, & quatenus negative, an conſtet de validitate ſecundi Matrimonii, in caſu &c.*, & ſecundum *an ſaltem conſtet de primo Matrimonio putativo, ad hoc ut Proles ſit declaranda legitima in caſu &c.*; Et quamvis dicta die, ac in pluribus aliis propoſitionibus nulla capta fuerit reſolutio, tandem in Congregatione *die* 25. *Septembris* 1728. reſponſum fuit -- *Conſtare de primo Matrimonio putativo, itaut Proles ſit legitima.* *Seſs. 24. cap. 1. de Refor. Matr.*

Conceſſa nova Audientia hæredibus dictæ Principiſſæ Mariæ Magdalenæ hoc interim defunctæ, iſti ex novis Juribus, quæ exhibent, acriter contendunt, nullum de facto contractum fuiſſe Matrimonium inter dictum Principem, & D. Alexandrinam de Bach, quodque etiam deficiant alia duo

duo requisita pro Matrimonio putativo; & legitimitate Prolis, videlicet bona fides, quæ in altero saltem ex eon trahentibus est indispensabilis super ignorantia impedimenti Juris, necnon publica celebratio Matrimonii prævиis solitis denunciationibus, itaut Matrimonium non sit clandestini contractum, juxta *cap. final. §. Si quis de Clandestin. dispensat.*; atque ex his, aliisque plenè deductis in eorum scriptura circumferenda; supplicant pro recessu a decisis.

Dignabuntur itaque EE. VV. in re tam gravi sapientissime de more decernese.

An sit standum, vel recedendum a decisis.

Dilata,& proponatur in prima etiam unica,& ad mentem.

FOlium præteritæ Congregationis reassumere dignabuntur Eminentissimi Patres, & Dubiis infrascriptis, ob temporis angustiam tunc non propositis pro summa, qua pollent, sapientia respondere.

Sess. 21. c. 7. de Ref.

CONSTANTIEN. REPARATIONIS ÆDIUM PAROCHIALIUM.

An Monasterium Soretanum Ord. Præmostratensis teneatur contribuere ad reparationem Ædium Parochialium S. Joannis Evangelistæ in Michelvinenden. in casu &c.

Dilata, & citetur Commendatarius, non retardata interim executione Decreti Episcopi sine præjudicio Jurium Partium, & scribatur eidem Episcopo juxta Instructionem.

Sess. 24. c. 14. de Ref.

BRUGEN.

An toleranda sit consuetudo immemorabilis de præstando Convivio per Cappellanum noviter receptum, seu potius improbanda in casu &c.

Negativè quoad primam partem, & affirmativè quoad secundam, & ad mentem.

Sess. 21. c. 7. de Ref.

SORANA REPARATIONIS ECCLESIÆ PAROCHIALIS.

I. *An Abbatissa, & Moniales Monasterii S. Andreæ Arpini teneantur, & pro qua rata ad restaurationem Ecclesiæ Parochialis?*

II. *An teneantur ad restaurationem Fontis baptismalis, Sacræ Prixis, & vasis Aquæ benedictæ, in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo pro meliori informatione juxta Instructionem.

SA.

SABINEN. ERECTIONIS CANONICATUUM.

An, & quomodo erectio Canonicatuum demandata per Ordinarium ſit exequenda in caſu &c. *Seſs. 24. c. 12. de Ref.*

Eminentiſſimo Epiſcopo pro Informatione, & Voto.

CUSENTINA PROFESSIONIS. In Congregatione *die 30. Aprilis* præteriti, cujus folium reaſſumere dignabuntur, propoſitum fuit dubium ſuper validitate profeſſionis, quam Xaverius Miſurelli in ſtatu Laici, ſeu Converſi emiſerat de anno 1714. in Religione Fratrum Minorum de obſervantia, ſub nomine Fr. Joannis, dictaque profeſſio ex triplici capite contendebatur nulla. Primo ex defectu ætatis, quia Conſtitutiones Ordinis in *cap.* 2. §. 2. *num.* 2. requirunt ætatem viginti annorum completorum in Laicis, ſeu Converſis recipiendis, & ipſe de tempore, quo fuit receptus a Definitorio nondum expleverat annos viginti; Secundo, quia profeſſio emiſſa fuit ob metum, & violentias ſibi incuſſas a Genitoribus, & a Germano Fratre natu majore tunc Religioſo ejuſdem Ordinis, & tertio,, quia de tempore ſuæ receptionis, & Profeſſionis laborabat morbo gallico, ob quem irritari profeſſionem declarant eadem Conſtitutiones *in cap.* 2. §. *primo tit. de Secular. ad Relig. dabit. admitten. num.* 6.; Inde prætendebat Orator, quod validum, licet illicitum fuiſſet Matrimonium, quod demiſſo Religionis habitu contraxit in faciem Eccleſiæ de anno 1725. cum Anna Mela. *Seſs. 25. c. 15. & 19. de Reg.*

Ex proceſſu confecto de ordine hujus Sac. Congregationis in Curia Cuſentina, eademque die exhibito, conſtabat, quod ſex Teſtes examinati ad inſtantiam Oratoris, ſeu ex Officio Curiæ, nil aliud depoſuerunt, quam de mala qualitate, & peſſimis moribus Oratoris ad luxuriam ſummopere dediti, ſed quoad metum, & violentias eidem illatas, *neſcire* dixerunt, Immo quartus Teſtis depoſuit de auditu ab eodem Oratore, quod ipſe ſponte dare vellet nomen Religioni; & ſeptimus Teſtis Profeſſus ejuſdem Ordinis depoſuit, tantum audiviſſe de tempore Novitiatus Oratoris, quod iſte dimittere cogitabat habitum Regularem, & a Religione exire.

Alii verò ſex Teſtes examinati ad inſtantiam Annæ Melæ Uxoris concorditer depoſuerunt de totali averſione Xaverii a ſtatu Regulari, de ejuſdem luxurioſa vita, & inhoneſto concubitu cum dicta Anna Mela tam ante, quam poſt ſuſceptum habitum Regularem, quod eſſet infectus morbo gallico ante ingreſſum in Religionem, quodque tempore ſui Novitiatus conſtans ipſe erat dimittere habitum, & ſtatum Regularem, ſed quod impeditus fuit ab ejus Fratre Religioſo, & Vicario ejuſdem Conventus, nedum verbis, & nimis, eum nempe deterrendo, quod denegata fuiſſent alimenta, nec in domo paterna receptus fuiſſet, ſed etiam factis, occultando ſcilicet, & denegando ſuam veſtem Sæcularem, ut latius ex eorum depoſitionibus, quæ etiam hodie circumferuntur impreſſe.

In eodem proceſſu inſerta fuit quædam depoſitio Fr. Joannis a S. Marco, qui de tempore Novitiatus Oratoris erat Guardianus localis, deponentis de eadem averſione Oratoris a ſtatu Regulari, illiuſque conſtanti voluntate non profitendi in dicta Religione, & habitum dimittendi, & quod impeditus fuit id exequi a violentiis incuſſis a Genitoribus, & præſertim a dicto

cto P. Vicario ejus Germano Fratre, ac etiam deponit; eundem morbo gallico infectum fuisse.

Sed quia hujusmodi depositio erat extrajudicialis, aliæ vero probationes adductæ sufficientes non erant, Sacra Congregatio sub dicta die 30. Aprilis ad dubium propositum respondit -- *Dilata, & coadjuventur probationes, & ad mentem* -- & mens fuit, *quod examinaretur formiter dictus Fr. Joannes a S. Marco.*

Datis itaque opportunis litteris Reverendissimo Nuntio Neapolis, ubi dictus Religiosus moram trahit, fuit servatis servandis examinatus coram Auditore Nunciaturæ, & in hoc examine in omnibus ipse confirmavit, & ratificavit, quæ extrajudicialiter deposuerat in præcedenti attestatione ut ex utriusque tenore, quæ dantur impressæ.

Exhibet etiam Orator depositione juratas Annæ Melæ ejus Uxoris, Petri Melæ istius Germani Fratris, ac aliorum trium Testium deponentium de fide Matrimonii data ab ipso Oratore Annæ Melæ, antequam Religioni nomen daret, & quod P. Vicarius Frater Oratoris, ne sequeretur hujusmodi Matrimonium, illum induxerat ad suscipiendum habitum Regularem.

Ulterius non solum tria proposita capita nullitatis Professionis adducit, sed modo quartum addit in eo consistens, quod ante Professionem servatus non fuerit modus præscriptus a Constitutionibus Ordininis in *cap. 2. de Secular. ad Relig. habit admitten. num. 15.*, & *16.*, ubi disponitur, quod -- *terque hoc singulis quibusque quatuor mensibus Novitii Fratribus capitulariter congregatis per secreta suffragia exponantur, & si prima vice tres ex quatuor partibus, secunda vero vice duas ex tribus non tulerint, absque recursu, & mora Religionis habita priventur; tertia vero vice si suffragiorum tertia pars Novitio defuerit ad professionem non admittatur.*

His præhabitis, non gravabuntur EE. VV. ad idem dubium tunc non resolutum benigne respondere, videlicet.

An professio Fr. Joannis Misurelli Laici sit nulla, nec ne in casu &c

Affirmativè, & ad mentem.

Sess. 25. c. 13. & 14. de Refor.

SQUILLACEN. COMMUNERIÆ. Proposita præsenti Causa in Congregatione diei 11. Junii proxime elapsi, nulla capta fuit resolutio. sed dictum fuit *Dilata*; prævia igitur reassumptione folii dicta die distributi dignabuntur EE. VV. respondere.

I. *An Præsbyteri admittendi ad parricipationem communeriæ Ecclesiæ Archipresbyteralis Terræ Guardavallis debeant esse approbati ad audiendas confessiones, & cætera Ecclesiæ Sacramenta administranda, & per annum ante Ecclesiæ gratis inservire, & cæteta onera Parochialia subire?*

II. *An numerus Presbyterorum participantium sit reducendus, itaut remaneat congrua centum ducatorum pro Archipresbytero, & viginti quinque pro quolibet Presbytero participante.*

III. *An in admittendis Presbyteris ad participationem requiratur consensus Archipresbyteri.*

IV. *An*

IV. *An Rev. Paulus Ritanus, & alii nuper per Reverendiſſimum Epiſcopum admiſſi pendente lite, & abſque conſenſu Archipresbyteri ſint removendi, in caſu &c.*

Ad primum quoad primam partem affirmativè arbitrio Epiſcopi, et quoad ſecundam partem affirmativè.

Ad ſecundum, et tertium Dilata, et ſcribatur Epiſcopo pro meliori informatione.

Ad quartum affirmativè, attenta pendentis litis.

PLACENTINA RESTITUTIONIS DOTIS. Uſque de anno 1717. erectum fuit auctoritate Ordinaria in Civitate Placentiæ Collegium Fœminarum ſub invocatione Immaculatæ Conceptionis ſub certis regulis, & ſtatutis, quorum interpretatio, & variatio Epiſcopis pro tempore reſervata fuit, in illud ſtatim ingreſſa fuit quædam Vidua provectæ ætatis morum exemplaritate nota in Superioriſſam conſtituta, unacum quatuor Adoleſcentulis, quibus traditus fuit habitus cæruleus cum velo albo ſuper caput, omneſque eodem contextu votis ſimplicibus promiſerunt in manibus Epiſcopi Caſtitatem, Obedientiam, & vitam communem ſub Clauſura eiſdem Epiſcopis pro tempore reſervata. Bonus odor ab hoc Collegio promanans plures alias Puellas ad ſe invitavit, ac in dies invitat, quæ antequam ad ſuſceptionem habitus admittantur per annum ſaltem, & in veſte Sæculari in eodem Collegio morantur, ad reciprocum experimentum, Inſtituti, & Perſonæ, cujus deinde acceptatio per ſecreta ſuffragia decernitur, & ubi favorabilis exierit reſolutio, peractis exercitiis Spiritualibus, nulla alia facta probatione ad ſuſceptionem habitus, & contemporaneam emiſſionem dictorum votorum ſimplicium admittitur, ſoluta eleemoſyna dotali in libris ſex mille illius monetæ, conſtituentibus ſcuta quatuor centum monetæ romanæ, ultra alias expenſas, quæ pro veſtibus, & apparatu neceſſario requiruntur. Hic vivendi modus enunciatur ab Epiſcopo Inſtitutore in relatione tranſmiſſa occaſione præſentis controverſiæ. *Seſſ.25. de Regul. c.15. & 16.*

Inter cæteras Puellas, ad dictum Collegium admiſſa fuit Clara filia Petri Polli, quæ modo, & forma ſuperius narrata die 26. Junii 1725. habitum ſuſcepit, & dicta vota ſimplicia in manibus Vicarii Generalis contemporanee emiſit, ſoluta ſolita eleemoſyna librarum ſex mille Imperialium.

Cum vero prædicta Clara obierit in eodem ſtatu oblationis ſub die 21. Novembris ejuſdem anni 1725. Petrus Pater contendit, eſſe ſibi reſtituendam prædictam eleemoſynam dotalem ſub motivo, quod ſequuta morte Claræ poſt quinque Menſes a die ſuſcepti habitus, ea dicitur deceſſiſſe durante adhuc anno ſuæ probationis, & quemadmodum profeſſio, & emiſſio vororum ab eadem facta in manibus Vicarii Generalis, fuit patentiſſime nulla, uti expleta nondum integre completo anno Novitiatus pro forma requiſito a Sacro Concilio Tridentino *in ſeſſ.25. c.15. de Regul.* ita debet eſſe locus reſtitutioni dotis, ut ſæpe reſolvit hæc Sacra Congregatio præcipue *in Eugubina 26. Novembris* 1650. & in aliis relatis *apud Eminentiſſimum Petram ad Conſtitut.12. Innocent.iv. ſect.2.n.48. & ſeq. tom3.*

Nec obſtare ait, quod hoc Monaſterium, ſeu Conſervatorium non adhuc

fuerit Pontificia auctoritate approbatum cum rigoroſa Clauſura ; Quia dum in eo quælibet Monialis publice profitetur ac emittit in manibus legitimi Superioris illa tria ſubſtantialia vota Caſtitatis, Obedientiæ, & Vitæ communis, perneceſſe pro valida profeſſione præcedere debet annus probationis in habitu Monacali ad formam Concilii, & Sacrorum Canonum, ad effectum ut & ipſa aſperitates Inſtituti, & Religio mores ſuos inſpicere poſſet; Addit etiam quod cum de anno 1723. Miniſtri Curiæ Epiſcopalis ſtudioſe evulgaverint in Civitate, præfatam domum non eſſe amplius ſimplex Collegium, ſeu Conſervatorium, ſed ex auctoritate Apoſtolica verum, & formale Monaſterium cum Clauſura, ut ex depoſitione Teſtium, & aliis circumſtantiis circumferendis in Summario; Huic publicæ voci, & famæ ipſe Petrus Polli, prout Cives omnes fidem præſtare potuerunt, & ſub hoc ſuppoſito filia profeſſa fuit, & ipſe dotem conſtituit, & perſolvit; Exiſtente autem falſo, & erroneo dicto ſuppoſito, corruere quoque debet conſtitutio dotis.

Audito Epiſcopo, in prima relatione, quæ datur impreſſa, refert, Statum Conſervatorii eſſe talem, prout ſupra ab initio narratus fuit, quodque nuper ſupplicatum fuit Sanctiſſimo pro facultate illud erigendi in formale Monaſterium, & adhuc pendet Cauſa indeciſa in Sacra Congregatione Epiſcoporum & Regularium, Ponente Eminentiſſimo Domino Cardinali Nicolao Spinola, & propterea non ſubſiſtit id, quod ex parte Petri Polli exponitur, ſcilicet hoc Collegium eſſe formale Monaſterium, Puellas emittere vota ſolemnia, proindeque teneri ante Profeſſionem ad annum integrum Novitiatus in habitu Regulari ſub pœna nullitatis Profeſſionis, & reſtitutionis etiam dotis, ſi intra annum Novitiatus Puella decedat: Sed quod revera hujuſmodi Puellæ ſint ſimplices oblatæ; & in eodem ſtatu oblationis obierit Clara filia Oratoris, quod ſufficit, ut ejus dos remanere debeat Collegio, ut plene probant *Cyriac. controv.504. numer.31. & ſeqq. lib.3. & Spad. conſ.140. num.1. & 22. tom.3.* quibus conſonat *Rota in Romana Reſtitutionis Dotis 16. Januarii 1696. coram clar. mem. Card. Scotto impreſſ. apud Palm. Nepot. deciſ. Lucen.336. ſub num.7.*

In ſecunda vero relatione, quæ non datur impreſſa, ait, a veritate alienum eſſe ſuppoſitum ab Oratore, quod ipſe ſcilicet, & Filia fuiſſent decepti a falſa voce evulgata per Miniſtros Curiæ ſuper elevatione Conſervatorii in verum, & formale Monaſterium; Quinimmo dum ipſa Clara filia ante habitus ſuſceptionem permanſit per annum, uti educanda in habitu Sæculari in præfato Collegio bene obſervare potuit, prout obſervaſſe præſumitur, cum tunc eſſet ætatis 18. annorum, num illius leges reſponderent Monaſterio formali, & hoc quoque veriſimiliter agnoſcere potuit ejus Genitor, nedum ex continuis Colloquiis cum ea habitis, ſed etiam ex quo filia fuit introducta ſub qualitate Educandæ abſque venia Sacræ Congregationis, vel ſaltem hoc quærere debebat a Viris informatis.

Jura Monaſterii, ſeu Conſervatorii non adhuc ſunt deducta; Dignabuntur itaque EE. VV. Sapientiſſime de more decernere.

An ſit reſtituenda dos, in caſu &c.

Dilata, et ſcribatur Epiſcopo juxta Inſtructionem.

TRI-

TRIDENTINA PAROCHIALIS, Carolus Ferdinandus ex Comitibus de Lodron cum poſſideret Canonicatum, & Præpoſituram in Cathedrali Eccleſia Tridentina, inſimul cum Parochiali Eccleſiæ Villæ Langarinæ ejuſdem Diœceſis, diſpenſationem Apoſtolicam de voto hujus Sacræ Congregationis obtinuit, ut per ſex Menſes cujuſlibet anni abeſſe poſſet a reſidentia Parochiæ, relicto ibi idoneo Vicario pro cura Animarum, dummodo tamen reſidentiam ſervaret quoad Canonicatum in dicta Cathedrali Tridentina. *Seſſ. 23. c. 1. de Ref.*

Proviſus deinde fuit a Sancta Sede de alio Canonicatu in Eccleſia Salisburgenſi, cum priorum retentione, ac indulta ei fuit in iiſdem litteris Proviſionis licentia abeſſendi per reliquos ſex Menſes a ſupradicta Eccleſia Parochiali.

Denunciato tamen de anno 1719. ſan. mem. Clementi XI. quod Canonicus præfatus prædictam Parochiam omnino deſeruerat, ac numquam in ea reſederit, habitaque inſuper notitia de dicto voto, ſeu decreto Sac. Congregationis, cum quo diſpenſatus fuit tantum a reſidentia per ſex Menſes quolibet anno; Idem Summus Pontifex cum ejus motu proprio expedito 5. *Kalendas Martii ejuſdem anni*, revocavit dictum poſterius Indultum, & mandavit, ut dictus Canonicus per ſex Menſes cujuſlibet anni tantum abeſſe poſſet a Parochia ad formam reſcripti hujus Sac. Congregationis, dummodo tamen reſideret in prima dicta Eccleſia Tridentina, & quoties ſupradictum reſcriptum adamuſſim non adimpleverit, reſcriptum ipſum nullum, & revocatum pariter eſſe voluit.

Ut omnimoda executio eidem motui proprio daretur, tranſmiſſus fuit per organum Secretariæ Status Epiſcopo Tridentino, eum admonendo de ejus Paſtorali debito revocandi Canonicum de Lodron ad reſidentiam utriuſque Eccleſiæ modo ſupra præſcripto cum præfixione competentis termini duorum, vel trium Menſium; aliamque Epiſtolam ipſi Comiti de Lodron directam cum annexo exemplo dicti Motus proprii, ſcribi etiam, & tranſmitti voluit per Eminentiſſimum Pro Datarium, qua certior reddebatur de mente Sanctiſſimi, & quod ulterior terminus, quàm duorum, vel trium Menſium ad reſtituendum ſe reſidentiæ non præfigeretur.

Munus ſibi injunctum adimplevit Epiſcopus, tranſmiſit enim ad Comitem Viennæ tunc degentem, eidemque præſentari curavit *die 26. Aprilis 1719.* coram Notario, & Teſtibus præfatum Motum proprium, ac geminas Epiſtolas Eminentiſſimorum Cardinalium Secretarii Status, & Pro-Datarii, propriamque Epiſtolam adjunxit, qua Paſtorali Charitate illum ad reſidentiam revocabat cum præfixione termini trium Menſium.

Adhuc tamen inſordeſcente Comite, quinimo ſe jactante, novum habuiſſe recurſum ad Sanctam Sedem, Epiſcopus ut tutius procederet, conſulendum duxit Eminentiſſimum Secretarium Status, & hanc Sacram Congregationem, quomodo ſe gerere deberet, & reſponſo ab utroque accepto, ut eum cogeret ad reſidendum ad tramites diſpoſitionis Sacri Concilii *ſeſſ. 23. cap. 1. de reform.* ſub die 22. Aprilis 1720. eumdem perſonaliter citari curavit, quatenus intra terminum dierum ſex ad Parochiam ſe conferret, & alia ſimilis citatio repetita fuit *ſub die 7. Julii* 1721.

Comes vero ad colorandam propriam contumaciam, & effugiendum Judicium Epiſcopi, iſtum in ſuſpectum allegavit, addens ſe multis litibus diſtractum reſidere non poſſe in dicta Parochiali Eccleſia, maxime quia

ibi decens habitatio non aderat, nec id ratio suæ valetudinis ferebat; A vero Episcopus his minime attentis, ac utendo arbitrio sibi tributo a Sacro Concilio *in sess. 23. cap. 1. de ref.* procedendi scilicet ab initio ad privationem beneficii, absque eo quod experiri prius teneretur alia remedia Censurarum; & subtractionis fructuum; Ut contra *Ugolinum*, ac antiquam opinionem *Rotæ decis. 27. coram Seraphin.*, de mente hujus Sacræ Congregationis tradunt *Garz. de benef. in addit. ad part. 3. cap. 2. n. 139. Barbos. ad dictum cap. primum num. 74. & Fagnan. in cap. ex suæ num. 18. & 30. de Cleric. non resident. sub die 20. Septembris* 1724. sententiam pronunciavit, qua comitem Beneficio Parochiali privatum, eumdemque teneri ad restitutionem fructuum per ipsum perceptorum a die sibi intimati Motus proprii Summi Pontificis declaravit, ac deinde deputavit Vicarium pro exercitio Curæ, & œconomum pro collectione fructuum, appellationemque desuper a Comite interpositam quoad effectum suspensivum rejecit: eidemque inhibuit, ne se amplius ingereret in Officio Parochi, nec impediret, aut molestaret Vicarium deputatum sub pœna excommunicationis.

Sed quia idem Comes sub obtentu appellationis interpositæ tum ad Tribunal Nuntiaturæ, tum ad A. C. turbare non desistit Vicarium in exercitio Curæ, ac œconomum in exactione fructuum; habito per Promotorem Fiscalem Curiæ Episcopalis recursu ad Auditorem Sanctissimi, ille causam remisit ad hanc Sacram Congregationem cum facultate purgandi hinc inde prætensa attentata; quare resolvenda proponuntur EE. VV. sequentia dubia.

I. *An sententia privationis Ecclesiæ Archipresbyteralis Villæ Lagarinæ sustineatur in casu &c.*

II. *An constet de attentatis hinc inde, & an, & quomodo sint purganda in casu &c.*

Non proposita.

Die Sabbati 24. Septembris 1729.

Ignabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis benigne reassumere, & inscriptis Dubiis respondere.

ME-

MECHLINIEN. MATRIMONII, ET LEGITIMITATIS PROLIS. *Sess. 24. c. 1. de ref. Matr.*
An sit standum, vel recedendum a decisis?

Iterum proponatur, et exhibeatur Epistolæ Comitis de Tillis.

TRIDENTINA PAROCHIALIS. *Sess. 23. c. 1 de Ref.*

I. *An sententia privationis Ecclesiæ Archipresbyteralis Villæ Lagarinæ sustineatur in casu &c.*

II. *An constet de attentatis hinc inde, & an, & quomodo sint purganda in casu &c.*

Dilata, et ad mentem.

VIENNEN. SPONSALIUM. Postquam Comes Henricus Vvilzech Matrimonium stabiliri curaverat inter Comitem Josephum ejus filium, ac Comitissam Trautsmandorffianam, illudque jam celebrari debebat in facie Ecclesiæ, Comitissa Josephina Berg asserens inter eam, & prædictum Comitem Josephum jam promissa, ac contracta fuisse Sponsalia in Civitate Uratislaviæ, inhiberi obtinuit a Tribunali Nuntiaturæ omnibus Parochis Viennæ, ne præfato Matrimonio interesse auderent. Introduxit proinde Comes Vvilzech judicium præventionis in vim *legis diffamari C. de ingen. & manumiss.* coram Consistorio Viennæ, prætendens, nullum impedimentum adesse, ac examinato dubio in Tribunali Nuntiaturæ super competentia Judicis, an causa spectaret ad Consistorium Viennense, seu potius ad aliud Uratislaviæ, dictum Tribunal decrevit, causam spectare ad Consistorium Viennæ, ac etiam præfatam inhibitionem revocavit, sub motivo quod adhuc nullus fumus allatus fuisset super assertis Sponsalibus, causamque ipsam ad terminos Juris reduxit examinandam in prima instantia coram Judice suo. *Sess. 24. c. 1 de Ref.*

Ab hujusmodi decretis appellavit Comitissa Berg ad S. Sedem, remissaque causa ad instantiam utriusque Partis per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sac. Congregationem, requisita fuit informatio Reverendissimi Nuntii, ac etiam delegatus fuit Judex in partibus pro conficiendo processu super assertis Sponsalibus, quibus omnibus adimpletis, proponuntur ad instantiam Comitis Josephi infrascripta dubia.

Ad probanda Sponsalia prædicta, tresdecim ex parte Comitissæ exhibitæ fuerunt coram Judice subdelegato Epistolæ amatoriæ eidem scriptæ a Comite Josepho, in quibus exprimit ardentem amorem, & reiterate contestatur suam constantiam, ac deliberatum animum aliam exoptare, nec possidere velle, quam Comitissam Josephinam, cum invocatione etiam Omnipotentis Dei, & B. M. V., ut ex earumdem tenore circumferend. in Summario.

Ad eumdem effectum adducta fuit depositio formalis Comitis Caroli Berg Fratris Comitissæ Josephinæ, in qua prævio juramento testatur, quod interrogatus ab eo Comes Vvilzech in præsentia suæ Sororis, qualis esset

ſua Intentio, iſte reſpondit, *quod is* (ſunt verba Teſtis) *nullam aliam intentionem haberet, quam cum Sorore mea matrimonium contrahere &c. ad quod ego jam ipſum amplexus etiam aſſecuravi, quod ille mihi carus Affinis ſit futurus &c.* interrogatuſque etiam, cur id ſcripto non firmaretur, reſpondit: *Ego ſum cum tua cara ſorore abſque hoc deſponſatus, confirmo hoc adhuc ſemel, accepit ipſius manum, oſculabatur eam in mea præſentia cum multis obligantibus conteſtationibus, & rogavit me, ego deberem prout vellem, ſcriptorenus apponere, & ipſi ad ſubſcribendum ſubmittere.*

Demum producta fuit Epiſtola Columnelli de Reitterſtein ſcripta ad requiſitionem Comitis Patris Vvilzech ſcire exoptantis totam ſeriem aſſertorum Sponſalium, in qua teſtatur etiam de reciproca traditione Annulorum inter aſſertos Sponſos.

Comes autem Vvilzech adverſus iſta opponit, Epiſtolas amatorias præferre tantum ardens deſiderium, & quamdam velleitatem contrahendi matrimonium, numquam vero voluntatem præciſam contrahendi Sponſalia de præſenti, dictaque Sponſalia excludi ex eo, quod tranſmiſſis per Comitiſſam, & Comitem fratrem duobus exemplaribus Sponſalium, ut ſubſcriberentur ab ipſo Comite, iſte ſubſcribere ea noluit: Depoſitionem vero Comitis Berg nullam fidem mereri tamquam unius teſtis, ac Germani fratris Comitiſſæ. Ulterius ſuppoſitis etiam dictis Sponſalibus, ea apparent conditionata, ſub conſenſu ſcilicet præſtando a Comite Patre de Vvilzech, qui non ſolum eum non præſtitit, ſed apertiſſime diſſentiit, minatuſque ulterius fuit filium exhæredare, quatenus ipſo invito Uxorem duceret. Ex his aliiſque plene deductis in ſua ſcriptura circumferenda concludit, Sponſalia, quatenus adeſſent evanuiſſe ex defectu conditionis, vel ipſum non eſſe cogendum ad eorumdem executionem ob juſtam cauſam exhæredationis paternæ, præcipue cum in prætenſis Sponſalibus deficiat juramentum.

Dignabuntur itaque EE. VV. ſumma, quæ pollent, ſapientia decernere.

I. *An conſtet de Sponſalibus in caſu &c.?* & quatenus affirmativè.

II. *An Comes Vvilzech ſit cogendus ad contrahendum Matrimonium in caſu &c.*

Dilata, et dentur novæ litteræ remiſſoriales, prefixo termino trium menſium ad tranſportandum Proceſſum.

Seſs. 22. de Ref. cap. 8.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI DISTRIBUTIONIS SUBSIDIORUM DOTALIUM. Antonius Tregua in Teſtamento condito de anno 1665. mandavit, ut omnia Credita, ac etiam pecunia numerata, quæ de tempore ſui obitus reperiretur, inveſtirentur in Capitalibus fructiferis, iſtorumque fructus erogarentur in tot ſubſidia dotalia, ad rationem ducatorum quinquaginta pro quolibet, diſtribuenda a P. Guardiano Capuccinorum Civitatis S. Germani ſecundo die feſto Paſchatis Reſurrectionis favore Puellarum commorantium in eadem Civitate, ac duobus Oppidis adjacentibus, excluſis Exteris, præferri tamen ſemper voluit Puellas, quæ ſibi conſanguinitate, vel affinitate attinerent proximiores in gradu.

Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium ſub die 28. Septembris 1696. ad ſupplicationem Ordinarii Caſinenſis, ac inhærendo ejus antiquis decretis, declaravit, PP. Cappuccinos eſſe incapaces hoc munere diſtribuendi

endi dotes, illudque ſpectare ad prædictum Ordinarium; In vim hujus decreti, conſuevit Curia Caſinenſis eaſdem dotes diſtribuere prævia affixione Edictorum, exindeque conſideratis requiſitis Puellarum concurrentium.

Sub prætextu tamen, quod Ordinarii Caſinenſes, eorumque Miniſtri abuſi fuerint, & abutantur hujuſmodi facultate, diſtribuendo nempe dotes Puellis extraneis in excluſionem Conſanguinearum, & Affinium Teſtatoris, plures ex iſtis recurſum habuerunt ad Sacram Congregationem pro opportuno remedio impoſterum, & pro reſtitutione ſubſidiorum dotalium uſque adhuc diſtributorum contra expreſſam mentem ejuſdem Teſtatoris; Audito Ordinario, cujus relatio dabitur impreſſa, ac ſubſcriptis tribus ſequentibus dubiis, ea proponuntur, Partibus Jura ſua deducentibus, ab EE. VV. ſapientiſſime de more decidenda.

I. *An ſubſidia dotalia præſtanda ſint Conſanguineis Teſtatoris recurrentibus privative quoad Perſonas extraneas, & quatenus affirmative.*

II. *Quomodo, & a quo impoſterum ſint diſtribuenda cæteris Conſanguineis.*

III. *An ſit locus reſtitutioni Subſidiorum dotalium per Ordinarios Caſinenſes diſtrib. Perſonis extraneis contra expreſſam mentem Teſtatoris.*

Ad Primum affirmativè, comprehenſis etiam affinibus ad formam Teſtamenti. Ad ſecundum, diſtribuenda eſſe ab Officialibus Confraternitatis Sanctiſſimi Sacramenti hæredis, prævio Edicto, Conſanguineis, & affinibus ſervata gradus prærogativa, & in caſu æqualitatis gradus per extractionem iis, vero deficientibus diſtribuenda modo, quo ſupra aliis extraneis, ſervata forma Teſtamenti. Ad tertium Dilata, & coadjuventur probationes.

BITUNTINA MISSARUM. In Cathedrali Eccleſia Bituntina erecta reperitur Confraternitas Sanctiſſimi Sacramenti aggregata Confraternitati Sanctiſſimi Corporis Chriſti in Eccleſia S. Mariæ ſupra Minervam de Urbe, quæ ex pia largitione Fidelium multa poſſidet bona pluribus tamen ſubjecta oneribus Miſſarum, & Anniverſariorum; Ab antiquo tempore hæc bona adminiſtrabantur, & titulo conductionis retinebantur a Capitularibus prædictæ Eccleſiæ Cathedralis, qui etiam privative quoad alios adimplebant dicta onera Miſſarum, & Anniverſariorum, compenſata iſtarum eleemoſyna cum penſione bonorum, quam Confraternitati perſolvere tenebantur.

Decr. de obſerv. & evit. in cel. Miſſ. Seſſ. 22. c. 4. & ſeſſ. 25. de Ref.

Anno 1717. eadem Confraternitas utendo facultatibus a ſan. mem. Paulo III. in ſua Conſtitutione 20. *Bullar. nov. tom. primo* prædictæ Confraternitati Sanctiſſimi Corporis Chriſti, omnibuſque aliis aggregatis conceſſis, condendi ſcilicet ſtatuta, eaque declarandi, moderandi, mutandi, & de novo faciendi, cum conſenſu Ordinarii nova ſtatuta condidit, & inter cætera, quod adminiſtratio ſuorum bonorum exerceri deberet privative quoad alios per Procuratorem ab ipſa Confraternitate eligendum, quodque eleemoſyna Miſſarum in poſterum ſolvenda eſſet prædictis Capitularibus

bus ad rationem granorum decem pro qualibet Missa, & in casu quo Capitulares ad hanc rationem celebrare nollent, illanum celebratio demandaretur aliis exteris Sacerdotibus sive Secularibus, sive Regularibus; Et quamvis hujusmodi statuta tunc fuerint impugnata per Capitulum, confirmari tamen promeruerunt in judicio coram A.C. ac etiam in Rotæ Auditorio, hac etiam adhibita moderatione circa stipendium pro eleemosyna Missarum: *quatenus scilicet per Ordinarium Bituntinum taxata non fuerit major eleemosyna Caroleni unius pro qualibet Missa, vel a Testatoribus pro bonis eidem Confraternitati relictis*: ut constat ex decisione extensa *a bon. mem. Marymon. in Bituntina statutorum 26. Junii 1719.*

Anno vero 1727. eadem Confraternitas inhærendo præfatæ Constitutioni Pauli III. nova statuta exaravit, absque ullo tamen consensu, & approbatione Episcopi, & inter alia declaravit, quod celebratio Missarum facienda cum eleemosyna unius Caroleni a Capitularibus juxta dictum statutum anni 1717. non esset ex obligatione, sed ex mero arbitrio, itaut esset in libera facultate Confratrum Missas celebrari facere per alios Sacerdotes extrà Capitulum, & præferendo Sacerdotes Confratres; moderando, seu corrigendo in hoc antedictum statutum anni 1717. Et de facto Missas non amplius per dictos Capitulares, sed per Sacerdotes exteros & sibi bene visos celebrari curarunt, & quandoque etiam extra Civitatem, non obstante, quod a piis Benefactoribus eædem Missæ ut plurimum destinatæ essent in Ecclesia Cathedrali, & in certis ejusdem Altaribus, quinimo pro illarum adimplemento probationes informes, & nimis suspectas exhibuerunt Epiſcopo.

Exoptans vero Episcopus præjudicio inde Capitularibus illato occurrere, ac Piorum Disponentium voluntati tutius consulere, in visitatione de recenti facta de anno 1728. sequens decretum promulgavit, videlicet, quod Procurator Confraternitatis sub pœna excommunicationis tradere teneretur Canonico Punctatori Capituli (cujus Officium est dividere, & distribuere onera Missarum inter Sacerdotes Capitulares, & Presbyteros participantes, ac invigilare, ut designatis temporibus adimpleantur) notulam fidelem, & integram onerum Missarum, ad effectum ut a Capitularibus, aliisque Presbyteris participantibus celebrarentur ad tramites Judicati Rotalis.

Reclamante Confraternitate, seu verius illius priore ab hoc decreto Ordinarii, causaque remissa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem; Auditus fuit idem Episcopus, qui plura rationum momenta adducit pro sustinendo suo decreto, & præcipue quod sit innixum præcedenti statuto anni 1717. & in judicio approbato, nullatenus attento posteriori statuto anni 1727. tanquam irrationabili, & derogatorio Juris jam quæsiti Capitulo ex dicto antecedenti statuto, ac canonizato in calore Judicii, ac etiam quia non fuit approbatum ab Ordinario, ut requiritur ex dispositione Constitutionis 1. 5. fan. mem Clem. VIII. Ulterius quod magis congruum sit Missas celebrari per Capitulares, & Presbyteros participantes, quoties Confraternitas est erecta in ipsa Ecclesia Cathedrali, ubi suas explet functiones cum interventu, & adjutorio Canonicorum, aliorumque Presbyterorum, & Missæ etiam juxta legem Fundatorum fere omnes sunt celebrandæ in Altaribus ejusdemet Ecclesiæ. Indecens itaque videretur, quod Sacerdotes dictæ Ecclesiæ, qui cum tenuissimo distributionum stipendio subeunt assiduum, & grave pondus

Cho-

Chori, mendicare cogerentur Missas in alienis Ecclesiis, eodem tempore, quo illas celebrant in propria Ecclesia Sacerdotes Exteri.

Circumferuntur Jura Partium; Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime de more decernere.

I. *An Confraternitas Sanctissimi Sacramenti teneatur tradere in manibus Canonici Punctatoris notulam Missarum, & Anniversariorum.*

II. *An celebratio dictarum Missarum, & Anniversariorum [illegible] sit per Capitulares tantum Ecclesiæ Cathedralis Bituntinæ, seu potius etiam [illegible] Sacerdotibus pro arbitrio Confraternitatis eligendis.*

III. *Quæ eleemosyna sit solvenda pro eisdem Missis.*

Non proposita.

SQUILLACEN. MISSÆ CONVENTUALIS. Canonici, & Dignitates, quibus componitur Capitulum Cathedralis Squillacen. tenentur quotidie in Choro intervenire ut divina Officia canant, horasque nocturnas, & diurnas persolvant, ad quem effectum habent proprios, & separatos proventus vulgo nuncupat *li Canonicati* consistentes in distributionibus quotidianis, quæ inter præsentes dividuntur. *Sess. 14. c. 12. de Ref.*

Præter hos redditus Canonicales adest in eadem Ecclesia quædam Massa *Communeria* nuncupata ex Legatis piis cum onere Missarum, & Anniversariorum, de hac Communeria participant Canonici, & Presbyteri omnes, qui civica qualitate pollent, Canonici quidem pro duabus ex tribus partibus, Presbyteri vero pro altera tantum. Onera Missarum pro dictorum Legatorum satisfactione celebrandarum inter omnes participantes per singulas hebdomadas æqualiter dividuntur, ut liquet ex relatione Episcopi Squillacen. transmissa de anno 1683. huic Sac. Congregationi, quæ circunfertur impressa.

Exortis pluribus controversiis inter Capitulum, & hujusmodi Presbyteros Participantes, in Congregatione diei 24. Septembris 1712. inter alia disputatum fuit primum dubium, *an onus celebrandi Missam conventualem spectet ad solos Canonicos* & responsum edidit *affirmativum*, approbatum in Congregatione diei 11. Martii 1713. mediate rescripto *in decisis*, & *amplius*.

Sequenti anno 1714. alia diversa dubia proposita fuerunt inter easdem partes in Congregatione habita die 17. Martii, & inter cætera sequens in ordine Quintum. *An Canonicis celebrantibus Missam conventualem teneantur Presbyteri assistere in munere Diaconi, & Subdiaconi*, & responsum fuit *Negative*.

Adversus hujusmodi resolutiones concessa fuit Canonicis nova audientia sub die 21. Februarii 1728. & modo instant pro recessa a decisis super utroque dubio, sub motivo, quod in eorum Ecclesia vigeat immemorabilis consuetudo, de qua testatur etiam modernus Episcopus in sua relatione impressa in eorum Summario, canendi scilicet Missam conventualem per turnum, & hebdomadas, prius a Canonicis Civibus, non vero Exteris uti non participantibus de d. Massa Comuneriæ, & postmodum expleto turno Canonicorum, a Presbyteris participantibus in diebus tantum ferialibus, & quod isti semper inservierint in munere Diaconi, & Subdiaconi Canonico celebranti Missam conventualem in diebus Dominicis, & Festis de præcepto, vel ferialibus solemnioribus, quæ consuetudo com-

probatur ex quodam Inſtrumento antiquo de anno 1491. ubi enunciatur quod Presbyteri participantes coadjuvabant Canonicos in celebratione divinorum Officiorum.

Ex his deducunt, ipſos non prætendere exemptionem ab hujuſmodi quotidiano onere Miſſæ Conventualis, ſed quod poſſint dictam Miſſam celebrare, ſeu canere per alios nempe per Presbyteros participantes tamquam ſuos adjutores, itaque introduxerit conſuetudo immemorabilis, & ſimilis [illegible] introducta etiam fuit in nonnullis Cathedralibus, in quibus Miſſæ Conventuales canuntur diebus ferialibus per Cappellanos, prout teſtantur *Fagnan. in cap. ut Abbates num.53. de ætat. & qualit. & Criſpin. in Viſit. Paſtor. par.2. §.20. num.36.* (Dicti tamen Doctores loquuntur de Cappellanis, qui ſunt de Menſa Capituli, participantes de diſtributionibus quotidianis) eodem modo, quo licite per immemorabilem induci poteſt, quod ſoli Cappellani officient Chorum, canant, aliaque officia exerceant, aſſiſtentibus tantum, & audientibus Canonicis, juxta opinionem moraliſtarum relat. *per Barboſ. ad Concil. ſeſſ.24. cap.12. de reform. ſub num.118. & de Canonic. cap.34. num.12.* quæ tamen opinio, ſi Conſuetudo ſumatur in linea præſcriptiva, improbatur a Canoniſtis tamquam contrario Concilio in *dicta ſeſſ.24. cap.12.* & Conſtitutioni 135. S Pii V., quidquid ſit ſi accipiatur in linea præſumptiva præſeferente ſcilicet præſumptum privilegium Apoſtolicum, ut late videre eſt apud *Fagnan. in cap. licet num.89. de Præben., Clericat. de Benef. diſcord.67. per tot. tom.1., & Adden. ad Ceccoper. lucubr. Canonic. lib.2. tit.8. num.1. & ſeqq.* apud quos plures reſolutiones hujus Sac. Congregationis.

Addunt ulterius, quod per conſuetudinem immemorabilem introduci etiam poſſit, ut Canonico celebranti aſſiſtant ſimplices Cappellani in munere Diaconi, & Subdiaconi, ut deducitur ex reſolutione Sac. Congregationis Rituum *in Sirnen.* tranſcripta apud *Barboſ. de Canonic. cap.34. num.3.* cujus verba ſunt. *Canonico ſolemniter celebranti pro Diacono, & Subdiacono inſervire debere pariter Canonicos, non autem Cappellanos, non obſtante immemorabili contraria conſuetudine allegata, quæ venit prius formiter probanda*, & demum aſſerunt, quod Presbyteri participantes de d. Communeria, participare dicuntur de redditibus Canonicalibus, quia dicta Maſſa Communeriæ eſt conflata ex legatis piis, & oblationibus relictis Eccleſiæ Cathedrali, apud quam cum reſideat cura Animarum ſaltem in habitu, prædictæ oblationes ad ſolos Canonicos ſpectabant de Jure, non autem ad alios Presbyteros, quamvis adſcriptos ſervitio ejuſdem Eccleſiæ, ſed ſuper hoc obſervanda erit dicta antiqua relatio Epiſcopi, quæ datur *in Summario* Presbyterorum *num.2.*

Presbyteri vero contendunt, quod cum ipſi non participent de redditibus Canonicalibus, nec de diſtributionibus quotidianis, non poſſunt adſtringi ad canendam Miſſam Conventualem, quæ juxta diſpoſita in Concilio Tridentino eſt onus ſolius Capituli, minuſque ad aſſiſtentiam pro Diacono, & Subdiacono, non obſtante quacumque contraria immemorabili conſuetudine, tamquam improbata a pluribus reſolutionibus hujus Sac. Congregationis, & ab illa Sacrorum Rituum, quas adducunt, & revera in antiqua propoſitione hujus cauſæ propoſito dubio: *An concedenda eſſet remiſſoria*, petita a Canonicis ad effectum probandi conſuetudinem immemorabilem, quam ipſi articularunt in Congregatione diei 11. Martii 1713. reſponſum fuit: *negative, & amplius.*

Non gravabuntur itaque EE. VV. decernere. I. An

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſub die* 24. *Septembris* 1712., *&* 11. *Martii* 1713. *quoad primum dubium?*

II. *An ſit ſtandum vel recedendum a deciſis ſub die* 27. *Martii* 1714. *quoad quintum dubium in caſu &c.*

Non propoſita.

NEAPOLITANA REDUCTIONIS MISSARUM. Anno 1601. cum V. Domus Sanctiſſimæ Annunciationis Civitatis Neapolis ingenti Miſſarum numero gravata reperiretur, habito recurſu per ejus Gubernatores ad S. Sedem ſan. mem. Clemens VIII. benigne indulſit, quod erectis quatuor perpetuis Cappellaniis cum dote annuorum ducatorum 60. pro qualibet, & reſpectivo onere eiſdem Cappellanis per ſeipſos, vel per ſubſtitutos in caſu legitimi impedimenti quotidie celebrandi, ſatisfactum cenſeretur oneri Miſſarum 100000. uſque tunc non celebratarum, & aliarum 6300. quæ ſingulis annis impoſterum celebrari debuiſſent. *Seſs. 25. c. 4. de ref.*

Anno 1707. cum eadem V. Domus ob maximum infortunium paſſum ex decoctione menſæ nummulariæ impar effecta fuiſſet pro adimplementis aliis oneribus Miſſarum, & Anniverſariorum, ſub die 19. Novembris ejuſdem anni obtinuerunt prædicti Gubernatores ab hac Sac. Congregatione, ut in ſatisfactione plurium Miſſarum perpetuarum, & Anniverſariorum peculiari fundo carentium aliæ quatuor Cappellaniæ perpetuæ erigerentur ad inſtar illarum, quæ ex Indulto Clementis VIII. fuerant erectæ, & erectio hujuſmodi octo Cappellaniarum, ac reductio reſpective Miſſarum confirmata fuit in quadam concordia inita de anno 1726. inter dictam V. Domum, & ejus Creditores approbata a Sanctiſs. Domino noſtro.

Tributa tandem anno 1726. Eminentiſſimo D. Cardinali Archiepiſcopo Neapolitano facultate reducendi onera Miſſarum perpetuarum ſuæ Civitatis, & Diœceſis ad inſtar Indulti Regularibus conceſſi in Concilio Romano, Vicarius Generalis uti ſpecialiter ſubdelegatus devenit ad reductionem Miſſarum eiſdem octo Cappellaniis injunctarum ad rationem Carolenorum duorum pro qualibet Miſſa; Ab hac reductione reclamarunt Gubernatores dictæ V. Domus ad Sacram Congregationem, contendentes, eam viribus non ſubſiſtere, ex pluribus motivis adductis in Scriptura pro eorum parte circumferenda, & præcipue ex eo, quod in præfato Indulto conceſſo Eminentiſſimo Archiepiſcopo haud comprehendi dici debeant hujuſmodi octo Cappellaniæ, quia erectæ, & confirmatæ fuerant auctoritate Apoſtolica cum onere quotidie celebrandi, atque ideo indigerent ſpecifica, & individua mentione, ac etiam quia erectæ fuerant ex ſpeciali gratia pro reductione ingentis numeri Miſſarum, & Anniverſariorum; Miſſæ autem jam ſemel reductæ, quæ habent eleemoſynam manualem, de novo reduci non debeant, ut hæc Sac. Congregatio reſolvit in una *Caven.* 11. *Septembris* 1728. *&* 15. *Januarii currentis anni* 1729. ac demum ſtante obſervantia negativa, dum poſt erectionem primarum quatuor Cappellaniarum ſub ſan. mem. Clemente VIII., tributa octennio poſt clar. mem. Cardinali de Acquaviva tunc Archiepiſcopo Neapolis facultate reducendi Miſſas Beneficiorum, licet ipſe in Synodo omnes alias reduxerit ad rationem carolenorum duorum pro qualibet Miſſa, ut refert *Corrad. in prax. benef. lib.* 2. *cap.* 11. *num.* 5. *& ſeqq.*, iſtas tamen quatuor Cappellanias intactas reliquit.

Audito Eminentiſſimo Archiepiſcopo, refert quod exortis nonnullis difficultatibus in reductione, quæ ad normam dicti Indulti fiebat per ſuum Vicarium Generalem ſubdelegatum, Clerus Civitatis, & Diœceſis ſupplicavit Sanctiſſimo, precibus huic Sacræ Congregationi remiſſis circa quatuor ſequentia capita; Primum nempe, ut Miſſæ hactenus non celebratæ miſericorditer condonarentur, ſecundum, ut Miſſæ omnes perpetuæ Beneficiis, ſeu Legatis, aut Cappellaniis addictæ, etiamſi ſpecifica reddituum diminutio nulla eveniſſet, ad rationem ſcutorum 60. monetæ Romanæ reducerentur; tertium, ut ad eamdem pariter rationem reducerentur Miſſæ perpetuæ, quæ alias reductæ uſque in hanc diem fuere, & in præſenti eleemoſynam illam proportionatam non haberent, & quartum, ut ſub eadem reductionis lege comprehenderentur Miſſæ ſolemnes, Anniverſaria &c. & quod ſuper his Sacra Congregatio *ſub die 6. Julii 1726.* benigne indulſit, his verbis: *Sacra Congregatio cenſuit, poſſe Vicarium Generalem procedere ad condonationem Miſſarum prætermiſſarum, ſervata tamen forma Indulti, de quo in Synodo Romana, ac item procedere poſſe ad reductionem omnium Onerum Miſſarum ad rationem ſcut. 60. pro qualibet Miſſa quotidiana, ut in eodem Indulto præſcribitur, etiamſi onera ipſa nullam paſſa ſint reddituum diminutionem; cæterum quoad Miſſas cantatas &c.*

Ex his deducit dictus Eminentiſſimus, quod ejus Vicario Generalide conſilio etiam doctiſſimorum Virorum, nulla viſa fuit ratio ſufficiens, quæ obſtaret petitæ reductioni Miſtarum præfatarum octo Cappellaniarum, immo potius urgebat motivum pro tollenda inæqualitate eleemoſynarum, maxime quia in eodem decreto Sacræ Congregationis conceſſa videretur facultas reducendi Miſſas aliàs reductas, juxta petita a ſuo Clero in tertio capite libelli, attentis verbis indefinitis *omnium onerum*; Tandem concludit, quod æquitati, & conſuetudini conſentaneum fuerat dictas Miſſas non ad ſcuta 60. monetæ Romanæ, ſed ad rationem carolenorum duorum pro qualibet Miſſa reducere, eo quia hæc eleemoſyna ſufficiens ad congruam ſubſtentationem ſimplicis Sacerdotis reputata fuit a ſuis Prædeceſſoribus, & a ſeipſo quoque de conſilio ultimæ Synodi nuper celebratæ de anno 1726.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere:

An, & quomodo reductio Miſſarum, de quibus agitur, ſuſtineatur in caſu &c.

Non propoſita.

Seſſ. 25. c. 4. de ref.

NUCERINA PAGANORUM ONERIS MISSARUM. In Oppido Angriæ Nucerinæ Diœceſis adeſt quædam Cappella ſub titulo S. Nicolai Barenſis, in qua ultra particularia Legata cum certis Miſſarum oneribus relicta ab Antonia de Rubertis, & Thereſia de Conciliis, erectum quoque reperitur ſimplex Beneficium de Jurepatronatus de Riſis annui redditus ducatorum triginta circiter, cujus modernus Poſſeſſor eſt Sacerdos Dominicus Mazziotti.

Ex pluribus decretis factis per Epiſcopos in Viſitationibus tam antiquis, quam modernis, nempe de annis 1606. 1611. 1622. 1626. 1695. 1701. 1704. & 1707. reſultat, Rectorem hujuſmodi Cappellæ ſeu Beneficii habere onus celebrandi Miſſam unam ſingula hebdomada, ſolumque in viſitatione de anno 1692. facta ab Epiſcopo Periſio, ipſe enunciavit, nullum in prædicta Cappella ad eſſe onus Miſſarum, & tantummodo decrevit,

Be-

Beneficiatum teneri ex disposítione Juris ad celebrandam festivitatem, & Missam in die festo Sancti Titularis.

Cum autem hodiernus Episcopus in prima sua Visitatione invenisset, dictum Sacerdotem præfato oneri Missarum in antecedentibus Visitationum decretis enunciato non satisfeciſſe, fructus beneficii sequestrari mandavit, quousque de adimplemento constaret; Cappellanus vero quamvis ad effectum evitandi sequestrum curaverit pro annis 1723. & 1724. Missas celebrari facere per Sacerdotem Franciscum Limodii, ut ex illius fide, quæ datur ad partes, ac etiam promiserit adimplere in futurum, deinde existimans nullatenus teneri ad hujusmodi onus, confugium habuit A. C. prævio monitorio super observantia dicti decreti visitationis anni 1692. & per contradictam Sententiam absolutoriam a prædicto onere obtinuit.

Remissa tandem Causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sacram Congregationem, acriter contendit Cappellanus, se præter Missam celebrandam in die festo S. Nicolai, aliasque injunctas in dictis Legatis de Robertis, & de Conciliis, ad nullum aliud onus teneri, innixus dicto decreto Visitationis anni 1692. & ipsemet Legi fundationis Cappellæ, ex qua constat Risum de Risis construxisse de anno 1321. prædictam Cappellam S. Nicolai, reservato sibi, suisque hæredibus Jurepatronatus cum licentia Archiepiscopi Salernitani, de cujus Diœcesi ibi asseritur esse Nuceriam, & Terram Angriæ; nec ullum onus Missarum injunxisse Rectoribus; Dicit etiam, quod etsi exhibeatur simplex copia dictæ fundationis, plena tamen fides eidem sit præstanda; reperitur enim in publico Archivio, ac etiam fuit executioni demandata, ac illius vigore admissæ fuerunt præsentationes Patronorum per Episcopos Nucerinos: Maxime quia ab antiquo tempore non constat, Cappellanos celebrasse hanc Missam in hebdomada, ut latius ex scriptura ejus nomine circumferenda.

Episcopus vero in relatione transmissa, ejusque Promotor Fiscalis in scriptura pariter circumferenda existentiam hujus oneris Missarum desumunt ex dictis decretis Visitationum, nec attendendum esse putant contrarium decretum Episcopi Perisii de anno 1692. quia idem Episcopus melius postea edoctus in posteriori visitatione facta de anno 1695. relative se habens ad antiqua decreta suorum Prædecessorum, hanc eandem celebrationem Missarum demandavit; minusque obstare credunt adductum instrumentum fundationis, quia est copia copiæ, & inverisimilia continet; ibi enim asseritur, Nuceriam esse Castrum Salernitanæ Diœcesis, quando Cathedralis Nucerina est antiquissima, & a temporibus Apostolorum erecta; ac etiam quia in ipsa fundatione nulla mentio fit de bonis, quæ pro dote beneficii assignari debebant, nec de illis, quæ actu possidet Cappellanus; & propterea asseri utique possit, Fundatorem per posteriorem scripturam eadem bona dictæ Cappellæ assignasse cum enunciato onere Missarum, aut prædicta bona ab aliis Benefactoribus cum eodem onere relicta fuisse.

His præhabitis, non gravabuntur EE. VV. decernere.

I. *An, & usque ad quem numerum Rector Beneficii S. Nicolai teneatur celebrare Missas, & quatenus affirmative.*

II. *An ultra particularia Legata de Robertis, & de Conciliis teneatur etiam celebrare unam Missam singulis hebdomadis, seu diebus Dominicis, vel tantummodo in festivitate S. Nicolai, in casu &c.*

Non proposita.

CON-

Seſs. 5. cap. 1. & Seſs. 24. c. 8. de Reform.

CONVERSANA OFFICIORUM CAPITULI. Capitulum Cathedralis Eccleſiæ Converſanæ, in qua tantum cura animarum reſidet, ſingulis annis ſub die 15. Auguſti ſe congregare conſuevit pro eligendis Miniſtris ad munera, & Officia Capitularia.

Officia hujuſmodi, alia ſunt modici momenti, & laboris, prout Sacriſtæ majoris, Punctatoris, Locatoris Bonorum, Cancellarii, Ratiocinatoris, & ſimilium, quæ potius honorem, quàm pondus afferunt; alia vero majoris oneris, & incommodæ applicationis, & præcipue Officium Procuratoris, ſeu Æconomi, ac Adminiſtratoris Generalis reddituum, & bonorum Eccleſiæ, cujus munus eſt, nedum exigere fructus a Debitoribus Cenſuariis, affictuariis, Emphiteuticis, & Conductoribus, ac perſonaliter intereſſe inſtrumentis affrancationum, & reſpective pecuniarum inveſtimentis, ſeu erogationibus, verum etiam eoſdem fructus, qui Maſſam communem componunt, proportionabiliter dividere inter Capitulares, alioſque de Clero, qui de dicta Maſſa participant; Curæ etiam ipſius Procuratoris eſt concordare cum hæredibus Defunctorum ſuper taxa emolumentorum funeralium præſtanda juxta vires hæreditatis, prout ibi moris eſt, ideoque maxima induſtria, & ſolertia opus eſt, ut recta informatio capiatur pro detegendis, evitandiſque fraudibus, & ulterius aſſiſtere debet Proceſſionibus, ac funeribus, pro punctandis abſentibus ad interventum obligatis; ex eadem ratione tenetur aſſidue intervenire in pluribus Anniverſariis, Veſperis, Miſſis Cantatis, aliiſque functionibus, quæ ex obligatione, vel conſuetudine expleri ſolent a Capitulo, tam in Cathedrali, quàm in aliis ſuburbanis Eccleſiis; Ut de his omnibus conſtat ex relatione Epiſcopi.

Ab hujuſmodi Procuratoris Officio, quod ab unoquoque ex Canonicis exerceri ſolet per turnum, ſe eximere prætendentes Canonici Pœnitentiarius, & Theologus, ſub motivo, quod ſit incompatibile cum muneribus per ipſos ex propria obligatione obeundis, recurſum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem pro declaratione eorum exemptionis, & præſertim Canonicus Pœnitentiarius innixus etiam Conſtitutioni Synodi Diœceſanæ *in cap.* 24. §.7. ubi habetur *ſi Capitulum aliquod Officium alicui commiſerit illud recuſare non liceat, niſi ex legitima cauſa per nos approbanda; Pœnitentiario noſtræ Cathedralis excepto, qui pro Officii ſui munere obeundo ab oneribus Capitularibus exemptum volumus, & immunem:* & hęc Synodus, ut refert Epiſcopus, eſt ultima, & adhuc viget.

Capitulum contendit, hujuſmodi Officium non eſſe illis incompatibile, ex quo Pœnitentiarius tantum in diebus feſtis, & de mane prout alii Canonici, Sacramentales Confeſſiones audiat, Theologus vero quotidie non explicet Sacram Scripturam, ſed ejus lectiones in toto anno vix ad 20. aſcendant, & de facto Pœnitentiarius anteceſſor de anno 1704. hoc munus abſque ulla contradictione exercuit, quodque ſi nolint hoc Procuratoris Officium per ſeipſos exercere, poſſent per Subſtitutum ſupplere, aliqua mercede iſti aſſignata, prout facere ſolent nonnulli alii Canonici, prout latius in ejus Scriptura circumferenda.

In ſimilibus controverſiis Sacra Congregatio eodem Jure non proceſſit quoad Canonicum Theologum, & Canonicum Pœnitentiarium; etenim in una *Anagnina Reſidentiæ 12. Septembris 1676.* ſub dubio: *An pro negotiis, ſeu controverſiis Capituli obligari poſſint Theologus, Pœnitentiarius, aut Canoni-*

nonicus Curatus Cathedralis? reſponſum fuit: *Negativè quoad Theologum eo tempore quo tenetur legere; quoad Pœnitentiarium, & Curatum negativè* Ratio reſolutionis fuit, quia munus Theologale non adeo eſt aſſiduum, ſicuti Pœnitentiale; Theologus enim ad certas Lectiones, juxta conſuetudinem, vel ad arbitrium Epiſcopi tenetur, ut reſolutum fuit *in Patavin. 15. Julii 1645. & in Amerina Theologalis 15. Martii 1710. ad quartum* dummodo tamen non ſint infra numerum quadragenarium ſingulis annis, ut diſponitur in ultimo Concilio Romano *tit. 1. cap. 7.* Pœnitentiarius vero tenetur ſtatis diebus & horis in ſua Sede Confeſſionali aſſiſtere, ut habetur in eodem Concilio Romano *tit. 2 cap. 4.*

Quoad Canonicum Pœnitentiarium, diſputato Generali dubio in Congregatione diei 3. Octobris 1671. *An ipſe teneatur aſſumere adminiſtrationem, ſeu Economiam bonorum, & rerum Capitularium, ut cæteri Canonici, & an etiam Officium Punctatoris in Choro;* reſolutum fuit: *Negativè: ut in libro 27. decretor. pag. 211.*

In Vicen. Viſitat. 55. Lim. 15. Aprilis 1690. quæſito per Epiſcopum: *An Capitulum teneatur ſe abſtinere ab eligendis Canonicis Pœnitentiario, vel Theologali in Officio Capituli Secretarii, Archiverii, vel aliorum ſimilium,* Sac. Congregatio reſpondit, *Negativè*, ut in *lib. decret. 40. fol. 252.* & referunt etiam *Monacell. tom. primo tit. 2. formul. 4. num. 11. & Eminentiſſim. Petra ad Conſtit. 2. Innocent. VI. num. 45. tom. 4.* eam rationem adducit, quia hujuſmodi Officia non requirunt totum hominem, ut illos a dicto munere neceſſariò divertant, ſed ſunt Officia, quæ manualiter parvo momento expediuntur.

Jura Theologi, & Pœnitentiarii non adhuc ſunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. ſumma, qua pollent, Sapientia decernere.

An, & ad quæ Officia, & onera Capituli teneantur Canonicus Pœnitentiarius, & Theologus, in caſu &c.

Non propoſita.

Die Sabbati 19. Novembris 1729.

Eaſſumpto itaque Folio antecedentis Congregationis habitæ die 24. Septembris 1729. EE. VV. infraſcripta Dubia, quæ in ſequentibus cauſis ob temporis Anguſtiam indeciſa ſuperfuerunt, definire ſapientiſſime non gravabuntur.

BITUNTINA MISSARUM.

I. *An Confraternitas Sanctiſſimi Sacramenti teneatur tradere in manibus Canonici Punctatoris Notulam Miſſarum, & Anniverſariorum?*

Decret. de obſerv. & evitan. in celeb. miſſ. ſeſſ. 22. & cap. 4. ſeſſ. 25 de ref.

II. *An*

II. *An celebratio dictarum Missarum; & Anniversariorum facienda sit per Capitulares tantum Ecclesiæ Cathedralis Bituntinæ, seu potius etiam ab aliis Sacerdotibus pro arbitrio Confraternitatis eligendis?*
III. *Quæ eleemosyna sit solvenda pro eisdem Missis?*

Ad primum affirmativè tamquam delegato ab Episcopo, & idem Episcopus mandet, servari Bullam san. mem. Innocentii XII. de celebr. Miss. Ad secundum affirmativè. Ad tertium, ad manualem, dummodo non sit major eleemosina taxata a Benefactoribus, & amplius, & ad mentem.

Sess. 24. c. 12. de Ref.

SQUILLACEN. MISSÆ CONV ENTUALIS.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die* 24. *Septembris* 1712. *& 11. Martii* 1713. *quoad primum dubium?*
II. *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die* 17. *Martii* 1714. *quoad quintum dubium in casu &c.*

Ad primum, & secundum in decisis, & amplius.

Sess. 25. c. 4. de Ref.

NEAPOLITANA REDUCTIONIS MISSARUM.

An, & quomodo reductio Missarum, de quibus agitur, sustineatur in casu &c.

Reductionem non sustineri, & Eminentissimus Archiepiscopus mandet, servari onera præscripta in erectionibus Cappellaniarum, & amplius.

Sess. 25. c. 4. de Refor.

NUCERINA PAGANORUM ONERIS MISSARUM.

I. *An, & usque ad quem numerum Rector Beneficii S. Nicolai teneatur celebrare Missas?* & quatenus affirmative.
II. *An ultra particularia Legata de Robertis, & de Conciliis teneatur etiam celebrare unam Missam singulis hebdomadis, seu diebus Dominicis, vel tantummodo in festivitate S. Nicolai in casu &c.*

Ad primum, & secundum, teneri ad unam Missam qualibet Hebdomada die benevisa a Rectore, & amplius.

Sess. 25. c. 1. & Sess. 24. c. 8. de Ref.

CONVERSANA OFFICIORUM CAPITULI.

I. *An Canonicus Pœnitentiarius teneatur assumere onera, & Officia Capitularia, & præsertim Procurationem Generalem in casu &c.*

II. *An*

Ad primum negativè.
Ad secundum Dilata.

CUSENTINA CAPPELLÆ. Extra Menia Terræ Rendarum Cusentinæ Diœcesis adest quædam Ecclesia sub titulo S. Sebastiani cum unica Cappella, seu Altari, nec ulla extat memoria a quo tempore, & a quo dicta Ecclesia ædificata fuerit, ex duabus tamen enunciativis annorum 1653. & 1665. desumitur fuisse constructam ex eleemosynis, & devotione Populi, prout in dubio, etiam de jure præsumitur. Anno 1627. Dianora de Stephano irrevocabiliter donavit nonnulla bona stabilia annui redditus ducatorum 10. pro reparatione, & fabrica ejusdem Ecclesiæ; & de hujusmodi redditibus, ac Eleemosynis Cappellani pro tempore obsequentes mandato Episcopi rationem reddiderunt coram Vicario Foraneo dicti Loci. *Sess. 22. c. 9., & Sess. 25. Cap. 9. de Ref.*

Usque ab anno 1621. Universitas dictæ Terræ sibi spectare putavit juspatronatus hujus Ecclesiæ, & præsentavit Sacerdotem sibi benevisum pro Cappellano, sed non constat, an hujusmodi præsentatio habuerit effectum, verum tamen est, quod Sacerdos tunc præsentatus licentiam quæstuandi ab Ordinario obtinuit Anno 1653. iterum Universitas præsentavit alium Sacerdotem, sed præsentatio fuit admissa postquam eadem Universitas prædicto anno donavit quemdam situm, seu Viridarium valoris ducatorum 34., & annui redditus ducatorum quatuor cum onere celebrandi decem Missas singulis annuis, & pro hac donatione fuit eidem ab Ordinario concessum Juspatronatus, cum clausula tamen si, *& quatenus Ecclesia alios redditus non possideat, nisi præfatos annuos ducatos quatuor*. Et ab inde citra usque ad præsens Universitas præfata semper præsentavit Cappellanum, seu Beneficiatum ad dictam Ecclesiam.

In eadem Ecclesia introducta reperitur usque ab anno 1658. quædam Congregatio Fidelium, seu Confraternitas sub titulo S. Mariæ Constantinopolis, ubi Confratres, juxta eorum Institutum varia Spiritualia exercitia peragunt sub directione alterius Presbyteri, qui in diebus festivis prædicat Verbum Dei, ac etiam tamquam Pater Spiritualis a prædictis Confratribus honoratur, & colitur; & in Visitatione facta de eodem anno 1658. enunciatur, devotionem Fidelium augeri in dicto loco, dictusque Rector a Visitatore laudatus fuit, Ecclesia vero prædicta expensis Congregationis satis abunde elargitis decenter ornata reperitur.

A prædicto tempore usque ad præsens Cappellani, seu Beneficiati pro tempore concorditer vixerunt cum Confratribus, eorumque Præfecto, & interveniebat functioribus Confraternitatis, stabant uti cæteri Confratres, nec ullam præeminentiam, aut prærogativam habebant supra dictum Præfectum.

Sed exortis nuper nonnullis controversiis inter Sacerdotem Josephum Gatto modernum Cappellanum Ecclesiæ, & Confratres prædictos, instetit ille anno elapso coram Sac. Congregatione pro expulsione dictæ Confraternitatis a sua Ecclesia veluti erectæ sine requisitis præscriptis in notissima Constitutione 115. *san. mem. Clementis VIII.* & præcipue sine licentia Ordinarii, & quatenus expellenda non esset quod ipse tamquam Rector, &

Dominus Ecclesiæ præcedere deberet Præfecto, cæterisque aliis de Confraternitate.

Confraternitas vero contendit, Ecclesiam, de qua agitur, uti constructam ex eleemosynis, & devotione Populi, liberam esse, non vero de Jurepatronatus Universitatis, nec istam Juspatronatus acquirere valuisse ex d. donatione Clusorii ducatorum 34. sive quia est donatio modica, juxta *decis. Coccini la* 106. *num.*4. sive etiam quia fuit Juspatronatus concessum sub conditione, si Ecclesia alios redditus tunc non haberet, quando de facto possidebat bona a Dianora de Stephano donata; Quasi possessionem vero eiusdem Universitatis præsentandi Cappellanum respicere ipsam Cappellaniam habentem onus celebrationis decem Missarum in anno, non autem præseferre Juspatronatus Ecclesiæ, cum aliud sit Juspatronatus Ecclesiæ, & aliud Juspatronatus Cappellaniæ in Ecclesia, juxta aliam *dec. Coccini la* 1783. *num.* 6. Et quatenus præseferret Juspatronatus Ecclesiæ, ea, non constito de legitimo titulo, veluti usurpativa improbatur a Concilio *in sess.* 25. *cap.* 9. *de reform.* cujus dispositionem procedere etiam in parvis Communitatibus firmant Rota, & Doctores relati *per Barbos. ibid. num.* 50., quodque stante hac libertate Ecclesiæ, nemini Jus competat expellendi Confraternitatem ibi existentem, maxime quia a longævo tempore ista reperitur inibi introducta cum quasi possessione ibidem continuo exercendi varia pietatis opera, itaut in hac quasi possessione manutenenda sit, etiamsi Ecclesia esset de Jurepatronatus, & quod ex tanti temporis decursu præsumatur, eamdem fuisse erectam, & introductam de licentia Episcopi. Contendit etiam, oblationes, elemosynas, aliaque donata, & in futurum donanda præfatæ Congregationi administranda esse ab ejus Præfecto independenter ab Ecclesiæ Rectore, reservato solum Ordinario Jure revidendi computa, ut resolutum fuit ab hac Sac. Congregatione in *Ferrentina Jurisdictionis* 15. *Maii* 1704. *ad secundum dubium*, & in pluribus aliis adductis per *Eminentissimum D. Cardinalem Petram ad Constitut. primam Anastas. IV. sect.*2. *num.*43. *& seqq. tom.* 1. videndum super hoc puncto ad materiam, quam late, & docte de more examinat.

Vicarius Generalis referens loco Archiepiscopi absentis omnia in facto ex posita comprobat, & sequens temperamentum proponit, videlicet, quod fierent duæ claves Ecclesiæ, quarum una sit penes illius Rectorem, & altera penes Confraternitatem, seu illius Præfectum, & quilibet suo muneri adimpleat, ac tempore, quo in Ecclesia celebratur festivitas S. Sebastiani, aliæque a Rectore peragendæ, ipse non inquietetur a Confratribus, functiones vero peragendas a Confratribus Rector haud impediat, & quod bona Ecclesia ab illius Rectore, bona vero intuitu Confraternitatis relicta a Confratribus ipsis administrentur, ut latius in sua relatione, quæ datur impressa.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime de more definire.

I. *An constet de Jurepatronatus Ecclesiæ sub titulo S. Sebastiani positæ extra muros Terræ Rendarum favore Communitatis ejusdem Terræ*, & quatenus affirmative.

II. *An possit expelli, seu removeri Confraternitas sub titulo S. Mariæ Constantinopolis in d. Ecclesia S. Sebastiani?*

III. *An Rev. Dominus Joseph Gatto Rector, seu Beneficiatus d. Ecclesiæ teneatur ad redditionem rationum omnium, & singulorum reddituum, oblationum, & eleemosynarum eidem Ecclesiæ factarum?* IV. *An*

IV. *An oblationes, Eleemosynæ & suppellectilia donata, & respective data, & in futurum dananda, & danda d. V. Confraternitati administrari possint, & debeant per Præfectam ejusdem Confraternitatis independenter a Rectore, seu Beneficiato ejusdem Ecclesiæ in casu &c.*

V. *An constet de legitima, & Canonica erectione dictæ Confraternitatis Laicalis sub invocatione S. Mariæ Constantinopolitanæ in eadem Ecclesia S. Sebastiani.*

VI. *An, & in quibus functionibus explendis in dicta Ecclesia Rector præcedere debeat Cappellanum dictæ Confraternitatis in casu &c.*

Dilata.

NAMURCEN. DISPENSATIONIS. Joseph Franciscus Germain, qui Sacrum Subdiaconatus ordinem suscepit de mense Junii 1718. sub obtentu quod d. Ordinem per vim, & metum a Patre illatum suscepisset, supplicavit san. mem. Innocentio XIII. pro dispensatione a voto continentiæ, ut matrimonium contrahere posset. Precibus Sac. Congregationi remissis, auditoque desuper Episcopo, qui plura retulerat comprobantia d. incussionem metus, hinc duo dubia disputata fuerunt in Congregatione diei 16. Decembris 1724. Primum; *An Orator teneatur ad Votum Continentiæ?* & quatenus *Affirmative;* Secundum; *An sit locus dispensationi?* super quibus responsum fuit, *ad primum affirmative, & ad secundum negative.* *Sess 23. c. 5. de Ref.*

Orator, cui concessa fuit nova Audientia, nova Jura adducens instat pro recessu a decisis, & ad hunc effectum exhibet informationem moderni Episcopi, qui commiserans ejus deplorabilem statum ita subjungit; *ausim denuo Sac. Congregationi repræsentare, addens quod per Testium depositiones his adjunctas Genitor Oratoris prædicti notetur fuisse asperæ, & ferocis naturæ, ac solitus exequi minas, unde non mirum, quod sæpefatus Orator exponat, se vi, ac metu gravi cadente in constantem virum Sacrum Subdiaconatus Ordinem suscepisse? ob minas privationis proprii patrimonii, & alias a Patre ei factas, uti latius Testes deposuerunt; Deinde quia d. Orator Canonicus est in Capitulo utriusque sexus, verendum semper erit, ne ejusmodi vir suæ conditionis oblitus Damicellas Canonissas vesana libidine prosequatur, unde scandala maxima, & nobiliorum familiarum inhonorationes oriri possunt; quibus sane eo nunc nullo opportuno magis remedio succurri potest, quam per petitæ dispensationis conditionem ob causas prælegatas vis, & metus gravis cadentis in constantem virum incussi a Genitore asperæ, & ferocis naturæ solito minas exequi, & scandali vitandi. Quibus addo, quod nulla sit spes hunc Subdiaconum tædio sui status affectum fore Ecclesiæ unquam utilem; quapropter censeo necessarium esse, hunc ab onere sibi involuntarie impositio solvere potius, quam eo ligatum retinere. Hinc solitam benignitatem EE. DD. ad effectum gratiæ petitæ consequendum imploro.*

Quatuor sunt depositiones Testium nuper adductæ, & insertæ in mox transmissa relatione Episcopi (ad perpetuam tamen examinatorum,) qui deponunt de feroci, & aspera natura Patris soliti minas exequi, & inter istos adest Anna Catharina Simon tunc temporis Ancilla ejusdem Patris, quæ de visu testatur de reiteratis, & atrocissimis minis Patris sæpe cum baculo aggredientis, & insequentis filium fugientem, ac detractantem, se nolle Subdiaconatus Ordinem suscipere, illumque deterrentis, nil a-

lius ſubſtantiæ paternæ ei fore relicturum, ut latius ex iſtius, aliorumque trium Teſtium depoſitionibus, quæ dantur *in Summario additionali num.* 1.

Iſtis circumſtantiis idem Orator in ſcriptura ejus nomine circumferenda plures alias addit ad ſuadendam coactivam ſuſceptionem Ordinis, & præcipue totalem averſionem a ſtatu Eccleſiaſtico, reiteratas ſuas conqueſtiones tam ante, quam poſt ſuſceptum Subdiaconatus ordinem, & quod nunquam miniſtrare voluerit in eodem ordine, ex quibus argui, ipſe putat, nedum illationem metus ſibi incuſſi, ſed quod excludatur purgatio ejuſdem metus, ſeu tacita ratificatio ſuſcepti ordinis.

Acerrima fuit controverſia inter antiquos Canoniſtas, an ſuſceptio Sacri ordinis per coactionem non abſolutam, quæ eſt quando quis vi, & manibus violenter attractis tenetur, ſed conditionalem, ſeu cauſativam, ad effugiendos ſcilicet cruciatus, vel mortem, quemadmodum imprimat caracterem juxta *Text. in cap. majores de Baptiſmo*, ita obliget ordinatum ad votum continentiæ? ſuper qua *Rota in una valentina coram Cæſare de Graſs. deciſ. prima tit. de his, quæ vi, metuſve cauſa fiunt* examinato funditus articulo illum indeciſum reliquit, conſuluitque Ordinatum, ut diſpenſationem peteret a Papa, cum hujuſmodi coactio, ſeu metus conditionalis juſtam præbeat cauſam diſpenſandi; In ſecunda vero propoſitione Cauſæ amplectendo originariam opinionem *Joannis gloſſatoris in cap. ubi iſta in verb. honorem diſtinct.* 74. reſolvit, taliter ordinatum non teneri ad votum continentiæ, ut in magiſtrali *deciſ.* 2. *eodem tit. coram eodem Cæſare de Graſs.* & hanc eamdem opinionem poſtmodum ſequuti ſunt communiter moderniores Theologi, & Canoniſtæ, ut videre eſt apud *Barboſ. vot. deciſ.* 77. *num.* 27. *& ſeq. Sanch. de matrim. lib.* 7. *diſput.* 19. *num.* 5. *Pignatell. conſult.* 77. *per tot. tom.* 7. *Fagnan. in d. cap. majores num.* 101. *& ſeq. de Baptiſm. Anaclet. in Jus Canon. lib.* 1. *tit.* 40. §. 6. *num.* 58. *Piringh. in Jus Canon. lib* 5. *tit.* 6. *num.* 2. cum aliis apud *Rotam deciſ.* 40. *par.* 6. *recen. & dec* 870. *num.* 1. *& ſeq. coram Emer. Jun.*

Coactio tamen, ſeu metus iſte debet eſſe gravis, & cadens in conſtantem virum, nec ſufficit levis, & vanus, ut obſervat *Fagnan. in d. cap. majores num.* 92. *Rot. d. deciſ.* 40. *num.* 4. *& ſeq. par.* 6. aliique mox relati.

Purgatur iſte metus, ac tacite ratificata dicitur ſuſceptio ordinis, ſi coacte Ordinatus poſt ceſſatam cauſam metus ſponte miniſtraverit in ordine, ut probat *Hoſtien. in d. cap. majores num.* 28. *de Baptiſ.* & ſufficit ſemel miniſtraſſe, ibique *Joannes Andreas in fin. Boich. num.* 7. *& Fagnan. num.* 114. *& Rot. deciſ.* 40. 325. 343. *par.* 6. *recen.* prout etiam ex ſuſceptione Canonicatus, cui eſſet annexus ordo Sacer, ſeu ex illius retentione, ut in mox dictis *deciſ.* 40. *&* 325. *par.* 6. ſed quomodo hoc ultimum intelligendum ſit, videndus eſt, quatenus opus ſit *Barboſ. de vot. deciſ.* 77. *num.* 119. *& ſeq.*

In caſu præſenti ignoratur, quando Orator proviſus fuerit de Canonicatu, & an iſti ſit annexus ordo Sacer; ſolum in prima Cauſæ propoſitione exhibita fuit fides Decani Collegiatæ atteſtantis Oratorem a die 23. Septemb. 1718. quo poſſeſſionem Canonicatus ſuſcepit, numquam miniſtraſſe in ordine Subdiaconatus.

De hoc articulo actum fuit in hac Sac. Congregatione *in Hiſpalen. nullitatis ordinis* 28. *Martii*, *& 2 Maii* 1716. ibique reſolutum fuit pro validitate collationis ordinis, eo quia per Teſtes non fuit metus probatus, & ulterius ordinatus Beneficium, & Dignitatem in Eccleſia requiſiverat.

At-

Atttamen in una *Ipren. diſpenſationis die 16. Decembris 1719.* deciſum fuit pro diſpenſatione a voto Continentiæ ex cauſa metus incuſſi a Matre Vidua violentæ naturæ, & uſufructuaria omnium bonorum, Filiumque vehemente minante, eum fore omnino derelicturam, ſi Subdiaconatum non ſuſcepiſſet, & Filius alias fuiſſet ad paupertatem redactus, ut latius videre eſt in foliis dierum 5. Auguſti, & 2 Decembris ejuſdem anni.

Non gravabuntur itaque EE. VV. decernere.

An, & in qua parte ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Dilata, & examinentur Teſtes formiter, & ſcribatur tam Ordinario Leodien. quàm Namurcen. juxta inſtructionem.

SENOGALLIEN. SUPPLEMENTI DOTIS. Exoptante Petro filio Franciſci Boni, ut ſuo nomine continuaretur impoſterum celebratio unius Miſſæ in die Sabbti cujuslibet hebdomadæ in Oratorio, ſeu Congregatione Præſentationis Beatiſſimæ Virginis Montis Novi, nec valente hanc piam voluntatem exequi, cum eſſet filius familias, Franciſcus Pater ut Filii deſiderio complaceret, & ſub hæc præciſa narrativa ſub die 11. Julii 1622. ita promiſit; *di qui è, che il Signor Franceſco Boni Padre di detto Pietro volendo gratificare detto ſuo figlio, conſtituito avanti di me Notaro promette pagare alla detta Congregazione, e Fratelli di eſſa ſcudi cinquanta in termine di due anni, con patto, che li detti ſcudi cinquanta dalli Fratelli della Congregazione ſi debbano tenere a cenſo perpetuo ad effetto che colli frutti debbano far celebrare una Meſſa in ciaſchedun Sabbato della Settimana*: & quouſque ipſe ſolveret hæc ſcuta quinquaginta, ſe obligavit ad præſtandam eleemoſynam pro celebratione Miſſæ in d. die Sabbati. *Seſſ. 25. cap. 4. de ref.*

Prædicta ſcuta quinquaginta, quæ vivente Franciſco Patre haud perſoluta fuerant, tradidit Petrus Filius de anno 1653. ac in Inſtrumento numerationis Confratres Oratorii acceptantes legatum, ſe obligarunt adimplere pacta appoſita in d. apoca Promiſſionis.

Cum autem eleemoſyna manualis, quæ antiquitus, & ſignanter de tempore prædicti contractus, erat in loco Montis Novi ad rationem obulorum quinque, aucta nuper fuerit ab Epiſcopis ad obulos decem, & ob hujuſmodi augmentum fructus dicti Capitalis ſcutorum 50. impares evaſerint ad ſupportandum onus unius Miſſæ in qualibet hebdomada, hinc de anno 1720. præfati Confratres recurſum habuerunt ad Sacram Congregationem pro ejuſdem oneris reductione, ſed ſub die 27. Januarii ejuſdem anni reſponſum fuit: *agendum eſſe contra hæredes pro ſupplemento*.

Reclamantibus ſubinde hæredibus ab hoc decreto, repoſitaque cauſa in Congregatione diei 21. Junii 1721. prodiit reſcriptum: *prævio receſſu a deciſis, Confraternitatem teneri ad onera injuncta*: In tertia vero propoſitione ſub die 28. Martii 1722. reditum fuit ad priorem ſenſum, prævio reſcripto: *In deciſis ſub die 27. Januarii 1720.*

Conceſſa hæredibus de Bonis licentia de redeundo, proponitur hodie cauſa pro quarta vice ſub dubio.

An ſit ſtandum in ſecundo, vel tertio loco deciſis in caſu &c.

Dilata.

Seſſ. 6. cap. 8. Seſſ. 21. c. 8. & ſeſſ. 24. c. 2. de Ref.

VULTURARIEN. JURISDICTIONIS. Intra fines Diœceſis Vulturariæ adeſt Terra Alberonæ ſubjecta in temporalibus Prioratui Baruli Sacræ Religionis Hieroſolymitanæ, cujus Priores, & Officiales pro tempore exercere etiam conſueverunt juriſdictionem Spiritualem in Clerum, & Populum, Epiſcopi vero utebantur juriſdictione per Concilium ipſis delegata in locis exemptis, præcipue quoad concernentia Curam Animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum.

Anno 1652. Prior Baruli impugnavit quoque juriſdictionem delegatam Epiſcopo, prætendens ſibi competere omnimodam juriſdictionem quaſi Epiſcopalem cum qualitate *Nullius*, & Territorio ſeparato, ſed re delata ad hanc Sac. Congregationem, *Sub die* 24. *Februarii* dicti anni reſcriptum fuit: *Epiſcopum Vulturarien. potuiſſe, ac poſſe uti Sedis Apoſtolicæ Delegatum viſitare Eccleſiam Parochialem S. Mariæ Terræ Alberonæ Religionis Hieroſolymitanæ, & in viſitatione decreta edere in concernentibus Curam Animarum, adminiſtrationem Sacramentorum, adimplementum onerum Miſſarum ex piis diſpoſitionibus provenientium, illaque eſſe executioni demandanda.*

Conceſſa deſuper nova Audientia, alia latior prodiit reſolutio favore Epiſcopi in repropoſitione Cauſæ ſequuta *die* 5. *Junii* 1656, nempe: *Sacra Congregatio cenſuit utraque Parte informante, Epiſcopo Vulturariæ competere jus approbandi Confeſſarios in Eccleſiis Prioratus Baruli Religionis Hieroſolymitanæ, necnon benedicendi, & reſpectivè licentiam impartiendi Prædicatoribus in eiſdem Eccleſiis concionantibus, donec conſtiterit per rem judicatam, dictum Prioratum eſſe Nullius, & habere Territorium ſeparatum cum juriſdictione quaſi Epiſcopali.*

Sub die 13. Februarii 1663. confirmatæ fuerunt præcedentes reſolutiones, conceſſa ſolum Priori Remiſſoria ad effectum probandi immemorabilem ſuper prætenſa qualitate Nullius, & Territorio ſeparato, non retardata interim dictarum reſolutionum exequtione.

Adduxit ſubinde Prior in vim dictæ Remiſſoriæ probationes, ac plures Teſtes formiter examinatos, aſſumptaque ſuper eis diſputatione, Sac. Congregatio ſub die 23. Januarii 1666. approbans in poſſeſſorio antecedentes reſolutiones, Cauſam in petitorio remiſit ad Rotam, ubi ea ſiluit, nec amplius fuit proſequuta; Tota hæc facti ſeries recenſetur per *Card. de Luc.* tunc in cauſa ſcribentem *de Juriſdict. diſc. 3. num. 1. 2. & 3.*

Quamvis autem ex parte Priorum numquam probatum fuerit Territorium ſeparatum, adhuc eorum Vicarii in litteris Teſtimonialibus pro Ordinandis apponebat titulum *Nullius*, & Epiſcopi illas vel rejiciebat, vel cum proteſtatione admittebant. Anno verò 1711. Sanctiſs. Dominus Noſter tunc Archiepiſcopus Beneventanus, & in Civitate Vulturariæ Viſitator Apoſtolicus recipere noluit in Ordinatione generali, quam ibi fecit, ſimiles litteras Vicarii Alberonæ, in quibus aderat dicta expreſſio *Nullius* quinimmo per actum publicum ita declaravit: *Oppidum Alberonæ Nullius prout aſſeritur, non habere Territorium ſeparatum, & proinde dictum Oppidum Epiſcopo Vulturarien. eſſe ſubjectum.*

Exorientibus vero in dies pluribus aliis quæſtionibus inter prædictos Epiſcopum, & Priorem, hodiernus Epiſcopus recurſum habuit ad Sanctiſſimum pro declaratione octo infraſcriptorum Dubiorum, quorum recognitione remiſſa ad hanc Sacram Congregationem cum clauſula tamen: *Præterquam quoad qualitatem Nullius*: Prior Baruli reclamavit ad eumdem Sanctiſſimum, ac ſupplicavit, ut dubiorum examen fieri deberet

prout

prout de jure, data ſcilicet facultate Oratori deducendi ſua jura etiam ſuper qualitate Nullius, & Territorio ſeparato, ſed cum Sanctiſſimus hanc inſtantiam rejecerit, hinc ad normam dicti Reſcripti decidenda proponuntur Dubia, quæ in fine Reſtrictus adnotantur.

Nulla uſque adhuc exhibita fuit Scriptura ex parte Prioris, quamvis laceſſitus judicialiter fuerit prævia præfixione plurium terminorum, nullaque exhibetur ex parte Epiſcopi, & ſolum iſte humiliter exquirit Sapientiſſimum Votum EE. VV., prout juris erit, hinc extraneum non putavi pro congrua Dubiorum reſolutione ſequentia ad materiam adnotare.

Stante prædicto Reſcripto Sanctiſſimi, hodie non valet Prior allegare, quod ipſe habeat in Oppido Alberoniæ juriſdictionem quaſi Epiſcopalem cum Territorio ſeparato, & qualitate *Nullius*, prout etiam in ſenſu veritatis probat *Card. de Luca d. diſc. 3. de Jurepatr. num. 5.*, Sed ſolum prætendere poteſt, quod ſit primæ, vel ſecundæ ſpeciei Prælatorum Inferiorum, inter quos alii habent Territorium improprium, & circumſcriptivum, quantum nempe ſe extendunt ipſorum Monaſteriorum, Conventuum aut Eccleſiarum ambitus, cum juriſdictione in perſonas ſibi ſubjectas, de quibus loquitur *Card. in Clement. prima num. 1. de Stat. Monach.*, Alii vero habent juriſdictionem in Cleru m, & Populum Sæcularem, compatibiliter cum Epiſcopo, & lege Diœceſana, itaut conſiderentur adhuc in Diœceſi Epiſcopi, & reſervata Epiſcopo per Concilium juriſdictione Delegata in concernentibus Curam Animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, in Cauſis matrimonialibus, & Criminalibus, necnon collatione Ordinum, approbatione Confeſſariorum, Concionatorum, & ſimilibus; juxta notiſſimam diſtinctionem Canoniſtarum.

Hoc ſuppoſito, pro eo quod attinet ad Synodum, quinam ſcilicet ad eam accedere teneantur, *Sic. Concilium in Seſſ. 24. cap 2. de reform.*, ita diſponit. *Synodi quoque Diœceſanæ quotannis celebrentur, ad quas exempti etiam omnes, qui alias ceſſante exemptione intereſſe deberent, nec Capitulis Generalibus ſubdantur, accedere teneantur, ratione tamen Parochialium, aut aliarum Eccleſiarum Sæcularium, etiam annexarum, debeant ii, qui illarum Curam gerunt, quicumque illi ſint, Synodo intereſſe.*

Hinc provenit, quod omnes Curati ſive Sæculares, ſive Regulares quamvis ſubdantur Superioribus Religionis, accedere tenentur ad Synodum Epiſcopi, in cujus Diœceſi exiſtunt; ut in ſpecie de Fratribus Cappellanis Religionis Hieroſolymitanæ exercentibus Curam Animarum ſæpe reſolvit hæc Sacra Congregatio, prout teſtantur *Fagnan. in cap. Quod ſuper his num. 9., & ſeq. de major., & obed., Monacell. formul. legal. tom. 4. fol. mihi 105. num. 158. primæ impreſſion., & plene Eminentiſſimus Petra ad Conſtitut. 4. Calixti III. ſect. 2. num. 107., & ſeqq. tom. 5.*, Immo ex ſenſu ipſius Concilii, etiam Curati, qui ſunt in loco *Nullius*, tenentur accedere ad Synodum illius Epiſcopi, qui tanquam vicinior poteſt eos viſitare, ut declaravit hæc Sacra Congregatio in pluribus reſolutionibus tranſcriptis apud *Eminentiſſimum Petram loco citato numer. 117.* & de veriori firmant *Fagnan. in d. cap. Quod ſuper his num. 10., Barboſ. ad Concilium dicta ſeſſ. 24. cap. 2. num. 28., & Card. de Luc. in adnot. ad Concilium diſc. 30. num. 12.*

Quo vero ad Clerum, communiter traditum eſt, quod ſi in Synodo agendum erit de re concernente totum Clerum, videlicet de reformatione morum, ac de intimandis Decretis Concilii Provincialis, tunc accedere tenean-

neantur omnes de eodem Clero, ita tamen, ut Ecclesiis debita servitia non subtrahantur, ut firmant *Abb. Joann. Andreas Zabarell.*, *& Fagnan. in d. cap. Quod super his de major.*, *& obed.*, *Massobr. de Synod. cap.3. dub. 2. num.13.*, *& Eminent. Petra dicta sect.2. sub num.* 111. Episcopus autem si super aliquo ex præmissis acturus erit in Synodo, debeat specificam mentionem facere in Edicto convocatorio; ut ita declarasse hanc Sac. Congregationem refert *Monaeell. d. tom.4. fol. mihi* 145. *n.*155.

Dubium tamen insurgit, an id procedat, quoad Clerum exemptum, & subjectum jurisdictioni Ordinariæ Prælati Inferioris? super quo Sacra Congregatio in una *Mileten.* transcripta apud Eminentissimum Petra ubi supra, declaravit, simplices Sacerdotes, & Beneficiatos si sunt exempti, non teneri accedere ad Synodum, *ex Concilio in d. sess.* 24. *cap.*2., sed quoad eos servandam esse dispositionem juris communis; Subdit autem idem *Eminentissimus Petra in dicta sect.*2. *num.* 111. *in fine*, quod omnes exempti, existentes tamen in Diœcesi tenentur ex dispositione juris accedere; prout alii Diœcesani, si agendum erit de reformatione morum, ac de intimandis Decretis Concilii Provincialis, quoties non habent Privilegium exemptivum a Synodo; eique consonant Canonistæ *in d. cap. Quod super his de major. & obed.*

Hujus difficultatis resolutio præcipue dependet ab alia inspectione, an scilicet Episcopus Vulturariæ habeat jus visitandi, & corrigendi Clerum Alberonæ jure delegato, quia eadem auctoritate delegata posset in casibus, de quibus supra, eos cogere ad interveniendum Synodo, quæ consideratur uti præambulum visitationis, ex rationibus videndis apud *Fagnan. in cap. Quanto num* 56. *& seq.*, *& in cap. Grave eodem titul. num.* 23. unde hæc Sacra Congregatio *in una Spoletana anni* 1581., quæsito ab Episcopo an ipse jure delegato posset visitare Loca Abbatiæ Ferentilli & compellere Clerum ejusdem, ut accederet ad Synodum, ita respondit. *Præsuppositio, Abbatiam Ferentilli, & loca, de quorum visitatione agitur, esse intra fines Diœcesis Spoletanæ, Congregatio censuit, Episcopum Spoletanum posse ex cap.*9. *sess.*24., *illa visitare, & Clericos dictæ Abbatiæ teneri accedere ad ejusdem Episcopi Synodum*: ut in *lib.*3. *Decret. fol.*129.

Quo vero ad jus visitandi, de quo in posterioribus Dubiis, nulla adesse videtur hæsitatio, quin possit Episcopus visitare jure delegato in concernentibus Curam Animarum; & administrationem Sacramentorum, ut quoad Religionem Hierosolymitanam disponitur *in Constit.*136. *S. Pii V. in Bullar. tom.*2. & quod sub nomine concernentium Curam Animarum, & administrationem Sacramentorum veniant etiam actus in idem mediate influentes, qualia sunt Altaria, Vestimenta, Vasa Sacra, suppellectiles, & alia similia, pluries declarasse hanc Sacram Congregationem, testantur *Barbos. ad Concilium sess.*25. *de Regul. cap.*11. *num.*15. *& de jure Eccl. univers. lib.*1. *cap.*24. *num.*22. *& Card. de Luc. de Jurisd. discept*4. *num.*6.

An autem in his Episcopi jurisdictio sit privativa, vel cumulativa cum Ordinario Locali? prædicta Constitutio S. Pii V. non excludit Priores Hierosolymitanos a cumulativo jure visitandi, quod ipsis prius competebat; ut in §. 7. ibi: *Nolumus item per præsentes ullum afferri præjudicium juri visitandi dictas Parochiales Ecclesias, & al a Beneficia curam Animarum habentia, quod antea Religioni, & Militibus prædictis competebat*: Et in specie quod hoc jus visitandi in concernentibus Curam Animarum spectet cu-

cumulative ad Epiſcopos jure delegato, & ad Priores jure Ordinario, late diſcuſſo articulo firmavit *Rota in Toletana Juriſdictionis* 10. *Januarii* 1679. *impreſſa apud Card. de Luca de Juriſdict. diſc.* 1. *Venetæ impreſſionis*, & ibi etiam firmat *Card. de Luc. diſc.* 4. *num.* 5. qui etiam ſubdit, quod hæc cumulativa non eſt intelligenda de alternativa cum jure præventionis, ſed de ſimultanea, & compatibili, quod nempe poſſit uterque ſive prius, ſive poſtea ſua juriſdictione uti; itaut male ſe gerens in exercitio Curæ ſubjacere poſſit duplici Punitori.

Attamen hæc Sac. Congregatio ſæpe reſolvit, quod ſi Decreta, & Ordinationes Epiſcopi diſcrepent ab illis Superioris Regularis, prævalere, & obſervari debent Decreta Epiſcopi; & præcipue reſolutum fuit *in Hiſpalen. Viſitationis* 18. *Auguſti* 1696. *ad ſextum Dubium*; & in aliis relatis apud *Barboſ. de jure Eccleſ. univerſ. lib.* 1. *cap.* 13. *ſub num.* 21., *& Monacell. formul. legal. tom.* 1. *tit.* 5. *formul.* 2. *num.* 2. Itaut ſi Epiſcopus prævenerit in Viſitatione, & aliqua Decreta ſervari mandavit, non poteſt Ordinarius Viſitator illa infringere, corrigere, ſeu mutare, vel contrarium decernere, ut eadem Sac. Congregatio reſolvit *in Mileten.* 17. *Novembris* 1703. *ad Quartum*, quam ſequitur *Monacell. tom.* 2. *tit.* 13. *formul.* 2. *num.* 54; Quoties vero Ordinarius prævenerit in cognoſcendo, inquirendo, & corrigendo Delinquentem, nec etiam valeret Epiſcopus Cauſam reaſſumere ac Ordinario inhibere, niſi ex juſtis cauſis recenſitis in Decretis generalibus editis per Sacram Congregationem ſuper ſtatu Regularium, approbatis per ſan. mem. Alexandrum VII. *ad Dubium XII.* & tranſcriptis apud *Fagnan. in cap.* 4. *num.* 42. *de offic. Ordin.*

Demum quoad Dubium, an idem Epiſcopus poſſit in reliquis viſitare Clerum, & Populum Alberonæ. Adſunt notiſſima Privilegia Sacræ Religionis Hieroſolymitanæ, quibus a juriſdictione, viſitatione, & correctione Epiſcoporum eximuntur Perſonæ illius Commendis, & Prioratibus ſubjecta; ſed æquè notum eſt, quod hæc privilegia adaptari, & ſuffragari poſſunt ſolum illis, qui copulative habeant tria requiſita recenſita in *ſeſſ.* 24. *cap.* 11. *de Refor. & in Conſtit.* 67. *ſan. mem. Gregorii XIII.* ſcilicet quod ſint addicti actuali ſervitio Religionis, reſideant intra Domos & Septa Religionis, & vivant ſub obedientia Comendatarii, ut habetur apud *Card. de Luca de Juriſd. diſc.* 1. *num.* 19. *& ſeqq. & in dicta Toletana Juriſdictionis* 16. *Januarii*, *& 17. Junii* 1689. *coram Molines impreſſ. penes eundem d. diſc.* 1.

Difficultas vero in præſenti oritur ex eo, quod Priores Baruli ultra juriſdictionem temporalem, exercent etiam ſpiritualem in Clerum, & Populum hujus Terræ, quo caſu non poſſe Epiſcopum ſe ingerere in viſitatione, referunt deciſum *Armendar. in addit. ad recopil. Legum Novar. lib.* 1. *tit.* 6. *de Viſit. num.* 94. *& Barboſ. ad Concilium ſeſſ.* 7. *cap.* 8. *num.* 16. *de Reform. & ſeſſ.* 37. *cap.* 11. *num.* 6. *de Regular.* & tradit etiam *Fagnan. in cap. cum olim num.* 39. *de præſcript.* & quod ita reſolutum fuerat ab hac Sacra Congatione; idem tamen *Fagnan. loco mox cit. num.* 41. *& ſeqq.* ſolide de more tuetur, quod non ſufficeret in hoc caſu Prælatis Inferioribus probare exercitium utriuſque Juriſdictionis per ſimplices actus poſſeſſorios, Teſtes, Scripturas, & ejuſmodi genera probationum, ſed requiritur, quod id probaretur per privilegium clarum, vel per tres Sententias conformes, vel per unicam, quæ in rem judicatam tranſierit; itaut interea manutenendus ſit Epiſcopus in ſua quaſi poſſeſſione, & facultate viſitandi.

Dignabuntur itaque EE.VV. ſuper ſequentibus Dubiis Sapientiſſimum Oraculum proferre.

I. *An Æconomus Curatus Terræ Alberonæ teneatur accedere ad Synodum Diœceſanam Vulturarien. & an teneatur etiam Clerus ejuſdem Oppidi, in caſu &c.*

II. *An idem Clerus tam in Sacris, quam in minoribus conſtitutus prout etiam Æconomus cogi poterant ad interreſſendum ultimæ Synodo habitæ proximo anno 1728. in qua ultra regulas dandas pro recta Sacramentorum adminiſtratione, publicanda erant decreta ſecundi Concilii Provincialis Beneventani, & quatenus affirmative.*

III. *An ſinguli de præfato Clero, & ſignanter Æconomus Curatus condemnari poſſint ad pœnam inditam in Edicto convocatorio.*

IV. *An Epiſcopus Vulturariæ viſitando dictum Oppidum jure delegato in iis, quæ reſpiciunt curam Animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, viſitare quoque poſſit Altaria, Sacras veſtes, ſuppellectilem, & alia neceſſaria pro materiali Cuſtodia Sacramentorum.*

V. *An idem Epiſcopus viſitare poſſit Clerum dicti Oppidi quoad ſcientiam, Mores, & Veſtes tum Sacras, tum prophanas, ac decreta opportuna facere pro honeſtate vitæ Clericorum, eorumdemque inſtructione.*

VI. *An etiam providere poſſit in Viſitatione circa mores Populi in Feſtorum dierum cuſtodia, in contractibus Vſurariis, in futurorum Conjugum inhoneſta converſatione, in Sacramentorum frequentia, & ſimilibus.*

VII. *An in concernentibus curam Animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, ac in aliis commiſſis Epiſcopo jure delegato poſſit Ordinarius localis ſe ingerere, & viſitare cumulative, & an poſſit etiam in caſu, quo Epiſcopus prævenerit in cognitione, proviſione, & correctione.*

VIII. *An Epiſcopus poſſit in Viſitatione providere pro executione Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Decretorum latorum in Conciliis Provincialibus, præſertim circa confectionem Inventariorum, Jurium, & Bonorum Eccleſiaſticorum, circa Statuta capitularia, & Archivia ſcripturarum.*

Dilata, & proponatur in prima poſt Reges.

Die Sabbati 3. Decembris 1729.

Ropoſitis in Antecedenti Congregatione ſequentibus Dubiis, nulla capta fuit reſolutio, ſed dictum fuit *Dilata*, prævia igitur prædicti Folii reaſſumptione, decernere EE. PP. ſapientiſſime non gravabuntur.

Seſſ. 22. c. 9., & Seſſ. 25. cap. 9. de refor.

CUSENTINA CAPPELLÆ.

I. *An*

I. *An conſtet de Jurepatronatus Eccleſiæ ſub titulo S. Sebaſtiani poſitæ extra muros Terræ Rendarum favore Communitatis ejuſdem Terræ*, & quatenus affirmativè.

II. *An poſſit expelli, ſeu removeri Confraternitas ſub titulo S. Mariæ Conſtantinopolis in d cta Eccleſia S. Sebaſtiani.*

III. *An Reverend. Dominus Joſeph Gatto Rector, ſeu Beneficiatus dictæ Eccleſiæ teneatur ad redditionem rationum omnium, & ſingulorum reddituum, oblationum, & eleemoſynarum eidem Eccleſiæ factarum?*

IV. *An oblationes, eleemoſynæ, & ſappellectilia donata, & reſpective data, & in futurum donanda, & danda d. V. Confraternitati adminiſtrari poſſint, & debeant per Præfectum ejuſdem Confraternitatis independenter a Rectore, ſeu Beneficiato ejuſdem Eccleſiæ in caſu &c.*

V. *An conſtet de legitima, & Canonica erectione dictæ Confraternitatis Laicalis ſub invocatione S. Mariæ Conſtantinopolitanæ in eadem Eccleſia S. Sebaſtiani.*

VI. *An, & in quibus functionibus explendis in dicta Eccleſia Rector præcedere debeat Cappellanum dictæ Confraternitatis in caſu &c.*

Ad Primum negativè. Ad ſecundum negativè. Ad tertium affirmativè. Ad quartum affirmativè, ita tamen, ut ratio reddi debeat Ordinario. Ad quintum, proviſum in ſecundo. Ad ſextum ad Ordinarium, qui provideat pro ſuo arbitrio, & prudentia, & amplius.

SENOGALLIEN. SUPPLEMENTI DOTIS. *Seſs. 25. c. 4. de ref.*

An ſit ſtandum in ſecundo, vel tertio loco deciſis, in caſu &c.

In ultimo loco deciſis, & amplius.

TRIDENTINA PAROCHIALIS. Propoſita præſenti Cauſa in Congregatione diei 24. Septembris mox elapſi, cum ex parte Comitis de Lodron exhibitum fuerit gratioſum reſcriptum Sanctiſſimi ab eo obtentum uſque ſub die 9. Julii 1726. dilata fuit illius reſolutio, & reſponſum fuit *ad mentem*, factoque verbo cum Sanctiſſimo, in executionem dictæ mentis, Sanctitas ſua deciſionem Cauſæ remiſit ad Sactam Congregationem prout de Jure, non obſtante præfato ſuo reſcripto; Dignabuntur itaque EE. VV. reaſſumere folium diei 3. Septembris præteriti, in quo facti ſeries late expenditur, & infraſcriptis dubiis reſpondere. *Seſſ. 25. c. 1. de reſor.*

I. *An Sententia privationis Eccleſiæ Archipresbyteralis Villæ Lagarinæ ſuſtineatur, in caſu &c.*

II. *An conſtet de attentatis hinc inde, & an, & quomodo ſint purganda, in caſu &c.*

Ad Primum affirmativè, & ad Mentem.
Ad ſecundum proviſum in primo.

Seſſ. 21. c. 9. de refor.

URATISLAVIEN. ERECTIONIS CONFRATERNITATIS. PP. Carmelitæ Oppidi Bidgoſtienſis Uratiſlavien. Diœceſis obtinuerunt ſub die 17. Julii 1727. a S. Sede Breve Indulgentiarum pro Confraternitate ſub titulo Divinæ Providentiæ erigenda, illudque admitti, & approbari meruerunt ſub die 10. Aprilis 1728. a Vicario Foraneo dicti Oppidi, qui certos dies deſtinavit, in quibus Confratres deſcribendi Indulgentias lucrari deberent, ac inſuper facultatem conceſſit d. Breve publicandi in aliquo die Dominico, vel feſto coram Populo ad Divina audienda congregato.

Conſimile Breve pro erectione Confraternitatis ſub eodem nomine Divinæ Providentiæ obtinuerunt Patres Jeſuitæ ejuſdem Oppidi ſub die *16.* Aprilis 1728. & ſub die 17. Maji ejuſdem anni admiſſionem, & approbationem Brevis reportarunt a prædicto Vicario Foraneo, qui etiam diem Feſtum Sanctiſſimæ Trinitatis, quæ cadebat ſub die 23. ejuſdem menſis Maji, deſtinavit pro introductione Confraternitatis.

PP. Jeſuitæ, quamvis Breve, ejuſdemque approbationem ultimi reportarunt, illud tamen primi publicaverunt, ſcilicet die ſequenti 18. Maji, quæ erat Feria tertia Pentecoſtes, & ſub die 23. ejuſdem menſis in Feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, ſolemnem introductionem, Invitatoriis ad Eccleſiarum valvas affixis, intimarunt; PP. verò Carmelitæ eorum Breve publicarunt die 19. ejuſdem menſis Maji, quæ erat ferialis, & in ſequenti die, quæ pariter ferialis erat, cum ea poſſibili pompa, & ſolemnitate, quæ fieri poterat in die feriata, introductionem fecerunt, non obſtante inhibitione ipſis facta a Vicario Foraneo.

Cum autem ex notiſſima Conſtitutione 115. ſan. mem. Clementis VIII. prohibeatur in eodem loco erectio Confraternitatis ſub eadem Invocatione, ſub qua prius alia reperiretur erecta, PP. Carmelitæ recurſum habuerunt ad Auditorem Sanctiſſimi pro circumſcriptione Brevis per PP. Jeſuitas poſterius obtenti, ſed remiſſa cauſa huic Sac. Congregationi cum inhibitione utrique Parti, ne adſcribendi, ſeu aggregandi eſſent novi Confratres uſque ad exitum litis; auditus fuit Epiſcopus, qui ſupradicta in facto expoſita confirmans, ſubjungit omnia ſucceſſiſſe ſine ejus ſcientia, neutram ex Partibus realem erectionem Confraternitatis adhuc obtinuiſſe, ſed dumtaxat introductionem, eo forſan motus, quia deficiunt litteræ teſtimoniales Ordinarii, quibus Confraternitatis erigendæ pietas, & Chriſtianæ Charitatis officia, quæ exerceri deberent, commendatæ eſſent, ac pro forma validæ erectionis requiritur in d. *Conſtit. 115. ſan. mem. Clementis VIII.* §. 2. & notant *Novar. in ſum. Bullar. comment. 49. num. 1. par. 2. & Monacell. formul. 1. tit. 13. ſub num. 48. tom 2.* Inſinuat præterea, ut pro decore ſui Officialis, & juxta deſiderium Civitatis, & Magiſtratus potius promovenda ſit erectio confraternitatis in Eccleſia PP. Jeſuitarum, quæ nullam aliam Confraternitatem habet, & in publico foro, & facili omnium aditu conſtructa reperitur, quam in Eccleſia PP. Carmelitarum, quæ jam aliam habet Confraternitatem, & eſt extra Locum ſita; At poſtea per hæc verba concludit; *cæterum ad avertenda ſcandala, non eſſet incongruum ſi tam extra Civitatem PP Carmelitæ, quam in Civitate PP. Societatis gauderent hac Confraternitate, prævia tamen ad me vel Officialem meum Generalem remiſſione pro faciendâ, & determinanda diſpoſitione devotionis prædictæ, ne una alteram impediat.*

Quo-

Quoad ultimum punctum inſinuatum in relatione Epiſcopi, alias hæc Sac. Congtegatio, prout aliæ Epiſcoporum, & Rituum, indulſerant, & tolerarunt erectionem, ſeu exiſtentiam duarum Confraternitatum ſub eodem nomine, & invocatione in uno eodemque Loco, attenta Locorum qualitate, numeroſitate Populi, more Regionis, diſtantia unius ab alia, aliiſque facti circumſtantiis, totum remittendo arbitrio Ordinarii, cum ea tamen lege, ut ſolemnitas, & Sacræ functiones diverſis diebus celebrari deberent, idque non ſolum in magnis Civitatibus, ſed etiam in aliis inferioris notæ, ut in Civitate Barii Sac. Congregatio Epiſcoporum, & in Civitate *Adrien.* hæc Sac. Congregatio, prout referunt *Card. de Luca de Præemin. diſc. 10. num. 13. in Miſcellan. diſc. 32. fere per tot. & Advocat. Vrlaya diſcept. Eccleſiaſt. 3. num. 33. 42. & 60. tom. 6. par. 2.*

In Summario PP. Carmelitarum datur depoſitio Teſtium, aſſerentium, Eccleſiam Jeſuitarum diſtare ab Eccleſia Carmelitarum 125. paſſibus Geometricis, & Oppidum Bidgoſtienſe adeo parvum eſſe per hoſtiles incurſiones continue demolitum, ut vix inibi una cum ſuburbiis biſcentum domus inhabitentur, & Incolæ parum ſupra quingentum.

Dignabuntur itaque EE. VV. in conflictu Partium Jura ſua deducentium decernere.

An, & quæ Confraternitatis erectio ſuſtineatur, in caſu &c.

Neutram ſuſtineri, & Epiſcopus utatur Jure ſuo, & ampliùs.

JANUEN. CAPPELLANIÆ. Joannes Auguſtinus Cappellus in Codicillis conditus de anno 1654. erigi mandavit in loco Vulturis Januen. Dioceſis ſeptem Cappellanias, modo ad quinque reductas, quarum Juſpatronatus activum reliquit PP. Provinciali, & Priori pro tempore Carmelitarum Excalceatorum dicti Loci; jus vero paſſivum reſervavit prius favore Deſcendentium per lineam Maſculinam Bernardi Cappelli, ſecundo loco Clericorum ſtudentium in Schola ejuſdem Loci Vulturis ab ipſo prius inſtituta, & his omnibus deficientibus, favore Deſcendentium Benedictæ Donghæ ejus Sororis his verbis: *Se nella Famiglia Cappella de linea Maſcolina vi foſſero Deſcendenti del q. Bernardo Cappello, e queſti foſſero Sacerdoti, debbano eſſer preferiti a tutti li altri per la Carica di dette Cappellanie, e ſe vi foſſero Deſcendenti di detta linea Chierici ſecolari poſſano ordinarſi a titolo di dette Cappellaniæ &c., ſimilmente i Putti di dette Scuole, ſe ſaranno Chierici Secolari poſſano eſſer ordinati, e promoſſi agl' Ordini Sacri a titolo di dette Cappellaniæ, valendoſi dei frutti, come di Patrimonio durante la vita di eſſi reſpettivamente, ſe coſi parrà al detto Provinciale, e Priore di conſentirli ſu la detta opinione, che avranno della vita, e buoni coſtumi di detti Chierici &c.; Se non vi foſſero Deſcendenti per linea Miſcolina di detto quondam Bernardo Cappello, nè Chierici della Scuola, vole detto Codicillante, ce ſi poſſano ordinare al titolo di dette Cappellanie per li Ordini Sagri come per Patrimonio li Deſcendenti della Nobile Benedetta Donghæ ſua Sorella &c.*

Seſſ. 23. c. 6. de reform.

Ad unam ex dictis Cappellaniis fuit ultimo loco de anno 1728. ob deficientiam lineæ Maſculinæ Bernardi Cappelli præſentatus Clericus Bartholomæus Peſcettus, qui prima tantum Scholaſtica Elementa, ſcilicet legere,

re, & ſcribere per breve tempus didicerat in præfata Schola Vulturis poſtmodum vero ab anno 1720. in aliis ſtudiis grammaticæ, & Rectoricæ edoctus fuerat in Civitate Januæ, ubi etiam habitum Clericalem ſuſcepit.

Adverſus hujuſmodi nominationem ex duplici capite ſe oppoſuit Familia Donga tertio loco invitata, prius in Curia Archiepiſcopali, & nunc per preces a Sanctiſſimo remiſſas in hac Sacra Congregatione: Primo quia de tempore denominationis non erat actu Clericus Scholaris in Schola Vulturis, prout putat, Teſtatorem demandaſſe, & ſecundo, quia nominatio fuit Symoniaca, utpote facta intuitu præcedentis donationis emiſſæ favore dictorum PP. Excalceatorum ab Amita Nominati.

Audito ſuper omnibus Archiepiſcopo, duas relationes tranſmiſit, quæ dantur in Summario Peſcetti, in quarum prima putat, prælationem eſſe debitam Clericis Scholaribus ex verbis Codicillorum; in ſecunda vero plura adduxit ad excludendam impictam labem Symoniacam, & refert, quod in præſenti nulli adſunt actu Clerici de dicta Familia Donga.

Super puncto, an Clerici Scholares Scholæ Vulturis debeant de tempore nominationis ſtudere, in dicta Schola, vel ſufficiat, quod prius aliquando in ea ſtuduiſſent? & quid ſi ſtudium fuerit per aliquod breve tempus? videri poteſt ad materiam *deciſ.353. coram clar. mem. Card. Caprara, ac deciſ.89. par.11. rec.*

Circumferuntur Jura Partium, ex quibus dignabuntur EE VV. reſpondere.

I. *An nominatio Cleri Bartholomæi Peſcetti facta a PP. Provinciali Provinciæ Januen., & Priore Conventus Vulturis ad Cappellaniam, de qua agitur, ſuſtineatur in caſu &c.*

II. *An ad eandem Cappellaniam, cæteraſque fundatas per Joannem Auguſtinum Cappelli ſint nominandi in futurum filii Deſcendentes a quondam Benedicta Donghi de Cappellis in caſu &c.*

Ad primum affirmativè. Ad ſecundum quoad Cappellaniam, de qua agitur, negativè, & in reliquis habetur ratio in caſibus particularibus.

Seſſ. 24. c. 12. de reform.

ROMANA DISTRIBUTIONUM. Menſibus elapſis extra Urbem ſe contulerant ob Corporis infirmitates, & pro recuperanda valetudine Canonicus Coadjutus, ac ejus Coadjutor Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Marci, hinc Canonici ejuſdem Eccleſiæ ſupplicarunt Sacræ Congregationi pro declaratione, an pro hoc tempore, quo Eccleſia debito caruit ſervitio, Coadjutus conſequi potuerit quotidianas diſtributiones? Petierunt Canonici Coadjutores præfatæ Eccleſiæ declarari, an punctaturæ, ſeu fallentiæ Canonicorum abſentium, quæ accreſcunt aliis intereſſentibus, & repartiuntur in fine anni, cedere debeant in beneficium ipſorum Coadjutorum actu inſervientium, vel potius eaſdem prout cæteras alias diſtributiones percipere debeant Canonici Coadjuti?

Exquiſitio voto Eminentiſſimi Cardinalis Marefuſci Urbis Vicarii, hic auditis prius intereſſe habentibus, ad primum dubium reſpondendum eſſe cenſuit *Affirmativè, per Textum in cap. unico de Cleric. non reſident. in 6. Card. de Luca de Canonic. diſc. 2. num.3. Barboſ. cod. tract. cap.29. num.45. & Monacell. formul.2. num.76. tit.13. tom.2.* . Et ad ſecundum dubium; Nega-

Negative ad primam partem, & affirmative quoad Secundam: ea ratione quia licet hujuſmodi emolumenta provenientia a punctaturis ſint quoddammodo extra ſpheram diſtributionum, quæ ſingulis Canonicis reſidentibus pro rata contingunt, nec connumerentur inter redditus certos, ſive incertos Canonicatus; Attamen cum punctaturæ veluti per jus accreſcendi de Jure ſpectent ad illos Canonicos, qui vere ſunt Canonici, & habent jus, ac titulum in Beneficio; Coadjutor vero ſit deſtitutus tali titulo, qui ſolum reſidet penes Coadjutum, conſequens eſt, quod iſte, & non ille eaſdem Punctaturas conſequi debeat, adnotata per *Barboſ. de Canon. dicto cap.29. a num.3. ad* 11. Et in hunc ſenſum collimant verba apponi ſolita in litteris Coadjutoriarum, quæ ſunt ſequentis, vel conſimilis tenoris: *Necnon omnes, & ſingulos fructus, redditus, & proventus in quibuſvis rebus conſiſtentes, & undecumque, quomodocumque provenientes, & ad beneficium hujuſmodi quomodolibet ſpectantes, & pertinentes pro eodem Coadjuto, & ad illius comodum, & utilitatem lucrari poſſit, & debeat.*

His ſtantibus, proponuntur eadem duo dubia, quæ tranſcribuntur in fine reſtrictus.

Canonici Coadjutores, qui nolunt judicialiter ſe opponere, ſed in totum ſe ſubmittunt Sapientiſſimo Oraculo Sac. Congregationis, extrajudicialiter motivarunt, quod circa primum dubium ſola infirmitas Canonici Coadjuti extra Urbem commorantis eidem ſuffragari non poſſit pro lucrandis diſtributionibus, niſi inſimul accedat Indultum hujus Sac. Congregationis eum eximens a reſidentia in Loco, a qua alias ſola infirmitas non eximeret.

Quo vero ad ſecundum dubium iidem aſſerebant, quod de Jure Communi. Coadjutores non ſunt totaliter incapaces participandi de fructibus, & redditibus beneficiorum ſuorum Coadjutorium, dum ſi aliter in Litteris Coadjutoriæ non obſtaret, teneretur Coadjutus ex redditibus Beneficii miniſtrare ſuo Coadjutori expenſas neceſſarias, ex quibus vivere poſſet; juxta *Text. in cap. de Rectoribus, cap. tua nos de Cleric. ægrotant. & in cap. unico eodem tit. in 6. Tondut. quæſt. benef. par.2. cap.1. §.13. num.24.*; Et in antiquis litteris conſuetum ſemper erat, quando Coadjutor non habebat, unde aliunde vivere, eidem centum, vel plus & minus reſervare, *Gonzalez ad regul. Cancel. gloſſ. 5. §.9. nu. 95., & 96.*, Et quamvis juxta modernum ſtylum Datariæ obſequentis conventioni Partium omnia emolumenta, fructus, & diſtributiones reſerventur Coadjuto, appellatione tamen iſtorum fructuum, & diſtributionum venire nequeant controverſa emolumenta incertiſſima punctaturarum; quæ cum proveniant a negligentia Abſentium, & lucrentur per intereſſentes vere, & non fincte, & quidem non tantum ob ſolam intereſſentiam, quam etiam ob majorem laborem, quem ipſi ſubeunt ex notatis per *Barboſ. de Canon. cap.22. n.18. & Rot. deciſ.102. n.20. cor. Bich., & Barthol: a S. Pauſto de hor. Canon. lib. 3. quæſt.88.*, eædem nequaquam accreſcere debeant Coadjutis, veluti qui nec vere, & realiter interſunt, nec ullum ſubeunt laborem, ſed potius lucrandæ ſint a Coadjutoribus, qui ultra Ordinariam intereſſentiam, ad quam ſolum tenentur pro Coadjutis, ſentiunt etiam, & ſubeunt majorem laborem ob non intereſſentiam aliorum, ex qua ratione accreſcunt punctaturæ, ſeu Fallentiæ, ut in ſpecie quod fallentiæ debeantur vere, & actu intereſſentibus, non vero accreſcant aliis, qui juriſdictione habentur pro inſervientibus, late decidit *Rota cor. Bich. dicta dec.102. a num.13. uſque*

in

in finem ubi plures alii Concordantes; alias si sub dicto nomine fructuum, & distributionum comprehenderentur etiam favore Coadjuti hujusmodi Fallentiæ, sequeretur quod Coadjutor non inveniens Choro non solum bonificare deberet Coadjuto ordinarias distributiones, quas amisit, verum etiam has fallentias, & punctaturas, quas acquisivisset ex non interessentia aliorum, si ipse actu interfuisset, quod esset contra consuetudinem omnium Ecclesiarum.

Quoad secundum dubium non fuit inventus aliquis Doctor in specie loquens; adest solum decisio in *Roman. Coadjutoriæ* 14. *Maii* 1696. *cor. Muto* impressa post *Card. de Luc. dec.* 25. *lib.* 12. *de Benef. tom.* 2. in qua dictum fuit, emolumenta incerta consistentia præcipue in communibus, & exequiis, quæ ex voluntate Testantium præstantur actu interessentibus, exclusis absentibus, quamvis ex legitima Causa impeditis, deberi Coadjutori, non vero Coadjuto, firmatumque fuit in *num.* 10., quod hujusmodi emolumenta minime comprehendantur sub illa generalitate Litterarum Coadjutoriæ reservantium Coadjuto *omnes, & singulos Canonicatus fructus, jura, obventiones, & emolumenta tam certa, quam incerta.*

Attamen decisio ista non videtur applicabilis præsenti Casui, quia ibi datus fuit Coadjutor Canonico in insaniam prolapso, & in litteris Coadjutoriæ post mox dictam generalem reservationem fructuum, & distributionum favore Coadjuti, ea postea fuit hoc modo modificata, & restricta, ut scilicet Coadjuto reservatæ censerentur *distributiones quotidianæ quæ tunc per ipsum ratione non sanæ mentis percipi solebant*; Unde merito Rota resolvit, non deberi Coadjuto prædicta emolumenta Communium, & Exequiarum, cum de iis nec etiam pro rata participaret ante sibi datum Coadjutorem, dum ex causa suæ insaniæ Choro interesse non poterat; nec alias melioris conditionis fuisset post obtentam gratiam Coadjutoriæ, quam antea erat. Præsens vero controversia examinatur cum supposito reservationis generalis omnium, & quorumcumque fructuum, & emolumentorum favore Coadjuti, ut supponitur in petitione, & in voto Eminentissimi Relatoris.

Stante generali reservatione omnium fructuum, & distributionum favore Coadjuti. *Clericat. in discord* 91. *per tot. de benefic.* firmat, omnia; & quæcumque emolumenta, quæ ratione servitii acquirit Coadjutor, cedere debere commodo sui Coadjuti, etiamsi ageretur de illis obventionibus, quæ ex statuto Ecclesiæ percipere nequiret Coadjutus, si ipse vere, & actu inserviret; ut si nempe aliquæ distributiones deberentur Canonicis tantum Presbyteris, & Coadjutus non esset Sacerdos, sed talis esset Coadjutor, & dictus Auctor movetur ex pluribus rationibus, primo, scilicet ex dicta universali reservatione omnium, & quorumcumque fructuum favore Coadjuti, quæ nihil excludit. Secundo quia Coadjutoria continet duplicem gratiam, unam ad favorem Coadjutoris, ut succedat in Beneficio, & alteram in adjutorium Coadjuti, ut & omnia emolumenta Canonicatus lucretur, mediante servitio Coadjutoris, unde iste debet esse contentus sola spe futuræ Successionis, quæ cedit in recompensam suorum laborum, *ex Lotter. de Benef. lib.* 2. *quæst.* 25. *num.* 15., nec debet manum extendere in portionem gratiæ, quæ respicit Coadjutum, videlicet in ejus emolumenta; Tertio quia Coadjutor nullum titulum, nullumque Jus habet in Canonicatu, nec in ejus fructibus, & emolumentis; Quarto demum quia Coadjutor in servitio Ecclesiæ operatur nomine Canonici

nici Coadjuti tamquam ejus mandatarius ad hoc expreſſe electus : & auctoritate S. Sedis deputatus : quidquid autem lucratur Mandatarius, totum debetur Mandanti ; Sed in hoc articulo, quatenus opus eſſet, videri poſſunt *Ventrigl. in praxi tom.2. annot.13. §. Unico num.39. & Barboſ. de Canonic. cap.29. num.38.* contrarium tenentes.

Ponderata eſt etiam natura hujuſmodi Fallentiarum: Doctores enim communiter aſſerunt, illas accreſcere, ſeu per jus accreſcendi acquiri intereſſentibus; *Gloſſ. in Clementina 2. de verbo pars dimidia de ætat. & qualit. & in Clement.2. verbo ſuſpenſ. de Vit. & honeſt. Cleric. cum aliis plene apud Bellon. de Jure accreſc. cap.6. quæſt.47. num.7. & 8.*; Alii vero, & Rotæ Auditorium cenſent, dictas Fallentias ſpectare ad intereſſentes per jus non decreſcendi; ut *Garz. de Benef. par.1. cap.5. num.208. & Rot. cor. Mant. deciſ.226. & 236. per totas*; Potentius autem ad propoſitum eſt jus accreſcendi, quippe quia per jus accreſcendi portio non data accedit; per jus vero non decreſcendi pars data retinetur juxta diſtinctionem, quam primus omnium adducit *Juſtinianus in l. Unica §. ubi autem Cod. de Caduc. tollen.*, & late habetur apud *Bellon. de Jur. accreſc. cap.4. quæſt.2.num.4., & ſeqq.*, & ex hoc deſumi videtur, controverſas Fallantias potius ad Coadjutum, quam Coadjutorem pertinere, eo quia eæ non lucrantur per ſubtractionem fructuum a portione Canonicorum non intereſſentium, ſed verius finguntur miniſterio Juris numquam ſeparatæ a propria portione Coadjuti, quæ cenſenda eſt magis pinguis ab initio, ut videre eſt apud dictam *deciſ.226. coram Mantica*.

Conferre etiam videntur ad caſum plures reſolutiones hujus Sac. Congregationis, prout in terminis Canonici Jubilati habentis indultum percipiendi omnes, & ſingulos fructus, & diſtributiones, perinde ſi actu intereſſet, reſolutum fuit eidem deberi etiam Fallentias aliorum non intereſſentium *In Reatina diſtributionum 19. Aprilis 1692. in Aquipendii Jubilationis 23. Martii 1697. in alia Aquipendii Indulti 1. Aprilis 1719., & in Montis Paliſci 10. Julii 1728.*; Idem etiam definitum fuit quoad Canonicum abſentem a Choro propter morbum, & habentem ſimili Indultum, *in Romana diſtributionum 6. Maii 1703. & 27. Junii 1705., & in Mediolanen. diſtributionum 7. Decembris 1715.* Et id ipſum generaliter deciſum fuit quoad alios ex legitima Cauſa impeditos intereſſe Choro, *in Alexandrina 29. Septembris 1657.*

Hæc dicta ſint ad materiam: Dignabuntur itaque EE. VV. Sapientiſſime de more decernere:

I. *An diſtributiones debeantur Canonico Coadjuto extra Urbem commoranti ſuo pariter Coadjutore extra Urbem cauſa infirmitatis degente?*

II. *An lucra provenientia ex punctaturis, & abſentiis Canonicorum, quæ præſentibus accreſcunt, habeantur Canonicis Cadjutoribus, ſive potius Coadjutis in caſu &c.*

Dilata, & perquiratur Decreta, ad mentem.

ROMANA REDUCTIONIS ONERUM. Bon. mem. Joannes Andreas Caſtellanus anno 1645. irrevocabiliter donavit Ven. Domui Lauretanæ Nationis Picenæ in Urbe omnia bona ſua tam præſentia, quam futura, reſervato ſibi quoad viveret uſufructu, & quantitate ſcutorum 500. ad effectum teſtandi, ac data etiam facultate Joanni Mariæ Fratri *Seſſ. 25. c. 4. de ref.*

libere disponendi de prædictis suis bonis pro summa scutorum 30. millium.

Inter onera injuncta Ecclesiæ Donatariæ, primo voluit, quod ipsa celebrari faceret tres Missas quotidianas, duas nempe pro Anima sua, & suorum, & aliam pro pace, & Concordia Principum Christianorum, ac Animabus Purgantibus, & pro istarum eleemosyna ita subjunxit: *al qual'effetto fino alla total perfezione della Fabrica &c. vuole, che delle sue entrate goda scudi cento cinquanta moneta l' anno, doppo fatta detta fabrica resti l' obligo perpetuo come sopra con l' assegnamento, che si dirà appresso.*

Post completam Fabricam Ecclesiæ, mandavit quod ex fructibus dictorum bonorum distribuerentur singulis annis decem subsidia dotalia ad rationem scutorum triginta pro quolibet, necnon integre manutenerentur de victu, & vestitu decem Alumni, qui nuncupari deberent *Castellani* cum annuis scutis centum pro quolibet; Istis absolutis, ita demum disposuit: *il resto delle sue entrate servi per dote delle suddette tre Messe in perpetuo come sopra; per la manutenzione della Fabrica, per servizio della Processione solita da farsi ogn' anno, per ornamento della Sagrestia della Santa Cappella, o altri bisogni, edurgenze, che saranno giudicati opportuni dall' Eminentissimo Signor Card. Protettore pro tempore.*

In Testamento vero, quod condidit sequenti anno 1646., revocata prædicta facultate, quam tribuerat Joanni Mariæ Fratri libere disponendi de scutis 30. mil., illam reduxit ad scuta 10. mil. tantum, & alia sc. 3000. legavit Grignolis suis Pro Nepotibus, ac in reliquis scutis 17. mil., prout 3000. in omnibus aliis bonis hæredem instituit eamdem Venerab. Domum, cum onere alendi ultra decem Alumnos præscriptos in donatione, alios sex, qui postmodum ex diminutione Capitalium redacti fuerunt ad quatuor.

Comperto nuper per Deputatos d. Ven. Ecclesiæ, exitum præfatæ hæreditatis superare introitum in annuis scutis 127. 60. ut ex calculo, quem exhibent, supplices preces porrexerunt Sac. Congregationi pro reductione, seu cassatione duorum sequentium onerum, scilicet quoad scuta 75. quæ impendi solent pro cantu in die Festivitatis Translationis Almæ Domus subrogato in locum Processionis, quæ dicta die fieri solemniter consueverat, & quoad unum ex quatuor Alumnis nominatis in Testamento, & deputari solitis ab Eminentissimo Protectore pro tempore.

Audito Eminentissimo D. Cardinale Joanne Baptista de Alteriis Protectore, iste putat, delendum esse onus Musicæ, uti non spectans ad hæreditatem, nec injunctum a pio Testatore; quo vero ad aliud onus, credit, quod etiamsi redditus non sufficerent, reductio tamen potius cadere deberet super Missis, quia Testator Primario respexit ad subsidia Dotalia, & ad alimenta Alumnorum, & postmodum residuum hæreditatis destinavit pro dote Missarum, & signanter aboleri posset onus Missæ quotidianæ pro pace, & Animabus Purgantibus, cum pro istis Ecclesia quotidie in specie oret, nec Missa ista respiciat immediatum favorem Testatoris; attamen postea subjungit; quod posset reduci eleemosyna harum trium Missarum ad manualem, eo quia Fundator non erexit Capellanias cum certo fundo dotali, sed solum injunxit Donatariæ celebrationem præfatarum trium Missarum ex residuo Patrimonii, quod stat penes ipsam Ecclesiam donatariam; unde sufficit, quod Patrimonium tantam tribuat pro eleemosyna Missarum, quantum remanet, detractis prius aliis oneribus, dummodo non sit infra manualem

lem; ut latius ex ejuſdem Eminentiſſimi votis, quæ circumferuntur impreſſa.

His præhabitis, humiliter expetitur.

An, & quomodo ſit precibus annuendum in caſu &c.

Delendas eſſe omnes Muſicas, & in reliquis ad Eminentiſſimum Præfectum juxta mentem.

PLACENTINA RESTITUTIONIS DOTIS. Contendente Petro Polli ſibi reſtituendam eſſe dotem, ſeu eleemoſynam dotalem Librarum ſex milliũ ſolutam occaſione, qua Clara ejus filia admiſſa fuit inter Puellas Collegiales Collegii Immaculatæ Conceptionis Civitatis Placentiæ, in Congregatione diei 3. Septembris præteriti propoſitum fuit dubium: *an ſit reſtituenda dos in caſu &c.*: ſed illius reſolutionem placuit EE. VV. differre, ac injungere, ut ſcriberetur Epiſcopo juxta inſtructionem, quæ fuit, *ut referret præciſam Puellæ ætatem in qua admiſſa fuit inter Collegiales, ac ulterius quanto tempore eadem Clara ſteterit in dicto Collegio ante ſuſceptionem habitus, & votorum emiſſionem, & an dicto tempore ſteterit inter Educandas, vel admiſſa fuerit ad explendum annum probationis, & pro hujuſmodi effectum actum præfatæ admiſſionis tranſmitteret.* *Seſſ. 25. c. 15. & 16. de Regul.*

Epiſcopus mandatis obtemperans tranſmittit fidem baptiſmatis dictæ Puellæ actum admiſſionis ad Collegium, & actum profeſſionis, & emiſſionis votorum, ex quibus eruitur, illam eſſe ortam *die* 8. *Septembris* 1707. admiſſam vero, & ingreſſam in Collegium *die* 19. *Junii* 1724 tunc ætatis annorum ſexdecim, & novem menſium, ibique quod per annum ſtetit in veſte Sæculari, veſtitionem vero, & inſimul profeſſionem emiſiſſe 26. *Junii ſequentis anni* 1725.

Primus actus ingreſſus, ſeu admiſſionis in Collegium, ita loquitur. 1724. 10. *Giugno convocato il Capitolo di queſte Religioſe del noſtro collegio della SS. Concezione d'ordine della Madre Priora, ha queſta propoſta la richieſta della Sig.ra Chiara figlia del Signor Pietro Polli, che deſidera farſi Religioſa in queſto Collegio, ſopra diche le Religioſe ſudette l'anno accettata, ed ammeſſa al Noviziato in Abito ſecolare a tenore delle noſtre regole, Oggi giorno* 19. *del corrente Giugno ha fatto il ſuo ingreſſo, e principia il ſuo Noviziato.*

Alius actus veſtitionis, & profeſſionis eſt ſequentis tenoris: 1725. 20. *Giugno, Convocato il Capitolo d'ordine della Madre Priora, ha queſta propoſto il deſiderio della Signora Chiara Polli che tiene di veſtire, e profeſſare in queſto noſtro Collegio avendo terminato l'anno del ſuo Noviziato jeri, ſopradichè le Religioſe congregate ſodisfatte de ſuoi boni diporti l'anno volontieri accettata: Item* 1725. 26. *ſudetto ha veſtito, e profeſſato la detta Signora Chiara in mano di Monſignor Vicario col nome di Suor Maria Clara.*

Prævia igitur reaſſumptione folii ſub dicta die 3. Septembris diſtributi, non gravabuntur EE. VV. infraſcripto dubio tunc non reſoluto ſapientiſſime de more reſpondere.

An ſit reſtituenda dos in caſu &c.

Dilata.

TUDERTINA MONACATIONIS. In ultimo Teſtamento, cum quo de anno 1719. deceſſit Maria Urania Landi de Aſtancollis hæredem uſufructuariam inſtituit Claram Beatricem ejus filiam Monialem Profeſſam *Seſſ. 22. c. 6. & 8. de Regul.*

ſam in Monaſterio S. Mariæ Majoris Civitatis Tuderti, Proprietarium vero idem Monaſterium cum onere monacandi Puellam Nobilem, & Pauperem ejuſdem Civitatis, nominandam a prædicta Clara ejus filiam ante ſui obitum.

Mortua Clara hærede uſufructuaria, nulla in ſcriptis facta nominatione Puellæ Monacandæ, putans Monaſterium, Jus nominandi ad ipſum devolutum fuiſſe, Abbatiſſa, & quatuordecim ex viginti Monialibus Profeſſis, ſub explicita declaratione reportandi prius Indultum derogatorium voluntatis Teſtatricis, nominarunt Aloyſiam Novelles Puellam exteram, ac ex Gallia oriundam, quæ in cantu, moduliſque valde experta, pluribus ab hinc annis pro Educanda manet in eodem Monaſterio.

Precibus igitur pro hujuſmodi gratia porrectis nomine dicti Monaſterii, & Aloyſiæ nominatæ, auditus fuit Epiſcopus, qui inter cætera refert, quod licet Clara Beatrix repentino morbo correpta nullam expreſſam nominationem fecerit, ſatis tamen Animum ſuum pluries explicaverat nominandi unam ex ſex filiabus Marci Antonii Leoni nobilis Tudertini, qui gravi paupertate laborat, & de hac determinata voluntate Claræ conſtare aſſerit ex depoſitionibus (quas injunctas tranſmittit) Mariæ Electæ Proſperi tunc temporis Abbatiſſæ, aliarumque quatuor Monialium necnon duorum Sacerdotum Rectorum dicti Monaſterii, & alterius Sacerdotis, qui tunc munus Confeſſarii ordinarii in præfato Monaſterio gerebat, qui omnes ſunt conteſtes de auditu ab ipſa Clara Beatrice. Ex his putat Epiſcopus non potuiſſe, neque poſſe Moniales eligere Puellam exteram, & præterire nominationem Puellæ nobilis & pauperis Civitatis Tuderti, ſed quod eligi, & præferri deberet una ex dicta familia Leoni, nedum ob dictam determinatam voluntatem Claræ ſic, ut ſupra probatam, ſed etiam quia pollet qualitatibus requiſitis a Teſtatrice, etenim dicta familia inter nobiles Civitatis recenſetur, & in requiſito paupertatis cunctas alias antecedit, prout ſatis ex relatione, quæ datur impreſſa.

Subinde comparuit Paula altera ex dictis filiabus Marci Antonii Leoni, & innixa depoſitionibus prædictorum qualificatorum Teſtium, ac etiam favorabili relationi Epiſcopi inſtetit pro declaratione, quod ea eſſet monacanda ad formam Teſtamenti Mariæ Uraniæ Landi; Monaſterium vero contendit, quod etiamſi concurrerent in Paula requiſita Nobilitatis, & paupertatis demandata a Teſtatrice, adhuc hujuſmodi qualitates nullum Jus eidem tribuere valeant, quoties expreſſa, & perfecta voluntate nominata non fuit ab hærede uſuructuaria, & deſtituta eſt etiam nominatione, & præelectione facienda a Monaſterio, quinimo fuit ab eodem expreſſe excluſa, cum poſſit Monaſterium præfatum, quatenus ab hac Sac. Congregatione denegaretur petita diſpenſatio favore Aloyſiæ Novelles, aliam Puellam ad ſui obitum nominare, illamque præeligere inter omnes alias nobiles, & pauperes Civitatis Tuderti, nec adſtringi poſſit ad eligendam magis pauperem. Super hoc puncto an, & quando ſcilicet data facultate eligendi Pauperem, poſſit facultatarius eligere pauperem omiſſo illo, qui majori paupertate laborat, quatenus opus eſſet, videri poſſunt ad materiam *Ventrigl. in prax. par.2. annot.28. § 1. num.18. & Amoſtaſ. de cauſ. piis lib.4. cap.4. num.15. & ſeqq.* aliique per eos citati.

Interea datus fuit alius ſimplex Libellus nomine Philippi Niſterni, ubi aſſerens ſe nobilem, & pauperem eſſe Civitatis Tuderti, ac gravatum quatuor Nobilibus Puellis, ſupplicat, ut habeatur ratio de ſuis, ejuſque

Filia-

Filiarum Juribus ad controverſum Legatum; ſed nil aliud exhibuit, quam atteſtationem Civitatis ſuper nobilitate ejus Familiæ Niſternæ.

Concordatis itaque infraſcriptis dubiis, dignabuntur EE. VV. ſuper illis ſapientiſſimum oraculum proferre.

I. *An relictum Mariæ Vraniæ Landi debeatur Paulæ Leoni, ſive potius Jus nominandi ad dictum relictum ſpectet ad Monaſterium S. Mariæ Majoris, vel ad Reverendiſſimum Epiſcopum Tudertinum?*

II. *Et quatenus debeatur Paulæ Leoni, an iſta emittere poſſit profeſſionem in alio Monaſterio Civitatis Tudertinæ, ubi æqualis, vel minor dos exigatur in caſ. &c.*

Non propoſita.

Die Sabbati 17. Decembris 1729.

Dignabuntur EE. VV. Folium anteactæ Congregationis benigne reaſſumere, & infraſcriptis Dubiis ob temporis anguſtiam tunc non propoſitis ſapientiſſime reſpondere. *Seſſ. 25. c. 15. & 16. de Regul.*

PLACENTINA RESTITUTIONIS DOTIS.

An ſit reſtituenda dos in caſu &c.

Dilata ad primam etiam unica.

TUDERTINA MONACATIONIS. *Seſſ. 22. c. 6. & 8. de reform.*

I. *An relictum Mariæ Vraniæ Landi debeatur Paulæ Leoni, ſive potius jus nominandi ad dictum relictum ſpectet ad Monaſterium S. Mariæ majoris, vel ad Reverendiſſimum Epiſcopum Tudertinum.*

II. *Et quatenus debeatur Paulæ Leoni, an iſta emittere poſſit profeſſionem in alio Monaſterio Civitatis Tudertinæ, ubi æqualis, vel minor dos exigatur in caſu &c.*

Jus nominandi pertinere ad Monaſterium, & Monaſterium deveniat ad electionem Puellæ ad formam Teſtamenti.

TOLETANA ADMINISTRATIONIS EMOLUMENTORUM PAROCHIALIUM. Propoſito Dubio in Congregatione diei 2. Julii præteriti (cujus folium reaſſumere dignabuntur): *An adminiſtratio Oblationum, & Emolumentorum Parochialium S. Crucis Matriti ſpectet ad Locumtenentem, ſive Vice-Parochum modernum, vel potius ad Antecеſſorem in caſu &c.* reſponſum fuit: *Affirmative quoad primam partem, & negative quoad ſecundam.* *Seſſ. 21. c. 4. de ref.*

Conceſſa nova audientia Joanni Alvarez Vice-Curato Anteceſſori, redit Cauſa ſub ſequenti dubio.

An ſit ſtandum vel recedendum a deciſis &c.

Dilata, & proponatur in prima etiam unica, & ſcriba-

tur Eminentiſſimo Archiepiſcopo pro appoſitione ſequeſtri ſuper Rebus controverſis.

Seſſ. 14. c. 1. de reform. Matr.

LYCIEN. STUPRI. Propoſita hæc Cauſa in Congregatione diei 12. Martii labentis anni inter Annam Thereſiam Procacci, & Dominicum Falconerium, reſponſum fuit: *eſſe cogendum Falconerium ad contrahendum Matrimonium, & interim retinendum in Carceribus, & ad mentem*: In cujus ſequelam Eminentiſſimus Præfectus ſcripſit Ordinario, ſed ab ejus reſponſione nullatenus variatur ſtatus Cauſæ.

Falconerius conſtans in non contrahendo Matrimonium ſibi ſummopere inviſum, & hanc ſuam conſtantiam confirmans in quadam Epiſtola circumferenda, ubi Deum teſtatur, potius velle mori, quam in uxorem ducere Annam Procacci, in præterita Congregatione ſupplicavit pro excarceratione, quia per ſeptem continuos annos ibi permanſit, nec tam longa detentio potuit illum inducere ad dictum Matrimonium; Injunctum tamen fuit, quod hæc inſtantia deſcriberetur in folio, citata parte, exquiritur idcirco ſapientiſſimum Oraculum EE. PP. ſub dubio.

An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.

Non propoſita.

Seſſ. 24. c. 1. de reform. Matr.

MARSICEN. SEU CAPUTAQUEN. MATRIMOMII. Angelus Scalzo Civitatis Marſicen. poſt contractum Matrimonium per verba de præſenti die 16. Septembris 1721. cum Carmoſina Caporale Civitatis Salæ Caputaquen. Diœceſis, die 24. Septembris ejuſdem anni inſterit in Curia Caputaquen. pro nullitate Matrimonii ob perpetuum impedimentum uxoris, eo quia ipſa ſit adeo arcta cum interpoſitione oſſium, & duritiei, ac ſupereminenti excreſcentia carnis, ut impotens penitus ſit ad viriles amplexus, itaut tentata carnis copula numquam una caro effici potuerint, quodque impedimentum iſtud excepto Miraculo opus humanum removere nequeat abſque periculo vitæ ipſius Mulieris.

Caramoſina uxor, quamvis in litis exordio ſe oppoſuiſſet, *ut in proceſſ. fol. 2.* de anno tamen 1726. examinato coram Vicario Generali, prævio juramento, faſſa eſt dictam ſuam arctitudinem cum interpoſitione oſſium, & excreſcentia carnis, neque potuiſſe ex commercio pluries habito effici Matrem, ſeu Conjugem, unde liti ceſſit, & conſentiit, ut vir aliam uxorem duceret dummodo non in Civitate Salæ, *ut in dicto proceſſ. fol. 5. & 6.* Examinatus quoque vir, qui prævio juramento confirmavit omnia, de quibus in ſua petitione.

Deputatis ſubinde, atque examinatis ex Officio Curiæ duobus Peritis Chirurgis, ac duabus Obſtetricibus, iſti omnes facta inſimul recognitione Mulieris, diſtincte, & ſeparatim retulerunt, verum eſſe impedimentum arctitudinis cum excreſcentia carnis, quodque impedimentum iſtud ſit perpetuum, & naturale, nulla humana arte removendum, nec etiam per inciſionem ſine evidenti periculo vitæ, ſtante interpoſitione oſſium; Et hæc aliaque plura recenſentur in ſuis relationibus, quæ dantur *in Summario*.

Proceſſit etiam eadem Curia præviis articulis ad formale examen ſeptem Teſtium viciniorum bonæ famæ loco ſeptimæ manus Propinquorum (inter quas adeſt Mater Mulieris) unanimiter deponentium de conqueſtionibus

bus viri ſuper eo, quod Matrimonii effectum conſequi nunquam valuerit, de ejuſdem viri potentia, & de prædicto impedimento Mulieris ab ipſis pluries recognito, & præſertim dicta Mater Mulieris uti bene conſcia teſtatur de actibus particularibus legen. *in Summario*.

Quibus completis, Vicarius Generalis hæc omnia referens exquiſivit in re tam gravi Sapientiſſimum Oraculum hujus Sacræ Congregationis.

Tranſmiſſo itaque proceſſu, in quo non conſtat, fuiſſe deputatum ex Officio Defenſorem Matrimonii, ac præfixo Mulieri competenti termino ad deducenda jura ſua, Angelus vir innixus diſpoſitioni *Textus in cap. Fraternitatis de Frigid. & Malefic.* modo humiliter ſupplicat pro favorabili reſolutione danda ſequenti dubio.

An Matrimonium ſit nullum in caſu &c.

Ordinarius procedat prout de Jure juxtá Inſtructionem.

CASERTANA CONCURSUS. Vacata de menſe Junii 1727. pingui Præbenda Canonicali in Terra Magdaloni Caſertanæ Diœceſis, Epiſcopus putans, Terram præfatam tanquam compoſitam ingenti numero ſex mille fere Animarum, ac numeroſo Clero Sæculari, & Regulari, inter inſignia Oppida recenſeri optime poſſe, prædictum Canonicatum ad præſcriptum *Sac. Concilii Tridentini ſeſſ. 5. cap. 1. de reform. & Concilii Romani tit. prim. c. 6.* in Præbendam Theologalem erigi voluit. *Seſſ. 5. cap 1. de ref.*

Dicto ſubinde, & convocato concurſu de menſe Decembris ejuſdem anni coram ipſomet Epiſcopo, & quatuor Examinatoribus, quorum unum tantũ erat Synodalis, duodecim fuerunt Oppoſitores, quibus idem textus Sacræ Scripturæ, eædemq; quæſtiones Theologicæ aſſignatæ fuerunt explanandæ.

Epiſcopus, antequam reſponſiones traditæ fuerint, coram omnibus tam Examinatoribus, quam Examinandis publice conteſtatus eſt Deum, Sanctoſque, ſe eligendo ſequi velle judicium, & conſcientiam Examinatorum, & quem ipſi magis aptum, & idoneum renunciarent, ille eſſet præeligendus.

Peracto examine, Examinatores habilem, & idoneum præ ceteris declararunt Diaconum Carolum Pellegrini, ſed iſto renuente Præbendam acceptare, libere, ſic annuente Epiſcopo, Juri ſuo renunciavit, humillime petens, ut pro ſui nota paupertate, quatenus eidem Epiſcopo ſic placeret, aliqua modica penſio ſuper fructibus prædictæ Præbendæ ſibi reſervaretur. Admiſſa hujuſmodi renunciatione, Examinatores ſecundo loco, uti magis idoneum renunciarunt Sacerdotem Dominicum Piſante, quem Epiſcopus ſtatim præelegit, & inſtituit, cæteris vero oppoſitoribus in eorum gradu habitis pro approbatis.

Ab hujuſmodi præelectione tanquam irrationabili appellavit intra legitima tempora ad Sanctiſſimum Sacerdos Franciſcus de Amato; Precibuſque remiſſis Sacræ Congregationi, auditus fuit Epiſcopus, qui tranſmittens acta originalia concurſus, facti ſeriem ſuperius expoſitam comprobat, additque ulterius, concurſum indixiſſe, & convocaſſe potius ad ſui animi inſtructionem, ac ad excitandam ſtudioſam Juventutem, quam pro neceſſitate, eo quia conſtitutio Sanctiſſimi, quæ incipit, *Paſtoralis*, præſcribens novam formam Collationis Theologalis per concurſum, loquatur dumtaxat de Theologali in Cathedralibus; non vero in Collegiatis Eccleſiis; ſed ſuper hoc puncto Orator exhibet ſpeciale reſcriptum ejuſ-

dem

dem Sanctiſſimi declarantis, concurſum in dicta ſua Conſtitutione præſcriptum fuiſſe, & eſſe de forma pro canonica collatione Theologalis etiam in Collegiatis.

His ſtantibus proponuntur tria dubia tranſcripta in fine Reſtrictus.

Circa validitatem Concurſus, ex quatuor capitibus contendit Orator appellans, illum fuiſſe nullum. Primo quod ex quatuor Examinatoribus, unus tantum erat Synodalis, nec ex ipſis actis Concurſus conſtat, eos præſtitiſſe juramentum de fideliter munus ſuum exercendo quacumque humana affectione poſtpoſita, prout eſt de forma ex mente Concilii. Secundo quod iidem exceſſerint fines eorum muneris, quod eſt referre, qui ſint idonei, numquam vero renunciare, quis ſit magis idoneus, quod ad ſolum Epiſcopum pertinet, juxta reſolutiones Sacræ Congregationis relatas *per Barboſ. de Paroch. cap. 2. num. 90. & ſeq. Lotter. de re Benefic. lib. 2. quæſt. 31. num. 98. & Garz. de re benefic. part. 9. cap. 2. num.* 108. qui tamen *num.* 110. ſubjungit poſſe eos renunciare quis ſit magis idoneus petente Epiſcopo. Tertio quia ſervata non fuerit forma præſcripta ab hac Sacra Congregatione in Litteris Encyclicis ſcriptis in ſequelam reſolutionis captæ *ſuper dubiis generalibus Concurſuum propoſitis die 1. Octobris, & reſolutis die 16. Novembris* 1720. quoad modum tenendi Concurſum, ut ſcilicet ipſe fiant clauſis januis, è quibus nemo ex oppoſitoribus antequam ſcripta conficiat, egredi poſſit, & quod illorum ſingula reſponſa nedum ab ipſis oppoſitoribus, verum etiam ab Ordinario, & Examinatoribus ſubſcribantur; In præſenti vero reſponſa oppoſitorum, nec ab Ordinario, nec ab Examinatoribus apparent ſubſcripta, ut ex actis originalibus, & ulterius examen habitum fuit apertis januis, e quibus Piſante præelectus, & Franciſcus de Alexandro alter ex Oppoſitoribus liberum habuerunt egreſſum; Et ad hoc probandum Orator exhibet extrajudicialem depoſitionem quatuor Teſtium, quorum tres deponunt de publica voce, & de auditu a dicto Franciſco de Alexandro, & alter de viſu tamquam unus ex oppoſitoribus, & intereſſentibus in Concurſu. Quarto demum quia poſt factam renunciationem a Pellegrino primo electo, illico deventum fuit ad præelectionem alterius abſque alio novo examine, quando per electionem primi finitus jam erat concurſus, nec deveniri poterat ad novam electionem ſine novo concurſu, juxta firmata *per Garz. de Benefic. part. 9. cap. 2. num. 221. & ſeq. & Maſſobr. in prax. habendi concurſ. requiſ. 3 dub. 11. per. tot.*

Stante igitur nullitate Concurſus, concludit Orator, deveniendum eſſe ad novum examen hic in Urbe coram Judice ad quem, etiam ſi non doceretur de irrationabili judicio Epiſcopi, ad quod tamen probandum plura alia ſubnectit in ſcriptura ejus nomine circumferenda.

Eadem Conſtitutio Sanctiſſimi, incipien. *Paſtoralis*, quæ eſt la 2. ex impreſſis poſt Concilium Romanum, novam formam introduxit in Collatione Theologalis, voluitque, ut conferri debeat magis idoneo in formali concurſu ab Examinatoribus renunciato, eo plene modo, quo Parochiales Eccleſiæ conferuntur.

Attamen concurſus in Parochialibus differt a concurſu in Theologalibus, quia in primo ad normam Concilii Tridentini *ſeſſ. 24. cap. 18. de Refor.* requiritur, quod fiat coram Epiſcopo, vel ejus Vicario Generali, & coram Examinatoribus Synodalibus non pauciorıbns quam tribus abſque interventu alterius Examinatoris non Synodalis, ſub pœna nullitatis, ut plu-

ries

ries declaravit Sacra Congregatio Teſte *Maſſob. requiſ.13. dub.1. & Barboſ. ad d. ſeſſ. cap.18. num.74. & ſeqq. & de Paroch.p.r.1. capite 2. numero 52. & ſeq.* & quod iidem Examinatores jurent de fideliter munus ſuum exercendo quacumque humana affectione poſtpoſita jnxta alias reſolutiones relatas *per Maſſobr. requiſ.14. dub.1. & 2. Barboſ. dicto cap.2. num.76. & ſeq. & Card. de Luca de Paroch. diſc.2. num.4.* quamvis non ſit neceſſe, ut dictum Juramentum præſtetur in quolibet examine, ſed ſatis ſit Juramentum generale publice præſtitum in Synodo, ubi fuerunt electi ut tenent *Garz. de Benefic. par.9. cap.2. num.359. & Lotter. de re Benefic. lib.2. quæſtion.31. num.94. & 95.*

In concurſu vero ad Theologales juxta formam præſcriptam in d. Conſtitutione *Paſtoralis* ſufficit, quod ille fiat *coram Epiſcopo, & quatuor Examinatoribus etiamſi Synodales non ſint ab eodem Epiſcopo actu eligendis, ac deputandis, in Theologali tamen facultate Licentiatis, & valde peritis, ſivè Sæcularibus, ſive Regularibus*, ut ſunt verba ejuſdem Conſtitutionis, in qua nulluni expreſſe exigitur juramentum a prædictis Examinatoribus præſtandum.

Super puncto probandi gravamen ab irrationabili judicio Epiſcopi, non proceditur amplius cum antiqua opinione Sac. Congregationis, & Rotæ Auditorii, qua datum erat appellanti provocare electum ad novum examen abſque eo quod de irrationabilitate ullum afferret documentum, vel probationem, ut late diſſeritur *in decifione Rheginen. Parochialis 1. Martii 1720. coram bon. mem. Cerro*, ſed oportet, ut de gravamine doceat ex actis primi concurſus, juxta generalem reſolutionem captam *ſuper Dubiis concurſuum die 16. Novembris 1720. ad tertium*, & approbatum a Sanctiſſimo.

Jura Dominici Præelecti non adhuc ſunt deducta: Dignabuntur itaque EE. VV. ſumma, qua pollent, ſapientia definire.

I. *An pro collatione Præbendæ Theologalis in Eccleſia Collegiata ſit de forma neceſſarius concurſus.*

II. *An conſtet de validitate concurſus in caſu &c. & quatenus affirmative.*

III. *An ſit locus novo examini, in caſu &c.*

Dilata ad primam etiam unica.

NUSCANA FUNERIS. Defuncta Joanna Lambucci in nocte, quæ præceſſit diem undecimam Januarii 1727. electa ſibi prius ſepultura in Eccleſia PP. Reformatorum S. Franciſci Terræ Montellæ Nuſcanæ Diœceſis, PP. prædicti una cum P. Angelico eorum Guardiano proceſſerunt de mane ejuſdem diei circa horam 15. ad Domum Defunctæ, ut ejus Cadaver amoverent, & deferrent, ibique diu per ſpatium trium horarum expectato Parocho, eoque renuente accedere, quamvis admonito, & requiſito pro parte Patris Guardiani, iidem innixi reſolutionibus Sacræ Congregationis, & præcipue *in Novarien. Funerum 15. Martii 1704. ad ſecundum, & quintum Dubium*, ac etiam Conſtitutioni Sanctiſſimi, quæ incipit *Pretioſus* §.72., qua cavetur, quod requiſito, & non accedente Parocho ad Domum Defuncti intra ſpatium unius horæ, licitum ſit Religioſis Cadaver removere, & ad eorum Eccleſiam deferre, circa horam decimam octavam elevarunt Cadaver, illudque recto tramite detulerunt ad ipſorum Eccleſiam tumulandum, ſpretis per eoſdem geminis inhibitionibus Vicarii Generalis, quibus ſub pœna cenſurarum monebantur, ne Cadaver amovere auderent. Hæc facti ſeries eruitur ex Scriptura, & Summario eorum nomine circumferendis. *Seſſ. 25. c. 13. de ref.*

Capta

Capta ſub eadem die per Curiam Epiſcopalem informatione de omnibus geſtis, citati fuerunt dicti Patres ad dicendam cauſam quare &c., illiſque non comparentibus intra terminum trinæ monitionis, ſub die 13. ejuſdem menſis fuerunt per publicos Cedulones denunciati excommunicati.

Ab hujuſmodi Sententia ipſi appellarunt prius ad Curiam Metropolitanam, ad quam tranſmiſſa fuerunt acta, ſubinde recurſum habuerunt ad Sacram Congregationem, a qua requiſito Epiſcopo, iſte retulit, prædictam Joannam obiiſſe dicta die 11. Januarii hora decima cum dimidia intra fines Parochialis Eccleſiæ, & Collegiatæ S. Mariæ in Plano, cujus cura tam actualis, quam habitualis reſidet penes Capitulum, exercitium vero penes Vicarium Curatum, & quidem ab immemorabili, retulit etiam non deferri funus ad Eccleſias tumulantes etiam Regularium, niſi facta prius per Curatum abſolutione Cadaveris, cum interventu Capituli, & ſub ejus Cruce; quod PP. Reformati recta via acceſſiſſent ſub hora 16. ad Domum Defunctæ, ubi non invento Capitulo, nec Parocho, qui tunc Sacras in Choro perſolvebat Laudes, P. Guardianus proteſtatus fuiſſet, ſe non poſſe expectare, & niſi Presbyteri cito veniſſent, ipſum poſſe, ac velle abſque eorum interventu funus explere; hoc denunciato Canonicis per quemdam Ruſticum (quem Religioſi de eorum mandato denunciaſſe aſſerunt, ipſi inſteterant coram Vicario Generali, ne aliquid in eorum præjudicium innovaretur; non accedentibus prius PP. ad Collegiatam Eccleſiam, nec prius requiſito Capitulo, & Curato, eo magis quia Divinum Officium erat adhuc in Choro recitandum, & vix ex duodecim horis, quæ inter mortem, & ſepulturam intercedere debent, ſex erant elapſæ; quod Vicarius Generalis mandavit, non amoveri Cadaver, & quod intra duas horas Partes deducerent Jura ſua ad effectum capiendi aliquam proviſionem, ſed PP. revocato ejuſdem Defunctæ Viro, qui interea diſceſſerat ad invitandum Capitulum, & Curatum, ac paciſcendum ſuper quantitate Funeralium, illico elevarunt Cadaver, illudque detulerunt ad eorum Eccleſiam, non obſtante, quod in via ſuperveniſſet aliud mandatum Vicarii Generalis, ne ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrenda Cadaver e finibus Parochiæ amoverent: Quodq; ex motivo hujuſmodi ſpretus d. PP. fuerunt, ut ſupra declarati excommunicati.

Aperiendo vero idem Relator ſuum ſenſum, cenſuit, exſpectandum eſſe exitum litis, ac judicium Metropolitani, prout expectandum eſſe demandavit Sacra Congregatio: Metropolitanus ſubinde per Sententiam declaravit, nullas eſſe Cenſuras latas per Curiam Nuſcanam, ſed quod eadem Curia ſervatis ſervandis procederet ex integro.

Interpoſita appellatione ad Sacram Congregationem, tranſportatiſque actis proponitur ſequens Dubium videlicet.

An licitum fuerit P. Angelico Ordinis Reformatorum deferre Cadaver non obſtante inhibitione Epiſcopi, & proinde an Cenſuræ ſuſtineantur in caſu &c.

Dilata ad primam:

Seſſ. 25. c. 13. de ref.

NONANTULANA, SEU EUGUBINA QUARTÆ FUNERALIS. Occaſione, qua de anno 1725. tumulatum fuit in Eccleſia Conventus PP. Minorum Conventualium Terræ Pergulæ Cadaver cujuſdam Pueri filii Marci Antonii Baldini de Parochia PP. Auguſtinianorum; orta eſt controverſia inter Patres tumulantes, & dd. Patres Auguſtinianos ſuper ſolu-

ſolutione Quartæ Funeralis, contendentibus illis, ad iſtam non teneri ſub clypeo antiquæ concordiæ inter utrumque Conventum exaratæ, qua ſtabilitum fuit, perſolvendas eſſet loco Quartæ Funeralis PP. Auguſtinianis ſex annuas libras ceræ pro omnibus ſuis Parochianis pro tempore tumulandis in Eccleſia PP. Conventualium: Aſſerentibus vero PP. Auguſtinianis, prædictam concordiam haud eſſe attendendam, utpote ipſis nimis læſivam, ac ſublatam quoque per noviſſimam Conſtitutionem Sanctiſſimi *la 6. impreſſam poſt Concilium Romanum*.

Propoſito tamen in Congregatione *die* 24. *Maii* 1727. cujus folium EE. VV. reaſſumere dignabuntur ſequenti Dubio: *An Conſtitutio noviter emanata ſuper Quarta Funeralium obſtet, itaut Eccleſiæ PP. Minorum Conventualium Terræ Pergulæ teneatur ſolvere Eccleſiæ Parochiali PP. S. Auguſtini ejuſdem Terræ integram Quartam Funeralem in caſu quo aliquis ſubjectis Parochiæ dd. S. Auguſtini ſepelitur in Eccleſia PP. Minorum Conventualium* reſponſum edidit *Affirmativum*.

Conceſſa nova audientia PP. Conventualibus, iſti ultra neceſſum a deciſis, aliam prætenſionem excitant, ſolvendi ſcilicet quartam partem tantum Candelabrum non vero medietatem, prout ibi moris eſt. At audito Epiſcopo ſuper hac ſubalterna quæſtione, iſte refert, ab immemorabili viguiſſe conſuetudinem in Terra Pergulæ, ſolvendi Parochis medietatem omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in Eccleſia tumulante accendebantur circa Cadaver, eamque favore Parochorum approbata fuiſſe ab hac Sac. Congregatione ſub die 4. Aprilis 1659. contra PP. Minores Obſervantes; poſt promulgatam vero præfatam Conſtitutionem Sanctiſſimi, ſolvi etiam medietatem Candelarum, quæ in Altaribus accenduntur ſolis refragantibus PP. Minoribus Conventualibus, qui etſi cæteris Parochis eamdem medietatem tribuant, Parocho tamen Sancti Auguſtini Quartam dumtaxat dare prætendunt.

His ſtantibus, proponuntur duo ſequentia Dubia.

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis?* & quatenus affirmative quoad primam partem.

II. *An Quarta Funeralis ſolvenda ſit PP. Auguſtinianis in quarta parte Candelarum, Intorticiorum, aliorumque circa funus appoſitorum, ſeu potius in illorum medietate juxta aſſertam Loci conſuetudinem in caſu &c.*

Ad primum in Deciſis, & amplius.

Ad ſecundum negative quoad primam partem, & affirmative quoad ſecundam, & amplius.

CATANIEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. In folio Congregationis *diei* 7. *Julii* 1727., quod EE. VV. reaſſumere dignabuntur, expoſitum fuit, quod Nicolaus Joſeph Luca in ſuo Teſtamento condito de anno 1712. demandaverat erectionem Monaſterii ſub titulo S. Mariæ Conceptionis in Civitate Ennæ, in quo recipi deberent Virgines bonis moribus prævitæ, Parentibus orbatæ, quæ nec minores annis novem eſſent, nec majores annis duodecim; Cumque ob tenuitatem reddituum nequiret erigi novum Monaſterium, ac ex diſpoſitione Concilii *in ſeſſ.* 25. *cap.* 8. *de reform.* facienda eſſet commutatio in opus eidem diſpoſitioni magis proximum, prout eſſet eorumdem bonorum applicatio ad aliud Monaſterium dictæ Civitatis Ennæ; hinc duo Monaſteria pro eadam applicatione ſupplicarunt

Seſſ. 25. *c.* 8. *de ref.*

carunt, prout etiam nunc ſupplicant, unum nempe S. Mariæ Gratiarum cum onere alendi decem Virgines, & alterum S. Michaelis.

Auditus tunc fuit Vicarius Capitularis Catanien. qui putavit, applicationem fieri poſſe favore primi Monaſterii S. Mariæ Gratiarum, quia eamdem exoptabant Prior, & Dignitates Collegiatæ Executores Teſtamentarii, ac Conſanguinei Teſtatoris ac etiam quia idem Monaſterium plures ſuppeditaverat pecunias, quarum ope inter plures lites præſervata fuit portio, quæ remanet ex dicta hæreditate legata, quod creditum condonatorum ſe exhibet; ſi ad ſui favorem fiet applicatio; Monaſterium vero S. Michaelis nitebatur juribus Doctoris Aloyſii Medina, qui cum prætenſionem haberet ſuper dicta hæreditate, & litem deſuper intentaverit, prævio juramento promiſerat, ſe dictæ liti ceſſurum, ſi applicatio fieret favore dicti Monaſterii S. Michaelis.

Relata Cauſa in d. Congregatione *die 7. Junii* reſcriptum fuit *Dilata, & ſcribatur novo Epiſcopo juxta inſtructionem*: quæ fuit, ut referret, *quanta ſit ſumma mutuata hæreditati a dicto Monaſterio S. Mariæ Gratiarum, quænam ſint Jura Doctoris Medinæ, quantam bonorum partem ipſe prætendere poſſit ex dicta hæreditate, & quæ ſint conditiones, quas Monaſterium Sancti Michaelis proponit in caſu applicationis hæreditatis ſibi faciendæ.*

Epiſcopus retulit, ſummam mutuatam a Monaſterio Gratiarum aſcendere ad uncias ſexcentum, & ultra monetæ Siculæ conſtituentes ſcuta 1300. monetæ Romanæ, Doctorem Medinam verſo pallio liti ceſſiſſe, omniaque Jura ſua renunciaſſe favore dicti Monaſterii S. Mariæ Gratiarum, quo vero ad Monaſterium S. Michaelis nil aliud ab ipſo deduci poteſt, niſi tenuitas ejus reddituum, ſatis exiguus Monialium numerus, aliaque commiſerationis motiva recognoſcenda potius oculari inſpectione in actu viſitationis.

Datæ ſubinde fuerunt aliæ litteræ Epiſcopo, ut in actu Viſitationis omnia juxta prædictam inſtructionem diligenter exquireret, & Sacram Congregationem inſtructam redderet; ſed quia res protrahebatur in longum, iterum eidem injunctum fuit, ut quamprimum referret ſive in Viſitatione, ſive extra eam; Hoc interim defuncto Epiſcopo, hoc idem ſcriptum fuit Vicario Capitulari, ut informaret juxta præfatam inſtructionem alias Epiſcopo tranſmiſſam.

Vicarius Capitularis omnia expreſſa in antecedentibus relationibus confirmat, addit tamen, quod utrumque Monaſterium promittit, tot acceptare Virgines Profeſſas, quot hæreditaria bona ſuſtinere valent, quodque Monaſterium S. Michaelis ſumma rerum omnium inopia laborat, ac tanta premitur egeſtate, ut neceſſe fuerit elapſis diebus extrahere ex arca trium clavium ſcuta 65. ad emendam aliquam frumenti portionem pro ejuſdem ſubſtentatione, itaut Monaſterium iſtud vel abolendum, vel alteri aggregandum, aut aliunde conſulendum ſit; Plura alia recenſentur in hac nova relatione, quæ datur impreſſa.

Circumferuntur Jura Partium, ex quibus onus erit definire.

An, & quomodo ſit locus commutationi in caſu &c.

Eminentiſſimus Pico qui dignetur rem perpendere, & votum ſuum Sac. Congregationi Concilii aperire, & interim ſcribatur Vicario Capitulari, qui mandet, reddi rationem de bonis hæreditariis, ac deponi fructus, & certioret.

INDEX

CONCLUSIONUM, & RESOLUTIONUM

Quæ in ſingulis Foliis annorum 1727., 1728., *&* 1729. *fuerunt adnotatæ.*

A

ABbatiſſarum electio quanda facienda eſt, Epiſcopus, aut alius Supetior non poteſt Monaſterii Clauſtra ingredi, ſed ante Cancellorum finiſtellam Monialium ſuffragia audire, aut recipere debet, *pag.* 47. §. *Tyburtina*.

Abbatiſſarum electioni Epiſcopus, ſi Monaſteria ſint exempta, poteſt una cum Superioribus Regularibus per ſe ipſum, aut per alium intereſſe, & abſque ulla Monaſteriorum impenſa præſidere, *pag.* 47. §. *Procedendo*.

Abbatiſſarum electio facta, non intervenientе Epiſcopo, ſed tantum Superiore Regulari, invalida eſt, ſi Epiſcopus eam velit irritam eſſe, *pag.* 48. §. *Pleraque in fin.*

Abbatiſſarum electio debet per vota ſecreta fieri, alias eſt invalida, *pag.* 47. §. *Tyburtina.*

Abbatiſſarum ſecretæ electioni non officit, quod ea, adhibitis duabus, vel tribus perſonis tàn quam Scrutatoribus lege ſecreti obſtrictis expleatur, *pag.* 47. §. *Tyburtina*.

Abbatiſſarum ſecretæ electioni itidem non obſtat, ſi eadem per vota ſingularum Monialium oretenus expreſſa coram Superiore petagatur, *pag.* 47. §. *Tyburtina*.

Adulterium committit uxor repudiata, ſi vivente Viro repudiante, ad alia vota tranſeat, *pag.* 34. §. *E contra in princ.*

Adulterium, quando eſt publice notorium, ſive notorietate facti, ſive juris, operatur, ut Conjux innocens poſſit propria authoritate ab Adultero recedere, tam quoad debiti redditionem, quam quoad mutuam cohabitationem, *pag.* 32. §. *Et quidem in fin.*

Adulterii cauſa poteſt Conjux innocens a peccatore conjuge divertere, & ſe a Thoro, & cohabitatione illius ſeparare, *pag.* 32. §. *Et quidem in princ.*

Appellatio adverſus Epiſcopi judicium in Parochialium collationibus non admittitur, niſi de gravamine doceatur ex Actis primi concurſus, *pag.* 387. §. *Super puncto*.

Applicari poſſe Miſſam Conventualem tantum diebus feſtis de præcepto, attenta Præbendarum tenuitate, indulgere conſuevit S. Congregatio, *pag.* 326. §. *Attenta*.

Ab applicatione Miſſæ Conventualis ſuperaddita, ſeu injuncta Canonici non eximuntur ab applicatione aliorum onerum, ſeu Miſſarum, quas antea pro iiſdem Benefactoribus applicare ſolebant, *pag.* 326. §. *Eadem*.

Applicatio Miſſarum cenſetur injuncta a Teſtatore, qui præcepit, Cappellanum debere in Miſſa pro ejus anima orare, *p.* 309. §. *Atta ven*.

Applicatio eſt quid diſtinctum a verbo *orare*, *pag.* 309. §. *Sed quia*.

Applicatio Miſſarum non cenſetur demandata, ſi earum celebratio a Teſtatore fuerit injuncta pro commoditate Populi, vel Monialium Miſſam audientium, *pag.* 309. §. *Inter in princ.*

Applicatio Miſſarum non cenſetur a Fundatore demandata, quando ipſe præſcribendo certum Miſſarum numerum aliquas applicari pro anima ſua expreſſe præcepit, & quoad alias, vel nihil de earum applicatione dixit, vel illas ad Cappellani arbitrium remiſit, *pag.* 309. §. *Inter in fin.*

Archidiaconum Getunden. teneri, Sede Epiſcopali vacante, in deputatione Vicarii ſervare formam præſcriptam a *Tridentino cap.* 6. *ſeſſ.* 24. *de ref.*, reſpondit Sacra Congregatio *pag.* 235. §. *Non controverſa*.

Aſſiſtere in munere Diaconi, & Subdiaconi Canonicis celebrantibus Miſſam Conventualem non teneri Presbyteros, referi poſſit Sacra Congregatio in *Squillacen. p.* 155. §. *Reſolutio*.

B

BEneficium curatum Seculare expoſcit habitum Presbyteri Secularis, *pag.* 92. §. *Quoad Canonicos*.

Beneficium poteſt ab Epiſcopo de perpetuo fieri manuale, accedente Patronorum conſenſu, *pag.* 120. §. *Quærunt*.

Contrarium tamen docent Authores relati *pag.* 120. §. *Alii contrarium*.

Beneficii incapax ut fiat Clericus ex eo, quod fuerit illicite tonſuratus, non ſufficit, quod fuerit, illicite tonſuratus, ſed quod ulterius per dolum, vel cum poſitivo ſui

Ordinatii contemptu ab alio Episcopo Tonsuram receperit, *pag.*60. §. *Aquilana in fin.*

Beneficia licitum est Pontifici etiam sine causa, & multo magis accedente aliqua causa legitima, unire, *p.*64. §. *Quarto.*

C

CAnonicatus habens Præbendam, & distributiones nequit conferri, appositâ conditione, ut Canonicus fructus, & distributiones non percipiat, *pag.*87. §. *Actum fuit.*

Canonicatus novi erectio, sub quibus conditionibus ab antiquis Canonicis possit, & debeat admitti, *pag.* 340. §. *In consimili*, & §. *Alia simili.*

Canonicus, qui inserviat cum expectatione ad futuram Præbendam, nequit admitti, *pag.*87. §. *Tertia.*

Canonicus honorarius nequit ad residentiam compelli, *pag.*87. §. *Actum in fin.*

Canonicus infirmus lucratur distributiones quotidianas, & fallentias, & sic etiam si impeditus fuerit ex justa alia causa Choro interesse, *pag.*337. §. *Conferre in fin.*

Canonicus jubilatus lucratur etiam fallentias aliorum non interessentium, *pag.*377. §. *Conferre in princ.*

Canonicus Pœnitentiarius, seu Curatus nequit unquam pro negotiis, seu controversiis Capituli obligari, *pag.*358. §. *Insimilibus in princ.*

Canonicus Pœnitentiarius non tenetur assumere administrationem, seu Œconomiam Bonorum, & rerum Capitularium, ut cæteri Canonici, & neque etiam officium Punctatoris in Choro, *pag.*359. § *Quoad Canonicum.*

Canonicus Theologus in Secretarium, vel in Archivistam Capituli electus tenetur id munus assumere, *p.*359. §. *In Vicen.*

Procedit etiam idem de Canonico Pœnitentiario, quia hujusmodi munera non requirunt totum hominem, ut illum a suo munere divertant, *p.*359. §. *In Vicen.*

Canonicus Theologus juxta consuetudinem, vel ad arbitrium Episcopi tenetur ad certas lectiones, ejusque munus non est ita assiduum, ut est illud Pœnitentiarii, & Canonici Curati, *pag.*358. §. *In similibus in fin.*

Canonicus Theologus pro tempore, quo tenetur legere, nequit obligari pro negotiis, seu controversiis Capituli, *pag.*358. §. *In similibus.*

Canonici Ecclesiarum Cathedralium non emittentes Fidei professionem tam in Capitulo, quam coram Episcopo, vel ejus Vicario ad minus intra duos menses a die captæ possessionis non faciunt fructus suos, nec illis possessio suffragatur, *pag.*175. §. *Quoad obligationem.*

Canonici Cathedralium, & Collegiatarum debent Missam Conventualem pro Benefactoribus in genere applicare, non obstante quavis in contrarium consuetudine quantumvis immemorabili, aut tenuitate reditum, *pag.*326. §. *Pluries.*

Canonicorum onus est Missam Conventualem celebrare, ut respondit S. Congregatio in *Squillacen. p.*155. §. *Plures.*

Canonici, ob applicationem Missæ Conventualis eis superadditam, seu injunctam, non eximuntur ab applicatione aliorum onerum, & Missarum, quas antea applicare solebant pro iisdem Benefactoribus, *pag.*326 §. *Eadem.*

Canonici Choro interessentes lucrantur Punctaturas Canonicorum absentium non tantum ob interessentiam, quam ob majorem laborem, quem ipsi subeunt, p.375. §. *Quo vero, circa med.*

Canonicis verè, & non ficte interessentibus accrescunt Punctaturæ, seu fallentiæ Canonicorum absentium, *pag.*375. §. *Quo vero, in fin.*

Canonici Cathedralis an, & quando sint exempti a solutione Quartæ funeralis facienda Parochus inferioribus, *pag.*274. §. *Ex his.*

Canonici Regulares sunt capaces Ecclesiarum Parochialium etiam Secularium *pagina* 91. §, *Iuxta in princ.*

Canonici Regulares Lateranenses assumi possunt ad curam animarum etiam in Ecclesiis Secularibus exercendam, dummodo, ultra licentia Abbatis Generalis, accedat expressum Sedis Apostolicæ Indultum, *pag.*91. §. *Iuxta circa med.*

Canonici Regulares Lateranenses assumpti quandoque fuerunt ad Canonicatus Seculares in Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis, *pag.*91. §. *Iuxta in fin.*

Canonicus Regularis assumptus ad Ecclesiam Parochialem Secularem debet secum retinere Socium Regularem, si id commode fieri possit, *pag.*93. §. *Hæc quoad habitum.*

Canonicum Regularem Lateranensem exemptum esse ab obligatione retinendi Socium, declaravit Sacra Congregatio in *Firmana* relata *pag.* 93. §. *Hæc quo ad habitum in fin.*

Canonici Regulares Lateranenses ad Beneficia Seculatia assumpti habitum Clericorum Secularium deferunt, *pag.*91. §. *Supposita.*

Canonicum Regularem Lateranensem teneri deferre habitum juxta solitum, respondit Sacra Congregatio in *Firmana*, *pag.*92. §. *Quoad Canonicos in fin.*

Canonici Regulares Lateranenses ad Episcopatus assumpti habitum deferunt ejusdem coloris, & formæ, quibus utuntur Episcopi Seculares tam in Sacello Pontificio, quam extra, *pag.* 92. §. *Quoad Canonicos circa med.*

Canonicorum Præbendæ possunt ab Episcopo, accedente Capituli consensu, supprimi, *pag.*210. §. *Et quidem.*

Canonicis Cathedralis Eugubinæ non licere prætendere Quartam funeralem pro Presbyteris decedentibus in Parochia Monacorum Olivetanorum, respondit S. Congr. Rit. *pag.*274. §. *Examinata.*

C-

Canonicis Cathedralis Eugubinæ non licere administrare Sacramenta Presbyteris degentibus in Parochia Monacorum Olivetanorum absque eorum expressa licentia, respondit Sacra Rituum Congr. *pag.*274. §. *Examinata*.

Cadavera Defunctorum, qui elegerunt Sepulturam in Ecclesia PP. Cappuccinorum, non esse prius exponenda in Ecclesia Parochiali, respondit S. Congr. Episcoporum *pag.*300. §. *Concessa*.

Cappellania relicta Scholaribus alicujus Scholæ, quibus conferri possit? *pag.*374. §. *Super puncto*.

Cappellaniam non esse legatum pium, cujus sint capaces Fœminæ, & Infantes, sed neque collativam esse, respondit S. Congr. *pag.*240. §. *In ultima*.

Cappellaniam itidem non esse legatum pium, cujus capaces sint Fœminæ, & Infantes, sed neque esse collativam, respondit Sac. Congregatio in *Maceraten*, *pag.*139. §. *Secunda*.

Cappellanum compellere ad parandum convivium in actu, quo capit possessionem Cappellaniæ, an Simoniam redoleat? vid. *pag.*336. §. *Provisio*, & *seq.*

Cappellanos solos, & simplices Canonico celebranti in munere Diconi, & Subdiaconi inservire, consuetu sine potest introduci, *p.*354. §. *Addunt ulteriùs*.

Capitulum non teneri se abstinere ab eligendis Canonicis Pœnitentiario, vel Theologo in officio Secretarii Capituli, Archivistæ, vel aliorum similium, resolvit Sac. Congregatio in *Vicen.* relata *pag.*359. §. *In Vicen.*

Capituli convocatio spectat ad Archidiaconum Geruaden., *pag.*235. §. *In Rotæ*.

Cæcus, si Presbyter evadat, amittit executionem Ordinis Presbyteratus quo ad ea, quæ visum requirunt, & sic debet se à Missæ celebratione abstinere, *pag.*102. §. *De promota in princ.*

Potest tamen Confessiones audire, concionari, & alia ejusmodi, quæ visum non requirunt, peragere, *pag.*102. §. *De promoto in fin.*

Civilitatem possunt sibi Conclavistæ in quacunque Civitate status Ecclesiastici eligere, & habentur tam quam Cives originarii, *pag.*108. §. *Informatio in fin.*

Clausula *Quorum tenores* habet vim, specificæ decogitionis, *pag.*272. §. *Conveniunt in fin.*

Coadiutor est destitutus titulo Canonici, proindeque nequit consequi Punctaturas a Canonicis absentibus amissas, *pag.*374. §. *Exquisito*.

Coadjutori tenetur Coadjutus de jure subministrare ex redditibus Beneficii expensas necessarias, ex quibus vivere possit, *pag.*375. §. *Quo vero in princ.*

Coadjutori in antiquis literis semper consuetum erat, quando ille non habebat, unde vivere, centum, vel plus, & minus reservare, *p.*375. §. *Quo vero circa princ.*

Coadjutori, an debeantur emolumenta incerta consistentia præcipue in Funeribus Anniversariis, & Exequiis, vide *pag.*376. §. *Quoad secundum*, & *seq.*

Collatio Primæ Distributionis spectat libere ad Sanctam Sedem, *pag.*64. §. *Ultimo*.

Commutationi quando locus est, ea fieri debet in opus magis proximum menti Testatoris, *pag.*78. §. *Ædes*.

Conclavistæ possunt sibi Civilitatem in quavis Ecclesiastici Status Civitate eligere, & tamquam originarii Cives habentur, *pag.*108. §. *Informatio in fin.*

Concursus ad Parochiales ut rite, valideque habeatur, quæ sint necessaria? Vide *p.*384. §. *Attamen*.

Concursus ad Parochiales ut valide habeatur, quæ forma sit servanda? vide *pag.*384. §. *Circa*.

Concursus novus est ad Parochialem habendus, si primus electus renunciaverit, & non potest ad præelectionem alterius absque alio examine deveniri, *pag.*384. §. *Circa in fin.*

Concursus ad Præbendam Theologalem fieri potest coram Episcopo, & quatuor Examinatoribus, licet Synodales non sint, in Theologali tamen facultate licentiatis, & valde peritis, *p.*385. §. *In concursu*.

Conferentiis casuum Conscientiæ tenentur Parochi, seu Vicarii Regulares interesse, & renuentes possunt juris remediis compelli, *pag.*278. §. *Adsint*.

Confessio utriusque conjugis non satis probat non consummationem Matrimonii, *pag.*217. §. *Dixi*.

Confessio Sacramentalis ratione Communionis Paschalis in Paschate implenda est, *pag.*89. §. *In Canone*.

Confessionis præceptum licet non obliget statim, ac aliquis in mortale peccatum lapsus est, expedit tamen, ut ille quam citiùs potest, confiteatur *pag.*89. §. *Item circa medium*.

Confessionis Sacramentalis præcepto obstringitur, quicunque conscius peccati mortalis vult ad Sacramentum Eucharistiæ accedere, *pag.*89. §. *Item*.

Confessionem peccatorum facere, & Sacramentalem Eucharistiam suscipere Moniales saltem singulis mensibus tenentur, *pag.*89. §. *Item*.

Confessionem semel in anno explere tenentur omnes, & singuli Fideles, *pag.*89. §. *In Canone*.

Confessionis Sacramentalis præcepto tenetur ille, cui periculum mortis immineat, *p.*89. §. *Item circa in princ.*

Confessarius Monialium potest ingredi Monasterium pro administrando Sacramenta Confessionis, & Eucharistiæ non solum quando urget morbi periculum, sed etiam in ipso morbi initio, & quoties ex Regulæ suæ præscripto Monialis vult confiteri, & ulterius, quoties infirma dixerit, se Sacramento Pœnitentiæ indigere, aut Sacramenta recipere consueverat, *p.*90. §. *Atque hinc*, & *seq.*

Confraternitas ut rite, valideque erecta dicatur

catur, quid neceſſe ſit, *pag.372. §.Cum autem.*

Confraternitates exiſtentes in Eccleſiis Regularium ſubſunt jurisdictioni, & viſitationi Epiſcopi, & ab eo poſſunt viſitari, nec non earum Cappellæ in his, quæ reſpiciunt adminiſtrationem earumdem Confraternitatum, atque Altare, ſi dictis Confraternitatibus incumbat onus illud manutenendi, *pag.53. §.Quoad Confraternitates exiſtentes.*

Confraternitates erectæ in Eccleſiis ſitis in ſolo Lateranenſi, an ab Epiſcopo viſitari poſſint? Vide reſolutiones relatas *pag.53. §.Quoad Confraternitates erectas, & ſeq.*

Conjux infidelis, qui Fidelem conjugem ſequi noluit, an poſſit novum ſibi conjugem eligere ex ſua gente, quæ eſt in eadem perfidia, duæ ſunt ſententiæ inter ſe oppoſitæ, quæ referuntur, *pag.33. §.Aſſumptum.*

Conjux ſi ad Religionem poſt conſummatum Matrimonium tranſeat, ibique Profeſſionem emittat, debet alter Religionem ingredi, & in ea profiteri, ſi ſit juvenis, & ſi fuerit ſenex, tolerari poteſt, ut in ſæculo remaneat cum voto ſimplici caſtitatis, *pag.132. §.Tertia eſt in princ.*

Excipe tamen caſum, in quo Matrimonii jura ſint per adulterium læſa, tunc enim poteſt conjux adulter Religionem profiteri, licet innocens in ſæculo remaneat, nec emittat ſolemnem Profeſſionem, ſi ſit juvenis, nec faciat ſimplex Votum caſtitatis, ſi ſit Senex, *pag.132. §.Tertia eſt in fine.*

Conjux innocens adulterii cauſa poteſt a peccatore Conjuge divertere, & ſe a Thoro, atque a cohabitatione ſeparare, *pag.32. §.Et quidem in princ.*

Conjux, qui conſenſum præſtitit alteri, ut regularem Profeſſionem emitteret, an poſſit eum revocare, ſi ipſe in ſeculo remanſit, nullo emiſſo caſtitatis voto, diſſerunt DD. allegati, *pag.133. §.Quinta eſt, & pag.535. §.At quia, & pag.136. §.Theorica, & ſeq.*

Conſtitutio ſan. mem. Innocentii XIII., & altera confirmatoria Benedicti XIII. *la 16.* in appendice Concilii Romani editæ circa normam ſervandam in Sacra Ordinatione, & in plectendis Clericis facinoroſis referuntur, *pag.166. §.His poſitis circa fin.*

Conſuetudo quantumvis immemorabilis, qua noviter proviſi teneantur pro inſtitutione, collatione, vel admiſſione ad poſſeſſionem beneficii tradere aliquid, quod in utilitatem, & commodum Capitularium cedat, improbatur; Secus ſi id, quod exigitur, in beneficium Eccleſiæ, vel Sacrarii, alioſve pios uſus erogetur, *pag.337. §.Ultra in princ.*

Conſuetudo, juxta quam noviter proviſi debent ſolvere, ſeu parare prandium pro inſtitutione, aut admiſſione ad poſſeſſionem, non ſuſtinetur, *pag.337. §.Ultra circa fin.*

Conſuetudo, qua noviter proviſi tenentur tradere dulciaria Capitularibus pro inſtitutione, vel admiſſione ad poſſeſſionem, non ſuſtinetur, *pag.337. §.Ultra circa medium.*

Conſuetudo, juxta quam fructus Canonicatuum vacantium in commodum Eccleſiæ, vel Sacrarii, aut in augmentum cultus Divini a Capitulo convertuntur, ſuſtinetur, *pag.12. §.Illerden. circa med.*

Conſuetudo, juxta quam Capitulum fructus Canonicatuum vacantium in ſui commodum convertit, ſublata fuit a Tridentino, & Conſtitutione S. Pii V. 104. innovata a fel. me: Innocentio XII. in ſua Conſtitutione, *pag.12. §.Illerden. circa med.*

Conſuetudo, juxta quam Capitulum in proprium commodum convertit fructus Parochialium vacantium, an ſubſit Conſtitutioni Pianæ, vel potius hæc reſtricta ſit ad Canonicatus, & Beneficia ſita in Cathedrali, vel in Collegiata, examinatur, *pag.12. §.Illerden. circa fin.*

Conſuetudine immemorabili induci poteſt, quod ſoli Cappellani officient Chorum, canant, aliaque officia exerceant, aſſiſtentibus tantum, & audientibus Canonicis, *pag.354. §.Ex his circa med.*

Procedit, ſi dicta conſuetudo accipiatur in linea præſumptiva, præſeferente ſcilicet præſumptum Privilegium Apoſtolicum, ſecus ſi ſumatur in linea præſcriptiva, *pag.354. §.Ex his circa fin.*

Conſuetudine introduci poteſt, quod ſoli, & ſimplices Cappellani Canonico celebranti in munere Diaconi, & Subdiaconi inſerviant, *pag.354. §.Aliunt ulterius.*

Conſuetudo conferendi eodem die Ordines Minores una cum Subdiaconatu fuit a Tridentin. ſublata, relicto tantum Epiſcopis jure diſpenſandi ſuper Interſtitiis, *pag.165. §.De hac ergo.*

Contrarium tenent ex mente S. Congregationis Concilii plures DD. relati, *pag.165. §.At alii.*

Conſuetudo, ubi increbuit, vel quando, ſeclusa conſuetudine, aliqua adſit legitima cauſa fundamentum præbens Epiſcopo, poſſunt omnes Minores Ordines eadem die eidem perſonæ conferri, *pag.163. §.Si agitur.*

Cura animarum in Parochialibus, quæ ſunt unitæ Monaſteriis, exerceri poteſt a Religioſo ad nutum amovibili, ſi modo alter Religioſus cum eo habitet, *pag.74. §.In Conſtitutione in princ.*

D

Decimas non ſolvendi privilegia, quando ſint ad juris terminos reducenda, *p.190. §.In quo proinde.*

Decimæ an debeantur ex piſcibus, qui capiuntur diebus feſtis de præcepto, *pag.209. §.Verius.*

Decimæ ex piſcibus an debeantur detractis ſumptibus factis in piſcatione? *pag.210. §.Ceterum in princ.*

Decimæ an debeantur ex lucro, quod percipi

cipitur quando ex licentia Episcopi quis diebus Festis alicui operi incumbit iisdem diebus prohibito, *pag.*209. §. *In hac autem*.

Denunciationes fieri debent ab eo, qui capit prima Tonsura initiari, *pag.*61. §. *Iuxta in fin.*

Derogationis expressæ vim habet clausula. *Quorum tenores, pag.*272. §. *Conveniunt in fin.*

Dignitates non sunt de Capitulo, etiamsi habeant Stallum in Choro, *pag.*86. §. *De jure communi*.

Limita, ubi Dignitati annexa sit Præbenda Canonicalis, vel etiam non vere Canonicalis, sed pro Canonicali habita; rursus quando in ipsa erectione Dignitas effecta fuit de Capitulo cum Stallo in Choro, & voce in Capitulo, & demum quando ex Statuto, vel consuetudine reputatur de gremio Capituli, *pag.*287. §. *Ab hac regula, & sq.*

Dignitates juxta consuetudinem totius Italiæ sunt de Capitulo, *pag.*287. §. *Aest*.

Dispensatio super Poligamia reservata est soli Deo, & concedi nequit a Summo Pontifice, *pag.*36. §. *Quod denique*.

Dispensatio an aliquando a Summis Pontificibus fuerit concessa remanendi cum ea uxore, quæ Fidem Catholicam amplexa est, derelicta prima, quæ in infidelitate permansit, referuntur exempla, *pag.* 36. §. *Quod vero, & pag.*39. §. *Difficultatibus*.

Dispensationi super Matrimonio rato, & non consummato, ut concedatur, requiruntur causæ urgentissimæ, *pag.*269. §. *Quo vero*.

Dispensationi super primo Matrimonio rato, & non consummato an justam præbeat causam, quod Vir secundum contraxerit, & consummaverit Matrimonium cum alia, *pag.*270. §. *Tertia demum*.

Dispensationi super Matrimonio rato, & non consummato an justum præbeat causam, quod Vir asserat, se fuisse deceptum, nec habuisse animum contrahendi, *pag.*269. §. *Tres Caulæ, & §. seq.*

Dispensationi super Matrimonio rato, & non consummato justam præbet causam, quod Vir induci non possit ad præstandum verum consensum, & ad cohabitandum cum Uxore, *pag.*270. §. *Altera causa*.

Dispensatio fuit uxori concessa a Sac. Congregatione habitum Religiosum induendi, viro manente in sæculo, quantumvis floridæ ætatis, vel cum simplici castitatis voto, vel sine ullo in tribus casibus relatis, *pag.*250. §. *Considerantes*.

Dispensatio suscipiendi Sacros Ordines de consensu uxoris concessa fuit in forma commissoria, verificatis ætate viri sexaginta duorum annorum, & ætate uxoris quinquaginta octo annorum, quodque ipsa emiserit solemne votum Castitatis in manu Archiepiscopi Parisien., & quod ex attestatione ejusdem in dicta uxore cessat omnis incontinentiæ suspicio, & ipse sit benemeritus Sedis Apostolicæ ob servitium præstitum Sac. Congregationi de Propaganda Fide, *pag.*250. §. *Præsenti*.

Dispensatio ab irregularitate fuit ad cautelam concessa ordinato in Minoribus Ordinibus, & Subdiaconatu eadem die, cum in susceptis ministrasset, *pag.*164. §. *Dic hac controversia*.

Dispensationi a voto continentiæ Ordini Sacro adnexo locum esse, eo quia ille fuerat coacte susceptus, respondit Sac. Congregatio in *Ipren. Dispensationis* relata, *pag.*365. §. *Attamen*.

Distributiones quotidianas lucrantur absentes a Choro propter infirmitatem, seu justam, & rationabilem corporis necessitatem, vel ob evidentem Ecclesiæ utilitatem, *pag.*86. §. *Illerden.*

Divortium, seu Thori separatio potest ab Ecclesia ex aliis causis præter Adulterium decerni, *pag.*34. §. *Accedit in princ.*

Divortio justam præbet causam molesta cohabitatio exprobabili periculo Jurgiorum, atque Rixarum, *pag.*34. *Accedi in fin.*

Divortio non rigoroso, sed abstinentiæ a cohabitatione, & a Thoro ad certum, vel incertum tempus justam præstant causam odium, & inimicitia, *pag.*34. §. *E contra in fin.*

Distributiones quotidianæ de jure lucratur Canonicus absens pro negotiis Capituli, *pag.*86. §. *Illerden*.

Dos Mulierum oblatarum remanet apud Collegium, seu Monasterium, in quo illæ decedunt, *pag.*346. §. *Audito Episcopo*.

E

Ecclesia Parochialis alicui Monasterio unita, vel aliter commendata, vel sub alterius habituali cura existens restauranda est a Monasterio, Commendatario, & a Parocho habituali, qui reditus Ecclesiæ percipiunt, non autem a Vicario, seu Curato actuali deputato cum sola congruæ, tanquam stipendio sui laboris. *pag.*338. §. *Sacra Congregatio*.

Ecclesiam Parochialem non teneri Rectorem restaurare, si minus sexaginta ducatis percipiat, sed totum onus spectare ad alios, ad quos Ecclesiæ fructus perveniunt; Secus vero, si plus sexaginta percipiat, tunc eum partem quoque suam arbitrio Episcopi una cum prædictis contribuere debere, respondit Sac. Congregatio in *Nolana* relata *pag.*338. §. *Sacra Congregatio circa fin.*

Electio Abbatissarum fieri debet per vota secreta, alias est invalida, *pag.*47. §. *Tyburtina*.

Electioni secretæ Abbatissarum non officit, quod ea expleatur, adhibitis duabus, vel tribus personis tanquam scrutatoribus lege secreti obstrictis, *pag.*47. §. *Tyburtina*.

Electioni secretæ Abbatissarum itidem non officit, si ea expleatur per vota singularum Monialium oretenus expressa coram Superiore, *pag.*47. §. *Tyburtina*.

Electio Abbatissæ facta sine interventu Episcopo, sed solum coram Superiore Regulari est invalida, si id Episcopus velit, *pag.*48. §. *Pleraque in fin.*

Electio Abbatissæ Monialium exemptarum non est ab Episcopo, sed a Superiore Regulari confirmanda, *pag.*48 §. *Ultimo.*

Electioni Abbatissarum in Monasteriis exemptis Episcopus una cum Superioribus Regularibus per se, vel per alium interesse valet, & præsidere citra tamen ullam Monasteriorum impensam, *pag.* 47. §. *Procedendo.*

In Electionibus Abbatissæ Monialium exemptarum non debet intervenire Notarius Episcopi, *pag.*48. §. *Sola.*

Electio Abbatissæ Monialium facta coram Superiore Regulari absque interventu Episcopi, vel ejus Vicarii, qui prætendebat, intervenire debere Notarium Curiæ Episcopalis fuit declarata valida, *pag.* 48. §. *Sola.*

Electio Abbatissæ, ubi fieri debeat, Episcopus, aut alius Superior non debet Claustra Monasterii ingredi, sed ante Cancellorum fenestellam vota singularum Monialium audire, vel recipere debet, *pag.*47. §. *Iyburtina.*

Limita, quando magna concurrat necessitas evitandi scilicet subornationem Vocalium, aut alia adesset consimilis circumstantia; tunc enim ingredi liceret, *ibid.*

Electio dignioris inter approbatos in concursu ad Parochialem spectat ad Patronum Ecclesiasticum, qui tenetur eum Episcopo præsentare pro institutione, *p.*321. §. *Sed juboritur.*

Electio personæ instituendæ in Theologali Præbenda spectat ad Episcopum privative, quoad Capitulum; collatio vero Præbendæ ad eos pertinet, ad quos antea spectabat, *pag.*121. §. *Eadem.*

Episcopus debet in edicto convocatorio Synodi mentionem facere, quod in eadem Synodo erit agendum de morum reformatione, aut de intimandis Decretis Concilii Provincialis, *pag.*367. §. *Quo vero in fin.*

Episcopus nequit se ingerere in visitatione, si Priores Religionis Hierosolymitanæ habeant jurisdictionem Spiritualem in Clerum, & Populum, *pag.* 369. §. *Difficultas*

Episcopus de licentia Capituli potest Canonicorum Præbendas supprimere, *pag.*220. §. *Et quidem.*

Episcopus potest Ordines conferre etiam non servatis interstitiis, & super eis, concurrente necessitate, & utilitate Ecclesiæ dispensare, *pag.*162. §. *Si non perveniur in fin.*

Episcopus conferens eodem tempore Minores Ordines, & Subdiaconatum an, & quando suspensionem ab Ordinum collatione incurrat, differitur, *pag.* 164. §. *Quin immo.*

Episcopo, qui duos Minores Ordines una cum Subdiaconatu nonnullis Clericis eadem die contulit, omnis pœna remissa fuit pro ea vice, dummodo imposterum a similibus se abstinere, *pag.*164. §. *De hac controversia.*

Episcopus nequit in electione Abbatissæ Monialium exemptarum exquirere voluntates eligentium, *pag.*48. §. *Secundo.*

Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum nequit exquirere, seu recipere vota Monialium, sed illa sunt exquirenda, & recipienda à Superiore Regulari, sciente tamen Episcopo, *pag.*48. §. *Tertio.*

Episcopus non potest in electione Abbatissæ Monialium exemptarum adnotare suffragia, sed hæc adnotatio reservata est Prælato Regulari, *p.*48. §. *Quarto.*

Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum nequit dare suffragium, alias electio in vim hujusmodi voti celebrata vires non obtinet, *p.*48. §. *Quinto.*

Episcopus potest animadvertere in Regulares, qui ante tempus sibi significatum, aut die electionis ei non prænunciato, procedunt ad electionem Abbatissæ, *p.*48. §. *Peraque.*

Episcopus potest beneficium de perpetuo facere manuale, accedente Patronorum consensu, *p.*120. § *Quærunt.*

Contrarium tamen sentiunt Authores relati, *p.*120. § *Alii contrarium.*

Episcopo licet visitare Regularium Parochiales in iis dumtaxat, quæ curam animarum, & administrationem concernunt Sacramentorum, *p.*264. §. *Sed quia in fin.*

Episcopus si in visitatione cumulativa Superiorem Regularem prævenerit, & aliqua decreta servari mandaverit, non potest Ordinarius visitator illa infringere, corrigere, seu mutare, vel contrarium decernere, *p.*369. §. *Attamen.*

Episcopus, si Ordinarius prævenerit in cognoscendo, inquirendo, & corrigendo delinquentem, nequit causam reassumere, ac Ordinario inhibere, nisi ex justis causis recensitis in Decretis generalibus editis per Sacram Congregationem super statu Regularium, *p.*369. §. *Attamen in fin.*

Episcopo privative quoad Capitulum competit electio personæ in Theologali Præbenda instituendæ; collatio vero Præbendæ ad eos pertinet, ad quos antea spectabat, *p.*369. §. *Attamen.*

Episcopi loci obedientiæ, & jurisdictioni subjacent Religiosi ejecti, quamdiu ad Religionem non redierint, ipsique in habitu Clericali incedere tenentur, *p.*223. §. *De aliis vero circa med.*

Erectio novi Canonicatus sub quibus conditionibus ab antiquis Canonicis possit, & debeat admitti, *p.*330. §. *In consimili, & §. Similis.*

Erectio, & existentia duarum Confraternitatum sub eadem invocatione in uno, eodemque loco quandoque permissa fuit, attenta locorum parvitate, numerositate populi, more regionis, distantia unius ab altera, aliisque factis circumstantiis, ea tamen

tamen adjecta lege, ut solemnitas, & Sacræ functiones diversis diebus celebrentur, *pag.*173. §. *Quoad ultimum*.

Eucharistiæ Sacramentum retineri posse in Oratorio Confraternitatis, respondit Sacra Congregatio *in Novarien. pag.*156. §. *In hoc*.

Eucharistiæ expositionem infra annum, & præcipuè 40. Horarum fieri posse in Oratorio Confratrum cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi, responsum fuit *in Novarien. pag.*156. §. *In hac*.

Examinatores Synodales dicuntur finire eorum muneris excedere, si renuncient, quis sit magis idoneus, *pag.*384. §. *Circa*.

Limita tamen in casu, quo Episcopus petat, ut ab Examinatoribus renuncietur magis idoneus, *ibidem*.

Examinare iterum Parochos semel approbatos non potest Episcopus, qui eos approbavit, nisi nova supervenerint indicia, quamvis extrajudicialia de eorum insufficientia, & imperitia; ab Episcopo tamen Successore possunt absque ulla causa, & indicio novo examini iidem subjici, *pag.*280. §. *Circa punctum*.

Expectativæ abrogatæ fuerunt à Tridentino *pag* 87. §. *Tertia*.

Expositionem Eucharistiæ infra annum, & præcipue 40 Horarum fieri posse in Oratorio Confratrum cum licentia Episcopi, & sine consensu Parochi, responsum fuit *in Novarien. pag* 156. §. *In hac*.

Expositio 40. Horarum, & Benedictio, quæ fit super Populo, non est de juribus merè Parochialibus, *pag.*156 §. *In undecimo dubio*.

Expositio, quæ fit ex Reliquiis, vel ex Sacris Imaginibus, & Benedictio, quæ ex iis fit super Populo, non est de juribus Parochialibus, *pag.*156. §. *In duodecimo*.

F

FAbricæ nomine, strictè loquendo, venit opus tantùm, & structura materialis Ecclesiæ, *pag.*143. §. *Pronegativa*.

Fabricæ Ecclesiæ nomine veniunt etiam ornamenta necessaria cultui Divino, *pag.*143. §. *Pro affirmativa in fin.*

Fratres Minoritæ de observantia sunt incapaces legatorum annuorum, si Capitalia, & Mobilia, sive eorum dominium deferatur ad Synodum Apostolicum, idque sive Syndicus consideretur talis, sive uti tertia persona, *pag* 7. §. *Quod etiam*.

Fructus Beneficii vacantis debent ab Œconomo percipi, iique in Ecclesiæ utilitatem expendi, aut futuris Rectoribus fideliter reservari, *pag* §. *Promotor*.

Fructus Ecclesiarum vacantium possunt alicui ex Privilegio, vel præscripta consuetudine competere, *pag.*6. §. *Capitulum*, & *p.*2. §. *Illerd n.*

Fructus Mediæ annatæ non debent expendi in musicas, aut in stipendia Organistarum, vel aliorum Ministrorum Ecclesiæ inservientium, *pag.*143. §. *Eoque magis*.

Fructus malè percepti ob non emissam Fidei professione non possunt ab Ordinario condonari, sed à Sede Apostolica, *pag.*175. §. *Quo demum*.

Fructus malè percepti ob non factam Fidei Professionem fuerunt semper à Gregorio XIII. condonati, quando abfuerat malitia, *pag.*175. §. *Quo demum in princip.*

Fructum male perceptorum ob non emissam Fidei professionem remissio solet indulgeri a S. Pœnitentiaria, & à Sac. Congregatione Concilii, injuncta aliqua eleemosina arbitrio Confessarii, *pag.*175. §. *Quo demum*.

Fructus male percepti ob non emissam Fidei professionem, si sint distincti à Massa Capitulari, debent applicari Fabricæ Ecclesiæ, aut alteri pio loco; Si verò sint fructus Massæ Capitularis, dividi debent inter ceteros Canonicos, *pag.*175. §. *Sacrum Concilium*.

H

HAbitus inter plures insimul congregatos debet esse uniformis, ne scandala oriantur, *pag.*92. §. *Ab hoc*, & *seq.*

Habitus, quem Canonici Seculares gestant, deferre etiam debent in Cathedralibus Canonici Regulares ad Canonicatus Seculares assumpti, *pag.*91. §. *Et quidem*.

Habitum ejusdem coloris, & formæ, quo utuntur Episcopi Seculares tam in Sacello Pontificio, quam extra, Canonici Regulares Lateranenses ad Episcopatus evecti deferunt, *pag.*92. §. *Quoad Canonicos, circ. med.*

Habitum juxta solitum a Regularibus Canonicis Lateranensibus esse deferendum, respondit S.Congregatio in *Firmana*, *p.*92. §. *Quoad Canonicos in fin.*

Habitum Presbyteri Secularis Beneficium, Curatum Seculare exposcit, *p.*92. §. *Quoad Canonicos*.

Hæredum appellatione, an veniant primi, aut omnes successivi hæredes, *pag.*202. §. *Quod itaque*, & *seq.*

Hæretici tenentur pro validitate Matrimonii, servare formam præscriptam a Tridentino, si ejus decretum fuerit in loco publicatum, *pag.*153. §. *Deveniendo*.

I

INfidelis si plures uxores in infidelitate habuerit, & ipse ad fidem convertatur, debet cum prima uxore remanere, *pag.*36. §. *Quod autem*.

Interstitia, seu intervalla temporis inter unum, & alium Ordinem fuerunt ab Ecclesia instituta, ut per ea fides, morum probitas, constantia, & moderatio Ordinandorum deprehendatur, *pag.*166. §. *His positis*.

Interstitia requiruntur ad Ordines suscipiendos, *pag.*162. §. *Inter cætera*.

Interstitiis non servatis, si Ordines conferantur, Ordinans, & Ordinatus peccant, neuter tamen ullam in Foro exteriori

pœnam

pœnam incurrit, *pag.* 162. §. *Si non ſervetur*.

Interſtitiis non ſervatis, fas eſt Epiſcopo Ordines conferre, & accedente Eccleſiæ neceſſitate, & quomodo ſuper illis diſpenſare, *pag.* 162. §. *Si non ſervantur in fin.*

Irregularitas contrahitur, ſi mors ſequatur ex alia infirmitate, cui cauſam dedit vulnus, *pag.* 298. §. *Quatenus*.

Quando vero vulnus dicatur cauſa immediata, vel mediata mortis, videatur Theorica Baldi relata, *pag.* 298. §. *Quando autem*.

Irregularitas non incurritur, ſi mors vulnerati non ex vulnere, ſed ex alia cauſa evenerit, *pag.* 297. §. *Circa punctum*.

Irregularitas ut dicatur contracta, ex quibus dignoſcatur, an mors ex vulnere, vel ex alia cauſa acciderit. Vid. *pag.* 297. §. *Ad dignoſcendum*.

Irregularitas cenſetur contracta, quando dubitatur, an mors ex vulnere, vel ex alia cauſa evenerit, ſi agatur in foro pœnitentiali ad imponendam pœnitentiam ad effectum nempe ſe abſtinendi ab exercitio Ordinum, ac non promovendi ad Ordines Sacros; ſecus verò ſi agatur in foro contentioſo, ad imponendam pœnam propter irregularitatem, *pag.* 297. §. *Magna*, & *ſeq.*

Juriſdictionis Spiritualis exercitium, ut in Clerum, & populum competat Prælatis inferioribus, quid requiratur, *pag.* 369. §. *Difficultas in fin.*

Juſpatronatus Eccleſiæ eſt diverſum a jure patronatus Cappellaniæ, *pag.* 362. §. *Confraternitas*.

Juſpatronatus præſumitur uſurpatum etiam in parvis Communitatibus, adeo ut locum habeat diſpoſitio Tridentini *Seſſ.* 4. *Cap.* 9. *de reform. pag.* 362. §. *Confraternitas*.

Juſpatronatus non acquiritur ex modica donatione, *p.* 362. § *Confraternitas in princ.*

Juſpatronatus amittitur ob homicidium à Patrono commiſſum in perſonam Rectoris Eccleſiæ, & Eccleſia evadit libera, *p.* 301. § *Cum autem*.

Juſpatronatus an ipſo jure amittatur a Patrono occidente Rectorem Eccleſiæ, ſunt duæ ſententiæ relatæ, *pag.* 301. §. *Canoniſtæ*, & *ſeq.*

L

LEgatum relictum Fratribus Minoribus, an ſuſtineatur. Vid. Reſolutiones relatæ, *pag.* 202. & *ſeq.* §. *Quoad aliam*.

Legatum pium non eſſe Cappellaniam, cujus capaces ſint fœminæ, & infantes, ſed neque eſſe collativam, reſpondit S. Congregatio in *Mazaren. pag.* 189. §. *Secuta*.

Legata relicta Fratribus Minoribus Sacra Congregatio nunquam habuit pro non ſcriptis, ſed ea libere tradi poſſe cenſuit titulo eleemoſynæ, iſque non traditis, jus eſſe Fabricæ S. Petri illa ſibi vindicandi pro portione antactis annis non adimpleta, & in reliquo conſervari debere obnoxia diſpoſitioni S. Sedis Apoſtolicæ, *pag.* 203. §. *Summa*.

Literas Patentales petitæ, vel obtentæ benedictionis ab Ordinario recipere non tenentur Religioſi, ſi ipſi velint in Eccleſiis ſuorum Ordinum concionari, *pag.* 188. §. *Anno* 1726.

M

MAritus, Uxore in Religionem ingrediente, poteſt in ſeculo etiam ſine voto caſtitatis manere, ſi per adulterium jura matrimonialia læſa fuerint, *pag.* 250. §. *Sed iſt.e*.

Maritus, ſi Sacros Ordines ſuſcipiat, conſentiente Uxore, poteſt Uxor, emiſſo caſtitatis voto, in ſeculo permanere, ſi eſt ſenex, atque incontinentiæ periculum abſit, *pag.* 249. §. *Canoniſtæ*.

Maritus, ſi Sacros Ordines de Uxoris conſenſu ſuſceperit, an poſſit cum Uxore cohabitare, vel iſta teneatur Religionem ingredi, *pag.* 249., & 250. §. *Canoniſtæ in fin.*, & *ſeqq.*

Maritus converſus ad Fidem, ſi Uxor in infidelitate repudiata in ſtatu Infidelitatis tranſeat ad alia vota, & deinde convertatur ad Fidem, antequam Maritus aliam duxerit Uxorem, non poteſt Maritus ei objicere, quod contrahendo Matrimonium mœchata fuerit, ſed tantum objicere poterit Adulterium, ſi cum alio viro ſibi per Matrimonium non copulato rem habuerit, *pag.* 34. §. *E contra circa fin.*

Matrimonium ficto, ſimulatoque animo initum invalidum eſt, *pag.* 268. §. *Quoad primam*.

Procedit, quando concurrit, & plene probatur cauſa ſimulandi, necnon adſunt aliæ conjecturæ, & circumſtantiæ id ſuadentes, *ibidem* §. *Hoc tamen*.

Matrimonium ſe ficte contraxiſſe ſi quis etiam juramento affirmet, non creditur, *pag.* 268. §. *In præſenti*.

Matrimonium ficte initum cenſetur, ſi alter ex Sponſis fingens ſtatim aliam Uxorem ducat, aut alium ſtatum incompatibilem aſſumat, *pag.* 269. §. *Inter cæteras*.

Matrimonium probari poteſt ſimulate initum etiam ſine ulla præcedenti cauſa ſimulationis, ſed debent concurrere circumſtantiæ adeo præciſæ, & urgentes, ut certum moraliter reddant Judicem hujus ficti conſenſus, *pag.* 269. §. *Et quamvis*.

Matrimonium declaratum fuit invalidum, quia probata fuit cauſa ſimulandi, & concurrebant urgentiſſimæ conjecturæ ſimulationem præferentes, *pag.* 268. §. *Hoc tamen*.

Matrimonium contrahere tenetur Deflorans Virginem ſub promiſſione Matrimonii etiam ſimulata, ſi ſit paris conditionis, *pag.* 25. 1. §. . . . .

Matrimonium poteſt etiam hodie poſt Concilium Tridentinum non ſolum per Procuratorem, ſed etiam per litteras contrahi, *p.* 201. §. *Dubitatum fuit*, & *ſeq.*

Matrimonium, ut ritè, validèque per literas contrahatur, nittens litteras non solùm ſcribere debet, ſe præſenti Matrimonio conſentire, ſed etiam alterius conſenſum acceptare, ita ut ſi lectâ epiſtolâ coram Parocho, & Teſtibus, alter conſentiat, jam mutua utrinque voluntas, & acceptatio interveniſſe videatur, *pag.* 201. §. *Illud denique*.

Matrimonium ut per literas ritè contrahatur, an debeant adhiberi teſtes, qui poſſint affirmare, ſe vidiſſe ſcribentem, *pag.* 201. §. *Porro*.

Matrimonium poteſt per literas contrahi, ſive literæ mittantur à viro, ſive à Mulie. re *pag.* 201. §. *Et Matrimonium*.

Matrimonium initum non eſſe ex metu, reſolvit Sac. Cong. *in Caſenaten.*, *ſeù Forolivien. Matrimonii*, *pag.* 141. §. *Dominus*.

Matrimonium contractum abſque Parochi, & Teſtium præſentia in locis, ubi Tridentin. non fuit publicatum, eſt validum, *pag.* 152. §. *Hæc ſunt*.

Matrimonium non contractum coram Parocho, vel mulieris, vel viri eſt invalidum, *pag.* 17. §. *Addit. in fin.*

Matrimonia inita ſine Parocho in loco, ubi nec Epiſcopus, nec Parochus adſit, ſunt valida, dummodo tamen adhibiti fuerint duo, vel tres teſtes, *pag.* 153. §. *Deveniendo*.

Matrimonia contracta abſque præſentia Parochi in locis, ubi Parochi non ſunt, vel eſt moraliter impoſſibile eos reperire, valida ſunt, *pag.* 152. §. *Hæc ſunt in fin.*

Matrimonium ab hæreticis initum, ut ſit validum, ſervari debet forma à Trid. præſcripta, ſi ejus decretum fuerit in loco publicatum, *pag.* 153. §. *Deveniendo*.

Matrimonia ab Hæreticis inita coram Miniſtro Acatholico, & ſic ſine vero Parocho, & Teſtibus valida eſſe, affirmant nonnulli Authores, alii verò negant, *pag.* 152. §. *Hæc ſunt*.

Matrimonia ab Hæreticis contracta coram Miniſtro Acatholico invalida eſſe, pluries reſpondit Sac. Congregatio *pag.* 153. §. *At quia*.

Matrimonium initum contra Pontificis interdictum eſt invalidum, dummodo interdictum fuerit munitum Decreto irritante, *pag.* 127. §. *Ad ornatum*.

Matrimonium initum contra interdictum Prælatorum inferiorum eſt validum, niſi interdictum innixum ſit impedimento dirimenti, *pag.* 27. §. *Et in eo in princ.*

Matrimonium initum coram Parocho, cui Ordinarius interdixerat, ne ejus celebrationi intereſſet, validum eſt, *pag.* 26. §. *Contendunt in princ.*

Matrimonium ut ex capite impotentiæ diſſolvatur, non requiritur triennalis cohabitationis experimentum, ſi impotentia per rectum judicium, & alia urgentia ſigna probata ſit, *pag.* 241. §. *Nec ſit locus*.

Matrimonium ſtatim ex capite impotentiæ diſſolvitur abſque alio juramento, & non expectata triennali cohabitatione, quando de impotentia conſtat per ſigna viſibilia neceſſario, & evidenter concludentia impotentiam, *pag.* 241. §. *Circa punctum*.

Matrimonium ſtatim non diſſolvitur ex capite impotentiæ, ſed requiritur juramentum Conjugem aſſerentium, ſe non poſſe coire, & ſeptima manus Propinquorum jurantium, ſe credere eos verum dicere, atque experimentum triennalis cohabitanis, quando impotentia probatur ſolum per ſigna veriſimilia, *pag.* 241. §. *Circa punctum*.

Matrimonium ut ex capite impotentiæ diſſolvatur, indiſpenſabilis eſt triennalis cohabitatio, ſi impotentiæ ſigna ſint dubia, & præſumptiva, *pag.* 241. §. *Circa punctum*.

Matrimonium ut ex capite naturalis impotentiæ diſſolvatur, requiritur jurata Conjugum Confeſſio, ſeptima manus Propinquorum jurantium, ſe credere Conjugem verum fateri, & judicialis Peritorum perquiſitio, *pag.* 241. §. *Ex his*.

Matrimonium ut diſſolvatur ex Pontificis diſpenſatione, requiritur cauſa, *pag.* 39. §. *Difficultatibus*.

Matrimonium ut ex Apoſtolica diſpenſatione diſſolvatur, requiruntur cauſæ urgentiſſimæ, inter quas impotentia viri, quoties eſt penè probata, ne Uxor ad perpetuam caſtitatem cogatur, *pag.* 251. *Quo verò ad diſpenſationem*.

Matrimonium inter Sigiſmundum Tranſilvaniæ, & Principiſſam Mariam ab Auſtria initum Apoſtolica diſpenſatione diſſolutum fuit, cum ex impotentia viri non fuiſſet conſummatum, *pag.* 241. §. *Qui vero ad diſpenſationem*.

Matrimonii non conſummatio non ſatis probatur ex utriuſque Conjugis confeſſione, *pag.* 217. §. *Datis*.

Matrimonium num inter Fideles validum, & indiſſolubile dari poſſet, licèt non ſit Sacramentum, *pag.* 40. §. *Neque his in fin.*

Matrimonium ratum inter Fideles non diſſolvitur per ſubſequens Matrimonium conſummatum, *pag.* 41. §. *Additur*.

Matrimonium ratum ſolvitur per Religioſam Profeſſionem, *pag.* 42. §. *Ceſſat*.

Matrimonium etiam conſummatum Infidelium ſolvitur per Profeſſionem Religioſam, *pag.* 3[illegible]. §. *Et in eo in fin.*

Contrarium ſuſtinent Authores relati, *pag.* 31. §. *Et in eo in fin.*

Matrimonium contractum ab eo, qui Profeſſionem Regularem emiſerat de conſenſu Uxoris, & eâ mortuâ, aliud contraxerat Matrimonium, irritum eſt *pag.* 132. §. *Quarta eſt in fin.*

Matrimonium conſumatum unico dumtaxat caſu diſſolvi poteſt, quando ſcilicet Conjux Infidelis non vult cohabitare, vel ſi vult id facere, non vult id exequi ſine contumelia Creatoris, *pag.* 38. §. *Poſito*.

Matrimonium in Infidelitate initum non diſſolvitur, niſi per novum Matrimonium, quod Conjux ad Fidem converſus celebraverit, *pag.* 33. §. *Communis*.

Matrimonium aliud nequit Infidelis inire, nisi postquam Conjux conversus ad Fidem ad alia vota transierit, & sic primum Matrimonium fuerit dissolutum, *pag.* 53. §. *Communis*.

Matrimonium initum à Puella constituta in ætate impubere pendente interdicto declaratum fuit invalidum, *pag.* 27. §. *Et in eo circa med.*

Matrimonium ratum Fidelium, an constituat vinculum fortius Matrimonio consummato Infidelium, *pag.* 40. §. *Neque circa med.*

Matrimonii indissolubilitas unde provenit? *pag.* 40. §. *Neque his*.

Matrimonium suam obtinuit indissolubilitatem in ipso mundi principio ex jure naturali, Divino, & deinde ex Evangelio, *pag.* 37. §. *A ii è contra*.

Procedit id saltem de Matrimonio consummato, *ibidem circa med.*

Matrimonium, si contrahatur sub conditione, quæ sit contraria substantiæ Matrimonii, conditio non vitiatur, sed ea Matrimonium vitiat, *pag.* 45. §. *Regula*.

Matrimonium initum cum pacto dissolubilitatis, & Repudii est invalidum, *pag.* 45. §. *Adeoque*.

Procedit etiam de Matrimonio inito inter Judæos cum pacto expresso Repudii, vel cum intentione non observandi perpetuitatem, *pag.* 45. §. *Adeoque*.

Matrimonia inita inter Infideles, apud quos usget usus Repudii, sed absque eo, quod facultas repudiandi deducatur in pactum, nec interne intendatur tamquam conditio contractus, ita utijdem intendant Matrimonium, uti possunt validè contrahere, licèt sint in opinione, quod possint validè repudiare, valida esse, docent Authores relati *pag.* 45. §. *Adeoque in fin.*

Matrimonium Infidelium quid significet? *vid. pag.* 40. §. *Secundo*.

Matrimonium ratum significat unionem Christi cum anima justa, & Matrimonium consummatum significat unionem inter Christum, & Ecclesiam per carnem assumptam, *pag.* 40. §. *Secundo*.

Matrimonium in Infidelitate contractum, & consummatum, an possit à Summo Pontifice dissolvi, si Conjux ad Fidem conversus, altero in statu infidelitatis permanente, instet pro illius dissolutione, latè examinatur *pag.* 35. *a* §. *Ne autem*.

Matrimonium contrahendum, ut impediatur, satis est sola diffamatio super aliquo impedimento, quamvis oriens ex Testibus singularibus, *pag.* 282. §. *Relata*.

Mediæ annatæ fructus, an possint expendi in Musicas, aut in stipendia Organistarum, vel aliorum Ministrorum Ecclesiæ inservientium? *pag.* 143. §. *Eoque magis*.

Missam celebrandi facultas concessa fuit Hinomato Episcopo, qui cæcus evaserat, *pag.* 102. *In synodo*.

Missam ex Pontificia dispensatione celebravit in Synodo Tridentina Episcopus quidam, licèt omninò cæcus esset, *pag.* 102. §. *De Episcopo in princ.*

Missam, ut celebrarent cum assistentia alterius Sacerdotis, a Sacerdotibus cæcis pluries indulsisse Summum Pontificem testantur Authores relati, *pag.* 102. §. *De Episcopo*.

Missam si Presbyter cæcutiens sciat memoriter recitare, & sufficienter possit Hostiam, & Calicem videre, non debet ab illius celebratione arceri juxtà plurium Theologorum sententiam relatam, *pag.* 101. §. *Florentina*.

Sacra tamen Congregatio in formula consueta pro cæcutientibus apponit clausulam *dummodo memoriter non recitent, ibidem in fin.*

Missarum applicatio non censetur à Fundatore demandata, quando ipse præscribendo certum numerum Missarum, aliquas applicari pro anima sua expresse præcipit, & quoad alias vel nihil de applicatione dixit, vel illas remisit ad arbitrium Cappellani, *pag.* 309. §. *Inter in fin.*

Missarum Sacrificium est pro Fundatore applicandum, nisi aliud præferat ejus voluntas vel expressa, vel ex urgentibus conjecturis elicita, *pag.* 309. §. *Super hoc*.

Procedit non obstante quacumque observantia in contractum, *ibid. in fin.*

Missarum applicatio censetur injuncta à Testatore, qui præcepit Cappellanum in Missa orare pro ipsius anima, *pag.* 309. §. *Attamen*.

Missarum applicatio non censetur demandata, si earum celebratio fuerit injuncta pro commodo Populi, vel Monalium Missam audientium, *pag.* 309. §. *Inter in princ.*

Missarum reductio potiùs, quàm ceterorum legatorum facienda est, quando Testator suam hæreditatem tunc onere Missarum, tum aliis legatis piis gravavit, & ex conjecturata ejus mente deducitur, eum potiùs in casu diminutionis Missarum, quàm aliorum Legatorum, reductionem voluisse, *pag.* 136. §. *Regula in fin.*

Missæ jam semel reductæ, quæ habent eleemosinam manualem, de novo reduci non debent, *pag* 355. §. *Tributa circa fin.*

Missæ Conventualis celebrationem spectare ad solos Canonicos, respondit, Sac. Congregatio in *Squillacen.*, *pagin.* 155. §. *Plures*.

Missa Conventualis debet à Canonicis Cathedralium, & Collegiatarum pro Benefactoribus in genere applicari, non obstante quacumque contraria consuetudine quantumvis immemorabili, aut tenuitate reditnum, *pag.* 326. §. *Pluries*.

Missa Conventualis ex consuetudine immemorabili solet diebus ferialibus à Canonicis celebrari per Cappellanos, *pag.* 354. §. *Ex his*.

Missam Conventualem applicandam esse tantum diebus festis de præcepto, attenta Præbendarum tenuitate, consuevit Sac. Congregatio Concilii indulgere, *pag.* 326. §. *Attenta*.

Missarum onera debent in tabella describi, & ea in quavis Seculari, vel Regulari Eccle-

cleſia retineri ; *pag.* 303. §. *In notiſſima* .
Miſſarum onera ex contractu provenientia, modò à Sac. Congregatione fuerunt reducta, & modò eorum reductio fuit denegata, *pag.* 197. §. *Quod itaque* .
Moniales ſaltem ſemel ſingulis menſibus Confeſſionem peccatorum facere, & Sacroſanctam Euchariſtiam ſuſcipere tenentur . *pag.* 89. §. *Item in fin.*
Monialium Monaſteria an, & quando poſſint Confeſſarii pro Sacramentalibus Monialium Confeſſionibus excipiendis ingredi, *pag.* 56. §. *Quoad ingreſſum* .
Monialium Monaſteria qui auctoritate ſui officii ingrediuntur, non poſſunt id facere, niſi in caſibus neceſſitatis, & cum comitatu paucorum, & quidem Seniorum, & Religioſorum, *pag.* 56. §. *Præſcindendo in princ.*
Monialium Monaſterium, ſi Prælatus, cui illæ ſubſunt, ingrederetur, & ſecum duceret Laicum, tranſgrederetur Gregorianam Conſtitutionem, & illius pœnis eſſet obnoxius, excepto caſu, in quo ejus operâ tamquam periti indigeret, *pagin.* 56. §. *Præcindendo in fin.*

N

NEgotiatio dicitur piſcatio, ſi in ea magnis ſumptibus inſignis copia Piſcium capiatur, *pag.* 210. §. *Cæterum in fin.*
Notatio pro ſcriptura, & illius labore moderatè ſolvi debet aliquid pro decretis, & judicatura executionis teſtamentorum, & legatorum piorum, *pag.* 279. §. *Quia vero in fin.*
Novitiatus ſi interruptus fuerit, Profeſſio eſt irrita, *pag.* 189. §. *Ex hoc itaque in princ.*
Novitiatus dicitur interruptus ex fuga, licèt hæc ad breve tempus fuerit, *pag.* 24. §. *Secundum* .
Novitiatus dicitur interruptus, etiamſi Novitius extrà Clauſtra abſit ex juſta cauſa, & cum facultate juxtà aliquorum ſententiam *pag.* 184. §. *Ex hoc itaque in fin.*
Novitiatus non dicitur interruptus, ſi Novitius extrà Clauſtra ex juſta cauſa, & cum licentia Superioris abſit juxtà Sententiam, quam amplexa eſt Sacra Congregatio, *pag.* 194. §. *Cetertum* .

O

OBlationes, eleemoſinæ, aliaq; donata Confraternitati adminiſtranda ſunt ab ejus Præfecto independenter ab Eccleſiæ Rectore, reſervato ſolum Ordinario jure revidendi computa, *pag.* 262. §. *Confraternitas in fin.*
Officium funebre peragere ſuper Cadaveribus ſepeliendis in Eccleſiis, & Oratoriis publicis Confraternitatum ſpectat ad Parochum, ſi tumulandus eſt ſubjectus Parocho, intra cujus fines eſt Eccleſia, vel Oratorium, *pag.* 83. §. *Parochus in fin.*
Officium ſuper Cadaveribus in Eccleſiis Monialium ſpectat ad earumdem Monialium Confeſſarium, *pag.* 82. §. *Quoad primum circa fin.*
Officium funebre explere ſuper Cadaveribus Defunctorum in Eccleſiis Regularium ſubjectorum Juriſdictioni Epiſcopi pertinet ad Parochum, *pag.* 83. §. *Parochus circa med.*
Officium ſuper Cadaveribus in Eccleſiis Regularium ſpectat ad ipſos Regulares, & non ad Defunctorum Parochos, *pag.* 82. §. *Quoad primum* .
Optiones omnes in Eccleſiis ſingulis, ubi jus optandi viget, fieri debent intra viginti dies, *pag.* 193. §. *Dubium* .
Orare eſt quid diſtinctum à verbo -- *applicatio* -- *pag.* 307. §. *ſed quia* .
Ornamenta cultui Divino neceſſaria veniunt ſub nomine Fabricæ Eccleſiæ, *pag.* 143. §. *Affirmativa in fin.*
Ordinans, neque Ordinati ſuſpenſionem contrahunt, ubi conſuetudo viget Ordines Minores cum Subdiaconatu eadem die conferendi, *pag.* 165. §. *At alii circa med.*
Ordinis Presbyteratus executionem amittit Presbyter, ſi cæcus fiat, queat ea, quæ viſum requiruntur, ſicque à celebrando ille ſe debet abſtinere, *pag.* 192. §. *De promoto in princ.*
Ordinem Sacrum non fuiſſe coactè ſuſceptum, vel ejus ſuſceptionem poſtea reatificatam ex petitione Beneficii, & Dignitatis, reſolvit Sac. Cong. in *Hiſpalen.*, *pag.* 364 §. *De hoc articulo* .
Ordinis Sacri ſuſceptio per vim cauſativam, ad effugiendos ſcilicet cruciatus, vel mortem imprimit characterem, ſed Ordinatus non teneretur ad votum caſtitatis, *pag.* 464. §. *Acerrima in fin.*
Requiritur tamen metus gravis, & cadens in conſtantem virum, nec ſufficit levis, & vanus, *ibidem* §. *Coacto* .
Ordinis Sacri ſuſceptio cenſetur ratificata, ſi coactè Ordinatus poſt ceſſatam cauſam metus ſponte miniſtraverit in Ordine, vel ſi obtinuerit Canonicatum cui eſt annexus Ordo Sacer, illumque retinuerit, *pag.* 364 §. *Purgatur* .
Orpines conferendi ſunt per temporum interſtitia, *pag.* 162. §. *Inter cætera* .
Ordinum Sacrorum collationes ſtatutis á jure temporibus, ac in Cathedrali Eccleſia vocatis, præſentibuſque ad id Eccleſiæ Canonicis publicè celebrari debent, ſi autem in alio Diœceſis loco, præſente Clero loci, dignior, quantum fieri poterit, Eccleſia ſemper adeatur, *pag.* 10. §. *Scribentes* .
Ordines Majores nedum non omnes, ſed neque duo eadem die conferri poſſunt, non obſtantibus quibuſcumque Indultis, aut Privilegiis, *pag.* 162. §. *Si loquimur* .
Ordines abſque Interſtitiis ſuſcipientes olim ex Bulla Sixti Quinti ſuſpenſionem incurrebant, & caſu, quo in Ordinibus ita receptis miniſtrarent, irregularitate in contrahebant, ſed Clemens Octavus Bullam Sixtinam, exceptis iis, quæ ad Simoniacam pertinent ordinationem, revocavit ad terminos Tridentini, *pag.* 162. §. *Si non ſerventur circa med.*

Or-

Ordines Sacros si duos conferat eadem die, *Episcopus* remanet suspensus a collatione illorum Ordinum, quos sic contulit, & recipiens illos, remanet suspensus ab exercitio ordinis posterius recepti, *pag.* 163. §. *Si loquimur in fin.*

Ordines Minores recipiens una cum Subdiaconatu in minoribus tantùm potest ministrare, & in Subdiaconatu, si domum religiosam ingrediatur juxtà unam sententiam, juxtà alteram verò nullam incurrit suspensionem, *pag.* 163., & 164. §. *Si vero*, & *seqq.*

Ordines Majores omnes Monachi S. Benedicti poterant olim eadem die à quocumque Catholico Episcopo suscipere, *pag.* 163. §. *Si loquimur.*

Ordines si non servatis Interstitiis conferantur, peccant tàm Ordinans, quàm Ordinatus, sed neuter pœnam ullam in foro exteriori incurrit, *pag.* 162. §. *Si non serventur.*

Ordines confertre potest Episcopus non servatis Interstitiis, & super iisdem Interstitiis dispensare, concurrentibus necessitate, aut utilitate Ecclesiæ, *pag.* 162. §. *Si non serventur in fin.*

Ordines Minores possunt omnes eadem die eidem personæ conferri, ubi consuetudo invalut, vel quando, secluſa consuetudine, aliqua concurrit legitima causa fundamentum præbens Episcopo dispensandi, *pag.* 163. §. *Si igitur.*

Ordines Sacros si suscipiat maritus de consensu uxoris, uxor potest, emisso voto, castitatis in seculo manere, si est senex, & incontinentiæ periculum absit, secus verò tenetur Religionem ingredi, *pag.* 249. §. *Canonistæ.*

Ordinibus Sacris si de uxoris licentia maritus initiatus fuerit, an cum uxore queat cohabitare, vel ista Religionem ingredi teneatur, *pag.* 249. §. *Canonistæ in fin.*, & *seqq.*

Ordines Sacros suscipiendi dispensatio de consensu uxoris concessa fuit in forma commissaria: verificatis ætate viri 62., & ætate uxoris 58. annorum, quodque ipsa emitteret solemne castitatis votum in manu Archiepiscopi Parisien., quodque ex ejusdem Testimonio in dicta uxore omnis incontinentiæ suspicio evanescceret, & ipse esset benemeritus Sedis Apostolicæ obsequium præstitum Sac. Congregationi de Propaganda Fide, *pag.* 150. §. *Præsenti.*

P

Parochiarum divisio, à quo tempore originem habuerit *vid. pag.* 273. §. *Euguhina.*

Parochiis inferioribus, an, & quando Canonici Cathedralis non teneantur solvere quartam funeralem, *pag.* 254. §. *Ex his.*

Parochialium Ecclesiarum etiam Secularium sunt capaces Canonici Regulares, *pag.* 91. §. *Juxta in princ.*

Parochiales Regularium possunt ab Episcopo visitari in iis tantum, quæ curàm animarum & administrationem concernunt, *pag.* 264. §. *Sed quia in fin.*

Parochialis Ecclesia alicui Monasterio unita, vel aliter commendata, vel sub alterius habituali cura existens restaurari debet à Monasterio, Commendatario, & à Parocho habituali, qui reditus Ecclesiæ exigant, non autem à Vicario, seù Curato actuali deputato cum sola congrua tanquam stipendio sui laboris, *pag.* 338., §. *Sacra Congregatio.*

Parochialem Ecclesiam non teneri Rectorem restaurare, si minus sexaginta ducatis percipiat, sed totum onus spectare ad Capitulum, cui Ecclesia reperitur unita, vel ad alios, ad quos Ecclesiæ fructus proveniunt: Secùs verò, si plus sexaginta percipiat, tunc partem quoque suam arbitrio Episcopi unacum prædictis contribuere debere, respondit Sacra Congregatio in *Nolana* relata *pag.* 338. §. *Sac. Congreg. circa fin.*

Parochus debet ad residentiam juris remediis compelli, *pag.* 347. §. *Adhuc.*

Parochus non residens, potest privari beneficio absque eo, quod Episcopus teneatur prius experiri alia remedia censuraruin, *pag.* 347. §. *Comes vero circa med.*

Parocho domicilii, seù habitationis, non verò Patocho Cathedralis competit, præcisive ab observantia, jus administrandi Sacramenta Canonicis, & Beneficiatis ejusdem Cathedralis infirmis, & habitantibus in alienis Parochiis, *pag.* 275. § *Ad sunt plura.*

Parochus defuncti benedictionem facit in domo ejusdem & Defuncti super illius Cadavera, & stolam deferens, à domo usque ad Ecclesiam tumulandam aliis omnibus præcedit, in Ecclesia verò, in qua corpus tepelitur, officium facit, & aliis præcedit Parochus ipsius Ecclesiæ, *pag.* 274. §. *Examinata.*

Parochi semel approbati non possunt ad novum examen revocari ab Episcopo, qui eos approbavit, nisi nova superveniant indicia, quamvis extrajudicialia de eorum insufficientia, & imperitia, ab Episcopo autem successore possunt absque nova causa, & indicia novo examini eos subiici, *pag.* 280. §. *Circa punctum.*

Parochi Regulates accedere coguntur ad Synodum Episcopi, in cujus Diœcesi existunt, *pag.* 277. §. *An autem in princ.*

Parochi Regulates, etiamsi essent Nullius Diœcesis, tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tamquam Vicinior potest eos visitare, *pag.* 277. §. *An autem circa med.*

Intellige, nisi haberent speciale Privilegium Apostolicum post Concilium, quo eos eximeret ab onere accedendi ad Synodum, *ibidem in fin.*

Parochorum Congregationes, & Capitula generalia ultra Montes antiquissima, & receptissima erant, in Italia verò olim in audita: *pag.* 277. §. *Hujusmodi.*

Parochorum Congregatione primus omnium introduxit in Italiam S. Carolus Borromæus ad effectum conferendi de ratione bene regendi Parochiam, de difficultatibus, seu scrupulis, de casibus conscientiæ, causis, sive casibus reservatis, ac etiam de Constitutionibus Synodorum, & Conciliorum, *pag.*277. §. *Divus Carolus*.

Parochi, seu Vicarii Regulares tenentur interesse Congregationibus casuum Conscientiæ, & renuentes possunt juris remediis ab Episcopo compelli, *pag.*278. §. *Adsunt*.

Patronus Juspatronatus amittit, si homicidium patret in persona Rectoris Ecclesiæ patronatæ, & Ecclesia evadit libera, *pag.*301. §. *Cum autem*.

Patronus occidens Rectorem Ecclesiæ, an ipso jure Juspatronatus amittat, duæ sunt sententiæ relatæ, *pag.*301. §. *Canonistæ*, & *seq.*

Patronus præsentans personam incapacem cadit a jure præsentandi pro ea vice, *pag.* 240. §. *Huic resolutioni*.

Patrono Ecclesiastico competit electio digniorís inter approbatos in concursu ad Parochialem, qui tenetur cum Episcopo pro institutione præsentare, *pag.*321. §. *Sed juboritur*.

Patrono pendente lite inter primos præsentatos, vetitum est sub pœna attentatorum ad novam præsentationem devenire, *pag.* 240. §. *Huic resolutioni in fin.*

Pauper, si sit eligendus, an omisso eo, qui majori paupertate premitur, eligi possit simpliciter pauper, *pag.*380. §. *Subinde in fin.*

Pœnitentiarius Canonicus, seu Curatus nequit umquam pro negotiis, seu controversiis Capituli obligari, *pag.*358. §. *In similibus in princ.*

Pœnitentiarius Canonicus non tenetur assumere administrationem, seu œconomiam bonorum, reumque Capitularium, ut cæteri, & neque etiam officium punctatoris in Choro obire, *pag.*359. §. *Quoad Canonicum*.

Pœnitentiarum, vel Theologum potest Capitulum eligere in Secretarium Capituli, Archivistam, aliaque similia munera conferre, ut resolvit Sacra Congregatio in *Vicen.* relata, *pag.*359. §. *In Vicen.*

Pœnitentiarius Canonicus in Capituli Secretarium, vel Archivistam electus id munus accipere tenetur, *pag.* 359. *In Vicen.*

Pensio est immunis a subsidio, & excusato, si eo sit posterior, secus vero, si sit anterior, *pag.*272. §. *Conveniunt*.

Piscationis nomine venit negotiatio, si in ea magnis sumptibus insignis Piscium copia capiatur, *pag.*210. §. *Cæterum in fin.*

Præbenda Theologalis, quid requiratur, ut constituta dicatur, & conferri possit, *pag.* 320. §. *Et ratio*.

Præbenda Theologalis conferri semper debet Doctori in Sac. Theologia, & cæteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur, *pag.*231. §. *Supra quam*.

Præbendæ Canonicorum, accedente ipsorum consensu, possunt ab Episcopo supprimi, *pag.*220. §. *Et quidem*.

Præcepto Paschali in Parochiali Ecclesia satisfacere tenentur Famuli Monialibus inservientes, *pag.*83. §. *Quoad exempla*.

Procedit, etiam si dicti Famuli sint Tertiarii, *pag.*85. §. *Quoad exempla in fin.*

Prædicare non possunt, contradicente Episcopo, neque Seculares, neque Regulares etiam in Ecclesiis suorum Ordinum, *pag.* 187. §. *Sacrum*.

Prædicare non possunt Regulares sine Episcopi licentia in Ecclesiis, quæ non sunt suorum Ordinum, & in Ecclesiis suorum Ordinum, non petita illius benedictione, *pag.*188. §. *Gregorius*.

Prædicare, si velint Religiosi in Ecclesiis suorum Ordinum, non tenentur recipere literas Patentales petitæ, vel obtentæ benedictionis ab Ordinario, *pag.*188. §. *Anno* 1726.

Prædicare possunt Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum, petita, licet non obtenta benedictione ab Episcopo, nisi contradicat, *pag.*188. §. *Gregorius*.

Prædicare si velint Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum, Episcopus nequit ante benedictionem eos, quoad doctrinam examinare, secus vero si velint in Ecclesiis, quæ non sunt suorum Ordinum, prædicare, *pag.*188. §. *Gregorius circa fin.*

Prædicare olim libere poterant in suis Ecclesiis Fratres Ordinis S. Dominici, etiamsi in Cathedrali prædicaretur, dummodo ipse Episcopus non prædicaret, etiamsi Episcopus contradiceret, etiamsi Episcopo non se præsentassent, etiam si ei non exhibuissent licentiam a suis Superioribus habitam de prædicando; & etiamsi Benedictionem ab eodem Episcopo non obtinuissent ex Constitutione 41. S. Pii V., quæ tamen fuit a Gregorio XIII. redacta in sua Constitutione 9. ad terminos juris communis, & Sacri Concilii Tridentini, *pag.*188. §. *Sanctus Pius V.*

Presbyteri Canonicis celebrantibus Missam Conventualem non tenentur in munere Diaconi, & Subdiaconi assistere, ut respondit Sac. Congregatio in *Squillacen. p.*155. §. *Resolutio*.

Presbyteros Participantes teneri intervenire Choro, aliisque functionibus juxta solitum, respondit Sacra Congregatio in *Squillacen. pag.*155. §. *Plures*.

Privilegia eximentia a solutione Decimarum, quando sint ad juris terminos reducenda, *pag.*90. §. *In quo proinde*.

Privilegia Religionis Hierosolymitanæ, quibus a jurisdictione, visitatione, & correctione Episcoporum eximuntur personæ illius Commendis, & Prioratibus subjectæ; suffragantur solum iis, qui addicti sunt actuali servitio ejusdem Religionis, residunt intra domos, & septa Religionis,

& vivunt sub obedientia Commendatarii, *pag.*369. §. *Demum*.

Procurationem prohibetur Episcopus exigere ab Ecclesiis suæ Civitatis, *pag.*203. §. *Post notissimum, circa finem, & §. Et in simili*.

Procuratio si prohibita sit, interdicta quoque est visitatio, *pag.*22. §. *Loquendo in fin.*

Procurationem contribuere teneri Beneficiatos una cum Parochis Episcopo visitanti Diœcesim, respondit Sac. Congregatio *pag.*21. §. *Plures circa med.*

Procurationem pro rata contribuere tenentur obtinentes beneficia etiam simplicia, seu Cappellanies in titulum collativas, uti responsum fuit in *Bojanen.* relata *pag.*21. §. *Plures circa fin.*

Procurationem pro rata contribuere teneri Confraternitates visitatas, respondit Sac. Congregatio in *Bojanen.* relata, *pag.*21. §. *Plures in fin.*

Procurationem contribuere teneri Beneficiatos, & Confraternitates Tertæ Vallis Montanæ, nec illis suffragati consuetudinem, quod hujusmodi Procuratio solvi consueverit a Capitulo, & Canonici Collegiatæ dictæ Terræ, respondit S. Congregatio, *pag.*21. §. *In simili*.

Procuratio non debetur Episcopo visitanti a Monialibus, Confraternitatibus, & Beneficiatis, si paupertate laborent, *pag.*22. §. *Verum in princ.*

Procurationem a Monialibus S. Claræ non potest Episcopus paruum earum Conventum visitans exigere, *pag.*22. §. *Verum in fin.*

Procurationem non teneri Monacos Camaldulenses Episcopo visitanti Ecclesiam Parochialem, seu Vicariam S. Joannis Baptistæ eorum Monasterio unitam respondit Sac. Congregatio in *Brictinorien.*, & *in Iusculana* relatis, *pag.*76. §. *Adversus*.

Procurationem nequit Episcopus exigere ab Oratoriis, quæ intra limites Granciarum Monasteriorum existunt, *pag.*22. §. *Loquendo in princ.*

Procuratio non debetur Episcopo visitanti Monasteria, seu Ecclesias Monialium, nisi in illis erectum reperiatur aliquod Beneficium, cujus ratione ea debeatur, uti resolutum fuit in *Volaterrana* relata, *p.*21. §. *Plures in princ.*

Procuratio olim de jure communi nequibat a Subdito præscribi, *pag.*21. §. *Auximana in fin.*

Procuratio si ab Episcopo occasione visitationis exigi non consuevit, consuetudo hæc nil accipiendi debet observari, *pag.*20., & 21. §. *Auximana circa med.*

Procuratio solvi potest a Rectoribus Ecclesiarum in pecunia, vel in victualibus, *p.*204. §. *Pro Cantore*.

Procurationum Exactio, exceptis victualibus, quæ Episcopo visitanti, ac suis frugaliter, moderateque pro temporis tantum necessitate, & non ultra erunt ministranda, interdicta est, *pag.*203. §. *Post notissimum in princ.*

Procurationis nomine nihil potest ab Episcopo ejusve Officialibus pro judicatura, & decretis executionis Testamentorum, & Legatorum piorum, non obstante quavis consuetudine etiam immemorabili, sed solum aliquid moderate solvi potest Notario pro scriptura, & labore, *pag.*278. §. *Quia vero*.

Procurationis nomine nequit Episcopus vecturarum solutionem exigere, *pag.*204. §. *Et quod obtinet*.

Procurator valide explet actum sibi commissum, licet tunc temporis fuisset a suo Principali revocatus, dummodo revocatio ad ejus notitiam non devenisset, *pag.* 15. § *Eugubina in princ.*

Limita in Procuratore constituto ad Matrimonium ineundum; Matrimonium quippe initum est nullum, si mandatum Procuræ fuerat revocatum, licet revocatio Procuratori non innotuerit, *ibid. in fin.*

Professio Fidei nequit valide per Procuratorem emitti, *pag.*175. §. *Quoad punctum*.

Professionem Fidei non emittentes Canonici Ecclesiæ Cathedralium tam in Capitulo, quam coram Episcopo, vel ejus Vicario ad minus intra duos menses a die captæ possessionis non faciunt fructus suos, nec illis possessio suffragatur, *pag.*175. §. *Quoad obligationem*.

Professio ante decimum sextum annum completum emissa est invalida, nullamque inducit obligationem, *pag.*3. §. *Primum. in fin.*

Professio non irritatur ex eo, quod illius Schedula non fuerit suscripta, si in Constitutionibus Ordinis dicta subscriptio non præcipiatur sub Decreto irritante, *p.*271. §. *Audito in fin.*

Professio emissa in Conventu non designato ad receptionem Novitiorum, & ad ea attendum Novitios ad Professionem est invalida, *pag.*23. §. *Primum*.

Limita in casu, quo impetrata fuerit a Sancta Sede licentia Novitiatum faciendi, & Professionem emittendi in Conventu ad id non designato, *pag.* 23. §. *Et quia in princ.*

Professionis invaliditas ex capite, quod ea emissa fuerit in Conventu ad id non designato, nequit allegari, postquam quinquennium elapsum est, *pag.*23. §. *Et quia in fin.*

Professio an si irrita, & Professo jus sit a Religione discedendi, si eam emisit, reticito gravi morbo, quo laborabat, vide deducta, *pag.*225. §. *Quod itaque, & seqq.*

Professio emissa a Religiosis morbosis est invalida, si Constitutiones eam irritent, *pag.*192. §. *Demum*.

Professio a Religiosis morbosis emissa valida est, si de morbo non fuerunt interrogati, *pag.*293. §. *Ita in fin.*

Professionem ex professi ægritudine non censentur Statuta, & Constitutiones Ordinis irritare, nisi id expresse cautum sit, *p.*221. §. *in contrarium*.

Professio non est irrita ex ægritudine, qua Pro-

Profeſſus tempore profeſsionis laborabat, *pag.*221. §.*In contrarium*.

Profeſsionis nullitas an ob morbum profeſsi admitti poſsit, ſi eam non petat Religio, *pag.*22. §.*At vero*.

Profeſsio eſt irrita, ſi Novitiatus fuerit interruptus, *pag.* 194. §.*Ex hoc itaque in princ.*

Profeſsio emiſſa ante expletum probationis annum eſt irrita, & adverſum eam concedi debet reſtitutio in integrum, *pag.*345. §.*Cum vero*.

Profeſsionem in Monaſterio nequit emittere uxor, conſummato Matrimonio, niſi vir conſentiat, *pag.*132. §.*Prima eſt*.

Profeſsio in Monaſterio, ut poſsit ab uxore poſt conſummatum Matrimonium emitti liber viri conſenſus, & non metu, dolove extortus accedere debet, *pag.*132. §.*Secunda eſt*.

Profeſsionem, ut emittere uxori permittatur, vir ad minus 50. annis natus eſſet debet *pag.*248. §.*Ita permanentia in fin.*

Profeſsionem in Religione, ſi Conjux conſummato Matrimonio emittat, alter ad Religionem tranſire, ibique profiteri debet, ſi ſit juvenis, & ſi fuerit ſenex, tollerari poteſt, ut in ſæculo cum voto ſimplici caſtitatis remaneat, *pag.* 132. §.*Tertia eſt in princ.*

Secus vero eſſet, ſi Matrimonii jura per adulterium fuerint læſa, nam tunc Conjux adulter poteſt in Religione profiteri, & ſi innocens in ſæculo remaneat, nec ſolemnem profeſsionem emittat, ſi ſit juvenis, neque ſimplici caſtitatis voto innodetur, ſi ſit ſenex, *pag.*132. §.*Tertia eſt circa fin.*

Profeſsionem an debeat uxor in Religione emittere, ſi in ſæculo remaneat ejus vir, atque Sacris initietur Ordinibus, *pag.*248. §.*Primæ*, & §.*His præmiſſis*, & *ſeqq*,

Profeſsionem nequit Uxor, manente Viro in ſæculo, emittere, *p.*248. §.*Prima ex eo*.

Profeſsionem emittere Uxori permittitur, Viro etiam manente in ſæculo, ſi ipſe jam ſit ſenex, & incontinentiæ periculum abſit, atque ultra ætatem provectam caſtitatis voto ſeſe obſtringat, *pag.* 248. §. *Iſta permanentia in princ.*

Profeſsio in religione non eſt Patri, aut Matri permittenda, ſi habeat prolem in infantili ætate, cuius curam prætermittere non poſſunt ob ingreſſum in religionem, *p.*248. §. *Altera*.

Profeſsio in Religione haud impeditur matri ob prolis exiſtentiam, ſi hæc apud patrem poſſit in ſæculo remanere, *p.*249. §. *Quo vero*.

Profeſsio religioſa ratificata dicitur ex annali habitus delatione, ex exercitio actuum profeſsis competentium, & ex ſuſceptione Sacrorum Ordinum ad titulum Religioſæ paupertatis, *pag* 318. §.*Secunda*.

Profeſsio tacita nequit ex actibus ſubſequenter geſtis induci, ſi concurrat probabilis ignorantia invaliditatis profeſsionis, *pag.*3. §.*Pluries*.

Procedit tamen, dummodo ignorantia invaliditatis profeſsionis ſit verisimilis, & non deducatur ex ſolo dicto profeſsi, ſed nuncupata ſit circumſtantiis, conjecturis, & variis aliis adminiculis, *ibidem in fin.*

Profeſſum olim non obſtringebatur religio perpetuo retinere, *pag.*226. §.*Hæc autem opinio*.

Profeſſum dimittere poteſt religio, ſi detegat ægritudinem, quam tempore profeſsionis laborabat, *pag.*221. §.*Hæc autem*.

Punctaturæ, ſeu fallentiæ an accreſcant, ſive per jus accreſcendi acquirantur Canonicis intereſſentibus, ſive potius per jus non decreſcendi, *p.*377. §.*Ponderata in princ.*

Q

QUarta Canonica fundi debet Epiſcopo ex legatis piis, non jure conſuetudinario ſed jure communi in recognitionem ſuæ ſuperioritatis, & ratione oneris, quod in adminiſtratione Epiſcopatus ſuſtinet, *pag.*279. §.*In vim*, & *ſeq.*

Quarta Canonica debetur Epiſcopo in quantitate præſcripta a conſuetudine, *pag.*279. §.*Hæc reſolutio circa med.*

Quarta Canonica fuit a Tridentino præſervata, non autem ſublata, *pag.*279. §.*Hæc reſolutio in fin.*

Quarta Funeralis an, & quando a Canonicis Cathedralium non debeat inferioribus Parochiis perſolvi, *pag.*254. §.*Ex his*.

Quarta Funeralis a Canonicis Cathedralis Eugubinæ pro Presbyteris decedentibus in Monachorum Oliveranorum Parochia nequit prætendi, ut Sac. Congreg. Rituum definivit, *pag.*274. §.*Examinata*.

Quartam Funeralem ſolvendam eſſe a regularibus in medietate tam Cereorum, quæ deferuntur per viam, quam aliorum, quæ accenduntur in Eccleſia circa Cadavera, & Caſtrum doloris, & Altaria, reſolvit Sacra Congregatio *in Mantuana* relata, *pag* 183. §.*Edita*.

Quarta Funeralis, in qua quantitate debeat ab Eccleſiis Regularium perſolvi, *vid. pag.*242. §.*Celebris*, & *ſeqq.*

Quarta Funeralis, quæ a regularibus eſt perſolvenda etiam Parochialibus Eccleſiis, ad medietatem redacta fuit, *pag.*183. §.*Edita in fin.*

Quarta Funeralis debetur in medietate, ſi talis ſit loci conſuetudo, *pag.* 300. §. *Pi-ſauren.*

R

REductio potius Miſſarum, quàm aliorum legatorum facienda eſt, quando Teſtator ſuam hæreditatem gravavit tum onere Miſſarum, tum aliis Legatis piis, & ex conjectura ejus mens deſumitur, potius in caſu diminutionis voluiſſe reductionē Miſſarum, quam aliorum Legatorum, *p.*186. §.*Regula in fin.*

Reductio si ob redituum tenuitatem facienda est, prius alia legata, quam onera Missarum reduci debent, *pag.186. §.Regula*.

Precedit, quando unus, & idem fundus pro adimplendis dictis legatis, & oneribus Missarum relictus est, secus si legata habeant suum fundum, & onera Missarum alium, *ibid.*

Reductio Missarum onerum ex contractu promanantium modo a Sacra Congregatione concessa, & modo fuit denegata, *p.197. §.Quod itaque*.

Reductio Missarum semel facta, si Missæ habeant eleemosynam manualem, nequit iterum prætendi, *pag.355. §.Tributa, circa fin.*

Reductioni locus non est, sed supplementum fieri debet, ubi fundator enixe, & determinate voluit implementum præscriptorum onerum, *p.333. §.Cappellanus*.

Regulares possunt ad Ecclesiam deferre cadaver sine interventu Parochi, si iste monitus negligat, aut renuat accedere, *p.385. §.Nuscana*.

Regulares habent ex privilegio facultatem admittendi fœminas ad habitum Tertiariarum, modo sint probatæ vitæ, ac bonis moribus præditæ, in ætate saltem 40. annorum constitutæ, sufficienti patrimonio, unde vivere possint, provisæ; & non cum aliis viris, quam cum consanguineis, vel affinibus in primo tantum gradu sibi conjunctis cohabitent, *pag.57. §.Verum*.

Regulares tenentur Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, & usque ad præfinitum tempus expectare, si declaraverit se velle etiam facultate interessendi, & præsidendi per se, vel per alium, *pag.48. §.Pleraque*.

Regulares Minoritæ de Observantia ex vi suæ regulæ sunt prorsus incapaces hæreditariæ successionis, *pag.7. §.Quod Fratres in princ.*

Procedit, sive hæreditas eis relinquatur jure directæ institutionis, aut per viam substitutionis, & fideicommissi, *ibidem in fin.*

Regulares Minoritæ si instituantur hæredes, testamentum non valet, sed fit locus successioni venientium ab intestato, si nullus adsit substitutus, aut cohæres, qui hæreditatem adeat, secus veto, si adsit cohæres. vel datus fuerit substitutus, *pag.8. §.Supposita*.

Regularium Minoritarum Ecclesiæ an possint hæredes instituí, binæ sunt inter se oppositæ sententiæ, quæ referuntur, *pag.8. §.Quoad Ecclesias*.

Regulares Minoritæ de Observantia institui nequeunt hæredes eum hoc, ut bona hæreditaria per executores a Testatore nominatos vendantur, & pretium erogetur in reparationem Ecclesiæ, constructionem Cappellæ, & Sacram Supellectilem, & quod quatenus hæredis institutio non valeat ex aliqua causa in corpore juris clausa, tunc valeat jure legati, *pag.7. §. Quod pariter*.

Regularium Parochiales possunt ab Episcopo visitari in iis tantum, quæ ad animatum curam, & Sacramentorum administrationem spectant, *p.264. §. Sed quia in fin.*

Regulares si prædicare velint in Ecclesiis suorum Ordinum literas patentales petitæ, vel obtentæ benedictionis ab Ordinario recipere non tenentur, *pag.188. §.Anno 1726.*

Regulares Curati tenentur accedere ad Synodum Episcopi, in cujus Diœcesi existunt, *pag.367. §.Hinc provenit*.

Religionis ingressus non impeditur parentibus ob existentiam prolis, si hæc possit remanere in sæculo penes probatam personam, *pag.249. §.Quod vero*.

Religionem, in sæculo manente viro, non licet uxori ingredi, *p.223. §.Prima ex eo*.

Religiosi ejecti, quamdiu non redierint ad Religionem, in habitu Clericali incedere debent, atque Ordinarii loci jurisdictioni, & obedientiæ subsunt, *pag. 223. §. De aliis vero circa med.*

Religiosi ejecti tenentur servare votum castitatis, & paupertatis, non autem illud obedientiæ, *pag.123. §.De aliis vero*.

Religiosi ejecti nequeunt acquirere verum dominium, sed solum liberorum bonum usum, atque administrationem habent, *pag.223. §.De aliis vero in fin.*

Repudii libellus a Moyse permissus fuit a Christo Domino sublatus, *pag.34 §.E contra in prin., & pag.45. §.Secundum*.

S

Sacramenta Canonicis Eugubinæ Cathedralis haud licere Presbyteris in Monacorum Olivetanorum Parochia degentibus, non habita eorum licentia, administrare, respondit Sacra Rituum Congregatio, *pag.274. §.Examinata*.

Sacramenta administrare Canonicis Cathedralis, & Beneficiatis ægrotantibus, & in alienis Parochiis comorantibus præcisive ab observantia pertinet ad Parochum domicilii, seu habitationis, non vero ad Parochum Cathedralis, *pag. 275. §. Adsunt plura*.

Sacramenta Famulis, qui Monialibus inserviunt, administranda sunt a Parocho, *pag.83. §.Quoad exempla*.

Seminario contribuere tenentur Regulares omnes, nisi pro Beneficiis illis, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes directe, & expresse, & ex causa vere, ac proprie onerosa indulsit, ut ab onere taxæ Seminarii essent exempti, juxta Constitutionem Benedictinam, quæ tamen restricta est ad Ordinarios Locorum Italiæ, & Insularum adjacentium, *pag. 60. §.Quoad bonum jus circa med.*

Seminario contribuere tenentur etiam Abbatiæ, & Priotatus cujuscumque Ordinis etiam Regularis, *pag.60. §.Quoad bonum jus*.

Seminario contribuere non tenentur Cartusiani

ni ratione Privilegii exemptivi approbati a Sacra Congregatione, *p.*60. §.*Quoad bonum jus*.

Seminario contribuere tenentur Fratres Mendicantes ex reditibus Beneficiorum Monasteriis annexorum, *pag.*60. §.*Quoad bonum jus*.

Seminario contribuere non tenentur Monasteria Mendicantium, nec Fratres S. Joannis Hierosolymitani, *pag.*60. §.*Quoad bonum jus*.

Sepeliri debent in Parochia Cadavera Famulorum inservientium Monialibus, *pag.*83. §.*Quoad exempla*.

Sepulturam dare in Ecclesiis etiam exterioribus Monialium prohibitum est, *pag.* 83. §.*Parochus in princ.*

Simoniam an redoleat compellere Cappellanum ad parandum convivium in actu, quo capit possessionem Cappellaniæ, *vid.p.*386. §.*Provisio, & seqq.*

Simoniam redolent convivia, aut aliæ præstationes, quæ non sponte, sed coacte dantur e Canonicis recipiendis, ac etiam receptis, proindeque sunt improbatæ, *p.*337. §.*Concilium*.

Sponsalia de futuro de jure Decretalium transibant in Matrimonium ex Copula inter Sponsus affectu maritali exercita, *pag.*26. §.*Contendunt*.

Sponsalia hodie non transeunt in Matrimonium propter jus novum a Tridentino inductum *sess.*24. *cap.*1. *de ref. Matr.*, ubi nullum declaratur Matrimonium sine præsentia Parochi contractum, *p.*26. §.*Contendunt in fin.*

Sponsalia si non sint jurata, sponsus non potest ad Matrimonium ineundum cogi. *p.*217. §.*Denique*.

Sponsalium dissolutioni justam præbent causam inimicitiæ inter Sponsorum Consanguineos ortæ, *pag.*208. §.*Secundo*.

Sponsalium dissolutioni justam pariter præbet causam dissensus patris minantis exhæredationem, *pag.*208. §.*Primo*.

Stuprum committens sub Matrimonii promissione etiam simulata, si sit paris conditionis, Virginem defloratam in uxorem ducere tenetur, *pag.*251. §.*Attenta*.

Supplementum, non redactio fieri debet, ubi fundator enixe, & determinate voluit præscriptorum onerum implementum, *p.*333. §.*Cappellanus*.

Suspensio olim ex Bulla Sixti V., conferendo absque interstitiis Ordines, incurrebatur, & si quis in ordinibus sic receptis ministrabat, irregularitas etiam contrahebatur, sed Clemens VIII. exceptis iis, quæ ad Simoniacam labem pertinerent, eam revocavit ad terminos Tridentini, *pag.*162. §.*Si non serventur circa med.*

Suspensio non incurritur neque ab Ordinato, neque ab Ordinante in locis, ubi consuetudo viget conferendi eadem die Ordines Minores cum Subdiaconatu, *p.*655. §.*At alii circa med.*

Suspensio ab Ordinum collatione an, & quando ab Episcopo eadem die Minores Ordines, simulque Subdiaconatum conferente incurratur, differitur, *pag.*164. §. *Quinimo*.

Suspensionis pœna remissa fuit pro ea vice Episcopo, qui duos Minores cum Subdiaconatu nonnullis Clericis eadem die contulerat, dummodo imposterum a similibus se abstineret, *pag.*164. §. *De hac controversia in fin.*

Suspensi declarati fuerunt Clerici, qui duos Minores cum Subdiaconatu susceperunt, eisque elargita fuit absolutio, cum in susceptis propter reverentiam non ministrassent, prævia tamen salutari pœnitentia arbitrio Episcopi vicinioris, *pag.*164. §. *De hac controversia in fin.*

Synodo quinam teneantur interesse, expresse statuit Tridentinum, *sess. cap.*2. *de reform. pag.*367. §.*Hoc ponto*.

Synodo interesse tenentur Sacerdotes simplices, & beneficiati exempti, si agendum erit de reformationes morum, ac de intimandis Decretis Concilii Provincialis, *pag.*368. §.*Dubium*.

Synodo omnes de Clero tenentur interesse, si agendum erit de re concernente totum Clerum, nimirum de reformatione morum, ac de intimandis Decretis Concilii Provincialis, ita tamen, ut Ecclesiis debita servitia non subtrahantur, *pag.*367. §.*Quo vero*.

Synodo Episcopi vicinioris interesse tenentur Curati, qui sunt in loco *Nullius*, *p.*367. §.*Hinc provenit in fin.*

Synodo interesse tenentur omnes ii, quos Episcopus visitare, & corrigere potest, *pag.*368. §.*Hujus*.

Synodo Episcopali Parochi Regulares in ejus Diœcesi existentes intervenire coguntur, *pag.*277. §.*An autem in princ.*

Synodo interesse tenentur Fratres Cappellani Hierosolymitani exercentes curam animarum, *pag.*367. §.*In provenit*.

Synodo illius Episcopi, qui tanquam vicinior potest Cappellanos Regulares visitare, ipsi etiamsi essent Nullius Diœcesis, intervenire tenentur, *p.*277. §. *An autem circa med.*

T

THeologalis præbenda, quid requiratur, ut ea constituta dicatur, & conferri possit, *pag.*320. §.*Ratio*.

Theologalis præbenda conferri semper debet Doctori in Sacra Theologia, & ceteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato eo plene modo quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur, *pag.*321. §.*Super qua*.

Theologalis præbenda hodie conferenda est per concursum, *pag.*384. §.*Eadem*.

Theologus Canonicus juxta consuetudinem, vel ad arbitrium Episcopi tenentur ad certas lectiones, ejusque munus non est ita assiduum, ut est illud Pœnitentiarii, & Canonici Curati, *pag.* 358. §. *In similibus*.

Theologus Canonicus in Secretarium, vel Ar-

Archiviſtam Capituli electus id officium tenetur aſsumere, *pag.* 359. §. *In Vicen.*

Theologus Canonicus pro tempore, quotenetur legere, nequit obligari pro negotiis, ſeu controverſiis Capituli, *p.* 358. §. *In ſimilibus*.

Theologus poteſt a Capitulo eligi in Secretarium, Archiviſtam, atque ad alia ſimilia munera deputari, ut reſcripſit Sacra Congregatio in *Vicen.* relata, *pag.* 359. §. *In Vicen.*

V

Vicarius in Parochiali ſubjective unita Monaſterio poteſt deputari amovibilis, *pag.* 284. §. *Adverſus*.

Vicarius Capitularis eligi debet, qui ſaltem in iure canonico doctor, vel licentiatus ſit, *pag.* 235. §. *Non controverſa*.

Vicario perpetuo omnia onera reſpicientia curam animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum incumbunt, cætera vero omnia ad Abbatem, ſeu Commendatarium ejuſdem Eccleſiæ, in qua eſt erecta Vicaria, *pag.* 339. §. *Quo vero*.

Limita, quando congrua ſufficit tantum pro ſolis alimentis Vicarii, tunc enim ad nullum onus tenetur, niſi ultra congruam alimentariam percipiat etiam emolumenta incerta provenientia ab exercitio curæ, nam tunc tenetur vel in totum, vel ad ratam partem emolumentorum, quæ percipit, contribuere ad dicta onera reſpicientia Sacramentorum adminiſtrationem, *p.* 339. §. *Aut vero*.

Viſitare quotannis tenetur Epiſcopus, vel per ſe, vel per ſuum Vicarium Generalem totam Diœceſim, & ſi intra id tempus propter Diœceſis latitudinem fieri non poſſit, viſitatio prædicto modo intra biennium completi debet, *p.* 20. §. *Auximana in princ.*

Viſitari ab Epiſcopo utrum poſſint Confraternitates erectæ in Eccleſiis ſitis in ſolo Lateranenſi vid. Reſolutiones relatas, *pag.* 56. §. *Quoad confraternitates erectas, & ſeqq.*

Viſitari poſsunt ab Epiſcopo, ejuſque juriſdictioni ſubſunt Confraternitates in Regularium Eccleſiis exiſtentes, item earum Cappellæ in his, quæ ad earumdem Confraternitatum adminiſtrationem ſpectant, atque Altare, ſi dictis Confraternitatibus ſit onus illud manutenendi, *pag.* 53. §. *Quoad Confraternitates exiſtentes*.

Viſitationi Epiſcopi ſubiiciuntur Eccleſiæ, quæ pertinent ad Regulares, & ab eis dependent, ſi illis per Sacerdotes ſeculares deſerviatur, *pag.* 22. §. *Juxta*.

Viſitare Parochiales Regularium Epiſcopus poteſt in iis ſolum, quæ curam animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum concernunt, *pag.* 264. §. *Sed quia*.

Viſitare poteſt Epiſcopus jure delegato Eccleſias ad Religionem Hieroſolymitanam ſpectantes in concernentibus curam animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, *pag.* 368. §. *Quo vero*.

Viſitatio Eccleſiarum Parochialium ad Religionem Hieroſolymitanam ſpectantium non eſt privativa Epiſcopi, ſed cumulativa cum Prioribus Hieroſolymitanis, *p.* 368. §. *An autem*.

Si tamen Decreta ab Epiſcopo edita in viſitatione ab illis Superioris regularis, aut Prioris Hieroſolymitani diſcordent, debent prævalere Decreta Epiſcopi, *pag.* 369. §. *Attamen*.

Viſitare poteſt Epiſcopus Eccleſias Curatas Religionis Hieroſolymitanæ quoad Altaria, veſtimenta, vaſa ſacra, ſupellectiles, & alia ſimilia, *pag.* 368. §. *Quo vero in fine*.

Viſitationi Ordinarii non ſubſunt Granciæ, quæ ſunt domus Rurales, ſive Prædia Ruſtica, in quibus degunt converſi pro Agris colendis, ſed abſque eo, quod in his ſit Eccleſia, vel publicum Oratorium, *p.* 23. §. *Sed res hæc*.

Viſitari poſse ab Ordinario jure delegato Eccleſiam Campeſtrem S. Mariæ de Albiano Placentinæ Diœceſis, quæ erat Grancia Conventus PP. Carmelitarum ejuſdem Civitatis, reſpondit Sacra Congregatio, *pag.* 23. §. *In terminis*.

Viſitationi, & juriſdictioni Ordinarii ſubſunt Eccleſiæ Conventuum, & Cappellæ Granciarum, ſive in eis degant converſi pro Agrorum cultura, ſive non, *p.* 23. §. *Sed vos hæc*.

Unire poteſt Pontifex beneficia etiam ſine cauſa, multo autem magis concurrente aliqua rationabili cauſa, *pag.* 64. §. *Ratio*.

Uniri poſsunt Monaſteriis Parochiales pro fundatione, dotatione, augmento, vel conſervatione Collegiorum, & aliorum piorum Locorum, ad fidei defenſionem, & propagationem, & bonarum artium cultum, *p.* 74. §. *In Conſtitutione in fin.*

Votum caſtitatis, & paupertatis, non autem obedientiæ Religioſi ejecti obſervare tenuntur, *pag.* 223. §. *De aliis vero*.

Votum caſtitatis emittere tenetur Maritus in ſæculo manens, ſi conſenſum Uxori adulteræ præſtitit, ut Religionem ingrederetur, ſi expreſse, vel tacite eidem conceſſit facultatem adulterandi, *pag.* 136. §. *Sermonem*.

Si vero in adulterium non conſenſit, opus non eſt, ut ipſe, vel Religionem ingrediatur, vel emittat in ſæculo Votum continentiæ, *pag.* 136. §. *Aliſi*.

Votum caſtitatis, quando emitti debeat, vel non a vito, qui licentiam dedit uxori adulteræ ingrediendi Religionem, videantur Reſolutiones Sac. Congregationis relatæ. *pag.* 137. §. *Hæc quoad ſcripta, & ſeqq.*

Utenſilium nomine nequit quidquam ab Adminiſtratoribus Eccleſiarum Urbis retineri ex Miſsarum eleemoſyna, ſed hæc integra debet perſolvi, *pag.* 52. §. *Atque coherenter in princ.*

Utenſilium nomine nequit ab Adminiſtratoribus Eccleſiarum quidquam ex Miſsarum eleemoſynis retineri, *p.* 52. §. *Utenſilia*.

Limita in caſu, quo Eccleſiæ, & loca pia

alios

alios redditus non haberent, quos in usum dictarum expensarum erogare licite possint *ibidem*.

Utensilia ad rationem unius obuli pro qualibet Missa, exceptis tantum a solutione Missis adventitiis, solvere tenentur Rectores Beneficiorum, Cappellani perpetui, Canonici obtinentes Cappellanias perpetuas, & ipsum Capitulum pro rata onerum perpetuorum, *pag.*52. §. *Atque coherenter in fin.*

Utensilia si aliqua Urbis Ecclesia attenta ejus paupertate, nequeat subministrare, debet id exponere, ut possit sumi aliqua providentia ad tramites Decretorum Urbani Octavi, *p.*52. §. *Atque coherenter in princ.*

Uxor ut possit Monasterium ingredi, ibique professionem emittere post consumatum Matrimonium, debet accedere viri consensus libet, & non metu, aut dolo extortus, *pag.*132. §. *Secunda est*.

Uxor repudiata adulterium committit, si invito viro ad alia vota transeat, *p.*34. §. *E contra in princ.*

Uxor nequit in Religione profiteri, viro manente in Seculo, *pag.*248. §. *Prima ex eo*.

Uxori permittitur in Religione profiteri, & viro manere in Seculo, quando iste est ita senex, ut periculum incontinentiæ absit, & quando ipse ultra ætatem provectam emittit votum castitatis, *pag.*248. §. *Ista permanentia in fin.*

Uxori an permitti debeat in Religione profiteri, si maneant in Seculo ejus maritus, & sacros ordines suscipiat, *pag.*248. §. *Primæ, & his præmissis, & seqq.*

Uxori ut permittatur Professionem in Religione emittere, maritus debet esse in ætate supra 50. annos ad minus, *pag.*248. §. *Ista permanentia in fin.*

Uxore in Religionem ingrediente, vir ejus potest in seculo etiam sine voto manere, si per adulterium uxoris jura Matrimonii læsa fuerunt, *pag.*250. §. *Sed istæ*.

Uxor nequit Monasterium ingredi, & in eo religiosam professionem post consumatum Matrimonium emittere, nisi viri consensus accesserit, *pag.*132. §. *Prima est*.

Uxori data fuit a S. Congregatione facultas ingrediendi in Religionem, viro manente in sæculo, quantumvis floridæ ætatis, vel cum simplici voto castitatis, vel sine illo in tribus casibus relatis, *pag.*250. §. *Considerantes*.

INDEX RESOLUTIONUM,

Quæ in Cauſis ſub annos 1727., 1728., & 1729. *propoſitis prodierunt.*

ABbas, & Canonici Collegiatæ B. M. V., & SS. Fabiani, & Sebaſtiani de Carignano Civitatis Januæ tenentur ſingulis diebus infra annum celebrare propriam Miſſam in eadem Eccleſia, *in Januen. 25. Januarii 1727. ad primum dubium pag.13.*

Abbati, & Canonicis Collegiatæ B. M. V. de Carignano Civitatis Januen. deberi ſcuta 60. cum additione augmenti ſcutorum centum Stampæ, & Coronæ Januæ, cum obligatione tamen applicandi Miſſas pro Anima Fundatoris, & ſuorum, reſpondit Sacra Congregatio *in Januen. 25. Januarii 1727. ad III. & IV. pag.13.*

Adminiſtratio capitallum aſſignatorum in dotem Eccleſiæ Collegiatæ Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum Fabiani, & Sebaſtiani de Carignano Civitatis Januæ competit Patronis, & ab eorum manibus Abbas, & Canonici reditus ſibi tangentes recipere debent, non autem eam ſpectat ad eoſdem Canonicos, itaut ipſi nequeant reditus ſuos exigere independenter a Patronis *in Januen. 25. Januarii 1727. ad II. dub. pag.23.*

Adminiſtrationem oblationum, & emolumentorum Parochialium ſpectare ad Locumtenentem, non autem ad Vice-Parochum, reſpondit Sacra Congregatio *in Toletana Adminiſtrationis Emolumentorum Parochialium 2. Iulii 1729. p.314.*

Applicare Miſsæ Sacrificium non teneri Cappellanum in ſuffragium Animæ Fundatoris, ſed ſolum pro eodem Fundatore orare, reſpondit SacraCongregatio *in Novarien. 22. Novembris 1727. ad primum dub. pag.130.*

Archidiaconus Gerunden. extra viſitationem poteſt procedere contra Capitulares cum adjunctis ad formam Concilii in criminalibus tantum *in Gerunden. juriſdictionis 12. Februarii 1729. ad IV. dub. pag.262.*

Archidiaconus Gerunden., Sede vacante, nequit deputare in Vicarium Generalem de grœmio, qui Capitulum Cathedralis debeat convocare, in eo præſidere, primum votum proferre, vota colligere, & juxta majorem partem votorum reſolvere negotia Capitularia, unum ex Canonicis Coadjutoribus dictæ Eccleſiæ, *in Gerunden. juriſdictionis 12. Februarii 1729 ad II. dub. pag.262.*

Archidiaconus Gerunden. nequit Cathedralem, & Capitulum viſitare, bene vero Diœceſim, & neceſsaria ad bonum Eccleſiæ regimen demandare, *in Gerunden. juriſdictionis 12. Februarii 1729. ad III. dub. pag.262.*

Archidiaconus major Eccleſiæ Gerunden. vices Epiſcopi gerens, Sede vacante, teuetur deputare in Vicarium Generalem, quoad actus Capitulares tantum unum de grœmio Capituli *in Gerunden. juriſdictionis 12. Februarii 1729. ad primum dub. pag.262.*

Archidiacono præſente, vel abſente a Diœceſi, nequit ejus Coadjutor in Archidiaconatu aſsumere adminiſtrationem, & alia Archidiacono competentia, ſed id ad Capitulum ſpectat in caſu abſentiæ tantum Archidiaconi tempore vacantis Sedis, *in Gerunden. juriſdictionis 12. Februarii 1729. §. Ad X. dub. pag.262.*

Aſſignare fundum favore Cappellaniæ Hæredem non potuiſse, & aſſignationem non ſuſtineri, reſpondit Sacra Congregatio *in Viterbien. 26. Septembris 1727. ad I. dub. pag.123.*

Aſſiſtere tenentur Dignitati, vel Canonico in Veſperis, *& Benedictus* juxta Cæremoniale Epiſcoporum *lib.2. c.3.* Presbyteri Communeriæ, *in Squillacen. 21. Februarii 1728. pag.155.*

B

BEneficii juriſpatronatus mutationi in ſimplicem Cappellaniam Manualem ad nutum Patronorum locum eſse, firma remanente qualitate beneficii Eccleſiaſtici, & prævia aſſignatione Molendini una cum ſpecifica obligatione omnium bonorum tam pro evictione ejuſdem Molendini, quam pro perpetua auctione redituum in duca-

ducatis 30., resolvit Sacra Congregatio in *Caputaquen.* 17. *Aprilis* 1728. *p.* 176.

Beneficiatus Ecclesiæ tenetur Episcopo reddere ratione omnium, & singulorum reditum, obligationum, & eleemosynarum eidem Ecclesiæ factarum, *in Cusentina Cappellæ* 3. *Decembris* 1729. *ad III. dub. p.* 370.

Beneplacitum non esse elargiendum super emphiteusi perpetua bonorum, de quibus ibi agebatur, respondit Sac. Congregatio *in Savonen.* 27. *Januarii* 1727. *p.* 144.

Beneplacitum Apostolicum pro concessione Castri diruti in emphiteusim perpetuam non esse concedendum, respondit Sacra Congregatio *in Neocastren. Parochialis* 10. *Maii* 1727. *ad III. dub. p.* 58.

Bona stabilia hæreditaria esse assignanda, quæ æstimata juxta morem regionis redderent in fructu annua scuta septuaginta monetæ Romanæ, tam pro eleemosyna Missarum, quam pro expensis necessariis pro illatum celebratione, respondit Sacra Congregatio *in Burgi S. Donnini* 30. *Apr.* 1729. *p.* 285.

C.

CAncellarius Episcopi, durante Scrutinio pro electione Abbatissarum Regularibus subjectarum, nequit in Ecclesia permanere, exceptis Superiore Regulari, & Curatoribus, *in Tyburtina* 26. *Aprilis* 1727. *ad III. dub, p.* 47.

Cancellarius Episcopi nequit assistere; & interesse Scrutiniis, ac electionibus Abbatissarum, quæ fiunt in Monasteriis Monialium Ordinis Minorum de Observantia, *in Tyburtina* 26. *Aprilis* 1727. *ad II. dub. p.* 47.

Cancellarium Episcopus potest secum conducere in electionibus Abbatissarum in Monasteriis sub Disciplina Regularium Minorum de Observantia, *in Tyburtina* 27. *Aprilis* 1727 *ad I. dub. p.* 47.

Cadaver tumulare licuisse Parocho in Parochiali, respondit Sacra Congregatio *in Caven. Funeralium* 13. *Augusti* 1729. *ad VI. dub. p.* 335.

Canonicus Pœnitentiarius non tenetur assumere onera, & officia Capitularia, & præsertim munus Procuratoris Generalis, *in Conversana officiorum Capituli* 19. *Novembris* 1729. *ad I. dub. p.* 360.

Canonico competere optionem præbendæ in casu, de quo ibi agebatur, respondit Sacra Congregatio, *in Melevitana optionis* 10. *Iulii* 1728. *p.* 199.

Canonico, qui fidei professionem bona fide non emiserat, deberi fructus, nec ullo modo accrevisse Mensæ Capitulari, sive Canonicis, respondit Sacra Congregatio, *in Toletana* 17. *Aprilis* 1728. *p.* 184.

Canonico prorogatum fuit indultum abessendi ex causa infirmitatis ad annum, & demandatum, ut interim coram Ordinario conficeretur processus super qualitate infirmitatis, *in Osnaburgen.* 20. *Septembris* 1727. *ad II. dub. pag.* 121.

Canonico provisо Apostolico, & a Capitulo impedito distributiones, fructus, & reditus deberi, quamvis Choro interesse nequivit, a die captæ possessionis excepto primo anno solvendo hæredibus defuncti, respondit Sac. Congregatio *in Nullius Tudelæ* 22. *Novembris* 1727. *ad II. dubium pag.* 129.

Canonico, seu Dignitati assistere tenentur in Vesperis, & *Benedictis* juxta Cæremoniale Episcopor. *lib.* 2. *cap.* 3. Presbyteri Communeriæ, *in Squillacen.* 21. *Februarii* 1738. *p.* 155.

Canonico deberi per Capitulum omnia damna, & interesse passa ex causa molestiarum, & litium a Capitulo introductarum, *in Nullius Tudelæ* 22. *Novembris* 1727. *ad III. dub. p.* 129.

Canonico deberi distributiones, & quæcumque emolumenta, si munera omnia per substitutum adimplevit, respondit Sacra Congregatio *in Pampilonen. distributionum* 11 *Septembris* 1728. *p.* 218.

Canonici circa celebrationem Anniversariorum debent servare consuetudinem Ecclesiæ, *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XI. dub. p.* 105.

Canonici, qui respondere debent casibus moralibus in Conferentiis proponendis, tenentur pati extractionem, ut dicitur *a sorte*, *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad VI. dub. p.* 104.

Canonici ultra Missam Conventualem tenentur quoque celebrare Missam de feria, & dictam Missam Conventualem tenentur pro benefactoribus applicare, *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad X. dubium p.* 104.

Canonici circa recitationem Officiorum Defunctorum, B. M. V., & Psalmos Pœnitentiales, & Graduales tenentur servare consuetudinem, *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XII. dub. p* 104.

Canonici tenentur certiorare Episcopum de Capitulo per eos explendo circa materias concernentes interesse ejusdem Capituli per Canonicum Secretarium, vel alium Canonicum sub pœna nullitatis actus in casu contraventionis, si modo Episcopus fruatur Præbenda Canonicali, *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad I. & II. dub. p.* 204.

Canonicos Cathedralis Acerrarum teneri inservire eorum Ecclesiæ quotidie, & non alternative, & per hebdomadam, respondit Sacra Congregatio *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XV. dub p.* 104.

Canonicos non posse ab eorum Diœcesi abesse absque licentia Episcopi sub pœna ducatorum quinque tantum in casu contraventionis, & in subsidium suspensionis, respondit Sacra Congregatio *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad III. dub. p.* 104.

Canonicatus erectionem, & possessionem non sustineri, respondit Sacra Congregatio *in Viterbien. erectionis Canonicatus* 14. *Maii* 1729. *ad I., & II. dubium, p.* 295.

Canonicatus suppressionem, & respective incorporationem aliis Præbendis Canonicalibus pro augmento distributionum quotidianarum sustineri, respondit Sacra Congregatio *in Cajenaten. Supressionis Canonicatus* 25. *Septembris* 1728. *p.*224.

Canonicatum novum in Cathedrali Ecclesia erigendum esse juxta conditiones præscribendas ab Eminentissimo Præfecto, respondit Sacra Congregatio *in Alatrina* 8. *Februarii* 1727. *p.*19.

Capitulum Ecclesiæ Tridentinæ non teneri relaxare fructus tam certos, quam incertos Canonicatus, Præposituræ, & Præbendæ Canonico non residenti, resolvit Sacra Congregatio *in Tridentina* 7. *Junii* 1727. *p.*79.

Capitulum cogere potest Episcopus occasione functionis Ordinationum in Altari majori Cathedralis explendæ, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro horis Canonicis, & Missa Conventuali, dummodo, non excedatur spatium unius horæ ultra horas consuetas, *in Gennen. celebrationis Ordinum* 2. *Augusti* 1727. *ad III. dub. p.*95.

Capitulum debere omnia damna, & interesse Canonico ex causa molestiarum, & litium ex causa Capituli inductarum, reficere, *in Nullius Tudelæ* 21. *Novembris* 1727. *ad III. dub. p.*129.

Capitulum cogendum esse sub pœnis pecuniariis & in subsidium suspensionis ad exhibenda omnia instrumenta, & jura, quæ respiciunt reditus, & præeminentias Dignitatis Thesaurariæ, & Canonicatus, respondit Sacra Congregatio *in Nullius Tudelæ* 22. *Novembris* 1727. *ad IV. dub. p.*129.

Capituli Procurator nequit abesse a servitio Chori ex causa sui officii per quinque menses juxta præscripta in Statutis Ecclesiæ, sed solum pro tempore necessario, *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XXIII. dub. p.*104.

Capituli excessus contra provisum Apostolicum probatos esse, & de iis satis constare, respondit Sacra Congregatio *in Nullius Tudelæ* 22. *Novembris* 1727. *ad I. dub. p.*129.

Capitulo Illerden. pertinet jus percipiendi fructus Ecclesiarum Parochialium tempore illarum vacationis per integrum annum a die vacationis, *in Illerden.* 11. *Januarii* 1727. *ad I.*, *& II. dub. p.*12.

Cappellaniam non posse retineri in statu conjugali a Cappellano per Testatorem nominato, respondit Sacra Congregatio *in Romana* 20. *Septembris* 1727. *p.*120.

Cappellaniam esse adjudicandam Matthiæ Genetali, respondit Sacra Congregatio *in Maceraten.* 10 *Julii* 1728. *p.*19.

Cappellaniam ad Scalas Sanctas esse incompatibilem cum Episcopatu Venusino, respondit Sacra Congregatio *in Romana* 27. *Januarii* 1727. *p.*144.

Cappellanum non teneri Missam applicare pro Fundatore, sed satis esse, ut illius memoriam habeat in orationibus, quæ fiunt in collecta, aut in *Memento*, respondit Sacra Congregatio *in Ferrarien. applicationis Sacrificii* 11 *Januarii* 1729. *p.*308.

Cappellanum, per Testatorem nominatum non posse Cappellaniam in statu conjugali retinere, respondit Sacra Congregatio *in Romana* 20. *Septembris* 1727. *p.*120.

Cappellanum non teneri Missæ Sacrificium pro suffragio Animæ Fundatoris applicare, sed solum pro eodem Fundatore orare, respondit Sacra Congregatio *in Novarien.* 22. *Novembris* 1727. *ad I. dub. p.*130.

Cappellanum teneri ad celebrationem quatuor Missarum in hebdomada, ei reservato jure agendi pro reductione, quarenus competat, respondit Sacra Congregatio *in Praten. oneris Missarum* 4. *Decembris* 1728. *p.*237.

Cappellano annua scuta quadraginta favore Cappellaniæ Hæredem subministrare teneri, respondit Sacra Congregatio *in Viterbien.* 20. *Septembris ad II. dub. p.*123.

Censuras latas a Vicario Generali contra nonnullos, qui visitationi Ecclesiæ se opposuerunt, non sustineri, respondit Sacra Congregatio *in Monopolitana* 20. *Septembris* 1737. *ad II. dub. p.*118.

Cæremoniale Episcoporum *lib.* 1. *c.*12. disponens de accessu Episcopi ad Ecclesiam Cathedralem observandum esse, respondit Sacra Congregatio *in Gennen. celebrationis ordinum* 2. *Augusti* 1727. *ad X. dub p.*95.

Cæremoniale observari debere in peragenda generali Ordinum collatione, respondit Sacra Congregatio *in Gennen. celebrationis ordinum* 2. *Augusti* 1727. *ad IV.*, *& V. dub. p.*95.

Clericum esse rite tonsuratum, respondit Sacra Congregatio *in Aquilana* 24. *Maii* 1727. *p.*62.

Commendatarius, & Conventuales Præceptoriæ ad S. Joannem, & Cordulam Coloniæ recipere non possunt Novitios, illosque ad professionem admittere absque licentia magni Prioris Alemaniæ, *in Colonien.* 10. *Aprilis* 1728. *ad primum dub. p.*172.

Commendatarium esse ex gratia reintegrandum, & summam receptam pro dote in admissione Novitii ex ejus hæredibus restituendam, demptis alimentis ipsi præstitis, resolvit Sacra Congregatio *in Colonien.* 17. *Aprilis* 1628. *ad IV. dub. p.*172.

Communitas Concionatoris nominationem Episcopo exibere tenetur ante initium Quadragesimæ, *in Theanen.* 19. *Junii* 1728. *ad II. dub. p.*195.

Concionator tenetur prædicare in aliis Ecclesiis loci aliquibus diebus Quadragesimæ juxta solitum, *in Theanen.* 29. *Junii* 1728. *p.*195.

Concionator tenetur concionari in Ecclesia Collegiata Parochiali, & in Ecclesia sui Ordinis, si ita ferat consuetudo, *in Theanen.* 19. *Junii* 1728. *ad IV. dub. p.*195.

Con-

Concionator nominatus ex Ordine S. Dominici, & a suis Superioribus Regularibus approbatus tenetur reportare ab Episcopo licentiam, & literas patentales, *in Theanen. 19. Junii 1728. ad III. dub. p. 195.*

Concionatoris nominationem Communitas Episcopo exhibere tenetur ante initium Quadragesimæ, *in Theanen. 19. Junii 1728. ad II. dub. p. 195.*

Concionatorem Quadragesimalem ex Ordine S. Dominici nominare competere Universitati Conchæ, non autem Episcopo Theanensi, responsum fuit *in Theanensi 19. Junii 1728. ad I. dub. p. 195.*

Collegiatæ erectionem esse a Sanctissimo sanandam juxta votum Eminentissimi Præfecti, rescripsit Sacra Congregatio *in Theatina 15. Maii 1727. ad I. dubium p. 25.*

Confraternitas potest sine licentia, & interventu Parochi in suo Oratorio Sanctissimam Eucharistiam exponere, accedente tamen licentia Episcopi, *in Alexandrina 1. Februarii ad II. dub. p 156.*

Confraternitas ducere potest Processionem cum Imagine ad plateam magnam Civitatis, accedente tamen licentia Ordinarii, & comitante Parocho, vel alio Sacerdote de ejus licentia, *in Bononien. 15. Maii 1728. ad XIV. dub. p. 179.*

Confraternitas occasione Spiritualium exercitiorum potest de licentia Ordinarii quæstuare per Ecclesiam, & eleemosynas collectas debet erogare in suffragium Animarum Purgantium, *in Bononien. 15. Maii 1728. ad XI. dub. p. 179.*

Confraternitas S. Mariæ Misericordiæ, & S. Rocchi Civitatis Alexandriæ aggregata Archiconfraternitati S. Rocchi Urbis potest sine licentia, & interventu Parochi exponere in suo Oratorio Lignum S Crucis, *in Alexandrina 21. Februarii 1728. ad I. dub. p. 136.*

Confraternitas pro peragendis exercitiis Spiritualibus ultra licentiam Ordinarii, non indiget consensu Parochi, *in Bononien. 15. Maii 1728. ad VII., & VIII. dubium p. 179.*

Confraternitas habet jus eligendi sibi Patrem Spiritualem cum approbatione Ordinarii, & non tenetur recipere Parochum, *in Bononien. 15. Maii 1728. ad I. dubium p. 179.*

Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti teneri tradere in manibus Canonici Procuratoris notulam Missarum, & Anniversariorum, rescripsit S. Congr. *in Bituntina 19. Novembris 1729. ad I. dub. p. 359.*

Confraternitas non tenetur eleemosynam præstare Parocho, vel alteri per eum deputando Missam celebranti tam pro Consecratione, quam pro consumatione Sanctissimi Sacramenti exponendi occasione, qua exercitia spiritualia peraguntur, *in Bononien. 15. Maii 1728. ad VIII. dub. p. 179.*

Confraternitatum erectionem in eodem loco factam non sustineri rescripsit S. Congregatio *in Uratislavien. erectionis Confraternitatis 3. Decembris 1729. p. 372.*

Confraternitatem sub titulo S. Mariæ Constantinopolis in Ecclesia S. Sebastiani non esse expellendam, seu removendam, rescripsit S. Congregatio *in Cusentina Cappellæ 3. Dec. 1729. ad II. dub. p. 371.*

Conjugibus præfigendum esse terminum ad simul cohabitandum, rescripsit S. Congregatio *in Luceorien. 17. Apr. 1728. p. 173.*

Consensum Archipresbyteri, attenta pendentia litis, requiri in admittendis Presbyteris ad participationem Communeriæ Ecclesiæ Archipresbyteralis Terræ Guardavallis, respondit S. Congregatio *in Squillacen. Communeriæ 3. Septembris 1729. ad III. dub. p. 344.*

Constitutionem noviter exaratam super solutione Quartæ Funeralis obstare, ita ut Ecclesia Patrum Minorum Conventualium Terræ Pergulæ teneantur solvere Ecclesiæ Parochiali PP. S. Augustini ejusdem Terræ integram Quartam Funeralem in casu, quo aliquis subjectus Parochiæ dictorum PP. S. Augustini sepelitur in Ecclesia PP. Minorum Conventualium, respondit Sacra Congregat. in *Nonantulana seu Eugubina 24. Maii 1727. p. 65.*

Consuetudo immemorabilis de præstando convivio per Cappellanum noviter receptum non est toleranda, seu improbanda, *in Burgien. 3. Septembris 1729 p. 342.*

Consuetudinem Ecclesiæ Canonici circa celebrationem Anniversariorum debent servare, *in Acerrarum 23. Augusti 1727. ad XI. dub. p. 105.*

Consuetudinem circa Quartam Funeralem servandam esse, respondit S. Congregatio *in Novarien. 23. Augusti 1727. ad I. dub. p. 103.*

Consuetudinem servare tenentur Canonici circa recitationem Officiorum Defunctorum B. M. V., & Psalmos Pœnitentiales, & Graduales, *in Acerrarum 23. Augusti 1727. ad XII. dub. p. 104.*

D.

DAmna omnia, & interesse deberi Canonico per Capitulum ex causa molestiarum, & litium ex causa Capituli inductarum, *in Nullius Tudelæ 22. Novembris 1727. ad III. dub. p. 129.*

Decanus non tenetur una cum Canonicis per turnum ad Missas Conventuales, a quibus aliæ Dignitates eximuntur, *in Vigilien. Decanatus 23. Julii 1729. ad III. dub. p. 328.*

Decano competere participationem in omnibus emolumentis instar aliarum Dignitatum, respondit Sacra Congregatio *in Vigi-*

Vigilien. Decanatus 23. *Iulii* 1729. *ad I. dub. p.* 328.

Decimam deberi in medietate tam in frumento, quam in pecunia juxta qualitatem exigendam per Capitulum, respondit S. Congregatio, *in Spoletana Decimarum* 20. *Novembris* 1728. *p.* 232.

Dignitati, vel Canonico assistere tenentur in Vesperis, & *Benedictus* juxta Cæremoniale Episcoporum *lib.* 2. *c.* 3. Presbyteri Communeriæ, *in Squiliacen.* 21. *Februarii* 1728. *p.* 155.

Dispensationem super impedimento affinitatis ex illicita copula esse executioni mandandam, servata forma Litterarum Apostolicarum, respondit S. Congregatio in *Verulana Matrimonii* 2. *Apr.* 1729. *p.* 281.

Distributiones, & emolumenta quæcumque deberi Canonico, qui munera omnia per Substitutum adimplevit, respondit Sacra Congregatio *in Pampilonen. Distributionum* 11. *Septembris* 1728. *p.* 218.

Distributiones, fructus, & reditus deberi Canonico proviso Apostolico, & a Capitulo impedito, quominus Choro interesset, a die captæ possessionis excepto primo anno solvendo hæredibus defuncti, respondit Sac. Congregatio *in Nullius Iudelæ* 22. *Novembris* 1727. *ad II. dub. p.* 129.

Dispensationi super impedimento consanguinitatis locum non esse, respondit Sac. Congregatio *in Vigilien. Matrimonii* 13. *Augusti* 1729. *ad II. dub. pag.* 335.

Dotes solvendas esse ex omni eo, quod detractis expensis, & aliqua mercede ab Episcopo statuenda Administratori bonorum, supereſt, respondit Sacra Congregatio *in Firmana* 22. *Novembris* 1727. *p.* 129.

Dotalia subsidia præstanda esse Consanguineis Testatoris recurrentibus, comprehensis etiam affinibus privative quoad personas extraneas, respondit Sac. Congregatio *in Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiorum Dotalium* 24. *Septembris* 1729. *ad I. dub. p.* 350.

Dotalia Subsidia distribuenda esse ab Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti hæredis prævio edicto, Consanguineis, & Affinibus, servata gradus prærogativa, & in casu æqualitatis gradus per extractionem, iis vero deficientibus distribuenda modo, quo supra, aliis extraneis servata forma testamenti, respondit Sacra Congregatio *in Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiorum Dotalium* 24. *Sept.* 1729. *ad II. dub. p.* 350.

E

Ecclesiam noviter constructam in Terra Scanni sub invocatione Sanctæ Mariæ Liberatricis esse subjectam Episcopo, quoad jura Parochialia, & Parocho quoad jura Parochialia, cæteraque Sacras functiones posse in ea fieri a Parocho, & Clero, volente Episcopo absque ulla dependentia a Laicis, respondit S. Congregatio *in Vulven.*, *seu Sulmonen.* 10. *Maii* 1729. *ad I. dub. p.* 59.

Edictum Episcopi præscribens modum accedendi ad Chorum ad effectum recitandi Horas Canonicas esse observandum, rescripsit S. Congregatio *in Acerrarum* 25. *Augusti* 1727. *ad IX. dub. p.* 104.

Edictum Episcopi, quo sub pœna suspensionis ipso facto incurrenda præcipitur, quod Canonici non possint frui absentia trium mensium a Sacro Concilio Tridentino concessorum tempore Adventus, & Quadragesimæ sustineri, deletis tamen verbis *ipso facto*, rescriptum fuit *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XIX. dubium p.* 104.

Edictum Episcopi, quo sub eadem pœna suspensionis præcipitur, ut Canonici ultra tertiam partem non possint simul frui absentia trium mensium, sustineri, deletis tamen verbis *ipso facto*, respondit Sacra Congregatio *in Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XX. dub. p.* 104.

Eleemosynam Missarum deberi ad rationem manualis, & adimplenda esse omnia legata pia, & quatenus reditus hæreditarii non sufficiant, diminuendum esse legatum Cappellano, resolvit S. Congregatio *in Lunen. Sarzanen.* 5. *Iunii* 1728. *p.* 191.

Eleemosynam Missarum esse solvendam ad rationem manualis, dummodo non sit major eleemosyna taxata a Benefactoribus, rescripsit Sac. Congregatio *in Bituntina Missarum* 19. *Novemb.* 1729. *ad III. dub. p.* 359.

Eleemosynam præstare non tenetur Confraternitas Parocho, vel alteri per eum deputando Missam celebranti tam pro Consecratione, quam pro Consummatione Sanctissimi Sacramenti exponendi occasione, qua exercitia spiritualia peraguntur, *in Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad VIII. dub. p.* 179.

Eleemosynas collectas debere erogari in suffragium Animarum Purgantium, & quæstuare posse Confraternitatem occasione spiritualium exercitiorum de licentia Ordinarii per Ecclesiam, *in Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad XI. dub. p.* 179.

Electionem, & admissionem quarumdam Puellarum ad subsidium relictum pro Virginibus educandis facta a Congregatione Operariorum Divinæ pietatis sustineri, respondit S. Congregatio *in Romana* 20. *Septembris* 1727. *ad I. dub. p.* 119.

Eligere sibi potest Confraternitas Patrem Spiritualem cum approbatione Ordinarii, & non tenetur recipere Parochum, *in Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad I. dub. p.* 179.

Episcopus habens facultatem dandi benedictionem Apostolicam constitutis in articulo mortis non tenetur, quoad Moniales eam committere earum Confessario ordinario, sed est in ejus facultatem aliquando ingredi Monasterium, ut eisdem benedictionem impartiatur *in Mazarien.* 10. *Mii* 1727. *ad I. dub. p.* 55.

Episcopus occasione functionis ordinationum in

in Altari majori Cathedralis explendæ poteſt cogere Capitulum, ut anticipet, vel poſtponat horam conſuetam pro horis Canonicis, & Miſsa Conventuali, dummodo non excedatur ſpatium unius horæ præter conſuetas horas, in *Gennen. Celebrationis Ordinum* 2. *Auguſti* 1727. *ad III. Dub. pag.* 95.

Epiſcopus debet temporibus a jure ſtatutis celebrare functionem Ordinum generalium ad Altare majus Eccleſiæ Cathedralis, niſi adſit rationabilis cauſa arbitrio Epiſcopi judicanda, in *Theanen. celebrationis Ordinum* 2. *Auguſti* 1727. *ad I. Dub. p.* 95.

Epiſcopus occaſione generalis Ordinationis poteſt ad Altare majus Eccleſiæ Cathedralis Pontificaliter celebrare Miſsam Conventualem ad Abbatum deſignatum loco illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum aſſiſtentia omnium Præbendarorum, & aliorum de Choro in *Gennen. Celebrationis Ordinum* 2. *Auguſti* 1727. *ad II. Dub. pag.* 95.

Epiſcopus poteſt in electionibus Abbatiſsarum in Monaſteriis ſub diſciplina Regularium Minorum de obſervantia ſecum conducere Cancellarium in *Iyburtina* 26. *Aprilis* 1727. *ad I. Dub. pag.* 47.

Epiſcopus ingrediens Monaſterium, ut Monialibus in articulo mortis conſtituris det benedictionem, debet ingredi cum Confeſſario Monialium, & uno probo Sacerdote per eum eligendo, in *Mazarien.* 10. *Maii* 1727. *ad II. Dub. p.* 55.

Epiſcopus Pacen. poteſt compellere Conſervatores librorum ad transportandos libros menſæ Capitularis Collegiatæ de Zafra, Legatorum piorum, beneficiorum, & Cappellanarum ad domum, in qua ipſe commoratur; ejus vero viſitator debet dictos libros viſitare in Archivio, & locis ejuſdem Eccleſiæ, in *Pacen., ſeu Nullius Iuriſdictionis* 18. *Decembris* 1728. *ad II. Dub. pag.* 245.

Epiſcopus Pacen., vel ejus viſitator poteſt concedere proceſsus informativos ſuper defectibus, exceſſibus, & delictis commiſſis per Dignitates, Canonicos, Portionarios, Beneficiatos, Cappellanos, aliaſque perſonas Collegiatæ Eccleſiæ de Zafra, eaſque corrigere, & punire pœna correctionali, ſeu pœnitentiis, in *Pacen., ſeu Nullius Iuriſdictionis* 18. *Decembris* 1728. *ad III. dub. pag.* 245.

Epiſcopus Pacen. viſitans per ſe ipſum, vel per alium Eccleſiam Collegiatam de Zafra poteſt ſemper, & quandocumque etiam extra viſitationem exequi, & obſervari facere ſua decreta facta in viſitatione, & Abbas tenetur exequi obſervare, & obſervari facere eadem decreta, & tamquam merus executor cogere ſuos ſubditos ad illa obſervanda, & exequenda etiam juris remediis, uti reſpondit Sac. Congregatio in *Pacen., ſeu Nullius Iuriſdictionis* 18. *Decembris* 1728. *ad I. Dub. p.* 245.

Epiſcopus curare debet, ut quanto citius ſe expediat a Sancta Viſitatione ad formam Concilii, in *Acerrarum* 23. *Auguſti* 1727. *ad VII. Dub. p.* 104.

Epiſcopus adverſus abuſus introductos ex magno numero Clericorum conjugatorum facinora committentium, aut viles artes exercentium debet uti juris remediis, & ſignanter ſtatutis in *cap.* 6. *ſeſſ.* 23. *de Reform.*, & aliis indicatis in Conſtitutione 16. impreſſa poſt Synodum Romanum §. 1. 2. 4., & 6. in *Calaritana* 21. *Februarii* 1728. *ad II. Dub. p.* 156.

Epiſcopus, & Confeſſarius ſive ordinarius, ſive extraordinarius ingredi poſſunt Monaſterium abſque ulla limitatione, quando vocantur ab aliqua Moniali infirma, quæ pro ſua devotione vult confiteri, ſervatis tamen ſervandis, in *Mazarien.* 5. *Julii* 1727 *pag* 84.

Epiſcopum Maceraten. poſſe viſitare jure ordinario Confraternitatem ſub invocatione Sanctæ Mariæ Miſericordiæ erectam in Eccleſia ejuſdem Tituli ſita in Caſtro Urbis, aliæ, quamvis in ſolo Baſilicæ Lateranenſis ædificata ſit, reſpondit Sacra Congregatio in *Maceraten.* 10. *Maii* 1727. *pag.* 55.

Epiſcopum Monopolitanum debere, prout de jure, procedere contra Clerici percuſſorem, reſpondit Sac. Congregatio in *Monopolitana* 20. *Septembris* 1727. *ad II. Dub. pag.* 118.

Epiſcopum Montis Regalis poſſe viſitare Eccleſiam Ruralem ſuo titulo Beatæ Mariæ Virginis ad Nives exiſtentem in ſua Diœceſi in finibus Loci Moroſii, & portam eſſe aperiendam verſus viam publicam, reſpondit Sac. Congregatio in *Montis Regalis* 15. *Martii* 1727. *pag.* 25.

Epiſcopo exhibere tenetur Communitas Concionatoris nominationem ante initium Quadrageſimæ, in *Theanen.* 19. *Iunii* 1728. *ad II. Dub. pag.* 195.

Erectionem Manſionariæ faciendam eſſe juxta formam fundationis ſumptibus, hæteditatis, reſpondit S. Congregatio in *Firmana Præbendarum* 11. *Iunii* 1729. *ad I. Dub. pag.* 313.

Erectionem Collegiatæ eſſe a Sanctiſſimo ſanandam juxta votum Eminentiſſimi Præfecti, reſcripſit Sacra Congregatio in *Theatina* 15. *Martii* 1727. *ad I. dub p.* 25.

Erectionem Confraternitatum in eodem loco factam non ſuſtineri, reſcripſit S. Congregatio in *Uratislavien. Erectionis confraternitatis* 3. *Decembris* 1729. *p.* 373.

Erectioni Monaſterii locum eſſe, reſpondit S. Congregatio in *Cajetana Erectionis Monaſterii* 23. *Iulii* 1729. *ad I. Dub. pag.* 329.

Euchariſtiæ Sacramentum poteſt Confraternitas ſine licentia, & interventu Parochi in ſuo Oratorio exponere, accedente tamen licentia Epiſcopi in *Alexandrina* 21. *Februarii* 1728. *ad II. Dub. p.* 156.

Examen concedendi facultatem Mulieribus Tertiariis pertinet ad Sedem Apoſtolicam, examen vero conditionum quo ad mulieres veſtiendas, & licentiam veſtiendi ad Ordinarium ſpectat, & conditiones Veſtien-

darum sunt expressæ in Decretis generalibus aliàs editis, & hujusmodi sunt omnino servandæ, in *Mazarien.* 10. *Maii* 1727. *ad IV. pag.* 55.

Exemptionem Cappellæ patronalis Sede Episcopali vacante à jurisdictione Capituli Cathedralis cum subjectione immediata Sedi Apostolicæ, ejusque Nuncio non esse concedendam, respondit Sac. Congregatio in *Portugalen.* 21. *Ian. ad VII. Dub. p.* 1.

Exponere potest Confraternitas Sanctæ Mariæ Misericordiæ, & Sancti Rocchi Civitatis Alexandriæ aggregata Archiconfraternitati Sancti Rocchi Urbis sine licentia, & interventu Parochi in suo Oratorio Lignum Sanctæ Crucis in *Alexandrina* 21. *Februa-* 1728. *ad I. dub. p.* 156.

Exponere potest Confraternitas sine licentia, & interventu Parochi in suo Oratorio Sanctissimam Eucharistiam, accedente tamen licentia Episcopi, in *Alexandrina* 21. *Februarii* 1727. *ad II. Dub. p.* 156.

Executores Testamentarii cogendi sunt ab Episcopo juris remediis ad reddendam rationem, in *Cajetana erectionis Monasterii* 23. *Julii* 1729. *ad III. dub. p.* 329.

F

FIdei professionem bona fide Canonico non emittenti debere fructus, nec eos ullo modo accrevisse mensæ Capitulari, sive Canonicis, respondit Sac. Congregatio in *Toletana* 17. *Aprilis* 1728. *p.* 184.

Fundum favore Cappellaniæ Hæredem non potuisse assignare, & assignationem non sustineri, respondit S. Congregatio in *Viterbien.* 20 *Sept.* 1727. *ad I. Dub. p.* 123.

Functiones quascumque in propria Ecclesia potest Confraternitas independenter a Parocho explere, dummodo non sint prohibitæ a Decretis generalibus, & Constitutionibus Synodalibus, in *Bonnien.* 15. *Maii* 1728. *ad VI. Dub. p.* 179.

Fructus Ecclesiarum Parochialium percipiendi jus pertinet Capitulo Illerden. tempore illarum vacationis per integrum annum a die vacationis, in *Illerden.* 11. *Ianuarii* 1727. *ad I. & I. dub. p.* 12.

Fructus, reditus, & distributiones deberi Canonico Provisо Apostolico, & a Capitulo impedito, quominus Choro interesset, a die captæ possessionis, excepto primo anno solvendo hæredibus defunctis, respondit Sacra Congregatio, in *Nullius Tudelæ* 22. *Novembris* 1727. *ad II. Dub. pag.* 129.

Fructus Canonico, qui Fidei professionem bona fide non emiserat, deberi, nec eos ullo modo accrevisse mensæ Capitulari, sive Canonicis, respondit Sac. Congregatio in *Toletana* 17. *Aprilis* 1728. *p.* 184.

H

HÆredem non potuisse fundum favore Cappellaniæ assignare, & assignationem non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Viterbien.* 20. *Septembris* 1727. *ad I. Dub. pag.* 123.

Hæredem teneri subministrare annua scuta quadraginta favore Cappellaniæ, ejusque Rectoris, respondit Sacra Congregatio in *Viterbien.* 20. *Septembris* 1727. *ad II. Dub. pag.* 123.

Hæreditatem non esse adjudicandam Syndico Apostolico PP. Minorum Observantium Montis Barocci, sed Patribus S. Marci ejusdem loci, respondit Sacra Congregatio in *Pisauren. Hæreditatis* 24. *Ianuarii* 1727. *p.* 12.

I

DE impedimento consanguinitatis non constare, respondit Sacra Congregatio in *Vigilien.* 13. *Augusti ad I. Dub. pag.* 335.

Indultum Missam celebrandi cum assistentia alterius Sacerdotis concessum fuit Sacerdoti omnino cæco, in *Florentina* 23. *Augusti* 1727. *p.* 106.

Indultum conferendi una, eademque die Ordines Minores, & Subdiaconatum iisdem personis fuit denegatum in *Calaritana* 21. *Februarii* 1728. *ad I. Dub. p.* 156.

Indultum abessendi ex causa infirmitatis fuit Canonico prorogatum ad annum, & demandatum, ut interim coram Ordinario conficeretur Processus super qualitate infirmitatis, in *Osnaburgen.* 20. *Septembris* 1727. *ad II. Dub. p.* 121.

Interdictum Ecclesiasticum per Vicarium Capitularem appositum in Ecclesia, seu Cappella publica patronali D. Ioannis declaratum fuit invalidum, in *Portugallen.* 11. *Ianuarii* 1727. *ad I. Dub. p.* 1.

Irregularitatem ex homicidio fuisse contractam, respondit Sacra Congregatio in *Gualtimalana Irregularitatis* 14. *Maii* 1729. *pag.* 296.

Iuspatronatus ad Canonicatum erectum ex simplici Beneficio debet confirmari in pristino Patrono, in *Cremonen. Erectionis Præbendæ Theologalis* 2. *Iulii* 1929. *ad III Dub. pag.* 519.

De Iurepatronatus Ecclesiæ sub titulo Sancti Sebastiani positæ extra muros Turris non constare, rescripsit Sacra Congregatio in *Cusentina Cappellæ* 3. *Decembris* 1729. *ad I. Dub. p.* 370.

L

LEgatum unius fercoli singulis Hebdomadis factum PP. Capuccinis esse perpetuum, respondit Sac. Congregatio in *Lucana Legati pii* 31. *Julii* 1727. *ad I. Dub. pag.* 206.

Legatum antedictum cum dubitatum fuerit an sustineretur, servandum esse Decretum Reverendæ Fabricæ anni 1633., respondit S. Congregatio in *Lucana Legati pii* 31. *Iulii* 1728. *p.* 206.

Legatum relictum esse favore tantum filiarum natarum in Urbe ex pauperibus Advocatis pariter natis in Urbe, respondit S. Congregatio in *Romana* 20. *Sept.* 1727. *ad I. Dub. p.* 119.

Legatum esse diminuendum Cappellano, qua-

tenus hæreditarii reditus non sufficiant, nam Missarum eleemosyna debetur ad rationem manualis, & adimplenda sunt omnia legata pia respondit Sacra Congregatio, in *Lunen. Sarzanen. 5. Julii 1728. pag. 191.*

Legata pia omnia adimplenda esse, & deberi eleemosynam Missarum ratione manualis, & quatenus reditus hæreditatis non sufficiant, diminuendum esse legatum Cappellano, respondit Sacra Congregatio in *Lunen. Sarzanen. 5. Julii 1728. p. 191.*

Licentiam, & literas patentales Concionator à Communitate nominatus ex Ordine S. Dominici, & a suis Superioribus approbatus tenetur ab Episcopo reportare, in *Theanen. 19. Junii ad III. Dub. p. 195.*

Licentia magni Prioris Alemaniæ opus est, ut Commendatarius, & Conventuales Præceptoriæ ad S. Ioannem, & Cordulam Coloniæ recipere possint Novitios, illosque ad Professionem admittere, in *Colonien. 17. Aprilis 1728. ad I. Dub. p. 172.*

Literas patentales, & licentiam ab Episcopo reportare tenetur Concionator a Communitate nominatus ex Ordine S. Dominici, & a suis Superioribus approbatus in *Theanen. 19. Junii 1728. ad III. Dub. p. 195.*

M

MAnsionarius Præbendatus debet in Choro sedere post alios Mansionarios Præbendatos, non autem post ultimum Mansionarium Ordinis Præbendatorum, in *Firmana Erectionis præbendarum 11. Junii 1729. ad II. Dub. p. 313.*

Mansionarium non teneri per turnum in sua hebdomada Missam Conventualem canere, respondit Sacra Congregatio in *Firmana Erectionis Præbendarum 11. Junii 1729. ad II. Dub. p. 313.*

Mansionarium non teneri intervenire in Choro de sero diebus serialibus, prout interveniunt cæteri Præbendati, & Mansionarii, respondit S. Congregatio in *Firmana Erectionis Præbendarum 11. Junii 1729. ad III. Dub. pag. 313.*

Mansionarium Præbendatum teneri Missam Conventualem canere in sua hebdomada, quatenus illi solvatur ab aliis Presbyteris eleemosyna, in *Firmana Erectionis Præbendarum 11. Junii ad IV. dub. p. 313.*

Matrimonium cum a Sponsa prætenderetur invalidum, eo quod mandatum procuræ revocaverat, Sacra Congregatio respondit *Dilata, & Puella caute transportetur ad aliquod Monasterium Civitatis Castelli, in quo exploretur eius voluntas ab Episcopo juxta instructionem in Eugubina, seu Perusina Matrimonii 25. Jan. 1727. pag. 15.*

Matrimonium, quod initum prætendebatur per vim, & metum, & contra interdictum Episcopi, declaratum fuit validum, in *Agrigentina Matrimonii 15. Martii 1727. ad I. Dub. p. 27.*

Matrimonii dissolutio per viam gratiosæ dispensationis denegata fuit, in *Agrigentina Matrimonii 15. Martii 1727. ad II. Dub. pag. 26.*

De matrimonio putativo constare, & prolem ex eo susceptam esse legitimam, respondit S. Congregatio in *Mechlinien. Legitimitatis prolis 25. Septembris 1728. pag. 224.*

Matrimonium contrahere debere Falconerium, & interim in Carceribus detinendum esse, respondit Sacra Congregatio in *Lycen. Sponsalium 12. Februarii 1729. pag 267.*

Matrimonium, quod prætendebatur invalidum, eo quia mandatum procuræ ante illius celebrationem fuisset revocatum, validum declaravit S. Congregatio in *Eugubina, seu Perusina Matrimonii 5. Julii 1717. pag. 80.*

Missa Conventualis debet in Cathedrali celebrari cum assistentia Diaconi, & Subdiaconi, in *Acerrarum 23. Augusti 1727. ad XXII. Dub. pag. 104.*

Missa Conventualis, indulgeri posse, ut applicetur diebus tantum Festis de præcepto, respondit Sacra Congregatio in *Spoletana Applicationis Missæ Conventualis ..... 1729. ad I. & II. Dub. p. 329.*

Missæ Conventualis suppolita applicatione, Capitulum adhuc teneatur continuare in celebratione aliarum Missarum, & quotidianam recitationem precum cum applicatione pro Benefactoribus, in *Spalaten. Applicationis Missæ Conventualis 23. Julii 1729. ad III. Dub. p. 329.*

Missam unam qualibet hebdomada die benevisa celebrandam esse, respondit S. Congregatio in *Nucerina Paganorum Oneris Missarum 19. Novembris 1729. ad I., & II. pag. 360.*

Missarum eleemosynam esse solvendam ad rationem manualis, dummodo non sit major eleemosyna taxata a Benefactoribus, resolvit Sacra Congregatio in *Bituntina Missarum 19. Novembris 1729. ad III. Dub. pag. 359.*

Missæ Sacrificium ut celebrari possit in Oratorio, remissum fuit arbitrio Archiepiscopi in *Bononien. Oratorii 13. Augusti 1729. pag. 334.*

Missæ Sacrificium non teneri Cappellanum suffragio animæ Fundatoris applicare, sed solum pro eodem Fundatore orare, respondit Sac. Congregatio in *Nvarien. 22. Novembris 1727. ad I. Dub. p. 30.*

Missarum, & Anniversariorum celebratio facienda est per Capitulares tantum Ecclesiæ Cathedralis Bituntinæ, & per alios Sacerdotes arbitrio Confraternitatis eligendos, in *Bituntina Missarum 19. Novembris 1729. ad II. Dub. p. 59.*

Missarum eleemosynam deberi ad rationem manualis, & adimplenda esse omnia Legata pia, & quatenus reditus hæreditarii non sufficiant, diminuendum esse Legatum Cappellano, respondit Sac. Congregatio in *Lunen. Sarzanen. 5. Julii 1728. pag. 191.*

Missa-

Miniarum reductionem non sustineri, rescripsit Sac. Congregatio in *Bergomen. Reductionis Missarum* 10. *Julii* 1728. *ad I. dub. p.* 99.

Missas votivas privatas tantum posse in Capella, in qua est imago B. Ioannæ miraculosa per Sacerdotem eam visitantes celebrare absque Parochi licentia, resolvit Sacra Congregatio in *Portucalen* 11. *Ianuarii* 1727. *ad IV. pag.* 1.

Missas centum quolibet mense per tres menses esse celebrandas, & Missam Cantatam celebrandam esse juxta Testamentum, respondit S. Congregatio in *Amerina* 15. *Martii* 1727. *ad* 1. *dub. p.* 28.

Missæ celebrandæ ex eleemosynis a Confraternitate collectis debent in Ecclesia ejusdem Confraternitatis, non autem in Parochiali celebrari, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad XII. dub. pag.* 179.

Missa Parochialis debet a Parocho pro Populo applicari diebus festivis, non autem ab aliis Presbyteris Ecclesiæ, in *Caputaquen.* 4. *Maii* 1729. *ad IV. dub. p.* 303.

Missarum, & Anniversariorum notulam Confraternitatem Sanctissimi Sacramenti teneri tradere in manibus Canonici Procuratoris, respondit Sac. Congregatio in *Biturtina* 19. *Novembris* 1729. *ad I. dub. pag.* 359.

Missam celebrandi cum assistentia alterius Sacerdotis Indultum concessum fuit Sacerdoti omnino cæco, in *Florentina* 23. *Augusti* 1727. *p.ag.* 106.

Missas celebrandas esse in Ecclesiis per Testatorem designatis sub pœnis arbitrio Ordinarii, respondit Sac. Congregatio in *Bergomen. Reductionis Missarum* 10. *Iulii* 1728. *ad II. dup. p.* 199.

Missas quatuor in hebdomada celebrare debere Cappellanum ei reservata jure agendi pro reductione, quatenus competat, respondit Sac. Congregatio in *Fratin. Oneris Missarum* 4. *Decembris* 1728. *p.* 237.

Missarum celebrationem debent Sacerdotes in libro in Sacristia asservato scribere, in *Maceraten. Vtenfilium* 14. *Maii* 1729. *ad II. dub. pag.* 299.

Missam de festa Canonici tenentur ultra Missam Conventualem pro Benefactoribus applicare, in *Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad X. dub. p.* 104.

Missam majorem competit Vicario celebrare in Ecclesia S. M. Paganicæ ab extra, procedere, & deferre stolam in Processionibus funerum, Rogationum, & aliis, necnon functiones Benedictionum, Publicationis Indulgentiarum, & Excommunicationum facere, uti respondit S. Congregatio in *Aquilana Præeminentiarum* 11. *Septembris* 1728. *ad I. II., & III. Dub. p.* 218.

Moniales Sanctissimæ Anunciationis Civitatis Cunei teneri inposterum ad onus duarum Missarum hebdomadalium, respondit Sacra Congregatio in *Montis Regalis* 3. *Aprilis* 1729. *p.* 286.

N

Nominationem Concionatoris Communitas Episcopo exhibere tenetur ante initium Quadragesimæ, in *Theanen.* 19. *Ianii* 1728. *ad II. Dub. p.* 195.

Nominationem Clerici Bartholomæi Pescetti factam a PP. Provinciali Ianuen., & Priore Conventus Vulturni ad Cappellaniam sustineri, respondit Sac. Congregatio in *Ianuen. Cappellaniæ* 1. *Decembris* 1729. *ad I. Dub. pag.* 375.

Nominandi jus pertinere ad Monasterium, & Monasterium devenire debere ad electionem Puellæ ad formam Testamenti, respondit Sac. Congregatio in *Tudertina Monacationis* 17. *Decembris* 1729. *ad I. dub. p.* 381.

Novitios recipere non possunt, aliosque ad Professionem admittere absque licentia Magni Prioris Alemaniæ Commendatarius, & Conventuales Præceptoriæ ad S. Ioannem, & Cordulam Coloniæ, in *Colonien.* 17. *Aprilis* 1728. *ad I. Dub. pag.* 172.

O

Oblationes factas, & faciendas Imagini B. Ioannæ in Cappella existenti non spectare ad Parochum, sed applicandas esse decori dictæ Imaginis, dictæque Cappellæ, respondit S. Congregatio in *Portugallen.* 11. *Ianuarii* 1727. *ad II. Dub. p.* 1.

Oblationum factarum Confraternitati administratio spectat non ad Rectorem Ecclesiæ sed ad Præfectum Confraternitatis, ita tamen, ut de iis rationem Episcopo reddat, in *Cusentina Cappellæ* 3. *Decembris* 1729. *ad IV. Dub. p.* 370.

Oblationum ad Imaginem spectantium administrationem spectare ad Parochum, una cum Œconomo Ecclesiastico ab ipso Episcopo deputando, vel in casu vacationis Episcopatus à Metropolitano, rescripsit Sac. Congregatio *in Portugallen.* 11. *Ianuarii* 1727. *ad III. Dub. p.* 11.

Officia, & onera Capitularia Pœnitentiarius Canonicus non tenetur assumere, & præsertim munus Procuratoris Generalis, *in Conversana Officiorum capituli* 19. *Novembris* 1729. *ad I. Dub. p.* 360.

Optionem Præbendæ non esse convalidandam, rescripsit Sacra Congregatio in *Melevitana* 11. *Ianuarii* 1727. *ad II. Dub. pag.* 1.

Optionem præbendæ competere Canonico in casu, de quo ibi agebatur, respondit Sac. Congregatio in *Melevitana Optionis* 10. *Iulii* 1728. *p.* 199.

Ordinationis generalis petagendæ causa Cæremoniale Episcoporum observati debere, respondit Sac. Congregatio *in Gennen. Celebrationis Ordinum* 2. *Augusti* 1727. *ad IV., & V. Dub. p.* 95.

Ordinationis generalis occasione Episcopus potest ad Altare majus Ecclesiæ Cathedralis Pontificaliter celebrare Missam Conven-

ventualem ad Sabbatum designato loco illius, quæ celebrari a Capitulo deberet cum assistentia omnium Prædendatorum, & aliorum de Choro, in *Gennen. Celebrationis Ordinum* 2. *Augusti* 1727. *ad II. dub. p.*95.

Ordinationum functionis in Altari majori Cathedralis explendæ occasione Episcopus potest cogere Capitulum, ut anticipet, vel postponat horam consuetam pro horis Canonicis, & Missa Conventuali, dummodo non excedatur spatium unius horæ ultra horas consuetas, in *Gennen. celebrationis Ordinum* 2. *Augusti* 1727. *ad III. dub. p.*95

Ordinum generalium functionem Episcopus debet temporibus a jure Statutis ad Altare majus Ecclesiæ Cathedralis peragere, nisi adsit rationabilis causa arbitrio Episcopi judicanda, in *Gennen. celebrationis Ordinum* 2. *Augusti* 1727. *ad I. dub. p.*95.

P

PArochialem esse adjudicandam Buccianello, respondit Sacra Congregatio in *Aesculana* 27. *Januarii* 1728. *p.*144.

Parochus tenetur Fidei rudimenta, & Evangelium populo explanare, in *Caputaquen.* 14. *Maii* 1729. *ad V. dub. p.*305.

Parochus debet a Confraternitate invitari, ut præsideat Congregationibus faciendis tam in imbulatationibus, & extractione Priorum, & Officialium, quam in redditione rationum, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad II dub. p.*179.

Parochus nequit impedire, quo minus in Ecclesia Confraternitatis administrentur Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad XIII. dub. p.*179.

Parochus non potest in Ecclesia Monialium assistere Matrimoniis, vel eorum denunciationes facere, aut benedictiones Mulierum post partum, vel similes impartiri, in *Novarien.* 22. *Augusti* 1727. *ad IV. dub. p.*103.

Parochus non debet a Confraternitate invitari, ut præsideat Congregationibus faciendis pro distributione dotium, necnon pro his, quæ concernunt temporalia, ac rerum oeconomiam, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad III. dub. p.*179.

Parochus, qui dat benedictionem cum Venerabili Eucharistiæ Sacramento in Ecclesia Confraternitatis, nihil omnino exigere potest, sed id gratis agere debet, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad IX. p.*179.

Parochus, vel ab eo substitutus ad canendam Missam, vel ad dandam benedictionem in Ecclesiam Confraternitatis jus non habet sibi eligendi Diaconum, Subdiaconum, ceteroisque Ministros, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad X dub. p.*179.

Parochi consensu non indiget Confraternitas pro agendis exercitiis spiritualibus ultra licentiam Ordinarii, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728 *ad VII. & VIII. p.*179.

Parochum posse explere Anniversarium cum Officio, & Missam cantatam in Ecclesia Monialium, respondit Sacra Congregatio in *Novarien.* 23. *Augusti* 1728. *ad II. dub. p.*103.

Parocho præstare non tenetur Confraternitas eleemosynam, vel alteri per eum deputando Missam celebranti tam pro Consecratione, quam pro Consumatione Sanctissimi Sacramenti exponendi occasione, qua exercitia spiritualia peraguntur, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad VIII. dubium p.*179.

Parocho licuisse tumulare Cadaver in Parochiali, respondit Sacra Congregatio in *Cavsn. Funeralium* 13. *Augusti* 1729. *ad VI. dub. p.*335.

Parocho non licere in Sabbato Sancto benedicere collocutoriis, aut Januæ Monasterii Monialium, respondit Sacra Congregatio in *Novarien.* 23. *Augusti* 1727. *ad III. dub. p.*103.

Parocho jus Funerum cum Cruce, & Stola non competit, sed privative ad confessatium Monialium pertinet occasione delationis Cadeverum ad Ecclesiam exteriorem earumdem Monialium, in *Novarien.* 23. *Augusti* 1727. *ad I. dub. p.*103.

Parocho Cathedralis Eugubinæ non licet ministrare Sacramenta quibuscumque Clericis, & Sacerdotibus infirmis, & in alienis Parochiis commorantibus, sed id competit privative Parochis domiciliariis, in *Eugubina jurium Parochialium* 2. *Aprilis* 1729. *p.*276.

Parochos, qui sustinuerunt totum pondus procurationis in retroactis visitationibus, esse pro ultimis procurationibus reintegrandos, respondit Sacra Congregatio in *Auximana Procurationis* 15. *Mart.* 1727. *ad II. dub. p.*25.

Patrono, & Fundatori concedi debet habere, & retinere sepulcrum in Cappella patronali pro se, & suis successoribus, salvis jutibus Parochialibus, *in Portucallen.* 11. *Januarii* 1727. *ad sextum dubium p.*1.

Patronus potest independenter a Parocho eligere Sacerdotes sive sæculares, sive Regulares, qui Missas in Cappella a se fundata celebrent, in *Portucallien.* 11. *Januar.* 1727. *ad V. dub. p.*1.

Pœnitentiarius Canonicus non tenetur assumere onera, & officia Capitularia, & præsertim munus Procuratoris generalis, in *Conversana Officiorum Capituli* 19. *Novembris* 1729. *ad I. dub. p.*360.

Prædendam de Jurepatronatus posse in simplicem Canonicatum erigi, respondit Sacra Congregatio in *Cremonen. erectionis Prædendæ Theologalis* 2. *Julii* 1729. *ad II. dub. p.*319.

Pœnam ducatorum duodecim impositam per Episcopum adversus Canonicos non intervenientes Congregationi casuum conscientiæ, & Sacrorum Rituum reducendam esse ad solutionem unius ducati pro qualibet vice, respondit Sacra Congregatio in

Acerrarum 23. *Augusti* 1727. *ad V. dub. p.*104.

Pœnam ducatorum centum ab Episcopo impositam contra Canonicos absentes de tempore visitationis absque ejus licentia reducendam esse ad ducatos quinque, respondit S. Congreg. in *Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad VIII. dub. p.*104.

Pensionem ducatorum 150. authoritate Apostolica reservatam super fructibus Mensæ Archiepiscopalis Calaritanæ favore Pizzoli immunem esse a quocumque onere, ac etiam a subsidio, & excusato præterquam quoad subsidiorum annorum 1716.,& 1717. respondit Sacra Congregatio in *Calaritana Pensionis* 14. *Maii* 1729. *ad I. dub. p.*295.

Præbendæ optionem competere Canonico in casu, de quo ibi agebatur, respondit Sacra Congregatio in *Melevitana Optionis* 10. *Julii* 1728. *p.*199.

Præeminentiæ cum in controversiam deductæ fuissent, S. Congregatio respondit sumendam esse circa eas providentiam juxta votum Eminentissimi Præfecti, *in Theatina* 15. *Martii* 1727. *ad II. dub. p.*25.

Præsentationem factam de Clerico ad Beneficium tanquam simplex esse admittendam, respondit Sacra Congregatio in *Cremonen. erectionis Præbendæ Theologalis* 2. *Julii* 1729. *ad I. dub. p.*379.

Presbyteri Ecclesiarum Parochialium Sancti Nicolai, & Sanctæ Andreæ Apostoli tenentur quotidie Missam cantare, & Divinum Officium in Choro recitare, in *Caputaquen.* 14. *Maii* 1729. *ad I. dubium p.*303.

Presbyteri communeriæ assistere tenentur Dignitati, sive Canonico in Vesperis, & *Benedictus* juxta Cæremoniale Episcoporum *lib.*2. *cap.*3. in *Squillacen.* 21. *Februarii* 1728. *p.*155.

Presbyteri Ecclesiarum Parochialium Sancti Nicolai, & Sancti Andreæ Apostoli tenentur ad recitationem Divini Officii cum habitu talari, bireto Clericali, & Cotta in diebus festivis, & feriatis, in *Caputaquen.* 14. *Maii* 1729. *ad III. dubium p.*303.

Presbyteri participantes non tenentur assistere Moribundis, sed ad id solum hortandi, sed non cogendi, nisi in casu necessitatis, in *Caputaquen.* 14. *Maii* 1729. *ad VI. dub. p.*303.

Presbyteri participantes de Decimis, & nolentes Moribundis assistere, possunt punctari super dictis Decimis, si non assistant in casu necessitatis, in *Caputaquen.* 14. *Maii* 1729. *ad VIII. dub. p.*303.

Presbyterii admittendi ad participationem communeriæ Ecclesiæ Archipresbyteralis Terræ Guandavalis debent esse arbitrio Episcopi approbati ad audiendas confessiones, & cætera Ecclesiæ Sacramenta administranda, in *Squillacen. Communeriæ* 3. *Sept.* 1729. *ad I. dub. p.*344.

Pretium Argentorum, aliorumque mobilium non esse erogandum in emptione Candelabrorum, aliorumque Utensilium Ecclesiæ, respondit Sac. Congreg. in *Ameriana* 15. *Martii* 1727. *ad II. dub. f.*28.

Privationis Ecclesiæ Archipresbyteralis Villæ Lagarinæ sententiam sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Tridentina Parochialis* 3. *Dec.* 1729. *ad I. dub. p.*171.

Privilegia exemptiva a solutione Decimarum reducenda esse juxta modum, respondit Sacra Congregatio in *Pampilonen. Decimarum* 2. *Augusti* 1728. *p.*213.

Processionem Confraternitas potest ducere cum Imagine ad plateam magnam Civitatis, accedente tamen licentia Ordinarii, & comitante Parocho, vel alio Sacerdote de ejus licentia, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad XIV. p.*179.

Procuratio est Episcopo visitanti per contributum præstanda ab omnibus Parochis, Beneficiariis, Ecclesiis, Monasteriis, & Confraternitatibus Montis Philoptrani, in *Auximana Procurationis* 15. *Martii* 1727. *ad I. dub. p.*25.

Procuratio nequit ab Episcopo visitante Ecclesias Monasterio Casinensium subjectas exigi, in *Florentina* 7. *Junii* 1727. *ad I. dub. p.*75.

Procurationes exactas, sed solum pecunias depositatas pro illius solvendis esse ab Episcopo restituendas, respondit Sacra Congregatio in *Florentina* 7. *Junii* 1727. *ad II. dub. p.*75.

Procurator Capituli nequit abesse a servitio Chori ex causa sui Officii per quinque menses juxta præscripta in Statutis Ecclesiæ, sed solum pro tempore necessario, in *Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XXIII. dub. p.*104.

Professio declarata fuit invalida ex capite metus, defectus ætatis, & ex capite morbi, quo professus tempore professionis laborabat, in *Cusentina Professionis* 3. *Septembris* 1729. *p.*343.

Professionem Religiosam a Religioso morboso emissam non esse nullam, respondit Sacra Congregatio in *Ordinis Capuccinorum, seu Cathacen.* 20. *Novembris* 1728. *p.*232.

Professionem non esse invalidam, respondit Sacra Congregatio in *Nucerina, seu Fulginaten. Professionis* 3. *Junii* 1729. *p.*317.

Q

QUartam Funeralem esse a Regularibus solvendam in meditate tam cereorum, quæ per viam deferuntur, quam aliorum, quæ acceduntur in Ecclesia circa cadavera, & Castrum Doloris, & Altaria, respondit Sac. Congregatio in *Mantuana* 8. *Februarii* 1727. *p.*19.

Quarta Funeralem solvendam esse PP. Augustinianis in medietate Candelarum, intortitiorum, aliorumque circa funus appositorum juxta loci consuetudinem, respondit Sac. Congregatio in *Nona tulana, seu Eugubina Quartæ Funeralis* 17. *N.*

17. *Novembris* 1729. *ad secundum dub. p.386.*

Quartam Funeralem non deberi, resolvit S. Congregatio in *S. Miniatis Quartæ Funeralis* 12. *Martii* 1729. *p.267.*

Quartam Funerali demptâ, omnia Funeralia emolumenta spectare ad PP. Cappuccinos, respondit Sac. Congregatio in *Oritana Funerum* 12. *Februarii* 1729. *p.263.*

Quæstuare potest Confraternitas occasione Spiritualium exercitiorum de licentia Ordinarii per Ecclesiam, & eleemosynas collectas debet erogare in suffragium Animarum Purgantium, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad XI. dub. p.179.*

R

RAtionem reddere Beneficiatus Ecclesiæ tenetur Episcopo de omnibus, & singulis redditibus, oblationibus, & eleemosynis eidem Ecclesiæ factis, in *Cusentina Canonicatus* 3. *Decembris* 1729. *ad III. dub.* 179

Reductioni oneris locum esse, constito de reddituum diminutione, respondit Sacra Congregatio in *Vigilien. Decanatus* 23. *Julii* 1729. *ad II. dub. p.328.*

Reductioni onerum locum non esse, rescripsit Sac. Congregatio in *Cremonen. Supplementi Dotis* 13. *Augusti* 1729. *p.335.*

Reductioni non esse locum, sed hæredem teneri ad supplementum, in *Fanen.* 6. *Decembris* 1727. *p.140.*

Reductionem Missarum non sustineri, rescripsit Sac. Congregatio in *Borgomen. Reductionis Missarum* 10. *Julii* 1728. *ad I. dub. p.199.*

Reductionem non sustineri, & onera præscripta in erectionibus Cappellaniarum esse servanda, rescripsit Sac. Congregatio in *Neapolitana Reductionis Missarum* 19. *Novembris* 1729. *p.360.*

Regulares possunt impediri, quo minus in Ecclesia intra limites Parœciæ erecta Missas canant, licet vocati a Prioribus, & Officialibus laicis Ecclesiæ constructæ intra limites Parœciæ in *Valven.*, *seu Sulmonen.* 10. *Maii* 1727. *ad III. dub. p.59.*

Restitutio in integrum fuit concessa, in *Tarinen. Restitutionis in integrum* 11. *Jan.* 1727. *p.3.*

Restitutio in integrum concessa fuit adversus professionem, additumque fuit, ut Episcopus procederet prout de jure contra fratrem, qui Religiosum ad professionem vi, metuque adegerat, in *Sicalana Nullitatis Professionis* 11. *Januarii* 1727. *pag.2.*

Restitutio in integrum concessa fuit, & rescriptum, ut Eminentissimus Urbis Vicarius, prout de jure procederet super prætensa nullitate Professionis, in *Cajanen.* 24. *Maii* 1727. *p.62.*

Restitutio in integrum adversus professionem concessa fuit in *Neocastren. Restitutionis in integrum* 11. *Septembris* 1728. *p.29.*

Restitutio in integrum adversus professionem fuit denegata, in *Biterren.* 20. *Sept.* 1727. *p.120.*

Restitutio in integrum fuit denegata, in *Hispalen. Restitutionis in integrum* 12. *Martii* 1729. *p.271.*

Restitutio in integrum fuit denegata, in *Firmana Nullitatis Professionis*, & *in Calaritana* 15. *Martii* 1727. *p.26.*

Restitutio in integrum denegata fuit, in *Veronen. Restitutionis in integrum* 1729. *p.305.*

Restitutioni in integrum adversus professionem non esse locum, respondit S. Congr. in *Ragusana Restitutionis in integrum* 10. *Julii* 1728. *p.199.*

S

SAcramenta Pœnitentiæ, & Euchatistiæ Parochus nequit impedire, quominus in Ecclesia Confraternitatis administrentur, in *Bononien.* 15. *Maii* 1728. *ad XIII. dub. p.179.*

Sacramenta administrare, & alia juri Parochialia exercere in Domo, & intra sepia Commendæ S. Ordinis Theutonici Civitatis Viennensis, tam quoad familiares tantum actu inservientes intra sepia Domus Commendæ, & sub obedientia Commendatarii viventes competit Cappellano Commendæ per Ordinarium approbando, secus vero quoad alios, uti rescripsit S. Congr. in *Viennen. Jurium Parochialium* 3. *Februarii* 1727. *ad I. dub. p.18.*

Sententiam privationis Ecclesiæ Archipresbyteralis Villæ Lagarinæ sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Tridentina Parochialis* 3. *Decembris* 1729. *ad I. dub. p.171.*

Sepeliendi jus competere Collegio, & Ecclesiæ S. Caroli Patrum Clericorum Regularium Sancti Pauli Barnabitarum Forosempronii, decisum fuit in *Forosempronien.* 19 *Junii* 1728. *p.195.*

Sepulcra haberi possunt in Ecclesia inter fines Parœciæ erecta accedente licentia Episcopi, & possunt in eis cadavera tumulari, si eligatur sepultura absque licentia Parochi, sed salvis juribus Parochialibus, in *Valven.*, *seu Sulmonen.* 10. *Maii* 1727. *ad III. dub. p.59.*

Sponsalium executioni locum non esse, & ad Matrimonium ineundum non esse cogenda puellam, sed posse nova contrahere Sponsalia cum alio viro sibi beneviso, respondit Sacra Congregatio, in *Neapolitana* 17. *Aprilis* 1728. *ad I.*, & *II. dub. p.176.*

De Sponsalibus constare, & locum esse coactioni ad Matrimonium ineundum, respondit S. Congregatio in *Lancianen.* 8. *Febr.* 1727. *ad I.*, & *II. dub. p.19.*

De Sponsalibus constare, & locum esse coactioni Sponsi ad Matrimonium ineundum, respondit Sacra Congregatio in *Hildesimen* 24. *Maii* 1727. *ad I.*, & *II. dub. p.62.*

De Sponsalibus constare, sed nihilominus virum

rum non esse cogendum ad ea adimplenda, respondit Sacra Congregatio in *Neapolitana Sponsalium* 31. *Junii* 1728. p. 208.

De Sponsalibus non constare, responsum fuit in *Brundusina* 5. *Junii* 1728. *p.* 92.

Ad Sponsalium executionem non esse cogendum Sponsum, & a censuris esse absolvendum, respondit Sacra Congregatio in *Civitatis Ducalis Sponsalium* 14. *Maii* 1727. *p.* 296.

De Sponsalibus constare, rescripsit Sacra Congregatio in *Civitatis Ducalis* 5. *Julii* 1727. *p.* 82.

Statum hæreditarium esse firmandum, rescripsit Sac. Congregatio in *Burgi S. Donnini* 24. *Maii* 1727. *p.* 67.

Subsidia dotalia distribuenda esse ab Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti hæredis, prævio edicto, consanguineis, & affinibus, servata gradus prærogativa, & in casu æqualitatis gradus per extractionem, iis vero deficientibus, distribuenda modo, quo supra aliis extraneis, servata forma Testamenti, respondit Sacra Congregatio in *Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiorum Dotalium* 27. *Septembris* 1729. *ad II. dub. p* 350.

Subsidia Dotalia solvenda esse ex omni eo, quod, detractis expensis, & aliqua mercede ab Episcopo statuenda Administratori bonorum, supereset, rescripsit Sac. Congregatio in *Firmana* 22. *Novembris* 1727. *p.* 129.

Subsidia Dotalia præstanda esse Consanguineis Testatoris recurrentibus, comprehensis etiam affinibus privative quoad personas extraneas, respondit Sacra Congregatio in *Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiorum Dotalium* 24. *Sept.* 1729. *ad I. dub. p.* 3.

Suspensionem a Divinis impositam Canonicis absentibus a servitio Ecclesiæ non sustineri, nisi in subsidium, respondit S. Congregatio in *Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XVI. dub. p.* 104.

Suspensionem a Divinis sustineri, respondit S. Congregatio in *Caputaquen.* 2. *Aprilis* 1729. *ad I. dub. p.* 280.

Suspensionem a Divinis relaxatam adversus nonnullos Canonicos Cathedralis Acerrarum a servitio Ecclesiæ absentes non sustineri, respondit Sacra Congregatio in *Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. *ad XVIII. dub. p.* 104.

T

TRansactionem super Decimis non sustineri, & esse rescindendam, respondit Sac. Congregatio in *Surentina Decimarum* 21. *Augusti* 1728. *p.* 214.

V

VIcario competit Missam majorem celebrare in Ecclesia S. Mariæ Paganicæ *ab extra*, procedere, & deferre stolam in Processionibus funerum, Rogationum, & aliis, necnon Functiones Benedictionum, Publicationis Indulgentiarum, & Excommunicationem facere, uti respondit Sac. Congregatio in *Aquilana Præeminentiarum* 11. *Septembris* 1728. *ad I. II. & III. dub. p.* 218.

Vicarii remotionem sustineri, respondit Sac. Congregatio in *Placentina* 6. *Novembris* 1727. *p.* 138.

Visitare posse Episcopum Maceraten. jure Ordinario Confraternitatem sub invocatione S. Mariæ Misericordiæ erectam in Ecclesia ejusdem tituli sita in Castro Urbis aliæ, quamvis in solo Basilicæ Lateranensis ædificata sit, respondit Sacra Congregatio in *Maceraten.* 10. *Maii* 1727. *p.* 55.

Visitare potest magnus Prior Alemaniæ Conventum, & Præceptoriam ad S. Joannem, & Cordu'am Coloniæ, juxta Budam Rhodianam, in *Colonien.* 17. *Aprilis* 1727. *ad II. dub. p.* 172.

Visitare posse Episcopum Montis Regalis Ecclesiam Ruralem sub titulo B. M. V. ad Nives existentem in sua Diœcesi in finibus loci Morosii, & portam esse aperiendam versus viam publicam, respondit S. Congregatio in *Montis Regalis* 15. *Martii* 1727. *p.* 25.

Unionem Parochialis Collegio Jesuitarum impertiendam esse, respondit Sacra Congregatio in *Colonien.* 20. *Septembris* 1727. *p.* 119.

De Unione portionis non constare, sed solum de unione fructuum, respondit S. Congreg. in *Neocastren. Parochialis* 10. *Maii* 1727. *ad I. dub. p.* 58.

Utensilia solvenda esse a Sacerdotibus Secularibus celebrantibus, recepta eleemosyna, in Ecclesia PP. Minorum Conventualium Montis Milonis, respondit S. Congregatio in *Maceraten. Utensilium* 14. *Maii* 1729. *ad I. dub. p.* 299.

Utensilia esse solvenda a Cappellano ad rationem scutorum quatuor quolibet anno, respondit S. Congregatio in *Romana* 10. *Maii* 1727. *p.* 55.

Uxorem teneri habitare in patria viri, respondit S. Congregatio in *Firmana* 22. *Novembris* 1727. *ad I. dub. p.* 130.

Uxorem esse collocandam in Monasterio ab Episcopo eligendo, & in eo alendam expensis Patris ex fructibus dotis, respondit S. Congregatio in *Firmana* 22. *Novembris* 1727. *ad III. dub. p.* 131.

FINIS.

BX 1935 A36 t.4

Catholic Church. Congregatio Concilii
Thesaurus resolutionum Sacrae Congregationis Concilii

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 14 19 08 009 4